

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

NEW YORK TIMES BESTSELLING AUTHOR

KATHLEEN E. WOODIWISS

THE ELUSIVE FLAME

Return to the place where the
world fell in love with romance

İletişim Botu:
@cevirigiller_bot

Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
<https://t.me/cevirigiller>

Sohbet Grubumuz
<https://t.me/cevirigillersohbet>

Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
<https://t.me/+O3tsm8j0C7kxM2Y1>

Kitap İstekleri Kanalımız
<https://t.me/cevirikitapistekleri>

Not:

PDFlerin paylaşımıyla ilgili bir sorunumuz yok. Ama lütfen, hiçbir katkınızın olmadığı işlerde, TÜM PDFleri bizimle eş zamanlı paylaşarak emeğimizi hiçe saymayın. Sizin tek tıkla yaptığınız her paylaşım bizim emek harcadığımız saatler/günler demek.

KATHLEEN E.

WOODIWISS

YAKALANMASI ZOR ALEV

Üç yaşındaki torunum Adrienne Elise

Woodiwiss'e,

Benim zevkim kim? -Kew

Bir

24 EKİM 1825 LONDRA, İNGİLTERE

CERYNISE EDLYN KENDALL ön salonun yüksek pencerelerinin önünde durdu ve gözyaşları içinde hüznle Berkeley Meydanı'ndan geçen yol boyunca koşuşturan insanları gözlemledi. Toplanan bulutlar üzerlerine bir yağmur seli göndermeden önce sığınacak bir yer bulmak için acele ediyor gibiydiler. Pırıl pırıl gökyüzüne eşlik eden ürpertici rüzgârlar genç yaşlı, kadın erkek herkesi savuruyor, pelerinlerini ve redingotlarını yoldan geçenlere şapka takma görevi verildi, modaya uygun boneleri ya da uçuşan şalları yerindeydi. Yanaklar ve burunlar kırmızımsı bir renge bürünmüştü. daha hafif giyimli olanlardan geliyordu. Çoğunlukla, şehrin sakinleri değişen derecelerde hevesle ya da boyun eğerek ailelerine ve evlerine ya da daha yalnız varoluşlarına doğru yol alıyorlardı. Kendilerini bekleyen konfora ya da hayatın gerçekte ne kadar kırılğan olduğuna pek aldırmış etmiyorlardı.

Figürlerle ustaca süslenmiş büyük bir porselen saat,
Mermer şöminenin üzerinde dördüncü saatin çan sesi

salonda. Cernise ince ellerini eteğinin hafifçe toplanmış dolgunluğunda birbirine kenetleyerek yaklaşan kederine karşı cesurca mücadele ederken sert, siyah taftaya gömüldü. Saatin tıngırtısı sustuğunda, omzunun üstünden bakma dürtüsünü bastırdı. O ve vasisi Lydia Winthrop'un son beş yıldır her gün katıldıkları çay ritüeli. Kadının ani ölümü Cernise'i şaşkına çevirmişti ve şimdi bile bunu kabullenmekte zorlanıyordu. Lydia bir kadına göre çok canlı ve enerjik görünüyordu. yetmişine yaklaşıyordu. Öldüğü gece bile, o akşam onu ziyarete gelen büyük yeğeninin asık suratının aksine, zekâsı ve mizahı neredeyse parlıyordu. Yine de Cernise aksini ne kadar dilerse dilesin, Lydia ölmüş ve gömülmüştü. Daha dün Cernise, kadının huzura kavuşması için son dualar okunurken maun tabuta sabit bir şekilde bakmıştı

ruhu. Yorgun zihnine, insanı simgeleyen bir avuç toprağın üzerinden sonsuzluk geçmiş gibi geliyordu.

'in küllere ve toza dönüşü inen tabut. Cernise'in koruyucusu, sırdaşı, vekil ebeveyni ve en yakın arkadaşı olarak sevmeye başladığı o nazik, sevgi dolu kadın artık gözünün önünden ve arkadaşlığından sonsuza dek gitmişti.

Cernise'in üzüntüsünü kovma çabalarına rağmen, yumuşak dudaklar

Yeni bir gözyaşı seli, kalın saçaklı ela gözleri bulanıklaştırmak için kabarıırken, ince, beyaz dişlerden geriye doğru titredi. İkisi bir daha asla dolup taşan fincanlar ve çörekler eşliğinde keyifli sohbetler edemeyecek ya da akşamları Cernise kitap okurken neşeli, iç açıcı bir ateşin önünde birlikte oturamayacaklardı Yaşlıya değerli bir şiir veya kurgu kitabından yüksek sesle.

Oturma odası artık Cernyse'in Lydia ile birlikte söylediği melodilerle dolup taşmayacaktı. piyanoforte çalarlardı. Onlar da bir piyanoyu birlikte hareket ederken ne de düşüncelerini paylaşırken Hyde Park'ta Serpentine kıyısında gezinirken, ne de sadece diğerinin varlığının tadını çıkarırlardı. huzur ve sükunetini kaybetmişti. Toplumun engellemelerine rağmen genç bir kızın büyük bir ressam olma hayalini desteklemiş olan vasisinin nazik desteği sonsuza dek yok olacaktı; öyle ki sergiler düzenlenmiş ve tablolar, ressamın kimliğine dair sadece CK baş harflerinin işaret ettiği bir gizlilik unsuru altında da olsa, varlıklı patronlara iyi meblağlara satılmıştı. Şimdi bile, dokunaklı anılar sürekli tazelenen keder dalgalarını üzerine sürüklerken, Cernyse uzun boylu, ince yapılı adamı neredeyse hayal edebiliyordu, Yaşlı adamın siyah pelerinli silueti kısa bir mesafede duruyordu.

Cernyse resim yaparken sık sık yaptığı gibi şövalesinin arkasında ve sağında duruyor ve oldukça kısık sesiyle, ne olursa olsun her zaman kendine sadık kalması gerektiğini hatırlatıyordu.

Cernyse'in çaresizliği ve yalnızlığı şu anda taşıyabileceğinden çok daha fazlaydı. Hissetti ki tamamen tükenmiş ve zayıf düşmüştü. Odanın doğal olmayan bir şekilde eğilmiş gibi görünmesi onu hiç şaşırtmamıştı.

Ayaklarının üzerinde sallanıyor ve yaklaşan baş dönmesine karşı gözlerini kırptırıyor. Çaresizlik içinde destek almak için pencerenin çerçevesine tutundu ve yavaş yavaş his azalana kadar alnını serin, koyu renkli tahtaya dayadı. Çok yemek yemişti

Lydia'nın ölümünden bu yana, birkaç yudum et suyu ve kuru bir dilim tosttan başka bir şey içmeyi başaramadı. Ne oldu? Üst kattaki yatak odasında nihayet topladığı uyku kayda değeri değildi. Yine de, bir sonraki gece Lydia'nın onu gereksiz yere üzme istemeyeceğini bilse de, şu anda bile üzüntüsünü hafifletiyordu.

zamansız ayrılış. Yaşlı adam bir zamanlar bir dünya

sunmuştı.

O sırada, büyük bir ağacın evlerinin üzerine devrilmesine neden olan yıkıcı bir fırtınada ebeveynlerini yeni kaybetmiş olan on iki yaşındaki korkmuş bir kıza teselli ve şefkat. Cernise yanında olamadığı için kendini suçlamıştı. Onları kurtaran, bölgede büyümüş olan ve Cernise'in büyükannesiyle çocukluk arkadaşı olan Lydia'ydı; kendi ölümü kızıninkinden birkaç yıl önce gerçekleşmişti, kıza nazikçe kendisinin de bir genç kız akademisine gitmemiş olsaydı öldürülebilirdi. Karşılaştığı zorluklar ne olursa olsun, Yaşlı adam ona özenle öğüt vermişti, hayat devam etmeliydi. Lydia onun bunu şimdi hatırlamasını beklerdi.

Yine de bu çok zordu, Cernise içten içe inledi. Eğer Lydia o beş yıl içinde bir gün bile hasta olsaydı ya da bir tür uyarı olsaydı, o zaman bütün Ev halkı daha hazırlıklı olabilirdi ama her ne kadar onu önceden uyarmış olsa da Cernise yaşlı adamın uzun ve güçten düşüren bir hastalığa yakalanmasını asla istemezdi. Hayır, eğer Ölümün eli durdurulamazdı, o zaman Lydia'nın görünüşte sağlıklı bir şekilde hayata veda etmiş olması, her ne kadar aileyi şok etmiş olsa da, gerçekten bir lütuftu. Onu hayattayken seven ve şimdi ölümüne üzülen genç kadın.

Yağmur damlaları pencerelere vurmaya başladı ve Cernise'in dikkatini çekerek camdan aşağı doğru hızla akmaya başladı.

düşüncelerini günümüze geri döndürdü. Fırtına şehre yaklaşırken, caddede neredeyse hiç yaya kalmamıştı. Sadece birkaçı sığınacak bir yer bulmak için acele etti. At arabaları geçmeye devam etti, sürücüleri şık kıyafetleri içinde gözlerini damlacıklara karşı kısarak bakıyordu.

Yumuşak ayak sesleri salona girdi ve Cernise salon hizmetçisinin kızarmış gözleriyle karşılaşmak için etrafına bakındı,

Ev halkının diğerk üyeleri gibi, hanımının ölümüne çok üzülyordu.

"Affedersiniz, Bayan Cernise," diye mırıldandı hizmetçi, "çay ister misiniz diye merak ediyordum.

Döndün mü?"

Cernise'in yiyecek bir şeyler almak gibi bir niyeti yoktu ama mezarlık ziyaretinden sonra çay bir ihtimal onu ısıtabilirdi. Mevsimsiz hava yüzünden iliklerine kadar üşümüştü.

Soğuk hava şu anda onları engelliyordu ve bunu sadece yaklaşan kışın nasıl olacağının korkunç bir habercisi olarak öngörebiliyordu.

"Çay iyi olur, Bridget. Teşekkür ederim." Heceleri Carolina'ya özgü ince bir çekiklikle yumuşatılmıştı

İngiltere'de geçirdiği süre doğum yerini neredeyse hiç değiştirmemişti. Diğer derslerin bolluğu arasında, öğretmenleri ona özenle uygun İngilizce diksiyon ve görgü kurallarını öğretmeye çalışmışlardı, ancak hiçbirini kendi çalışkan ebeveynleri kadar bilge veya parlak bulmayan Cernise

Büyüklerine sataşmayı alışkanlık haline getirmiş erken gelişmiş bir çocuk gibi konuşmasını düzeltme çabalarını boşa çıkarıyordu. Ruh haliyle uyduğunda en keskin kulakları bile kandırabilecek kadar yapmacık ve zarif bir konuşmaya sahip olsa da, inatla anavatanına yabancı olmayı reddetmişti, çünkü Carolinas'tan ayrılmadan önce bile bir gün geri döneceğine karar vermişti.

Hizmetçi bir reverans yaptı ve aceleyle uzaklaştı, onu meşgul edecek bir şey olduğu için rahatlamıştı, çünkü ev son birkaç gündür kasvetli ve ölümcül bir durgunluğa bürünmüştü, sanki o da

Hanımını kaybetmenin yasını tutuyordu. Bridget zaman zaman, birkaç yıldır hayatını neşe ve nezaketle dolduran o eşsiz sesi duyabildiğini hayal edebiliyordu.

Gümüş bir çay servisi ve Meissen porselenleriyle yüklü bir çay arabası kısa süre sonra salona itildi.

Demlenmiş biraya eşlik eden kremalı tereyağıyla süslenmiş bir tabak çörek ve damakları cezbetmek için kristal bir çilek reçeli sunucusu vardı.

Cernise düşünceli bir iç çekişle pencereden çıktı ve şöminenin önünde karşılıklı duran, birbiriyle uyumlu bir çift koltuktan birine oturdu. Bridget arabayı yaklaştırdı ve bir kez daha kibarca selam vererek ayrıldı. Cernise çaydanlığı kaldırıp bir fincan doldurup krema ve şeker eklerken elleri titriyordu; bu, İngiliz geleneklerine verdiği küçük bir ödündü ama Cernise'in özellikle hoşuna gidiyordu. O çörekleri düşündü, birini yemeye niyetliydi ama ekmeği tabağına aldıktan sonra birden cazibesini yitirdi. Ona bakmaktan başka bir şey yapamadı. Kararlılık ve gerçek itaat arasında, hayatı boyunca geçemeyeceği bir uçurum belirdi.

Bunu daha sonra yiyeceğim, diye kendi kendine söz verdi Cernise ve tiksintiyle ürpererek tabağı bir kenara koydu. Fincanı kaldırarak karışımın tadına baktı, sinirlerini olduğu kadar midesini de yatıştıracağını umuyordu. Çok geçmeden kendini tekrar pencerelerin önünde buldu, dışarıya bakarken çayını yudumluyordu

yaşadıkları zarif Mayfair semtine baktı. Görüş alanının sınırlarının ötesinde, dünya o kadar geniş ve büyük görünüyordu ki

Kaybetme duygusunun büyüklüğü, artık yalnız olduğu ve on ve yedi yaşlarından daha büyük olmadığı için içinde bulunduğu koşulları nasıl akıllıca değerlendirebileceğini merak etmesine neden oldu.

Cernise eve döndüğünden beri kafasının içinde kaynayan, şüphesiz gerginlikten ve uykusuz geçen sonsuz saatlerden kaynaklanan donuk ağrıya karşı gözlerini kapattı.

Şakaklarındaki ağrı sürekli bir zonklamaya dönüştü, ta ki saçındaki her tokanın rahatsızlığını arttırmaktan başka bir amacı yokmuş gibi görünene kadar. Çay fincanını bir kenara bırakarak daha kararlı bir şekilde rahatsız edici tokaları aramaya başladı, onları başının tepesindeki karmaşık bir şekilde kıvrılmış düğümden kurtardı ve kalın, yumuşak bir şekilde kıvrılan saç telleri omuzlarından aşağıya ve sırtına doğru özgürce yuvarlanana kadar parmaklarını saçlarında gezdirdi.

Cernise kendini başka bir rahatlama yolu aramak zorunda hissedene kadar, beynini delip geçecekmiş gibi görünen bu işkence amansız bir intikam duygusuyla devam etti. Kafa derisine masaj yapmaya başladı,

Onu süsleyen soluk benekli, al yelesini nasıl karıştırdığına ya da genellikle düzgün giyinmenin kural olduğu resmi salonda bulunduğu pek aldırmaz etmiyordu. Evde sadece hizmetkârlar vardı ve Lydia'nın büyük yeğeni tuhaf zamanlarda habersizce eve uğramaya meyilli olsa da Birçok kez cenazeye gelmeyi uygun görmemişti. Aslında, en son ziyaret ettiğinde, ayrılırken ihtiyara o kadar kızmıştı ki

ona öfkelenmiş ve iki hafta boyunca geri dönmeyeceğine yemin etmişti. Bu sadece üç gün önceydi.

Başındaki ağrı hafiflemeye başladı.

Cernise'in geleceği hakkında daha net düşünebilmesini sağladı. Hayatını net bir perspektife oturtmaya çalışırken salonda huzursuzca dolaşmaya başladı. Geriye kalan tek bir akrabası vardı, o da Charleston'da yaşayan bir amcaydı. Hayatı boyunca bekâr kalmış, kitaplarını ve çalışmalarını evliliğe ve bir aileye tercih etmişti ama Cernise onun kendisini kollarını açarak karşılayacağından hiç kuşku duymuyordu. Onun gidişinden önce

Lydia'yı bilgili bir ebeveyn gibi yetiştirebileceğinden ve ona bir kadının bilmesi gereken her şeyi öğretebileceğinden şüphe duymasaydı, gitmesine asla izin vermeyeceğini, ancak yaşlı kadınla birlikte yaşamının sağlayacağı avantajları dikkatlice düşündükten sonra Lydia'nın Yeğenini İngiltere'ye gitmeye, sanat ve dil eğitimi almaya, zarif bir hanımefendinin bilmesi gereken her şeyi öğrenmeye ve sonra da cilalanmış bir mücevher olarak geri dönmeye teşvik etmişti. Ne kadar uzakta olursa olsun, Sterling Kendall onun tek sığınağıydı.

En azından bir süreliğine para konusunda endişelenmesine gerek kalmayacak, diye düşündü Cernise bir nebze rahatlayarak.

Resimlerinden kazandığı parayla, diğerlerini yaratırken çok rahat yaşayabilirdi.

Charleston'da, birçoğu hevesli sanat koleksiyoncuları olan zengin ekiciler ve tüccarlar vardı. Yine de, sanatçının pek tanınmadığını ve üstelik bir kız olduğunu öğrenirlerse, çalışmaları konusunda o kadar hevesli olmayabilirlerdi.

Orada makul ölçüde başarılı olabilmesi için başka bir sanatçı bulması tavsiye edilirdi.

Kimliğindeki gizem perdesini kaldırmadan resimlerini satmaya istekli olacak bir temsilci. Halihazırda kazandıkları düşünüldüğünde, bunun

Girişimci bir sanat simsarının böyle bir hizmeti yerine getirmesini sağlamak çok zor.

Cernise adımlarını aniden durdurdu ve salonda asılı duran uzun yaldızlı aynanın yansımasıyla bir an için irkildi.

giriş holü ona geri döndü. Darmadağınık görüntüsü bu salonda kesinlikle beklenmedik bir şeydi ama daha da şaşırtıcı bulduğu şey, omuzlarına doğru çılgınca kıvrılan uzun, yumuşak alacalı saçlarıyla, iyi giyimli de olsa vahşi saçlı bir Çingene kızına çok benziyor olmasıydı.

Başı, zarif ve uzun boynunun üzerinde eğik dururken Kendisini eleştirel bir tarafsızlıkla inceliyor, amcasının uzun bir aradan sonra onu çok değişmiş bulup bulmayacağını merak ediyordu.

yokluk. Onun uzaklara yelken açışını izlediğinde, boyunun acıyla farkında olan cılız bir kızıdan başka bir şey değildi. Şimdi ise tamamen büyümüş bir kadındı, hemcinslerinin çoğundan birkaç derece daha uzundu ve ince olmasına rağmen, Lydia'yı ortaya çıkışının detayları hakkında rahatsız etmeye başlayan genç yiğitlerin küçük bir takipçisini çekecek kadar iyi kavisliydi. Son zamanlarda beslenemediği için kalın saçaklı ela gözleri, yumuşak kahverengi çizgilerle yukarı doğru açılan geniş kaşlarının altında kocaman görünüyordu. Elmacık kemikleri son derece yüksekti. Belki de şu anda normalden daha belirgindi ve altında hafif bir çukurluk vardı. Burnu düz, ince ve onun bakış açısına göre oldukça düzgündü, ama çok az renkliydi. Ona gülümsemeden bakan yumuşak dudaklarda kaldı.

Boynundaki yüksek, pileli fırırdan taşan minik bir fistolu beyaz dantel ve bileklerinde daha fazlası dışında, tamamen siyah giyinmişti. Kadifeden şık spencer ceket, siyah örgülerle süslenmişti.

Göğsünün üzerinde askeri tarzda, belinin hemen üzerinde bitiyordu. Kolları omuzlarından kabarıktı. Bunun dışında, bileklerde aynı pahalı beyaz dantelle astarlanmış siyah pililerle sona eren sıkı bir şekilde takılmışlardı. Eteğinin etek ucunda dekoratif örgülerden oluşan fistolar vardı; etek boyu şık bir şekilde kısaydı, en azından süsleri gösterecek kadar, çoraplı ayak bilekleri ve düz terlikler.

Sözlerini bitirirken Cerynise'in dudaklarında alaycı bir eğlence belirdi

imajını değerlendiriyordu. Lydia'nın, ön salondaki saçları kadar çekingenliğini de bir kenara bırakmasını onaylayacağından emindi. Her ne kadar

yaşlı bir hanımefendiydi, ancak yine de ne zaman görgü kurallarına uyacağını ve ne zaman sağduyuya saygı göstererek bunları görmezden geleceğini bilecek kadar duyarlıydı ve basit bir dürüstlük. Cernise yapamadı'

O değerli mantık tanesinin sağlam bir şekilde kök salmasına izin vermeseydi, kadının yıllar boyunca ektiği tüm öğütlerden çok fazla bilgeliği topladığını hayal edemezdi.

Winthrop malikânesinin önünde tıkırdayarak duran bir arabanın sesini hemen ön kapının tokmağının yüksek sesle vurulması izledi. Uşağın ısrarlı tıkırtısı malikânenin her yerinde yankılanıyor gibiydi. her zamanki telaşsız yürüyüşüyle koridorda ilerledi. Bunu yaparken, Cernise saçlarını aceleyle geriye doğru topladı. ve saç tokasıyla ensesindeki düğümü sabitledi. Bu kesinlikle

kibar bir hanımefendinin misafirlerini bir hoyrat gibi karşılamaması gerekir.

Giriş salonunda, kadınsı kıkırdamalarla bolca noktalanmış gürültülü bir yaygara yükseldi. yeni gelenlerin girişi. Cernise daha ne olduğunu anlayamadan iki adam salonun kemerli kapısından içeri daldı, yanlarında da küstahlıkları karşısında dehşete düşmüş gibi görünen bezgin bir uşak vardı.

"Çok özür dilerim hanımefendi," diye özür diledi Jasper, yaşlı yüzü endişeyle kızarmıştı. "Ben olsaydım Bay Winthrop ve Bay Rudd'un huzurunda, ama bana hiç şans vermediler."

"Üzölmene gerek yok, Jasper. Her şey yolunda," Cernise ona güvence verdi. Titreyen ellerini eteğinin kıvrımlarına saklamaya özen göstererek, iyi tasarlanmış bir sükûnetle ilerledi. Lydia'nın yeğenini umursadığından daha iyi tanıyordu,

Alistair Winthrop ne zaman ziyaret etse

vasisi her zaman özel bir görüşme talep etmişti. Uzun boylu ve zayıftı, görünüşü oldukça dağınıktı. bir kıvraklığa sahipti. Siyah saçları yüzünden geriye doğru taranmıştı ve yan bıyıkları çelimsiz yüz hatlarını vurguluyordu. Profilden bakıldığında ince burnu aşağıya doğru eğilmiş gibi görünüyor, keskin çıkıntılı çenesinin bir iki derece ötesinde zar zor çıkıntı yapıyordu. Hiçbir şekilde yakışıklı bir adam değildi, ama belli ki iyi miktarda para harcamıştı. Çünkü sağduyudan tamamen yoksun, gösterişli bir şekilde giyinmişti.

Arkadaşı Howard Rudd'ın boyu ona eşitti ama adamın iri göbeği önünde bir iz bırakıyor gibiydi. Şişkin burnu kırık damarlarla kararmıştı ve sol yanağında küçük, morumsu bir doğum lekesi vardı. Cernise avukatı iki ya da üç yıldır görmemiş olmasına rağmen, Lydia'nın özel odasına kabul edilmeyi beklerken onun ulaşabildiği her değerli parçayı sinsice parmakladığını hatırlıyordu. O zamanlar gözlerinde yanan parıltı, sık sık merak etmesine neden olan bir açgözlülüğe ihanet ediyor gibiydi. değerli bir şeyle kaçacaktı.

Cernise, Lydia'nın bu kadar uzun bir aradan sonra adama güvenmeye devam ettiğini hayal etmekte zorlanıyordu.

Çünkü uzun zaman önce onu saran ve şimdi bile belli olan dumanlardan Howard Rudd'ın güçlü içkilere düşkün olduğu anlaşıyordu.

"Bay Winthrop burada her zaman hoş karşılanmıştır, Jasper," diye söze başladı Cernise ağırbaşlı bir tavırla ve dikkatini uşağa yöneltti. Lydia yeğenini her zaman kibar bir hürmetle karşılamaya özen göstermişti. akşam yemeği saatinde veya misafirler

ağırlanıyorlardı. Yaşlı kadın da aynı şekilde davranmasını beklerdi. "Ve tabii ki Bay Rudd..."

Sert, alaycı kahkahalar araya girdi ve Cernyse Alistair'in kabalıına biraz şaşırarak onunla yüzleşti.

Adamın tuhaf yürüyüşü çoğu zaman vücudunda sert bir kemik olup olmadığını merak etmesine neden olmuştu ve karanlık gözleri ışıdayarak ona doğru kasıla kasıla yürürken kendini yine onun kopuk adımlarını düşünürken buldu kötü niyetle.

"Ne kadar naziksiniz Bayan Kendall," diye alay etti, geniş ağzı da vücudu gibi kontrol edilemez görünüyordu. "Ne kadar da düşüncelisiniz."

Cernyse bundan sonra olacaklar için kendini hazırlamaya çalıştı, çünkü bunun eğlenceli olmayacağını hissediyordu. Adamla buluşmaları, odalarda veya koridorlarda birbirlerinin yanından geçmekten daha kalıcı bir şey içermiyordu.

Yine de Alistair Winthrop hakkında oldukça düşük bir kanaat oluşturmuştu. Onun davranışlarına kısa bakışları sırasında, o Kendini beğenmiş bir palavracı olduğunu kanıtlamıştı; sadece evlilik yoluyla bile olsa, son derece zengin bir kadının büyük yeğeni olduğu için şöhret sahibi olduğunu düşünüyor gibiydi. Cernyse sık sık onun bir serseri olduğundan şüphelenmişti ama bundan da öte, teyzesine karşı en ufak bir saygı göstermemişti. Gerçi Lydia her zaman

Alistair genellikle ya yeni mal varlığını sayarak ya da kızın sözde eli sıkı cimriliğini azarlayarak öfkeli bir şekilde oradan ayrılırdı.

son ziyaretinin sonunda yapmıştı. Onun isim takması Cernyse'in adamdan nefretini o kadar güçlendirmişti ki, şimdi onun huzurunda nazik bir duruş sergileyebilmeyi oyunculuk yeteneklerinin gerçek bir sınavı olarak görüyordu.

Alistair kadının önünde volta atarken solgun, kıllı elini avukata doğru salladı. Yüksek sesle, "Söyle ona!" diye emretti.

Howard Rudd elinin tersiyle sürekli salya akıtan dudaklarını sildi ve itaat etmek için öne çıktı. O bunu yapamadan, açık saçık giyimli genç bir kadın salona daldı, parlak renkli tüylü bir boa

arkasında. Göğsü ve kalçaları bolca sergileniyordu; ilki dalan bir yaka, ikincisi ise elbisesinin darlığıyla. Saçları parlak altın lülelerden oluşan bir yığın halinde başının üzerine yığılmıştı.

doğada bulmak son derece zordu. Kahverengi gözlerine siyah sürme çekmişti ve sağ elmacık kemiğinin üzerinde, Cernyse'in tahminine göre Alistair'in yakasının beyazlığını bozan kırmızımsı renk tonuyla yakından eşleşen, yoğun bir allık lekesi vardı.

Kadın gergin bir şekilde refakatçisine doğru kıpırdandı. küçük bir kıkırdama. "Oh, Al, lütfen bana kötü davranma ve beni artık koridorda bekletme," diye mırıldandı. Abartılı bir dudak büküşle ağzını kapadı, uzun kirpiklerini Al'a doğru kırıştırdı ve bir elini Al'ın yeleğinin üzerinde okşarcasına gezdirdi. "Bunun kadar büyük bir evde hiç bulunmadım ama gördüğümde görgü kurallarını bilirim. İçeri girdiğimizden beri hizmetçiler bana bir sandalye ya da bir yudum çay bile ikram etmediler.

Lütfen, lütfen burada sizinle kalamaz mıyım? O büyük salonda yalnız kalmaya dayanamıyorum. Zavallı teyzenizin orada ölmüş olabileceğini düşünmek tüylerimi ürpertiyor."

Alistair öfkeyle hırladı ve kızın elini bıraktı. "Pekâlâ, Sybil! Ama dikkat et, kıpırdamadan duracaksın, Anladın mı? Senin dırdırını istemiyorum."

"Seni duyuyorum, Al," diye cevap verdi bir başka gergin heyecanla.

Jasper burnunu çekti ve bakışlarını rahatsız edici yaratıktan çekerek gagalı burnunu yüce bir asaletle kaldırdı.

Alistair'in öfkeli bakışlarını üzerine çekti. Yine de adamı görmezden geldi ve sorusunu merhum sahibinin koğuşuna yöneltti. "Affedersiniz hanımefendi ama kalmalı mıyım?"

"Git!" Alistair uşağa el sallayarak bağırdı. "Bunların hiçbirisi seni ilgilendirmiyor!"

Jasper, Cernise başını eğerek yapmacık bir selam verene ve ona evin başka bir bölümüne çekilmesi için izin verene kadar hareketsiz kaldı.

Alistair giden hizmetçinin ardından ciddi bir şekilde baktı. Bir suçtan dolayı onu azarlamak istedi ama daha önemli meseleler yüzünden bu olayı görmezden geldi ve dikkatini danışmana verdi. "Devam edin, Bay Rudd."

Avukat boyunun ölçüsünü aldı ve Cernise'in bakışlarını yakalayarak, görünüşe göre anın ciddiyetini vurgulamayı amaçlayan bir endişe iletti. "Bayan Kendall, Cernise'i ziyaret etme şerefine nail olduğumu biliyor olmalısınız.

Bayan Winthrop'un avukatı olarak birkaç yıl hizmet verdim. Son vasiyetini ben hazırladım.

ve vasiyetname. Burada yanımda."

Adam ceketinin iç cebinden bir tomar parşömen çıkarıp görkemli bir törenle mührü kırarken Cernise ona, saldırmakla tehdit eden bir yılanı gösterilen dikkatin aynısını gösterdi. Lydia'nın Howard Rudd'a olan sadakatini anlamak onun için ne kadar zor olsa da, adam buradaydı ve belli ki elinde yasal belgeler vardı.

Yavaşça en yakındaki sandalyeye çöktü, düşünceleri birbirine karışmıştı. "Bayan Winthrop'un vasiyetini okumaya niyetli misiniz?

Şimdi mi?"

"Yapılması gerekiyor," diye yanıtladı Howard. "Mesele de bu." Yine de onay için Alistair'e baktı.

"Devam edin," diye tersledi Alistair, ceketinin kuyruklarını titizlikle açarak Cerynise'in masasının karşı tarafındaki büyük koltuğa oturdu. Cerynise'e Genç kadın kendini beğenmiş bir gülümsemeyle orada duran bir çift Meissen heykelciklerinden biriyle oynamaya başladı.

Sybil, sevgilisinin gördüğü ilgiden hiç memnun değildi. genç bayana bahsetti ve derhal geniş kışını sandalyesinin ahşap koluna bıraktı. Alistair'in kemikli omuzlarına sahiplenici bir kol sararken, gözleri masanın ötesinde oturan kişiye doğru buz gibi bir bakış fırlattı. Teyzesinin gözdesinin ne kadar çekici olduğundan bahsetmemişti ama Alistair onun kendisine eşlik etmesine karşı çıktığını çok net hatırlıyordu. O öfkeli protestoların anısı, Alistair'in onun gelmesini istemediğini zihninde doğruluyordu Çünkü kıza normalde dairesinin ve yatağının mahremiyetinde yaptığı şeyleri yapmayı planlamıştı.

Howard Rudd boğazını temizledi, ses tellerini yağlamak için bir içeceğe şiddetle ihtiyacı olduğunu hissediyordu ama Alistair'in işleri bitene kadar bir yudum daha almasına tahammül etmeyeceğini biliyordu. Üzeri şeritli mühürlerle süslü parşömenleri açtı ve taradı. "Biraz devam ediyor, öyle. Ona buna küçük miktarlar, çoğunlukla hizmetçiler, uzak akrabalar, önemli bir şey yok. Asıl önemli olan Bayan Winthrop'un mirasının büyük kısmını bırakmış olması, Bu ev, içindekiler ve tüm mal varlığı da dahil olmak üzere, tek akrabası olan yeğeni Bay Alistair Wakefield Winthrop'a. Evi derhal teslim alacak."

"Hemen mi?" Cerynise'in nefesi kesildi. Bu tür konuları vasisiyle tartışmak için hiçbir zaman bir nedeni olmamıştı ama

Lydia'nın ona çok değer verdiğini her zaman anlamıştı ve evi bir başkasına devretmeden önce başka bir yere ya da iklime daha düzenli bir geçiş için hazırlanmasına zaman tanıyacaktı. Kadınla hiçbir akrabalığı olmayan Cernise bunun ötesinde bir şey beklemiyordu.

basit bir nezaket. Gerçekten de, ihtiyarın bu küçük erzak ihtiyacını görmezden gelecek kadar duygusuz ve ilgisiz olduğunu hayal etmesi imkânsızdı.

"Vasiyetnameye bakmamın bir sakıncası var mı?" diye sordu. Sesindeki küçük titreme. Beklentiyle ayağı kalktı ve kâğıtları almak için elini uzattı.

Rudd tereddüt ederek Alistair'e doğru baktı ve belgeyi kıza uzatmasına izin veren bir baş hareketiyle karşılaştı. Cernise bu tür konularda uzman olmamasına rağmen, yakından yazılmış metnin sayfalarını dikkatle inceledi. Tecrübesiz bir göz için vasiyetname gerçek gibi görünüyordu. Lydia'nın baş harflerinin metnin her sayfasını doğruladığına ve imzasının son sayfayı zarif bir şekilde süslediğine kesinlikle şüphe yoktu.

Cernise uzaktan avukatın seğırdiğinin farkındaydı Sayfaları incelerken tedirgindi ve sonunda Sabrı tükenen adam elini uzatarak kâğıtları ondan aldı ve Lydia'yı hızlıca aşağıya bakmaya teşvik etti. O sırada gözleri Lydia'nın imzasının yanındaki tarihe takıldı ve şaşkınlıkla başını kaldırıp adama baktı.

"Ama bu altı yıl önce yazıldı."

"Doğru," diye yanıtladı Rudd, vasiyetnameyi ondan kapıp yuvarlayarak. "Bunda yanlış bir şey yok."

Pek çok insan bu tür meselelerle ihtiyaç duyulmadan çok önce ilgilenir. Çok mantıklılar."

"Ama bu ailem öldürülmeden önceydi ve Lydia vasım oldu. Bu şartlar altında, vasiyetini yeniden yazmış gibi görünüyor-"

"Seni de dahil etmek için mi?" Alistair alaycı bir şekilde sözünü kesti. Öfkeli bir homurtuyla kendini sandalyesinden fırlattı, neredeyse

Sybil'i yere bıraktı ve geniş odada bir av hayvanı gibi dolaşmaya, her birine dokunmaya başladı.

Mobilya parçalarını, pahalı bibloları, hatta ağır şam perdelerini bile, sanki her bir eşyayı kendisininmiş gibi işaretleme dürtüsüyle. "Demek istediğiniz bu, değil mi Bayan Kendall?

Teyzemin sana bir şey bırakmış olması gerektiğini düşünüyorsun."

Adama duyduğu düşmanlık içinde acı bir safra tadı gibi yükselse de Cerynise kendini dikkatle ölçülmüş bir sakinlikle konuşmaya zorladı. "Teyzenizin işlerinde çok düzenli olduğuna inanıyorum ve o zamandan beri onun doğası gibi görünüyordu, yardım edemem ama inanıyorum ki

çevresinde herhangi bir önemli durum değiştiğinde vasiyetini gözden geçirmek için inisiyatif alırdı. En azından, her şeyi size devretmeden önce ayrılışımıyla ilgili düzenlemeleri yapmam için bana zaman tanırdı."

"Ama yapmadı!" Alistair öfkeli bir şekilde üst gövdesini sert ve öfkeli bir hareketle öne doğru itti.

"Hayattayken senin için yeterince şey yaptı ve bunu çok iyi biliyordu! Bunca yıl burada kalmana izin verdi, her isteğini yerine getirdi, seni en iyi şekilde giydirdi, seni resimleriniz için o saçma sergilere sponsor olmak için iyi para... Neden, dizlerinizin üzerine çökmeli ve

Mirasımı harcamak için sana daha fazla zaman verilmedi diye sızlanacağına, teyzemin cömertliği için şükret."

Cernise'in nefesi kesildi, onun sözlerinden son derece rahatsız olmuştu. "Onun mal varlığının bir kısmına varis olmayı kesinlikle beklemiyordum, Mr.

Winthrop," diye net bir şekilde açıkladı. "Demek istediğim, reşit olmadığım halde teyzenizin benden hiç söz etmemiş olmasının garip olduğuydu. O benim yasal vasimdi, yoksa unuttunuz mu?"

Alistair sırıttı. "Belki de sevgili teyzem ölmeden çok önce seninle işinin biteceğini düşünmüştür. Muhtemelen seni zengin bir beyefendiyle evlendirmeyi ve başka birinin sorumluluğu altına girmeni sağlamayı planlıyordu. Eminim dayanıklılığıyla bu kadar çabuk ölmeyi beklemiyordu."

Ela gözleri ipeksi siyah kirpiklerinin ardında ateşle parlıyordu. "Eğer teyzenizi tanıyor olsaydınız, Mr.

Winthrop," diye homurdandı Cernise, "Lydia'nın insanlara içtenlikle değer verdiğini ve sırf onlardan kurtulmak için onları umursamadan bir kenara atmadığını anladın."

"Senin ne düşündüğün önemli değil!" Alistair havladı, narin bir porselen çoban kızını sıkıca kavıyor. Cernise, iddialarını vurgulamak için eliyle işaret ederken kırılğan parçanın elinde kırıldığını görmeyi bekliyordu. "Önemli olan tek şey irade! Neye karar verildiğini duydunuz. Artık buranın efendisi benim ve benim söylediklerim bu evde kanundur!"

Sybil'den sevinçli bir titreme yükseldi ve bir kukla gösterisinden büyülenmiş bir çocuk gibi hevesle ellerini çırpı. "Bu onu anlatıyor, Al! O pislik kendini ne sanıyor ki?"

"Belli ki Bayan Kendall kendisini Sonuç olarak," diye alay etti Alistair, çoban kızı bir kenara bırakıp parıldayan siyah gözlerle Cernyse'e doğru ilerleyerek.

Cernyse içgüdüsel olarak geri çekildi. Adamı, öfkeli olduğunda neler yapabileceğine dair net bir yargıya varacak kadar iyi tanı mıyordu ama şundan emindi bir centilmen değildi ve muhtemelen sinirlenmişti. Dehşete düşmüştü ki, çekyat onun geri çekilmesini durdurdu ve ayakta durup adamın çılgınca parlayan gözleriyle karşılaşmak zorunda kaldı. ona sıırttı.

Onun korkusunu fark eden Alistair bir güç dalgası hissetti. "Ama Bayan Kendall yine yanıılıyor," dedi neredeyse yumuşak bir sesle. "O hiç kimse değil, sadece yaşlı kadından alabileceği her türlü iyiliği almak için bunca yıldır teyzemin üzerine titreyen küçük bir dilenci. giyiyor."

Uzanarak, yüksek büzgüyü kaplayan beyaz danteli kavradı ve bir sarsıntı verdi, onu koparıırken kızıdan irkilmiş bir nefes aldı.

"Çek ellerini üzerimden!" Cernyse bağırdı, adamın kolunu savururken öfkesi cesaretini körüklüyordu. "Bu evin sahibi olabilirsiniz bayım, ama kesinlikle benim sahibim değilsiniz!"

Alistair'in dudakları kendinden emin bir bakışla yukarı doğru kıvrılırken, koyu renk gözleri okşarcasına kızın göğsüne daldı. Ne de olsa o çok baştan çıkarıcı küçük bir şeydi. Onu tatmamak utanç verici olurdu. "Bu değişebilir, benim güzel küçük şeftalim."

"Al?" Sybil onun fesat hayal gücüne karşı anında uyandı. O hiç de kabullenici değildi. Onu, kendisini çöplük kurbağası gibi hissettiren genç bir kızla paylaşmak zorundaydı, çünkü her zaman

kullanılmaktan bayatlamış olan yerine daha taze olanını tercih etmeye başlamıştı. Bu değildi

Roué'yi fazla önemseydiğinden değil. Onun ne kadar zengin olacağıyla daha çok ilgileniyordu. Zıplayarak odanın bir ucundan diğer ucuna geçti ve küçük bir kıpırdanmayla, burun buruna duran ikilinin düello eden bakışları arasına kendini sıkıştırdı. Alistair'e sokuldu ve ona cömert kıvrımlarını hatırlattı. "O cılız süt otuyla canını sıkma, aşkım," diye mırıldandı, parlak kırmızı dudakları kıvrıldı davetkar bir şekilde. "

Sybil seni mutlu etmek için can atıyor."

Alistair, Cerynise'in kibirli hoşnutsuzluğuna karşılık vermenin bir yolunu düşünürken kindarca kıkırdadı. Bir kolunu metresine dolayarak onun ağır boyalı gözlerinin içine gülümsedi. "Yeni kıyafetlere ne dersin Sybil?"

Sevinçli çığlığı yeterli bir cevap olabilirdi. "Oh, Al, bana da mı alacaksın?"

Kemikli omuzları umursamaz bir omuz silkmeye yukarı doğru kayd.

"Yukarıda, Leydi Cerynise'in odasında sizi bekleyen koca bir gardırop varken neden size bir tane alayım ki?"

Sybil'in yüzü hayal kırıklığıyla buruştu. "Ama Al! Aynı boyda değiliz," diye yakındı. O yapamadı'

Genç kadının boyu hariç neredeyse her şeyinin ya daha ince ya da daha küçük olduğunu açıkça itiraf etmeye cesaret edemedi. "Benim için fazla uzun."

Alistair, "Peki, üst kattaki odasını bul ve uygun olana bak," diye ısrar etti. "Elbette, teyzemin harcadığı parayla

odasında giyebileceğin bir şey olmalı. Şimdi git!"

Bu mantığı kabul eden Sybil, odadan uçarak çıkarken sevinçten havalara uçu. Yüksek topuklu ayakkabıları

Kapıların açılıp kapanma sesleri evin her yerinde yankılanarak merdivenleri aştı ve sonunda bir sesle son buldu.

kendinden geçmiş bir çığlık.

Alistair, bu işi başarabildiği için kendinden oldukça memnundu.

bu fikri düşünmüştü. Cerynise'le yüzleşirken bu gerçek yüzünden okunuyordu. "Sybil'in yatak odanızı bulduğuna inanıyorum leydim."

Cerynise ona, bir annenin yaramaz bir çocuğa bahşedebileceği türden, soğukkanlı ve küçümseyici bir gülümseme verdi.

Kendini beğenmiş kibrini bastırarak. "Sybil'in işi bittiğinde, eşyalarımı toplayıp gitmeme izin verebilir misiniz? Eminim bir handa oda bulabilirim.

Carolinas."

"Eşyalarınız yok!" Alistair bağırdı. "Bu evdeki her şey benim!"

"Aynı fikirde değilim," diye cevap verdi Cerynise sertçe, çenesini giderek artan bir inatla kaldırarak. Lydia'nın gözetimi altında korunaklı bir yaşam sürmüş olsa da, deneyimsiz değildi

zorbalarla başa çıkmak. Çok sevdiği babası bir okul müdürüydü ve onun birkaç dersine girdiği sırada, bir sürü olgunlaşmamış erkekle karşılaşmıştı.

Kendilerinden daha genç, daha küçük ya da daha zayıf olan herkes. Birçoğu varlıklı ebeveynler tarafından şımartılmıştı ve kötü, acımasız şakalar yapmaya alışkınlardı. Alistair Winthrop kesinlikle bu sınıftandı. "Resimlerim kesinlikle bana ait ve

Satılanlardan kazandığım para."

Rudd, argümanlarını önceden ezbere bilen bir avukatın özgüveniyle araya girdi. "

Resim yaparken Bayan Winthrop tarafından satın alınan malzemeleri kullandınız genç bayan. Size bu alanın tüm inceliklerini öğretmesi için bir eğitmenden yardım aldı ve şüphesiz bu hizmet için yüklü bir bedel ödedi. Kısacası, siz onun çatısı altında yaşıyordunuz, o sizin vasiinizdi ve siz reşit değildiniz. Resimlerinizin sergilenmesini ayarlayan, en iyi fiyat için tartışan ve ortaya çıkan fonlar.

Tablolar sizin adınızla bile imzalanmamıştı, sadece CK yazıyordu. Biliyorum, çünkü onları görmeye gittiğimde sergi sahipleri sanatçının kimliğine ışık tutmayı reddetti ve sadece Mrs.

Winthrop her şeyi ayarlamıştı." İddialarını özetlemeden önce kısa bir süre duraklayarak parlayan alnını sildi. "Dolayısıyla, tabloların ve onlardan elde edilen kârın gerçek sahibi Bayan Winthrop'tan başkası değildi. Winthrop."

Cernise'in kızgınlığı giderek artıyordu. Ne yazık ki adam sonuncusu hariç her konuda haklıydı. Renkli boyaları deniz manzaraları, manzaralar ve iç mekanlarda günlük işlerini yapan insanların gerçekçi sahnelerine dönüştüren onun yeteneğiydi. Yağlıboya ve tuval, bir sanatçı onlardan bir şeyler yapana kadar sadece o kadardı. Lydia, sıradan bir kızın çalışmalarının zengin patronlar tarafından asla ciddiye alınmayacağı gerçeğinin farkındaydı ve Cernise'in kimliğinin özenle saklanan bir sır olarak kalmasında ısrar etmişti. Herkesi karanlıkta tutmasının tek nedeni buydu.

"Lydia o parayı sadece benim için saklıyordu," dedi Cernise hararetle, ama kendi kulaklarına bile, savunması sesi zayıftı. "Ayrı bir hesaba gerek yoktu ve eğer Charleston'a dönmeyi umuyorsam, bir sonraki müsait gemiden bilet almak için paraya ihtiyacım olacak."

"Ayrı bir hesap olsaydı da fark etmezdi," diye karşılık verdi Alistair. "Teyzem senin vasindı. Sahip olduğun her şey ona ait...." Alaycı bir şekilde gülümsedi. "Ve şimdi bana ait."

"Oh, şuna bakın!" Sybil sevinçle çılgık atarak odaya geri döndü. Ağır pembe harel ipekten bir gece pelerinine sarınmıştı, derin kapüşonun kenarları ve ön açıklığı gül goncalarından oluşan çelenklerle zengin bir şekilde işlenmişti. "Ne kadar güzel, değil mi?" Her ne kadar kadın Etek ucuna takılıp düşen Sybil, yeni kazancını göstermek için döndü. Keşke ona uyan elbiseyi de giyebilseydim diye düşündü ama bu imkânsızdı. "Her türlü güzel şeyle dolu koca bir giyinme odası var. Doğduğum günden beri böylesini görmemiştim. Boneler! Terlikler! Bolca önlük! Altına giyilen güzel dantelli şeyler." Omzunun üzerinden gülerek bir ses çıkardı.

Cernise'in yararına. "Yeni pelerininin içinde nasıl görünüyorum?"

Cernise kaba şıfırtıya bir öneride bulunmaktan kendini alamadı. "Belki de elbisenin dikişlerine yama yapabilirsin. onları dışarı bıraktığınızda."

"Al! " diye bağırdı Sybil, öfkeyle ayağını yere vurarak. "Benimle böyle konuşmasına izin mi vereceksin?"

Alistair, tombul tombişin zıplayarak yürüdüğünü gördükten sonra benzer düşüncelere kapıldığı için kesinlikle suçluydu. önlerinde dolaşıyordu. Parlak dudakları ve allığı

Her ne kadar bu kadar küstah olduğu için kızıdan intikam almak istese de, büyük değişiklikler yapılmadan Sybil'in sadece pelerinlerini ve dış giysilerini kullanabileceğinden şüpheleniyordu.

Koyu renk gözleri ilkel güzelliğe geri döndü ve kadının yumuşak, baştan çıkarıcı kıvrımlarını rahatça okşadı. Yas kıyafeti nazikçe şekillendirilmişti. Sırtını dik tutmuş, başını yukarı kaldırmış, yılmayan bir gurur sergiliyordu.

Tüm dünyaya solgun saçlı bir tanrıça gibi görünüyordu ve her ne kadar aksini dilemiş olsa da, Sybil'in kıyaslandığında çok acı çektiği acı bir gerçektir.

Alistair'in bakışlarının ağırlığını hisseden Cernyse'in ensesi diken diken oldu ve ani bir temkinlilikle ona baktı. Onun Geniş dudakları, kadının tüylerini diken diken eden kendinden emin tek taraflı bir sırıtışla yukarı doğru kıvrıldı. Adam tuhaf, kopuk yürüyüşüyle ilerlemeden önce bile, düşüncelerinin düzgün bir hanımefendinin davet edeceği türden olmadığından şüphelenmeye başlamıştı.

"Kendini fazla üzmene gerek yok, Cernyse," diye kandırdı Alistair, başının arkasına uzanıp alelacele tutturduğu kalın saç düğümünü çözerek. "Bir şekilde burada kalmaya izin verebilirim. Eminim aramızda bir şeyler ayarlayabiliriz. Belki yaklaşırız bile. arkadaşlar."

Kendisini dikkatle izleyen el gözlerindeki soğukluğa rağmen, eli ipeksi tellerin üzerinden aşağıya doğru inmeden önce kıvrık uzunluğu öne doğru süpürdü ve yuvarlak bir göğsü örtmesine izin verdi.

Cernyse'in öfkesi doruk noktasına ulaştı ve hırslayarak iki kolunu kaldırdı ve tüm gücüyle onu kendisinden uzaklaştırdı. "Seni iğrenç engerek! Gerçekten de benim seninle yaklaşmayı düşünür müydü? Cesaretin var mı?

Bütün bunları hak eden yakışıklı bir lord gibi zıplaya zıplaya buraya mı geldin? Neden, sen bir solucandan başka bir şey değilsin

zavallı masumların etini yemek için karanlık, nemli deliğinden sürünerek çıkıyorsun! Burada senin otoriten altında kalacağıma çürürüm daha iyi!"

Alistair'in gözleri onun hakaretleri karşısında parladı ve vurmak için bir kolunu geri çekerken yüzü çirkin, benekli bir kırmızıya büründü. "Sana burada kimin efendi olduğunu öğreteceğim!"

Howard irkilerek öne fırladı ve arkadaşının bileğini kavradı. "Kızı işaretle, şikâyetle gittiğinde yetkililere gösterecek bir şeyi olsun," dedi. endişeyle uyardı. "En iyisi ortalığı karıştırmadan onu yollamak, öyle değil mi?"

Alistair, tüm vücudu öfkeyle sarsılırken avukatı duyduğuna dair hiçbir belirti vermedi. Kendini bir nebze olsun kontrol edebilmesi ve Rudd'dan kurtulması için uzun bir süre geçmesi gerekti. "Çık dışarı, kaltak! " diye bağırdı. "Sana biraz terbiye öğretmek için harcanacak zahmete değmezsin!"

Cerynise fısıldarken zorlukla nefes alabiliyordu, "Çok isterim. Birkaç eşyayı toplayıp gideceğim-"

"Hayır, yapmayacaksın! " diye bağırdı Alistair. "Şimdi gidiyorsun! "

Kolundan tutarak onu ana salona doğru fırlattı. Jasper oradaydı, uzaktan nöbet tutuyordu. Kâhya boş bir şaşkınlıkla birinden diğerine baktı ve sonra duraksayarak, "Efendim, size yalvarıyorum..." dedi.

"Artık burada efendi benim!" Alistair, hizmetkârın araya girme çabasına karşı çıktı. "Buna itiraz eden olursa, o zaman bu bavulun yolunu tutabilir." Kapıyı açarak Cerynise'i çekti ve onu granit basamaklardan aşağı

tökezletecek kadar büyük bir güçle portaldan dışarı itti.

Sözleri uşağı daha da kızdırırken kapıyı açık bir davetle kenara çekti. "Ama bunu yapmadan önce iyi düşünün! Pozisyon bulmak çok zor ve hiçbiriniz referans alamayacaksınız!"

Koyu renk gözleri alev alev yanan öfkesini, yağan yağmura karşı gözlerini kırıştıran Cernise'e çevirdi. "

Şimdi hala yapabiliyorken gözümün önünden defol, ahbab! Yoksa seni tutuklatırım! Ya da daha iyisi, tımarhaneye gönderirim!"

"Yapamayacağını düşünmeyin!" Rudd araya girerek Kapının kenarından. "O artık bir mülk sahibi, saygı duyulan biri. Sen hiç kimse değilsin. Kendini cehennemde bulmak istemiyorsan, gitsen iyi olur." Alistair ağır kapıyı kavrayıp kesin bir sesle çarparak kapatırken, avukat şaşkınlık içinde soluk soluğa kaldı ve başını tehlikeden uzaklaştırdı.

Cernise sert esen rüzgâra karşı büzüştü ve kollarını kendine dolayarak hava koşullarından korunmak ve biraz olsun ısınmak için çabaladı. İşte buradaydı, Son beş yıldır bildiği tek evden kelimenin tam anlamıyla kovulmuş ve kalırsa daha kötü sonuçlarla tehdit edilmişti. Hava ne kadar soğuk olursa olsun, onu rahatlatacak bir şal olmadan çektiği sefalet yüzünden, sığınacak bir yere ulaşmadan donma tehlikesi geçirecekti. Sanatını ciddiye aldığından, kendi yaşındaki kadınlarla yakın arkadaşlıklar kurmaya hiç zaman ayırmamıştı. Çoğu, kocalarını cezbetmekle kendisinden çok daha fazla ilgileniyordu. Lydia'nın arkadaşlarına gelince, onlar çok daha yaşlı ve muhtemelen Cernise'in az önce yaşadığı türden bir şiddetle başa çıkmak. Ve eğer biri onun adına araya girerse Alistair Winthrop'un ne yapmaya kalkışabileceğini kim söyleyebilirdi ki? Hakaretinden sonra, adamdan korkmasına neden olan bir öfke görmüştü. O an boyunca

Aslında deliliğin sınırlarında dolaşıyor gibiydi. Ona yardım eden her kimse muhtemelen benzer tepkiler verecek ve şüphesiz ciddi yansımaları olacaktı. Her ne kadar bir tanıdığından teselli bulmayı arzulasa da Cernise duyarlı olabilecek herkesi dahil etmek.

Alistair çoktan delilik sınırlarını aşmış olabilirdi... bu ihtimali de göz önünde bulundurmak gerekiyordu. Yine de bu konuda kanunlar onun tarafındaydı. Lydia'nın varisi olarak, Winthrop mülkünü uygun gördüğü şekilde elden çıkarma hakkına sahipti. onun çatısı altında ikamet edebilir ya da edemez.

Cernise üzüntüyle eve baktı ama gözyaşları ve yağmurun karışımı görüşünü engelliyordu.

Lydia'nın ölümünden duyduğu üzüntü, son zamanlarda beslenememesi ve uyuyamamasıyla birleşince yorgun düşmüş ve şehirde yapacağı uzun yürüyüşe pek hazırlıklı olamamıştı.

"Başlasam iyi olacak," diye dudaklarını büzdü. soğuktan kaskatı kesilmişti. Titremesini kontrol edemeyerek, nereye gitmesi gerektiğini bilerek caddede ilerlemeye başladı. Yağmur ve derinleşen soğuk yüzünden zor olacaktı ama başka seçeneği de yoktu.

Sadece kısa bir mesafe ilerlemişti ki koşan ayak sesleri dönüp arkasına bakmasına neden oldu. Cernise'e ulaştığında Bridget'in nefes nefese kaldığı belliydi. Evden çıkmadan önce salon hizmetçisi ağır bir şalı üzerine örtecek kadar duraklamıştı. Kollarında da kendi yün pelerinini taşıyordu. Titreyen kız.

"Ah, anne, bu korkunç," diye ağlamasının ortasında telaşlandı. Titreyen bir elini kaldırarak, gözlerinden akan ıslaklığı sildi.

yanaklarından aşağı süzüldü. "Bayan Winthrop'un evinden gidecek bir yeriniz bile olmadan çıkarıldığınıza inanamıyorum. Bay Alistair bunu gerçekten yapamaz, değil mi anne?"

"Korkarım yapabilir, Bridget. Bayan Winthrop'un vasiyeti ona bu hakkı veriyor." Cerynise hizmetçinin ellerine dokundu.

elini buz gibi parmaklarıyla nazikçe tuttu. Üzerine düşen yağmur damlaları
Yüzü de bir o kadar soğuk görünüyordu. "Geri dönmelisiniz. Hiç kimse referans gösterilmeden kovulmayı göze alamaz. Şimdi burada... pelerinini al... ve git..."

Giysiyi omuzlarından çekmeye çalıştı ama hizmetçi başını salladı. "Hayır, anne. Ne kadar üzgün olsam da artık senin. Bayan Winthrop geçen Michaelmas'ta bana bir tane vermişti. Gördüğün gibi anne, bu eski paçavranın yerine çok daha güzel bir tane aldım."

"Emin misiniz?" Cerynise dişlerinin takırdamasına engel olamayarak sordu.

"Evet, anne," diye onayladı Bridget, sarsılmaz bir inançla başını sallayarak. "Bay'ın yanından ayrılamayabilirim."

Winthrop'un yanında çalışıyorsun ama en azından senin için elimden geleni yaptığımı bilerek seni gönderebilirim."

"Teşekkür ederim Bridget. Sen çok iyi bir arkadaşınsın," diye fısıldadı Cerynise, gözleri bir kez daha nemle dolmuştu. "Seni asla unutmayacağım."

Hizmetçi aceleyle ona şu bilgiyi verdi: "Bay Jasper, Bay Winthrop'un yapmayı planladığı şeyi duyduktan hemen sonra, boyalarınızı merdivenin altındaki depoya taşımamızı istedi. O
O alçağa yalan söylemeyi umursamadığını, Bay Winthrop'a resimlerin ona gönderildiğini söyleyeceğini söyledi.

Hangisi olduğunu bilmediğimiz bir galeri ya da başka bir yer.

Onları geri almanın bir yolunu bulmalısın anne. Bulmalısın."

"Hepiniz çok kötü bir risk alıyor olabilirsiniz," diye kekeledi Cernise, personelin sadakati karşısında derinden etkilenmişti. "Onları kurtarmaya çalışırken kendinizi tehlikeye atmamalısınız. Ben rıhtıma gidiyorum..."

Charleston'a geçiş izni almak için... Böylece onlar için asla geri dönmeyebilirim."

"Her şey aynı anne, onları senin için saklayacağız. Bay Winthrop'un sana yaptıklarının intikamını kendimiz almış olacağız."

"Hemen geri dön," diye yalvardı Cernise, hizmetçi kızı eve doğru nazikçe iterek, "Bay Winthrop seni burada benimle konuşurken görmeden önce."

Hizmetçinin yüzü bir hıçkırıkla buruştu ve ani bir şefkat gösterisiyle kollarını Cernise'in boynuna doladı. "Tanrı seni korusun, anne!" Bir süre sonra burnunu çekti ve gözyaşları arasında diğerinin bakışlarıyla buluşmak için geri çekildi. "Sen her zaman bize karşı çok nazik oldun. O alçak Bay'a kadar günleri sayacağız."

Winthrop hak ettiğini alacak."

Bridget acı acı ağlayarak kendini oradan uzaklaştırdı ve eve doğru koşmaya başladı, siyah etekleri bacaklarının etrafında ıslak bir şekilde çırpınıyor, küçük ayakları giderek derinleşen su birikintilerini geçerken yukarı doğru sıçrayan su gayzerleri gönderiyordu.

Cernise yün kukuletayı kafasına geçirdi ve giysinin içine iyice sokularak kendini korumak istedi. giysinin kaldırabileceği kadar yağmur yağıyordu. Altında zaten sırlıklamdı ve uğultunun şiddetiyle rüzgar ve sağanak yağış, pelerin sadece hizmet ederdi

Rahatsızlığını tamamen ortadan kaldırmak yerine hafifletmek için. Yine de cadde boyunca ilerlerken bu hediye için minnettardı, çünkü bu kadar kısa sürede bile hava soğumuş gibiydi.

Cernise'in Alistair'le yüzleşmesinden sonra içine tuhaf bir uyuşukluk çöktüğünü fark etmesi için birkaç dakika geçmesi gerekti. Bu bir dereceye kadar içinde bulunduğu durumun acımasızlığını hafifletmişti, çünkü artık sıcak giysiler ve yiyecek olmadan ne kadar soğuk ve sefil olacağını düşünmüyordu.

Bunun yerine, kendine tekrar tekrar ne kadar yürümesi gerekiyorsa o kadar yürüyebileceğini söylemeye devam etti. Tek yapması gereken bir ayağını diğerinin önüne koymaktı. Bu basit mantıkla kendini cesaretlendirerek, sonunda kendini Thames Nehri üzerinden Southwark bölgesine geçen köprü.

Fırtına şehrin üzerinde toplanmış, alacakaranlığı derinleştirerek koyu bir karanlığa dönüştürmüştü ama garip, ürkütücü kasvet içinde, nehrin yukarısına doğru ilerleyen ve rıhtımların bir noktasında demir atacak olan birkaç gemiyi seçebiliyordu. Gözleri uzaktaki kıyılara doğru kayarak gemileri açıkça ayırt eden uzun direkleri aradı. küçük balıkçı teknelerinden denizci gemiler. Ailesi ne zaman amcasını Charleston'daki sahil kenarındaki evinde ziyaret etse, ona bol bol

Çocukken çeşitli yelkenli gemileri görme fırsatı güney limanına doğru süzülüyordu. Sterling Amca yakınlarda balık tutarken, o da elinde çizim defteriyle iskeleye tünemiş, Sterling Amca ona farklı yelkenli gemilerden bahsederken ve bir türün diğerinden nasıl ayırt edileceğini öğretirken memnuniyetle çizim yapmıştı. Ondan öğrendiklerinin çoğunu hâlâ hatırlıyordu.

O uzak şehrin anıları zihninde derin, kabaran bir nehir gibi aktı ve birkaç kalp atışı içinde

Cernise neredeyse ailesinin evinin yanındaki eski canlı meşelere yuva yapan kuşların cıvıltısını, boğucu yaz gecelerinde böceklerin vızıltısını duyabiliyor, bir çocuğun neşeli coşkusuyla ormanda koştururken İspanyol yosunlarının yüzüne çarpan yumuşak çırpınışlarını ve çok daha fazlasını hissedebiliyordu. Hatta bir hanımeli kokusu aldığını ve pralinlerin tatlılığını tadabildiğini hayal edebiliyordu dilinde eriyordu. Bu hatıralar ne kadar kısa olsa da, o kadar derin bir özlemle delinmişti ki, acı içinde haykırmamak için elinden gelen tek şey buydu.

Burada, neredeyse donmak üzereydi, yorgunluk ve keder onu ıslak bir battaniye gibi sarmıştı, ince parmakları uyuşturan soğuk, nasıl elde edeceğini bilmeden parasız kaldığı için eve dönüş yolculuğu. Şu anda ona bakan hangi kaptan gemisine binmesine izin verirdi ki? Bu ona bile zorlama bir fikir gibi geliyordu ama bir şekilde... bir şekilde... eve dönmesi gerektiğini biliyordu.

Engelleyemeyeceği kadar güçlü bir arzuya itaat etmek, Cernise köprüden geçmeye başladı. Yağmur kaldırım taşlarının arasındaki çukurlarda birikmişti ama terlikleri o kadar ıslanmıştı ki artık bunun bir önemi yoktu. Tek yapması gereken bir ayağını diğerinin önüne koymaktı, diye kendine hatırlattı ve sonunda hedefine ulaşacaktı.

Southwark ilçesine girdiğinde nehrin pis kokusu daha da yoğunlaştı. Nehre yakın durarak, derin, fırtınalı gölgelerin arasından uzaktaki büyük yelkenli gemilerin yüksek direklerini seçene kadar durmaksızın yürüdü. Cernise bu manzaradan etkilenerek adımlarını hızlandırdı, soğuktan ağrıyan ayak parmaklarıyla yürümek acı verici olsa da. İçten içe bu bölgede tek başına dolaşmasının aptalca olduğunu biliyordu. Güvenliğin içinde

Lydia'nın arabası, caddelerin ve ara yolların birçoğunda açık bir şekilde kendilerini sunan daha cesur bir kadın tipinin farkına varacak kadar bölgeden geçmişti.

Denizcilerin ya da yatakta eğlenmek için birkaç kuruş ödeyecek herhangi bir erkeğin bedenleri. Cerynise ciddi bir şekilde

Çünkü kendisine saldırılabilir, hatta belki de iffetini kaybetmiş bir kadınla karıştırılabilirdi. Ancak bu uyarıcı mantığı bir kenara itti ve bunu göze alamayacağı bir lüks olarak gördü.

Önünden geçtiği depolar ve kepenkli apartmanlar karanlıktı. Ne de olsa burası her mumun ya da bir ons yağın değerli sayıldığı bir yerdi. Yoksullar içinde bulunduğu durumu anlıyorlardı ama ona yardım edemezlerdi. Eve dönmenin bir yolunu bulmak ona kalmıştı. Ve buldu da olur!

Cerynise ne kadar yol kat ettiğine dair gerçek bir fikre sahip değildi.

Adımları yorgun bir şekilde sürüklenmeye başlamıştı. Kıyı boyunca kararsız bir şekilde ilerledi, ama ayağı aniden inanılmaz derecede insani bir şeye takılınca, iki kalasın üzerine devrilmiş bir sandalın altındaki gölgelere baktı.

"Ne yapıyorsun lan sen?" diye hırladı geminin altından cılız bir ses. "Nereye gittiğine dikkat edemiyor musun!"

Cerynise teknenin altından sürünerek çıkan küçük, sıırım gibi forma odaklanmaya çalıştı. "Pardon,"

Kekeledi, korkudan mı yoksa soğuktan mı dilinin tutulduğunu merak ediyordu. "Orada olduğunuzu fark etmemiştim efendim."

Küçük adam huysuzca, "Gördün mü, öyleydim," diye karşılık verdi, sendeleyerek ayağa kalktı. Cerynise'den daha kısaydı, tamamen keldi, bir gün bile yaşlanmamıştı.

kafasında diş. Yine de, tüm bunlara rağmen, bir denizci gibi giyinmişti.

"Orada ne yapıyordun?" Cerynise sormayı başardı.

Katran bakışlarını öfkeyle ona dikti ve giysisinin içinde kamburlaşırken ceketinin kapuşonunu kafasına geãirdi. "Eğer mecbursanız

Biliyor musun kızım, kaptanımın gemimize dönmesini beklerken biraz kestiriyordum."

"Sizi rahatsız ettiğim için çok özür dilerim efendim. Sizi karanlıkta görmedim," diye cevap verdi takırdayan dişlerinin izin verdiği kadar nazik bir şekilde. Adamın sinirliliğine rağmen, kendisine yardım etmeye ikna edilebileceğini umuyordu. şu anda, ihtiyacı olan bilgiyi almak için en iyi şansı o gibi görünüyordu.

"Seni incitmedim, değil mi?"

"Beni incitmek mi? Ol' Moon, burada mı?" diye sordu denizci kuşkuyla. Cılız göğsünü öne çıkararak, sanki onun yararına kasıla kasıla yürümek istiyormuş gibi pantolonunu yukarı sıyırdı. "Kızım, bunun için balina yaşlı Moon'u incitebilir."

"Bunu bildiğim için rahatladım."

Onun samimiyetinden çok etkilenen Moon kızı daha yakından inceledi. Kekeleyen diline rağmen, çok güzel konuşuyordu. Atandığı gemiye gelen zengin sınıftan bazı kişiler, konaklama yerlerinin kalitesi hakkında bilgi almak için gemiye gelirlerdi. Genellikle onları gördükten sonra başka bir gemi aramaya giderlerdi. Ama kör bir adam bile bu narin kızın, diğer kadınlardan birkaç fersah yukarıda olduğunu görebilirdi. normalde rıhtımlarda dolaşıp

Eğlendirmek. "Bu yağmurda tek başına ne yapıyorsun?

Senin gibi güzel bir kız için uygun bir yer değil."

"Çok acil bir şekilde eve dönmem gerekiyor ve çok yakında Carolinas'a gidecek bir gemi bulmaya çalışıyordum. Böyle bir gemi biliyor musunuz?"

Dişsiz olan hiç tereddüt etmeden, "Mirage," diye cevap verdi. "O'nun komutası altında yelken açıyor.

Kaptan Sullivan. Ben onun kamarotuyum."

"Peki bu Kaptan S-Sullivan'ı nerede bulabilirim?"

Moon hafifçe döndü ve başparmağını bir meyhaneye doğru uzattı, oradan puslu karanlığa bir ışık huzmesi yayıldı.

"Kaptan şu birahane de yemek yiyor."

Adamın işaret ettiği yeri görünce Cerynise'in üzerine rahatlama ve endişe karışımı bir duygu çöktü. Arayışının kısılacak olması onu çok yüreklendirmişti, ama korktuğu şey de şuydu

Böyle bir yere girerken, denizcilerin sadece limana ulaştıktan sonra güçlü içkiler içmek istediklerine inanacak kadar saf değildi. Daha canlı bir eğlence arıyor olmalıydı, Sybil'in muhtemelen sunmakta usta olduğu türden bir eğlence. "Sanmıyorum ki bir şeyler içmeyi beni onu görmeye götürür müsün?"

Moon kızın perişan halini düşünürken düşünceli bir şekilde başını eğdi. Normalde bir yabancı için kendini rahatsız etmezdi ama bu genç kız

Belli ki zor zamanlar geçiriyordu ve içinde bulunduğu sefil koşullardan dolayı çok acı çekiyordu. Ayrıca, uzun süredir uykuda olan ruh halini canlandıran bir nezaketi vardı.

İçindeki yiğitlik. "Sanırım yapabilirim, burada daha fazla kalırsan nasıl donarak öleceğini görüyorum."

"Sen de üşümedin mi?"

Moon çarpık işaret parmağını çengel burnunun altına sürttü ve kıs kıs güldü. "Benim iç organlarımla değil

romdan sıcak ve güzel." Kadının soluduğu havayı güçlü bir içki kokusuyla kirletecek kadar yakınına eğilerek kolunu salladı. "Bu taraftan, kızım."

Cernise, o sendelerken arkasından tökezleyerek ilerledi. istikrarsızca ışığa doğru ilerledi. Tavernaya girdikten sonra Moon kalabalık mekânın arka tarafına doğru ilerlerken o kapının hemen içinde kaldı. Mekânı dolduran gürültü onu ürpertti. Denizciler servis için bağırıyor, tankardlarını ısrarla ağır tahta masalara vuruyor, diğerleri ise seslerini duyurabilmek için avazları çıktığı kadar konuşuyordu. Birkaçı ise bir oyun oynar gibi kahkahalarla gülüyordu. yanlarından geçen her hizmetçi kızın poposunu çimdikliyor ya da tokatlıyorlardı. Küçük bir avuç dolusu başka kadın da alçak sesle mırıldanıyor, yanlarına sokulan fahişeleri boş yere okşuyorlardı. Cernise gözlerini onlardan dikkatle kaçırarak kalabalık odada Moon'u aradı.

Katran, masada oturmuş yemek yiyen bir adamın iri omzuna yaslanmıştı ve Moon'un dudaklarının kıpırdadığını görmesine rağmen gürültünün arasında söylediği tek bir kelimeyi bile duyamıyordu. Cernise sadece konuştuğu kişinin Kaptan Sullivan'dan başkası olmadığını tahmin edebiliyordu. Adam kırışmaya yüz tutmuş saçları, gür yan bıyıkları ve kıllarla kaplı çenesiyle iki yüz yaşını çoktan geçmişti.

Sadece bir korsanı andırmakla kalmıyor, aynı zamanda bir korsan kadar zengin görünüyordu.

Masasındaki adamlar için bir sürahi daha bira getirmesi için hizmetçiyi çağırdı. Sonunda katrana bir göz attı ve başını eğerek kısa bir selam verdi.

Moon geniş, dişsiz bir sırıtışla koşarak Cernise'e geri döndü. "Kaptan şimdi söyleyeceklerini dinleyecek, kızım."

Cernise katranın önünden geçtiği insan labirentine henüz girmişti ki bir el onu yakalamak için uzandı. Çürümekten kararmış dişleriyle ona sırtan denizciyi bir solukta atlatmayı başardı.

"Eh, dostlar, yağmurun yıkadığı bu şey de ne?" diye kıkırdarak bağırdı ve arkadaşlarının dikkatini onun üzerine çekti. "Boğulmuş bir sıçan, eğer hiç görmediysem."

"Gor! Bana fare gibi görünme!" diye haykırdı bir başkası Şehvetle pelerinini yakalayıp omuzlarından kurtarıırken, bu sırada onu sabitleyen bağlardan birini kopardı. Adamın gözleri, kızın sırılsıklam olmuş elbisesini tararken giderek daha da parladı. "Biraz sırılsıklam ama gerçekten çok güzel!"

"

"Pis ellerini kendine sakla, seni azgın kurbağa!" Moon hırladı, adamı kelepçelemek için geri adım attı. "Bir yalancıyı gördüğünde tanımıyor musun?"

"Yalan mı?" diye tekrarladı katran keskin bir inançsızlıkla. "Burada mı? Kimi kandırmaya çalışıyorsun, Moon?"

"

"Sen aldırma!" diye hırladı yaşlı katran, kadının pelerini adamın elinden kaparak. "Hayatın boyunca bir yalancıya bakmadığını ve gözüne soksa bile tanımayacağını kendi gözlerimle görebiliyorum!"

Bu hakareti duyabilecek kadar yakınında oturanların kahkahaları, eski hayranının öfkeden kıpkırmızı kesilmesine neden oldu. "Onları hep gördüm ama onların gibileri böyle bir yerde görülmek istemezler."

Moon, "Şimdi burada bir tane görüyorsun," diye karşılık verdi.

Denizci, "Bir kaltak, büyük olasılıkla," diye homurdandı ve bu hakareti ettikten sonra çifte sırtını döndü.

Cernise'in bulanıklaşan görüşünün kenarında fenerler titriyordu. İstilacı bir zayıflık kararlılığını baltalamakla tehdit ederken birkaç kez gözlerini kırıştırdı. Sadece kendi iradesiyle Kaptan Sullivan'ın masasına gitmeyi başardı. Moon aceleyle oturması için bir sandalye hazırladı.

Kaptanının yanında ve minnetle onun yardımını kabul etti, çünkü tek başına daha fazla dayanabileceğinden ciddi olarak şüpheliydi.

"Moon gemime binmek istediğini söylüyor," diye söze başladı Kaptan Sullivan, keskin siyah gözleri ıslak teller halinde sarkan uzun saçlarından yavaşça aşağıya doğru süzülüyordu elbisesinin çamurlu eteklerine ulaşana kadar yüzünü çevreledi. Ne kadar güzel ve sıırıslam giysileri ne kadar pahalı olursa olsun, kız yıpranmışlıktan çok daha kötü görünüyordu. Dilini düşünceli bir şekilde yanağına sokarak, artık yorgunluktan donuklaşmış olan ela gözlerle buluştu. "Yapabilir misin ödeme?"

Cernise yoksulluğunu kabul etmekte zorlanıyordu ama yalan da söyleyemezdi. "Parasını bir şekilde ödeyemeyeksem bir gemiye binmek istemem aptallık olurdu."

"Peki bu ne olabilir?"

Cernise, teklifinin bir gemi kaptanına ne kadar mantıksız görünebileceğini çok iyi bildiğinden kendini hazırladı. "Amcam Bay Sterling Kendall, Charleston'a vardığımda size parayı verecek...."

Kaptan Sullivan bir an için onun aklını kaçırdığına ikna olmuş gibi ona baktı. Sonra aniden Elinin yassı kısmını masaya vurdu ve kudurmuş bir eğlenceyle kahkahalar atmaya başladı. Teklifini saçma bulduğuna dair hiçbir şüphe bırakmadı.

Sonunda sakinleşti ve kızarmış yüzünü hâlâ aydınlatan neşeyle ona soran gözlerle baktı. "Bakalım sizi anlayabilmiş miyim, hanımefendi? Yolculuk bittiğinde amcanızın ödeyeceğini söylüyorsunuz. bitti mi?"

Cernise, içine itildiği savunulamaz pozisyonun tamamen farkında olarak başını hafifçe eğdi. "Bunun alışılmışın dışında olacağının farkındayım-"

"Bu ılık, işte bu!" diye aniden havladı, kızın irkilmesine neden oldu. "Ya aptalın tekisin ya da beni aptal sanıyorsun, kızım."

"İkisi de değil, Kaptan Sullivan," diye dikkatle cevap verdi ve gözyaşlarının arasından ona baktı. Yorgunluk ses tonunu yumuşatsa da, yine de şu anda dilinin soğuk tarafından engellenmediği için minnettardı. "Sizi temin ederim ki hislerime tamamen hâkimim, ancak vasimin yakın zamanda ölümünden sonra kendimi onun evinden mülkünü miras alan insanlar. Sahip olduğum her şeyi elimden almaya çalışırken, bana takas edebileceğim hiçbir şey bırakmadılar. Şu anda gerçek bir fakirim.

saatler önce." Yalvarmaya başladığını fark ederek kısa bir süre durakladı. "

İnanın bana efendim, bana acımanız için sizi ikna edebileceğimi düşünseydim, amcamın size para vereceğini kabul ederseniz, bir yolcunun normalde sizin paketinizle geçiş için ödeyeceği ücretin iki katını size memnuniyetle vaat ederdim. O sadece güvenebileceğim biri."

Koyu renk gözleri onu tekrar taradı, bu sefer biraz sempati kanıtı. "Aldığım tüm ücretleri hesaba katmak zorunda olduğumu anlamalısınız hanımefendi. Ben nakliye Şirket bunu gerektiriyor." Sonra biraz isteksizce ekledi, "Amcanız ölmüş olabilir, bildiğiniz kadarıyla bayan, o zaman yol paranızı kim ödeyecek? Eğer siz ödeyemezseniz, kendi kesemden ödemek zorunda kalırım."

"Anlıyorum, Kaptan Sullivan," diye mırıldandı hüzünle, altından kalkmak üzere olan kolları üzerinde sandalyesinden kalkarken. "Sizi rahatsız ettiğim için özür dilerim."

Moon tekrar Sullivan'ın omzuna yaklaşarak, "Affedersiniz Kaptan," diye araya girdi. Katran, kıza yardım etme arzusunun giderek artmasına şaşırmıştı. "Peki ya Audacious? Kaptan Birmin'ham kendisinden başka kimseye hesap vermez, efendim. Eğer akli varsa onu alabilir."

"Evet," diye onayladı Kaptan Sullivan, bir elini düşünceli bir şekilde kıllı çenesine vurarak. "Kendi gemisi var

...ama bildiğim kadarıyla hiç yolcu almadı."

Cerynise bir elini alnında gezdirerek adamları doğru duyup duymadığını merak etti. Kendini o kadar zayıf hissediyordu ki, ne kadar anlayışlı olduğundan ya da sözlerinin doğru olup olmadığından emin olamıyordu.

Dili yine kelimelerin üzerinde gezinmeye başladığında tutarlı bile değildi. "Birmingham dedin, değil mi?"

Yüzbaşı Sullivan ona merakla baktı. "Kaptan Birmingham'ı tanıyor musunuz, bayan?"

"Eğer Charleston yakınlarında yaşayan Birmingham ailesinin bir parçasıysa, o zaman ben biliyorum," dedi duraksayarak.

"Bu Beauregard Birmingham, Audacious'un kaptanı
"Kaptan açıkladı. "Onu tanıyor musun?"

Enerjisi hızla tükeniyordu ve adama cevap vermek için yeterli rezervi kalmamıştı. "Babam ölmeden önce... o bölgede yaşayan ekici ve tüccarların çocukları için özel bir okul işletiyordu."

Gittikçe daha da belirginleşen konuşmasından nefret ediyordu. "Bir zamanlar... Beauregard Birmingham onun öğrencilerinden biriydi. Onun ve amcası Jeffrey Birmingham'ın ailesiyle tanışıyorduk."

Kaptan Sullivan bıyıklı çenesini sıvazlamaya devam ederken yüksek sesle, "Belki Kaptan Birmingham seni yeterince hatırlarsa, sana acıyabilir," diye düşündü. Onunkini yakaladı kamarotun bakışları arasında başını kapıya doğru salladı. "Bayana Audacious'a kadar eşlik et Moon ve Kaptan Birmingham'a bana borcu olduğunu söyle. Bir sonraki karşılaşmamızda bir bardak bira alacağım."

"Evet, Kaptan." Dişsiz sırtışı neredeyse denizcinin yüzü kadar genişti. "Yelken açmadan önce gemisine yakından bakmak için yalancıyla birlikte oraya gitmek benim için bir zevk olacak."

Moon, Cernyse'i meyhaneden çıkardığında tam karanlık çökmüştü ama rüzgâr dinmişti. Karanlığın Sis, nehrin kıyılarına fısıldamaya ve karanın üzerinde sinsice kaymaya başlamıştı; uzak çınlamalar ve garip sürüklenme sesleri, asılı duran sislerin arasından ürkütücü bir şekilde yankılanıyordu suyun üzerinde. Moon sanki ezberlemiş gibi gecenin içinde ilerliyor, arada bir duraklayarak ona yetişme şansı veriyordu.

Cernyse etraflarını saran karanlığın içinde hiçbir şey göremiyordu. Ayaklarını yere basmakta tereddüt ediyordu, çünkü bacakları altında kaskatı ve kurşun gibi kesilmişti. O kadar derindi ki Üşümüş ve yorulmuştu, kararlılığını hatırlaması ve ıslak terliklerini kaldırım taşları üzerinde sürüklemesi kararlılık gerektiriyordu. Soğuk havaya rağmen sendeleyerek ilerlemeye devam etti. dik ve ayakta durmakta zorlanıyordu. Sonunda dönen buhar kütesinin üzerinde yükselen bir geminin yüce direklerini görebiliyordu.

Moon gemiyi işaret ederken omzunun üzerinden baktı. "Bahse girerim Kaptan Birmin'ham'ın gemisi gibi bir gemide hiç bulunmamışsındır. Tam bir ticaret firkateyni! Onun gibisi pek görülmemiştir, orası kesin. Ve inanabiliyor musun, kızım? Parasını birkaç yıl önce Rusya'dan getirdiği kürkler, mücevherler ve diğer şeylerle kendisi ödedi. Duyduğuma göre, bu sefer de Baltık'a ve Saint Petersburg'a geri dönmüş. Eskisinden iki kat daha fazla hazine.

Hatta bir Doğu Hindistan gemisinin kaptanıyla konuştuğu bile söylenir. Şirket gemisi, taşıdığı zengin ganimetin bir kısmı için bazı ipekleri, incileri, yeşim taşlarını falan takas etti. Şimdi de Charl'ton'daki tüccarları ayartmak için daha fazla hazine taşıyor, sanki onları ayartacak yeterince şeyi yokmuş gibi. Neden, bir adam yolcu taşımak için aptal olurdu.

Böyle hazineler onun ambarlarını doldurur. Ama umalım da kaptan seninle farklı düşünsün, kızım."

Cernise bir cevap veremedi. Rıhtıma dayanmış bir gemiye yaklaşıyorlardı. Üç direkli, gururlu bir gemiydi, o kadar büyüktü ki etrafındaki her şeyi cüceleştiriyor gibiydi. Ama şu anda bu gemiden etkilenecek durumda değildi. Hiçbir şey. Gücü tükenmiş, duyuları körelmiş, aklı çoktan uçup gitmişti. Her adım, titreyen uzuvlarını artık zorlayamadığı acı verici bir efordu. Tek yapmak istediği bir yere kıvrılıp gözlerini kapatmak ve uyumaktı.

Moon iskelenin dibinde durdu ve gemiye çıkma izni için nöbetçi nöbetçiye seslendi ama sesi Cernise'e boş ve uzak geldi. Belli belirsiz bacaklarının yavaşça altına çöktüğünün ve vücudunun sanki zaman durmuş gibi hafifçe geriye doğru eğildiğinin farkındaydı. Baş neredeyse hafifçe kaldırım taşlarına çarptı ama orada donuk bir ağrı zonklamaya başladı. Sonra sarp bir ses telaşla haykırdı ve bir sonsuzluk sonra güçlü kollar onu yiğit bir göğse doğru kaldırdı. Sonraki anlarda ağır sisler etrafında dönüyor gibiydi, Rutubetli bir mezar gibi üzerine kapanıyor, nefesini kesiyor ve onu uyuşturarak karanlık bir uçuşuma çekiyordu, Umursamaz bir kayıtsızlık onu sardı.

İki

CERNISE, dünyasını dolduran ışıltıdan gölgeli bir sığınak bulmaya çabaladı. Işık parlaktı ve cüretkârlığıyla rahatsız ediciydi, bulanık pusun içine giriyordu. etrafını sarmış gibiydi.

Gözlerini sımsıkı kapatarak parıltıyı öteki dünyaya kovmaya çalıştı, çünkü bu kesinlikle doğuştan gelen bir azaptı

cehennemin. Ne yazık ki, onun ötesinde azalmadan kaldı
itiraz eden göz kapakları. Sonunda ipeksi kirpiklerinin
arasından ihtiyatlı bir bakış attı ve suçlunun sabah güneşi
olduğunu gördü,
sol omzunun arkasında bir yerdeki geniş pencerelerden
parlıyor ve odanın karşısındaki tıraş standının üzerine
sabitlenmiş oval bir aynadan yansıyor. Çelikten yapılmış
olsalardı, yüzüne doğru yayılan parlak ışınlar beynini delip
geçebilirdi.

Parıldayan oval auranın etrafında, belirsiz şekiller
karanlık bir şekilde uzak ve dalgın bir şekilde sessiz kaldılar.
Bazıları insan suretine bürünemeyecek kadar iri ve hantaldı
ama yine de ne kadar çabalasa da daha erkeksi boyutlarda
görünen diğerlerine ne yüzünü ne de bedenini benzetebildi.
Yoksa sadece hayal gücü mü ona tamamen yalnız
olmadığını düşündürüyordu?

Cernise artık rahatsızlık duygusuyla boğuşmadığını biraz
rahatlayarak fark etti. Gerçekten de yatağında sıcak ve
rahattı, vücudu temiz kokulu çarşaf ve kuş tüyü yorganla
kaplıydı, saçları kuruydu ve kıvrılan teller yüzünü kısmen
maskeliyordu ve ayak parmakları artık soğuktan acı
çekmiyordu. Eğer daralmış göz kapaklarının arasından
parlayan delici parlaklık topu olmasaydı,
dikkat etmesini isteseydi, hâlâ huzur içinde uyuyor olabilirdi.

Rahatsız edici ışıktan uzaklaşırken dudaklarından yumuşak
bir iç çekiş döküldü. Başının altındaki kaz tüyü yastık alışık
olduğundan biraz daha sertti ve
Yumruğunu sıkarak onu bir nevi rahatlatmış ve garip bir
şekilde erkeksi bir öz ortaya çıkardı.

sıcak bir okşama gibi duyularını harekete geçirdi. Burnunu tüylü yumuşaklığa sürttü, kasıtlı olarak Kokuyu kısa süreliğine içine çekti ve ikircikli bir düşünceyle, zihninde birkaç lezzetli fantezi dolaşırken dilini gülümseyen dudaklarının üzerinde durgun bir şekilde yaladı. Bir an için bir erkek tarafından götürüldüğünü hayal etmek çok keyifliydi.

Yakışıklı sultan, onu ele geçirdikten sonra haremini dünyanın dört bir yanına sürmüş ve kendini kanıtlamıştı. ona olan aşkından tamamen etkilenmişti. Onu gemisine götürecek kadar yakışıklı ve cüretkâr, dünyayı ayaklarının altına sermeye söz verdiği bir kabadayı hayali de en az onun kadar büyüleyiciydi.

Yatağının hafifçe kayması ve bir geminin direklerinin çıkardığına benzer ince bir gıcırta, Cerynise'in gözlerini ani bir alarmla açmasına neden oldu ve sağlam bir zeminde bulunmadığını fark etti.

Şaşkın bakışlarını karşılayan panelli duvar alışılmadık derecede yakındı. Ona dokunmak için elini uzattı, tanıdık gelen şeyle aynı hizaya getirmeye çalıştı, ancak parmakları narin kalıpları hafifçe izlerken Dünyasının bir kez daha hayatında doğru ve alışılmış görünen her şeye aykırı bir şekilde sallanmaya başladığının farkındaydı. Elini ağzına götürdü ve gerçek olmaktan çok zihinsel bir nefesi bastırdı. Kesinlikle bir gemide olduğu sonucuna vardı, ama kimin?

Kulakları bir sese takıldı ve dinledikçe endişesi daha da arttı. Parşömen üzerindeki bir tüy kalem gibi hafif bir çizik arkasından geldi.

Düşünceleri giderek artan bir endişeyle dolmaya başladığında eli boğazına gitti. İnce sütunun artık sert bir fırfırla süslenmediğini fark ettiğinde aniden gözleri açıldı. Kalbi yerinden çıkacakmış gibi çarpmaya başladı.

Kolunu önce kuş tüyü kenenin, sonra da onu örten çarşafın altına soktu. Parmakları telaşla aşağıya doğru indi,

Kıyafetinin durumunu değerlendirirken çıplak bir göğsüne dokundu. Şaşkınlığı artarak incelemesine devam etti ve kalçaları ile uyluklarının da aynı şekilde giysiden yoksun olduğunu gördü.

Paniği çok büyüktü! Cernyse kendi etrafında dönerek yorganı çenesinin altında yukarı doğru topladı ve Kamaranın diğer sakini ararken yansıyan güneş ışığından kaçmak için yatağa uzandı, çünkü odada bir başkasının daha olduğundan artık hiç şüphesi yoktu. Şu anda onun için adamın bir kabadayı mı yoksa bir sultan mı olduğunun pek bir önemi yoktu. Adam onu çıplak soyduğu için kesinlikle bir ahlaksızdı! Ve Tanrı bilir başka neler yapmıştı!

Cernyse adamı hemen gördü. Elinde tüy kalemle bir masada oturmuş, önünde açık duran bir deftere notlar alıyordu. Cernyse'in hareketiyle bakışlarını defterden ayırdı ve tüm dikkatini ona verdi. Kendini sıcak bir yüzün içinde, koyu zümrüt yeşili gözlerle karşılaşırken buldu. Güneşten bronzlaşmıştı. Siyah saçları hafifçe kıvrılıyordu ve ense kısmında, sabah ışığında göz kamaştırıcı beyazlıktan daha az görünmeyen gömleğinin açık yakasına değecek kadar uzundu.

"Hayatta olduğunuzu gördüğüme sevindim." Sesi derindi ve sıcaklık ve mizahla doluydu. "O kadar mışıl mışıl uyuyordun ki, uyanıp uyanmayacağını merak etmeye başlamıştım. Ama gece boyunca ve sabahın büyük bölümünde uyudun."

"Kıyafetlerim nerede?" Cernyse etrafını saran kanıtlar karşısında dehşete kapılmış bir halde soruyu aceleyle ağzından kaçırdı.

"Çok üşüttün Cerynise ve giysilerin üzerinde bırakılamayacak kadar ıslaktı. Kamarotuma iç çamaşırlarını yıkatıp kurutmasını söyledim ama korkarım elbisen mahvolmuş.
tamir edilemez."

Aklı başından gitti. Ona ismiyle hitap etmişti ama yine de ona yabancıydı. "Seni tanıyor muyum?"

Kalemi defterin üzerine bırakıp sandalyesinden kalkarken dudaklarında bir gülümseme belirdi. Kadın temkinli bir şekilde arkasındaki duvara yaslansa da, adam gözleri eğlenceyle parlayarak öne çıktı.

Bir kolunu ranzanın üst çerçevesine dayayarak Hafifçe öne doğru eğildi ve yorganın üzerine yuvarlanan uzun, ipeksi bir saç telini yakalamak için diğer elini uzattı.

"Moon baban hakkında bilgilendirici olsa da, hayatım boyunca bu özelliğe sahip bir kişi dışında kimseyi tanımadım.

saç tonu. Bazen babasının derslerine girip, sanki onun diğer öğrencileri kadar yaşlı ve ileri yaştaymış gibi notlar alan genç bir kızdı. Ne zaman burnunu karıştırsam, dilini çıkarıp beni umutsuz bir alaycı ilan etme eğiliminde olurdu. Yine de, o görünüyordu
ne zaman isterse peşimden gelmeye meyilli...."

Cerynise'in aklı başından gitti. Babasının öğrencilerinden sadece bir tanesine böylesine bağlılıkla bakmıştı. On yaşında Charleston'dan ayrılmış, altı yaşında geleceğini yelkenli gemilerde aramaya başlamıştı ama ne zaman limanına döndüğünde, babasıyla yaptığı ziyaretler sırasında dağıttığı hediyeleri her zaman ona geri getirmişti.

"Beau?"

"Aynen öyle, kızım." Geri adım atan Kaptan Beauregard Birmingham topuklarını şıklattı ve bir kolunu göğsünün önünde zarif bir selamla salladı. "Sizi tekrar görmek bir zevk, Cernise."

"Değişmişsin," diye hayretle nefes aldı. Gerçekten de artık bir erkeğe dönüşmüştü ve bir zamanlar hayal etmeye bile cesaret edemeyeceği kadar yakışıklıydı. Daha uzun boylu, daha kilolu, belini ve kalçalarını herhangi bir kadınıninki kadar dar gösterecek kadar geniş omuzlara sahipti. Her şeyiyle, onu ilk gördüğünde hayal ettiği prensin ta kendisiydi. Bir bakış, bir gülümseme ya da bir göz kırpma, onun da kendisi kadar ondan etkilendiğini gösterecek herhangi bir tanıma özlemiyle peşine takıldı.

"Sen de öyle," diye mırıldandı, mavi gözleri ona bakarken dudakları orantısız bir gülümsemeye dönüştü.

"Tam bir kadın olmuşsun Cernise... Çok güzel bir kadın. genç kadın."

Cernise kafa derisine doğru yükselen ısıyı hissedebiliyordu. Söylenmemiş olsa da, ima oradaydı ve araştırılmak için yanıp tutuşuyordu. "Beni kim soydu?"

Beau'nun bakışları hiç değişmedi. "Korkarım bu hizmeti mürettebatımdan birinin yapmasına izin verseydim, bu geminin kaptanı olarak sorumluluklarımdan kaçmış olurum. Ve ben olduğumdan beri Diğer çocuklar seni rahatsız ederken bir zamanlar senin koruyucun olmuşum, şimdi de sana zarar gelmesine izin veremezdim."

Cernise sefalet içinde inledi. "Lütfen bana gözlerini kapalı tuttuğunu söyle."

Beau onun araştıran bakışlarını eğlenen bir gülümsemeyle karşıladı,
Bir an için gözleri bir ışık huzmesini yakaladığında

aynadan gelen ışık. Şu an için koyu yeşil kristallere benziyorlardı ama yıllar önce edindiği deneyimlerden, değişen bir ışıktaki ya da başka bir rengin giyilmesiyle renk değiştirebildiklerini biliyordu. Biraz zorlukla zihnini tüm dikkatini topladı. Onun üzgün olduğunu biliyordu ve yaşadığı şoku nasıl yatıştırabileceğini düşünüyordu. "Eğer seni daha iyi hissettirecekse..."

Cernise suçlayıcı bir ifadeyle ona baktı. "Bana yalan mı söyleyeceksin Beau Birmingham?"

Kahkahasını bastırmaya çalışırken parmak boğumunu gülümseyen dudaklarına bastırdı. "Tek endişem sağlık durumunuzdu Cernise," diye teminat verdi ona, kibar bir tavır takınmak için elinden geleni yaparak. "Sen

Neredeyse donmuştun ve hayatın için endişelendim. Isıtılmanız gerekiyordu, ki tüm kıyafetleriniz üzerinizdeyken bunu yapmak zor olacaktı. Tamamen ıslanmışlardı. İnanın bana, ben lecher...."

İyice aşağılanmış bir halde inledi. "Sen de kör değilsin!"

"Hayır, kör değilim," diye itiraf etti kıkırdayarak. "Ve farklı koşullar altında senin mükemmelliğini görmekten zevk alacak olsam da, senin iyiliğin için derinden endişelendim, Cernise."

Birkaç yıl önce Rusya'da sonbaharda yaşanan bir buz fırtınası nedeniyle gecikmiş ve bu fırtınanın yol açtığı tahribatı ilk elden görmüştü.

Soğuk ısırmaları ve şok, şüphelenmeyen bir adamı ölüm noktasına bile getirebilirdi. Ama o dikkatle kaçındı giysilerini çıkardıktan sonra, onu rahatça buharlaşan su dolu bir küvete koyduğunu ve bıraktığını söyledi. Mavi dudaklarının arasına ılık konyak koymaya çalışırken birkaç dakika onu ıslattı. Çoğunlukla başarısız oldu

Bu çabadan sonra onu yatağına götürmüş ve hızlıca Etrafına bir battaniye toplamadan ve onu kendi sıcaklığına karşı tutmadan önce vücudunu kuruladı. O asla Sonunda travması hafiflemeye başladığında ve ona sokulduğunda içinden geçen duyguları anlayabilirdi. Nefesinin boğazını gıdıklaması gibi basit bir şey bile onun üzerindeki etkisiyle ürkütücü olmuştu ve Charleston'a kadar ona eşlik ederse kendisine güvenemeyeceğini fark etmişti. O çok fazla Yerel denizcilik yetkililerini, limanlara girip çıkarak onların saçma sapan yasalarını çiğnemediğine ikna etmeye çalışmakla meşgul olan bir adam için cazipti. Güzel bir kızın kollarında geçireceği bir iki saat erkekçe sıkıntısını hafifletmek için çok şey yaptı. En azından bu kadının etrafında olması işini kolaylaştırırdı.

Cerynise yüzünü duvara dönerek aralarında uzun bir sessizliğin geçmesine izin verdi. Her ne kadar adamın davranışının uygunluğunu kanıtlayan argümanlar olsa da, adamın ona karşı bu kadar cüretkâr olması Cerynise'i yine de utandırmıştı.

"Yiyecek bir şeyler ister misiniz?" Beau akıllıca sordu konuyu değiştiriyor. "Uyanacağını umuyordum, böylece birlikte yemek yiyebilir ve belki biraz konuşabiliriz. Seni en son ailenin cenazesinde görmüştüm, yolculuktan döndükten kısa bir süre sonra. Ne olduğunu anlayamadan Bayan Winthrop seni bir arabaya bindirip götürüyordu. Seni görmeye bile fırsatım olmadı. başsağlığı dileme şansım oldu. Sonra amcan bana senin ve dul kadının İngiltere'ye giden bir gemiye yetişmek için acele ettiğinizi söyledi." Kederli bir tonda devam etmeden önce kısa bir süre durakladı. "Dün gece Moon bana Winthrop varisleri tarafından sokakta bırakıldığını ve eve dönmek istediğini söyledi. Ve benim seni alacağımı umuyormuşsun."

Cernise tekrar ona döndü, cevabını merakla bekliyordu.
"Yapacak mısın?"

Beau buna cesaret edemeyeceğini bildiği için derin bir iç çekti. Ne kadar güzel ve
Onun kadar kadınsı olsa da, annesinin kendisinden bekleyebileceği türden bir centilmenlikle davranmakta zorlanacağını biliyordu. Onu hâlâ dili de zekâsı kadar keskin olan o cılız küçük kız olarak düşünebilmeyi diliyordu ama onu bu halde gördükten sonra bir daha asla o eski düşünce tarzına geri dönemeyecekti. O artık bir hanımefendiydi ve bunun sonuçları
Gemisinde bulunan tatlı masumlarla oyalanmak hayatını kalıcı bir şekilde etkileyebilirdi. En azından eve döndüğünde bunun bedelini çok ağır ödeyecekti. "Bu bir ticaret gemisi, Cernise. Yolcular için uygun bir konaklama yeri yok."

Gerçeği çok az bir farkla saptırmıştı, çünkü kamaralar taşıdığı daha değerli yüklerle ağzına kadar doluydu. "Bununla birlikte, Kaptan Sullivan'ın
Mirage'da sağ salim eve döndüğünü görmek için. O hafta bitmeden denize açılacak, ama ben muhtemelen biraz daha erken ayrılacağım.
Bunu yapana kadar burada kalmanıza ve kulübemi kullanmanıza izin veriyorum."

Hayal kırıklığı, Cernise'in içinde ilk anda uyanan umudu gölgeledi. "Kaptan Sullivan'a Sterling Amca'nın ben geldikten sonra yol paramı ödeyeceğini anlatmaya çalıştım," diye mırıldandı kederle. "Ama gemi şirketinin hesap soracağını söyledi."

"Ücret konusunda endişelenmene gerek yok," diye güvence verdi Beau. "Moon'a her şeyi yapmasını söyledim zaten."

sizin için gerekli düzenlemeleri yapacaktır. Eminim o size göz kulak olurken endişelenecek bir şeyiniz olmayacaktır.

O yaşı adam sadakati kök saldığında inatçıdır. Bunu yıllar önce birlikte denize açıldığımızda öğrenmiştim."

Beau ona bakarken başını yana eğdi. "Anladığım kadarıyla artık kendisini senin özel şövalyen olarak görüyor. Sen bayıldıktan sonra neredeyse endişeden kendinden geçecekti."

Cernise sessizce, "O olmasaydı bu kadar ileri gidemezdim," diye onayladı.

Beau ranzasının en ucundaki duvara özenle gömülmüş iki uzun dolaptan birine doğru adım attı ve bir centilmen bormozu çıkardı. Giysiyi koluna geçirdikten sonra bir sandalyenin yanında durdu ve katlanmış bir bohça topladı. orada bırakılmış olan giysilerdi. Cernise bunları, elbisesinin altına giydiği iç çamaşırları olarak tanıdı. Yine de ilk bakışta bile koyu lekelerle kötü bir şekilde lekелendiklerini anlayabiliyordu.

"Kıyafetlerime ne oldu?"

Beau iç çamaşırlarını ona uzatırken, "Korkarım yağmurda ıslandıktan sonra elbisenizin rengi solmuş," dedi. "Audacious'ta kimse böyle fırfırlı şeyleri beyazlatmak için ne yapılacağını bilmiyordu."

"Peki ya elbisem? Nerede o?"

"Kadife birkaç dakika önce hâlâ nemliydi ama kuru bile olsa işe yarar bulacağınızdan şüpheliyim."

Kadının sergilediği ani kafa karışıklığı karşısında omuzlarını silkti. "Bir çocuk olabilir."

"Yani boyutu küçüldü mü?"

"Kesinlikle." Beau elinin tersiyle kolunun üzerine örttüğü bornozun üzerinden geçti. "Şimdilik yerine önerebileceğim en iyi şey bu. Öğleden sonra giymen için daha geleneksel bir şey bulmaya çalışacağım. Belki yarın sana bir elbise almak için daha fazla zamanım olur. Siz giyinirken ben de şefime yemek istediğimizi söyleyeyim."

Bununla birlikte, Cerynise'in dağınık düşüncelerini toparlaması için ihtiyaç duyduğu mahremiyeti sağlayarak kulübeden ayrıldı.

Şu anda çocukluğundan beri aşık olduğu bir adamın mülkünü işgal ettiğinin farkına vararak ranzadan kalktı ve adamın kendisine bıraktığı büyük boy giysinin içine girerken bir saygı hissiyle etrafına bakındı. Erkeksi bir havanın soluk esintisi

kolonya dikkatini çekmiş, Beauregard Birmingham'ın görüntüleriyle onu kışkırtmıştı. Koku hafifti ama kadınsı duyularını garip bir şekilde uyarıyordu. Gerçekten de, bu kadar etkilenebilmiş olmasını oldukça şaşırtıcı buldu. Ailesinin cenazesinden ayrıldığından beri görmediği birinin varlığıyla derecelendirildi.

O zamanlar onu bir daha göremeyeceğinden korktuğu için, arabanın penceresinden onu izlemeye çalışmıştı. Uzun bir aradan sonra, görünüşü o zaman bile dikkat çekmeye değerdi. Görüş alanından çıkana kadar dikkatini çekmiş ve daha sonra onunla konuşmak için zamanında gelemediği için derin bir pişmanlık duymuştu. Ama şimdi, erkeklik olgunluğuyla, muhteşem olmaktan geri kalmıyordu.

Alışılmadık bir mutluluk hissi içini neredeyse dolup taşıırken, Cerynise'in dudaklarında sönmeyen bir gülümseme belirdi. Gözleri parlayarak zevkli iç mekânı ve erkeksi çekiciliğine katkıda bulunan ince mobilyaları inceledi.

Odaları adamın kendisi gibiydi, yakışıklı, gösterişli, seçkin, ama yine de dünyaya ve maceralarına rahatça açıktı, tıpkı küçük-

kış galerinin üzerinde yer alan camlı pencereler. Üstü deri kaplı ve maun ağacından yapılmış devasa çalışma masası odanın en etkileyici parçasıydı.

Beau onun arkasında oldukça heybetli görünüyordu, diye düşündü. Bir an için sandalyenin deri sınırlarına geri sokuldu ve şaşkınlıkla sadece ayak parmaklarının yere ulaştı. Ranzanın üzerinde nasıl durduğunu, Onun, çoğu kadından ve birçok erkekten en az bir baş daha uzun olduğunu hatırladığı efendisi kadar uzun boylu olduğunu tahmin edebiliyordu.

Cerynise merakla pencerelerin iki yanında bulunan kitaplıkların cam kapaklarından kitapların isimlerini taradı ve hayretle biyografiler, şiirler ve romanlardan oluşan güzel bir koleksiyonla karşılaştı.

yelkencilik ve denizcilikle hemen daha ilgili. Dudakları bir gülümsemeyle kıvrıldı ve adama hayretle bakarak başını salladı. Bir zamanlar öğrenciyken klasik edebiyata karşı yumuşak bir kayıtsızlık gibi görünen şey

Beau'nun her zaman çoğundan daha iyi ata binmiş, yarışmış ve yüzmüş olmasına rağmen, bu tür eğilimlerin erkek türündeki zayıflıkların kanıtı olduğunu düşünebilecek olan erkek arkadaşlarının yararına şüphesiz iyi tasarlanmıştı. Görünüşe göre babası her şeye rağmen haklıydı, çünkü delikanlının zihinsel zekâsının her zaman söylediğinden çok daha fazla olduğunu iddia etmişti.

Odanın karşısında, asılı bir fenerin altında bir masa ve dört sandalye bulunuyordu. Birkaç alçak, kavisli sandıklar burada oturuyordu

ve orada, şüphesiz kaptanın eşyaları vardı.

Güneşin daha önce aydınlattığı tıraş sehpası, hafif aralık bırakılmış panelli bir açıklığın yanında duruyordu.

Dolabın içinde bir askıya asılı oval bir küvet gördü. ve neredeyse gözden uzak bir yere sıkışmıştı. Yanına yaklaştığında, uzun bacaklı adamın banyo yapmaya çalıştığını hayal ederek gülümsedi. Böylesine küçük bir kapta biraz rahatlamıştı. Sonra gözleri, kenarına takılmış uzun, sarı bir saç teline takıldı ve nefesi şok olmuş bir solukla içeri çekildi, çünkü bunun kendisine ait olduğundan hiç şüphesi yoktu.

"Beni yıkadı mı?" diye hayret dolu bir fısıltıyla bağırdı. Tam olarak anlamak sadece kısa bir nefes uzaktaydı. "Aman Tanrım, beni yıkadı! Beni yıkadı!"

Şaşkınlığının sonu yoktu. Beau Birmingham'ın kendisiyle böylesine oynamış olduğu düşüncesi rengini canlı bir kızıla dönüştürdü. İnlemek, sefalet içinde ağlamak ya da içini kaplayan ezici utancı dindirmek için bir şeyler yapmak istedi.

Cernise bornozu açarak çıplak vücuduna sanki daha önce hiç görmemiş gibi baktı. Gerçekten de, Beau'nun da ona baktığını bildiği için kendini bir şekilde yabancı hissediyordu. Göğüsleri dolgun ve narin, beli ince, kalçaları ve uylukları pürüzsüz ve zarifti. Beau kocası olsaydı, kızın tüm güzelliklerini ona seve seve sunardı ama Beau'nun kocası olduğu için

Bunca yıl boyunca kalbinin atışını hızlandırmayı hiç ihmal etmemiş olan hafıza, Cernise'in onu yıkarken ne düşündüğünü merak etmesine neden oluyordu. Bunu onun iyiliği için yaptığından emindi ama bu olayla ilgili ondan saklamaya çalıştığı bir şey mi vardı? Onu yıkadığını ona bu yüzden mi söylememişti? Yoksa sadece onu aşağılanmanın acısından kurtarmak mı istemişti? şimdi acı mı çekiyordu?

Cernise Şimdilik korse giyme fikrinden kaçındı ama aceleyle iç çamaşırlarının geri kalanını giydi. Üzerindeki büyük boy bornozu sardı ve kollarını geriye katladı, Beau'nun uzun, zayıf parmaklarının nasıl takılmış olabileceğini düşünmemeye çalışarak göğüslerinin arasındaki küçük düğmelerle tutturulmuştu. Bir erkek bu kadar küçük bir şeyle zorlanırdı. Yoksa onun çıplaklığını görmezden gelmiş ve artık bir kadın olduğu gerçeğı üzerinde durmadan hayır işini mi yapmıştı?

Cernise tıraş sehпасının üzerindeki küçük aynaya baktı ve zihnini Şimdilik boşaltmayı başararak, işaret parmağı ve masanın üzerindeki bir oyuğa sıkıca sıkıştırılmış gümüş bir kutuda bulunduğı az miktarda tuzla dişlerini fırçalamaya başladı. Parmaklarını saçlarında gezdirdi, kırıksıklıkların çoğunu temizledi ve kombinezonunun eteğinden bağlamak için bir parça dantel kopardı. Kendini kesinlikle solgun bulunduğı için yanaklarını sıktı ve dudaklarını ısırarak daha parlak bir renk ortaya çıkardı. Sonuçları incelerken, Lydia'yla Hyde Park'ta yaptığı mutat gezintileri yakından inceledikten sonra, sık sık yol boyunca bir yerlerde onu bekleyen üç gençten birinin yanından geçme olasılığını öngördüğünde, en iyi şekilde görünmeye hiç bu kadar özen göstermediğini fark etti.

Gardiyanından bir tanıştırma alma umuduyla. Ancak Lydia onların bu girişimlerini engellemekten muzip bir zevk alıyordu,

Kendini, koğuşunun ünlü bir sanatçı olmak ya da en azından soylularla evlenmek.

Kapıya hafif bir yumruk darbesi geldi. "İyi misin, Cernise?" Beau odunların arasından seslendi. "İçeri girebilir miyim?"

"Evet, elbette," diye cevap verdi hızla, cüppesinin yakasının boynuna sıkıca dolandığından emin olarak. Cerynise alaycı bir tavırla onun alçakgönüllülük çabasının Koyunlar kaçtıktan sonra kapıyı kapattı. Beau onu tek parça giysisi olmadan gördükten sonra bu pek bir işe yaramamıştı.

İçeri girdikten sonra Beau kapıyı açık tutarak kenara çekildi. küçük, enerjik, siyah saçlı, parlak siyah gözlü ve küçük siyah bıyıklı bir adamı kabul etmek için Üst dudağının üzerinde melek gibi bir yay vardı. Kıvrılmış uçları neşeli bir gülümsemeye yukarı doğru uzanıyordu.

"Matmazel hayatında tattığı en güzel yemekleri tatmak üzere. Philippe yemek pişirdi. 'özellikle onun için...." diye duyurdu adam. Sonra gözleri nihayet ona takılınca büyük bir şaşkınlıkla durakladı. Kadının güzelliğini takdir ederek aniden gülümsedi ve bir elini göğsüne bastırarak durumu telafi etmeye çalıştı. "Matmazel, bizi tanıştırmadığı için le capitaine'i affetmelisiniz. Ben Philippe Monét, Kaptan Birmingham'ın mutfak şefiyim." Elini zarif bir hareketle çevirerek başka bir tanışma faslını durdurdu. "Ve siz de Matmazel Kendall'sınız, Kaptan'ın bahsetmeyi unuttuğu Matmazel Kendall dünyadaki en büyüleyici yaratıktır."

Cerynise bu neşeli sözlerle keyifle güldü. Ama alnı hafifçe çatılmış olan Beau'ya doğru baktığında, onun oldukça büyümüş olduğu izlenimine kapıldı. şeften rahatsızdı. Sebebi onun için bir gizemdi. Bir şey yapmadığı için azarlanmaya içerledi mi? nazik bir tanışma mıydı? Yoksa aşçısının bir konuğu böylesine coşkuyla karşılamasını hiç mi takdir etmiyordu?

Hoşnutsuzluğu için kesin bir gerekçe bulamayan Cernise, şefle yüzleşti ve nezaketle, "Enchanté de faire votre connaissance, Monsieur Monét," diye cevap verdi.

Philippe'in bıyıkları, anadilinin bu kadar zarif bir şekilde konuşulduğunu duydukça bastırılamaz bir zevkle titredi. Belli ki hanımefendi kelimeleri bu kadar güzel telaffuz edebilmek için konuşkan bir Fransız tarafından eğitilmişti. Hevesle

Philippe akıcı bir Fransızca ile konuşmaya başladı ama Beau hemen elini kaldırarak onun laf kalabalığını durdurdu. "Lütfen! Farklı dilleri akıcı bir şekilde konuşamayan biz zavallı talihsizler için İngilizce konuşun."

"Affedersiniz, Kaptan..." diye başladı aşçı.

"Philippe, lütfen!" Beau sabırsızca azarladı, kaşları şimdi keskin bir şekilde kalkmıştı.

"Affedersiniz, Kaptan," dedi küçük adam alçakgönüllülükle "Matmazel bana kendi dilimde cevap verince kendimi unuttum galiba," diye özür diledi.

"Kendine hâkim ol, eğer yapabilirsen," diye ısrar etti Beau kurnazca. "Bayan Kendall'ın güzel olduğunu biliyorum Philippe, ama o benim konuğum ve senin coşkun yüzünden utanmamasını tercih ederim."

Philippe, Cernise'in yüzüne bakarken ellerini endişeyle sıkarak, "Ah, Kaptan, bunu dünyada istemezdim," dedi.

"O zaman çok geç olmadan bize yemeğimizi servis eder misin?

Yemek için soğuk mu?" Beau, adam bir özür daha dilemeye vakit bulamadan sertçe yalvardı.

"Elbette, Kaptan." Kaptanının azarlaması karşısında hafifçe kızaran Philippe, kısık bir sesle cevap verdi

selamladı ve hemen ellerini çıırttı.

Eşiğin ötesinde sabırla bekleyen çilli yüzlü bir çocuk, sabah yemekleriyle dolu büyük bir tepsiyi hemen kapıdan içeri taşıdı. Genç Cernyse'i gördüğünde, aşçının Sevinçten havalara uçu, ama tek kelime edemedi, adımlarının ortasında beceriksizce durdu. Şaşkın şaşkın bakarken çenesi yavaşça aşağı indi.

"Bu Billy Todd," diye duyurdu Beau, bir gün için yeterince görgü kurallarına uymadığı için azarlanmıştı. "

O benim kamarotum ve genellikle işini yapan iyi bir tip" - devam ederken bir elini çocuğun ensesine koydu - "en azından gözlerini kafasının içinde ve çenesini omuzlarının üzerinde tutmayı hatırladığında."

Billy'nin yanakları benekli bir yakut rengine büründü. "Üzgünüm, efendim, bayan... anne..."

Beau ona açıkça, "Bayan da olur," dedi. Daha önce mürettebatının güzel bir yüzden bu kadar etkilendiğini hiç görmemişti. Ama sonra, kızı kucağına aldığı anda kendisinin de pek akli başında olmadığını hatırlamak zorunda kaldı Kollarının arasına sokuldu. "Şimdi bir şey dökmeden önce tepsiyi yere bırak Billy."

"Emredersiniz efendim," diye cevap verdi kamarot, büyük bir dikkatle itaat ederek.

Philippe gençlere yardım etti ve küçük masa kısa sürede somon füme, havyarlı krep, limonlu tereyağında hafifçe sotelenmiş sebze şeritleri ve daha sonra yenmek üzere buzda soğutulmuş ıhlamurlu sufleden oluşan oldukça cömert bir yemekle doldu. Bu sonuncusu deniz yolculukları için nadir bulunan bir şeydi ama Rusya'dan talaşla paketlenmiş az miktarda buz getirmişlerdi. Kısa süre sonra şef ve

Kamarot geri çekildi ve Beau'yu Cernyse'i sol tarafındaki sandalyeye oturtması için yalnız bıraktı.

"Uçsuz bucaksız okyanusları aşan bir adam için Kaptan, hayatın sunabileceği en iyi şeylerin tadını çıkarıyor gibisiniz."

Cernise zarif bir şekilde sunulan yemekleri inceleyerek yorum yaptı.

"Bu kadar resmi olmana gerek yok Cernise," diyerek sırttı ve bakışlarını kısa bir süreliğine onunkilere dikti. "Kendimi bildim bileli bana Beau diyorsun. Devam etmen için sana izin veriyorum."

İşte tam o anda Cernise dünyada kendisine gülümseyen gözlerden daha mavisini olmadığına ikna oldu. Çocukken bir keresinde kendini annesinin gözlerine bakarken bulmuş ve ne kadar güzel olduklarını düşünmüştü. Daha sonra bu gözlerin Beau'nunkilerle aynı renkte olduğunu fark etmişti.

Şimdi o karanlık, yarı saydam derinliklere bakarken, tek bir kelime bile etmeden ona hayranlık duyan bir kadını hayal etmek onun için çok kolaydı.

Cernise farkında olmadan yaptığı büyüü zihninden silkeledi ve gözleri kamaşmış biri gibi davrandığı için kendini azarladı

Kız öğrenci. "Moon senin Rusya'ya gitmenle ilgili bir şeyler söyledi."

"Şu anda önümüzde duran ücretlerin bir kısmı oradan geldi.

"

"Oraya gitmek senin için heyecan verici olmalı ama çok uzak görünüyor."

"Düşündüğün kadar uzak değil, Cernise. Aslında, Çin'e yapılan bir yolculukta Horn Burnu'nu dolaşmakla kıyaslandığında oldukça kısa bir yolculuk. O bile yakında kısılacak

Yapmaya başladıkları yelkenli gemileri mükemmelleştirdiklerinde.

Onlara Clippers deniyor ve çok da güzeller. Olmak Daha geniş bir brandayı taşıyabilmeleri için ağır bir şekilde serpiştirilmişlerdir ve jilet gibi keskin gövdeleriyle okyanusu anında yaracaklardır."

Cernise oldukça hüzünlü bir ifadeyle, "Sanki denizle evliymişsiniz gibi geliyor," diye cevap verdi.

"Pek sayılmaz," diye yanıtladı Beau. "Ben de her erkek gibi bir ev ve aile istiyorum ama henüz kalbimi denizden çalabilecek bir kadın bulamadım. Belki bir on yıl sonra yelkenciliği bırakmaya hazır olurum, ama bu konuda ciddi şüphelerim var. yakın zamanda gelecek."

Cernise yüksek sesle, "Sanırım kalbini çalmak bir kadın için başarılması zor bir iş olacak," diye düşündü.

Sohbetlerine verilen bir ara ona bir krepin tadına bakma fırsatı verdi. O kadar lezzetli buldu ki derhal tartışmalarının gidişatını unuttu ve büyük bir zevkle gözlerini gökyüzüne çevirdi. "Oh, Beau, krepler harika! Gerçekten, hiç bu kadar cennet gibi bir şey tatmamıştım."

Beau'nun cevabına yumuşak bir kıkırdama eşlik etti. "Eğer yanımda çalışan bir şefin yeteneğinden haberdar olmasaydım havyar yüzünden olduğunu söyledim. Philippe o kadar başarılı ki, korkarım onu bir gün, eğer gidip kendileri için yemek yaparsa ona krallık vaat edecek birine kaptıracağım. Uzun zamandır benimle birlikte. Üç yıldır Charleston'da ve ne zaman evde olsak mutfağımı ele geçiriyor."

"Orada bir evin var mı?" diye sordu şaşkınlıkla. "Bu kadar çok gittiğine göre, oradayken ailenle kalmanın senin için daha kolay olacağını düşünmüştüm."

"Gemim ana limandayken Harthaven'ın kanatlarında tünemeyecek kadar mahremiyetimin tadını çıkarıyorum," diye açıkladı,
Çatalıyla bir parça somon balığı koparıırken ona bir kez daha sıırttı. "Ayrıca, babam ve ben Aynı evde çok uzun süre birlikte kalırsak, aynı padokta çitle çevrilmiş bir çift aygır gibi davranmaya başlarız."

Birminghamlı adamların bir evin kapalı duvarları arasında homurdanarak ve tepinerek dolaştıkları fikri Cernise'in kıkırdamasına neden oldu. Öyle ki, yutmak üzere olduğu bir parça krep boğazına takıldı. Boğuldu ve hemen öksürmeye başlayarak onu çıkarmaya çalıştı.

Beau ayağa kalkarak, "İşte şimdi yaptım," dedi. Kadının elini tuttu ve arkasından yaklaşırken ona ayağa kalkmasını işaret etti. Kadının şaşkınlığına rağmen kollarını ince beline doladı. "Şimdi eğilebildiğin kadar eğil ve gevşeyip öksürerek çıkarmaya çalış."

Cernise'in göğüs kafesini keskin ve hızlı sarsıntılarla sıkan adamın kolları üzerinde gövdesinin üst kısmının aşağıya doğru sarkması, Cernise'in şimdiye kadar içinde bulunabileceği en onursuz pozisyondu. Kendisini yıllar önce bazı erkeklerin ona taktığı garip bir kaz gibi hissediyordu.

Uzun bornoz onu daha da beceriksizleştirdi, çünkü arka tarafını ev sahibinden makul bir mesafede tutmaya çalışırken ayağı sürüklenen eteğe dolandı ve geriye doğru tökezleyerek tam anlamıyla Beau'nun kucağına düştü. Onu yakalamak için dizlerini büktü. Bir an için kolu Onu sıkıca kavradı ve kendini güvende hissetti, ama onun sımsıkı kavrayışından kurtulup ayağa kalkmaya çalıştığında Ayağı bir kez daha bornozun üzerine kayd ve bu kez yan tarafa doğru uıttı. Beau bir kolunu dışarı doğru savurdu.

onu yakaladı, ama onu geri çekerken dengesini kaybetti. Bir anda ikisi de geriye doğru yığıldılar; adam yere düştü, kadın da adamın üstüne çıktı.

Cerynise'in nefesi düşerken şaşkınlıkla dışarıya doğru fırladı ve o ana kadar küçük bir parçacık olan boğazına saplanmış olan şey serbest kaldı. Rahatlamış olmasına rağmen, hiçbir şeyin kendi beceriksizliğinden duyduğu utancı yatıştırabileceğini düşünmüyordu. Doğrulamak için çabalarken yüzünün alev alev yandığını hissedebiliyordu. Bütün düşüncesi Çünkü artık Beau'nun zihinsel olarak onun felakete olan eğilimini sorguladığından emindi ve bu türden herhangi bir şüpheyi daha fazla ağırlık vermek istemiyordu. Çok geç fark etti ki, ayağa kalkma çabası sırasında, arkadan bir bakış açısıyla da olsa, şimdi onun beline biniyordu. Kalçalarının altında hızla büyüyen sertlik gözlerinin açılmasına neden oldu. Sıcak kömürler de aynı etkiyi yaratmış olabilirdi. Ayağa kalkmak için çabalarken, sırtını kasıtlı olarak üzerine çıktığı adama dönük tuttu. yere indi ve sıcak yanaklarının soğumasını beklerken yoldan çıkan bornozunu düzeltiyormuş gibi yaptı.

Beau kendini ayağa kaldırdı. Yatağında bir kadına şiddetle ihtiyaç duyduğunu çok iyi biliyordu, ama Cerynise Kendall onu yatağa atana kadar bunun ne boyutta olduğunu fark etmemişti.

gemisine gelmişti. Onun kadınsı yumuşaklığı, beline doğru bastırarak çok fazla kanıtlanmış bir fitili ateşlemişti. soğukkanlı bir mantık gösterisi için patlayıcı. Tam şu anda onunla birlikte olmayı çok istemesi, Serap'a gidişini hızlandırmak için yeterli bir nedendi. Onun her zaman küçük bir kız olması önemli değildi.

peşinden geliyordu. O artık bir kadındı, onun huzurunu kaçırarak kadar güzeldi. Kendine güvenemiyordu.

Ailesine ne kadar saygı duyarsa duysun, onun yanında.

Beau dişlerini sıkarak cesaretini topladı ve bir süre sonra kıskırtıcı arzularını kontrol altına almayı başardı. Masaya dönerek bir kez daha oturdu ama arkadaşının yanaklarının daha derin bir kızarıklıkla dolduğunu fark etti ve bunun nedenini tahmin edebildi. Cerynise'in erkekler hakkında ne öğrendiği hakkında hiçbir fikri yoktu.

Yaşlanan dul bir kadının sade ve steril evinde yaşıyordu. bu alandaki bilgisinin son derece eksik olduğunu tahmin edebiliyordu. Ancak onun yanında uzun süre kalırsa bu durum değişecekti. Çok geçmeden onun taştan yapılmadığını anlayacaktı. Gerçekten de, ilişkilerini öngörebiliyordu

basit bir dayanıklılık testine dönüşüyor ve içlerinden biri kesinlikle sınıra kadar zorlanıyor.

Yemeği bitirdiklerinde aralarında sessizlik hüküm sürüyordu. Beau'nun yemeğe olan iştahı, kendi cinsel yatıştırma arzusunun körlemesine farkına varmasıyla azalmıştı. Konuğunu yatağa götüremezdi, her ne kadar böylesine taze bir konunun deneyiminden zevk almış olsa da. Uygun bir kıyafet olmadan onu aç gözlerinin önünden de atamazdı. Geriye kalan tek seçenek gemiyi terk etmektir. Belki de vakti olduğunda, arzusunu tatmin edebilecek bir kadın bulabilirdi. erkeksi ihtiyaçlar.

Ancak o zaman bu kişinin huzurunda bir beyefendi gibi davranabilirdi.

O gün öğleden sonra Billy Todd parmaklarını kaptanın kamarasının kapısına hafifçe vurdu ve tahtaların arasından seslendi: "Bayan, uyanık mısınız?"

"Evet Billy, bir dakika lütfen." Cerynise bornozu boynuna daha sıkı sardı ve uzun eteğini kaldırırken çağrıya cevap vermek için acele etti. Çocuğu bir gülümsemeye karşıladı ama gülümsemesi onunkinden daha parlak değildi. "Ne oldu Billy?"

Billy küçük bir giysi bohçası uzattı. "Affedersiniz bayan, ama kaptan şimdilik giyecek bir şeye ihtiyacınız olduğunu söyledi ve gemideki en küçük denizci olduğum için, bana

bir süreliğine sizinle paylaşmak isterim." Kadının gözlerinin aniden dehşetle açıldığını gören delikanlı yalvarmaya devam etti: "Lütfen beni ileri gitmiş sanmayın hanımefendi. Kaptan, cübbesinin yanında bir şey giymek isteyebileceğinizi söyledi, ne kadar büyük olduğunu görünce." Gözleri hızlıca ince çıplak ayaklara ve düzgün bileklere kaydı yükseltilmiş etek ucunun altından görünüyordu ve bu etek ucu onun incelemesiyle aniden düştü. Billy'nin çilli yanakları kızardı ve biraz da şaşkınlıkla giysileri Billy'nin ellerine tutuşturdu.

"Temizler, bayan. Onları kendim yıkadım."

"Öyle olduklarından hiç şüphem yok, Billy," dedi Cerynise, bir kadının erkek kıyafeti giymesinin uygunluğu konusunda çok daha fazla endişelenerek. "Teklifiniz çok nazikçe ama sizi dışarıda bırakmak istemem."

Yüzünde kısa bir süre beliren hayranlık ifadesi, eğer kadın isterse çok daha fazlasını yapmaya hazır olduğunu gösteriyordu. "Lütfen alın hanımefendi," diye yalvardı, "yoksa kaptan size teklif edip etmediğimi bile merak edecek."

Cerynise gülerek delikanlının yüzünü aydınlattı. "Bu durumda, sanırım gitsem iyi olacak. Benim yüzümden başının belaya girmesini istemem."

"Başka bir şeye ihtiyacınız olursa, hanımefendi, mutlaka bana haber verin." Yüzü daha da kızararak ekledi: "İsteklerinizi yerine getirmekten memnuniyet duyarım."

"Teşekkür ederim, Billy. Aklıma bir şey gelirse sana haber veririm.

"diye cevap verdi ve sonra doğrudan Beau'dan önce kıyafetleri deneyecek zamanı olup olmayacağını merak

etmeye başladı.

kamarasına döndü. "Kaptan bir süre daha güvertede kalacak mı?"

"Oh, hayır, bayan. Kaptan yaklaşık bir saat önce bazı arkadaşlarını ziyarete gitti, ama size söylememi istedi.

Bu akşam seninle yemek yemeye geleceğim.

O zamana kadar, kamarasında kalmanın bir sakıncası olup olmadığını sordu..." Billy, kızın ondan bir şey beklediğini hissetti.

devam etti ve topal bir omuz silkmeye açıkladı: "Eğer siz bir şey yapmazsanız, adamlar aval aval bakıp görevlerini unutabilirler.

güverteye gel."

"Kaptan bunu bana söylemeni mi emretti?" Cerynise şaşkınlıkla sordu.

Billy üzüntüyle yüzünü buruşturdu ve aniden kendinden emin değilmiş gibi göründü. "Şey, belki de son kısmı kulakların için söylememiştir. Bunu söylediğimi ona söylemezsin, değil mi?"

Cerynise başını salladı ve gülümsedi. "Hayır Billy, bu bizim sırrımız olacak."

Kamarot rahat bir nefes aldı. "Gemide birkaç saatten fazla bir kadın olmadı, bayan, bu yüzden davranışlarımızın biraz ham olmasını bekleyebilirsiniz."

"Eğer diğer denizciler de senin kadar cesursa, Billy, Audacious'un beyefendilerden oluşan bir mürettebat tarafından yönetildiğinden hiç şüphem yok." Gülümsemesi genişledi, Billy'nin yanaklarına bir parıltı ve dudaklarına neşeli bir sırıtiş getirdi. Delikanlının kendisinden sadece birkaç yaş küçük olduğunu tahmin ediyordu ve denizde yaşam bazen gençler için çok acımasız olabilse de, Billy'nin durumunda ayaklarının üzerinde durduğu belliydi. Bir kamış kadar zayıf olmasına rağmen, iyi beslenmiş, temiz ve mutlu görünüyordu; tüm bunlar geminin kaptanlığını yapan

adamın dürüstlüğünün göstergeleriydi.
yelken açtığı gemi.

"Şimdi işe dönsem iyi olacak, bayan. Bir şeye ihtiyacınız olursa, kapının dışındaki zili çalın.

Koşarak geleceğim."

Geçit çocuğun arkasından kapandıktan kısa bir süre sonra Cernise giysileri inceledi ve nazikçe denedi. Her ne kadar ince olsa da kadınsı kıvrımları yok değildi, bu da yelkenlere benzer renkteki dar ördek pantolonları giyerken sorun yaratıyordu. Pantolonunu pantolonunun üzerine geçirmesi gerekiyordu çünkü

pürüzlü bezi teninin yanında giymeyi düşünürdü.

Kesinlikle çiğ çiğ kızaracaktı. Düğmelerini ilikledikten sonra tıraş sehпасının üzerindeki küçük aynayı ayarladı ve Sonuçları düşündü, her açığı görmek için bir o yana bir bu yana döndü. Ön taraf yanaklarını parlatacak kadar kabaydı ama arka tarafını gördüğünde

Pantolon neredeyse her ayrıntıyı gösterdiğinden, kalçalarına ikinci bir deri gibi yapıştığından ve

aradaki yarığa sokuluyor. Beau'nun isteği olmasa bile.

Cernise onu güverteye çıkarmak için bir takım güçlü at arabası gerekeceğini biliyordu. Denizcilerin yanında böyle uygunsuz bir kıyafet giymek, onların sadece bakmaktan fazlasını yapmaları için açık bir davetiye olurdu.

Gömleğin kuyruğu kalçalarını örtecek kadar uzundu, bu da ördekleri bir miktar alçakgönüllülikle giymesine izin veriyordu, ancak kumaş birçok yıkamadan sonra yumuşaktı. Göğüslerine nasıl yapıştığını gören Cernise hemen Korse giyme fikrinden vazgeçti, bu da göğsünü kaşkorse üstünden taşmaya yakın bir şekilde bastıracaktı ve şüphesiz tedbirsiz sonuçlar doğuracaktı. Giysinin boyun kısmına en sıradan bakış bile izleyiciyi onun alçakgönüllü olmadığı konusunda ikna edebilirdi.

Billy'nin kıyafetlerini giymekle ilgili endişelerine rağmen Cernyse, Beau yokken ve kabin kendisine aitken onlardan yararlanmanın bir zararı olmayacağına karar verdi. Uzun bornoz hareketlerini engelliyordu ve omuzları o kadar genişti ki sürekli beline kadar açık kalıyordu. Yine de, eğer Billy ya da başka biri içeri girerse Büyük giysinin saran kıvrımları, delikanlının giysisinin kolayca gösterdiklerini gizlemek için.

Billy Todd birkaç saat sonra Cernyse'in aç olup olmadığını sormak için geri döndü. Cernyse onun yemek teklifini reddetti, Ona bunun yerine dinlenmeyi tercih ettiğini söyledi. Geçen haftaki olaylardan dolayı kendini hâlâ bitkin hissediyordu ve fiziksel ve zihinsel sağlığı için uyku ve rahatlama daha iyi bir ilaç düşünemiyordu.

Beau'nun ranzasındaki örtüyü katlayarak, bornozu duvarın yanındaki şiltenin üzerine koydu. O uyurken ihtiyaç olursa erişilebilirdi. Yorganın altına sokuldu ve gözlerini kapattı, Ev sahibinin kendisine gösterdiği misafirperverlik için müteşekkirdi.

Beau'nun yokluğunun farkına varan Cernyse, yastığını başının altına koyup adamın ele avuca sığmayan kokusunun bir kez daha farkına varınca, Beau'nun yokluğunun bilincine varmaya başladı. Adamın varlığına olduğu kadar yokluğuna da duyarlı olduğunu fark etmek onu şoke etmişti. Dönüştüğü kadın, bir zamanlar olduğu genç kızdan pek de farklı değildi. Uzun zaman önce Beau denize açıldıktan sonra yüreği sızlamıştı ama şimdi, onun gidişinin üzerinden sadece kısa bir süre geçmişken, kendini onun dönüşünü sabırsızlıkla beklerken buluyordu. Son beş yıldaki uzun süreli ayrılıkları ve Beau'yu uzakta tutan yolculuklar göz önüne alındığında İngiltere'de ikamet eden Cernyse, şimdi onun yokluğunda kendisini rahatsız eden boş duygular için hiçbir neden bulamıyordu. Bu

Bir erkeğin onu bu kadar uç noktalara taşıyabileceğini düşünmek çok zor görünüyordu. Yeniden bir araya gelmelerinden duyduğu deneyimi, şu anda ruh halini bozan garip, açıklanamaz özleme, başka neye bağlayabilirdi ki?

Öğleden sonra Billy Todd'un ona çay getirdiği kısa ziyareti dışında kulübenin yalnızlığında saatler yavaş yavaş geçti. Çay tepsisi götürüldükten kısa bir süre sonra, Cerynise Galeri pencerelerine doğru yürüdü ve altına inşa edilmiş saklama bölmelerinin minderleriyle kaplı koltuklara kıvrıldı. Rıhtım boyunca uzanan hareketlilik onu büyülemişti ve her zamanki gibi değişen sahneler ve küçük cam bölmelerden görebildiği çeşitli insanlar. Sesler Rıhtımdan akan sesler saydam bariyer tarafından susturuluyordu ama bu sesleri tamamen duyamayacağı kadar da değildi. İnce giyimli beyefendiler esmer denizcilerle omuzlarını ovuştururken, tombul tüccarlar Kendilerine doğru bir avuç bozuk para fırlatılana kadar yalvarmayı bırakmayan yırtık pırtık çocuklar. Balıkçı Kadınlar Geniş kalçalarında dengeledikleri sepetlerle geziniyor, mallarını pazarlıyorlardı. Diğer satıcılar ise sebze, meyve, yumurta ve her türlü taze yiyeceklerle dolu el arabalarını sürüyordu. Cerynise, Mösyö Philippe'in birkaç kişiyi karşılamak için koşuşturduğunu gördü ve zaman zaman, bol miktarda alışverişi geri taşımaya yardım etmesi için bir denizcinin çağrılması gerekti.

Alacakaranlık yaklaştıkça rıhtımdaki hareketlilik azaldı, ancak farklı türden bir seyyar satıcı daha yaygın hale geldi. Fahişelerin şatafatlı kıyafetleri ve ağır boyalı yüzleri, yoldan geçen denizcilere ya da Audacious'taki adamlara seslenmeye başlamadan önce bile mesleklerini açıkça belli ediyordu. Uyluklarının ya da kalçalarının büyük bir kısmını sergilemekten çekinmiyorlardı. baştan çıkarmak için bluzlarını daha derinlere indiriyorlar

müşteriler. Hatta bazıları o kadar ileri gitmişti ki, kabarmış meme uçlarıyla şişmiş tümseklerini gösteriyorlardı. Cernise onların bu ahlaksızlığı karşısında kendi yüzünün de alev alev yandığını hissetti ama yine de son zamanlarda yaşadığı yoksulluk deneyiminden sonra

Bedenini yabancılara satarak var olmaktansa ölmeyi tercih edeceğini düşünse de onların durumuna sempati duymaktan kendini alamadı.

Bir araba yakındaki açık bir alanda gümbürdeyerek durdu ve Cernise, Beau'nun arabadan indiğini görünce heyecandan kalbi yerinden fırlayacak gibi oldu. Yanına aldıklarını toplamak için arabanın kapısında durakladı, bir çift uzun silahı kolunun üzerine koydu ve ardından omzuna bir çuval geçirdi. Şoföre parasını öderken, birkaç fahişe öne doğru zıpladı. Arkasını döndüğünde, hemen bir Çeşitli davetler, en cüretkarı da eli aşağıya doğru inip cesurca kasıklarını keşfederken kışkırtıcı bir şekilde kendini ona sürtünen güzel bir kızdı. Beau onun incelemesinden utanmamış gibi görünüyordu. Önce onu, sonra da dikkatini çekmek için yarışan diğerlerini taradı, ama güzel fahişe parmak uçlarında durup dudaklarından bir öpücük koparmaya çalıştığında yüzünü çevirdi kıkırdarak bir kenara çekildi ve başını salladı. Sürtükleri gülümseyerek uğurladıktan sonra gemiye doğru yürüdü ve güzel olanı kollarını iki yana açmış surat asarken bıraktı.

Cernise, Beau kadınlardan birini kolunun altına alıp geçici bir sığınağa götürseydi ne kadar üzüleceğini bildiğinden, daralmış nefesini uzun bir rahatlamayla dışarı verdi.

Gerçekten de, muhtemelen fahişeden daha çok surat asardı.

Ne zaman bir sınıfa girse ya da yakınına at sürse kalbinin uyandığı kişi hep Beau olmuştu.

Cernise onun ayak seslerinin kabin kapısına yaklaşmasını da aynı dikkatle dinledi. Bir süre sonra geçidin hemen ötesinde zeminin gıcırdadığını duydu. Ardından hafif bir tıkırtı anonsa eşlik etti "

Cernise, ben Beau. İçeri girebilir miyim?"

"Evet," diye seslendi, sesindeki gerginlikten dolayı biraz şaşmıştı. Sonra, onun fahişe ile karşılaşmasına tanık olduğunu fark etmesine dayanamayacağı için galeriden kaçtı.

Ranzanın öbür ucundaki bornozu görünce aniden onun koruyucu örtüsüne olan ihtiyacını hatırladı ve kadife zırhı almak için acele etti ama yeterince hızlı değildi. kadınlara yakışmayan bir pozisyonda yakalandım.

Beau kapıyı açtı ve içeri adımını atar atmaz aniden durdu, çünkü kendisini çok Ördeklere bürünmüş ve ateşkes bayrağı gibi havaya dikilmiş çekici bir popo. Genç kadının teslimiyetini neredeyse her koşulda memnuniyetle kabul ederdi, ancak yine de onunla ilgili başka bir müstehcen fantezi mi yaşadığını merak etmeye meyilliydi. Nefesinin yanı sıra beyninin de tuzağa düştüğünü fark etti ve fahişelerin hiçbirini bunu başaramamışken genç kızın erkeklik arzularını uyandırmış olması onu şaşırtmadı.

Cernise ranzadan geri çekildi ve içinde uyandırdığı keskin açlıkla neredeyse hayranını inletecekti. Daha önce hiç bu kadar tahrik edici bir şey görmediğinden emindi, çünkü dar pantolon hayal gücüne neredeyse hiçbir şey bırakmıyordu. Gözlerinin olduğu yerde bağlandığı yer, kesinlikle olmak istediği yerdi.

Kadın ayağa kalkarken hızla yana dönen Beau, tıraş standında yüzünü ve ellerini yıkıyormuş gibi yaptı. Soğuk su hayal gücünü bir nebze de olsa serinletmeye yardımcı oldu ama uzun bir süre sonra kontrolünü yeniden kazanmayı ve kızla herhangi bir kontrol kisvesi altında yüzleşmeyi başardı. Kızı tekrar cübbesinin içinde gördüğünde neredeyse rahat bir nefes alacaktı. En azından o her şeyi tüketen giysinin içindeyken, hemen bir sonraki anda tüm mantığı unutabileceğinden korkmadan ona bakabilirdi ve onu yatağına süpürdü.

Cerynise küçük, ürkek bir gülümsemeye cesaret etti. "Billy'nin kıyafetleri şaşırtıcı derecede rahat."

Beau, kahvaltıdan sonra aklına gelen bu fikri düşündüğü için kendine lanet edebilirdi.

Cübbesinin içinde çok çekici ve ulaşılabilir görünüyordu. Eğer bir çocuk gibi giyinmiş olsaydı.

onu daha iyi görmezden gelebileceğini düşündü, ama delikanlının pantolonu onu daha da kadınsı ve çekici göstermek için ustaca bir komplo kurmuştu. O öyle bir çocuk-kadıncı ki

baştan çıkarıcı bir güzelliğe sahipken, bir başkasına bakarken böylesine açgözlü bir arzuya kapılacağından ciddi olarak şüpheliydi, en azından bu güzelliğin görüntüsünü unutkanlık alemine kadar götürdü. Kalça hizasındaki saçları, ince formunun etrafında parıldayan kahverengi dalgalar halinde dalgalanırken, genişlemiş gözleri, bir çiçeğin derin vadisi kadar yumuşaktı. ağaçlık, kararsızlık içinde ona baktı. "En iyisi adamlarımdan hiçbirinin seni Billy'nin kıyafetleri içinde görmesine izin verme. Bu görüntü onlar için çok fazla olabilir."

Beau'nun kaşlarını çatan yoğun çatık kaşlar Cerynise'i neredeyse korkutuyordu. Beau'nun neden böyle davrandığını anlayamıyordu.

"Onları giydiğim için hoşnut olmadığınızı hissediyorum.

Yine de Billy beni istediğini söyledi-"

"Memnuniyetsizlik şu anda mücadele ettiğim şeyi tanımlamakta zorlanıyor, Cernise," diye araya girdi Beau, masasını güvenli bir şekilde aralarına koymak için odanın karşısına geçti. Yüzünü sert pencerelere döndü ve düşüncelerini çılgınca farklı bir yöne çevirmeye çalıştı. Üzerine oturmaya hiç vakit bulamadığı minderlere göz gezdirerek etrafına bakındı. Gözleri Cernise'in genişliğine benzer hafif bir çöküntü fark edince durakladı

'ın bankın uzak tarafına yakın ince kalçalarını gördü. Dışarıya, iskeleye doğru baktığında, genç adamın Onu bıraktığı yerin yakınında bir müşteri bekleyen fahişe. Beau'nun misafirinin neye tanık olduğunu sormasına gerek yoktu, çünkü kendisi gemiye gelmeden hemen önce onun nerede olduğu belliydi.

Beau dikkatini Cernise'e çevirdi ve onun kendisini okşamasına izin vermesinden rahatsız olup olmadığını merak etti. Kuşkusuz bir masum için bu heyecan verici bir okşama gibi görünebilirdi, ama o sırada Cernise'i tekrar görmek konusunda isteksizdi ve fahişenin teklifini kabul etmekle zerre kadar ilgilenmemişti.

Beau, Cernise'in de aynı dikkatle kendisini izlediğini fark etti. "Philippe akşam yemeğini hazırladı. Aç mısın?"

"Son derece!" Kuşkularına rağmen sırtımayı başardı. "Öyle misin?"

Beau kıkırdamaya çalışarak, "Açlıktan ölüyorum," diye cevap verdi. Kapıdan geri döndü ve Billy'nin çaldığı zili çaldı.

ona daha önce bahsetti ve sonra masasına döndü. Kamarot ve aşçıbaşı yemekleri masaya koyarken, Beau da defterine notlar alıyor ve makbuzları sıralıyordu.

Philippe ve Billy, sanki onlar da kaptanlarının karanlık ruh halini sezmişler gibi sessizce kendilerini tuttular ve mırıltıdan öte bir şey söylemeden ayrıldılar. Cernise masaya yaklaştı ve Beau hemen karşılık vererek masasının arkasından uzun formunu açtı, yetersiz

Aralarına mesafe koydu ve ona bir sandalye çekti.

Nezakete onun yardımını kabul etti ve o otururken titremelerini gizlemek için ellerini ağırbaşlı bir şekilde kucağında kavuşturdu.

Sessizlik içinde ona bir kadeh şarap doldurdu ve o da dikkatini tabağındaki yiyecekleri düzenlemeye verdi. Yemekler sabahki kadar leziz olsa da Cernise iştahını kaybettiğini fark etti, çünkü kaptanın düşünceli halini görmezden gelmesi mümkün değildi.

Adamla bir masada oturmanın kesinlikle garip bir gerçek dışılığı vardı. Bu anı o kadar uzun yıllar boyunca hayal etmişti ki, uzun ayrılıklarından sonra biraz basmakalıp hale gelmiş olabilirdi...

Beau Birmingham'la ilgili hiçbir şeyin ona klişe ya da samimiyetsiz gelmemesi dışında. Eğer o bir tanrı olsaydı. Onu şimdi sevdiğinden ya da onu tanıdığı onca yıl boyunca sevdiğinden daha fazla sevemezdi. Hatta eğer Yollarını ayırıp başkalarıyla evlenseler de o her zaman beyaz atlı şampiyonu olarak kalacaktı.

Beau rahatsız edici bir sessizlikten sonra, "Eminim Billy kamaramda kalmanızı istediğimi size söylemiştir," dedi. "Buna rağmen öğleden sonra eğlenebildiniz mi?"

"Öğleden sonrasının çoğunda dinlendim," diye cevap verdi.
"Bayan Winthrop'un ölümünden sonra bir türlü uyuyamadım..."

Çok ani oldu... ve aniliği... şey... oldukça yıkıcıydı."
Cerynise şaraptan küçük bir yudum aldı,
Ona cesaret vereceğini umuyordu ve genç Beau Birmingham'a karşı da bu adama karşı olduğu kadar ürkek ve korkak olup olmadığını merak ediyordu. Gözlerini ona doğru kaldırdı. "Keyifli bir gün geçirdiniz mi?"

"Aslında yaptım. Son zamanlarda pek yapamadığım ava çıktım. Carolinas'tayken bu spordan keyif alıyorum ama dünyanın diğer bölgelerinde bunu yapmak her zaman kolay olmuyor."

"Evde olmamayı özlemişim,"

diye mırıldandı, anılarını yad

ederek.

Beau, "Amcan son birkaç yıldır seni görmemeyi kesinlikle özlemiş," diye tahmin yürüttü. "Zaman zaman limana gittiğimde onu ziyaret ettim ama konuşmalarımızın çoğu seninle ilgiliydi."

Cerynise usulca inledi. "Eminim bunu pek eğlenceli bulmamışsındır."

"Amcan ve ben senin bir çocuktan başka bir şey olmadığın yanılığısı içindeydik.

Sizi gördüğünde şüphesiz çok şaşıracak."

"Amcamı son gördüğünüzde sağlığı yerinde miydi?" diye umutla sordu.

"Her zaman olduğu gibi dayanıklı."

Bu haber karşısında rahatlayarak gülümsedi. "Yüzbaşı Sullivan Sterling Amca'nın ölmüş olabileceğini söyledi ve ben de bunun doğru olduğundan endişelenmeye başladım."

Beau onu Mirage'da yolculuk konusunda uyarması gerektiğini düşündü ve bunu onu korkutmadan yapmaya çalıştı. "Cernise, eğer başarabilirsen, eve dönüş yolculuğun boyunca mümkün olduğunca kamaranda kalmaya çalış. Kaptan Sullivan mürettebatının neyin peşinde olduğunu her zaman bilemez, bu yüzden gözlerden uzak durman en iyisi olabilir. Moon'a güvenebilirsiniz ve ihtiyaçlarınızı karşılayacaktır."

"Beni eve götürme konusunda fikrini değiştirmeyecek misin?"

Beau sınırlarını çok iyi bildiğinden içini çekti.
"Korkmuyorum, Cernise."

Tüm söylediği buydu ve kadının cevabını nihai olarak kabul etmesi için söylemesi gereken tek şey de buydu. Birden konuyu değiştirdi, çünkü ondan ayrılma düşüncesi onu umutsuzluğa düşürmüştü. "Bu gece senin kamaranı kullanırsam, nerede uyuyacaksın?"

"Arkadaşımın kamarasına bir hamak kuracağım. Bay Oaks o kadar mışıl mışıl uyur ki orada olduğumu bile anlamaz."

"Korkarım ki geminizdeki varlığım sizi büyük bir sıkıntıya sokuyor Beau."

"Sen bir arkadaşsın. Birbirlerine yardım edemeyeceklerse arkadaşlar ne işe yarar?"

Beau yemek bittikten kısa bir süre sonra kalktı ve zar zor gülümsemeyi başararak ayrıldı.

Cernise, Billy masayı toplarken sessizce bekledi ve onun ayrılmasının ardından saçlarını ördü, kıyafetlerini çıkardı, kombinezonunu ve pantolonunu yıkadı. Kayarak

Bir yatağa çıplak girmek daha önce hiç yapmadığı bir şeydi. Tamamen kötü görünüyordu, ancak uyumak için ayıracak yeterince kıyafeti yoktu. Yatak örtülerinin arasına girdiğinde kendisini oldukça heyecan verici bir deneyimin beklediğini görünce tamamen şaşırdı. Beau'nun ele avuca sığmaz kokusuyla

Duyuları arasında sürüklenen ve göğüslerinin yumuşak tepelerini okşayan çarşaf, onu neredeyse hayali sevgilisi olarak hayal edebiliyordu. Bu fikir daha önce hiç karşılaşmadığı hisler uyandırdı. Oldukça iç gıcıklayıcıydılar. Gerçekten de kadın bedeninde, Beau'nun hayalleri yakınında gezinirken merakla göğüslerini okşamasına neden olan garip bir özlem gelişti.

Elinin, fahişenin yaptığı gibi onu okşadığını hayal etti ve o kadar cüretkâr olursa ne bulacağını merak etti.

Her ne kadar heyecan verici olsa da, fantezisi onu rahatlatmıyordu, çünkü içinde keskin bir açlık uyandırdı ve bu da onu hoşnutsuzluk içinde dönüp durmasına neden oldu. Arzuladığı şeyin ne olduğunun farkında değildi ama Beau'nun buna bir cevabı olacağından hiç şüphesi yoktu. Belki de bir gün ona kocası olarak yol gösterecekti....

"Aptallık," diye tısladı karanlıkta, kendine kızmaya başlamıştı. Beau onunla denize açılmasına bile izin vermek istemiyordu! Onu karısına götürmek için daha ne kadar az motive olabilirdi ki?

Üç

ALISTAIR WAKEFIELD WINTHROP liman kaynaklı uykusundan, çarpan bir baş, sersemleyen bir mide ve ağzının tadı tıpkı bir köpek ölüsünün artıkları gibi olan sert bir gerçekliğe uyandı. geçen at. Yatakta yuvarlandı, metresinin kurşuni cüssesine yaklaştı ve sonra inledi. Sybil'in sürme ve dudak allığı bulaşmış şişmiş yüzünün görüntüsü

mizacını iyileştirdi. Yönlünü değiştirdi, yatağı terk etti ve devrilmesinden korkuyormuş gibi başını tutarak sendeleyerek odanın bir ucundan diğer ucuna, bahçeye doğru yürüdü. Midesi isyan etmeden ve doğal seyrini izlemeden önce kapalı mekana ulaşmayı başardı.

Birkaç dakika sonra Alistair dışarı çıktı ve pantolonuyla gömleğini giydi. Son giysinin düğmelerini iliklemek için parmaklarını yeterince uzun süre sabit tutamadı ve mırıldandığı bir lanetle yatak odasından çıkarken açık bıraktı. Merdivenlerin üstündeki sahanlıkta duraklayarak Gözlerini arka pencerelerden giren ışıktan korudu ve kör bir adam gibi beceriksizce merdivenlere yöneldi. Korkulukları beyazlamış parmak eklemleriyle kavradı ve her seferinde sarsıcı bir adım atarak inişe geçti, zahmetli bir zaman aralığından sonra alt kata ulaştı.

Yemek odasının kapısı açık duruyordu ve korkunç Jasper'ın yakın gözetimi altında yemekleri hazırlayan hizmetçiyi görmesine izin veriyordu. Alistair'in kan çanağına dönmüş gözleri sarkık göz kapaklarının altından geniş alanı taradı. Hiçbir yerde çay demlendiğine dair bir kanıt göremedi.

Öfkeden tüyleri diken diken olmuştu. Jasper hizmetkârlar hiyerarşisinde ne kadar üst sıralarda olursa olsun en az diğerleri kadar efendisinin iyi niyetine bağlıydı. Kâhya belli ki zayıf konumunu unutmuştu ama Alistair adama bir hatırlatma yapmaya kararlıydı. O'

kibirli bir dalkavuğun uzun burunlu küstahlığına katlanmadan önce lanetlenecekti!

"Beyefendi kendi çayını aramak için gelmek zorunda kaldığında bir evin nasıl yönetildiği hakkında ne söylenebilir ki?"

Alistair sertçe sordu.

Masanın üzerine düşen gümüş çatal bıçakların çıkardığı şangırtı, hizmetçinin usulüne uygun olarak ürktüğünü doğruladı. Kadın

Alistair'e baktı, uygun bir şekilde telaşlanmış görünüyordu. Jasper gözünü bile kırpmadı.

Alistair sessizce öfkелendi. Bu ihtiyar soğuk biri, onun soğuk kalbine lanet olsun!

Jasper metanetle, "Verdiğim rahatsızlıktan dolayı üzgünüm, efendim," diye özür diledi. "Eğer düzenli bir program oluşturmak isterseniz, sizi temin ederim ki buna derhal titizlikle uyulacaktır."

"Çıkarın şu uyuz herifi buradan!" Alistair elini masaya dizilmiş olan kapalı tabaklara doğru sallayarak bağırdı. "Bana bir fincan çay getir, eğer seni çok fazla rahatsız etmeyecekse!"

Jasper kibarca, "Hiç zahmet etmeyin, efendim," diye cevap verdi ve parmaklarının bir hareketiyle hizmetçiyi bulaşıkları toplamaya yönlendirdi. Uşak çayı kendisi getirdi ve Alistair'in şu anda bulunduğu masanın ucuna yerleştirdi. Dirseklerini cilalı yüzeye dayamış ve başını avuçlarının arasına almış bir şekilde oturuyordu. Hiçbir ses çıkmamasına rağmen, uyuyakalmış olan usta aniden şaşkınlıkla ayağa kalktı.

"Oh, sensin." Alistair rahat bir nefes aldı. Gözlerini kırptırdı ve kısa bir an için aklına gelen görüntüyü kovdu. Fincanı titreyerek ağzına götürdü ve içindekileri ağzından taşırmamaya çalıştı.

Başarısızlığını, kucağına düşen ve hızla pantolonunu ıslatan kaynar bir damlacıkla her seferinde daha da derinden hissediyordu. Beyninin çalışmaya başlamasına yetecek kadar çayı vücuduna almayı başardığında kalçalarının su toplamış olacağından hiç şüphesi yoktu.

Jasper ciddi bir ses tonuyla, "Bay Rudd geldi, efendim," dedi. "Onu içeri alayım mı?"

"Olabilir," diye mırıldandı Alistair nezaketsizce. Bir an sonra Rudd yemek odasının kapısından tökezleyerek içeri girdiğinde kaşlarını sertçe çattı. Adamın giysileri buruş buruştu, gözleri ev sahibinin gözleri kadar bulanıktı.

s. Tüm bunların ötesinde, çok sıkıntılı görünüyordu. Sersem! Alistair, kendi görünüşünün de arkadaşının karmakarışık tavrını yakından yansıttığının farkında olmadan zihinsel olarak alay etti. "Dün gece buradan ayrıldıktan sonra eve gidip uyuyacağını sanıyordum."

Howard Rudd, pencerelerden içeri süzülen ışıktan gözlerini korumak için bir elini kaldırarak, "Sonunda oldu," diye mırıldandı. Perdelere doğru güçsüzce bir işaret yaptı. "Kapat o lanet şeyler!"

Jasper itaatkâr bir tavırla odayı kararttı ve avukat Alistair'in sağındaki sandalyeye otururken önüne sessizce bir fincan çay koydu.

Rudd alçak sesle, "Gönderin onu," diye mırıldanarak kahyanın sırtına doğru bir işaret yaptı. "

Seninle özel olarak konuşmalıyım."

Alistair'in ensesine iğneli bir endişe battı. O Parmaklarını şıklattı, bu hareketin uyandırdığı acıdan irkildi, ama Jasper'ın dikkatini çektikten sonra kapıya doğru işaret etti.

Rudd uşağın ayak seslerinin evin başka bir bölümüne doğru kayboluşunu dinledi ve sonunda kasvetli, nemli bir havuza dalmak üzereymiş gibi derin bir nefes aldı.

"Endişelenecek bir şey olduğunu sanmıyorum. Bunu en başından açıkça belirtmek isterim..."

Alistair'in karanlık ruhunun derinliklerinden mide bulandırıcı bir korku yükseldi. Başından beri bir şeylerin ters gideceğinden korkmuştu; görünüşe göre şimdi ters gidiyordu. "Çıkar ağzındaki baklayı, dostum!"

"Sorun şu ki Bayan Winthrop'un yasal belgelerini, evin tapusunu, yatırımların ve banka hesaplarının listesini ve bunun gibi şeyleri bulamıyorum. Evrakların evde olması gerekirdi ama aklıma gelen her yere baktım ve şu ana kadar hiçbir şey bulamadım. ortaya çıktı."

"Burada olmak zorundalar!" Alistair ısrar etti. Ellerini masaya dayayarak kendini ayağa kaldırdı ve altından kaymaya hazır görünen kollarının üzerinde pencerelere doğru yürüdü. "İyi yaşad

yıllık geliri yeterli. Mal varlığından ona yılda en az otuz bin pound geliyor olmalı."

Rudd, böyle bir şeyden bahsedildiğinde uygun bir şekilde saygılıydı.

Etkileyici bir meblağ, kendi durumunun çok ötesinde bir meblağ. "Yatırımlarında her zaman çok ihtiyatlı olmuştur, En azından ben hala onun avukatıyken öyleydi. Buraya yaptığım son resmi ziyareti takip eden yıllarda bunun değiştiğine inanmak için bir neden yok."

"O zaman kayıtları hangi cehennemde?" Alistair öfkeden deliye dönmeye hazır bir halde sordu. Buraya nasıl gelmiş olabilirdi ki?

şimdiye kadar sadece hala engellenmek için mi? Hayal kırıklığı içinde hırladı ve sonra öfkeyle, "Ben zenginim, lanet olsun! O yüksek unvanlıların bazılarında daha zenginim! Kimse o parayı benden alamaz.

Hiç kimse!"

"Sakin ol," diye uyardı Rudd. "Kendini fazla kaptırmanın anlamı yok. Mizah için iyi değil, biliyorsun. Kayıtlar bir yerlerde olmalı. Eğer mecbur kalırsak, bu evi yerle bir ederiz-"

"Hayır!" Alistair sert bir şekilde araya girerek Rudd'un şaşkın bakışlarını üzerine çekti. Kısa bir duraksamadan sonra daha sakin bir sesle devam etti. "Etrafı arayacağız, tamam, ama bu konuda tedbirli olmamız gerekecek. Hizmetçilerin bunu ortalıkta dolaştırmasına izin veremem. Soru işaretlerine yol açabilir."

Rudd'ın yüzü hafifçe yeşilimsi bir renk almıştı ve Alistair'e giderek artan bir endişeyle bakarken bu renk hissedilir derecede koyulaştı. Sonra gözleri şüpheyle kısıldı. "Ne tür sorular?"

"Ne tür olduğu önemli değil! Sadece dediğimi yap! Yaşlı kadın hayattayken kesenin ağzını açtı, her kuruş için yalvarttı beni, ama mezarında bile bana engel olamayacak. Yapacağım. hepsine sahip olacağım!"

"Bir öneride bulunabilir miyim?"

"Ne önerirsin?"

"Belki Bayan Kendall kayıtların nerede tutulduğunu biliyor olabilir."

Alistair'in ona ters ters bakması Rudd'un tüylerini diken diken etti. Avukat bir konyak sürahesi kaptı, ağzına kadar doldurdu ve üç büyük yudumda boşaltmaya başladı.

"Bayan Kendall burada değil," diye hatırlattı Alistair ona sertçe. "Hatırlarsanız onu ben göndermiştim."

Rudd'un başı memnuniyetle sallandı. "Evet, bu doğru. Ama şimdi düşünüyorum da-"

"Dün onu sokağa atmadan önce bunu neden düşünmedin?" Alistair kükredi.

Rudd her kelimenin kendisine acımasız bir güçle çarpmasıyla irkildi. "Bir sorun çıkacağı aklıma gelmemiştir. Eğer onu bulabilirsek, belki..."

Alistair avukatın yüzüne alaycı bir ifadeyle bakabilecek kadar yaklaştı. "Lydia'nın mali kayıtlarının nerede olduğunu bilmediğim için Cerynise Kendall'ı uyarmak istediğimi mi düşünüyorsun ciddi? Bu durum bir varis için biraz tuhaf değil mi?"

"Evet," diye kabul etti Rudd, "ama bütün bunlardan ne çıkarabileceğini gerçekten anlamıyorum. Bir şey yapsa bile ne fark eder ki? Herhangi bir şeye neden olacak durumda değil-"

Alistair kararlılıkla konuştu. "O bu işin dışında! Gitti! Ve öyle de kalacak!" Kırmızı çerçeveli gözleri asık suratla parladı. "Şansımız yaver giderse, çalışkan bir cani çok geçmeden dünyayı ondan kurtaracak, eğer henüz olmadıysa."

Rudd konyak şişesine tekrar uzandı ama Alistair onu elinden aldı. Sonra, parmağının bir kıvrımıyla,

adama kendisini takip etmesini işaret etti. Rudd gecikmeli adımlarla da olsa bunu yaptı.

"Sevgili işverenlerinin vefatının şerefine hizmetçilere bir gün izin vereceğim," diye sır verdi Alistair, bir kolunu Avukatın boynuna sarıldı. "Onlar gittikten sonra evi oda oda arayacağız.

Eğer o belgeler buradaysa, onları bulacağız."

Bir at arabası, rıhtım bölgesine yakın bir yerde durdu. Audacious baş ve kış halatlarıyla rıhtıma bağlanmıştı. Soğukkanlı yüzlü Jasper dışarı çıktı ve şoföre bagajdan sandığı indirmesini söyledikten sonra Bridget'in arnavut kaldırımlı iskeleye inmesine yardım etmek için döndü. Birkaç tüccarı iskele boyunca takip etmeden önce birlikte bir dizi valiz, çanta, tahta bir çanta ve bir şövale topladılar.

"Gemide Bayan Kendall diye biri var mı?" Jasper yanına gelen ilk denizciye sordu. "Kaptan Sullivan bize görmek istediğimiz hanımefendinin burada, Audacious'ta olduğunu söyledi. Yanlış mı bilgilendirildik?"

Stephen Oaks firkateynin ikinci kaptanıydı ve onun bilgisi olmadan neredeyse hiçbir şey gerçekleşmezdi. "

Kaptanım bana hanımefendinin burada olduğunu söyledi," diye kibarca cevap verdi. "Onunla bir işiniz mi var?"

"Liedy'ye ait birkaç şey getirdik," diye açıkladı Bridget, arkadaşının gülümsemesi karşısında yüzünü buruşturarak. "

İngiltere'den yola çıkacaksa onlara kesinlikle ihtiyacı olacak."

"Bana isimlerinizi verirsiniz, burada olduğunuzu kaptana bildiririm."

Bir süre sonra Beau ortaya çıktı ve kamarasına gitmeden önce çifti kısaca sorguladı. Gece boyunca eşinin kamarasını paylaşmıştı ama Cerynise'in her türlü kargaşa içindeki görüntüleri zihninden geçerken hamakta çok az dinlenebilmişti. Sadece merak edebiliyordu Onu gerçekte görmek, hayalinde onunla yüzleşmekten daha kötü olabilirdi.

Beau kulübenin kapısına vurdu, boğuk bir boğuşma sesi duydu ve ardından gelen uzun sessizlikte bekledi. Sonunda kapı açıldı ve kendini, ziyaretçilere hazırlıksız yakalanmış bir kadının kızarmış, son derece güzel yüzüne bakarken buldu. Kadının neden böyle davrandığını anlamaya çalışıyordu. umutsuzca arkasına saklandı. Kuşkusuz iç çamaşırlarını yıkamış, kulübenin etrafına yaymıştı. kurumaya bırakmış ve kapıyı çaldığında tekrar eline almıştı. Şimdi giysilerini gözden uzak tutmak için elinden geleni yapıyordu. Bu sırada kadın utanç içinde cüppesinin yakalarını tutuyordu. Beau, kadının rahatsız olmak için iyi bir nedeni olduğuna karar verdi, çünkü kadife kumaş onun serbest göğüslerini muhteşem bir şekilde şekillendiriyordu.

"Güvertede Winthrop'ların evinden bazı eşyalarınızla birlikte gelen iki hizmetçi var,

" diye duyurdu ve kendisine verilen isimleri tekrarlardı. "Onları kulübeye çağırayım mı?"

"Oh, kesinlikle!" Cerynise hevesle cevap verdi ve sonra "Ama bana bir dakika izin verir misin? "Ama bana bir dakika izin verir misin?"

Beau başparmağını omzunun üzerinden atarak arkasındaki zili işaret etti. "Hazır olduğunuzda zili çalın, ben de onları aşağı göndereyim."

"Teşekkür ederim."

Beau içtenlikle kendi kıyafetlerinin, korumak için büyük çaba sarf ettiği soğukkanlı duruşunu daha az bozacağını umuyordu. "Eşliğiniz ayrıldıktan sonra adamlarım bavullarınızı ve eşyalarınızı getirecek. Ben

Eminim giyecek bornozumdan başka bir şeyiniz olduğu için çok mutlu olacaksınız."

Cerynise gülümseyerek, "Güzel bir bornoz," diye mırıldandı ve elini bornozun kolunda gezdirdi.

Gözleri onun ince bedeninde gezinerek giysinin içerdği her şeye hayran kaldı. Artık onu tüm çıplaklığıyla gördüğüne göre, görmek istediklerinden başka bir şey görmekte zorlanıyordu. "Üzerindeki görüntüsünü çok beğendim. Benim üzerimde hiç bu kadar güzel durmamıştı."

Cerynise onun iltifatından duyduğu zevkle yanaklarının ısındığını hissedebiliyordu. "Yoksulluğumu göz önünde bulundurarak çok kibar davranıyorsunuz efendim."

"Başkaları da yoksullukları içinde senin kadar nefis görünselerdi kızım, eminim bu kadar dert etmezlerdi."

Gömme dolaptan mavi bir frak alarak, ona geçmiş yıllarda bir zamanlar bahsettiklerini anımsatan bir göz kırptı.

"Konuklarınızı aşağıya göndereceğim."

Bridget birkaç dakika sonra kulübenin kapısından içeri girip Cerynise'i gördüğünde sevinç çığlıkları attı ve kıza coşkuyla sarılmak için öne atıldı. "Ah, anne, biz

Senin için çok endişelendik ve işte buradasın, çok harika görünüyorsun."

"Ama neden ikiniz de buradasınız?" Cernise endişeyle sordu. "Bay Winthrop sizi kovmadı, değil mi?"

"Sadece bir günlüğüne bayan. Yarın sabah geri dönmemiz gerekecek.

Sabah," diye açıkladı Jasper. "Bay Winthrop halletmesi gereken bazı işleri olduğunu ve hizmetkârların kendisini rahatsız etmesini istemediğini söyledi."

Cernise rahat bir nefes aldı. "Oh, şükürler olsun. İkinizin de işten çıkarılmasına benim neden olduğumdan korkuyordum."

"Şövalenizi getirdik hanımefendi. Bay Oaks birazdan aşağıya göndereceğini söyledi," diye bilgi verdi uşak. Acı bir gülümseme arkasından küçük bir tahta sandık çıkarırken yüzündeki sert kasları test etti. "

Sanırım bunlar da sizin boyalarınız, değil mi?"

"Oh, evet!" Cernise neşeli bir kahkaha atarak sandığı kendine doğru çekti. "Ama onları evden gizlice çıkarmayı nasıl başardın?"

Bridget gururla, "Bu sabah erkenden, Bay Winthrop ve Bayan Sybil hâlâ uyurken yaptık, anne," diye itiraf etti. "O zaman bizi bir günlüğüne göndereceğini bilmiyorduk, ama işte buradayız, sen de gör anne. Her şeyinizi getirmeye cesaret edemedik, anlarsın ya, sadece birkaç elbise ve kolayca gözden kaçmayacak şeyler. Biz boyalarını tavan arasındaki dolaba taşıdı. Sandıkların arkasındakini biliyorsun. Bay Winthrop bilmiyorsa, her an bulacakmış gibi görünmüyor. Yakında, oraya gitse bile. Carolinas'a vardıktan sonra gideceğiniz yerin adını bırakabilirseniz, onları size göndermeye çalışırız."

"Kaptan Birmingham'a sevkıyatı karşılayacak kadar borç verip veremeyeceğini soracağım. Masraflar yüzünden hiçbirinizin zor durumda kalmasını istemem."

"Bunun yardımı olur anne," diye kabul etti Bridget.
"Çoğunlukla başka bir yerde iş aramaya karar verdik. Mrs. Winthrop'un bize kefil olabilecek arkadaşları vardı ve hepimiz başka biri için çalışmamızın daha iyi olacağını biliyorduk."

"Ama sen gidince," dedi Cernise endişeyle, "Sybil giysilerimden bazılarının alındığını fark edip seni ya da diğer hizmetkârlardan birini onları çalmakla suçlamaz mı?"

Bridget cadalozun ne düşünebileceğini umursamadan başını salladı. "Bayan Sybil'in onların eksikliğini fark edeceğinden bile şüpheliyim, anne. Onları giyemeyeceği kesin. Getirdiklerimiz, gardıroplarınızı ve çekmecelerinizi karıştırdıktan sonra yere bıraktığı kocaman bir yığının en dibindeydi. Büyük ihtimalle orada olduklarını bile unutmuştur."

"Onları bana getirerek büyük bir risk aldınız."
Cernise bunu tahmin etti ama parlayan bir gülümsemeyle minnettarlığını dile getirdi. "Size nasıl yeterince teşekkür edebilirim bilmiyorum."

Jasper ona, "Onların gerçek sahiplerine verildiğini bilmek bile bizim için bir ödül olacak, hanımefendi," diye güvence verdi.
"Size yardım etmek için bir girişimde bulunmadan kendimizi doğru hissetmezdik."
Kıkırdadı, nadiren görülen bir mizah sergiledi. "Neden, Mrs. Denememiş olsaydık Winthrop bize musallat olurdu."

Cernise her ikisinin de elini tutarak, "İkiniz de çok sevgili dostlarsınız," dedi. "Sizi çok özleyeceğim."

"Sen Bayan Winthrop'un gözbebeğiydin, hiç sahip olamadığı çocuğuydun," diye mırıldandı Jasper nazikçe. "Bridget ve ben

seni evlatlık kızı olarak görmeye başladı. Yokluğunda yas tutacağız."

Salon hizmetçisi, içinde kabaran hüznü durdurmak için derin bir nefes aldı ve bulanıklaşan gözyaşlarını kırıştırarak, düşüncelerini yeniden yönlendirmek için kamaraya şöyle bir baktı

Daha az duygusal bir şey. "Daha önce hiç bu kadar büyük görünen bir şey gördün mü anne?" diye sordu kalın bir ses tonuyla ve sonra kendini düzeltti. "Yani Bayan Winthrop'un evi dışında tabii. Daha önce hiç gemiye binmemiştim ve her zaman

Balık gibi kokacaklarını düşünmüştüm. Adına tek bir şey bile yokken böylesine güzel bir gemiyle eve dönüş yolunu bulabileceğini hiç düşünmemiştim."

"Yüzbaşı Birmingham eski bir tanıdık," dedi Cernise. Carolinas'a onun gemisiyle dönmeyeceğini açıklamamayı tercih ederek dikkatlice belirtti. "Yıllar önce babamın öğrencilerinden biriydi. Eğitimine devam etme konusundaki isteksizliğine rağmen, en umut verici olanıydı. Onun limanda olması gerçekten benim şansımdı."

Bridget hevesle, "Gerçekten de çok yakışıklı, anne," diye açıkladı. "Sonra, çok hoş bir Bay vardı.

Oaks bizi ne karşıladı..."

Jasper'ın boğazını hassas bir şekilde temizlemesi salon hizmetçisine kendini unuttuğunu hatırlattı. Uşak Cernise'in elini sıktı. "Artık gitmeliyiz, hanımefendi. Umarım kendinize iyi bakar ve bize nasıl olduğunuzu bildirmek için yazarsınız."

"Yapacağım," diye söz verdi Cernise, gözleri buğulanarak. "Charleston'a ulaşır ulaşmaz."

"Çok iyi, hanımefendi," diye mırıldandı adam. "İkimiz de tebliğinizi almak için sabırsızlanacağız."

Hizmetçiye, "Bridget, Kaptan Birmingham'a bir dakikalığına kamarasına gelmesini söyler misin?" diye rica etti.
"Resimlerimi gecikmeden göndermeniz için yeterli parayı bulup bulamayacağıma bakacağım."

Hizmetçi, ikinci kaptanı tekrar görme fikriyle birdenbire gülümsemeye başladı. "Hemen anne."

Bir süre sonra Beau döndüğünde Jasper'ı beklerken buldu. kamarasına giden koridorda metanetle duruyordu. Jasper kapıyı onun için açmadan önce adamı sorgulayacak zamanı olmamıştı.

"Hanımefendi sizinle konuşmak istiyor, efendim," diye anons etti uşak.

Cernise, Beau'nun içeri girdiğini duyunca döndü ve umutlu bir gülümsemeye onu karşılamaya gitti. "Jasper ve diğer hizmetkârlar resimlerimi Bayan Winthrop'un evinde saklamışlar ve bana göndermek istiyorlar ama üzerimde tek kuruş yok. Acaba borç isteyebilir miyim diye merak ediyordum..."

"Neye ihtiyaçları olacak?" diye sorarak masasına gitti ve bir çekmece açtı.

"Tahminimce en fazla on pound. Çok sayıda tablo var ve diğerlerini iyi bir meblağa sattığıma göre, bazıları on bin pound kadar yüksek, sanırım geri kalanını Carolinas'ta satabilir ve bana borç verdiğiniz miktarın iki katını size geri ödeyebilirim."

"Onları kaç sattınız?" Beau kuşkuyla sordu.

Cernise omuzlarını tereddütlü bir şekilde silkti, onun kendisini böbürlenen biri olarak görmesinden korkuyordu. "On bin pound."

"Ve bana bahsettiğiniz şu Alistair Winthrop, onların kendisine ait olduğunu mu iddia etmeye çalıştı?"

Adamın yükselen öfkesi karşısında kafası karışmıştı. "Evet."

"O zaman adam birinci sınıf bir hırsız," dedi Beau sert bir sesle. "Tablolar belli ki size ait, başkasına değil."

"Bay Winthrop ve avukatı Bay Rudd, Bayan Winthrop boyaları satın aldığı, resim derslerinin parasını ödediğı ve sergileri ayarladığı için bu olasılığı göz önünde bulundurmayı reddettiler."

Böyle saçma bir mantığa sinirlenerek homurdandı. "Peki sen onları boyamasaydın ne yapacaktı?"

Cerynise basitçe, "Tuval ve yağlı boya dışında pek bir şey yok," diye yanıtladı.

"Aynen öyle."

Gülümsedi, onun vardığı sonuç kalbini ısıtmıştı. "Bunu ikisine de açıklamaya çalıştım ama beni her şeyimden mahrum etmeye niyetliydiler. Gerçekten de Winthrop'ların evinde yaşadığım son beş yıl için onlara cömert kiralar vermekten memnuniyet duyardım. Sahip olduklarımdan bunu çıkarsak bile zaten resimlerimden kazanmıştım, geriye yüklü bir meblağ kalacaktı. Ne yazık ki Alistair fonların kendisine ait olduğunu iddia etti."

"Belki de sana kendi avukatını bulmalıyım," diye önerdi Beau. "Eminim mirasa haciz koydurmak için iyi bir nedeniniz vardır."

"Eve gitmeyi tercih ederim," diye mırıldandı sessizce. "Orayı çok özledim."

Beau bir yığın bozuk parayı saydı ve bir keseye koyduktan sonra kızın eline sıkıştırdı. "

İyi bir önlem olarak, Jasper'a sevkiyat ve zahmetleri için on beş vermemiz gerektiğini düşünüyorum. Bu yeterli mi?"

"Oh, evet, Beau. Teşekkür ederim!" Kollarını onun boynuna dolamak ve cömertliği için onu öpmek için büyük bir arzu duyuyordu ama bu hiç de uygun olmazdı.

Beau yüksek sesle, "Alistair Winthrop'la tanışmasam daha iyi olur," diye düşündü ve sırtmasını engelledi. "Adamın gözlerini karartmak isterdim."

Odasından çıkıp kapıyı arkasından kapattıktan sonra Jasper'la kısık sesle konuşmak için durakladı. Hizmetçinin hevesle başını sallaması üzerine kemerindeki keseden bir çanta çıkardı ve adama uzattıktan sonra onunla tokalaştı. Ayrıldılar ve Beau yol kenarına geçerken, Jasper da kamaraya döndü.

Cerynise kendisine verilen küçük para çantasını uşağa uzattı. "Ne yaparsan yap, dikkatli ol,

" diye ısrar etti. "Bay Winthrop'un ne yaptığınızı öğrenmesini ve sizi hapse attırmasını istemiyorum. Eğer onun evinden tabloları alırken yakalanırsanız, yasaları peşinize takmak için iyi bir nedeni olacaktır."

Jasper'ın sert yüz hatları eğlenceyle parlamaya başladı. "Önce beni yakalaması gerekir hanımefendi, ama geceleri geç saatlere kadar çalıştığı ve sabahları yataktan geç kalktığı için bunun olmayacağını sanıyorum. Ayrıca Bay Winthrop ve Bayan Sybil'in horlama şekline bakılırsa, evi altlarından çalabiliriz ve bunu fark etmezler bile. Sanırım, bayan, ne yapacağımıza şaşıracaksınız. Carolinas'a nakledebiliriz."

İki hizmetçinin ayrılmasından kısa bir süre sonra Billy şövaleyi ve birkaç küçük çantayı aşağıya taşıdı. O yakından Onu, en büyük sandığını omzunda taşıyan iri yarı bir denizci takip ediyordu. Devasa katran giderken, kamarot kapıda durakladı. "Kaptan size bu gece burada olmayacağını, bu yüzden rahatsız edilmeden kamarasında kalabileceğinizi söylememi istedi. Ayrıca isteyebileceğiniz ya da ihtiyaç duyabileceğiniz her şeye sahip olduğunuzdan emin olmamı söyledi."

Cernise bir kaptanı rıhtımda dolaşan fahişeler dışında bütün bir akşam boyunca neyin meşgul edebileceğini merak ediyordu. O yokken başka bir kadının kollarında olabileceği fikri hiç de hoşuna gitmemişti ama ne kadar hissetse de hayal kırıklığını ifade etmekte zorlanıyordu. Billy'nin hatırı için cesurca bir gülümseme sundu. "Sanırım biraz yalnız kalabilirim."

Delikanlı hazır bir sırtışla, "O zaman yeterince iyi olacaksın, bayan," diye güvence verdi.

Kamarot gittikten kısa bir süre sonra, Cernise Bridget'in ona ne getirmeyi başardığını görmek için bagajdaki giysileri ve çeşitli çantaları karıştırdı. En iyi elbiselerini, gece kıyafetlerini ve birkaç günlük elbiseyi sandığın içinde sıkıca paketlenmiş halde bulunca çok heyecanlandı. Valizler ayakkabılar, gecelikler, kombinezonlar, ipek çoraplar ve iyi giyinen bir hanımefendinin ihtiyaç duyacağı diğer aksesuarlarla doluydu. Gerçekten de getirilenler, Cernise'in eşyalarını Alistair'in yanından gizlice geçirmeye çalışmanın zorluğu düşünüldüğünde umabileceğinden çok daha fazlaydı. Bridget ona gardırobunun en azından yarısını tedarik etmeyi başarmıştı ki bu neredeyse aklını başından alacak bir başarıydı. Hiç şüphesi yoktu ki

'artık kendini öyle bir şekilde giydirebilecekti ki kaptanın dikkatini çekecek ve belki de ona ilham verecekti.

gemisinde yelken açmasına izin vermek için.

* * *

"Burada olmalı!" Alistair ısrar etti. Kütüphanedeki masanın arkasında kambur duruyordu. Rudd ise birkaç saat önce yenilgiyi kükreyerek yere yığılmıştı.

"Burada değil," diye iç geçirdi avukat yorgun bir şaşkınlıkla. Etrafına saçılmış sayısız belge yığınının bakarken şaşkınlık içinde başını salladı. Hepsinin içinde onlara yardımcı olabilecek en ufak bir bilgi kırıntısı bile yoktu. "Ne burada ne de başka bir yerde ev."

Howard Rudd'ın beti benzi atmış, gözleri kamaşmış ve iyice bitkin düşmüştü. Hâlâ Alistair'i kışkırtan aynı şiddetli endişenin pençesindeydi ama gerginliği daha da belirginleşmişti. Yüzünün bir tarafında tekrarlayan bir seğirme oluşmuştu ve dudakları o kadar ince çekilmişti ki kansız görünüyordu.

"Burada olmalı," diye tekrarladı Alistair neredeyse uyuşmuş bir halde. "Yaşlı kaltağın parasını nereye sakladığına dair bir kayıt olmalı."

Rudd bir elini yüzünde gezdirdi ve zahmetli bir nefes daha verdi. "Öyle bir şey yok. Seni alt etti." Ağır demir bantlarla ağırlaştırılmış hissi veren bir kolunu kaldırdı ve odanın içinde güçsüzce gezdirdi. "Bununla yüzleşmelisin! Burada hiçbir şey yok. Tüm bu kağıtlar, tüm bu yazışmalar ve ev hesapları yıllarca geriye gidiyor ve parasını nereye koymuş olabileceğine dair tek bir ipucu bile yok. Parayı çok iyi saklamış." Kendini dizlerinin üzerine çekti ve oradan dik durmayı başardı.

büyük zorluklarla. "Şu anda kesin olarak emin olduğum tek şey Yıllar önce bildiğim hiçbir hesapta ya da yatırımda bir kuruş bile kalmadı.

Her biri temizlendi."

"Lanet olası cadaloz!" Alistair bağırdı. "Bundan kurtulamaz! Yapamaz!"

Rudd açıkça, "Öyle," diye cevap verdi, yorgunluktan sağduyulu davranamıyordu. "Bu konuda yapabileceğin hiçbir şey de yok. En azından parayı saklamış olabileceği tüm yerleri araştırmak için birkaç aya daha ihtiyacımız var. Yarısını bile bulursak şanslı sayılırız."

"O kadar bekleyemem!" Alistair hırladı. "Alacaklılar şu anda boğazıma sarılmış durumda. Yaşlı cadının varisi olmasaydım şimdi borçlular hapisanesinde olurdum."

"Onlara işlerinin biraz düzensiz kaldığını söyleyebiliriz," diye önerdi Rudd bıkkınlıkla. "Bu size biraz zaman kazandırmaz mı?"

"Evet! Tüm ve muhtelif alacaklıların bir şeylerin ters gidip gitmediğini merak etmeye başlamasının zamanı geldi!" Rudd'a ters ters baktı. "Tüm bunların sessiz ve hızlı bir şekilde halledilmesi gerektiğini biliyordun. Paranın nerede olduğunu bilmediğini bana neden söylemedin?"

Rudd'ın yüzü diğerinin sesindeki kınayıcı tonla karardı. "Bunun için beni suçlamaya kalkma!" Silahına uzandı Brendi sürahisini boş buldu ve tekrar büfenin üzerine bıraktı. "Dürüst davrandım ve sana Lydia'nın işleriyle birkaç yıldır ilgilenmediğimi söyledim. Nasıl O süre içinde ne yaptığını bilebilir miydim?" O

Alistair'e kara bir kaş çattı. "Ve ikimiz de bunun ne anlama geldiğini biliyoruz. Onunla her şeyi yapabilirdi çiçek açan servet!"

Adamlar birbirlerine ters ters bakarken sessizlik hüküm sürüyordu.

Rudd yenilgiyle elini kaldırdı. "Belki de bu gece için durmalı, sabah temiz bir kafayla yeniden başlamalıyız."

"En son ne zaman kafan rahattı?" Alistair alay etti ama o da günü bitirmeye hazırdı.

Sandalyesinde geriye yaslandı ve yaptıkları araştırmanın ortaya çıkardığı dağınıklığı inceledi. Neredeyse tüm ev aynı durumdaydı. Bütün gün boyunca bulabildikleri her şeyi didik didik etmişlerdi.

hiçbir şey bulamamıştı. Dolaplar dışarı çıkarılmış, çekmeceler boşaltılmış, hatta şilteler altüst edilmişti. Hizmetçiler yarın dönecekti ve evin üzerine yığılmış olan felakete bir kez baktıktan sonra, muhtemelen bir şeylerin yanlış olduğunu tahmin edeceklerdi.

Alistair, hapishaneye kapatılmış halinin ani ve dehşet verici görüntüsü gözünün önünden geçerken irkildi. Pis, aç, bitkin, hiçbir şeye sahip olmayan gardiyanların merhametine kalmıştı. Bu, son zamanlarda onu çok sık rahatsız eden bir sahneydi ve beraberinde her zaman keskin bir mide bulantısı hissi getirmişti.

Kendini başka meseleleri düşünmeye zorladı ve bir günün büyük bir kısmında yemek yemediğini fark etti.

Kaşlarını çattı ve bakışlarını Rudd'ın üzerinde sabitledi. "Git Sybil'i bul ve ona bize yiyecek bir şeyler pişirmesini söyle." Avukat

kapıdan geçerken arkasından seslendi, "Ve

yenilebilir olsa iyi olur yoksa elimin tersini hisseder. O kaltak da diğerkleri kadar değersiz."

"Ona yardım etmek için ne yapabileceğime bakacağım," diye mırıldandı Rudd,
Bu seçeneğı, kadının hazırlayabileceğı her şeyi yemeye tercih ediyordu. Daha önce onun yemeklerini tatmış ve günlerce pişmanlık duymuştu.

Ön kapının tokmağının uzaktan gelen sesi kütüphanedeki Alistair'e ulaştığında Rudd gideli birkaç dakika olmuştu. Endişe içinde hareketsiz kalan adam, tekrar çalınana kadar çağrıya cevap vermek için hiçbir girişimde bulunmadı. Ancak o zaman
Hizmetçiler gittiğı ve Rudd ile Sybil mutfakta olduğu için kapıya kendisinin gitmesi gerektiğini fark etti.
Soluğunun altında ekşi bir şekilde küfrederek, kaskatı kesilmiş kolları üzerinde ayağı kalktı ve kağıt yığınları arasında ilerledi
kütüphaneyi dolduruyordu. Giriş salonuna girdiğinde, şöminenin üstündeki saat salonun dokuzuncu saatini çalıyordu.

Birinin araması için çok geç bir saatti. Tabii, diye düşündü küçük bir umut dalgasıyla, Cernise sürünerek geri gelmeye karar vermediyse. Keşke gelse! Bu güzel kaltağın bir daha elinden kurtulmasına kesinlikle izin vermeyecekti, en azından Cernise'den alabileceğı her türlü bilgiyi alana kadar. ondan ele geçirdi.

Yüreğı umutsuzluğı kapılmıştı.
Orta yaşlarda, kır saçlı, düzgünce kesilmiş bıyıklı ve tel çerçevesi gözlüklü bir adam eşiğın önünde duruyordu. Ziyaretçi, profesyonel sınıfın bir üyesi olduğunu belli eden düzgün ve sakin bir tarzda giyinmişti. Bir hizmetçi tarafından içeri alınmayı bekleyen ziyaretçi, buruşuk yüzlü, bıyıklı Alistair'e biraz da şaşkınlıkla baktı.

"Saat geç olduğu için kusura bakmayın efendim ama Bayan Kendall'ın içeride olup olmadığını sorabilir miyim?"

"Bayan Kendall?" Alistair hemen şüphelendi. Adam pek de talip sayılmazdı ve Alistair'in bildiğı kadarıyla kızın tüm akrabaları okyanusun çok ötesindeydi. Merak duygusu onu ele geçirdi, Alistair nazik bir gülümsemeye kenara çekilerek adamın içeri girmesine izin verdi.

"Cerynise'i görmeye mi geldiniz Bay....?"

"Bağışlayın beni, efendim. Adım Thomas Ely. Ben Mrs. Winthrop'un avukatı. Onun için en derin taziyelerimi sunuyorum. geçiyor." Alistair'i tanımaya çalışıyormuş gibi kaşlarını hafifçe çattı. "Akrabanız mı efendim?"

"Bir akrabam..." Alistair'in dili bu kelimeyi söylerken tökezlese bile, zihni telaş içinde koşmaya devam ediyordu. Bay Ely'nin iddiasından bir an bile şüphe etmemişti. Avukatın varlığı da onu şaşırtmamıştı. Bütün o sefil gün boyunca, Bir şeylerin ters gittiğine dair önsezili şüphe giderek güçleniyordu. Rudd bu konuya şöyle değinmişti Lydia'nın her şeyi yapabileceğini söylemişti. İkisi de başından beri yeni bir vasiyetname olabileceğini biliyordu. Ely'nin varlığı bu teoriyi doğruluyordu.

"Ben Bayan Winthrop'un büyük yeğeniyim," dedi Alistair adamı evin hâlâ sağlam olan tek odası olan salona yönlendirirken. Özenle takdirlerini ilettili. "Çok iyisiniz bu kadar çabuk gelmek için."

Ely hem şaşkın hem de biraz temkinli bir ifadeyle, "Ama ben öğrenmedim," diye cevap verdi. "Yani, Mrs. Winthrop'un ölümünü bugün gazetelerde okuyana kadar bilmiyordum. Açıkçası hemen haberdar edilmediğim için şaşırdım."

"Sevgili Cerynise sana haber vermedi mi?" Alistair dikkatle kurgulanmış bir şaşkınlıkla sordu. Zihni buz gibi bir berraklıkla çalışmaya başlamıştı ve kendini inanılmaz derecede sakin hissediyordu, birkaç gündür olduğu gibi hiç gergin ya da endişeli değildi. Bir süredir baltanın düşmesini bekliyordu. Şimdi balta indiğine göre, önünde açılan olasılıklara büyük bir dikkatle bakıyordu.

Ely, "Hayır, korkarım öyle bir şey yapmadı," diye onayladı. Alistair'in daveti üzerine koltuklardan birine oturdu. "Bayan Winthrop'un ölümünü duyduğumda çok şaşırdığımı söylemeliyim. Onu daha bir hafta önce görmüştüm ve o yaştaki bir kadına göre gayet sağlıklı görünüyordu."

Alistair üzüntüsünü belli etmemeye çalışarak, "Ölümü çok ani oldu," dedi. "Hepimiz için korkunç bir kayıp."

Ely'nin ifadesi kayıtsızdı. "Bayan Kendall ile konuşabilir miyim..."

"Evet, elbette... kesinlikle. Bana biraz izin vererseniz, nerede olabileceğine bakacağım. Hizmetçiler olmadan kesinlikle bir kaybımız var. Yas tutmaları için bir gün izin verildi. Bu yüzden biraz zaman alabilir."

"Memnuniyetle beklerim." Bay Ely ona güvence verdi.

Salondan çıkıp giriş holünü geçen Alistair yemek odasına girdi ve ardından kilerden geçerek mutfağa doğru ilerledi. Kapıdan çıkan Rudd'la karşılaştı.

"Sybil yemek yapmayı bilmiyor," diye yakındı Rudd. "Benim de daha iyisini yapabileceğim pek söylenemez."

Akşam yemeği için bir hana gitmemizi önerdi."

Alistair adamın yakasına yapıştı ve onu öne doğru çekti, ta ki Rudd'ın gözleri, kendisini delip geçen bakışlarla buluşmaya çalışana kadar. "Şimdi bunu boş ver. Bir Mr. Thomas Ely aramaya geldi. Bu isim size tanıdık geliyor mu?"

Rudd'ın yüzü kızardı. "Şehirde bir avukat, anladığım kadarıyla saygın bir adam."

"Aynı zamanda Lydia'nın avukatıydı, ya da bana öyle söyledi. Şimdi de Bayan Kendall ile konuşmak istiyor. Bunun ne anlama geldiğini biliyor musunuz?"

Rudd'ın boğazının derinliklerinden iniltili bir ses yükseldi. "İşimiz bitti. Ne yapacağız?"

Korkusu Alistair'i eğlendiriyordu. Başkaları dağılırken kontrolün kendisinde olması çok sevindiriciydi. Bu sadece kendi üstünlüğünün (sanki buna ihtiyacı varmış gibi) bir başka kanıtıydı. "Sessiz ol, seni embesil! İşimiz bitmedi. Anlıyor musun? Bu sadece küçük bir sorun, tek başıma halledebilirim. Sadece Sybil'in mutfakta kaldığından emin ol, yoksa mahvoluruz."

Rudd sarsak bir baş hareketiyle karşılık verdi ve sanki ayakları üzerinde yürüyormuş gibi döndü. Alistair saçlarını düzeltmek ve omuzlarını düzeltmek için durakladı. Yüzüne şaşkın bir gülümseme yerleştirerek koridoru geçti ve salona girdi.

"Özür dilerim Bay Ely. Görünüşe göre yanlış bilgilendirilmişim. Bayan Kendall bu akşam arkadaşlarını ziyarete gitti."

Avukat uygun bir şekilde şaşırmış görünüyordu. "Dışarı mı çıktı? Yas tutarken mi?"

Alistair sanki anlaşılır bir şekilde üzülmüş gibi içini çekti. "Bayan Kendall çok genç Bay Ely ve korkarım Lydia Teyze kızı fazla şımartmaya meyilli. Eminim Bayan Kendall saygısızlık etmek istememiştir."

"Yine de, bu koşullar altında nasıl yapabileceğini gerçekten anlamıyorum." Birdenbire kendini hatırlayan Ely boğazını temizledi ve ayağa kalkmaya başladı. "Bu durumda, sabah geri döneceğim. O zamana kadar Bayan Kendall'ın beni kabul etmek için müsait olacağını varsayabilir miyim?"

"Öyle olmasını beklerdim. Ancak bana onunla olan işinizin mahiyetini söyleme nezaketini gösterirseniz, eve döndüğünde ona geri döneceğinizi haber veririm."

"Bayan Kendall ile olan işim özeldir, efendim. Sizi bu kadar geç saatte rahatsız ettiğim için tekrar özür dilerim. Size iyi dileklerimi sunuyorum. Akşam."

"Bu durumda yarın geri dönmenize gerek yok."

Ely şaşkınlık içinde koltuğa geri çöktü. "Sizi temin ederim efendim, her türlü neden var..."

"Bana açıklayamayacağınızı söylüyorsunuz ama Bayan Kendall reşit değilken ve benim çatım altında yaşarken, ben kabul edebileceği misafirlerden ve bunun nedenlerinden doğal olarak sorumludur."

"Çatınız mı?" Bay Ely, ortaya koyduğu bilgiyi değerlendirmeden, diğer adamın düşüncesindeki hataya işaret etti. "Yanıyorsunuz efendim. Burası artık Bayan Kendall'ın evi."

Alistair, hızla akıp giden düşünceleri dışında kıpırdamadan durdu.

Sesini alçak ve sakın tutarak, "Ah, o zaman Lydia Teyze'nin benim önerdiğim gibi yaptığını mı anlamalıyım?" diye sordu.

"Önerdiğiniz gibi mi, efendim?"

"Evet, tabii ki." Alistair hiçbir aktörün başaramayacağı bir şaşkınlık taklidi yaptı. "Lydia Teyze'ye mülkünü Bayan Kendall'a bıraktı. Ne de olsa kız dünyada yalnızdır, anne ve babasını trajik bir şekilde kaybetmiştir. genç yaşta. Lydia Teyze en az beş yıl boyunca onun vasiliğini yapmış ve ona çok bağlanmıştı."

"Bayan Winthrop'un koğuşuna duyduğu derin bağlılığın kesinlikle farkındaydım, ancak sizin

-" Ely sözünü kesti, durumdan hiç de emin değildi. Alistair'e dikkatle baktı. "Açıkçası, efendim, böyle bir cömertlik bugünlerde duyulmamış bir şey."

"Ah, ama görüyorsunuz ki ben her zaman paranın tüm kötülüklerin anası olduğu fikrine katılmışımdır. Sizce de öyle değil mi?

"

Ely yüksek sesle, "Ya da en azından aşkını, sanırım," diye düşündü.

"Kesinlikle benim zamanımda açgözlülüğün sebep olduğu pek çok kötülük gördüm."

"Aynen öyle, efendim. Yine de, kızın iyiliği için, sevgili Lydia Teyze'nin işlerinin düzgün bir şekilde bırakıldığını umuyorum. Durum buydu, değil mi? Lydia Teyze detaylara çok önem verirdi. ve netlik."

"Oh, kesinlikle. Her şey mükemmel bir düzen içinde. Aslına bakarsanız, elimde" -avukat cebinden katlanmış bir kağıt çıkardı- "Bayan Winthrop'un sahip olduğu varlıkların ayrıntılı ve kapsamlı bir listesi var. Bankaları bilgilendirmeye başlayacağım. ve yatırım şirketlerini yarınki mülkiyet değişikliğinden haberdar edecek.

Vasiyetin kendisine gelince..." Belgeye üstünkörü bir

göz attı. "Daha basit olamazdı. Birkaç şey dışında

Bayan Kendall'a her şey miras kalır."

"Her şey mi?" Alistair yumuşak bir sesle tekrarladı, sesinde hiç güç yoktu.

Ely başını salladı. "Aynen öyle. Dediğim gibi, daha basit olamazdı."

"Sevgili Lydia Teyze'nin işleri bu kadar açık tutması ne kadar akıllıca," dedi Alistair sıkıntıyla. "Neden, ben

'Çok sayıda avukatın dikkatini gerektiren ve belgelerin elden ele dolaştığı vasiyetnameleri sık sık duymuşumdur. koca bir firmanın ortakları arasında el değiştiriyor ve her biri kendi ince ayarlarını yapıyor."

Diğer adam alaycı bir şekilde gülümsedi. O da bu tür karışık durumların saçmalığını görebiliyordu, her ne kadar meydana geldiklerini kabul etmek zorunda kalsa da. "Sizi temin ederim ki efendim, bu olayda böyle bir şey olmayacak. Tam tersine, Bayan Winthrop bu konu hakkında sadece benimle konuştu. Başından sonuna kadar her şeyi ben hallettim."

"Eminim hizmetinizden çok memnun kalmıştır," diye mırıldandı Alistair, eli koltuğun yanındaki küçük masalardan birini süsleyen bronz dansçı heykelinin üzerindeyken. Çok para edecek bir şeye benziyordu ama şu anda onun için farklı bir değeri vardı.

"Gizlilik, avukat ve müvekkil arasındaki ilişkinin çok önemli bir parçasıdır.

"

"Gerçekten de öyle. Sevgili karıma çoğu zaman tartışamayacağımı açıklamak zorunda kaldım-"

Alistair dansçıyı elinde tutarak döndü. Ely'nin darbenin geldiğini görmek için sadece bir saniyesi vardı.

Yine de refleksleri o yaştaki bir adama göre iyiydi. Darbeyi engellemek için çaresizce bir kolunu havaya kaldırdı ama başaramadı. Ağır bronz, mide bulandırıcı bir gümbürtüyle alnına çarptı. Tel çerçeveli gözlüklerinin arkasından gözleri yuvalarından fırladı ve yavaşça olduğu yere yığıldı.

Alistair'in nefes alış verişi her zamankinden daha hızlıydı ama aşırı değildi, çünkü akan kan damlasını izliyordu.

Ely'nin alnına döküldü. Kanepeyi lekelemekle tehdit edince, yakındaki bir sandalyeden ipek bir yorgan çekip avukatın başına sardı. Sonra adamı kanepeden sürükledi, halının üzerinden çıplak zemine çekti ve giriş holünden arka merdivenlere doğru devam etti.

Rudd kafasını mutfak kapısından uzattı ve etrafına bakındı, duyduğu bir ses ona tuhaf gelmişti. Alistair'in cesedi çektiğini gördüğünde şok içinde keskin bir nefes aldı ve hemen içini mide bulandırıcı bir korku kapladı. Eğer Herkes fısıltıyla konuşabilirdi, ama o tam da bunu yaptı ve şöyle dedi: "

Ne yaptın sen?"

Alistair avukatın kül rengi yüzünü ve yüz hatlarını donduran dehşet ifadesini fark edince kıkırdamak istedi.

Çalışmalarına ara vermeden, "Salona git," diye talimat verdi. "Yerde kâğıtlar var. Onları toplayın ve yanınıza alın."

Rudd kekeleyerek, "Ne-ne yapacaksın?" diye sordu.

"Ne yapacağımı sanıyorsun? Hizmetçiler dönene kadar cesedi salonda mı bırakayım? Ya da Sybil'in görmesine izin mi vereyim?"

ve buradan ılık atarak ayrılır mısın? Cehenneme gideceğim!" Alistair ilan etti. Gerçekten de çok Şey mi istiyordu?

böyle bir zamanda bir aptalla uğraşmak? "Elbette ondan kurtulmalıyız. Sevgili teyzem yeni bir vasiyet yazdı. Her Şeyi Cerynise'e bırakarak. Bay Ely, Lydia'nın sahip olduğu tüm varlıkların güncel bir listesini de yanında getirecek kadar düşünceli."

Rudd sersemlemiş bir halde başını salladı. "Bu korkunç... harika... Tüm paranın izini sürmemize yardımcı olacak ama bu sizin değil. Bu-"

"Benim!" Alistair kararlı bir Şekilde iddia etti. Ely'yi çekerken yarı ömelmış vaziyetteydi ama durdu ve başını kaldırıp hınzırca bir gülümsemeyle Rudd'a baktı. "Hepsi benim. O küçük sürtük bir kuruşunu bile göremeyecek. Şimdi mantıklı bir adam ol ve dediğimi yap."

Alistair, Rudd'un itaat edip etmediğini görmek için başını kaldırıp bakma zahmetine katlanmadan, Bay Ely'yi evin arkasındaki küçük, duvarlarla çevrili bahçeye giden geçitten aşağı sürükleyerek görevine devam etti. Oradan, sarmaşıklarla örtölü bir kapı evin yanından geçen küçük bir sokağa açılıyordu. Eğer hafızası onu yanıltmıyorsa, yolun sonundaki küçük kulübede genellikle bir el arabası bulunurdu. Bahçe.

Rudd birkaç dakika sonra depoda ona katıldı, ay ışığında kesinlikle daha gri görünüyordu.

Alistair onun elindeki kâğıtları kaptı ve bohayı kendi bel gömleğinin içine soktu.

Alistair cesedi göstererek, "Onu kaldırmama yardım et," diye ısrar etti. Rudd bu fikir karşısında yüzünü

buruşturdu. "Öldüğünden emin misin?"

"Elbette, eminim," diye tersledi Alistair. "Benim ne olduğumu sanıyorsun? Bir ahmak mı?"

Rudd yavaşça adamın bacaklarından tuttu ve birlikte cesedi arabaya doğru savurdular.

Alistair, "Kapının dışına çıkın ve dışarıda kimse var mı diye yola bakın," diye talimat verdi. "Dolunay varken işimizi şansa bırakamayız."

Rudd bir kez daha itaat etti ve ne yakınlarda ne de uzaklarda kimseyi görmediğine dair güvence vererek geri döndü. "Onu nereye götürüyoruz?"

Alistair açıkça, "Nehir," diye cevap verdi. "Şimdi git, hizmetkârların yanında asılı duran şu eski pelerinlerden üç tane getir.

Giriş."

Rudd midesindeki azıcık şeyi de kusmanın eşiğinde olduğunu hissetti. Yapmak zorunda olduğu şeyden hoşlanmıyordu ama binayı terk edecek gücü de kendinde bulamıyordu.

Bayan Winthrop çok varlıklı bir kadındı ve eğer yapabilirse, bu büyük mirasın bir kısmını paylaşmak istiyordu.

Muhtemelen gelecek olan miras. Sadece o kadar uzun yaşayabileceklerini umuyordu.

Avukat döndüğünde, Alistair adamın ay ışığında bile alışılmadık derecede solgun ve bitkin görüldüğünü fark etti. "Neyin var senin?" diye tısladı alaycı bir tavırla. "Bu halinden, az önce beni tatlı anneni öldürürken gördüğün anlaşılıyor."

Usulca siyah kefenlerden birinin içine giren Rudd donuk ve endişeli gözlerini suç ortağına çevirdi ve hüzünle mırıldandı: "Daha önce hiç böyle bir şey yapmamıştım...."

Alistair bir pelerini cesedin üzerine örtüp bir diğeri de kendi üzerine sararken küçümseyerek alay etti. "Belki de değil, ama sonuncusunu çalmayı hiç düşünmüyorsun. Dul bir kadının ağzındaki kırıntıyı alıp onu yoksulluk içinde ölüme terk etmek."

"Ben bilerek kimseyi öldürmedim!" El arabasını şeride sokmak için manevra yaparken Rudd kendini savundu.

"Bunu da bilerek öldürmedin," diye alay etti Alistair, geniş ağzını alaycı bir sırıtışa dönüştürerek. "Bunun ne kadar büyük bir şans olduğunun farkında değil misin?"

"Bir adamı öldürmeye şans demek doğru olmaz."

"Tek bir darbeyle ve geride hiçbir pislik bırakmadan mı? Bu şans değilse nedir dostum?"

"Soğukkanlı bir cinayet diyebilirim."

"Bah! Miden bulanıyor!" Alistair suçladı ve başını savurdu. "Bu işten en az benim kadar kazançlı çıkacaksın ve sonra da vicdanını istediğin kadar konyakla boğabilirsin."

"Keşke şimdi bir içkim olsaydı."

"Sonra görüşürüz! Şimdi yapacak işlerimiz var!"

Rudd cevap veremedi. Nefes nefese kalmıştı. El arabasını nehre doğru itti. Sıra evlerin arkasından geçen dar yolları takip ederek, ana caddelerden birine ayak basmadan Thames Nehri'ne ulaştılar. Kimseyi görmediler ve tahmin edilebildiği kadarıyla kimse tarafından da görülmediler. Ceset atmak için uygun bir saattti. Düzgün hanımefendiler ve beyefendiler geceyi geçirmek için istirahat çekiliyorlardı. Onların

Hizmetçiler ev işlerini bitiriyor ve aynı şeyi yapıyor olacaklardı.

Nehirden yükselen sisler ve etrafı saran karanlık Şehir, ikiliyi ve yüklerini arka pencereden atılan sıradan bir bakıştan bile gizlemek için bir araya geldi. Sonunda sokakların korunaklı alanından ayrılıp Strand'a doğru ilerlediklerinde şansları yaver gitti. Sadece birkaç at arabası geçiyordu, pencereleri gece soğuğuna karşı kapatılmıştı, sürücüler redingotlarına yaslanmıştı.

Köprünün yanındaki su basamaklarına ulaştıklarında Alistair, "Çabuk olun," diye yalvardı. "Onu atalım ve buradan gidelim."

Rudd arabanın ön tarafını tutarken, Alistair de arka tarafını tuttu. Hiç sarsılmadan arabayı merdivenlerden aşağı indirdiler. En altta, Alistair bir zafer anı yaşamak için durakladı. Sonra, küçük bir memnuniyet gülümsemesiyle, arabayı yana yatırdı ve cesedi kara suya attı. Nehrin köprü ayaklarına hafifçe vuruşundan belli belirsiz bir sıçrama sesi duyuluyordu. Onlar gibi Thomas Ely'den geriye kalan her şeyin hızla akıntıya kapılıp gitmesini izledi.

Yarım saat sonra el arabası her zamanki yerine geri dönmüştü ve Rudd kütüphanede ateşin önünde oturuyordu. Döndüğünden beri, evdeki konyak seviyesi Dirseğinin yanında duran sürahi hızla azalmıştı. Sybil, çılgınca yaptıkları aramadan geriye kalan dağınıklığı toparlamakla görevlendirilmişti ve her ne kadar karşı çıksa da, homurdanmasını susturmak için gereken tek şey Alistair'in tehditkâr bir bakışıydı.

Alistair kütüphanede Rudd'a katılmıştı ama ruhunu güçlendirmek için güçlü bir takviyeye ihtiyacı yoktu. Thomas Ely'nin özenle hazırladığı kâğıtlara göz gezdirmek onun için yeterliydi.

eve getirdi. İçini sıcak bir memnuniyet parıltısı doldurdu. İsteddiği her şey elinin altındaydı. O artık her zaman istediği gibi yaşayabilirdi. Kalbinin arzusuna sahip olacaktı. Hiçbir şey ve hiç kimse bir daha yoluna çıkamayacaktı. Hırsları ve gülümsemesi tamamen sınırsızdı. Gerçekten de yıllardır olmadığı kadar iyi hissediyordu.

Güçlüydü, güvendeydi, mutluydu! İnsanlar cinayet gibi iğrenç bir eylem hakkında çok acımasızca konuşuyorlardı ama bunun verebileceği muhteşem huzur duygusundan habersizlerdi. Tam bu düşünceyi zihninde evirip çeviriyor ve tadını çıkarıyordu ki, gözü Lydia'nın vasiyetinin son sayfasının altına kaydı.

neşeli alevlere teslim etmek üzereydi. Orada, düzgün bakır harflerle yazılmış üç kelime gözüne çarptı: Dosyaya kopyalayın.

Boğazı sıkıştı ve saf bir öfke çılgınlığını bastırdı. Ağzı açılıp kapandı ama hiç ses çıkmadı. Rudd konyağını yudumlarken kayıtsız kaldı ama Alistair'in yumruğu masaüstüne vurmaya başlayınca aniden ayağa kalktı.

Rudd kaşlarını kaldırarak etrafına bakındı. "Aklınızı mı kaçırdınız?"

Vasiyeti bir elinde buruştururken Alistair'in yüzünü sıcaklık kapladı. Gözleri öfkeden parlayan sert obsidyen parçacıkları gibiydi. "Vasiyetin bir kopyası var!"

"Elbette bir kopyası var. Gerçekten de Bay Ely'nin var olan tek kopyayı getirdiğini düşünmediniz, değil mi?"

"Bağışlayın beni," diye sitemle karşılık verdi Alistair. "Kan emici akranlarınızdan biri olmadığım için genel yasal uygulamalara aşına değildim."

"Size bir kopyası olduğunu söyleyebilirdim, hatta belki de birden fazla." Rudd'ın gözleri baykuş gibi kısıldı.

"Bu konuda ne yapacaksın?"

Gerçekten ne? Alistair sandalyede arkasına yaslandı ve sonunda kâğıt demetini sıkı sıkı tutmayı bıraktı.

Kendini derin ve düzenli nefes almaya zorladı. Birkaç dakika önce hissettiği hoşnutluk kaybolmuştu. Onu yeniden yakalamak için hiçbir girişimde bulunmadı. Ama Ely'yi öldürdükten sonra hissettiği sakinlik kendini yeniden gösterdi. Sakinleştirici bir gelgit gibi üzerinden akıp gitmesine izin verdi.

"Şimdi Cerynise'i bulmamız gerekecek."

Rudd derin bir iç çekti. "Bunu söyleyeceğini hissetmiştim."

"İhtiyaçlarımı tahmin ettiğinize göre, bunları nasıl karşılayacağımı da söylersiniz sanırım."

Rudd yüksek sesle, "Carolinas'a gitmek için bir yol bulacağını söylemişti," diye düşündü. "Muhtemelen onu iskelenin yakınında, onu eve götürecek bir gemi ararken bulabiliriz."

Alistair'in çenesi odanın diğer ucundaki avukata bakarken yavaşça aşağı indi. Bazen Rudd'ın ne kadar zeki olduğunu görmek onu hayrete düşürüyordu.

Daha ağır olan adam kendini koltuktan kaldırdı. "Onu sadece sırtındaki giysilerle bıraktığına göre, yol parasını nasıl ödeyecek bilmiyorum."

"O bir kadın. Bir yolunu bulur," diye alay etti Alistair. "Benim ihtiyaçlarıma hizmet etmeyi düşünemeyecek kadar kibirli bir kadındı, ama evine dönmesine izin verecek bir serseriye göbek atacaktır."

"Bu gece onu aramaya başlamaya niyetin yok, değil mi?"
Rudd masaya doğru ilerleyerek sordu.

Alistair gözlerini tiksintiyle arkadaşına kaldırdı. "Yine sarhoşsun!"

Rudd kibarca gülümsedi. "Belirttiğiniz gibi vicdanımı boğuyorum, Dr. Winthrop."

"Aramaya sabah başlarız," diye mırıldandı Alistair, başka çaresi yoktu. Bu adamlardan herhangi birinin Denizci kaptanlar gecenin bu saatinde görevlerinden ya da zevklerinden alıkonulmaktan hoşlanırlardı. "

Bak bakalım... nereye giden bir gemi var mı?" "Charleston... Carolinas'ta," diye hatırlattı Rudd ona.

"Oh, evet... Charleston... Carolinas. Onu rıhtımda gören biri varsa, Bayan Kendall gibi baştan çıkarıcı küçük bir lokmayı unutmayacaktır."

Rudd, "Belki de kaçırıldı ve genelevlerde hayatını kazanıyor," diye önerdi. "Aramaya oradan başlayabilirim. Bu beni bir süre meşgul eder."

Alistair neşesiz bir şekilde güldü. "Ama fahişelerin eğleneceğiz. Hayır, sabah rıhtımda aramaya başlayacağız."

Avukat tartışmaya meyilli olsa da, Alistair'in kötü niyetli sırtışı onu hemen vazgeçirdi. Ne de olsa bu adam, Rudd'ın kurbanının cesedini gözünü bile kırpmadan Thames Nehri'ne atarken izlediği adamdı. Rudd onunla ne şimdi ne de gelecekte karşılaşacaktı. Cesedinin açgözlü küçük balıklar tarafından parçalanmasından kâbus gibi tiksiniyordu.

Dört

BILLY TODD, kaptana getirdiği kahvaltı tepsisine bakarken kaşlarını çatı.

kulübesine bir saat önce gitmiş ve şimdi de geri dönmüştü. "Kendinizi iyi hissetmiyor musunuz, bayan?"

"Evet, çok iyiyim," dedi Cernyse, gece boyunca uyuyamadığını itiraf etmek ve cevaplamak istemediği soruları ortaya çıkarmak istemeyerek. "Birkaç gündür hiç olmadığım kadar iyi hissediyorum."

"O zaman başka tür yiyeceklerden hoşlanıyor olabilir misiniz?"

Cernyse gülümsedi ve başını salladı. Billy çok düşünceli davranıyor ve onu rahat ettirmek için elinden geleni yapıyordu, şüphesiz kaptanın emriyle. "Sadece bu sabah aç değilim, hepsi bu."

"Gördüğünüz gibi Bay Monét iyi iş çıkarıyor hanımefendi, ama istediğiniz başka bir şey varsa seve seve getiririm."

Cernyse'in damağını Philippe'in getirdiği yemekten daha fazla neyin cezbedebileceğini düşünmesi gerekiyordu, çünkü yemek Philippe'in olağanüstü mutfağının ilk örneğinden bile daha leziz görünüyordu.

Ancak Beau'nun ayrılış nedeni belirsizliğini koruyordu. Huzursuz bir gece boyunca bir o yana bir bu yana dönüp durmuş ve her düşüncesi gemideki varlığının bir şekilde onu başka bir yerde kalacak yer aramaya ittiği endişesiyle doluyken hiç de yemek yiyecek gibi hissetmemişti. Kadın kesinlikle onun centilmenliğini zorlamak istememişti. Hoşgörü ya da herhangi bir türden bir engel olmak. Sonra, fahişenin onu okşayışının hatırası da

Hayal gücü aniden tersine döndü ve ikisinin birlikte gittiğine dair filizlenen şüphe onu ciddi şekilde engelledi dinginlik. Bu hüzünlü varsayımın içinde uyandırdığı şey, bir mahkûmun sürüklenerek götürülmesine benzetilebilirdi. dik zindan merdivenlerinden aşağı ağır zincirlerle iniyordu. Yaklaşan kederin üstesinden gelmek için ne kadar mücadele etse de, ruhunun kasvetli bir çukura doğru hızla indiğini hissetmişti.

"Bu sabah meyve ve çay yeterli olur, Billy," diye ısrar etti. "Gerçekten."

Kamarot ona utangaç bir sırıtış attı. "Gerisi sizi Noel kazı gibi hissettiriyor, değil mi bayan?"

Cerynise onun vardığı sonuca şaşırarak, "Yalnız yemek yemekten nefret ediyorum Billy, ama en çok da kaptanı kamarasından uzaklaştırdığım için korkuyorum," diye itirafta bulundu.

Çocuk hemen parladı. "O zaman kaptanın döndüğünü duyduğunuza sevineceksiniz, hanımefendi. Bir saat önce geldi."

Beau kamarasına gelip ona sabahı müjdelemek, hatta gece boyunca nasıl olduğunu sormak için biraz çaba gösterseydi, bu haberi çok daha rahatlatıcı bulabilirdi ama yapmamıştı. Böyle

Basit bir görgü kuralı, onun iyiliği için küçük de olsa bir endişe duyduğunu ifade edebilirdi. o gittiğinde muhtemelen rahatlayacaktı.

Cernise, Beau tarafından önemsenmediği düşünceğine katlanamıyordu ve Beau'nun kendisini önemsemediğinin farkına varmadan önce yola koyulmak için giderek daha fazla endişeleniyordu. "O halde eşyalarımı toparlamak ve Kaptan Sullivan'ın gemisine taşınmak için kendimi hazırlamak için acele edeceğim. Eminim ki Kaptan Birmingham, bir süre yalnız kaldıktan sonra bütün gece uzakta."

Billy akıllıca davranarak uysal bir maske taktı. Kaptan pek iyi bir ruh halinde değildi ve delikanlı sadece adamın aramaya gittiği her neyse, onu hoşuna gidecek şekilde bulamadığını tahmin edebiliyordu. "Acele etmenize gerek yok, bayan. Kaptanı son gördüğümde, ikinci kaptanla geminin durumu hakkında konuşuyordu. sandıklı mobilyalar gemiye getiriliyor." "Mobilya

mı?"

"Evet, hanımefendi. Kaptan bir yükü bizimle geri gönderecek. Hepsi.

Charl'ton'da yaşayan zenginler eski ülkeden mobilya getirme fikrini severler. Genellikle Audacious limana vardıktan sonra gemiye ilk gelenler onlar olur."

Cernise yüksek sesle, "Kaptan Birmingham çok girişimci bir adama benziyor," diye düşündü. Onun işle bu kadar meşgul olup da dostluk ve sevgi beslemeye ayıracak çok az zamanı olmasını kolayca anlayabiliyordu.

Billy girişimci kelimesinin ne anlama geldiğinden pek emin değildi ve sadece becerikli olmakla ilgili bir şey olduğunu varsayabilirdi. Eğer öyleyse, girişimcilik kaptanını tam olarak tanımlıyordu. "Yola çıksam iyi olacak, bayan. Kaptan kahvaltısını Bay Oaks'un odasında istiyor ve eğer kısa sürede oraya götürmezsem bunu ondan duyacağım."

"Bay Oaks'un odası mı?" Cernyse'in kaşları çatıldı. Eğer Beau bir saat önce dönmüşse, o zaman tek başına yemek yemek yerine kahvaltıda ona katılabilirdi. arkadaşının kamarasında. Ondan uzak durmak için her türlü çabayı gösterdiği giderek daha belirgin hale geliyordu.

"Evet, hanımefendi. Kaptan sizi rahatsız etmek istemedi." Bir anlık rahatsız edici sessizlikten sonra genç adam kendi tahminini ekledi: "Sanırım siz ve o evli olmadığınız için."

"Oh." Daha ne diyebilirdi ki? Gencin ifadesi, kaptanın kendisinden kaçmaya çalıştığına dair inancını daha da pekiştirdi.

Bir saat sonra Cernyse soluk şeftali rengi bir elbisenin içinde kendini oldukça medeni hissediyordu. Kısa belli korsajının ön kısmına birden fazla V şeklinde minik kıvrımlar dikilmişti ve sertçe pilili, ipeksi bir kumaş bir çeşit fırfır görevi görüyordu. Saten ipliği Aynı renk tonu kumaşın kenarını da tamamlayarak pililerin büyüleyici bir şekilde kıvrılmasına neden oldu.

Çenesinin altından bir çiçeğin taç yaprakları gibi dışarı doğru uzanıyordu. Kolları uzun ve üst kısımları cömertçe kabarıktı, ancak bunun dışında sıkı bir şekilde oturtulmuştu ve bileklerde bir taraklı bir şekilde işlenmişti. Kadının ön kolu uzunluğundaki üç pileli volan, etekten aşağıya doğru kat kat iniyordu.

Cernyse uzun saçlarını pırıl pırıl parlayana kadar taramış, taç kısmına yakın bir yerde sıkıca bağlamış ve tüm uzunluğu başının tepesinde birkaç kez dolaştırarak sade ama çekici bir saç modeli oluşturmuştu. Her iki kulağının arkasına biraz yasemin kokulu tuvalet suyu dokunmuş ve soluk renkli çorapların üzerine bir çift terlik giymişti.

Sonra oturup Beau Birmingham'ın kamarasına dönmesini ya da belki de kendisini hazırlaması için bir emir vermesini bekledi

Mirage'a yolculuk için.

Cernise iç çekti. Kaptan Sullivan'ın gemisiyle eve dönme fikri onu pek heyecanlandırmamıştı ama Beau onu yanına alamayacağı konusunda kararlıydı. onunla. Adama yalvarmayacaktı. Adamın son zamanlarda mesafesini korumak için gösterdiği çabayı düşünürsek, bunu yapmak ona sadece utanç getirirdi.

Kamaranın kapısı beklediğinden daha erken çalındı. Gergin bir şekilde saçlarını ve elbisesini düzelterek Beau'nun nihayet geldiğini umarak odaya geçti, ama belki de bir buçuk yaşında, sarı saçlı, dar, ince kemikli bir adam eşinin önünde duruyordu. Gri gözleri kızın üzerine düştüğünde, sanki tüm mantığı kaçmış gibi ona baktı. Sonra bir sıçrayışla terbiyesini hatırladı ve giydiği şapkayı çıkardı, bunu yaparken de kızardı. "Affedersiniz hanımefendi ama kaptan size güverteye kadar eşlik etmemi istedi."

Cernise adamın mürettebattan biri olduğundan hiç şüphe duymuyordu ama onu daha önce hiç görmediği için adını söyleyemiyordu. "Peki ya siz?"

Yaptığı gafın farkına varan adamın yanaklarının rengi al al oldu. "Tekrar özür dilerim hanımefendi. Ben ikinci kaptan Stephen Oaks."

"Peki kaptan neden güverteye çıkmamı istediğini söyledi mi?" diye sordu. "Beni Mirage'a mı götüreceksin? Şimdi mi?"

Kaptan onun sorusu karşısında biraz afallamıştı. "Söylemedi hanımefendi, sadece güverteye gelmeniz gerektiğini söyledi."

Cernise'in yüzünde bir kaş çatma ifadesi belirdi. Onu getirmesi için uşağını gönderen Beau Birmingham şüphesiz Ondan bir an önce ve hiç çaba harcamadan kurtulmayı umarak

onun parçası. Giriş yok, tartışma yok. Göz açıp kapayıncaya kadar gemiden ayrılmış olacaktı. Gerçekten, eğer adam Herhangi bir terbiye öğrenmiş olsa da, kesinlikle onun adına bu terbiyeyi göstermiyordu.

Oaks, "Kaptan şu anda oldukça aceleci, hanımefendi, yüklemeyle falan uğraşılıyor," diye açıkladı. "Ama yine de sizi düşündü ve biraz temiz hava ve güneş ışığından hoşlanıp hoşlanmayacağınızı merak etti."

Cernise ayrılığı konusunda kendisine bilgi verilmemesinden hoşlanmadı ve bir kez daha denedi. "Kaptanın beni Mirage'a ne zaman götürmeyi planladığını biliyor musunuz? Yoksa bana eşlik etmesi için başka birini mi görevlendirdi?"

Stephen Oaks da daha az şaşkın değildi. "Bildiğim kadarıyla hanımefendi, kaptan sizin ayrılmanızla ilgili hiçbir şeyden bahsetmedi. Eğer uzun süre uzak kalmayı planlasaydı eminim bana bir şeyler söylerdi... yüklemeyi bitirmeye çalıştığımıza göre önümüzdeki bir iki gün içinde yelken açabiliriz. Neden güverteye gelip onunla kendiniz konuşmuyorsunuz, bayan? Aklında ne olduğunu size benden daha iyi anlatabilir."

Cernise itaat etmesi için kandırıldığını fark etti ama çağırıcı reddetmek gibi bir niyeti yoktu.

Kulübede sayamayacağı kadar uzun süre gözlerden uzak kaldıktan sonra, dışarı çıkmaya fazlasıyla istekliydi. Şeftali ve zeytin yeşili desenli güzel bir kaşmir şalı üzerine sarmak için durakladı.

omuzlarını silkti ve ardından arkadaşının koridor boyunca ilerleyip güverteye çıkmasını izledi.

Yumuşak bir esinti geminin güvertesinde dolaşarak, denizin tuzlu tadını şehrin toprak kokusuyla harmanlıyordu

ve geminin yanaştığı arnavut kaldırımlı rıhtım. Hiçbir bulut sabah ışığını engellemiyordu ve güneş ışınları parlak ve temizdi, sudan yansıyarak yayılıyordu sanki bir kristalin içinden dökülüyormuş gibi. Küçük prizmatik ışık lekeleri güverteye vurarak bir Cernyse'in neredeyse gözlerini kamaştıran parıltılı bir görüntü. Bir an öylece kalakaldı, bir ressamın zevkiyle manzarayı seyre daldı, bu mistik tablo karşısında boyalarını açıp her bir ayrıntıyı tuvale dökkebilmeyi diledi. ambiyans sonsuza dek kayboldu.

"Hiç bu kadar güzel bir şey gördün mü?" diye hayretle nefes aldı.

Arkadaşı etrafına bakınırken merakla kaşlarını kaldırdı, çünkü kadının neden bahsettiği hakkında hiçbir fikri yoktu. Kendi sonuçlarını çıkardı. "Evet bayan, Audacious gerçek bir güzellik, öyle."

Cernyse onun kısıtlı görüşüne gülümsedi ve kendi görüşüne ulaşmak için çaba sarf etti. Gemi kesinlikle bir denizcinin gurur duyabileceği bir gemiydi. Bir acemi için bile bir süre daha öyle kalacağı belliydi, çünkü iyi bir düzen içinde muhafaza edilir.

Şu anda güvertede ve bitişikteki iskelede kargoyu gemiye aktarmak için uğraşan adamlar vardı. Büyük bir ahşap sandık havaya kaldırıldı ve çok geçmeden açık ambar kapağından zahmetli bir şekilde aşağıdaki ambara indirildi. Zar zor yerine yerleşmiş ve halatlar çözülmüştü ki, bir diğeri güvenli bir şekilde bağlandı ve iskeleden yola çıktı.

"Billy'nin bahsettiği sandıklı mobilyalar bunlar mı?" Cernyse aynı zamanda gelişmeleri gözlemleyen arkadaşına sordu.

"Evet, hanımefendi," diye yanıtladı Bay Oaks. "Bu sefer Charleston'a geri götüreceğimiz şeyler vitrinler, gardıroplar, yataklar ve benzerleri. Sadece getirdiğimiz mobilyalarla bütün bir yolculuğu finanse edebileceğimize eminim.

Kaptan girdiğimiz her limandan en iyisini toplamayı seviyor."

"Billy yanaşmanızın dört gözle beklendiğini söyledi," diye mırıldandı dalgınca, gözlerini gölgeleyip güvertede Beau'yu ararken, tıpkı küçük bir kızken yaptığı gibi.

"Evet, hanımefendi. Kaptan Birmingham mal konusundaki mükemmel zevkiyle oldukça ün kazanmıştır. Charleston tüccarları onun getirdiği hazineleri ele geçirip iyi bir kâr elde etmek isterler.

Ancak mobilyaların büyük bir kısmı genellikle limana yanaşır yanaşmaz gemimizi karşılamak için acele eden özel koleksiyonculara satılıyor. Parçalar üzerinde çekişiyorlar ve en iyi fiyatı teklif ederek birbirlerini geçmeye çalışıyorlar, kaptana da en cömert teklifi kabul etmekten başka yapacak bir şey bırakmıyorlar."

"Getirdiği mobilyalar kulübesindeki kadar güzelse, neden bu kadar talep olduğunu anlayabiliyorum."

"Evet," diye onayladı Stephen Oaks ve sonra şapkasını tekrar ona doğru eğdi. "Şimdi hanımefendi, izninizle işimin başına dönmem gerekiyor."

"Tabii ki."

Cerynise'in geniş bakışları baş güvertede son buldu, çünkü Beau'yu orada buldu. Beyaz bir elbise giymişti, tam kollu gömlek ve uzun, ince pantolon kalçalarının kaslı hatlarını vurguluyordu. Gömlek, kaslı göğsünün ortasına kadar açıktı ve güneş ışınlarını ortaya çıkarıyordu.

Bronzlaşmış bir ten ve hafif bir siyahlık. Hiç şüphe yok ki Sabah erken saatlerde yaptığı tımar sırasında gür yelesini yüzünden geriye doğru fırçalamıştı ama şimdi kıvrılan tutamlar dikkatsizce alnına dökülüyordu. Parmaklarıyla taramaya alışkındı.

o parlayan, kömür karası kilitlerin arasından dalgınca daha yaşlı, daha kısa boylu ve şık giyimli başka bir adamla tartışıyordu. Cerynise yabancıнын bir tüccar olduğunu tahmin etti, ama mesleği ne olursa olsun Giysilerinin kalitesinden, yaptığı işte son derece başarılı olduğu anlaşıyordu. Beau'nun adamla ilişkilerinde kendi başına ayakta durabildiği de aynı derecede açıktı. Konuşmaları boyunca Beau boyun eğmedi, arkadaşı sonunda bıkkınlık içinde ellerini kaldırıana kadar başını sallayarak pozisyonunu sıkıca korudu. Sonra Beau gülümseyerek adama imzalaması için bir makbuz uzattı, kemerinde taşıdığı cüzdanından hatırı sayılır bir meblağ çıkardı ve diğerinin bekleyen elini tuttu. Bir el sıkışma anlaşmayı sona erdirdi ve yabancı şapkasını kafasına geçirip ayrılırken gülümsedi, belli ki yaptıkları pazarlık her ikisi için de adil olduğu için tatmin olmuştu.

İşi sona eren Beau refakatçiye doğru baktı ve Bay Beau'yu neyin beklettiğini merak etti.

Meşeler. O anda adama herhangi bir şey için ihtiyacı olduğundan değil; sadece Cerynise'i kamarasından çıkarıp çıkarmadığını görmek istiyordu. Sonunda geminin kaptan köşkünde çalışan adamların arasından yaklaşan kaptanı fark etti ama Beau'nun dikkatini çeken Bay Oaks'un arkasındaki renk cümbüşü oldu. gemisinin güvertesini sıra dışı güzelliğiyle süslüyordu. Komutan yardımcısının arkasında zar zor görülebilen o küçük pileli kama, bakışlarını esir almıştı ama bu pek yeterli değildi.

Beau bilerek Cerynise'i rahatça görebileceği üst raya yakın bir noktaya doğru yürüdü.

Neredeyse kalbinin hayranlıkla çarpmasına neden olacak bir manzaraydı bu. Hayretle fark etti ki, Billy'nin ördeklerini giydiğinde olduğu gibi, onun hanımefendi kıyafetleri içindeki görüntüsünden daha az etkilenmemiştir. O zamandan beri

Audacious'a geldiğinde, onu aklından çıkaramamıştı. Gerçekten de, onun kadar güzel bir kız bulmakta zorlanması, şimdiye kadar pişmanlık duymasına neden olmuştu. Çünkü gemisine döndüğünde, ayrıldığı zamankinden daha iyi durumda değildi. Ve şimdi, onu neredeyse içten içe parçalayan şey, kızın tek kelimeyle nefis görüldüğü gerçeğiydi. Kıza her zaman bir ağabey gibi davranmış biri olarak, ona karşı giderek büyüyen karasevdası yüzünden yetersiz kalıyordu.

Oaks, sanki buna gerek varmış gibi, "Bayan Kendall'ı güverteye getirdim, Kaptan," diye bilgi verdi.

"Fark ettim." Beau mürettebatının tepkisini ölçmek için etrafına hızlıca bir göz attı. Temelde denizcilerin çoğunda bir tane vardı
Bir gözü kızda, diğeri ne yaptıklarındaydı. "Görünüşe göre erkekler de öyle."

Stephen Oaks boğazını temizledi ve ona dönüp bakma isteğini bastırdı. "Bayan Kendall onu yakın zamanda Mirage'a götürüp götürmeyeceğinizi merak ediyor efendim. Bana sorarsanız, bir kamarayı boşaltmak ve onu güzel bir şekilde eve götürmek varken, o eski leğende yelken açmasına izin vermek çok yazık olur. Ayrıca, Sullivan'ın o iğrenç tayfasını birahanelerde gördüm ve
Bırakın Bayan Kendall gibi güzel bir bayanı, bir hanımefendiye bile güvenemezler."

Beau soğuk bakışlarını ikinci komutanının üzerine dikti. Kendisinin de o geminin, kaptanının ve mürettebatının kusurlarının farkında olması kesinlikle yardımcı olmuyordu ama kendi sınırlarının da ezici bir şekilde farkındaydı. İki kibar kız kardeşi ve tam bir hanımefendi timsali olan bir annesi olduğu için, şu iki şey arasındaki farkı çok iyi biliyordu

nazıkçe yetiştirilmiş kadınlar ve erkekçe ihtiyaçları ve mizacı için kolaylık aradığı troller. Bir önceki gece ikincisinin kollarında rahatlamayı başaramayınca, üç ay ya da daha fazla bir süreyle yüzleşmek zorunda kalacağını biliyordu. Çok güzel, zarif ve son derece baştan çıkarıcı Cerynise Kendall'ın eve dönüş yolculuklarında onlara eşlik etmesine izin verirse akut işkence.

"Bay Oaks, eve dönüş yolculuğu boyunca tüm mürettebatımı rahatsız etmesine izin vermemi mi öneriyorsunuz? Eğer herhangi birimiz güvenli bir limana ulaşabilirsek şanslı sayılırız. onu süzmek. Ben de

dahil. "

İkinci kaptan keskin bir şüpheyile kaptanına baktı. "Sanırım en son aradığınız şeyi bulamadınız. Gece."

"Lanet olsun!" Beau hoşnutsuzca mırıldandı. "Lanet olası bir hadım da olabilirdim. Bayan Kendall'ın etrafında olduktan sonra, Bir fahişeyi yatağa atmak, Philippe'in yemekleriyle ziyafet çektikten sonra peksimet yemeye çalışmakla aynı şey olurdu. Bu fikir beni... nasıl desem... ilhamdan yoksun bıraktı."

Oaks gülümsemesini bastırdı. "Kızgın bir geyik gibi homurdanarak geri döndüğüne bakılırsa ben de öyle tahmin etmiştim."

"Ve sizce burada Sullivan'ın gemisinde olduğundan daha mı

güvende olur?" Beau kuşkulu bir ifadeyle gözlerini kısarak sordu

dostum. "Kahretsin, şu anki görünüşüne bakılırsa, bu lanet firkateynin kaptanı olduğumu unutabilirim."

"Bayan Kendall'a kamaranıza kadar eşlik edersem belki daha rahat edersiniz."

"Hayır!" Beau havladı.

Oaks bir kez daha eğlencesini bastırmak için mücadele etti. "Ama ben sadece seni rahatlatmayı düşündüm-"

"Düşünme! " Beau öfkeli bir el hareketiyle ters bir şekilde öğüt verdi. "Sizin soğukkanlı mantığınızı dinleyecek havada değilim Bay Oaks. Eğer bilmeniz gerekiyorsa, ben Bayanı izlerken ve adamlarım ikimizi de gözlemlerken, bu benim güvenle şımartabileceğim tek yol olabilir. eğilimi."

"Belki bizimle birlikte yola çıkmasına izin verirsiniz.... Bayan Kendall yolculuğun büyük bölümünde kamarasında kalmaktan memnun olur."

Beau bu fikirle alay etti. "Esir tutulmak bana hiçbir kadın için uygun bir durum gibi gelmiyor.

"

"O halde onu Kaptan Sullivan'ın mürettebatının zorlayabileceği tehlikelere maruz bırakmaya hazırsınız."

"Bu sadece bir varsayım, Bay Oaks. Audacious'ta Bu kesin olurdu." Beau bir el sallayarak ikinci kaptanını gönderdi. "Yapacak işlerimiz var. Buna devam etsek iyi olur."

"Emredersiniz, Kaptan."

Beau ellerini arkasında kavuşturarak ana güverteye doğru yürüdü ve işin nasıl gittiğini görmek için küpeşteye geçti. rıhtımda ilerliyordu. Bir avuç tayfanın güverteye doğru çekilmekte olan büyük bir sandığı sabitlemek için zorladıkları halattaki liflerin koptuğunu fark edince, bosun'un dikkatini halata çekmek için bir kolunu uzattı. "Şu adama dikkat edin, Mr.

McDurmett. İçinde kötü bir kusur var."

Uzun boylu, kumral, yıpranmış yüzlü bir adam halatı incelemek için başını kaldırdı ve zorluğu görünce amirine sıradan bir selam verdi. "Emredersiniz Kaptan. Hemen ilgileneceğim efendim."

Beau küpeşteden döner dönmez bir ses duyuldu. Bir çatırtı duyuldu ve halat serbest kaldı. Yükleme mürettebatından irkilmiş çığlıklar yükseldi ve mürettebat geriye doğru rıhtıma döküldü. Başka bir bölgeden gelen uyarı çığlıkları ise Şimdi dönen, gardırop büyüklüğündeki sandık gemiye doğru ilerledi.

Beau döndü ve yüce bir gölgeye göz ucuyla baktı hızla yaklaşırken, irkilerek başını kaldırdı. Ağır kutu, arkasındaki ahır ipi çılginca sallanarak başının üstünden geçti. Beau zorlukla durakladı. Yukarı doğru sıçrayarak adamı yakaladı, ancak tek bir adamın ağırlığının hantal yükü durdurmaya yetmediğini fark etti. Sandık kalabalık güverteye doğru ilerlerken hiç duraksamadı ve onu da beraberinde sürükledi.

Bağırışlar Cerynise'in dikkatini tehlikeli bir şekilde savrulan sandığa çekmişti ama o

Beau'nun altında sallandığını görünce yüreğini korku kapladı. Ağır şeyin güverteye düşmesi ve onu altında ezmesi riski, onun huzuru için çok büyüktü.

Zihin. Bir elini ağzının üzerine kapatarak
Korku dolu bir çığlık atan kadın, adamın ipten yukarı
tırmanmaya başlamasını felç olmuş bir şaşkınlıkla izledi.

Beau kasıtlı olarak sandıktan dışarı doğru savrulurken
sırtındaki ve omuzlarındaki güçlü kaslar şişti.
Dönüşte yönünü tersine çevirerek bacaklarını yüke doğru
uzattı. Ayaklarını iki yana açarak hantal dervişe vurdu ve
Oaks ile diğer birkaç kişinin halatı yakalamasına izin
verecek kadar dengeledi. Onlar bunu yaparken, Beau
Kutuyu kavradı ve üzerine tırmanarak adamı serbest bıraktı
ve adamlarına, yoldan çıkan yükü hizaya getirmeye
çalışırken kutunun tam kontrolünü verdi. Sandık yavaş yavaş
sallanmaya başladı ve yükün indirilmesi için bir komut
duyuldu
ambar. Beau sıçrayarak kurtuldu ve ambarın uzak tarafına
ayaklarının üzerine düştü. Sonra döndü ve sanki her gün
yaptığı bir işi bitiriyormuş gibi ellerinin tozunu aldı. Cernise
ancak o zaman boğazında sert bir yumru halinde donup
kalmış olan nefesini bulabildi.

Sandık alt güvertede durduğunda mürettebattan duyulabilir
bir iç çekme sesi yükseldi. Kısa süre içinde rahatlamış bir
kahkaha attılar ve başarıyla önlenen bir felaketten
duydukları memnuniyeti göstermek için birbirlerinin sırtını
sıvazlama telaşına kapıldılar. Beau adamlarına bu yakınlığı
çok gördüğüne dair hiçbir işaret vermedi ama çok geçmeden
yüklemenin devam etmesi için.

Stephen Oaks şapkasını kaldırdı ve Cernise'in yanına
dönerken rahatlamış bir şekilde alnını sildi. "Bu biraz
yakındı."

Cernise'in kalbinin ritmi hâlâ biraz sallanıyordu. Şu anda
düşünebildiği tek şey ne olabileceğiydi
Sandık gevşeyip Beau'nun üzerine düşseydi ne olurdu?
Onun sandığın altında cansız yattığını

hantal kutu onu ürpertti. Güçsüzce mırıldandı: "Kaptan Birmingham'ın bu kadar anlayışlı olması büyük şans."

"Evet, öyle, hanımefendi," diye hevesle kabul etti Bay Oaks. "Onu geçebilecek pek bir şey yok. Her zaman bir adım önde görünüyor. hepimizden önde. Zekası da ayakları kadar hızlı."

Cernise olayın etkisiyle Beau'nun başarısı hakkında daha fazla yorum yapamayacak kadar derinden sarsılmıştı. Beau'ya boyun eğdirme arayışında kendisine yönelik tehlikeyi göz ardı etmiş olması sandık belki iyi ve güzeldi. Ama endişelendiği kadarıyla, bir daha asla yapabileceğine dair ciddi şüpheleri vardı. bir başka kahramanca, hayati tehlike arz eden eylemini bayılmadan izleyebilmek için.

Cernise'e saldıran ürpertici korkunun daha katlanılabilir bir düzeye inmesi için birkaç dakika geçti. Bir kez daha bakışlarının Beau'ya çekildiğini fark etti. İsteksiz bir hayranlıkla Beau'nun hareketlerini izledi.

Adamları ve sürekli ziyaretçi akını arasında rahattı. Kendisine nerede ihtiyaç duyulursa orada olur, dinler, gözlemler, yönlendirir ya da açıklardı. Zaman zaman Adamlarının görevlerini ustalıkla yerine getirmelerini izlerken onaylayıcı bir tavırla geride durdu, ancak ne zaman bir ihtiyaç ortaya çıksa devreye girdi, burada kısa emirler verdi, orada önerilerde bulundu.

Cernise ona neden her zaman hızla itaat edildiğini çok iyi anlayabiliyordu. Kendine has yeşil bir ateşle yanıyor gibi görünen o gözlerin soğuk bir hoşnutsuzlukla ona baktığını düşünmek bile Cernise'i titretmeye yetiyordu. Yine de tavırlarında diktatörce ya da küstahça hiçbir şey yoktu. Sadece güven ve diğer erkeklerin takip etmek zorunda olduğu kesin bir emir yayıyordu.

Beau'yu geminin hareketliliği ve adamlarının kırmızı, yıpranmış yüzleri arasında çizme arzusu giderek artmaya başladı.

güzelleşti. Eğer bir gün
ayrılmadan önce kabataslak bir taslak bile çizebilseydi, Bay
Oaks'tan kendisine güvertede işlerini aksatmadan çizim
yapabileceği bir yer bulmasını isteyebilirdi. Ama gidişiyle
ilgili kesin bir cevap verebilecek tek kişi Beau gibi
görünüyordu ve o sırada ona yaklaşacak cesareti kendinde
bulamıyordu.
işine

gömülmüştü

ü.

Aradan birkaç dakika geçtikten sonra bir araba rıhtıma
yanaştı ve altı elli bir arabanın yanından geçerek
Önde giden bir çift at birden dikleşti. Arkalarındaki diğer dört
küheylan ürkekleşip kaçışmaya başladı. Havayı neredeyse
Yüksek sesle küfürler savuran çaycı, hayvanlarını hizaya
getirmeye çalışırken dizginleri çılgınca sallıyordu. Devasa
küheylanları bir dereceye kadar sakinleşti ve küfürler
savurmasına ve diğer sürücüyü sıkılı bir yumruk sallamasına
izin verdi.
neden olduğu rahatsızlığı kasıtlı olarak görmezden geldi.

Yeni gelen, yıkıcı bir yolda ilerlemeye devam ederek
Paniğe kapılan seyyar satıcılar çılglık çılgılığa dağıldı ve diğer
satıcılar ürün sepetlerinin havada uçtuğunu görünce öfkeli
çılgınlık attı. Genç bir çocuk, etrafı inceledikten sonra
sebzelerinin ezilmiş kalıntılarını karıştırırken bir domatesi aldı
ve siyah kapısına yapışmış kızarıklık bir leke bırakarak arabaya
fırlattı.

Sonunda araba, Audacious'un iskelesinin ötesine yığılmış
bir sandık yığınının yanında durdu. Hemen vagonun kapısı
açıldı ve iki adam aynı anda aşağı inmek için harekete
geçti.

Bir an için birbirlerini geçmek için mücadele ettiler ve
sadece satıcıların alaycı yuhalamalarını çekmeyi başardılar.
Sonunda, ikisinden daha yuvarlak olanı rahatladi ve oturdu.

geri çekildi ve arkadaşının kendisinden önce gelmesine izin verdi. O değerli

ezilmiş domates kapıdan kayarak ayakkabısının üstüne düştüğü sırada yere adım attı. Ani bir sıçrama hisseden adam aşağıya doğru meraklı bir bakış fırlattı. Geniş, sarkık dudaklarının yavaşça dönmesi tiksintisinin derinliğini gösteriyordu. İğrenç posayı tekmeleyip attı ve sonra neşeli seyyar satıcılara doğru bakarak, hemen öfkeli bir protesto yükselten arabacıya bir bozuk para attı. Talepleri küstahça görmezden gelinince sürücü küfretti ve atlarını dizginlemeye başladı.

Kalan yolcu da aceleyle dönmekte olan arabadan kaçmaya çalıştı. Hantalca ayrılışı onu

Ayağını tekrar yere basmak için mücadele ederken kollarını çılgınca sallayarak yere düştü. Uzun gövdeli, siyah saçlı arkadaşı bir küfür mırıldandı ve bir bozuk para daha atacak kadar rahatladı

şoföre. Belli ki bu kez onu yatıştırmaya yetmişti, çünkü kaba saba yüzünün bir tarafını kendinden memnun bir gülümseme kaplamıştı. Dünya kadar vakti olan birinin havasıyla kollarını göğsünde kavuşturdu ve koltuğuna yaslanıp ikiliyi beklemeye başladı.

Arabanın pervasızca gelişi, Bay Audacious da dahil olmak üzere Audacious'taki neredeyse herkesi alarma geçirmişti.

Oaks, iskeleye doğru ilerleyen iki yolcuya merakla baktı. Eğer tüccarlarsa, o zaman hiçbirinden haberdar değildi. Yine de onlarla buluşmaya gitti.

Cerynise daha yavaş takip etti, en azından adamları net bir şekilde görene kadar. Sonra Alistair Winthrop ve Howard Rudd'ı tanıyarak şok içinde soluk soluğa kaldı. "Aman Tanrım..."

Stephen Oaks kadının ses tonundaki ıstırapı fark etti ve arkasına dönüp baktığında kadının aniden solgunlaştığını görerek endişelendi. "Acaba

Bir sorun mu var, hanımefendi?" diye sordu, onun yanına dönerek. "Buyurun, otursanız iyi olur.

" Cevap beklemeden, onu özenle birkaç küçük kasaya yönlendirdi ve elini tuttu. kayıtsızca tahta kutulardan birine yöneldi. "Gidip kaptanı getireyim...."

Artık çok geçti. Alistair Winthrop ve Howard Rudd çoktan iskeleye çıkmış, yetkili kişiyi görmek istiyorlardı. Cerynise, Beau'nun onlarla yüzleşmek için dönmesini sessizce dehşet içinde izledi. Şaşkınlıkla kaşlarını çatarak onlara yaklaştı.

"Yardımcı olabilir miyim?"

"Kesinlikle yapabilirsin!" Alistair kibirle cevap verdi. "Kaçak bir kızı arıyoruz ve gördüğümüz kadarıyla

Kaptan Sullivan'dan nehrin aşağısında bir parça öğrendim, burada geminizde."

"Kaçak bir kız mı?" Beau ikiliyi süzerken meraklı bir ifadeyle kaşlarını kaldırdı. Gördüğü ya da kokladığı şeyden hoşlanmadığına hemen karar verdi. İkisi de bayat konyak ya da başka bir şey kokuyordu. güçlü bir sarhoş edici. "I"

gemide kaçak bir kız olduğunun farkında değilim. Cüretkâr. Yanılıyor olmalısınız."

Alistair ısrarla, "Ah, o senin elinde," dedi, koyu renk gözleri öfkeyle parlarken dudakları alaycı bir ifadeye büründü.

"Ve onu bulacağım! Bu lanet mavnayı kokuşmuş ambarının derinliklerine kadar aramam gerekse bile.

"

Dehşetin zalim pençeleri Cernyse'i pençeledi. İki adamın ne hakkında olduğu hakkında hiçbir fikri yoktu, ama sadece Onu Winthrop'ların evinden kovduktan sonra, kötü niyetli bir amaç için geri dönmesini istediklerini varsayalım.

kendilerininkini. Belki de Bridget ve Jasper'ın ona getirmeyi başardıkları tüm giysi ve eşyaları öğrenmişler ve onu hırsızlıkla suçlamaya niyetlenmişlerdi. İngiltere'den ayrılmaya çok yaklaşmıştı. Birkaç gün daha geçseydi eve dönüyor olacaktı.

"İsimleriniz var mı?" Beau kaba bir şekilde sordu, gizlice Oaks'a doğru bir el hareketi yaptı ve o da hemen birkaç denizciyi Cernyse'in önünde bir insan duvarı oluşturmaları için işaret etti.

"Alistair Winthrop," diye anons etti biri. "Howard

Rudd, Avukat," diye gönüllü oldu diğeri endişeyle, en az yarım düzine katranın kenarlarda olduğunu fark ederek daha yakın.

"Pekala, Alistair Winthrop ve Avukat Howard Rudd," diye cevap verdi Beau, "bu benim gemim ve iznim olmadan onu arayabileceğini düşünen herkes nehre atılma tehlikesiyle karşı karşıyadır. Şimdi bana tüm bunların ne hakkında olduğunu söylerseniz, belki de buzlu dalışınızı ertelemeyi düşünebilirim."

Rudd hevesle başını sallayarak onayladı. "Açıklamalıyım."

Alistair omzunun üzerinden, aniden gözleri sinirli bir şekilde dönmeye başlayan ve başını aynı yöne çeviren keskin bir seğirmeye maruz kalmış gibi görünen arkadaşına öfkeli bir bakış fırlattı. Uyarı sinyalleri Alistair'in kafasının üzerinden uçup gitmişti, çünkü o daha çok istediğı şeyi elde etmeye odaklanmıştı.

bu görgüsüz Yankee'den istiyordu. "Biz bayan için geldik. Cernyse Kendall, ve biz inanmak için her türlü nedene

sahibiz

Kaptan Sullivan kendi gemisiyle geçiş yaptığını şiddetle reddettiğinden beri bu gemiyle geçiş yapmıştır."

Beau adamın sözlerinden hiç etkilenmemişti. "Bayan Kendall'ı neden görmek istiyorsunuz?"

"O Winthrop malikanesinin bir vasisiydi ve bu nedenle benim sorumluluğum altına girdi."

"Söylemiyorsun." Beau'nun gözleri de kısa gülümsemesi kadar soğuktu. "İyi bir otoriteye göre Bayan Kendall ve İngiliz tebaası değıl. Bu nedenle onun üzerinde nasıl yasal bir hak iddia edebileceğınızı anlayamıyorum."

Alistair dudaklarını öfkeli bir küçümsemeyle bükerek arkasından sessizce yalvaranlara bir kez daha baktı

Rudd. Kolunu avukatın ısrarlı ekiştirmelerinden kurtararak, bakışlarını tekrar kaptana dikmeden önce öfkeyle keskin bir iç çekti. "Belli ki beni duymadınız. Bayan Kendall henüz kendi başına yasal kararlar alabilecek yaşı gelmedi. Rahmetli teyzemin son ölümüne kadar onun yasal vasisi idi. Artık benim oldu ve onun bakımını sağlamakla yükümlüyüm."

"Duyduğuma göre onu sokağı atmışsın," diye karşı ıktı Beau. "Bu pek de şefkatli bir davranış sayılmaz."

Alistair öfkeli bir tiksintiyle alay etti. "Eminim o pislik sempatinizi kazanmak için size epey bir hikaye anlatmıştır, Kaptan, ama bu beni teyzemin isteklerine uymaktan vazgeçiremez. şimdi kız nerede?"

Cerynise kendisini güvertede taşıyamayacak kadar güçsüz hissettiğı bacaklarının üzerinde dik durmaya çalıştı. Bay Oaks'un itirazlarını parmağını dudaklarına götürerek sessizce susturdu ve sonra

geniş omuzlu denizcilerin arasından ilerleyerek küpeştenin yanında duran üç adama katıldı.

"Buradayım Alistair," diye duyurdu ağır bir iç çekişle. "Ne istiyorsun?"

Adam kızın sesiyle hızla döndü ama bakışları kızı tararken çenesi yavaşça gevşedi. Karşısında üstü başı perişan, sefil bir kız bulmayı ummuştu ama kız her zamanki gibi bakımlı ve güzeldi.

Belli ki kaptan onu bu kadar iyi giydirmek için zaten yüklü miktarda para harcamıştı. Belki de cömertliğinin karşılığını bile almıştı. Bir bakireyi sırtına atıp ona hayatın bazı ince zevklerini öğretmek, kendisi de dahil olmak üzere bazı erkeklerin sadece hayalini kurduğu bir ziyafetti.

Alistair, bu varsayım karşısında içinde çalkalanmaya başlayan kızgınlığa rağmen nazik bir gülümsemeyi zorladı. "Neden, seni eve götürmek için elbette."

"Artık burada, İngiltere'de bir evim yok," diye cevap verdi Cerynise buz gibi bir sesle. "Beni kovarken bunu açıkça belirtmiştin. dışarı."

"Tsk, tsk! Nasıl da koşturuyorsun, Cerynise." İddialarını reddetmek için ince bir elini havada sallarken gülermiş gibi yaptı. "Eğer dikkatli olmazsan, sevgili çocuğum, kaptanın benim bir dev ya da çok daha kötü bir şey olduğumu düşünmesine neden olacaksın."

"Tuhaf," diye düşündü Beau yüksek sesle. "Ben de tam aynı şeyi düşünüyordum."

Alistair aniden temkinli davranmaya başladı, çünkü adamın gözleri en azından tehditkâr, ürpertici yeşil bir ışıkla parlıyordu. "Kızın burada işi yok Kaptan," diye aceleyle ev sahibine güvence verdi. "Onu derhal buradan uzaklaştıracağım." Elini uzattı

Cernise'in bileğini tuttu ve onun irkilerek solumasına neden oldu. Bir sonraki anda kendi bileğini buldu. kaptan tarafından ele geçirildi. Alistair'in sesi yüksek bir oktava ulaşarak, "Bunun anlamı nedir?" diye sordu.

"Çok basit bir şekilde açıklayacağım," dedi Beau neredeyse hoş bir şekilde. "Cernise gitmek istediğine dair bana güvence verene kadar onu götürmene izin vermiyorum. Ve gerçekten istediğini sanmıyorum. Anlıyor musun?"

"Bu bir rezalet! Bunu yapamazsınız!" Alistair bağırarak diğerinin çelik gibi kavrayışından kurtuldu.

Beau'nun yumuşak kıkırdaması mizahtan tamamen yoksundu. "Yapamaz mıyım?" Sonra kadına doğru baktı. "Cernise, bu beyefendiyle gitmek ister misin? " Son kelimeye yaptığı vurgu açıkça bir hakaret olarak algılanmıştı.

Başını salladı, bakışlarını Alistair'in hızla kararan yüzünden alamıyordu. "Onun söyledikleri doğru değil.

söyledi. Ben onun vasisi değilim. Bayan Winthrop'un vasiyetini kendim gördüm. Vasiliğin ona devredildiğinden bahsedilmiyordu."

"Sonradan bulduğumuz bir vasiyetnamede yazıyordu," diye açıkladı Alistair, Paltosundan bir parça parşömen çıkardı ve Beau'nun yüzünün önünde açtı. "Kendiniz okuyun, Yüzbaşı. Bu kızın yasal sahibi benim.

Bana itaat etmeli."

Beau'nun zayıf yanaklarındaki kaslar giderek gerildi, ta ki kopana kadar. "Vasilikle sahiplik aynı şey değildir Bay Winthrop. Belki de aradaki farkı düşünmeniz gerekiyordur. Buna gelince

..." Parmaklarını küçümseyerek kâğıda vurdu. "Bu herhangi bir şey olabilir, bildiğim kadarıyla bir sahtekârlık."

Alistair öfkeyle kustu. "Ben varlıklı ve mevki sahibi bir adamım, efendim! Kanunlar, bu kızı geminizden uzaklaştırmak için geçerli bir hakkım olduğunu onaylayacaktır. Gerçekten, iyi olurdun Bu konuda kendinizi daha fazla sıkıntıya sokmamanızı tavsiye ederim, çünkü sizi temin ederim ki bu küçük gemiye kanunları uygulayabilir ve limandan ayrılmanızı engelleyebilirim. Şimdi! Eğer işlerin senin için kötü gitmesini istemiyorsan. isteklerimi acilen yerine getir."

Rudd, Alistair'in omzunun arkasından, sanki kaptanın korkunç sonuçlara katlanacağını onaylarcasına başını salladı. Ama tedbiri elden bırakmamak adına, Alistair'in dikkatini bir kez daha etraflarını saran iri yarı denizcilere yönlendirmeye çalıştı.

Beau keskin bir alaycılıkla kaşlarını kaldırdı. "Benim için kötü mü? Cernyse'i kendi başının çaresine bakması için sokaklara attın, şimdi de velin olduğunu iddia ettiğin bir kızı ve beni yasalar konusunda uyarıyorsun?"

"Yalanlar!" Alistair bağırdı. "Hepsi yalan! Cernyse belli ki burada seninle kalmak istediği için böyle söylüyor."

Belki de kıza verebileceğinden daha fazla ilgi gösterdin. uygun görülebilir ve kulaklarına boş tapınma vaatleri fısıldanabilirdi, ta ki şimdi boş kafayla sersemleyene ve onunla birlikte dünyanın uzak uçlarına yelken açmaya istekli olacak kadar büyülenene kadar asil kaptan." Alistair uzun erkeksi formuna sert bir bakış attı ve esnek dudakları aşağıya doğru büküldü. keskin bir küçümseme. "Azgın bir geyik gibi üzerine çıkmaya çoktan izin verdiğine şüphe yok."

Cernise bu hakaret karşısında nefesini tuttu ama Beau daha fiziksel davrandı. Yumruğunu geri çekti ve diğer adamın yüzüne doğru uçurdu. Alistair darbenin geldiğini gördü ve eğilmeye çalıştı ama tam olarak başarılı olamadı. Beau'nun sert eklemleri elmacık kemiğine çarptı ve onu Şaşkınlıktan neredeyse yere yığılacak olan Rudd'a doğru geriye doğru yayıldı. Avukat, arkadaşını tekrar ayağa kaldırırken şaşkınlık içinde kekeledi.

"Ne cüretle bana saldırırsın!" Alistair öfkeyle bağırdı, bir elini zonklayan yanağına götürdü. "Seni tutuklatacağım!"

Tekrar Cernise'i tutmaya çalıştı ama Cernise sarsılarak uzaklaştı ve Alistair'le yüzleşmek için tehditkâr bir şekilde öne çıkan Beau'nun arkasına sıçradı. "Seni boğazlamadan önce bu gemiden defol, seni aşağılık pislik yığını."

Alistair'in gözleri bu hakaret karşısında parladı ve sıkılı yumruğunu kaldırarak Beau'ya salladı. "Cernise Kendall'ı gördüğüne pişman edeceğim seni."

"Bundan şüpheliyim," diye alay etti Beau. Elini kaldırarak bekleyen denizcilere ilerlemelerini işaret etti. "Bu sakatları denize atın."

İri yarı denizcilere yan gözle bakan Rudd, Alistair'in dirseğini umutsuzca çekiştirmeye başladı. "Şimdi gitsek iyi olur!"

Şimdi gitsek iyi olur...."

"Buna pişman olacaksın!" Alistair iskeleye doğru geri geri giderken avazı çıktığı kadar bağırarak uyardı. "Döndüğümde, sana

Benimle birlikte yetkilileri de çağırın ve sizi tutuklasınlar. Cernise geminizdeyken limandan ayrılmanızı engellemek için bu sabah bir saat ayarlayacağım. Eğer kaçmaya cüret edersen, seni zincire vurdurur ve adam kaçırmakla suçlarım. Zavallı hayatının geri kalanını hapisshanede çürüyerek geçireceksin!"

Beau ileri doğru adım attı ve Rudd, Alistair'in kolunu
çılınca çekerek değerli bir tavsiyede bulundu: "

Onu daha fazla kızdırmayın, yoksa peşimize düşer! Onunla
yetkililerin ilgilenmesine izin vereceğiz!

"

Alistair zorlukla sakinleştirildi. Rudd onu güvenli rıhtıma
doğru çekerken bile kaptana öfkeli küfürler savuruyordu.
Onu arabaya bindirmek de bir o kadar zor oldu, çünkü hâlâ
bağırıp çağırmaya devam ediyordu. Onun
Öfkeli çığlıklar, araç gürültüyle uzaklaşırken toynak
seslerinden bile duyulabiliyordu.

Geçişinin ardından, ancak bir an için sessizlik hüküm sürdü.
Sonra bir köpek havladı, bir at kişnedi ve bir satıcı
mallarının fiyatlarını haykırdı. Audacious'un güvertesinde
denizciler görevlerine geri döndüler ama şimdi aralarında
sinsice göz kırpmalar, mırıldanarak yorumlar yapıyor ve
bahisler oynanıyordu.

"Çok özür dilerim Beau," diye özür diledi Cernise, Alistair
ona doğru geri adım atarken. Ellerini iki yana açtı, Alistair'in
neden bu kadar kararlı olduğunu anlayamıyordu.

onunla birlikte ayrılmak. "Kimsenin ayrılışımı protesto
etmesini beklemiyordum, hele de Winthrop'ların evinden
atıldıktan sonra. Bu şartlar altında, birinin bana Yüzbaşı
Sullivan'ın evine kadar eşlik etmesinin en iyisi olacağını
düşünüyorum.

Alistair geminizin etrafında devriye gezecek bir muhafız
yerleştirmeden önce."

Beau başını salladı. "Bu artık imkansız."

Cernise, meşgul olmayan bir adam bulmanın zor olacağını
fark etti ve onu bulabileceği bir yol düşünmeye çalıştı.

Bavulunu Mirage'a kendisi götürdü. "O zaman bana Kaptan Sullivan'ı nasıl bulacağımı söylersen

Belki Moon geri gelip eşyalarımı almaya razı olur."

Beau bir kez daha bu fikri açıkça reddetti. "Buna izin vermeyeceğim." Cerynise şaşkınlık içinde kekeleydi. "Neye

izin vermeyeceğim?

Kaptan mı? Anlamıyorum. Eğer herhangi birinizi ayıramazsanız

Moon'un bagajımı almak için geri gelmesine neden izin vermiyorsunuz?"

Beau kıza bakarken kollarını sinirli bir şekilde kavuşturdu. "Çünkü, Bayan Kendall, eğer buradan ayrılmaya çalışırsanız bu rıhtımdan öteye asla geçemezsiniz. Alistair Winthrop sizi bulacaktır ve Kaptan Sullivan'ı benim kadar iyi tanıyan biri olarak yetkilileri."

"O zaman ben ne yapacağım?" diye kederle sordu.

Muhteşem kaşları düşünceli bir çatıklıkla toplanmıştı. "Carolinas'a ulaşmak için ne kadar çaresizsiniz?"

"Çok çaresiz," dedi.

Beau düşünceli bir şekilde çenesini sıvazladı. "Alistair eğer gerçekten senin vasin olarak atandıysa neredeyse aşılamayacak bir sorun teşkil ediyor. Vasiyetname sahte olsa bile yetkililer ona şüpheyle yaklaşacaktır... en azından bir süreliğine."

"'Neredeyse' dediniz Kaptan." Cerynise ona dikkatle baktı. "Alistair'in beni geri götürmekteki amacını boşa çıkarma ihtimali olduğu sürece, her türlü önerinizi dinlemeye hazırım."

"Evet, ama söyleyeceklerim hoşuna gitmeyebilir. Yine de şu anda Alistair'in senin üzerindeki hak iddiasını geçersiz kılacak başka bir yol düşünemiyorum."

"Aklınızdan geçenleri söyleyin Kaptan," diye ısrar etti.
"Dinliyorum."

Beau sessizce ona bakmaya devam ederken ağzı düşünceli bir şekilde kıvrıldı. Muhtemelen onu şok ederek kendine getirecek, belki de Winthrop'ların evine geri kaçmasına neden olacaktı.

Onun yoğun bakışlarına maruz kalan Cerynise giderek daha da tedirgin oldu. Beau'nun önermek üzere olduğu şeyin böyle bir şey olduğuna sadece inanabilirdi. son derece iğrençti ve açıklama yapmakta isteksizdi. "Bunu yapmamamı gerçekten isterdim."

Beau şaşkınlıkla gözlerini kırptırdı. "Ne yapacağım canım?"

Sevgi sözcükleri yanaklarında zevkten bir kızarıklık yarattı ve bunu saklamak için başını öne eğdi. "Bana öyle dikkatle bakıyorsun ki. Sanki acemi bir doktorun ilk cesedini incelemesi gibi beni inceliyormuşsun gibi hissettiriyor."

Beau sertçe yüzünü buruşturdu ve tiksintisini belli etti.
"Davranışlarımı düzeltmek için canla başla çalışacağım, canım."

İşte yine oradaydı! Prensın dudaklarından çıkan büyüleyici sözler!

Cerynise kendini dengelemeye çalışırken nefesini kısa ve sık bir şekilde bıraktı. Gözleri onun üzerinde sihrini göstermiş olabilirdi ama sözleri de aynı etkiyi yaratmıştı ballı bal likörü, onu biraz sarhoş etti.

Boğazını temizledi, kendini sıkı bir şekilde kontrol altına aldı. Yine de, göz kapakları belirsizlikle dalgalanırken başını kaldırdı

bakışlarını o gülümseyen zümrüt gözlerle buluşturdu.
"Görünüşe göre gereksiz bir merak içinde bırakılıyorum,
efendim."

titrek bir iç çekişle dürttü. "Lütfen bana aklınızdakini
söylemeyecek misiniz?"

"Gecikme için beni affet, Cerynise.

" Geniş omuzları rahat bir omuz silkmeye kalktı. "Bu fikir
daha yeni aklıma geldiği için, bir an durup bunun olası
sonuçlarını düşünmem gerekiyor." Düşünceli bir şekilde alt
dudağının bir köşesini çigneyerek keskin bir dönüş yaptı ve
küpeşteye doğru yürüdü. Birkaç dakika boyunca rıhtımın
ötesine, şehre doğru baktı ve bu kıza dostluğu aracılığıyla ne
borçlu olduğunu düşündü.

Babası Brandon Birmingham, yıllar önce aynı yerde durmuş
ve aynı şehri kendi gemisinden seyretmişti. Yaşlı
Birmingham, oğlunun bir genç olarak sık sık karşılaştığı
zorlukların çoğuyla karşılaşmıştı.

Brandon bir gemi kaptanı olarak ve bir ebeveynin tek erkek
çocuğuna duyduğu ilgiyle, kendi deneyimlerinden edindiği
bilgeliği paylaşmaya çalışmıştı. Çocuklarına

Oğluna sadece sözlerle değil, örnek olarak da. Her şeyden
önce, ona görev ve onurun gerçek anlamını göstermişti.

Bir erkeğin centilmen olma hakkı

Bir zamanlar babasının öğütlediği gibi, bir unvan gibi miras
alınabilecek bir şeydi. İç işleyişinin derinliğini ve kapsamını
bilen birinden dikkatli bir eğitimle gelir. Brandon'ın babası bir
zamanlar ona öğretmişti ve o da kendi oğluna öğretmekle
yükümlüydü.

Merhamet, adalet, yiğitlik, onur ve dürüstlük, bir erkeğin
sahip olabileceği özelliklerden birkaçıydı.

Beyefendi. Elbette bir kişinin kendi ev halkını dünyanın acımasız zalimliklerinden koruma sorumluluğu vardı, ancak bu yükümlülük aynı zamanda arkadaşlarını ve hiçbir şeye sahip olmayan zavallı talihsizleri de kapsıyordu. Soyluluk aşağı yukarı mecburdu. Ancak ailesi soylu bir aileden gelmiyordu, en azından hayatlarında bir fark yaratacak kadar soylu değillerdi. Yine de, zaman zaman bir erkeğe ne kadar ağır gelse de, sorumluluğun ağırlığı cesurca taşınmalıydı. Baskı çeşitli şekillerde ortaya çıkabilirdi, fiziksel kötü muamele bunlardan en bariz olanıydı. Beau, Cernyse'i kollarına alıp Audacious'a taşıdığı zamanki halini hatırlayınca yüzü karardı. Alistair Winthrop'u düşünmek onu  fkelen-dirmişti. onu kontrol altına almak ve diğer boyun eğdirme önlemlerine başvurmak.

Ancak, fısıltıyla yayılan tahminler, dedikodular ve bir itibarı yok edebilecek ve ömür boyu zarar verebilecek ince imalar gibi kolayca görülemeyen başka zulüm türleri de vardı.

Alistair Winthrop çaresiz bir adam gibi görünüyordu. Beau bundan bir an bile şüphe etmedi. Adam Cernyse üzerinde yasal hak iddia edebildiği sürece, ne kadar yanlış olursa olsun, onun Carolinas'a kaçmasını engelleyebilirdi. Beau'nun aklına tek bir olası düzenleme geliyordu. bir vasinin hakları üzerinde hakimiyet kurabilir ve mahkemede bile onu Winthrop'tan ve adamın temsil ettiği tehlikeden korumak için yeterli olabilirdi.

Cernyse bir an daha dayanamayacağını düşünene kadar sessizlik sürdü. Eğer Beau ona işkence ediyorsa sadistçe bir zevk, o zaman bu çabada tamamen titiz davranıyordu.

Beau, Cernise'e dönerken ellerini arkasında kavuşturdu. Kısa bir süre gülümsedi. "Görünüşe göre başka seçeneğimiz yok, canım. Eğer gerçekten de eve dönmeye niyetliysen, arkadaşın Alistair bize çok az seçenek bırakıyor."

"Öyleyim," diye bir kez daha onayladı.

"O zaman hayatım, hemen evlenmeliyiz."

Cernise onu doğru duyup duymadığını merak ederek ona baktı. "Affedersiniz?"

"Beni doğru duydunuz. İkimiz için de mevcut tek çözüm bu. Şu anki durumda Winthrop'un Seni ona teslim etmeleri için yetkilileri ikna etmekte zorlanacak. Ben bu ülkede bir yabancıyım ve

Bu ülkeye kolaylıkla girip çıkabilmemi kıskanan liman görevlilerini kızdırdım. Yankee'lere kızmaları alışılmadık bir şey değil. Ve eğer seninle birlikte gitmeye çalışırsam, eminim gemime el koymaya ve beni hapse atmaya çalışacaklardır. Karım olarak benim korumam altında olacaksın ve sana neredeyse söz verebilirim ki hiçbir yargıç bir koca ile karısı arasına girmeyecektir."

Dünyanın evrenle olan dengesi bozulduğundan beri fark ettiği şeyler ne kadar da tuhaftı. Önünde duran adam o kadar uzundu ki başı adamın omuzlarının üst kısmına ancak değiyordu ve çenesinde çok güzel.... küçük bir yara izi vardı.

Hiçbir yanıt alamayınca Beau bir cevap aramaya koyuldu. "Anlıyor musun, Cernise?"

"Elbette," diye nefes aldı. "Benimle evlenmek istediğini söylemiştin." Karısı olma düşüncesi onu birçok şeyle doldurdu

çelişkili duygular... şok, korku ve o anda düşünmeye cesaret edemediği bir heyecan.

şimdiki an.

"Aslında tam olarak öyle demedim," diye düzeltti Beau dikkatlice.

Bakışları şaşkınlığını açığa vuracak şekilde yukarı kaydı.

Her ne kadar onunla sevişmeyi arzulasa da, Beau kendini uzun süreli bir birlikteliğe adamayı reddetti. çekip gidemezdi. Yelken açmayı çok seviyordu ve bir eşin ve çocukların sorumluluklarını üstlendikten sonra dünyayı dolaşmaya devam ederse, onlara büyük bir kötülük yapmış olacaktı, çünkü onları beslemek için ya da ona gerçekten ihtiyaç duyduklarında asla yanlarında olamayacaktı.

Gerçekten de, onun

Kıtadan adaya ya da başka bir yere gidip gelirken, muhtemelen evde sadece bir önceki ziyaretinde doğurduğu çocuğu görecekti ve karısını tekrar hamile bırakacak kadar zaman geçirecekti. Diğer kaptanların ve denizcilerin hayatlarında bunun çok sık gerçekleştiğini görmüştü ve kendisi için de farklı olacağından şüphe duyuyordu.

Beau, Cerynise'in önerdiği şey hakkında herhangi bir şüpheye düşmemesi için özenli bir açıklıkla açıkladı. "

Charleston'a vardığımızda evliliğimizi feshedebiliriz, sonra da yollarımızı ayırmakta özgür oluruz. O zamana kadar, evde olmak istediğin yerde olacaksın ve ben de Ben mahkemelerle boğuşurken gemim Atlantik'in yanlış tarafında hapsedilsin."

Cerynise sessiz bir vakarla, "Bu kadar sert bir şey yapmana gerek yok Beau," diye mırıldandı. Onu gerçekten bir eş olarak istemediğini acı bir şekilde belli etti. Sadece şövalyece davranıyor, onu zor durumdan kurtarmaya çalışıyordu.

Daha fazla. Onun gerçekten ciddi olduğunu düşünmemiştir. Belki de bir an için bile olsa. "Basitçe yelken açabilirsin uzakta."

"Sensiz mi?" Beau onun bu önerisi karşısında hayrete düşmüştü. "Bunu yapmam, Cerynise. Kendimi asla affetmem, hele de Alistair Winthrop'un vasin olmasıyla nelerle yüzleşmek zorunda kalacağını gördükten sonra. Buna borçlu olduğum bir borç diyebilirsin.

Babanıza, kendilerini ders çalıştırma çabalarına gülen bazı arkadaşlarımla yolundan gidebilecekken benden vazgeçmediği için teşekkür ederim. Babanızın aileme yaptığı ziyaretler, bir delikanlının peşinden koşmaya alışkın olduğu anlamsız eğlenceler yerine zihnimi önemli olan şeylere sabitlemem konusunda istediği sonuçları doğurdu. Ona borcumu ödeyebileceğimden çok daha fazlasını borçluyum."

Cerynise ona baktı ve her zaman aşık olduğu o uzun boylu, yakışıklı, kısa, gevşekçe kıvrılmış siyah saçlı ve yeşil gözlü delikanlıyı düşündü. O

Ona ders vermek için atına bindirip önüne çıkardığı zamanları hatırladı ve bir sezon boyunca

onu ata binme korkusundan nazikçe vazgeçirdi. Yıllar önce bir öğleden sonra okul binasının yakınında tek başına oynarken sınıftan çıkan birkaç çocuk onu rahatsız etmeye, saç örgülerini çekiştirmeye, çakıl taşlarıyla vurmaya ve onu fevkalade mutsuz etmek için ellerinden gelen her şeyi yapmaya başlamışlardı. Beau okuldan ayrılırken onun öfkeli çığlıklarını duymuş ve koşarak yanına gelmişti.

İşkencecilerinin kulaklarını çınlattı, kendisine sert bir azar ve ceza olarak fazladan ev ödevi kazandırdı, o akşam hikayesini dinledikten sonra delikanlıdan alçakgönüllülükle özür dilemek ve kızını savunduğu için ona teşekkür etmek üzere Harthaven'a gitti.

Beau Şimdi bir cevap almak için sabırsızlanıyordu ve kızın sersemleyip sersemlemediğini merak ediyordu.

Kadınların yüzde kaçının evlilik teklifi aldıktan sonra bayıldığını bilmiyordu ama o hiç bayılmamıştı. tip olarak onu etkiledi. "Boş ver Cernise, senden bana sadakat yemini etmeni ya da

..."

"Oh, ama sen öylesin," diye işaret etti, mantıksız olmadığını düşündü.

Beau şaşırmış görünüyordu. "Tamam, belki öyleyim ama ikimiz de bunun geçici bir durum olacağını biliyoruz. Yolculuk biter bitmez evliliğimizi sonlandırabiliriz ve bu da her şeyin sonu olur."

Kulağa çok basitmiş gibi geliyordu, diye düşündü Cernise uzaktan. Bir mantık evliliğinin ardından

Hızlı fesih. Yasal bir teknik. İçinde bulundukları durumdan bir çıkış yolu. Başka bir şey değil. Gerçekten hiçbir şey.

Ama bunun o kadar kolay olmadığını biliyordu, en azından kendisi için. Beau Birmingham'ı kocası olarak kabul etmek, on yıl önce bir çocuğun zihninde doğmuş uzun soluklu bir hayaldi. O hüznle gülümsedi. Bu fantezinin bu kadar kalıcı olması garipti. Şu anda bile hâlâ onu özlüyordu.

Cernise başını kaldırıp bir çayırdan daha derin, daha gerçek bir yeşil olan gözlere baktı. O bir zamanlar tanıdığı çocuktan ama aslında değildi. Yetişkin, kendine ait bir aklı olan bir adamdı ve Cernise'in en çok ihtiyaç duyduğu anda ona isminin korumasını vermeyi teklif ediyordu. Onun varlığı kendisini tamamen güvende hissetmesini sağlıyordu. Yine de, aynı zamanda, içinde büyüyen dokunaklı bir huzursuzluğun da farkındaydı

Bu da onu neredeyse korkutuyordu. Eğer prensine daha derinden aşık olursa, ona ne olacaktı? Evlilikleri sona erdiğinde kalbi ne olacaktı? Üzerine çökecek olan sefil yalnızlığa dayanabilecek miydi? Ayrıldıklarında? Yollarını ayırdıklarında kızının neler çekebileceğini umursayacak mıydı?

Beau, Cerynise'in yüzünde planını kabul ettiğine dair hiçbir ipucu göremedi. Hatta neredeyse endişeli görünüyordu, sanki evliliklerinin nelere yol açabileceğinden korkuyormuş gibiydi. Gemide yer olmadığı için kamarasını paylaşmaktan ve sonrasında olabileceklerden korkmuş olabileceğini tahmin edebiliyordu. Onunla sevişmek asla gerçekleşmeyeceğine söz verebileceği bir şey değildi; böyle mantıksız bir şey yapamayacak kadar kendi ihtiyaçlarının farkındaydı. Biri perhiz yeminlerine bağlıyken üç ay sonsuzluk gibi görünebilirdi. Hiçbir şekilde keşiş değildi, o derecede bir centilmen de değildi, kendini ona bu şekilde adamazdı. Çiftleşme içgüdüleri şu anda bile göz ardı edilemeyecek kadar güçlüydü.

Eğer aptalca davranırsa kendine nasıl bir azap tasarlar? Daha sonra pişman olmak için böylesine cesur antlaşmalar yapmış mıydı? Şu anda hissettiklerine bakılırsa, daha sonra demek şu andan itibaren sadece birkaç dakika demek olabilirdi. Yine de, "Şimdilik bunu bir... gerekirse itibari bir anlaşma olarak düşünün" önerisinde bulunacak kadar yumuşadı.

Bunun ötesinde, sizi tamamen mutabık olmadığınız hiçbir şeyi yapmaya zorlamayacağıma dair söz verebilirim."

Cerynise gözlerini kapadı ve adamın az önce kendisine söylediklerini zihinsel olarak çözmeye çalıştı. Bir daha yapmamaya yemin etmesine gerek yoktu. Ona dokunmak... yoksa dokunuyor muydu? Başlıktaki düzenleme hakkında başka ne düşünülebilir ki?

"Teklifim kabul edebileceğin bir şey mi?" Beau uzun bir bekleyişten sonra tekrar sordu.

Cerynise gözlerini açtı ve küçük bir sesle kararını belirtti. "Alistair'den kurtulmak için sahip olduğum tek seçenek bu gibi görünüyor."

Beau'nun, onu şimdi ya da gelecekte bir eş olarak kazanmayı uman herhangi bir talibin, şu anda kabul ettiği şeyi sakince kabul etmekte zorlanacağından hiç şüphesi yoktu. Aşağı yukarı bir ya da iki hafta, üç ay boyunca bir gemide kapalı kalacakları için, herhangi bir denizci doğal olarak ikisinin bu kadar zamanı bir gemide geçirmek için birlikte ne yaptıklarını merak edecekti. geçici evlilik. Kimse onların ne yapacağını tahmin edemezdi. ilişkinin kaldırabileceği bir şeydi. Ancak Beau, yolculuktan sonra bir denizcinin kendisine fesih belgelerini imzalaması için baskı yapması halinde kendi tepkisinin ne olacağını kestirmeye çalıştığında, sanki neredeyse nefesini kesecek olan bir kadınla olan haklarından vazgeçmesi için zorlanmasına gerçekten içerleyecekmiş gibi, içinde tuhaf bir kızgınlık duygusu yükseldi. Hiç şüphesiz onu tanıdığı tüm kadınlardan daha çok arzuluyordu, ama aynı zamanda zincirlerinden de kurtulmak istiyordu. onu sonsuza dek karaya bağlayabilirdi.

"Bu kararı vermenin gerekliliği konusunda sıkıntılı olduğunuzu hissediyorum..."

Cerynise başını hafifçe sallayarak onun sözlerini kesti. "Bu konuyu daha fazla tartışmamayı tercih ederim, Beau, eğer sakıncası yok. Ben kararımı verdim, ve size sadece bir an önce harekete geçmenizi tavsiye edebilirim.

planlarımızın ters gittiğini görmeden önce."

"Ben ayarlamaları yaparım," dedi Beau ve elini kolunun altından geçirip onu salona doğru çevirdi.

refakatçi. "Ama eminim ki öğleden sonra iyice geçmeden nikâh kıyılmış olacak."

Ona kamarasına kadar eşlik etti ve kısa bir süre sonra Billy Todd'u, uygun gördüğü her şekilde yararlı olması talimatıyla ona gönderdi. Beau delikanlıya gün bitmeden neler olacağını anlatmıştı ve sonuç olarak Billy'nin kafası fena halde karışmıştı. Yanaklarına kırmızı bir renk gelip giderken Cerynise'e bakmaya meyilliydi.

Audacious'taki her denizci, kaptanın evlenme konusundaki isteksizliğinin birkaç yıldır farkındaydı ve özgürlüğünden vazgeçtiğini duymak

hepsi için şok edici bir şeydi. Kızın, Billy'nin şahsen gördüğü herkesten daha çekici olması önemli değildi; kaptanının onu kendine ait kılmak için gösterdiği acelecilik karşısında hâlâ şaşkına dönmüştü.

"Kaptan diyor ki... ikiniz-" Billy konuşmasını yarıda kesti ve garip konuşma çabası yüzünden dilinin bağlandığını fark ederek ona öylece bakakaldı.

"Ne dedin Billy?"

Sessizce özür dilemek için elini salladı ama kadın cevabını beklemeye devam edince aceleyle bir mazeret bildirdi.

"Unutmuşum, hanımefendi."

"Her şey yolunda Billy," diye yatıştırdı Cerynise, bir yandan da

kederli bir iç çekiş. "Ben de şu anda hiçbir şeye dikkat etmiyorum." Belki de güvenini tazeleyecek başka birinin olması daha iyiydi. Delikanlının ezikliğini hafifletmeye çalışarak

düşüncelerini gerçekte ne olduğundan kendini adadı. İdolleştirdiği bir adamla evlenmek mi? Bunda bu kadar üzücü ne olabilir?

İngiltere'de geçirdiği yıllar, sonunda uzun zamandır hayalini kurduğu şu hayalden vazgeçmesine neden olmuştu

Beau'nun karısı olmak bir kız fantezsisinden başka bir şey değildi.

Bu kesinlikle akla yatkın görünmüyordu. Daha sonra evliliği sadece geçici bir ilgiyle düşünmüştü. Basitçe bir gün evleneceğini varsaymıştı ve belirsiz bir şekilde, bunu yapmayı dört gözle beklemişti. Yine de bu arzusunun gerçekleşmesinden de memnundu. uzak gelecekte bir yerlerde yüzen öncül.

Resim yapmak dikkatinin odak noktası haline gelmiş ve ilgi alanlarını öylesine ele geçirmişti ki, bir gün kocası olacak meçhul erkek hakkında hayal kurmaya pek hevesi kalmamıştı.

Ama o artık yüz­süz değildi ve gerçekten kocası olmayacaktı, en azından Lydia'nın Cerynise'den kısa bir süre sonra nazikçe açıklamaya çalıştığı şekilde tomurcuklanan olgunluk eşiğini geçmişti. Beau Chaucer'ın kibar şövalyesinin yaptığı gibi, ona sadece bir iyilik yapmış olacaktı; kadın zor durumdaki bir genç kız, adam da onu kurtarmaya giden şövalye gibi.

Beau'nun parlak bir zırh giymiş ve pırıl pırıl beyaz bir at üzerinde ona yardıma koştuğu hayali, biraz saçma görünse de zihninde harika bir görüntü oluştuyordu. Beau'nun zırh giymekten kesinlikle nefret edeceğinden emindi.

Bir gömlek ve ince dikilmiş bir pantolonun rahatlığını yaşıyordu. Hatırladığı kadarıyla oldukça iyi ata biniyordu ama onun herhangi bir atın tüylerle ve işlemeli dizginlerle süslenmesini onaylayacağı konusunda ciddi şüpheleri vardı. Yine de elini öpmeye razı olsaydı.... bunu zevkli bulabilirdi.

Ah, evet, diye düşündü yüce bir zevkle. Bu olabilirdi başlamak için kesinlikle mükemmeldi. Bu zorlama fikir onu bir kıkırdamaya itti ama Billy Todd'un hâlâ odada olduğunu ve kaptanın kıyafetlerini hazırladığını fark ederek kıkırdamayı bastırdı.

"Hanımefendi?" Endişeyle etrafına bakındı. "İyi misiniz?"

Cerynise kamarot çocuğa parlak bir gülümseme vererek, herhangi bir şekilde hasta veya rahatsız olduğu düşüncesini ortadan kaldırmaya çalıştı. "Özür dilerim Billy. Hayal gücüm bazen beni ele geçirmeye meyilli oluyor."

Kamarot kızın, kaptanla kamarada baş başa kalacakları akşamı düşünüyor olabileceğini anlayınca yüzü kızardı. "Bugünün nedenini anlayabiliyorum hanımefendi."

Billy'nin kaptanın giysilerini alıp onu yalnızlığına terk etmesinin üzerinden bir saat geçmemişti ki Cerynise'in konuşması bir kez daha kesildi. Bu kez içeri buyur ettiği kişi Stephen Oaks'tu. O da neredeyse Billy kadar şaşkın görünüyordu ve bir an için şokla eğlence arasında bocaladı. Sonunda ikincisi galip geldi.

"Sanırım söyledikleri doğru," diye yüksek sesle düşündü. "Eğer yedi denizde yeterince uzun süre yelken açarsan, sonunda her şey."

"Bu düşün o kadar dikkat çekici mi Bay Oaks?" Cerynise kızgınlığını bastırmaya çalışarak sordu. Yaklaşan nikâhın mürettebat için ne kadar ürkütücü görünebileceğinin hatırlatılmasına ihtiyacı yoktu, ama kesinlikle öyle değildi.

Bir kadınla bir erkeğin aniden evlenmeye karar vermesi o kadar da tuhaf değil. "İnsanlar her gün evleniyor."

"Evet, hanımefendi, ama onlar kaptan değil. Kendisini herhangi bir hanımefendiyle evlendirmeye razı olacağını hiç düşünmemiştim-" Kaptan sözünü kesti, hemen farkına vardı çok ileri gitmiştim. "Özür dilerim hanımefendi. Demek istemedim ki... yani, evlenmenizde yanlış bir şey yok."

Kaptan, hiç de değil. Aslında bu harika bir fikir. Olması gerektiği gibi mükemmel bir çözüm."

Cernise'in kaşları yüksek bir seviyeye kalktı. "Çözüm mü? Bildiğinizi mi söylüyorsunuz-"

Bay Oaks bir elini kaldırarak onu engelledi. "Demek istediğim, bayan, mürettebat kaptanın Winthrop'un sizi almasına izin vermeyeceğine dair bahse girmişti. "Kaptanın, Winrop'un sizi almasına izin vermeyeceğine dair Sizi güvende tutmanın bir yolu. Tam olarak cevaplayamadığımız tek soru, bunu nasıl yapacaktı."

Arkadaş

genişçe sırttı. "Tabii ki, adamların çoğu bu kadar ileri gidebileceğini fark etmemişti. Belki de birkaç el ateş etmeyi düşünüyorlardı.

kovulurdu ve açık denize doğru bir kaçış olurdu, bu tür şeyler. Ama böyle bir şey olmadı."

Cernise şaşkınlıkla ona baktı. "Kaptanın sizi Thames Nehri boyunca uçuracağını, bir korsan çetesi gibi... savaşarak kaçacağınızı... tüm bunların benim yüzümden olacağını mı düşündünüz?"

Bay Oaks rahat bir omuz silkmeye karşılık verdi. "Olur böyle şeyler hanımefendi. Zaman zaman, kolayca ya da barışçıl bir şekilde çözülemeyecek bir fikir ayrılığı olur. Geçen yıl Barselona'da biz-" İkinci kaptan birden kendini tuttu ve konuyu değiştirdi. "Mesele şu ki bayan, ben kaptanı gemideki herkesten daha iyi tanıyorum. Sizi tehlikeye atacak bir şey yapması pek mümkün görünmüyordu, bu yüzden fazla seçeneğimiz yoktu.

Ayrıca, o şimdiye kadar karşılaştığım en sıradan adam değil. Beklenmedik şeyler yapmayı sever." Meşeler kıkırdadı ve kemerine taktığı çantasını okşadı. "En azından gençlerin çoğu için beklenmedik bir şeydi."

Cernise'in çenesi farkına varmasıyla birlikte sarktı. Sonra öfkeli bir hışımla ağzını kapattı. "

Yani Bay Oaks, Bay Winthrop ile yaptığımız görüşmenin sonucu üzerine bahse mi girdiniz?"

Stephen Oaks aniden utangaç göründü. "Evet, bayan."

"Umarım kazancınızın tadını çıkarırsınız, Bay Oaks," diye cevap verdi o anda yapabildiği kadar nazik bir şekilde. Gerçekten de sesinin kendi kulaklarında ne kadar düzgün çınladığına şaşırılmıştı. "Şimdi, eğer sakıncası yoksa, birkaç dakika yalnız kalmak istiyorum-"

Oaks'ın kızgınlığını görmezden gelmesi imkânsızdı. "Özür dilerim hanımefendi. Bazen ağzım aklımın önüne geçiyor."

"Bu bazı insanların başa çıkması gereken bir aptallık," diye cevap verdi özlü bir şekilde. "Yine de izin verirsiniz...."

Bay Oaks kasketini ellerinin arasında döndürürken son derece pişman görünüyordu. "Aslında ben de size bunu söylemeye gelmiştim, hanımefendi. Zamanı geldi."

Şok içinde nefesi kesildi. "Şimdiden mi?"

Arkadaşı ona başıyla onay verdi. "Evet, hanımefendi. Southwark'ta kaptana bir iki yıllık borcu olan bir rektör var. Kendisine haber verildiğinde hemen geldi. O ve kaptan şu anda güvertede sizi bekliyorlar."

Cerynise hayrete düşmüştü. Zaman öylesine aceleyle gelmişti ki nikâha zihinsel olarak hazır olduğundan hiç emin değildi. "Elbette formaliteler, alınması gereken izinler ve başka şeyler vardır...."

"Tüm bunları kaptana sormanız gerekecek hanımefendi. Şimdi, eğer sakıncası yoksa, size güverteye kadar eşlik etmek üzere gönderildim."

Cernise uysalca arkadaşı takip etti, bir kez daha izledi
Bir ayağını diğerinin önüne atarak refüje çıktı. Kendi kendine,
bu şeyin üstesinden gelebileceğini ve hiçbir pişmanlık
duymadan ötesine geçebileceğini söyledi
Çünkü bu sadece bir maskaralıktı. Asıl zorluk daha sonra,
fesih belgelerine imzasını atması ve Beau Birmingham'ın
hayatından çıkıp gitmesini izlemesi gerektiğinde ortaya
çıkacaktı.

Kargonun yüklenmesi durmuş ve tüm mürettebat
toplanmıştı. Çoğu ana güverteyedeydi.

Diğerleri daha iyi görebilmek için sıçan iplerine tırmanmıştı.
O ortaya çıktığında adamlar sessizleşti ve gözleri yavaşça
üst güverteye tırmanırken onu takip etti. Beau'nun yanında
duran hafif bir adam figürünün belli belirsiz farkındaydı ama
dikkati tamamen
kocası olmak üzere olan güçlü ve zorlayıcı kişiye odaklandı.

Beau, koyu lacivert-gri ekose bir frak, beyaz gömlek ve
kravat, yüksek topuklu bir ceket giymişti.
Ceketindeki griyle uyumlu düğmeli yelek ve siyah bilekli
botların altına bağlanan askılı daha koyu gri pantolon. Onu
görmek kalbinin gergin bir şekilde çarpmasına neden oldu,
çünkü şık kıyafetleri içinde oldukça seçkin görünüyordu.
Ona bakarken, keşke bu duruma uygun giyinme kararı
konusunda önceden uyarılmış olsaydım diye düşündü. Bay
Oaks ona güverteye kadar eşlik ederken yapabildiği en iyi
şey saçlarını düzeltmek oldu.

Beau onun gözlerinin içine bakarak gülümsedi ve elini
uzatıp Cernise'i kendine doğru çekti. Cernise'in
görünüşünden duyduğu tedirginlik dağıldı. Sanki bahar bir
kez daha ülkeye gelmiş gibiydi.

Müstakbel kocası bir kolunu onun beline doladı ve dudaklarını şakaklarının üzerindeki saçlara bastırdı. "Gördüğüm tüm gelinlerden daha güzel görünüyorsun, hayatım."

Cernise titreyen elini Beau'nun yeleğine dayayarak kendini ona doğru düşmekten alıyordu, çünkü onu saran sağlam kol, sadece sözde bir anlaşma için uygun görünen bir şekilde onu çok fazla yakınına çekmişti. Eğer Beau onun tatlı sözlerine, kandırıcı bakışlarına ve varlığına ne kadar duyarlı olduğunu henüz fark etmediyse, en çok kesinlikle biliyordu. Kalbinin korsesinin sınırları içinde neden kontrolden çıktığını çok iyi biliyordu.

"Benzer iltifatları damada da iletebilir miyim, efendim?" Cernise sesindeki gergin titremeyi fark etmemesini umarak nefes aldı. "Görünüşünüz beklentilerimin çok ötesine geçti. Gerçekten de, sizi daha önce görmediğim için kendime kızıyorum. kendi hazırlıklarım için daha fazla zaman ayırdım."

"Endişelerin yersiz, canım." Beau eğilip kızın saçlarını tekrar okşadı, duyularını harekete geçiren kışkırtıcı bir koku yayıldı ve kızın sadece güzel değil, aynı zamanda son derece çekici olduğunun farkına varmasını sağladı. aynı zamanda kadınsı. Bu gelişigüzel yaptığı bir iltifat değildi. tüm kadınlara bahşedilmişti, ama bu durumda tartışmasız doğrudu. "Sen de güzel kokuyorsun."

Ŗu anda Cernise için onun varlığıyla harika bir Ŗekilde boğulduğunu hissetmesi ya da yanaklarının sıcacık parlaması önemli değildi. O sadece onun Kur yapmak rektör için ya da belki de mürettebatının zevki için tasarlanmıştı. Birçoğunu duyabiliyordu. arkadaşlarının ŖakalaŖmaları arasında kaptanlarını cesaretlendiriyordu. Bu gerçek onu çok fazla ilgilendirmiyordu. Asıl önemli olan ŖaŖırtıcı bir memnuniyet duygusuydu. Onun kucağında sanki hep oraya aitmiŖ gibi hissediyordu. Ama sonra, hep öyle olacağını hayal etmiŖti.

İnce, kır saçlı, orta yaŖlı ve gri gözlü bir adam yaklaŖtı. Ellерinin kaba görünümünden, Cernise onun gelmeden önce toprağı iŖledięini ve önümüzdeki kış için hazırladığını hemen tahmin etti. Yıkanmak için biraz çaba sarf ettiği belli olmasına rağmen Derin nasırlı elleri, sertleŖmiŖ derisinin çatlaklarında ve yırtık tırnaklarının altında hâlâ kir izleri taşıyordu. Onun Yıpranmış yeleğinin sadece bir kısmı bağlıydı. bağlanmış ve yamuk yumuk, yanakları yeni çıkan bıyıklarından dolayı kıllanmıştı; tüm bunlar acil bir çağrıya cevap vermek için acele eden ve zorlanan bir adamın kanıtlarıydı. geçimini sağlıyordu. Yine de, oldukça fakir ve Dağınık görünümüne rağmen Cernise onun yanında kendini hemen rahat hissetti, çünkü onun nazik ve iyi kalpli bir adam.

"Siz Bayan Kendall

mısınız?

" diye sordu dostça bir

gülümsemeyle. "Evet, efendim."

"Ve bu evliliğe herhangi bir zorlama olmaksızın kendi zgr iradenizle mi giriyorsunuz?"

Bu soru beklenmedikti ve kadın şaşkınlıkla Beau'ya baktı. Beau onun elini güven verici bir şekilde sıktı. "Bay Carmichael formalitelerle çok fazla ilgilenmez, canım, ama kendi huzuru için her iki tarafın da evlenmeye isteyerek karar verdiğini teyit etmesi gerekir. Benimle evlenmeyi kendi özgür iradenizle mi kabul ettiniz?"

Beau soruyu yöneltmesine rağmen Cerynise bakışlarını din adamına çevirdi ve yumuşak bir ses tonuyla cevap verdi. "Kabul ediyorum, efendim."

Beau'nun elinin sıcaklığı, daha birkaç dakika önce güverteye tırmandığında onu yutmakla tehdit eden soğğun yerini almıştı. Parmaklarını onunkilere doladı ve sıkıca tuttu.

"Sevgililer, burada Tanrı'nın huzurunda bu adamla bu kadını Kutsal Evlilikle birleştirmek için toplanmış bulunuyoruz...."

Beş

Beau onun gözlerinin içine bakarak şu sözleri mırıldandı onları birbirine bağladı. "Seni, Cerynise Edlyn Kendall'ı yasal eşim olarak kabul ediyorum...."

Sessizce söylenen bu sözler Cerynise'in kalbinde yankılandı. Bu sözleri daha önce duyduğundan ciddi şüpheliydi. Sevme, onurlandırma ve değer verme vaatleri kadar onu tamamen etkileyen bir şey yoktu. Tüm varlığıyla, onun Bu sözler onun için de bir anlam ifade ediyordu ve hararetle bu sözleri sadece centilmenlik olsun diye mırıldanmadığını umuyordu. Kendi yeminlerini tekrarlamaya başladığında gözlerinin buğulandığını hissedebiliyordu ve bakışlarını

Güçlü, zayıf eller nazik bir kavrayışla onunkini tuttu. "Seni, Beauregard Grant Birmingham, yasal eşim olarak kabul ediyorum.
evli koca...."

Birkaç dakika sonra Bay Carmichael, "Yüzük kimde?" diye sordu.

Cernyse nefesini tuttu, çünkü bu küçük ayrıntıyı unutmuştu ve Beau'nun da unuttuğundan emindi. Beau'nun yüzüğü olmamasına dair bir bahane duymayı bekliyordu ve küçük parmağından küçük bir altın bant çıkarmaya başladığında çok şaşırdı. Yüzüğü yavaşça kaydırarak Üçüncü parmağının ince boğumunu geçtikten sonra rektörün söylediği sözleri tekrarladı. "Bu yüzükle seni evlendiriyorum...."

Yaşlı adam sonunda töreni sonlandırdı. "Ben şimdi sizi karı koca ilan ediyorum." Beau'ya başıyla selam verdi. "Şimdi gelini öpebilirsin."

Birdenbire yüksek bir ses korosu cesaretlendirici bir şekilde bağırmaya başladı. "Evet, Kaptan. Öp onu! Bize nasıl yapıldığını göster!"

Cernyse saç diplerine kadar kızardı ve soğuk bir şekilde reddedilme korkusuyla arkasını dönebilirdi. Beau kolunu Cernyse'in beline dolayıp onu tamamen kendine doğru çekince Cernyse'in küçük bir şaşkınlık nefesi kaçtı. mürettebatına bakıyordu. Serbest kolunu kaldırarak sessizlik işareti yaptı.

"Pekâlâ, canlarım," diye bağırdı neşeli bir kahkahayla. "Eğer bir gösteri istiyorsanız, size bir tane vereceğim, ama sözlerimi iyi hatırlayın. Size bir daha talimat vermeyeceğim. Ya şimdi öğrenin ya da asla!"

Alkışlara karışan içten kahkahalar boğuldu
Beau kollarını ona doladığında Cernyse'in kalbinin atışını duydu. Ne yapacağını bilemediği için kendini garip hissetti.

Kendi kollarını da onun boynunun arkasına geçirdi ve bakışlarını onunkilere dikti. Yakışıklı dudaklarına doğru eğimli bir şekilde uzanan hınzırca bir sırıtış, bir Genç Beau Birmingham her zaman gülümserdi. alaycı ruh hali sırasında. Cernise onun omzuna tünemiş olan küçük şeytanı neredeyse görebiliyordu ama yüzü alçalıp Cernise'inkine yaklaştığında tüm mantığı kayboldu.

"Öpücüğüme katlanın, madam," diye fısıldadı, nefesi kızın ağzında ılıktı. "Size bir öpücük vermekte ihmalkâr davranırsam adamlarım hayal kırıklığına uğrar."

Birdenbire dudakları onunkilerin üzerinde sıcak bir şekilde gezinmeye başladı.

Baştan çıkarıcı öpücük, kadınsı varlığının çukurunda garip, açıklanamaz bir zevk uyandırdı. Bu, kol ve bacaklarındaki gücü tüketen, başını döndüren ve kalbinin kontrolden çıkmasına neden olan baş döndürücü bir karışımdı.

Kendisinin döndürüldüğünü ve sırtının küçük kısmının altında tutulan kolun üzerine indirildiğini hissetti. Bu pozisyon hiç şüphesiz

Adamlarının manzaradan tam olarak yararlanmasına izin verdi. Oradan itibaren öpücük hızla ilerledi ve adamın bakır duyularını ürküttü.

Dil, Cernise'in ağzını ipeksi bir şekilde yokladı ve onun çekingen tepkisinin tatlı nektarını açgözlülükle tüketti.

Cernise daha önce hiç

Bir öpücükte böylesine şok edici bir şey olabileceğini hayal etmiş ve ona tam erişim izni vermek dışında nasıl zarif bir şekilde karşılık vereceğini bilmiyordu. Ayrıca, ilk öpüşmesi olduğu düşünüldüğünde, bunun uygun bir öpüşme şekli olup olmadığından da tam olarak emin değildi. Yine de, mürettebatın yararı için bu kadar kapsamlı bir öpücüğün gerekli olduğuna dair keskin bir şüphe duyuyordu. Yine de aralarındaki anlaşma göz önüne alındığında, bunun Beau Birmingham'dan alacağı tek öpücük olduğunu düşünebiliyordu.

Tek bir endişe bile direnme arzusunu yok etti. Eğer o Yeni kocasıyla steril bir ilişkiye razı olacak, sonra da evlilikleri

sona ermeden önce kalbinde saklayabileceği her nefis anıyı toplayacaktı.

Kendisi farkında olmadan, kolları adamın boynuna dolandı ve yüksek sesle alkışlanmasına ve çalgınca abartılmasına neden oldu

Adamlarından mırıltılar ve ağır iç çekişler yükseliyordu. Gürültünün ortasında, adamların ince öksürükleri

Birdenbire kendine gelen Cernise dışında papaz neredeyse fark edilmedi. Ellerini ileri doğru hareket ettirdi Beau'nun omuzları üzerinden, yüzünü yana çevirirken onu hafifçe itti.

"Beau, lütfen...."

Doğrudu, Cernise'i de yanına çekerek adamlarıyla yüzleşti. Cernise, onu kendi tarafına doğru sıkıca kavradığında yüzünün yandığını hissedebiliyordu. Gerçekten de giydiği balina kemiğinden korsenin belini bu kadar sıkı sardığından şüpheliydi. Hemen orada kulakları sağır eden bir ısıklık kakofonisi, onay çığlıkları ve gök gürültüsü gibi alkışlar yükseldi. Beau gülerek onlara gösterişli bir selam verdi ve Cernise derin bir reverans yaptı, onun örneğini takip etmek zorunda hissetti.

Beau kargaşayı susturmak için bir kolunu tekrar salladı. "Pekâlâ, sizi sevdalı deniz kurtları, bugünlük gösterinizi yaptınız. Bir ya da iki fıçı getirmeye ne dersiniz? kutlayalım mı?"

Cernise ellerini kulaklarına kapattı ve önerisinin davet ettiği gürültü karşısında acı içinde kıvrandı.

Beau'nun kahkahasını göbeğinde duyabildiğinden çok daha iyi hissedebiliyordu. Adamlarından birkaçı onun emrini yerine getirmek için koşuşturdu ve çok geçmeden bir fıçı rom dolduruldu, bir musluk takıldı ve dolup taşan bardaklar elden ele dolaştırıldı.

Bay Carmichael imzalamaları için kâğıtları hazırlamış ve sabırla onların dikkatini çekmeyi bekliyordu. İlk imzalayan

Beau oldu.

adamın sabırlı gülümsemesini fark etti ve genç gelinine eşlik etti

din adamının yararlanması için kurulmuş olan küçük masaya götürdü. Yaşlı adam hokkaya bir tüy kalem batırdı ve Beau'ya uzattı.

"Kaptan, alt satıra imza atarsanız," diye ısrar etti ve Beau'nun dikkatini iki kağıttaki aynı yerlere çekti. Resmi görünümlü belgeler masanın üzerinde yan yana dizilmişti. "İki nüsha imzalamanızın en iyisi olacağını düşündüm; biri buradaki kilise kayıtları için, diğeri de gemiyle ilgili soruşturma olması ihtimaline karşı kendi limanınıza götürmeniz için. evliliğinizin yasallığı."

"Elbette," diye kabul etti Beau, adını zarif bir hareketle karalayarak.

Bay Carmichael, "Ve şimdi de siz, Bayan Birmingham," diye ikna etti.

Bayan Birmingham. Az önce yaşadığı şeyin tüm büyüklüğü yemin Cernise'in içinden akarak onu titretti.

Beau tüy kalemi ona uzattı ve titreyen parmaklarından kayarken hemen tekrar yakaladı. Bu kez elini kızın elinin etrafına dolayarak tüy kalemi sıkıca kavrayana kadar ona geri verdi, ama kızın solgun yanaklarına bir bakış, bayılabileceğini düşünmesine neden oldu. Bir kolunu tekrar Cernise'in beline dolayarak, "Fazla uzun sürmez Cernise," diye fısıldamak için yanına eğildi.

Masanın gözlerinin önünde çılgınca döndüğünü gördü, Bir iniltiyi bastırarak yüzünü manzaradan kaçırdı. Kısa bir an için, kendisine destek veren erkeksi forma doğru eğilmeye cesaret etti. Adam onu sessizce tuttu, tepkisinden rahatsız olmamıştı. Sarsılan dünyası yavaş yavaş yatıştı ve doğruldu, derin bir nefes aldı ve ardından yeni adını imzalama işine daldı. Kâğıdın üzerinde garip görünüyordu. beyaz parşömen, gerçek bir içeriği olmayan bir tuhaflık.

Bay Carmichael imzasını attı, balmumu sürdü ve belgelerin gerçekliğini kanıtlamak için kilise mührüyle damgaladı. Sonra imzaların üzerine kum sürdü, üfledi ve bir kopyasını dikkatle Beau'ya uzattı. "Kayıtlarınız için, Kaptan."

Bay Oaks sadece bir dakika önce onlara katılmış ve Beau onunla yüzleşene kadar saygılı bir mesafede kalmıştı. Arkadaşı tek kelime etmeden iki ağır çantayı amirine uzattı, o da rektöre verdi.

"Ve bu, Peder, yetimhaneniz için."

Beau'nun gülümseyen bakışlarıyla karşılaşan rahibin gözleri aniden yaşardı. Minnettarlığını ifade etmek için birkaç kez titreyen ağzını açtı, ancak kelimeler kabaran duyguları tarafından tekrar tekrar boğuldu.

Sonunda, yüzü buruşmuş bir halde, kuvvetle başını salladı. Beau adamın omzuna nazikçe bir el koydu ve ona eşlik etti onu iskeleye götürdü. Sert bir tokalaşmayla ayrıldılar ve son bir vedalaşmanın ardından Beau dönüp gelininin yanına geri döndü.

Gözlerinden süzülen yaşlar onu şaşırttı ve kendi sonuçlarını çıkarırken kaşları çatıldı. "Bu kadar çabuk mu pişman oldun, Cerynise?"

Başını iki yana salladı. "Hayır, Kaptan. Bay Carmichael için yaptığınız şey beni biraz şaşırttı."

Beau yardımseverliğine yönelik övgüleri kayıtsızca bir kenara itti. "Benim hediyem o adama layık değil. Kendisi ve karısı, mülteciler için güvenli bir sığınak kurma görevini üstlendiler.

Bu şehrin yetim çocuklarına, en azından bulabildikleri kadarına. Birçok açıdan babanıza benziyor, gençler ve onların bu dünyadaki gelecekleri için bir yük taşıyor. Bayım.

Carmichael onların ağızlarına bir lokma yemek ve kalplerine biraz neşe koymak için çalışıp didiniyor."

Bay Oaks bir an için uzaklaşmıştı ve şimdi elinde Beau için bir fincan romla geri döndü. Üstü sırtırken bir kadeh içti. "Tebrikler, Kaptan. Bir erkeğin gelin olarak alabileceği böylesine güzel bir hanım bulması pek sık rastlanan bir durum değildir. Kıskanılacak birisiniz."

Daha çok acımak gibi! Beau düşündü. Kızgın tencereden ateşe atlamak bir erkek için kesinlikle mantıklı bir şey değildi ama bir arkadaşını kesin bir felaketten kurtarmak için tam da bunu yapmıştı. O arkadaşının şimdi umutsuzca tadını çıkarmak istediği bir kadın olması, şimdi ya da daha sonra üstesinden gelebileceğinden hiç emin olmadığı bir zorluk oluşturunuyordu. Ama en azından şu anki durumda, eğer o ince bariyeri aşarsa, kimse onu masum bir bakireyle oynaşmakla suçlayamazdı.

Billy Todd aceleyle güverteye çıkıp, "Bay Monét kamarada yemeğinizi hazırladı efendim, hem de çok güzel bir yemek," diye anons etti.

"Teşekkür ederim, Billy." Beau geliniyle yüzleşti. "Yemek yemek ister misin, hayatım?"

Cerynise biraz şaşkınlıkla açlıktan ölmek üzere olduğunu fark etti ve hevesle başını salladı.

Beau'nun dudaklarında bir gülümseme belirdi ve yardımcısıyla yüzleşti. "Benim yerime devralın, Mr.

Oaks. Bana ihtiyacınız olursa eşimle birlikte yemekte olacağım."

Oaks ona anlamlı bir göz kırptı ve sırtıttı. "Evet, efendim."

Cernise refüje doğru ilerlemek için döndü ama kocasının kollarına atıldığını hissedince ani bir şaşkınlıkla nefesini tuttu. "Ne yapıyorsun sen?"

"Yeni gelinimi kamarama taşıyorum," diye kıkırdarak cevap verdi Beau, mürettebatından bir alkış daha almıştı. "Adamlarım bunu bekliyor, canım."

Cernise ağzının sağ tarafındaki küçük gamzeyi göstererek, "Umarım çok fazla şey beklemezler," diye espri yaptı. gülümsedi ve kollarını onun boynuna doladı. Söyledikleri tam olarak doğru değildi ama yine de onu kızdırmaktan zevk alıyordu.

Gölgeli merdivenlerden inerlerken, adamın gözlerinin çok yakın mesafeden yüzünü taradığını hissedebiliyordu. Sonunda aklındakini dile getirdi. "Anladığım kadarıyla öpücüğünden pek hoşlanmamışsın."

Zaman zaman ortaya çıkmaya alışkın olan hınzır cin, şaşkın bir tavırla sorusunu düşündü. "Çok aydınlatıcıydı efendim. Daha önce hiç böyle öpülmemiştim."

"Daha önce hiç öpüldün mü?" Beau kuru bir sesle sordu.

"Şimdi, efendim, eğer sorunuza cevap verirsem, itiraf etmek istemediğim sırlarımı ifşa etmiş olurum."

Kamarasının kapısına geldiler ve Beau sürgüyü kaldırdıktan sonra kapıyı omzuyla iterek açtı ve onu içeri aldı. "Bir koca ile karısı arasında hangi sırlar uzun süre anlatılmadan kalabilir? Bir çift genellikle en mahrem sırlarını paylaşır."

"O zaman yakınlaşacak mıyız?"

Beau kapıyı arkasından tekmeleyerek kapattı ve kollarının arasında tutmaya devam ettiği gelinine sırtarak baktı. Onu tıpkı güvertede yaptığı gibi tekrar öpmek için büyük bir istek duyuyordu ama yine de sorusu ilgisini çekmişti. Onun aklındakinden tamamen farklı bir şeyden bahsettiğini biliyordu. Samimi arkadaşlar adil bir Samimiyetten anlam olarak uzaktı ama gerginliğini hafifletmek için daha uygun bir soruyla karşılık verdi. "Yakınlaşmak ister misin, canım?"

Adamın ne demek istediğini anlayan Cernise, adamın dikkatli bakışları altında yanaklarını canlı bir renk kapladı. Yine de soğukkanlılığını koruyarak "Evli kalmak ister misiniz, efendim?" diye tatlı bir şekilde sorar.

Beau anı mahvetmeden buna nasıl doğru cevap verebileceğinden hiç emin değildi. Kızın iyiliği için sorusunu düşünüyor gibiydi. "Her şey yakınlaşmamızda ne kadar iyi anlaştığımıza bağlı."

Cernise anlayışla başını salladı. Samimi olmak istiyordu ama hayatının geri kalanında özgürlüğünün kısıtlanmasını da istemiyordu. "Eminim ki yolculuk sırasında eğilimlerimiz yeterince sınanacaktır. fiziksel birliktelik olmadan uyumluluk, Kaptan, bu yüzden gelininize teklifte bulunuyorsanız, belki de onları kalıcı bir birliktelik olmadan kabul etmeyeceğimi düşünmelisiniz. bağlılık."

Beau iç çekti. "Bunu söyleyeceğini düşünmüştüm."

"Hayal kırıklığına mı uğradınız Kaptan?" diye sordu sahte bir endişeyle. "Bence sen küçük bir sürtüksün," diyerek

elini geri çekti. Kolunu dizlerinin altından çekti ve ayaklarının yere kaymasına izin verdi. Giysilerinin ağırlığına rağmen, birlikte kayan vücutlarının etkisi, sadece bir kadının hissedebileceği

keskin bir özlem yarattı.

Beau'nun önümüzdeki haftalarda ve aylarda kendini ondan uzak tutmanın gerginliğiyle nasıl başa çıkabileceğine dair endişelerini artırdı. Ve sonra, garip bir şekilde, başka bir şey daha vardı. Daha bir dakika önce onu öpmeyi arzulamıştı ve bu arzusu hiç azalmamıştı. Yeni eGlenmiG bir kocanın tüm tutkusunu gösterecek bir öpücükle o yumuGak, güzel dudakları ayırmak için yanıp tutuGuyordu. Yine de bu cazibeyi son derece tedirgin edici buluyordu, çünkü normal düşünce tarzıyla çelişiyordu.

Tutkunun çılgın sığağında bile fahişeleri öpmekten kaçınan bir adam için, bu önlenemez dürtü

Daha önce hiç karşılaşmadığı bir şeydi bu. Yabancılarla öpüşmenin gereksiz olduğuna uzun zaman önce karar vermiş, ağzını paylaşmak için fazla kişisel bir uygulama olduğunu düşünmüştü.

onlarla. Ve zina ne kadar samimi olursa olsun, bir denizci ve bekar kalmaya niyetli bir bekar olarak, hem mizacını hem de kendini rahatlatmak için bunu gerekli bulmuştu.

erkekçe ihtiyaçlar böyle bir şekilde.

Beau'nun gözünün önüne birdenbire büyülenmiş gibi bir görüntü geldi.

Onun öpücükleri ve vücudu için şeytani bir şehvetle yanıp tutuşan inamorato, bu düşünceyi ne kadar çirkin bulmak isterse istesin, yine de içinde küçük de olsa bir gerçeklik payı olduğunu seziyordu. Her ikisine de aç olduğu gerçeğini inkâr edemezdi.

Cernise'in elini tutarak onu nazikçe kendisinden uzaklaştırdı ve Cernise dönmeyi bırakmadan önce lavaboya dönmek için kendine zaman tanıdı. Ellerini yıkarken omzunun üzerinden huysuz bir şekilde, "Düğün yemeğimiz bizi bekliyor, madam. Daha fazla gecikirsek soğuk olacak."

Cernise şalını geri çekti ve Beau'yu ürkek bir şekilde bekledi.

gömleğine ve pantolonuna kadar soyundu. Kravatını bir kenara fırlattı ve bir eliyle gömleğinin düğmelerini açarken masaya yaklaştı. Kadına bakmayı reddederek, bir kâğıt

çıkardı.

Şehvet dolu düşüncelerini kontrol altına almaya çalışırken onun için sandalyeye oturdu. Son zamanlarda ona her baktığında, onu ele geçirmek için bastırılamaz bir dürtüyle karşı karşıya kalıyormuş gibi görünüyordu. Güvertede ona verdiği öpücük kanında bir ateş yakmıştı ve bundan böyle bu doyumsuz arzuları kontrol etmenin kendisi için iki kat daha zor olacağını biliyordu.

Kendi sandalyesine yerleşen Beau şarabı açtı ve iki kadehi ağzına kadar doldurdu, o da eşinin görevi olarak bouillabaisse'i kaselere doldurdu. Bir süre sessizce yediler, her biri ayrı ayrı çıkmazları düşündü. Bu Beau'nun karısı olarak onunla yatağa girme fikri geçmiş hayallerinin doruk noktası olacaktı ama Cernyse biliyordu ki belki de çocuk sahibi olmak ve sonra değersiz bir şey gibi bir kenara atılmak gibi bir riski göze alamazdı.

Öte yandan Beau, Cernyse'in bekâretine sahip olmak için vermesi gereken taahhütlerin tamamen farkındaydı. Gelini hayatına sadece birkaç gün önce geri dönmüştü. Birlikte geçirdikleri bu kadar kısa sürenin ardından, kendisini Cernyse'e bir ömür boyu bağlayacak kararlar almaya nasıl cüret edebilirdi?

Ömür boyu mu? Onu tanımak için zamanı olmalıydı! Ve kızın da onu! Ve eğer onu kendi şartları altında kabul ederse, o zaman

kesinlikle denizciliğe veda ediyordu ve bu fikir pek de hoşuna gitmiyordu.

Cernyse Charleston hakkında bir şeyler duymak istiyordu ve Beau birkaç aydır oraya gitmemiş olsa da, ev ve tanıdıklar hakkındaki haberleri onunkilerden çok daha tazeydi. "Bay Downs'u hatırlıyor musun, eskiden Charleston'a nasıl gelirdi? ve sınıftan çıktıktan sonra bahçesinde koşuşturan çocuklar hakkında yaygara koparır mıydı? Sence hala Yaşamak mı?"

"Evet. Şimdi torunları onu ayaklar altında çiğniyor." Beau kıkırdadı. "Ama yaşlı adam onlara karşı çok daha hoşgörülü."

"Her zaman onun huysuz bir ihtiyar olduğunu düşünmüşümdür, ama bunun gerçekten doğru olduğunu sanmıyorum. Aslında, birileri benim yaratmak için bu kadar çok çalıştığım şeyi yok etseydi muhtemelen ben de aynı derecede kızardım. Bay'ı görmek isterdim.

Downs, sadece ev ve babamın okuluyla ilgili anılarım için bile olsa."

Beau, "Belki Charleston'a vardıktan sonra benim arabamla oraya doğru bir gezintiye çıkabiliriz," diye önerdi.

Cevabına yumuşak bir gülümseme eşlik etti. "Bu hoşuma giderdi Beau. Seninle çocukluğumuza dair pek çok anım var.... aslında ben çocukken ve sen sekiz yaş büyük bir gençken."

"Tüm eski komşularının gözlerini kamaştıracağın kesin. Muhtemelen seni hala kocaman gözleri ve örgülü saçları olan o cılız küçük kız olarak düşünüyorlardır."

Cerynise kıkırdadı. "Lütfen Beau, bana o zamanlar ne kadar korkunç görüldüğümü hatırlatma."

"Kendinizi sade biri olarak hatırlıyorsanız yanılıyorsunuz, hanımefendi.

Şu anda zarif bir kuğu gibi görünürken öyle olamazdın."

"Lütfen!" diye yalvardı yine kahkahaları arasında. "Kibrimi böyle harika iltifatlarla besleyeceksin."

Kadehini yeniden doldururken ona çarpık bir gülümseme verdi. "Yalan söylediğimi mi düşünüyorsun?"

"Yalancı olmadığını biliyorum Beau. Çok iyi hatırlıyorum Sert bir disiplin anlamına gelse bile babama birçok kez gerçeği itiraf ettiniz. Tek düşünebildiğim, bu tür bir dürüstlüğün

olgunluk çağında. Babam, bindiğin o aygırın üzerinde kendini öldürmeni engellemek için çok çaresizdi. Eğer derslerini bitirmezsen, genellikle onu alırdı. sırf o hayvana binmen konusunda endişelenmek zorunda kalmamak için okuldan sonra kalmanı sağlamak için bir fırsat."

"Kör olduktan sonra babam sonunda yaşlı Sawney'i öldürmek zorunda kaldı. Dikenli ağaçlar yüzünden kör olduğuna eminim. beni götürmeye meyilliydi. Bazen kafasına binilmek istemediğini koyar ve benden bir şekilde kurtulmaya çalışırdı."

"Oh, o zamanlardan birini çok net hatırlıyorum ve sizi dinlemek sadece babamın endişelenmek için bir neden."

"Evet, öyle yaptı ama ben o yaşlı hayvana hükmetmeye kararlıydım. Bu süreçte neredeyse kendimi öldürüyordum."

"Yapmadığına sevindim," diye mırıldandı.

Onun yumuşak bakışları ve sıcak gülümsemesi, bir erkeğin uzakta, ıssız bir limanda hayalini kurabileceği ve aylarca özlemini çekebileceği şeylerdi. Onu gerçekten karısı olarak kabul edip sonra nasıl terk edebilirdi?

Yemeğin sonunda Beau, genellikle çalışırken giydiği türden bir pantolon çıkardı. Şu anda onu giydiren daha pahalı olanları çözerek Cerynise'e doğru bir bakış attı ve uyardı, "Sen Bir erkeğin kıyafetlerini değiştirmesini izlemek konusunda çekinceleriniz varsa arkanızı dönmek isteyebilirsiniz. Geri dönmem gerek."

Güverte ve pantolonumu her indirdiğimde başka bir kamaraya koşmayacağımdan eminim. Adamlarım yeni evli olduğumuzu düşünerek bunu kesinlikle tuhaf bulacaklardır."

Cerynise soğukkanlılıkla sırtını gösterdi. "Yakınlaşma teklifinizi reddettiğim için bana yine kızdınız mı? Yoksa evlendiğiniz kadınlara genellikle hırlar mısınız?"

Beau kısa bir süre güldü. Karısına yakın olmanın, onun için çok önemli olduğunun bilincine çoktan varmıştı. Hissedebileceği tüm çiftleşme içgüdülerini harekete geçirdiğinde, pek de iyi bir ruh halinde değildi. Aklından geçen başka bir şeye boyun eğeceğine dair hiçbir umut görmezken, nazik olmayı nasıl düşünebilirdi ki? "Birkaç haftalığına da olsa karım olacaksan, canım, küfretmeme alışman gerekecek, eğer kastettiğin buysa. Denizciler akıllarından geçenleri bir kadının duyabileceğini düşünmeden söylemeye eğilimlidirler."

"Peki, bana denizci eğitimini verecek misin? yerel dil?" Bunu takip eden uzun sessizlikte Cerynise onun nazikçe kışkırtmasına vereceği tepkiyi beklerken dişleri alt dudağını gergin bir şekilde çekiştirdi. Çocukken ona sık sık meydan okumuştı; şimdi nasıl durabilirdi?

Beau, gömleğini ve pantolonunu çıkarırken genç karısının sert bir şekilde dikilmiş formunu yavaşça inceledi. Elbette, erkeklik içgüdülerini dizginlemenin ve onu yatıştırmaya çalışmaktan kaçınmanın kendisine ne kadar acı verdiğini bilmiyordu.

Ona gerçeği söylemenin içinde bulunduğu koşullara yardımcı olup olmayacağı konusunda da bir fikri yoktu ama denemekten de geri kalmıyordu. "Asıl yapmak istediğim şey, canım, sana çok daha zevkli bir şey öğretmek. Gözde olmadığın için, senin yanıdayken biraz gergin olmamı bekleyebilirsin. Bir erkek güzel bir kadına bakarken onu hayal etmeden duramaz.

kollarında çıplak. Sizin durumunuzda merak etmeme gerek yok. Burada, kamaramda geçirdiğiniz ilk geceden beri aklımdan çıkmıyor."

"Beni yıkadığın zamanı mı kastediyorsun?" diye dürttü.

Beau şaşkınlıktan neredeyse çenesini düşürecekti. Bakışlarını dikkatle uzaktaki duvara sabitlediğini tahmin ediyordu ama onun şaşkın ifadesinin tadını çıkarmak için sabırsızlandığını hissediyordu. "Nereden biliyorsun?"

"

"Küvetinizde benimkine çok benzeyen uzun bir saç gördüm."

Beau ona yaklaşırken pantolonunun düğmelerini ilikledi. "Bir şeyler yapmalıydım Cerynise. Baştan aşağı üşümüştün ve ölümle burun buruna gelmeni istemedim. Son yıllarda bir adamın soğuk havaya yenik düştüğünü gördüm. kıyı izninden gemimize dönmeye çalıştı. Çok üşümüştün, başaramayacağından korktum."

"Şimdi geri dönmek güvenli

mi?" "Evet."

Cerynise kasıtlı olarak onunla yüzleşti ve hemen boynundan başının tepesine doğru yükselen bir sıcaklık hissetti. Belden yukarısı çıplaktı ve o geniş kare omuzları ve gergin bir bele doğru daralan sert kaslı göğsü görünce nefesi huşu içinde kesildi.

"Giyinmemişsin."

Böylesine erkeksi bir zarafet ve güzellik karşısında şaşkınlık içinde kekeleydi.

Kızın yanaklarının kızardığını fark eden Beau, yaklaşırken meraklı bakışlarını kızın üzerine dikti. "

Daha önce hiç gömleksiz bir adam görmedin mi?"

"Belki ben çocukken, ama sadece babam." Bakışlarını başka bir yere odakladı. "Bunun ötesini hatırlayamıyorum."

"Bana bak, Cerynise." Cerynise reddedince Beau onun elini yakalayıp göğsüne bastırdı ve Cerynise'in uzaklaşma çabalarına karşı sıkıca tuttu. "Görüyor musun? Ben etten ve kemiktenim. Utanılacak bir şey yok."

Gözlerini tereddütle kaldırdı ve zümrüt yeşili gözleriyle buluştu.

Kendi ateşleriyle yanıyor gibiydiler, içinde alev alev yanan bir sıcaklığı körüklüyorlardı. "Yarı çıplak erkeklerle karşılaşmalarım inkar edemeyeceğim kadar nadirdir."

Bakışlarını utangaç bir şekilde kaslarının üzerinde gezdirdi. "Ama bir tahminde bulunacak olursam, mükemmele çok yaklaştığınızı söyleyebilirim."

Beau usulca kıkırdadı. "Eh, şimdi mi? Bakın kim güzel iltifatlar ediyor."

"Doğru," diye iç geçirdi, ağzı belli belirsiz bir gülümsemeye yukarı doğru titriyordu.

Elini yukarı doğru kalbinin yanına, bir erkek meme ucunun üzerine, yavaşça göğsüne ve sonra aşağıya doğru hareket ettirdi.

Pantolonunun üstünden, bir yandan da sadece arzu olduğunu tahmin edebileceği bir şeyle giderek daha da bulanıklaşan gözlerini izliyordu. Çıplak bedeniyle ona dokunabilecek kadar yaklaştı ve dudaklarını yavaşça onunkilere doğru indirirken başını yana eğdi. Kızın ağzının onunkini karşılamak için ayrıldığını gördü. İhtiyacı olan tek bahane buydu. Birdenbire onun içindeydi

ve onu sertçe kendine doğru bastırıyordu. Baş döndürücü bir zevkle kızın ağzını keşfediyor, öpücükleri açgözlülüğüne teslim etti. Parmakları kadının arkasından kopçaları ayırmaya başladı, elbisesinin yakasını kalçalarına kadar ustalıkla gevşeterek omuzlarına ve kollarına doğru sıyırdı. Giysi, iç etekliğinin üzerinden bir

Bakışlarını şımartmak için geri çekildiğinde hafif bir hışırtı duyuldu. Kadının diafanla kaplı göğsü korsesinin üzerinde gergin bir şekilde yükseliyor ve adamın aceleyle soyunduğu zamanki anısını uyandırıyor. Islak giysilerini uzaklaştırdı. O sırada, kızın durumu hakkında çok endişeli olduğundan, kadınsı formuna duyduğu erkekçe takdirin tadını çıkaramamıştı. Ancak daha sonra, kızın yeniden canlanacağından emin olduktan sonra Hafızası, yuvarlak göğüslerini ve kıvrak vücudunu saran sırlı kombinezonun görüntüleriyle onunla alay ediyordu, Aclığını bir nebze de olsa bastırıyordu. Şimdi de durum farklı değildi.

Beau, kendisine neredeyse temkinli bir şekilde bakan, çekingenliğini ve ürkekliğini belli eden o koyu yarı saydam gözlere gülümsedi.

Belirsizlik. Adamın uzun bakışları altında, göğüslerini örtmek için çaba sarf etti ve başını sallamasına neden oldu.

"Sana bakmama izin ver," diye yumuşak bir sesle ısrar etti, ellerini tutarak

onunkine. Adam, kızın bileğinden omzuna doğru kısa öpücükler kondurarak dudaklarından yumuşak, dalgalı iç çekişler çıkardı.

Adamınki yavaşça inerek kadının ipeksi tenini izledi, ta ki kaşkorse dantelinin üzerinde küstahça bastırılmış kışkırtıcı dolgunluğa ulaşana kadar. O sırada göz kapaklarının titrediğini gördü.

Kabaran tümsekleri sıcak öpücüklerle okşadı, giyinik tepelere yaklaştı ama şimdilik ihtiyatlı bir şekilde onlardan kaçındı. Şakacı oyalanması tersine döndü ve kadının boğazı

boyunca yukarı doğru kaydı. Sonra tam boyuna doğru doğruldu ve yüzünü dikkatle izleyerek ağzını indirdi

onunkine doğru. Hiçbir direniş belirtisi görmedi. Adamın dili utangaç bir şekilde kızinkiyle oynadı, ta ki kız da bu oynak birleşmeye katılana kadar. Öpücükleri daha çok tepkisini güçlendirmek, derinlemesine araştırmak, onu Dilini içeri doğru soktu ve ağzı onunkini kaplarken dudaklarını neredeyse baştan çıkarıcı bir çılgınlıkla yuttu.

Cernise tüm benliği eriycekmiş gibi hissediyordu ama adam geri çekilip parmaklarının iç çamaşırının üst kısmını yavaşça okşamasına izin verdiğinde kalbi daha hızlı atmaya başladı, dantelin üstünden narin pembe bir kürenin en üst kısmı ona bakana kadar iç çamaşırını kışkırtıcı bir şekilde aşağı doğru çalıştırdı. Yumuşaklığından büyülenen adam, ipeksi dokuyu parmak ucuyla hafifçe ovaladı ve okşayıcı okşamaları sonsuz derecede aşağıya doğru inmeye başladığında Cernise'in kalp atışlarının hızlanmasına neden oldu. Cernise'in nefesinde keskin bir kesiklik oluştuğu anda Çünkü başparmağı hemen oradaydı, nazikçe üzerinde geziniyor ve sonra onu çevreleyen pembe etin etrafında dolaşıyordu.

Beau'nun durdurulmadan buraya kadar gelmiş olmaktan duyduğu memnuniyet, kendi dudaklarından da bir iç çekişi beraberinde getirdi. Başı aşağı doğru eğildi ve nefesi

Açık ağzı meme ucunu kavrayınca ani bir şaşkınlıkla içe doğru çekildi. Alev alev yanan bir ateş, dudaklarından sessiz bir inilti kopana kadar içinde doyumsuz bir açlık uyandırarak uysal tepeyi yavaşça okşamaya başladı.

Kendini teslim ederken başı coşkuyla geriye düştü. içinde uyandırdığı şehvetli hazza tamamen kapılmıştı. Belli belirsiz bir şekilde korsesinin arkasından gevşetildiğini ve ardından kombinezonunun yere inişine eşlik ettiğini fark etti.

Saçları serbest bırakılmıştı ve omuzlarının üzerine parıldayan dalgalar halinde dökülüyordu. Adamın eli, ipeksi, çağlayan uzunluğunu sırtından aşağıya, pantolonuna ulaşana kadar takip etti. İçine girdi, çıplak kalçalarının üzerinde gezindi, kalçalarını okşadı.

Cernyse kendini onun pantolonunun altındaki sertliğe sıkıca bastırmak zorunda hissedene kadar nefis dolgunluk. Sonra birdenbire kollarının arasına alındı. Beau üç uzun adımda ranzasına varmış, Cernyse'i ranzanın üzerine yatırmış ve altındaki örtüleri çekiştirerek indirmişti. Kadının son giysilerini de

giysilerini Cernyse'in üzerinden aldı ve sonra arkasını dönmek için hiçbir çaba sarf etmeden pantolonunu çıkarmak için geri çekildi. Cernyse'in gözleri bu cesur erkeklik gösterisi karşısında irileşti, ama hemen ardından yanına bastırıyor, yüzünü, göğüslerini öpüyor, belini ve kalçalarını kemiriyordu.

"Seni istiyorum," diye mırıldandı boğuk bir sesle, elini Cernyse'in vücudunda aşağıya doğru kaydırды ve sonra tekrar yukarıya, kalçalarının arasına götürdü. Cernyse onun davetsiz misafiri karşısında şaşkınlıkla irkildi ve geri çekilmeye çalıştı ama adam yatıştırıcı sözler ve boğucu öpücüklerle onu rahatlaması için kandırdı, ta ki Cernyse kendini ona açana kadar. Adam Cernyse'in kadınsı yumuşaklığını incelerken son derece nazikti ve çok geçmeden Cernyse'in duyuları kendinden geçmeye başladı.

Garip ateşler yakıldı ve bellerinden yukarı doğru alevlenmeye başladı, vücudunda kapsamlı hisler dolaşmaya başladıkça kıvrınmasına neden oldu.

Cernyse yan dönüp onunla yüzleşmek için harekete geçtiğini hissetti. Çok geçmeden dudakları ve dilleri vahşi bir öpüşme alışverişinde birbirine karıştı. Bu öpüşmelerden oldukça etkilenen Cernyse, adamın kaslı vücuduna yaklaştı ve ince kalçasını onun kalçasının üzerine doğru kaldırdı.

Ateşli bıçak, nemli bıçağı okşamak için ileri doğru bastırdı.

Kadınsı yumuşaklık, dış saçaklar boyunca yavaş, alaycı
vuruşlar her ikisinin de şehvetli bir zevkle nefes almasına
neden olan hisler uyandırana kadar. Dizginlenemez bir
yüzsüzlüğe uyanan Cerynise onu okşamaya ve öpmeye
başladı

kocasının gergin kaslı göğsü. Parmakları utangaç bir şekilde küçük sert meme uçlarının üzerinde ve erkek göğüslerinin etrafında gezindi. Bir sonraki anda Beau onun elini yakaladı ve göğsünün üzerinde aşağıya doğru hareket ettirdi, ta ki sert shaftın etrafına kapatana kadar ve ondan şaşkın bir nefes aldı. Yüzünü öpücüklerle okşarken kulağının dibinde mırıldandı ve kız onun nefesini kesene kadar talimatlarına çekingen bir şekilde uydu. Onu memnun etmenin verdiği heyecan cesaretini artırdı ve daha cesur bir hale geldi, bir yandan kendi merakını yatıştırırken Beau'nun daha önce ulaşabileceğini hiç bilmediği yüksekliklere çıkmasına neden oluyordu. Belki de Her şeye rağmen, iyi eğitilmiş bir dünya kadını yerine bir eşle sevişmek hakkında söylenecek bir şey var.

Kapı acilen çalınınca Cerynise irkildi ve Beau keskin bir inilti çıkardı. O da Bir elini alnında gezdirdi ve bu zamansız anda onları rahatsız edecek kadar duygusuz olan kişiye sessizce lanet okudu.

"Ne istiyorsun?" diye hırladı, bir dirseğinin üzerinde yükseldi ve geçide doğru bir bakış fırlattı.

"Özür dilerim Kaptan," diye seslendi Billy Todd bariyerin arkasından. "Bay Oaks beni, evraklarınızı görmek ve sevkiyatınızı kontrol etmek için sulh yargıcının ofisinden bir adamın gemiye geldiğini söylemek için gönderdi.

tarihler. Bay Winthrop'la aranızdaki anlaşmazlığı çözene kadar adamlarıyla birlikte Audacious'u gözetim altında tutacaklarını ve kaçmaya çalışmadığınızdan emin olacaklarını söylüyor."

Beau, Alistair Winthrop'un ulaşabileceği bir yerde olsaydı, onu hemen o anda kargaşaya sürükleyebileceğinden emindi. "Belgeleri hemen getiriyorum."

Beau zahmetli bir iç çekişle uzun bacaklarını ranzanın kenarına doğru sallarken Cernise arşafı üzerine örttü. Bir dirseğini dizine dayamış ve alnını eline dayamış halde derin bir hayal kırıklığı içinde oturuyordu. Buraya kadar gelmişken tam da zevkin eşiğinde engellendiğine inanamıyordu.

Cernise'le yüzleşmek için yatakta dönerek onu hiç azalmayan bir tutkuyla öptü. "Beni burada bekle," diye fısıldadı dudaklarına ve sonra gözlerinin içine gülümsedi. "Elimden geldiğince çabuk döneceğim."

Cernise ne diyeceğini bilemeden onun yüzüne baktı. Kapının alınması onu ürkütmekten fazlasını yapmıştı. Ona neredeyse ne verdiğiin farkına varmasına neden olmuştu. Ne de olsa geleceğe dair hiçbir söz vermemişti ve şimdi evli olsalar da, eve döndüklerinde şüphesiz özgürlüğünü isteyecekti. Ve eğer isterse, bunu ona vereceğinden hiç şüphesi yoktu, çünkü ne kadar derinden incinmiş olursa olsun, onu iradesi dışında tutmayı asla düşünmezdi.

Onu uzakta tutmak daha iyi, diye fısıldadı sağduyu. O zaman seni çocukla bırakacak diye endişelenmene gerek yok.

Cernise yeni kocasını giyinirken izlerken kendini oldukça yüz­süz hissediyordu ama evliliklerinden bu küçük, samimi anlardan başka kazanacakları bir şey yoksa, o zaman kapıyı yüzüne kapatmadan önce toplayabildiği kadarını toplayacaktı. Bu çok yakında olacaktı.

S ix

"Ne demek benimle yatmayacaksın?" Beau genç karısına çıkıştı. "Daha kısa bir süre önce oradaydın. Güverteye çıktığımdan beri ne değişti?"

Cernise onun haykırdığı her kelimeye yüzünü buruşturmuş ve öfkeli bakışları karşısında titremekten kendini alamamıştı. Konumunu belirttiğinde onun öfkesini tahmin etmişti ama

Bu kadar gürültülü bir ses tonuyla geleceğini tahmin etmemişti. "Lütfen sesini alçaltır mısın Beau?" diye yalvardı. "Bütün gemi işimizi öğrenecek."

Beau öfkesini göstermek için hırladı ve kütüğünü kamaranın diğer tarafına gönderdi. Dolabın köşesine çarptı, yere düşmeden önce kağıt demetlerinin havada uçuşmasına neden oldu. "Bütün dünya bizi duysa bile umurumda değil, madam. Tek bilmek istediğim

Ben güvertede o ahmak polis memuruyla konuşurken fikrini değiştirmene neden olan ne oldu?"

Cernise ona sessizce, "Sesini alçaltırsan sana söylerim," diye güvence verdi. "Ama bana bağırmaya devam edersen, bu gemiyi terk eder ve Carolinas'a bensiz gitmene izin veririm."

Beau huysuzca homurdandı ve dolabına doğru yürüdü, orada diz çöküp makbuzlarını ve belgelerini toplamaya başladı. Birkaç dakika önce kamaradan çıktığında, kendini tutkunun ateşine öylesine kaptırmıştı ki, sanki bağırsakları karnından dışarı çekiliyormuş gibi hissetmişti. Şimdi karısının açıklamasıyla büyük bir hayal kırıklığına uğradığını söylemek, sıkıntısını çok hafifletmek olurdu.

"Gerçekten evlenmek istemediğini biliyorum Beau," Cernise gergin bir şekilde söze başladı ve adamın omzunun üzerinden kendisine fırlattığı bakışla birdenbire irkildi. Cesaretini toplayarak devam etmek için kendini zorladı, ama şimdi kesinlikle

Sesinde bastıramadığı bir titreme vardı. "Eğer ben Benimle birlikte olmana ve bunun sonucunda çocuk sahibi olmana izin verirsem, özgürlüğün tehlikeye girer. Sırf çocuğun için doğru olanı yapmak zorunda kalabilirsin diye bana bağılıymışsın gibi hissetmeni asla istemiyorum. Bu nedenle, eğer beni hala Charleston'a götürmek istiyorsan, ikimiz için de daha iyi olacağına inanıyorum. aramızdaki mesafe. Eğer başka bir kabinim olsaydı..."

Beau, kürek çekerken yaşadığı hayal kırıklığıyla kütüğünü bu kez karşı tarafa fırlatmak için büyük bir istek duyuyordu. Ama öfkesini zaten hırpalanmış olan kitaba yöneltme dürtüsünü dizginledi. Onun yerine, öfkesini güzel gelin. "Lanet olsun, kadın! Sana daha önce söylemedim mi, koca gemide boğazına kadar yüke batmamış bir tane bile kalmadı?"

Cerynise ellerini ovuşturdu, eğer onu ikna edici kurlarıyla tekrar kandırırsa ona karşı koyamayacağını biliyordu. Yumuşak bir dokunuşla onun iradesini çalabilirdi, sokulgan bir öpücük. "Yerde sadece battaniye serecek kadar bir alana ve yıkanıp giyinmek için bir yere ihtiyacım olacak."

Beau kötü bir küfür mırıldandı ve sonra tek kelime etmeden kamara kapısına doğru yürüdü, kapıyı çekerek açtı ve koridorda kükredi, "Meşeler!"

Oradan masasına gitti ve kütüğü masanın üzerine çarparak yere düşürdü. Gözleri öfkeyle fokurdayarak, içinde bulunduğu durumdan duyduğu tiksintiyi açıkça ortaya koyan sert bir bakış fırlattı. Sonra yumrukları sıkıca kenetlenmiş, bilekleri katlanmış bir şekilde adımlamaya başladı
Komutan yardımcısını beklerken biri diğerinin arkasına geçti.

Cernise onu ihtiyatla izledi. Tek başına geçirdiği dokuz yıl içinde Beau Birmingham, Cernise'in yeni yeni anlamaya başladığı şekillerde değışmişti. O çok iyi hatırladığı çocuktan geriye sadece yüzeysel izler kalmıştı. Beau, bir zamanlar hayal edebileceğinden çok daha kararlı bir adamdı; öfkesinin farkına varması için ona bir bakış atması yeterliydi. Otoritesine ve kolayca itaat edilen emirler vermeye alışmıştı. Onunla evlenmeyi kabul ederek kendi kontrolü altındaki bir bölgeye girmişti. Kocası olarak onu kamarasında tutmaya ve eğer isterse onunla sevişmeye mutlak hakkı vardı. Ama kadın buna karşı çıkmıştı ve şimdi

rütbelerdeki isyana çok benzeyen bir şeyle uğraşmak zorunda kalıyordu.

Yolcu salonundan hızla inen ayak sesleri dikkatlerini açık kapıya yöneltti ve kısa bir süre sonra nefes nefese kalmış ikinci kaptan belirdi.

"Kükrediniz mi, Kaptan?" Stephen Oaks şakacı bir sırıtışla sordu.

"Evet!" Beau alaycı bir tavırla cevap verdi. "Yandaki kamaradan kargoyu çıkarmak için birilerini görevlendirin."

Oaks aniden şaşkına dönmüş gibiydi. "Nereye koyayım efendim?"

"Herhangi bir yere!" Beau homurdandı, sabırsızlık ve kızgınlıkla bir elini havaya kaldırdı. "Eğer yer varsa tercihen diğer kamaralarda."

Stephen Oaks başını yandaki konaklama yerine doğru eğerken hâlâ şaşkındı. "Burası temizlendikten sonra ne yapılmasını istiyorsun?"

"Leydimin konforu için giydirin...."

"Leydiniz...?" Oaks'ın çenesi sarktı ve şaşkınlıkla birinden diğerine baktı. "Yani... senin

...karınız, efendim?"

"Gemide başka bir bayan mı var?" Beau yumruklarını dar kalçalarına yerleştirerek alaycı bir tavırla sordu. "Elbette, karımı kastediyorum!"

Oaks duyma yetisinin bir daha asla eskisi gibi olmayacağından emindi. "Ama ben... ben düşündüm ki-"

"Düşünme, lanet olsun! Sadece sana söyleneni yap!"

"Emredersiniz Kaptan." Son derece gergin ve şaşkın görünen yardımcı kamaradan takdire şayan bir hızla çıktı, Kapıyı arkasından nazikçe kapatacak kadar akli başında olmayı başardı.

Cerynise neredeyse adam için üzülecekti ama kendisi ve başına gelebilecekler için çok daha fazla endişeleniyordu. Kocasından gelecek. Beau sanki ona bir an daha bakmaya tahammül edemeyecekmiş gibi dönüp galerinin pencerelerine doğru yürürken kadın dehşet içinde bekledi. Nehre bakarak ellerini tekrar arkasında kenetledi ve uzun, koyu renk giysili bacaklarını sert bir duruşla açarak durdu, cilalı çizimleri Cerynise'in sessizce başka bir kulübeye taşınmak için eşyalarını toplamaya başladı. Beau'nun sesi sessizliği bozunca başladı.

"Bana bundan zevk almadığını söyleyemezsin," diye meydan okudu dönmeden. "Araya girmeseydim seninle sevişmeme izin verecektin."

Cernise onun haklı olduğunu çok iyi biliyordu ama dilini tuttu, nasıl olduğunu tartışmanın bir yararı olmadığını gördü. Onun coşkusuyla tamamen kendinden geçmişti.

"Nesini beğenmedin?" Beau metanetle devam etti. "Bana dokunmaktan hoşlanmadın mı?"

Cernise bu olasılığı reddetmek için ağzını açtı ve sonra ona sadece bir şans vermiş olacağını fark ederek ağzını kapattı. Eğer onu okşamaktan ne kadar zevk aldığını söylerse, ona boyun eğmesi için baskı yapmaya teşvik edecekti.

"Aramızda olanlar hakkında bir şey söylemeyi reddediyor musun?" diye gürledi.

"Buna cüret edemem," diye uysalca cevap verdi, adamın güçlü sırtına bakarak. "Sadece birlikte yaptıklarımızdan hiç hoşnutsuzluk duymadığımı söyleyebilirim. Aslında oldukça keyifliydi, ama ikimiz de biliyoruz ki sonuçlarını

sonunda benimle uğraşmana izin vererek bieceksin. Aklınızda hiçbir şüphe kalmadığından emin olana kadar Sadece şimdi değil, gelecek yıllarda da beni karın olarak istiyorsan, evliliğimiz feshedilene kadar kendimi senden uzak tutmam en iyisi."

"Yani, erkekleri evliliğe ikna eden diğer tüm kadınlar gibi bana da tuzak kuruyorsun," diye alaycı bir tavırla suçladı Beau. "Bana tadına bakmam için küçük bir çerez veriyorsun ve sonra da tatlı eti önümde bir ipte sallıyorsun, ta ki ben ıstırapla kuşatılana ve sonunda karşılığında istediğimi verirsen sana istediğin her şeyi vermeye razı olana kadar."

Cernise onun duygusuzca vardığı sonuç karşısında öfkesinin yükseldiğini hissedebiliyordu. "Efendim, benimle ve geminizle Londra'yı terk etmek için zmnzn evlilik olduğunu hatırlatabilir miyim?" Adam yüzünü ona dönüp devam edince Cernise fkeden kudurdu.

azalmadan. "Ünvanlı bir düzenleme sizin fikrinizdi, efendim, ama şimdi sızlanıyor ve sizi teklifinize bağlı tuttuğum gerçeğinden yakınıyorsunuz. Bana bir erkeğin bir kadının yanında olmasının ne kadar zor olabileceğine dair ağlamaklı bahaneler sunmayın.

Charleston'a vardığımızda bekârlık statüne dönmek istemenin bedeli bu olacak! Senden zaten verdiğinden daha fazlasını istemedim ve senden de aynı şeyi yapacak kadar centilmen olmanı istiyorum. aynı."

Kaşlarını çatarak son bir kez daha baktıktan sonra kapıya doğru yürüdü, kapıyı çekerek açtı ve kararlı bir hışımla oradan ayrıldı.

"Kahretsin, Cerynise, buraya geri gel!"

Onun sert komutunu duymazdan gelerek eteklerini tuttu ve koridor boyunca uçarak merdivenlerden yukarı çıktı. Adamın gürleyen küfürlerini ve peşinden koşan ayak seslerini duyabiliyordu ama bunlar sadece ayaklarına kanat takmaya yarıyordu.

Son basamağa yaklaştığında nefesi kesilmiş ve yüzü kızarmıştı. Ona bir anlık bir bakış, refakatçinin yakın çevresindeki neredeyse herkesin meraklı dikkatini çekmişti ama Cerynise'in beklemediği şey, sadece bir çift genç, şık giyimli beyefendiydi. güverteye doğru fırlarken merdivenlerin önünden geçiyordu. Çarpışmanın etkisiyle gelişigüzel bir şekilde savrulunca, yiğitlerden birinin nefesi kesildi ve düşüşünü durdurmak için kolunu tuttu. Adam bir anda kendi bileğinin de çelik gibi kavrandığını gördü.

"Çek ellerini karımın üzerinden!" Beau, onu yakalamak için aceleyle merdivenleri üçer üçer çıkarken emretti. Başka bir adamın karısına dokunduğunu gördüğünde hissettiği kıskanç öfke neredeyse o adamın suratına bir yumruk indirmesine neden oluyordu.

"Affedersiniz efendim," diye aceleyle özür diledi beyefendi, hanımefendinin elini gevşetip geri çekilirken. "O düşme tehlikesi varmış gibi görünüyordu. Aksi takdirde asla bu kadar cesur davranmazdım."

Rahatlayan Beau adama sert bir gülümseme verdi. Şu anda yapabileceğinin en iyisi buydu, çünkü hâlâ Cerynise'e kaçtığı için öfkeliydi. Elini tuttu ve Cerynise'in buz gibi bakışından hemen anladığı için Kadının özgürlüğünü geri almaya kararlı olduğunu anlayan Beau, tuttuğu elini arkasına sakladı ve orada sıkıca tuttu. Bakışlarını adama yönelten Beau sonunda sözlü bir yanıt vermeyi başardı. "Eminim karım yardımlarınız için minnettardır, efendim. Teşekkür ederim, beyler."

Şimdi izin verirsiniz.... çok önemli bir konuyu tartışıyorduk."

"Kaptan siz misiniz?" diye sordu ikinci beyefendi, aniden umutlanmış görünüyordu.

Beau adama yapmacık bir şekilde başını salladı. "Evet."

İkinci yabancı tekrar konuşmadan önce iki yabancı rahatlamış bir şekilde gülümsedi. "Arkadaşınız rahatsız olduğunuzu söyledi Kaptan, ama çok önemli bir konuyu görüşmek için uzun bir yolculuk yaptık.

ilginizi çekebilir. Elimizde, sizi tanıyan bir tüccarın, güzel sanatlar koleksiyoncusu olduğunuz için ilginizi çekebileceğini söylediği bazı nadir eserler var."

"Bu nadir eserler de neyin nesi?"

"Tablolar, efendim," diye cevap verdi ilk beyefendi.

"Kalitemizi görebilmeniz için yanımızda bir tane getirdik.

bahsediyoruz. Bakmak ister misiniz efendim?"

Beau şu andan daha iyi bir zaman seçebilirdi. dikkatini getirdikleri şeye verdi, özellikle de Cernyse gizlice de olsa h    ondan kurtulmaya çalıştığı için, ama inatla onay verdi
ince bileğine tutunuyordu. Birazdan gemiden ayrılmak için acele eden ikinci beyefendi, yumuşak bir beze sarılmış çerçeveli bir kanvasla geri geldi.

"Bunu görene kadar bekleyin Kaptan," dedi ilki neşeli bir g   msemeyle Beau'ya bakarken. O da Beau'yu bekledi. Parçanın ambalajını dikkatle açtıktan sonra, arkadaşı tabloyu kaptana doğru çevirirken, elini gösterişli bir hareketle tablonun n  nde salladı. "Hiç bu kadar muhteşem bir şey grd  n  z m   efendim?"

Cernyse kendi resimlerinden birini tanıyarak irkildi. Bir ocuk ve bir sepet dolusu yiyecek taşıyan bir kadının Yiyecekleri, kıvrıcık saçlı genci almak için kollarını uzatan çalışan kocasına verdi. Bu şartlar altında onu tekrar gören Cernyse g   mek için b    k bir istek duydu. Her ne kadar iki adam bunun en y   sek kalitede nadir bir eser olduğunu s   leyerek ona yaptıkları iltifattan habersiz olsalar da, Cernyse eğlencesini bastırdı ve mırıldanmak için Beau'nun yanına eğildi. "Canım," diye mırıldandı ikisinin de yararına, "sakıncası yoksa sizinle bir dakika özel olarak konuşabilir miyim?"

Beau onun bu sevecenliği karşısında şaşırmıştı ama yine de mazeretlerini sundu. Adamlara sırtını d    ğ  nde karısının elini serbest bırakmak zorunda kaldı ama karısının elini nazikçe kolunun kıvrımına yerleştirmesi onu anında memnun etti. Hareket ettikten sonra özel olarak konuşabilecekleri önemli bir boşluktan uzaklaşarak onunla y   leşti. "

Ne oldu, Cernise?"

"Beau, bence o adamlar gerçekten seni kandırmaya çalışıyor."

Adam şaşkınlıkla kaşlarını çatı. "Sana bunu söyleten ne? Resim çok güzel. Geçmişte ustaların yaptığı gibi nadiren gördüğüm bir niteliği var."

Cernise onun yüzüne bakarken ısı ısı ısı parlıyordu. "Teşekkür ederim."

Gerçek Beau'yu şaşırttı ama şaşkınlığı çabucak geçti. hayranlığıyla birleşti. "Sen resmettin Bu mu? "

Kadın hevesle başını sallayarak cevap verdi. "Evet ve yaklaşık beş bin sterline satıldı."

"Bu kadar iyi resim yapabildiğini hayal bile edemezdim," diye itiraf etti Beau, onun yeteneği karşısında büyük bir hayranlık duyarak. Elini sanki ifadesini çürütmek için. "Demek istediğim, siz bana resimlerinizin genellikle kaç satıldığını söyledikten sonra yeteneğiniz hakkındaki ilk fikirlerimden çok daha övgüye değer bir şey, ama asla bir Rembrandt."

"Oh, Beau, ne güzel bir iltifat." Nazikçe gülümsedi ve elini hafifçe okşadı, tüm öfke düşünceleri zihninden ve ruhundan kovuldu. "Bu şimdiye kadar aldığım en güzel iltifattı."

"Bu basit bir gerçektir, sevgili kızım."

Cernise utangaç bir tavırla gömleğinin bir düğmesiyle oynayarak kalbinin göğsünde garip bir şekilde çarpmasına neden oldu. "

Sonra o ikisine planlarının peşinde olduğunu ve

Alistair'e yapmakla tehdit ettiğın gibi onları denize atmadan önce uğsan iyi olur?"

Beau bir elini davetkâr bir tavırla yol kenarına doğru kaldırdı. "Neden beni kamaramda beklemiyorsun canım? Tartışmamızı duymanı istemiyorum. Kulakların yanabilir."

"Evet, tabii ki," diye yanıtladı, birdenbire adamlar için son derece üzüldüğünü hissetti.

Beau ikisine yaklaşmadan önce kabin kapısının arkasından kapandığını duyana kadar bekledi. "Beyler, ben çok Getirdiğınız bu resimle ilgileniyorum ve aynı ressam tarafından yapılmış başka resimleriniz olup olmadığını merak ediyorum."

"Korkmuyorum efendim. Bu çok ender rastlanan bir şeydi. Bir amcamızın vefatıyla elimize geçmesi ayrıcalıklı bir durum. Ancak en az onun kadar değerli başka eserlerimiz de var."

"Diğerleriyle ilgilenmiyorum. Sadece bu. Bunun için ne kadar alırsınız?"

"Bu kadar istisnai olduğuna göre, bunun için en az yirmi bin pound almamız gerekecek."

"Sana yedi vereceğim, bir kuruş fazla değil."

İlk adam tartışmaya hazırđı. "Bilmiyorum efendim...."

Beau yana dönmeye başladı ve ikisi arasında endişeyle sorgulayan hızlı bir bakış alışverişinden sonra, ikincisi konuşmak için acele etti. "Ancak Kaptan, şu anda çaresiz bir durumdayız gibi görünüyor...."

"Tablo çalıntı değil, değil mi?" Beau şüpheci bakışlarını adamların üzerine dikerek bastırdı.

"Oh, hayır, efendim! Kesinlikle hayır!" diye açıkladı ilki. Sonra yanakları üzüntüyle karardı ve itiraf etti: "Doğruyu söylemek gerekirse efendim, terzilerimizden sonra aile evimizden atıldık.

babamıza giysilerimiz için bir fatura sundu. Dedi ki harcamalarımızı kontrol etmeyi öğrenirsek, mirasımızdan bir şilin bile alamayız. Bu arada, terzilerimiz Ödemezsek bizi korkunç sonuçlarla tehdit ediyorlar.

Yedisini alacağız. Borçlarımızı kapatmaya yetmez ama diğer tabloları satana kadar terzilerimizi rahatlatır."

"Bunu nasıl buldun?"

"Annem kısa süre önce nadir bulunan diğer tablolarla birlikte bunu da satın aldı. Onları koleksiyonuna eklemek niyetindeydi ama babam bize para vermesini yasaklayınca, onun yerine bize tablolarını hediye etti."

Çiftin doğruyu söylediğinden emin olan Beau başıyla onayladı. "Arkadaşıma sizin için parayı ve imzalamanız için bir makbuz getirmesini söyleyeceğim."

İkili gülümsedi ve Beau uzaklaşırken sabırla bekledi. Oaks'la konuşmak için. "Kulübeme inip karımdan izin almanı istiyorum, en azından kasayı ve bir silahı getirmene yetecek kadar uzun bir süre.

Makbuz. Eğer sorarsa... ki soracağından şüpheliyim... ona bazı tüccarların alacaklarını tahsil etmek için gemiye geldiklerini söyleyin. Yedi bin poundu say, bu miktar için makbuz kes ve sonra buraya dön."

Stephen Oaks, kaptanı talimatlar verirken tabloya hayranlıkla bakıyordu ve bir soru sormadan edemedi. "Yeni bir şey mi aldınız Kaptan?" Beau'nun bakışlarını tabloya çekerken gülümsedi. "Çok güzel, efendim."

"Onu boyayan da öyle."

Oaks şaşkınlıkla ona baktı. "Yani...?"

"Karım," diye cevapladı Beau, sade bir gülümsemenin dudaklarını bükmesine izin vererek. "Ama bu onun için değil. Ailem için bir Noel hediyesi olacak."

"Çok güzel bir tane olacak, efendim."

"Evet, bundan eminim ama bu konuyu karımla konuşmamanızı tercih ederim."

Oaks bir elini göğsüne götürerek, "Gizlilik yemini ettim, Yüzbaşı," dedi.

"Güzel, şimdi sizinle iyi geçinelim."

Stephen sadece birkaç adım gitmişti ki durakladı ve başka bir soruyla yarı yarıya döndü. "Hâlâ adamların sizinkinin yanındaki kulübeyi boşaltmasını istiyor musunuz efendim?"

Kaşları koyu bir kasvetle toplanmış olan Beau yüzünü başka tarafa çevirdi. "Evet, Bay Oaks. Görünüşe bakılırsa karım kulübemin sağladığından daha fazla mahremiyet istiyor."

Arkadaşı, hanımefendinin ne olduğunu bilip bilmediğini merak ederek bir iç çekti. kocasından ne istediğini bilmiyordu. Ya da kaptanları bu kadar keyifsizken mürettebatı neye maruz bırakacağına dair bir fikri olup olmadığını. "Yazık oldu efendim, emin olun."

"Evet, Bay Oaks, öyle."

Bir süre sonra Cerynise kendisine tahsis edilen küçük kulübeye girdi ve gözlerini açtığında neredeyse ürperdi kasvetli iç mekanda dolaştı. Beau'nun kulübesinin dörtte birinden daha küçük olduğunu tahmin ettiği dar odanın boş, penceresiz duvarları dört bir yandan etrafını sarmış gibiydi. Tek rahatlama kapıdan geliyordu ama o da aralık bıraktığı için. Küçük, dar alanlarda kapalı kalmaktan duyduğu anormal korkuyla eve dönüş yolculuğu sırasında fazlasıyla acı çekeceğinden hiç şüphesi yoktu.

Bir ucunda bir ranza vardı ama kaptaninkinden çok daha küçüktü ve yumuşak kuş tüyü yorgan yerine kaba yün battaniyeler şiltenin etrafına sıkıştırılmıştı. Elini yastık kılıfları ve çarşaflar üzerinde düşünceli bir şekilde gezdirdi, temiz ama yavan kokularını kokladı ve kalbine çok yakın bir bölgeyi istila eden açıklanamaz bir melankoli hissetti. O gözyaşlarını hızla sildi ve kendini güçlendirmek için derin bir nefes aldıktan sonra yetersiz mobilyaların geri kalanını inceledi. Duvara asılı küçük bir aynanın altında ibrik ve leğen içeren bir lavabo bulunuyordu. Küçük bir masa ve yatağın yanındaki tek bir sandalye, kulübede yiyeceği yemekler için yeterli olacaktı. Bunun dışında, duvara yaslanmış, hırpalanmış bir deniz sandığı çok az şey bırakıyordu. hareket edebileceği bir alan.

"Hoşuna gitti mi canım?"

Tanıdık sesle irkildi ve titreyerek Beau'ya döndüğünde onu kapının eşiğinde, omzunu kapı pervazına dayamış bir halde buldu. Yakışıklı dudaklarına hafifçe dokunan kayıtsız gülümsemeyi düşünürken çenesi inatçı bir gururla kalktı.

"İşe yarar," diye cevap verdi yapmacık bir şekilde.

Gözleri kendisine soğuk bir kayıtsızlıkla bakan sabit koyu yeşilimsi gözbebeklerini incelerken koyu renk başını meraklı bir açıyla eğdi. "Emin misin?"

Cernise metanetle başını salladı. "Kendi mahremiyetime sahip olacağım ve artık sizinkine izinsiz girme konusunda endişelenmeme gerek kalmayacak. Tüm bunlar düşünüldüğünde, neden yeterli olmasın?"

Geniş omuzları rahat bir omuz silkmeye kısa bir süre kalktı. "Eminim başka bir yolcunun da işine yarayacaktır ama yıllar öncesinden hatırladığım kadarıyla küçük ve havasız bir yere kapatılmaktan korkuyordun. Özellikle de bazı sınıf arkadaşlarımla sana şaka yapmak isteyip seni babanın ahırındaki o eski sandığa kilitledikleri zamanı hatırlıyorum. Çıgıllıklarını takip edip sonunda seni dışarı çıkardığımda öyle bir paniğe kapılmıştın ki kollarını bana dolamıştın. Seni sakinleştiremeden boynuna sarıldım ve neredeyse beni boğuyordun."

Cernise'in içindeki tüm içgüdüleri, onu tamamen perişan görmekten başka bir amaç gütmeyen bu kulübeyi kasten seçtiği varsayımına gücenmek için bir araya geldi. "Bu Hatırladığım kadarıyla Beasley çocukları huysuz, kabadayı bir gruptu. Başkalarının korkularıyla oynamaktan her zaman zevk alırlardı."

Beau'ya soğukkanlı ve sorgulayıcı bir bakış fırlattı. "Sizin de niyetiniz bu muydu, Kaptan?"

"İhtiyacınız olan tek şeyin küçük bir alan olacağını söylemişsiniz.

Uyu," diye hatırlattı ona. "Charleston'a götüreceğim yükü düşününce, size sunabileceğim en iyi şey buydu. Diğer kamaralar daha büyük ama sana yer açtıktan sonra tavana kadar doldular. Size ayırabileceğim tek kamara buydu."

"Yapabilir miydin yoksa ister miydin?"

Beau onun seçeneklerini ortaya koymaktan çekinmedi. "Eğer konaklamayı beğenmediyseniz, madam, bundan vazgeçebilirsiniz.

saçmalık ve kamarama geri dön. Normalde gemime yolcu almadığımı daha önce de söylemiştim. Siz bir istisnasınız ve kişisel ihtiyaçlarınıza uygun bir kamaraya sahip olabilmeniz için kargomu denize atmayacağımdan emin olabilirsiniz."

Cernise onun sertliği karşısında kendi öfkesinin de yükseldiğini hissetti. "Kamarana sürünerek döneceğimi sanıyorsan, Beau Birmingham, ve kalmama izin vermeniz için yalvarırsam, bunu yapmadan önce burada çürüyeceğimi bilmek sizi hayal kırıklığına uğratacaktır."

Beau onun inatçı açıklamasına sinirlendi. "Nasıl istersen canım, ama eğer farklı bir karar verersen, seni içeri almam için bana yalvarmasan bile kamaramın kapısı sana her zaman açık olacak."

Stephen Oaks refüjden aşağı indi ve koridorda kaptanını görünce, aceleyle kapıda ona katıldı. Cernise'in küçük kamarada durduğunu görünce şapkasını çıkardı ve hazır bir gülümsemeyle, "Bavullarınızın şimdi içeri taşınmasını ister misiniz, Mrs. Birmingham mı?"

"Ne zaman uygun olursa, Bay Oaks," dedi ciddiyetle. "Aceleyle gerek yok."

Arkadaşı ona o kadar uzun süre sırtı ki Beau tedirgin oldu. "Karıma sormak istediğiniz başka bir şey var mıydı, Bay Oaks?"

"Aslında vardı," diye cevap verdi ikinci kaptan, o anda kaptanın yüzünde beliren asık suratı görmezden gelerek. "Bu kamaraların bir hanımefendiye uygun olmadığını görünce karınıza benim kamaramı kullanmasını önereceğim. Eminim eve dönüş yolculuğunda benim kamaramda çok daha rahat edecektir."

"Peki sen nerede yatacaksın?" Beau, adamın müdahalesine ierleyerek sert bir şekilde sordu.

"Mürettebatla birlikte hamakta sallanmaktan çok mutlu olacağım."

Stephen dostça cevap verdi. "Doğrusunu söylemek gerekirse u anki pozisyonuma terfi ettiğimden beri güverte altında dostluk var."

"İkinci kaptan olmanın bedeli bu," diye hatırlattı Beau ona sertçe. "Onlar üzerindeki otoriteniz devam etmeli. İ buna izin veremeyiz."

Oaks, Cerynise'e yine çocuksu bir sırıtıla bakarak, "O zaman burada, bu kulübede yatabilirim," diye teklif etti.

"Nezaketiniz takdire ayan Bay Oaks," diye nezaketle onu temin etti. "Ama sizi kendi odanızdan çıkarmam mümkün değil."

Kaptan hayal kırıklığına uğramış gibi i çekti. "Ne yazık ki kamaram kullanılmayacak o zaman," diye karşılık verdi.

"Gördüğünüz gibi, bu konuda oldukça kararlıyım.

Bayan Birmingham, Charleston limanını görene kadar eşikten içeri adımımı atmayacağım.

Eşyalarımı kaldırın... eğer fikrinizi değiştirirseniz tabii. Onu kullanıp kullanmamak tamamen size kalmış, ancak mevcut olacak."

"Lanet olsun!" Beau homurdandı.

Cerynise başını kaldırıp kocasına baktığında, şeytanı bile korkutabilecek bir kaç atmayla karşılaştı. Birden dudakları yukarı doğru kıvrıldı

Ho bir zafer edasıyla gülümsedi ve zarif bir baş hareketiyle kaptanın teklifini kabul etti. "Kamaranızın boş kalacağını düşünürsek, Bay Oaks.

reddediyorum." Ve sonra, kocası kollarını göğsünde kavuturarak açık bir tedirginlik gösterisi yaptığı için, tatlı bir şekilde

arkadaşı övdü. "Bir hanımefendi için kendi kamarasından vazgeçecek kadar cesur bir beyefendi bulmak nadirdir. Bana kalsa, centilmenliğiniz sizin rütbenizdeki diğer subaylar için bir standart olurdu, ama ne yazık ki çok az kişi bir başkası için kendini ortaya koymaya meyillidir."

Beau boğazını sertçe temizledi, karısının iğnelemelerini kendisine yönelttiğini çok iyi biliyordu. Çocukken bile, her zaman iğneleyici laf sokma becerisine sahipti. kırbaç, bir çocuğun derisini yüzebilirdi. Artık ikisi de yaşlanmıştı ama kibar bir kadının o tatlı, güzel dış görünüşünün ardında, içindeki canavarla boy ölçüşebilecek bir cadaloz gizleniyordu.

Bay Oaks elini dışarı doğru uzatarak, "Kamaram bu tarafta, Bayan Birmingham," dedi.

Beau'yu geçtikten sonra, Cernyse mahmuzları sıkıca Parlak ve neşeli bir gülümseme sergiliyor ve sevincini küçük bir zıplama dansıyla belli ediyordu. Beau'ya onun peşinden gitmekten başka ne kalmıştı ki? O da sessizce onun önünde salınan eteklerini izledi.

Oaks korteji geçitten kaptanın kamarasına doğru yönlendirdi ama kamaraya ulaşmadan önce kendi kamarasına açılan kapının yanında durakladı. Birdenbire kamarasını bıraktığı dağınık durumu hatırlayarak Üzüntü içinde kızardı ve yalvardı, "Toparlanmam için bana birkaç dakika verirsiniz...."

"Elbette," diye karşılık verdi Cernyse, isteksizce Beau ile birlikte koridora geri adım atarak.

"Eğer kendini şampiyonundan ayırabilirsen, Madam," dedi kocası düşünceli bir şekilde, "sizi güverteye çıkarayım, belki orada bu konuyu biraz tartışabiliriz. karşılıklı nezaket." Bu hiç de olası görünmüyordu.

konusmak için kamarasına dönme taleplerinden herhangi birine boyun eğeceğini sanmıyorum.

Bu teklif Cernise'in hoşuna gitmeyecek kadar isteksizdi. Tüm dikkatini kasıtlı olarak duvara verip ince omuzlarını yukarı doğru kaldırarak kısaltılmış bir omuz silkme hareketi yaptı. "Sizi rahatsız etmekten nefret ederim, efendim."

Beau'nun nefesi alaycı bir homurtuyla dışarı doğru tısladı. "Korkarım bana verebileceğinden daha fazla rahatsızlık verdin.

muhtemelen hayal edin, madam."

"O halde size daha fazla zahmet vermeyeceğim, Kaptan. Burada beklemeye tamamen razıyım." Ve sonra, kendini tutamadığı için, kibirli bir şekilde ekledi, "Belki Bay Oaks daha sonra kendimi güvertede bulursam bana eşlik edecek kadar nazik olur. temiz hava almaya meyillidir."

Beau omzunu onun sert sırtını destekleyen panelli duvara yasladı ve dikkatle sordu: "Hoşuna gidiyor mu? Beni kasıtlı olarak mı kışkırtıyorsunuz yoksa bu doğal mı?"

Cernise şaşkın bakışlarını onunkilerle buluşturmak için kaldırdı. "Ben mi?

Kışkırtmak mı?" Hafifçe güldü, bu fikri bir el hareketiyle kovdu.

zarif parmaklarını çırparak. "Sizden ders alabilirim Kaptan, hiç şüpheniz olmasın."

Bakışlarını tekrar uzaktaki duvara odaklayan Cernise, o uzun boylu, güçlü figürü görmezden geleceğine dair kendine söz verdi

çok yakın duruyordu. Bu, hayal ettiğinden çok daha zor oldu. Sahip olduğu tüm kadınsı algılarıyla onun varlığını hissetmeden nefes alamıyordu. Eğer kendine izin verseydi kendisini kışkırtıcı bir şekilde harekete geçiren anılara teslim eder.

İri elleri çıplak vücudunda cesurca gezinirken yarattığı hisler,
şimdi bile

Yanaklarına sıcaklık fışkırıyordu. Eğer içinde serbest bıraktığı çalkantılı duyguları bastırmanın tek yolu sessizlikse, o zaman Tanrı şahidim olsun ki tek bir kelime daha etmeyecekti.

Beau parmağını narin kulağının ve inatçı çenesinin etrafında gezdirme arzusunu zorlukla dizginleyebiliyordu. Bu Cazibesi hafife alamayacağı kadar güçlüydü. Cernyse'in narin kokusuyla kendini şımartarak yanına eğildi ve farklı bir taktik kullanmanın bilgeliğini düşündü. "Sana söylemiş miydim, Cernyse, çıplakken ne kadar güzel olduğunu? Kollarımda arzuyla sıcacık yatarken?" diye fısıldadı. "Aklımı başımdan alan güçlü bir şarap gibisin ve böylesine kışkırtıcı hayalleri bastırma çabalarımın rağmen onları aklımdan çıkaramıyorum. Başka hiçbir kadını seni istediğim kadar istemedim."

Cernyse, adamın sözleri duyuları arasında dolaşıp sert kaslı, bronz tenli kocasına dair kendi hayallerini uyandırınca titrek bir iç çekti.

"Göğüslerin o kadar yumuşak ve güzel ki," diye nefes aldı, kabaran bir tümseği avucunun içine almak için can atıyordu, "nemli bir sabah, pembe bir ışık huzmesine açılan narin pembe gül goncaları gibiler. Nektarları dilimde çok tatlı."

Koridorun karşısındaki kapı aniden açılarak onları ürküttü. Oaks onların tedirginliğini hissederek ani bir şaşkınlıkla birinden diğerine baktı. "Bir sorun mu var?"

"Hayır!" ikisi de aynı anda inkar etti.

"Hiçbir şey yok-" diye başladı Cernyse, zorlukla nefes alabiliyordu. Eşinin varlığında bile, kocasının ağzının içinde uyandırdığı ılık mutluluğu hatırladıkça göğüsleri karıncalanıyordu.

"Biz de tam konuşuyorduk-" diye başladı Beau.

Suçlu bir ifadeyle birbirlerine baktılar. Oaks boğazını temizledi ve kulübenin kapısından uzaklaştı. "İhtiyacınız olan her şeyi bulacağınızı düşünüyorum Bayan Birmingham, ama bir şey olursa..."

"O

İdare ederim," dedi Beau kuru bir sesle. "Başka yerlerde de görevleriniz var, değil mi? Yoksa görevlendirme konusunda gevşek mi davrandım? onları?"

"Gerçekten de görevlerim var, efendim," dedi Stephen aceleyle. "Ve şu anda onlarla ilgileneceğim."

Cernise'e bir kez daha gülümseyerek aceleyle güverteye doğru ilerledi.

Cernise, "Onu kamarasından çıkardığım için gerçekten pişmanım," diye mırıldandı.

Beau açıkça, "Kendini dışarı attı," dedi. "Yeni evinize yerleşmenize yardımcı olması için Billy'yi aşağı göndereceğim."

Cernise başını sertçe eğdi. Görünüşe göre tekrar karşı karşıya geldiler. "Çok memnun olurum Kaptan."

Kamaranın kapısını arkasından hızla kapatmak ona bir ölçüde güvenlik sağladı. Ancak o zaman onun baş döndürücü cazibesinden kurtulabilirdi.

Billy Todd bir süre sonra Cernise'in kapısını çaldığında, utangaç bir tavırla Kocası o akşamki yemekte onun da bulunmasını istiyordu. "Bu akşam bazı İngiliz beyefendilerini ağırlayacak anne, o yüzden özel olarak giyinmelisin, çünkü o

seni karısı olarak takdim edecek. Misafirleri gelmeden önce orada olacaksın, eğer yapabilirsen altı gibi."

Cerynise kaptanın kamarasındaki saatin narin çanları altıncı saati çalmaya başladığında Cerynise kaptan köşkünün kapısına hafifçe vurdu

kapı. Beau'nun seslenmesiyle içeri girdi ve onu tıraş sehpasının önünde kravatını bağlamaya çalışırken buldu. Koyu gri kruvaze kuyruklu ceketi, gerçekten belinde biten geniş aplikli gümüş renkli yeleği ve ince bedeniyle son derece yakışıklı görünüyordu, İnce çizgili soluk gri pantolonu, cilalı bilek boyundaki botlarının altındaki kayışlarla sabitlenmişti. Adam biraz sıkıntılı bir şekilde ona dönene kadar gözleri onun hayranlık uyandıran formunu sıcak bir şekilde yuttu.

"Şu lanet şeyi düzeltmeme yardım eder misin?" diye homurdandı, hâlâ kravatla boğuşuyordu. Gözleri kızın üzerinde parlayınca, boyunlukla ilgili bıkkınlığını unuttu ve kollarını yavaşça yanlarına indirirken gözleri kızın tüm uzunluğunu gözden geçirdi. Saçları başının üzerinde yüksek bir şekilde toplanmıştı.

Karmaşık bir şekilde kıvrılmış ve ilmeklenmiş saçları, böylesi bir zarafete sahip olmak için ne kadar zaman harcamış olabileceği konusunda hayal gücünü şaşırtıyordu. Mum ışığında minik elmaslar gibi parıldayan soluk pembe bir elbise giymişti. Korse, göğüslerinin üzerinden düz bir şekilde kesilmişti ve baştan çıkarıcı bir Olgun dolgunluğu ilahi bir şekilde şekillendirirken dekolte.

İnce boynunun etrafına yarı saydam bir kumaştan, aynı boncuklarla dikilmiş sert, zarif bir bere takmıştı. elbisesini mücevherlerle süslemişti. Hiçbir pahalı kolye, gece kıyafetine böylesine büyüleyici bir vurgu katamazdı. Geniş, ipek kolları bileklerinde dar, boncuklu bantlarla toplanmıştı ama yine de ince bir tül gibi etrafından akıyor gibiydiler. Etek, uzun ve biçimli bacaklarının üzerinde dalgalar halinde sallanıyordu ve Beau bu etkiye sadece hayranlık duyabiliyordu.

Gerçekten de, onun eşsiz güzelliği karşısında duyduğu takdiri ifade etmek için dilini çok ağır buluyordu.

Kendini onun ateşli bakışlarına maruz bırakan Cerynise, baştan çıkarıcı bir şekilde yanına süzüldü ve kravatını onarmaya başladı.

Beau elleriyle ne yapacağını bilemedi ve ellerini kızın kalçaları üzerinde gezdirmeye isteği neredeyse bastırmak üzere olmasına rağmen, ellerini pantolonunun ceplerine soktu.

Aralarında yeni bir savaşa neden olmaktansa kendisi için bunu tercih ederdi. Emin olmak için, o anda biraz kocalık yakınlığı kurma arzusu, fesih kelimesinden bahsetmekteki bilgeliği konusunda kesin şüpheler duymasına neden oldu.

"Billy bu akşam yemeğe misafirleriniz olduğunu söyledi," diye mırıldandı Cerynise, kravatın ön kısmını aramak ve boynuna yakın düğümün üzerinden ileriye doğru süpürmek için parmak uçlarında yükseldi.

Beau çenesini yukarı doğru uzatarak kendini tamamen onun gözetiminde. "Evet, şehrin genç soylularından bazıları. Geçen gün avlanıyorduk ve Philippe'in bu durum için buzda beklettiği keklik. Onun yemek konusundaki olağanüstü yeteneğinden hoşlanabileceklerini düşündüm. Aslında onları, bunun bizim düğün gecemiz olacağını fark etmeden önce davet etmiştim."

"Londra'da tanıdıkların mı var?" diye sordu hayretle.
"Dünyayı dolaşıp bir limandan diğerine uçarken arkadaşlık kurmanın zor olacağını sanıyordum."

"Evet, zor," diye itiraf etti, "ama birkaç tane toplamayı başardım."

"Sosyalleşmeyi başarmış olmanıza şaşırdım. Limandayken yerel halkla dostluk kuramayacak kadar meşgul görünüyorsunuz."

Beau zayıf burnunun ucuyla ona bir bakış fırlattı ve hemen ardından ona izin veren baştan çıkarıcı boşluğun büyüüne kapıldı. Kravatıyla uğraşırken elbisesinin içini görebiliyordu. Korse giymediği belliydi, çünkü göğüsleri daha doğal bir dolgunluğa sahipti ve bu dolgunluk kaşkorsesinin sığ üst kısmına doğru akıyor gibiydi. Bunca yıllık hayatında hiç bu kadar nefis bir şey görmediğinden emindi.

Avuç içleri o kremsi gözleri okşamak için kaşınıyordu ve ellerini oldukları yerde tutmak için irade göstermesi gerekiyordu. Görüşünü bozmak istemediğinden, omuzlarını gelişi güzel kaldırarak ona bakmaya karar verdi. "Ne anlamı var ki "Çok çalışıyorsun tatlım, eğer faydalarından yararlanamıyorsan?"

Cernise güldü, onun kibarlığı karşısında ısınmış ve bilgeliğini aynı derecede onaylamıştı. "Oh, katılıyorum efendim.

Aslında çok içten."

"Misafirlerim bunun benim düşün gecem olduğunun farkında değiller ve eğer sen de aynı fikirdeysen, hayatım, onların Bir süredir evli olduğumuzu varsayalım, her ne kadar senin kadar genç olsalar da, bir ya da iki yıldan daha uzun süredir evli olduğumuza inanacaklarından şüpheliyim."

Cernise şaşkınlıkla gözlerini kaldırdı ve kendi bakışlarını onun bakışlarıyla buluşturmak için yukarı doğru fırlattı. "Peki ya sorarlarsa?"

Kara kaşları küçük bir omuz silkme hareketiyle yukarı doğru kalktı. "Bunun için yardım yok. İtiraf etmek zorundayız."

"Gerekçenizi öğrenebilir miyim, efendim?"

Beau dürtüsüne daha fazla karşı koyamadı ve kollarını dikkatlice onun beline doladı. Kızın bir an için sertleştiğini hissetti ve sonra ona boyun eğdiğinde gülümsedi kavga etmeden kucaklaştılar. Hatta onun kollarına yaslanarak rahatladı. "Çünkü uzun bir kur yapmadan bir adamla evleneceğin izlenimini edinmelerini istemiyorum."

"Kararsız biri gibi görüldüğüm için mi?" diye cüret etti.

"Çünkü seni benden çalabilecekleri fikrine kapılmalarını istemiyorum," diye düzeltti sert bir iç çekişle. "Bazı fetihleriyle övündüklerini duydum ve senin duyarlı olduğunu düşünmelerini istemiyorum."

"Siz de fetihlerinizle övündünüz mü? Şirket mi?" diye dikkatle sordu. "Eğer varsa, bunun evliliğimize iyi bir ışık tutacağından şüpheliyim."

"Babam bana uzun zaman önce 'bir beyefendinin başkalarının yanında böyle şeylerden bahsetmesinin yakışıksız olduğunu' öğretti. Bunu yapanlar genellikle kendi imajlarını şişirmeye çalışırlar. Ben hiçbir zaman böyle bir eğilim hissetmedim."

Verdiği cevaptan memnun olan kadın kollarını adamın boynuna doladı ve dudaklarına hafif bir öpücük kondurdu. Sonra hızla onun elinden kurtuldu ve onu hayal kırıklığı içinde inler halde bıraktı.

"Bence siz anlayışsız bir şakacısınız hanımefendi, ama dikkatli olsanız iyi olur," diye uyardı. "Sizi bir an tutup bir an sonra elimden kaçmanıza izin vermenin işkencesine tahammül edemem. bir sonrakinde kavrarsın. Ateşle oynarsan, sonunda seni yakar."

Cerynise güzelce dudak büktü, uzun, ipeksi kirpiklerini cilveli bir şekilde oynatarak ona nazlı bir bakış fırlattı. Sırf bir kez evliliklerini feshedeceğini söylediği için

Charleston'a varmış olmaları, onun daha önce fikrini değiştirmesini tamamen engellemedi. O da hissetmedi Belki de onu kalıcı olarak karısı olarak kabul etmeye teşvik edecek bazı kurnazca ayartmaları devreye sokmadan, ayrılıklarını itaatkâr bir şekilde onaylamak zorunda kaldı. Hayatının büyük bir bölümünde ona aşık olduğu için, başka bir erkeği kocası olarak arzuladığını hayal bile edemiyordu. "Seni kızdırmak istemem Beau, ama arada sırada seni öpebilme fikri hoşuma gidiyor. Eğer bu senin için katlanılamayacak kadar fazlaysa, o zaman elimi nazikçe okşamaktan başka bir şey yapmayacağım."

"Bah!" Hayal kırıklığı, yaparsa lanetleneneği ve yapmazsa lanetleneneği basit bir meseleye dönüştü.

t!

Adam ona şakacı bir şekilde bakınca Cernise sırtıttı. Tekrar güvenli bir zemindeydiler ve misafirleri oradayken onun karısını gönlünce oynayabilirdi. Sonra da yalnız yatağına çekilir ve uyanık bir gece geçirerek onun tüketen öpücüklerine ve heyecan veren okşamalarına hasret kalırdı.

Üç beyefendinin yaşları bir buçuk ila altı yıl arasında değişiyordu. Gözleri sevinçle parlıyordu.

Cernise göründü, ama Beau onu karısı olarak takdim ettikten ve kibar bir tavırla kısaca elini öptükten sonra saygılı bir çekingenlik içinde kaldılar. Unvanları hemen anlaşıldı

Cernise'e onları ilk isimleriyle çağırmasını rica ettiklerinde, grup kısa süre içinde rahatlamış ve hoş bir sohbet.

Keklik nefis bir sosla mükemmel bir şekilde servis edildi ve tadına baktıktan sonra konuklar şefle tanışmak için yalvardılar. Söndürülemez bir mizahla

Sırtarak Philippe'e, gelip onlara yemek pişirmesi için tuhaf ücretler teklif etti. Kaptanına Fransızca hakkında öğreteceği çok şey olduğunu ve öğrencisinin öğrenme konusunda ne kadar isteksiz olduğunu görünce, talimatlarının sonuna gelmesinin muhtemelen yıllar alacağını söyleyerek yalvarışlarını elinin tersiyle itti. Alaycı şakaları, şakacı bir şekilde taciz ettiği kişi tarafından bile içten kahkahalarla karşılandı.

Gece sona ermeden önce, dört adam da Cernise'in esprili hazırcevaplığı karşısında kıkırdıyor ve rekabet ediyordu.

çeşitli konulara değindi. Ayrılırken, üçü de kocasının dikkatli bakışları altında da olsa, kadının parmak uçlarına cesurca birer öpücük kondurdular ve Mutlu bir şekilde el sallayarak veda eden çift, keyifli bir akşam geçirdiklerini ifade etti.

Yola çıkmalarından kısa bir süre sonra Beau düşüncelere daldı, öyle ki Cernise ona sormaya cesaret etti, "

Bana hala kızgın mısın?"

İç geçirdi ve masasının arkasındaki sandalyeye yaslandı. "Alistair'in bu hafta sonu

"Yarın gemide, muhtemelen yargıçla birlikte."

Cernise devasa masanın üzerinde duran kalaylı hokkanın kapağında bir parmağını gezdirdi. "Evliliğimizin Alistair'in benim yasal vasım olarak öne sürebileceği her türlü iddianın yerine geçeceğini söylemiştin," diye hatırlattı kocasına.

"Peki sen

Fikrini mi değiştirdin?"

"Eğer evliliğimiz hem gerçek hem de fiili bir evlilik olsaydı, hanımefendi, o zaman herhangi bir mahkemede bunun sağlamlığı konusunda hiçbir endişem olmazdı. Ne yazık ki, Alistair bunun gerçekliğini sorgulama eğiliminde olacak ve hakimi, yeminlerimizden bu yana bunun bir sahtekarlıktan

başka bir şey olmadığını kabul etmeye teşvik edecektir.

ziyaretinden hemen sonra konuştu. Ve açıkçası, hanımefendi, çok yetenekli bir yalancı olduğunuzu düşünmüyorum."

Cernise endişelenmeye başladı. "Sırf o kurbağayı evli olduğumuza ikna edebilmek için evliliğimizi tamamlamamızı önermiyorsun değil mi?" Ses tonu şüpheli bir hal aldı. "Hadi ama Beau...."

"Değilim," diye tersledi ve sonra yakıcı öfkesinden pişmanlık duydu. Masanın öbür ucuna uzanarak onun elini tuttu ve güven verici bir şekilde sızdı. "Özür dilerim, bunu yapmak istememiştim.

Bu akşam o kadar güzeldi ki, akşamı buruk bir anlaşmazlıkla bitirmemizi görmek istemiyorum."

"Sence ne yapmalıyız?" diye sordu kuşkularından pişmanlık duyarak. "Beni bir engizisyona tabi tutamazlar-" Düşüncesi karşısında yutkundu Bu fikirden hemen sonra aklına bir şey geldi ama bunu söylemeye cesaret edemedi.

Beau onun yüzündeki tiksintiyi okudu ve onu rahatlatmaya çalıştı. "Sizi sorgudan başka bir şeye tabi tutmaya cesaret edemezler, ancak bu konuda ciddi şüpheleri varsa, evliliğin bir saçmalık olduğunu varsayabilirler. ve seni Alistair'in himayesine vereceğim."

Cernise, "Özen bunun için uygun bir kelime değil," diye cevap verdi.

fark edilebilir bir ürperti. "Lydia'nın evinin derinliklerinde bir zindan olsaydı, korkmak için bir nedenim olurdu. Eminim Alistair benden istediği her şeyi almak için orayı korkunç aletlerle donatırdı. Gerçekten, benim koruyucum olmak istediğine inanmıyorum. Benden şu anda anlayamayacağım bir şey istiyor... ya da bir şeye ihtiyacı var."

"Cernise, senden ne istediğim konusunda ayaklanmadan beni biraz dinleyebilirsen, belki bunu birlikte halledebilir ve uygun bir çözüme ulaşabiliriz."

Adamın önereceği Şey için takviyeye ihtiyaı olduğuna karar veren Cernise, bir süre önce masanın üzerine bıraktığı Şarap kadehine uzandı, çünkü adamın sakince kabul edebileceği bir Şey nereceğinden ciddi olarak Şüpheliydi, Onu hemen sonuca varmaması konusunda uyardığını düşünürsek.

Beau onun içindekileri boşaltmasını izlerken kaşlarını kaldırdı. Sadece bu basit hareket bile onun korkusunu anlamasını sağlamıştı. Geçmiş yıllarda ona hayranlık duyan küçük kız görünüşe göre ondan korkmaya başlamıştı... ya da en azından tekliflerinden.

Cernise hemen hıçkırdı ve Şaşkınlıkla parmak uçlarını dudaklarına bastırdı. "Affedersiniz."

Beau, "Artık sana Şarap yok," diyerek masaya doğru ilerledi ve sürahiyi kilitledi. Kızın içki içmeye alışık olmadığını anlamak için aklının yarısını kullanmasına gerek yoktu.

"Yani yalan Őyleyip onları inandırabileceğimi düşünmüyorsun," diye Őylendi Cernise ve tekrar hıkırırken utançtan yüzü kızardı.

En ufak bir düşünce karşısında ağzı bir karış açıldı. "Bence sen çoğu insanın nefes aldığından daha kolay kızarıyorsun." Derin bir i çekti. "Eğer babanızın sizin değerlerinizi oluŐtırmada bir payı varsa, ge bayan, ikiyüzlülük konusunda çok az deneyiminiz olduğundan hiç Őphem yok. Bu nedenle, güçlü yanlarınızı kullanmalısınız."

"NeymiŐ onlar?" Bir hıçkırığı daha bastırdı ve bir süre daha bunlara katlanmak zorunda kalacağından korkmaya başladı.

"Masumiyet, saflık. Belli ki dünya hakkında çok az Şey biliyorsunuz ve belki de, eğer yargıç bir bayanı

Birini görürse, evliliğimiz hakkında yalan söylediğini düşünmek istemeyecektir." Masasının kenarına oturarak uzun bacaklarını önüne uzattı ve kollarını göğsünde kavuşturarak kızarmış yüzüne baktı. "Sana sorular sormaya başladığında çok gergin olmamaya çalış. Eğer yapabilirsen, birlikte seviştiğimizi ve artık bakire olmadığını hayal et."

Cerynise kendini yelpazeledi, tartışmaları yüzünden kesinlikle hararetli hissediyordu. Hıçkırıklarının rahatsızlığına en ufak bir faydası olmamıştı.

"Bundan sonra ne olacağını biliyorsun, değil mi?" Beau onu dikkatle inceleyerek araştırdı.

Kendisini onun yakın incelemesine teslim etmeyi reddetti ve omuzlarını rahatça silkerek karşı tarafa doğru yürüdü. tıraş standı. Orada, o farkında olmadan aynada onun yüzünü görebiliyordu. "

Lydia yıllar önce bana bazı şeyler anlattı."

Beau inanamayarak gözlerini devirdi. "Bu bilgilendirici olmalı."

"Biliyorum ki bir erkek ve bir kadın bir çocuk yapmak için birleşmelidir.

Çocuk!" dedi, onun kendisini bu kadar masum görmesine sinirlenerek. "Sadece her şeyin nasıl geliştiğinin farkında değilim.

Kesinlikle."

"Tam olarak bilmek ister misiniz? "

Her ne kadar bu konuda meraklı olsa da Cerynise ona talimat verenin kendisi olmasını uygun bulmuyordu. "Bu senin için yakışksız-"

"Başka kimin daha iyi hakkı var? Ben sizin kocanızım...."

"Uzun sürmeyecek...." dedi.

"Şimdilik öyleyim," diye belirtti Beau ve eklerken onu dikkatle izledi, "Ama belki Alistair onun vesayeti altına girdiğinde sana özel ders verebilir."

Cerynise sarsıcı bir ürpertiği gizlemek için hiçbir çaba göstermedi. Alistair'in gözleri fesat bir bakışla onun üzerinden geçerken hissettiği tiksinti, ürkütücü bir tiksintiyle geri geldi. "Tam olarak neyi bilmem gerektiğini düşünüyorsun?"

Beau onu ayrıntılı bir şekilde aydınlatarak kadınsı duyularını yapabildiği kadar uyarıyordu. Ona çiftleşme eylemini açıklamanın neredeyse göğüslerini öpmek kadar tatmin edici olduğunu düşündü, ama asla gerçek bir şey kadar heyecan verici olamazdı. Yine de alabileceği her şeyi alırdı.

Cerynise pür dikkat ona baktığında, Beau onda da benzer bir şehvet uyandırdığını biliyordu. Belinde tanıdık bir kasılma hissediyordu ve bunun için hiçbir çaba sarf etmedi. Bu gerçeği saklamak ya da göstermek. İnce dikilmiş pantolonu ile yeterince belli oluyordu. ta ki gözlerini onunkilere dikip gülümsemesini görene kadar. Yanakları kıpkırmızı oldu ve hızlı bir tepki olarak bakışları uzak duvara doğru kaydı.

"Bu olmadan seninle sevişemezdim," diye açıkladı, çünkü onun kasıtlı bir teklifte bulunduğunu düşünmeye meyilli olduğunu biliyordu. "Zaman zaman bedenim üzerinde ne kadar kontrol sahibi olmak istesem de, seninle yakınlaşmayı düşündüğümde uyarılmamı engelleyemiyorum."

"Düşünme," diye omzunun üzerinden fırladı Cerynise, Oaks'a daha önce söylediklerini taklit ederek. "'Bizim için daha iyi

Eğer yapmazsan ikisi de."

"Bunu talihsizlik olarak görebilirsiniz, madam, ama ben doğa tarafından bu erkeklik içgüdüleri ile miras bırakılmıştır. üreme amacı. İnsanlar zaman zaman ilkel eğilimleriyle hareket etmeselerdi, dünyada daha az bebek olurdu."

"Bütün bunları bana sadece kendi zevkiniz için mi anlattınız, efendim?" diye sordu alaycı bir ifadeyle. "Yoksa bunu sadece yargıcın bana neler sorabileceğini iyice bilmemi istediğiniz için mi yaptınız? Belli ki adama prova yapmadan cevap veremeyeceğimi düşünüyorsunuz."

Karısını tahrik etmek istemediği için'

Beau'nun şüphelerini daha da arttırdı. ilk sorusundan kaçındı. "Sadece evliliğimizi tamamlayamadığım gerçeğini açıklamak gibi bir gaflete düşmeni istemiyorum."

Kendini saçma bir şekilde küçümsenmiş hissedenden Cerynise, boş yere onu etkileyecek esprili bir karşılık bulmayı diledi. Aklına hiçbir şey gelmeyince, durumunu savundu. "Ben repliklerini biraz olsun iyi söyleyebilmek için her saat başı repertuarını öğrenmek zorunda olan hödük bir aktris değilim."

Beau ona dikkatle baktı. "O zaman bana şunu söyleyin, madam. Bu gece yatağымda karı koca olduğumuza dair yarın yemin etmeniz gerekse, size anlattıklarımдан sonra bunu inandırıcı bir şekilde yapabilir misiniz?"

Birden nefes almakta zorlandı, çünkü tüm varlığı alev almış gibi hissediyordu. "BEN... BEN..."

"Hadi ama, Bayan Birmingham... eğer siz buysanız Aynen öyle. Sözde kocanızla aynı yatağı paylaşp paylaşmadığınızı bana söylemelisiniz, çünkü evliliğinizin geçerli olduğuna dair yemin edemezseniz

seni Bay Winthrop'un gözetimine vereceğim." Beau öne doğru eğildi ve otoriter sorularına daha yumuşak bir tonda devam ederken dikkatle onun şaşkın yüzüne baktı. "Şimdi bana dürüstçe cevap verin Bayan Birmingham, siz ve eşiniz kocanızla birlikte sevişip evliliğinizi tamamlayacak mısınız?"

Cernise'in bir an için nutku tutuldu ve sonunda ağzından şu sözler döküldü: "Bu kadar ileri gitmezler herhalde!"

"Her ne amaçla planladıysa, Alistair Sana sahip olmak için yanıp tutuşuyor," dedi Beau. "İstedğini elde etmek için her şeyi yapar. Ancak yargıç umarım biraz daha hassas davranacaktır. Onun iyiliği için, bu konuda dürüstçe bu geceyi birlikte geçirdik." O verdi bir abortif kahkaha. "Böyle görüldüğünüze göre, bundan fazlasını söylemenize gerek yok. Gerisi doğal olarak varsayılır."

Beau onun daha önce çok kızardığını düşündüyse de, misafirleri gittikten sonraki son bir saat içinde yaptıklarının yanında bunun hiçbir şey olduğunu çabucak öğrenmişti. "Bu gece benimle aynı yatağı paylaşma fikrinin senin için kolay olmadığını biliyorum ama açıkçası yalan söyleme sorununu hafifletmek için aklıma gelen en iyi çözüm bu. Ve her ne kadar ilgimi esirgemekte zorlansam da, sana söz veriyorum tecavüze başvurmayacağım."

Cernise sonunda hıçkırıklarının geçtiğini fark etti. Hiç şüphe yok ki

Bakir masumiyetinden şoka uğramış olması bu küçük sorunu ortadan kaldırmıştı. "Eğer önerebileceğin tek şey buysa, sanırım bir süreliğine denemeliyiz.

...ama pantolonunu çıkarmayacaksın." Beau

gölümsedi. "Madem ısrar ediyorsun."

Genç karısı tereddütlü bir iç geçirdi. "Bu durumda gidip geceliklerimi giysem iyi olacak."

"Umarım çok baştan çıkarıcı bir şey değildir," diye takıldı.

"Endişelenmenize gerek yok. Pantolonunuzun ne kadar hızlı çıktığının farkındayım efendim."

Her biri günün erken saatlerinde olanları hatırlarken aralarında bir anlık sessizlik geçti.

"Daha rahat hissediyor musun?" Beau sonunda sordu.

Dizlerinin erimiş gibi görüldüğünden bahsetmenin akıllıca olmayacağına karar veren Cernyse, ona dikkatli bir şekilde başını salladı. "Evet, teşekkür ederim."

Kibar sohbetleri, yatma vakti geldiğinde işleri kolaylaştırmadığı gibi, Beau'nun çalışma masasında kasıtlı bir şekilde oyalanarak günlüğünü ve etrafa düzensiz bir şekilde saçılmış olan tüm makbuz ve belgeleri düzeltmesini de kolaylaştırmadı.

Adam pantolonu hariç her şeyini çıkarıp ranzasında onun yanına uzandığında Cernyse hâlâ uyanıktı. Uzun bir süre ikisi de hücrenin tavanına baktılar, her biri diğerinin varlığını görmezden gelemiyordu. Sonunda Cernyse ondan uzakta yan tarafına kıvrıldı, ama onun ağırlığıyla

Dış taraftaki yatağa bastırarak, mesafesini korumak için bir mücadele haline geldi. Tam rahatlamaya başlamıştı ki adamın iri bedenini sırtında hissetti. Duvara yaklaşmaya çalıştı ama geceliğinin kuyruğunun adamın altında hapsoldüğünü gördü.

Beau, "Bunun her zaman makul büyüklükte bir ranza olduğunu düşünmüşümdür," diye yorum yaptı.

Cernyse giysisinin eteğini geri almak için bir şans yakaladı. Duvara yanaştı ama eğimli bir yerde pek işe yaramadı.

Çok geçmeden başladığı yere geri döndü ve üzüntüsüne rağmen geri dönmeye mahkum görünüyordu.

"Yerde uyuyabilirim," diye gönüllü oldu.

"Kesinlikle olmaz. Şövalyece bir şey yapmam gerekiyorsa, bunu asilce de yapabilirim."

"Peki, o zaman, sen-"

"Şövalyece dedim, azizce değil," diye karşılık verdi Beau, kendini yere bırakmadan önce tecavüze başvuracağından hiç şüphesi yoktu.

Cerynise kıkırdamalarını engellemeye çalıştı ama kısa sürede Beau'nun kaşlarını meraklı bir seviyeye çıkardılar. "Bu kadar komik olan ne?"

"Oh, hiçbir şey."

"Anlat bana," diye ısrar etti.

Çok yakındı, çok zorlayıcıydı. Onu düşüncelerinden bir andan daha uzun süre uzaklaştırmanın kendisi için ne kadar zor olduğunu fark ettiğinde midesi yavaşça yuvarlandı. Yatağa sırt üstü uzanarak adamın göğsünün genişliğine soran gözlerle baktı ve ona tekrar dokunabilmeyi, nefesini kesecek şekilde dokunabilmeyi diledi. "Bugün erken saatlerde seni parlak zırhlı bir şövalye olarak düşünüyordum.

Bana komik geldi, hepsi bu."

Beau dehşete düşmüş görünüyordu. "Parlak zırhlı bir şövalye mi?"

"Sadece bir an için, ama tamamen fanteziydi. Sana elimi öptürmeyi bile başaramadım ve ikimiz de çok daha fazlasını yaptığını biliyoruz...."

"Neyi yapamadın? "

Cernise aceleyle, "Hayal gcmde," diye açıkladı ve ardından tartışmayı kapatmak için ince bir el salladı. "Bunun bir önemi yok. Bu fikir zaten çok saçmaydı. Neden biraz uyumaya çalışmıyoruz?" Sanki bu mümkünmüş gibi.

"Bundan hoşlandığımdan

emin değilim." "Ne?"

"Elini öpmek değil."

Onun masum olduğu konusunda haklıydı. Kendisini nereye sürüklediğini fark etmesi bir anını aldı. Cernise neredeyse paniğe kapılıyordu, çünkü onun çekici ve sevimli cazibesiyle bir kızın pantolonuna çok kolay bir şekilde girebileceğinin farkına varmıştı. biraz çaba.

"Beau,

yapma...." ok

geç!

Avucunu yukarı doğru çevirerek yavaşça okşarcasına öptü. nefesini içine çekmesine neden oldu. Başını tekrar kaldırdığında, ranza endişe verici bir şekilde daralmıştı.

"Bence bunu yapmamalıydın," diye fısıldadı Cernise, erimiş sıcaklığın beline aktığını hissetmeye başlamıştı bile.

Beau'nun yüz ifadesi asıktı. "Ben de yle." Başka bir şey söylemeden ranzadan kaçtı, dolaplardan birinden bir battaniye aldı ve masasındaki sandalyeye döndü. Cernise olduğu yerde kaldı. Adamın kendisine bir daha dokunmaya niyeti olmadığı gerçeğini kabullenmesi için uzun anlar geçti. Rahatlamış olmalıydı. Bunun yerine, orada

kadınsı varlığının derinliklerinde, doldurulmayı ve yatıştırılmayı arzulayan aç bir acı çiçek açtı.

S bile

Beau, yeni günün ilk ışıklarının kış taraftaki pencerelerden süzüldüğünü fark ettiğinde uykulu bir şekilde, vücudunun kıvrımlarında kıvrılmış yumuşak, kadınsı bir formla uyanmanın çok ilgi çekici bir yanı olduğunu düşündü. Tüm ranza, dokunduğu her şeyi yaldızlayan, üzerinde yattığı alaca saçları sanki kendi parlaklığıyla parlatan garip bir şekilde parlak, kırmızımsı altın bir aura ile yıkanıyordu. Karısının uzun saçları yastığının üzerine dökülmüştü ve narin kokusu, yanağını yumuşak buklelere sürmesi için onu cezbetti. Ama farkında olduğu tek baştan çıkarıcı şey bu değildi. Kalçaları karısının ince kalçalarının altında sıkışmıştı ve eğer pantolonu olmasaydı Geceliğinin neredeyse kalçasına kadar uzanarak ona nefes kesici bir manzara bıraktığı gerçeğini daha iyi anladı. Hızlanan nabızı, yakında onun yanından ayrılmazsa, ona verdiği sözü tutmamış olacağı konusunda onu uyardı, çünkü kesinlikle onu yumuşak, kışkırtıcı okşamalarla uyandırmayı düşünüyordu.

Dikkatli bir şekilde kadından uzaklaştı ve onun yanına gitti. Tıraş sehpasında yüzüne soğuk su sıçrattı. İhtiyacı olan şey, zihnini ranzasında geride bıraktıklarından uzaklaştırmak için nehre soğuk bir dalış yapmaktı. Aslında, kendini daha fazla şımartmak için yeterince zamanı olacaktı.

Mürettebat kıpırdanmaya başlamadan önce ikinci kaptanın geçici kamarasında insancıl bir banyo yaptı. Kapıya doğru adım atarken omzunun üzerinden bir bakış fırlattı, sonra hemen durdu, sanki karnına darbe almış gibi hissediyordu. Kadın hâlâ yan yatmış masum bir şekilde yatıyordu ama onu görünce

çıplak arka tarafı, erkeklik duyguları için neredeyse onun dudaklarından gelen gülümseyen bir davet kadar çekiciydi. Eşi onun varlığından habersiz içeri girebilecekken onu öylece bırakamazdı.

Sessizce ranzasına dönerek ranzanın diğer tarafına uzandı ve çarşafı dikkatlice kaldırarak kızın üzerine serdi. Uzun bir süre ona bakarak durdu, gözleri yastığın profilinde duran narin yüz hatlarını okşarken hayati organlarının karnında düğümlendiğini hissetti. Parmaklarının ucuyla şakaklarında usulca kıvrılan saç tutamlarını okşamaktan kendini alamadı. Dudaklarından çırpınan bir iç çekiş yayıldı ve hâlâ uykunun derinliklerindeyken sırt üstü yuvarlanarak bir kolunu yastığının üzerinde genişçe. Elinin onu aramaya başlaması sadece bir anlık bir zaman kaybı gibi göründü ve sonra gözleri açıldı ve onu üzerine eğilmiş buldu. Yüzünü kaplayan korku yerine, en az onun kadar tatlı bir gülümseme Şafak sökerken dudakları kıvrıldı ve gözleri aydınlandı.

"Günaydın," diye mırıldandı uykulu bir sesle.

"Günaydın, tatlım. Umarım iyi uyumuşsundur."

"Şaşırtıcı derecede iyi... sen nihayet yatağa geldikten sonra." Şaşkınlıkla kaşlarını kaldırdı.

"Hanımefendi mi?"

Cerynise kıkırdayarak başını salladı ve söylenmekten ziyade ima edilen soruya cevap vermeyi reddetti.

Ondan yana dönerek, burnunu kaşdığı elinin arkasından "Boş ver" gibi bir şeyler mırıldanarak bir düğüm halinde kıvrıldı.

"Tereddüt etmiyorsun, değil mi?" diye umutla sordu, ona doğru eğilirken bir elini kalçasına dayadı

profilini tekrar incelemek için.

"Sadece sen olursan," diye fısıldadı, alt dudağını ısırarak sırtarak yukarı doğru kıvrılmasını engelledi. Gerçek şu ki, kadın onu, kendisinin uzun süreli pozisyonunu kabul etmeye davet ediyordu.

Kocasını kurnazdı, ama keskin bir zekâyâ sahipti ve daha fazla açıklamaya gerek duymuyordu.

"Oh."

Cerynise bu tek hecenin bir hüznün notasına çok benzediğini düşündü ve aniden sevincini yitirdi.

Hayal kırıklığını gizlemek için gözlerini kırptırdı ve kaşınıyormuş gibi burnunu yastığına sürtmeye başladı. Sonunda, boğazını temizledikten ve içindeki yumruyu yutmaya çalışırken, adamın kıpırdamadığını fark edince göz ucuyla bir bakış attı.

"Yataktan kalkıp bornozumu giyebilmem için başınızı çevirebilir misiniz?"

Sesinin neşeli tonu kaybolmuş, Beau'nun pişmanlık duymasına neden olmuştu. Onunla sevişmeyi ne kadar çok istediğinin yoğun bir şekilde farkında olmasına rağmen, her şeyi enine boyuna düşünmek için kendisine yeterince zaman tanımadan uzun sürecek bir duruma sürüklenmeyi reddeden mantıklı bir tarafı vardı.

dikkatlice. Onu yıllar öncesinden tanıyordu ama Uzun süren ayrılıktan sonra, önce onun dönüştüğü kadını tanımadan hayatının geri kalanını onunla geçirmek istediğine yemin edemezdi.

Ranzadan uzaklaşarak sırtını ona döndü ve bekledi. Bir sonraki anda onun çıplak ayaklarını duydu. hızla kapıya doğru yürüdü ve onu görmek için döndü

açık kapıdan kaçıyordu. Kısa bir süre sonra arkadaşının kapısının sessizlikte gürültüyle çarptığını duydu.

Beau dişlerini gıcırdatarak bir küfür savurdu ve kendi kapısını kapatarak sabahın neşesine son verdi.

Beau, Alistair Winthrop ve Howard Rudd tarafından gemiye götürülen yargıçtan pek etkilenmemişti. Yargıç, şişman, süslü yüzlü biriydi.

Kendi öneminin son derece farkındaydı ve iki değersiz adamın onun huzurunda eğilip kalkmalarından, onun gözüne girmek için yarıştıkları anlaşıyordu.

Gerçekten de, Beau'ya Cerynise'i güverteye çağırmasını söylerken bundan emin görünüyordlardı.

"Göreceksiniz Sayın Yargıç, bu Yankee Masum bir genç kadından faydalandı ve onu düzgün yetiştirilme tarzını unutmaya ikna etti." Alistair yargıca dirseğine kadar yaklaşarak güvence verdi. "

Birkaç gündür gemisine yerleşmiş olduğu için, insan onun neyi teslim ettiğini merak ediyor olmalı. serseri."

Bay Oaks bayanı getirmesi için çağırılmıştı.

Kaptan geldiğinde güverte sessizliğe bürünmüş, denizciler heyecanlı bir karşılaşma olacağını umdukları karşılaşmayı izlemek için işlerine ara vermişlerdi. Kaptanlarının yargıcın yanı sıra yanındaki iki tıflla da başa çıkabileceğine bahse girenler kendinden emin bir şekilde sırtıyordu.

Cerynise zarif bir zarafetle güvertede ilerledi ve üçlünün karşısına geçmeden önce kocasının yanına vardı. Beau'nun dengeleyici kolunun ona sarılmış olması, önündeki görev için onu desteklemeye yardımcı oldu.

"Görüyorsunuz!" Alistair parmağını çifte doğru uzatarak ilan etti. "Bu alçak herif senin yanında kıza elini sürmeye bile cüret ediyor. Size onun şehvet düşkünü bir alçak olduğunu söylemiştim!"

"Evet, anlıyorum," diye yüksek sesle düşündü yargıç, gür kaşlarını yukarı doğru kaldırarak. Kız en ağırbaşlı beyefendiyi bile baştan çıkaracak kadar lezzetliydi, bu yüzden şehvetli, denizci bir adamın ilgisini çekebilirdi. "Belki de hanımefendi ve ben tanışmalıyız...."

Alistair bu onuru yerine getirmek için öne çıktı. "Bayan Cernise Kend-"

"Affedersiniz," diye sözünü kesti Beau, "ama sanırım bu benim gemim olduğu için tanıştırma işini ben yapsam daha iyi olacak."

"

Zayıf adam ne fark ettiğini anlayamadan dudak büktü ama alaycı bir şekilde eğilerek kaptanın hizmetleri yerine getirmesine izin verdi.

"Cernise, bu Saygıdeğer Yargıç Blakely," dedi Beau ve Cernise kibar bir reveransla eğilirken, o da elini "Sayın Yargıç, bu benim eşim, Bayan Birming."
_"

"Ne?" Alistair öfkeyle mırıldandı.

Mürettebat arasında bir eğlence havası esti ve adamlar ne olacağını görmek için beklerken dirsekler birbirine vuruldu.

"Bu benim karım, Bayan Birmingham," diye tekrarladı Beau yargıcın dikkatini çekmek için.

Alistair'in boynundaki kordonlar gözle görülür bir şekilde şişti ve yakasından dışarı doğru uzanarak, "

Yalan söylüyor!"

Görevli şaşkın görünüyordu. "Ama ben onun-"

"Bu kadarı da fazla!" Alistair parladı, bu kez parmak uçlarında yükselerek kaptanın burnunun dibinde tehditkâr bir yumruk salladı. "Sen kimi kandırmaya çalışıyorsun?"

Beau sakince ceketinin içine uzandı ve katlanmış bir parşömen çıkarıp Yargıç Blakely'ye uzattı. "Eminim her şeyin yolunda olduğunu göreceksiniz, efendim."

Blakely belgeyi inceleyip imzalara özellikle dikkat ederek, "Bu yeni bir evlilik," dedi. Sonra bariz bir şüpheyile ev sahibine baktı. "Hiç tanık var mı?"

"Mürettebatımın her adamı, efendim."

"Onunla evlenmiş olamaz," diye araya girdi Howard Rudd. "Kızın yaşı küçük! Vasisinin izni olmadan evlilik yasal değil!" Kına yakmaya alışkın bir çocuk gibi başını sallayarak zafer edasıyla Beau'ya sırtıttı.

"Cernise'in vasisi öldü," diye tekrar söze girdi Beau. adamı hiç duymamıştı, onun yerine dikkatini yargıca yöneltti. "Ayrıca, töreni yöneten din adamı Cernise'in on sekiz yaşına birkaç ay kaldığının tamamen farkındaydı. doğum günü. Bu koşullar altında, itiraz etmek için bir neden görmedi."

"Hangi koşullar altında?" Blakely sorguladı.

Beau ona, "Carolinas'a doğru yelken açmak üzereyim," diye bilgi verdi. "Doğal olarak genç hanımın da bana eşlik etmesini istiyordum."

Yargıç yüksek sesle, "Karınız olarak demek istiyorsunuz," diye düşündü ve genç adama sert bir bakış fırlattı.

"Aynen öyle."

Alistair iki adamın arasına baktı, tüm duyuları Cernise'in ortaya çıkmasından kısa bir süre sonra Yargıç ona sahip olmaya çalışan iki varlık arasında bocalıyor gibiydi, sanki yaşlı olan sadece onun için doğru olanı yapmak istiyormuş gibi. Bu fikir kesinlikle onun iddiaları için iyiye işaret değildi. "

Bunların hiçbirini fark etmez," diye ısrar etti Alistair, yüksek sesle. "Velisi tarafından onaylanmadığı sürece bu evlilik geçerli olamaz! Ve bu yetki bana verildiğinden beri, Cernise benimle birlikte eve dönmeli."

Blakely tedirgin bakışlarını sırık gibi adama çevirdi. "Kulağıma bağırırmazsanız sizi daha iyi duyabilirim, efendim."

Beau'nun dudaklarının kenarları titriyordu. eğlencesini bastırdı. Parlayan gözleri, aniden huysuzlanan Rudd'a kaydı.

Yargıç kıza babacan bir bakış fırlattı. "Bayan... pardon... yani, Bayan Birmingham.

Umarım görevimin burada uygunsuz bir şey olmadığından emin olmak olduğunu anlarsınız."

Kızın ona bahsettiği zarif gülümseme çaresizliğini gizliyordu ve onun onayını kazanmak için çok şey yaptı. "Anlıyorum, Sayın Yargıç. Ancak itiraf etmeliyim ki, Bay Winthrop'un herhangi bir şeymiş gibi davranmaya cüret etmesi beni şaşırttı.

hiçbir kanıt görmediğim halde.... benim refahımla ilgileniyor."

Alistair tartışmak için ağzını açtı ama Blakely elini kaldırarak onu engelledi. "Senin koruyucun olduğunu iddia ediyor."

Cernise alay etti. "Onun gibi bir gardiyanla kısa sürede yok olurum. Gerçekten de beni Mrs. Winthrop'un evinde ne pelerin ne de para var. Neredeyse donarak ölüyordum ve şimdi sadece benim iyiliğimi istediğini iddia ederek buraya geri döndü. Bu tam bir saçmalık."

"Teyzesinin vasiyetine, sizi onun himayesine veren bir ek madde ekledi."

Blakely ona yakından bakarak bilgi verdi.

Sakin bir şekilde, "Maskaralık ile sahtecilik arasında çok fark var mı, Sayın Yargıç?" diye sorarken onun araştıran bakışlarını tereddütsüz karşıladı.

Alistair hırladı ve ona elini uzatacakmış gibi öne doğru bir adım attı, ama Beau onu güvenli bir şekilde yanından uzaklaştırdı ve zayıf adamın kaynayan bakışlarıyla karşılaştığında alaycı bir kaş kaldırdı kızardı. "Belki de yargıç gittikten sonra bu konuyu enine boyuna tartışmak istersiniz," diye önerdi. "Eğer böyle bir düşünceniz varsa, tabanca ya da yumruğa açığım."

"Şimdi, şimdi, bunların hiçbirini kabul etmeyeceğiz," diye havladı Blakely.

"Kız yalan söylüyor, Sayın Yargıç," diye ısrar etti Alistair. "Kız bu çapkınla gitmeye kararlı. muhtemelen ana limanına ulaştığında onu bir kenara atacaktır."

Yargıç Beau'ya, "Karınız bu adama karşı ciddi suçlamalarda bulundu," dedi.

"Bunlar Bay Winthrop'un evliliğimizin yasallığına karşı çıkma çabalarından daha mı az ciddi? Şimdi söyleyin bana, Sayın Yargıç, bu durumda bir baba kızı için ne yapardı? durum nedir? Eğer kızlarınız varsa, belki bizi bilgilendirebilirsiniz."

"Benim üç çocuğum var, Kaptan. Hatta en küçüğü eşinizle aynı yaşta."

"Genç bir bayanın, bir grup erkeğin gözleri önünde, uygun bir şekilde atanmış bir din adamı tarafından evlendirilmesi ve geceyi eşiyle birlikte geçirmesi fikrine tepkiniz ne olurdu? sadece ertesi gün aslında yasal olarak evli olmadığı söylensin diye mi?"

Alistair bir kez daha araya girmeye çalışınca Blakely elini daha da yukarı kaldırdı. Sonra boğazını temizledi ve cevap vermekte zorlandı. "Eğer henüz evlenmedilerse, düzgün bir şekilde evlendiklerini görmeye hazırım."

Bir an tereddüt etti ve sonra Cerynise'e baktı. "Özür dilerim Bayan Birmingham, ama sormak zorundayım. Dün gece siz ve Yüzbaşı Birmingham birlikte miydiniz?"

Herkes onun cevabını beklerken güverteye bir sessizlik çökmüş gibiydi. Kendisine atılan üç kadar bakış yakaladı. gizlice ona baktı, ama aceleyle önledi. Beau'nun kendisini uyarmış olmasına rağmen, bu durumu son derece utanç verici buluyordu ama en azından adama şunu söyleyebilirdi Yüzü kızararak da olsa gerçeği söyledi. "Evet, Sayın Yargıç, dün gece beraberdik." Ve sonra, çünkü o Alistair'den ve onun iddialarından tamamen bıkmış bir halde, iyi bir önlem olarak, "Aynı yatakta," diye ekledi.

Bu, yargıcın duymak istediğinden daha fazla görünüyordu. Beau ile yüzleştğinde yüzü oldukça kızarmıştı. "Bunu yaptığım için özür dilerim."

sizi rahatsız etti, Kaptan Birmingham." Silindir şapkasını kafasına iyice yerleştirdi. "

Eve iyi yolculuklar."

Adam iskeleye doğru ilerlerken Alistair büyük bir şaşkınlıkla yargıcın ardından bakakaldı. "Yani... Yapamazsınız... Bu alçağın yaptığının yanına kâr kalmasına izin vermemelisiniz!"

Yargıç Blakely kalasın yanında durdu ve omzunun üzerinden Alistair'e bakmak için döndü. "Kaptan ve Bayan

Birmingham yasal olarak evli olduğuna dair her türlü kanıtı verdi, efendim. İngiltere'de aksini söyleyecek başka bir yargıç bulamazsınız. Bulsaydınız bu bir utanç olurdu. Korkarım bunu kabul etmek zorundasın, Winthrop."

"Neden, seni kibirli pislik yığını!" Alistair ona karşılık verdi. "Kürsüye girmene izin verilmemeli!" Rudd'un engelleyici elini silkeleyerek Beau'nun üzerine yürüdü, öfkesi etrafındaki herkesi şok edecek kadar yükseldi. "Ve sana gelince, seni piç! Şu anda yürüyüşün bir horozu gibi hissediyor olabilirsin, ama seni temin ederim ki bunu yanına bırakmayacağım. travesty...."

Beau'nun gözleri tehlikeli bir şekilde kısıldı ve zayıf adama dik dik baktı. "Bana ne dedin sen?"

İçinde bulunduğu tehlikenin farkında olmayan Alistair kaptana bir yumruk salladı ve az önceki hakaretini daha da büyüterek kendini tatmin etti. "Kokuşmuş bir piç! Pis, yalancı bir Yankee piçi. _"

Beau üç uzun adımda adamın yanına vardı ve onu yakasının arkasından ve pantolonunun koltuğundan yakaladı. Alistair şaşkın bir protestoyla bağırdı ve çılgınca Beau'ya ulaşmaya çalıştı.

Beau onu hızla limana götürürken ayak parmaklarıyla güverteye vurdu. Küpeştede, kaptan yükünü yukarı ve dışarı doğru savurdu, gemisinden fırlattı. Değersiz misafiri havada bir sığınak bulmak için çılgınca çırpınan uzuvlarıyla çabaladı ama ne yazık ki hiçbiri yoktu. Alistair'in korkunç çığlığı titrek bir feryada dönüştü ve aniden büyük bir sıçramayla son buldu, mürettebatın yüksek sesle kahkahalar atmasına ve alkışlamasına neden oldu. Beau'nun karısının rakibiyle işi henüz bitmemişti. Halatlara tutunarak, göz kamaştırıcı bir hareketle kendini yukarı savurdu. güç gösterisi yaptı ve aynı zarafetle küpeştenin üzerine çıktı. Açık bir alana doğru ilerledi ve kollarıyla Suyun yüzeyine çıktıktan sonra hemen öksürmeye ve nefes nefese kalmaya başlayan adama doğru kükredi.

"Cesaretin varsa bana hakaret edebilirsin Winthrop, ama eğer Anneme bir daha kötü davranmayı aklından bile geçirirsen, seninle görüşürüz. kırbaçla etin kopana kadar kırbaçlanacaksın! Senin gibi sümüklü bir hödüğün, benim çok bağlı olduğum bir kadına dil uzatmasına izin vermeyeceğim!"

Beau tünediği yerden aşağıya indi ve bir sürü çöpten yeni kurtulmuş birinin tavrıyla ellerinin tozunu aldı.

Mürettebatından biri, "Bu herife ağzını tutmayı öğretir, Kaptan," diye kıkırdadı.

Beau hazır bir şekilde elini salladı. "Bir fıçı çıkarın beyler ve o kurbağanın gidişini kutlayalım."

Getirmeye gidenlerin gürleyen ayak sesleri neredeyse yargıcı korkutacaktı, ama yüzbaşı ona doğru ilerlerken onaylayarak gülümsedi. "Ben de annemi çok severim, efendim."

Beau sırttı ve adam hakkındaki önceki izleniminden pişmanlık duydu. "Anlayacağınızı düşünmüştüm, Sayın Yargıç."

Beau bakışlarını, arkadaşının öfkeli kaptan tarafından yakalandığını gördüğü andan itibaren hareketsiz kalan Howard Rudd'a çevirdi. Avukatın çiy kapağı rüzgârda dalgalanıyor gibiydi.

ve bir anne gibi asil bir varlığa hakaret etmeyi aklından bile geçirme ihtimalini reddetti. Bundan vazgeçmek zayıf bir girişimde bulundu, döndü ve kuyrukları uçtu, iskele iskelesine doğru koştu, neredeyse yanından geçerken yargıladı. Bir dakika sonra

umutsuzca yüzmeyi öğrenmeye çalışan Alistair'e bir ip fırlatırken görülüyor.

Cerynise'in kıkırdamaları kocasının kahkahalarına eşlik ederken, onu kollarına aldı ve tezahürat ekibinin yararından çok kendi zevki için onu uzun uzun ve derinlemesine öptü.

Sekiz

CERYNISE, Billy Todd'un özenle ranzanın yanına bıraktığı kovayı aramak için başını yastıktan yeterince kaldırdı. Küçük, sefil bir inilti çıkararak gözlerini kapadı ve midesinin patlamasını önlemek için umutlu bir arayış içinde mümkün olduğunca hareketsiz kaldı, ancak her adım ve yuvarlanma gemi o mide bulandırıcı bölgeden isyan çıkarıyor gibiydi. Daha önce kaptan köşkünü hiç düşünmemiş olmasına hayret etti.

bir sığınak haline gelmişti.

kaçmak için can attığı bir azaptı. İngiltere'den ayrıldıktan kısa bir süre sonra dalgalı denizlerle karşılaşmış olmaları, ona yaşadığı sürece bir daha asla denize açılmayacağına yemin etti... eğer

bu özel yolculukta hayatta kalmayı başardı.

Garip görünüyordu ama son beş yıl içinde Charleston'dan yaptığı yolculuğun iğrenç ayrıntılarını bir şekilde aklından çıkarmayı başarmıştı. Kabul etmek gerekir ki, anne ve babasının ölümü ve bildiği tek yuvayı kaybetmenin acısıyla yaşadığı kederin gölgesinde kalmıştı. Yine de geriye dönüp baktığında

en azından mantıksız hareketlerle başa çıkma konusundaki yetersizliğini hatırlardı. Kendisinin bir insan olmadığını farkına

özellikle iyi bir denizciyi görmezden gelemezdi.

Cernyse'in çatlak dudaklarında belli belirsiz bir gülümseme belirdi ve derisinde küçük bir yarık hissedince aniden acıdan irkildi. İyi bir denizci değil mi? diye zihinsel olarak alay etti. Korkunç demek gerçeğe daha yakın olurdu. Eğer tekrar karaya ulaşırsa, yeryüzündeki hiçbir güç onu açık denize doğru yol alan başka bir gemiye geri dönmeye zorlayamazdı. Gerçekten de, eğer istediği olsaydı, okyanustan uzak durur ve bir daha asla başka bir dalgaya bakmazdı ya da uzun, yavaş, çalkantılı dalgalar üzerinde yükselen bir geminin ıstırabına maruz kalırdı ve sonra

ardından gelen derin çukurlara dalıyordu. Dalgaların birbiri ardına geminin yanından geçip gittiği sonsuz ve şeytani bir döngü gibiydi....

Cernyse kovaya zamanında ancak ulaşabildi ve başını tekrar kaldırabilmesi için çok uzun bir süre geçmesi gerekti. Hastalanmak üzere olduğunu fark ettikten kısa bir süre sonra, semptomlarını Billy'den saklamaya çalışmıştı. Yemek yemesi için ona baskı yapıyordu ama onu baştan çıkarmak için getirdiği tıka basa dolu tepsiye bir kez

bakması yetti. Sonra sırrı

dışarı çıktı. Şaşırtıcı bir şekilde öğürmesi delikanlıyı onun kadar rahatsız etmemişti, çünkü delikanlı ona yardım etmek için koşmuş, bir kova ve yüzünü yıkayabileceği ıslak bir bez tedarik etmişti. Daha sonra hıçkırarak ağlamış ve kimseye, özellikle de kocasına söylememesi için yalvarmıştı. Billy isteksiz davranmış, bunu yapmanın akıllıca olmayacağını düşünmüştü.

Bu bilgiyi kaptanından saklamıştı ama Sonunda kabul etti. Ondan sonra, arada bir taze su ve bir kase hafif et suyu getirerek, temiz havlu tedarik ederek ve mutfağın artıklarıyla birlikte kovayı gizlice kenara boşaltarak onun birkaç ihtiyacını bizzat karşıladı.

Beau birkaç kezden fazla kapısını çalmış ve her geçen gün onu içeri alması için daha da ısrarcı olmuştu. Yatak örtülerinin altına girerek, onu görmeyi ve hatta onunla konuşmayı sessiz bir şekilde reddederek göndermişti. Onun somurttuğunu düşünmesi, kendisini çok üzecek bir ziyaretten kaçınmasını sağlamıştı. dayanılmaz bir utanç.

Gücü azalmaya devam etmişti ve kavrulan dudakları artık ne zaman küçük bir yarık oluşsa kanamaya meyilliydi. Su içmeyi denedi ama o bile içtikten kısa bir süre sonra fişkırıyordu.

Uyku, bitmek bilmeyen işkence saatleri boyunca tek sığınağıydı ama uyanmak zordu, çünkü genellikle karnındaki azıcık şeyi kaldırması gerekiyordu. Giyinmeyi ya da yataktan kalkmayı gecelikten başka bir şey giymiyordu. Saçları artık umutsuzca

Onarılamayacak kadar hırlıyordu ama görünüşü bir yana, hiçbir şey zerre kadar umurunda değildi.

Kapıya vurulan üç hafif tıkırtı, Billy'nin bir saat önce bıraktığı çorba kâsesini almak için geri döndüğünü gösteriyordu. Kase hâlâ yerinde duruyordu.

Ranzanın yanındaki tepsiye dokunulmamıştı. Onun zayıf çağrısıyla sessizce kamaraya girdi ve sonra şaşkınlıkla durdu. Daha önce hiç böyle bakan birini görmediğinden emindi. Daha önce de ölümcül derecede hastaydı. Mezara yakın olsaydı daha kötü görünemeyeceğinden emindi. Gözlerinin altındaki gölgeler koyu bir şekilde belirgindi ve onlara çukurlu bir görünüm veriyordu. Yanakları çökmüştü ve Önceden yumuşak ve güzel olan dudakları susuzluktan harap olmuştu.

Gerçekten de, onu görünce öylesine korktu ki, yüzüstü dönerek kaptanı çağırmaya koştu. ona verdiği sözden dönmek için haklı bir nedeni olduğundan şüphe duyuyordu.

Kısa bir süre sonra Beau ranzanın yanında durdu, elleri zayıf kalçalarında, kısa kuzguni saçları güvertede esen akşam rüzgârından dolayı dağılmıştı ve gözlerinde şeytani bir ışık yanıyordu. "Kahretsin Cerynise, neden hasta olduğunu kimseye söylemedin? Isınmış ölü gibi görünüyorsun."

Onu günlerdir görmemişti ve mükemmel bir efsanevi tanrı gibi tepesinde dikiliyor olması, zayıf ve acınası halinin daha da farkına varmasına neden oluyordu. Bir süredir

Kendisini yalnız bırakması yönündeki mırıldanarak verdiği emirleri içeri dalmadan kabul ettiği için son derece rahatlamıştı.

Bunu ve çok daha fazlasını yapabilecek erkek mizacına sahip olduğunu çok iyi biliyordu. Yine de o sürekli düşüncelerindeydi, kafasının içinde tekrar tekrar akıp giden bir müzik gibi. Şimdi buradaydı, sanki durumu bir şekilde onun suçuymuş gibi ona dik dik bakıyordu.

"Git buradan," diye inledi ve gözlerinden akmaya başlayan sefil gözyaşlarını saklamak için yüzünü yana çevirdi. "Beni bu halde görmeni istemiyorum."

"Hastalıkta ya da sağlıkta, hayatım," diye karşılık verdi, kadının dayanabileceğinden daha alaycı bir ifadeyle.

"Beni denize atın," diye inledi, adam örtüleri çekmeye başladığında örtüleri tuttu. "

Başka bir gün devam etmek istemiyorum."

"Hadi, otur," diye ısrar etti, bir kolunu omuzlarının altından geçirirken onun yalvarışlarını görmezden geldi.

Başını sallamaya başladı ama hemen bunun iyi bir fikir olmadığına karar verdi. "Yapamam! Bu sadece durumu daha da kötüleştirir. Sadece git buradan."

"Ve huzur içinde ölmene izin mi vereyim?" Beau kısa bir kahkaha attı. "Asla!"

Cernise'in gözleri onun acımasızlığı karşısında şaşkınlıkla irileşti. "Sen duygusuz bir hayvansın."

"Bana öyle söylendi." Onu ranzanın kenarında oturur pozisyona çekti ve çıplak ayaklarını yere indirdi, ardından kollarını bornozunun içine sokmaya başladı.

"Ah, bana ne yapıyorsunuz?" diye halsizce inledi. "Hasta olacağım."

"Derin nefes al," diye ısrar etti ve terliklerini ayağına geçirmek için kalçalarının üzerine çöktü. "İyi olacaksın...."

Sözleri Cernise'in midesi üzerinde pek sakinleştirici bir etki yaratmadı. Cernise ani bir panikle kovaya doğru yığıldı ve midesinin kuru, sarsıcı sallanışına boyun eğdi. Sonunda mide bulantısı azaldı ve güçsüzce yatağına yığıldı. Islak bir bezin yüzüne, boğazına ve elbisesinin açıklığına yaptığı serinletici dokunuşlar onu bir nebze olsun rahatlatmış ama kendini toparlayacak zamanı bile olmadı.

Beau onu tekrar ayağa kaldırıp teneke bir bardağı dudaklarına bastırmadan önce nefes alıyordu.

"Ağzını yıka," diye ısrar etti Beau, kızın kendisine sırtını dönmesine izin vermeyerek.

Cerynise burnunu hoşnutsuzlukla kırıştırarak onun direktifini yerine getirdi ve suyu kovaya tükürdü.

Ranzaya geri yaslandı ve kocasına kederli bir bakış fırlattı. Kocasının bu kadar dinç ve canlı görünmesi ona hiç yardımcı olmamıştı.

"Şimdi kalanını iç," diye bastırdı Beau, bardağı tekrar dudaklarına götürerek. "Ortaya çıkarılmış bir iskelet kadar kurusun."

"Benden nefret ediyorsun," diye mırıldandı ama bir yudum alacak kadar rahatladı.

"Doğru değil, madam." Fincanı titreyen ellerinin arasında tutup küçük yudumlar halinde içerken, adam kadının yüzünü ve boğazını yıkamaya devam etti. "Ama hasta olduğun süre boyunca burada şımarık bir çocuk gibi somurttuğunu düşünmeme izin verdiğin için sana kızgıyım. Eğer Billy sana sadık kaldığını düşünmeseydi, durumunu bana hemen bildirmediği için onunla kavga ederdim."

"Sana söylememesi için ona yalvardım," diye mırıldandı Cerynise fincanı ısrarla dudaklarına götürürken.

"İç!"

"Oh, Beau... Yapamam! Artık

olmaz!" "İç dedim!"

"Sadece yukarı çıkacak."

"Bu sefer değil. Güven bana."

"Sadece birazcık," diye huysuz bir ses tonuyla inledi, ama adam bardağı son damlasına kadar boşaltana kadar elinden almayı reddetti.

Kadının tekrar yatağa düşme çabasına rağmen, adam onu ayağa kaldırdı, üzerine bir battaniye sararken kendi vücuduyla destekledi ve sonra onu kollarının arasına aldı. Kapıyı bir kenara iterek kamaradan çıktı ve onu refüje doğru taşıdı.

Cernise omzunun üzerinden endişeli bir bakış attı ve önlerinde beliren merdivenleri gördü. "Lütfen Beau," diye sızlandı, sesinin bu kadar zayıf ve çaresiz çıkmasından nefret ediyordu. "Adamlarının beni görebileceği bir yere, güverteye çıkmak istemiyorum."

"Temiz havaya ihtiyacınız var, madam. Bu kendinizi daha iyi hissetmenize yardımcı olacaktır. Ayrıca Billy'nin telaşlı bir şekilde yanıma gelişinden sonra adamlarım muhtemelen denizde bir cenaze töreni görmeyi bekliyor olacaklar."

"O da gelecek," diye güvence verdi ona hayıflanarak. "Israrla istediğin o soğuk havayla işimi bitirir bitirmez!"

Beau ona gülümsedi ama adımlarını hiç bozmadı. "Seni sıcak tutacağım," diye mırıldanırken uzun bacakları kısa sürede refüje kadar olan mesafeyi kapattı.

Sonbaharın kısa alacakaranlığı çoktan koyu bir kasvete dönüşmüştü ama tepede parlayan ay suyun üzerine gümüş bir şerit gibi dökölüyordu. Soğuk esintiler güverteden geçerken Cernise'in nefesini tutmasına neden oluyordu ama

Onu ıstırabından kurtaracak hiçbir şey yoktu.

"Eğer beni indirmezsensin, pişman olacaksın," diye uyardı.

Beau ancak en yakın bölmeye ulaşp Cernise'i oraya indirdiğinde itaat etti. Cernise'in kendini dik tutacak gücü kalmamıştı ve öne doğru eğilerek alnını Beau'nun boynuna dayadı ve başını omzuna yasladı. Kendini daha iyi hissediyor olsaydı kollarının tadını çıkardı

Onu kendine yakın tutuyordu ama bu şartlar altında olabileceklerden korkmaktan başka bir şey yapamıyordu.

"Lütfen Beau," diye onun boynuna doğru nefes aldı. "Sanki yine hastalanacakmışım gibi hissediyorum. Kamarama dönmek istiyorum. En azından orada kendimi utandırmamış olurum."

"Orada kalmak durumu daha da kötüleştirecek Cernise."

"Ama bu durumu daha iyi hale getirmiyor," diye karşı çıktı.

Onu kendine doğru çevirdi, ince bedenini vücuduyla destekledi ve denizi işaret ederken bir kolunu karnına dolayarak onu güvende tuttu. "Küpeştenin üstünden dışarı bak."

"Hayır," diye inledi ve ıstırap içinde başını çevirdi. O zamanlar Adam bu kadar acımasız mıydı? Kesinlikle yapması gereken son şey suya bakmaktı!

"Dalgalara değil," diye fısıldadı saçlarına doğru. "Ufka bak. Onu görmek için yeterli ay ışığı var, o yüzden bakışlarını oraya sabitle."

Cernise gözlerini kısarak denizle gökyüzü arasındaki belli belirsiz karanlık çizgiyi görmeye çalıştı. Bakışlarını ona odakladıktan sonra, dengesinin farkına varması birkaç dakika sürdü. "Hareket etmiyor."

"Aslında öyle," diye cevap verdi Beau yumuşak bir kıkırdamayla. "Dünya dönüyor ama bunun için endişelenmene gerek yok. Sana kalırsa, hareket etmiyor."

Ona bakarak hüzünle iç geçirdi. "Keşke hareket etmeseydim."

Ona gülümsedi. "Gözlerini ufuktan ayırma, Cerynise. Sadece gözlerini çizgide sabit tut ve serin, temiz havayı solumaya devam et."

Cerynise itaat etti, şimdilik onun kuşatıcı kolları arasında arkasına yaslanmaktan memnundu. Zaman akıp gitti ama Cerynise onun iri bedeninin verdiği rahatlığın ötesinde hiçbir şeyin farkında değildi. Yavaş yavaş kendini daha iyi hissetmeye başladığının farkına vardı. Uzun, yavaş bir nefes aldı ve keyifli bir iç çekişle tekrar bıraktı. "Yaşayacağıma inanıyorum."

Beau güldü ve battaniyeyi kızın boynuna doladı. "Yeterince sıcak mı?"

Başını salladı ve adama doğru sokuldu. "Şimdi oldukça rahatım."

Audacious Thames'ten açık denize açıldığından beri onu rahatsız eden deniz tutması hızla kayboluyordu. Ama onun yerini daha fazla yorgunluk almıştı. Şimdiye kadar tanıdıklarının hepsinden daha derin.

Başı kocasının boynu ile omzu arasında bir boşluk buldu ve bir iç çekişle gözlerini kapattı.

Yavaş yavaş nefes alıp vermesi yavaşladı.

Beau kımıldamaya cesaret edemedi. Genç kızını kucağına almaktan memnundu. Gece ipeksi bir karanlığa gömülürken karısını kollarına aldı.

sayısız yıldızla süslenmişti. Kızın uzun süren inzivası sırasında, hayatında bir şeylerin yolunda gitmediğine dair rahatsız edici bir şüphe, en azından tedirgin edici bir his onu rahatsız etmişti. Kızla birlikte olmamayı özlediğinin farkına varmak zorunda kalmıştı. Kuşkusuz geçmişte ziyaret ettiği o civil civil küçük fahişeler, onun aklını kapılarından ayrılışından daha uzun süre meşgul edememişti. Yine de gece gündüz Cernise'i düşünmüştü, ta ki onu arzuladığının keskin bir şekilde farkına varana kadar yakınlık kurduğu kadınlardan çok daha fazlasıydı.

Gemi ters esen rüzgârda savruldu ve Gulf Stream akıntılarıyla mücadele etti. Beau yelkencilik kariyerinin başlarında, batıya doğru yelken açmanın Atlantik'i yokuş yukarı geçmek olarak bilindiğinin farkına varmıştı. Yokuş aşağı bir geçiş batıdan doğuya doğru esen rüzgârlarla bir aydan biraz daha uzun bir sürede tamamlandı. Ancak dönüş ayağında üç ay kadar sürebilirdi. Bu süre normal bir flört için pek uygun olmasa da, belki de kollarının arasında sımsıkı tuttuğu bu genç güzele ne tür bir taahhütte bulunmak istediğine karar vermesi için yeterli olabilirdi.

Nöbet değiştiğinde, Beau Cernise'i kamarasına geri götürdü. Onu ranzaya yatırdığında Cernise uyanmadı ve devam eden bir hastalık belirtisi tespit edemedi. Bornoğunu çıkardı ve el yapımı dantelden geniş bir fırırla süslenmiş yuvarlak boynuyla gevşekçe akan geceliğine kısaca hayran kaldı. Onu yorganın altına sokmak gibi basit bir görevin ötesinde oyalanmaya cesaret edemedi. Düğün günlerinde yaşadıkları deneyim ona bir şey öğrettiyse, bu tür bakımları sadece bir gecelikle sınırlandırması iyi olurdu. kardeşçe endişe.

"Kimıldama," dedi Cernyse, Billy Todd'un neredeyse tamamlanmış taslağına hızla uyguladığı çizgilere dikkatle odaklanarak. "Bir dakika içinde bitireceğim."

Kızın ne çizdiğini görmek için sabırsızlanan delikanlı giderek artan bir merak içinde kıvrandı.

"Kıpırdamadan dur," diye yalvardı.

Merakını dizginleyen Billy, kadının çizimi tamamlamasına yetecek kadar uzun bir süre boyun eğmeyi başardı. Ama sonra, bakması gereken böyle bir manzara varken, bu neredeyse hiç görev sayılmazdı. Bayan birkaç gün içinde eski sağlığına ve güzelliğine kavuşmuş ve o zamandan beri tamamen

Audacious'taki neredeyse herkesin dikkatini çeken bir şey. Onun yetenekli olduğunu söylemek en hafif tabiriyle aşırıya kaçmıştır.

"Bitti," dedi Cernyse memnuniyetle ve sonunda Billy'nin sonuçları görmesi için parşömeni çevirdi.

Sonuçları incelerken gözleri giderek artan bir şaşkınlıkla açıldı. "Şuna bakar mısın anne? Bu benim!"

"Ya da en azından makul bir benzerlik," diye yanıtladı Cernyse coşkulu bir kahkahayla. Portreyi büyük bir memnuniyetle inceledi, delikanlıyı çocukluk ile gençlik arasında bir yerde yakalayabildiği için memnundu. Olgunluk. Yanaklarında ve ağzında hâlâ belli belirsiz bir yumuşaklık vardı ama gözleri berrak ve sabitti. Çenesi sağlamdı ve gelecekteki gücün ipuçlarını veriyordu.

"Gerçekten böyle mi görünüyorum?" diye sordu mahcup bir sırıtışla.

"Evet," diye onayladı Stephen Oaks, kamarotun omzuna yakın bir yerde durarak. "Ama onun istediği senin güzel yüzün değil.

Yakalandın delikanlı," diye alay etti. "Senin doğanı tam isabet yakalamış."

Cernise başını eğip doğaçlama bir reverans yaparken gülerek, "Teşekkür ederim, kibar beyefendi," dedi. "Hiçbir sanatçı daha büyük bir övgü isteyemez."

"Bir tane daha çizme havasında değilsiniz, değil mi hanımefendi?" Stephen umutla sordu.

"Sanırım ikna edilebilirim." Cernise yeni bir parşömen parçası ve elinin zarif bir hareketiyle eşine önüne oturmasını işaret etti. Site

Onun için seçtiği yer ona sadece konusunu değil, aynı zamanda zaman zaman bakmaya devam ettiği ufku da görme imkânı sağlıyordu. İki haftayı aşkın bir süredir sağlıklı olmasına rağmen, hâlâ hiçbir şeyi hafife almayı reddediyordu. Kendini iyi hissetmek kesinlikle moralini yükseltmiş ve

denizciliğe karşı tutumunu değiştirdi. Artık başka bir yolculukta hayatta kalabileceğinden oldukça emindi ama şu anda eve dönüyordu. Evine! Carolinas uzun zamandır uzak bir anıdan biraz daha fazlasıydı. Yine de koşullar değişmişti ve her geçen an, sahip olduğu her şeye daha da yaklaşıyordu.

Son birkaç yıldır hatırlıyor ve değer veriyordu. Yine de orada onu neyin beklediğini merak etmekten kendini alamıyordu.

Cernise sağlığına kavuşup gemideki günlük rutinine alıştıktan sonra sanatına geri döndü ve kısa süre içinde kendini denizcileri ve onların Audacious'taki yaşamlarını çizerken buldu. Çalışmalarının çoğunu başkalarına veriyor, sadece birkaçını kendine saklıyordu; bunların arasında kaptanın kamarasının mahremiyetinde üzerinde çalıştıkları da vardı. Beau Birmingham'ın var olan en büyük çizim koleksiyonuna sahip olduğundan şüphelenmeye başlamıştı ve her geçen gün buna yenilerini ekliyordu.

Stephen Oaks'un çizimini bitirip gülümseyerek ona uzatmadan önce öğleden sonra vardiyası güverteye geldi. "Çok yakışıklı bir adamsınız Bay Oaks."

"Şey, bundan emin değilim hanımefendi, ama bu çizim iyi bir çizim," diye memnun bir sırıtışla onu temin etti.

"Bahse girerim Charleston'ın süslü halkı, onlar için bu tür bir şey yapman için oldukça iyi bir miktar ödeyecektir.

"

Cerynise eğlenen bir kıkırdamayla başını yukarı kaldırdı. "Korkarım tam tersi doğru olacak Bay Oaks.

İnsanlar, belki de tüm büyük ustalar erkek olduğu için, portre çizen bir kadına şüpheyile bakıyor gibi görünüyor. Eminim Charleston'daki insanlar da İngiltere'dekiler."

"O zaman bu onların kaybı olacak hanımefendi, sizin değil."

"Teşekkür ederim," diye neşeyle cevap verdi ve sözlerine başını bir kez daha eğerek eşlik etti.

Üzerinde beliren bir varlığın farkına varan Cerynise, Beau'nun varlığını teyit eden heyecanın karıncalanmasına hayret etti, daha sonra etrafına baktığında Beau'nun hemen arkasında durduğunu ve eşinin taslağını incelediğini gördü. Onlara habersizce yaklaşmış, neredeyse hiçbir yerden ses çıkarmadan ortaya çıkma eğilimi ile onu rahatsız etmişti. Bunun onun bir eğilimi olduğundan şüpheliydi. Bilinçli olarak bunu sürdürmeye çalışıyordu, çünkü onun yaklaştığına dair bazı uyarıları yakalayabildiği ve o zaman ortaya çıkacak titremeye karşı kendini güçlendirebildiği zamanlar oluyordu. onu kuşatmıştı. Bugün kendini kesinlikle silahsızlanmış ve kendi çırpınan tepkisinden de aynı derecede dehşete düşmüş buldu. Emindi ki

Eğer onun tepkisini fark ederse, evlerine ve yakındaki okula giden dar sokaktan geçerken onu her gördüğünde yüreği sevinçle çarpan o küçük kızdan farklı olduğunu düşünecekti. Onun bu tür zayıflıklarını sadece aptal bir çocuğun yaşayabileceği bir şey olarak görüp görmezden geleceğini düşünmek, garip bir şekilde karmakarışık olan duygularını açığa vurma konusunda temkinli davranmasına neden oldu. Onun içinde yaşadığı engelleyici kısıtlamalar varlığı, ona şimdiye kadar hiçbir şey yapmadığını hatırlatmaktan başka bir işe yaramadı.

Charleston'a vardıklarında onu karısı olarak tutacağına söz verir.

"Bu kadar iri birinin nasıl bu kadar sessiz hareket edebildiğini gerçekten anlamıyorum," diye azarladı, sanki onu ürkütmüş olabilirmiş gibi.

Beau ona nabzına garip şeyler yapan yavaş bir sırtıfış attı, çünkü nabızı zambak yastıkları üzerinde gezinen kurbağalar gibi sıçramaya başladı. "Sizi daha fazla uyarmaya çalışacağım, madam," diye cevap verdi. "Kendi ayaklarımın üzerinde beceriksizce tökezlemek yeterli mi?"

Beau cevap alamayınca, güvertede yanına serdiği ve rüzgârın savurmasına karşı ağırlık koyduğu çizimlerine bakmak için bir adım attı. Çizdiği her yüzü kolayca tanıdığı için, tasvir ettiği benzerliklerin gerçekçiliğine her zaman hayran kalmıştı.

Cerynise başını kaldırıp baktığında onu bu kadar yakınında görünce şaşırdı. Gerçekten de nabzının sürekli attığını görebiliyordu.

Gömleğinin açık kaldığı boğazının dibinde. Keşke o da aynı derecede etkilenmeden kalabilseydi, diye düşündü. Kapadı

duyularının aniden dönmesine karşı bir an için gözlerini kapattı.

Onları tekrar açtığında, Beau'nun üzerine eğilmiş, omuzlarından düşen pelerine uzandığını görünce şaşkınlıktan neredeyse geriye doğru tökezliyordu. Göğsünün koluna değdiğini hissetti ve gömleği göğsünden düşerken açıklığa eğik bir şekilde baktı. Beau'nun elinin, kendisinininkini yavaşça okşayarak o gergin kaslı bölgeyi gezdirdiğini ve bu gezintinin onları hızla nereye götürdüğünü çok iyi hatırlıyordu.

Beau doğruldu ve bir an için pelerini omuzlarına yaymak ve kapüşonun altındaki ipek kurbağaları bağlamakla meşgul oldu. "Şalınız olmadan burada olmamalısınız, madam," diye yumuşak bir sesle uyardı. "Tekrar hastalanmanızı istemem."

"Yapmayacağım," diye fısıldadı, gözlerini boğazından yavaşça yukarı doğru kayan gözlere kaldırarak. Adamın bakışları dudaklarında durakladığında, onu öpeceğine dair tuhaf bir hisse kapıldı, ama bu fikri kendi fantezisi olarak çabucak bir kenara bıraktı ve kendini azarladı. Böyle hatalı yanılsamalar. Yine de, o yeşil gözler onunkileri yakaladığında, normal bir şekilde nefes almanın bile imkânsız hale geldiğini fark etti.

"Bu akşam benimle yemek yerseniz onur duyarım, madam. Akşam," diye mırıldandı Beau, pelerininin kapüşonunu omuzlarında düzeltirken.

Onun ranzasında çırılçıplak yatarkenki görüntüleri aniden zihninde belirdi ve her zaman bu görüntüyle birlikte gelen coşkuyla nefesi kesildi. O sadece Adamın yanına her yaklaştığında çözülmesinden, onunla yemek yemek gibi basit bir davetin

çocuklarına verecekleri bir isim olmadan dokuz ay boyunca inzivaya çekilmesine yol açabilirdi. Yolculuğun başlangıcından bu yana, bunun gerçekleşmesinden korktuğu için kaptanın kamarasına dönmeye cesaret edememişti.

"Bay Oaks da bizimle birlikte yemek yiyecek," diye ekledi Beau, görünüşe bakılırsa çektiği sıkıntıları hafifletmeye çalışarak.

"Oh."

Beau karısının yüzünü incelerken kuzguni bir kaş merakla kalktı. Karısının sesinde bir hayal kırıklığı notası duyduğuna neredeyse yemin edebilirdi. Bir elini göğsüne bastırarak ciddiyetle söz verdi: "Kendimi daha iyi giydirmeye çalışacağım. uygun bir şekilde, madam."

Cerynise onun bu sözlerini, aynı özenle giyinmesi için bir davet olarak kabul etti. Güzel bir reverans yaparak ona cilveli bir gülümseme fırlattı. "Ben de aynısını yapmaya çalışacağım Kaptan."

Cerynise dikkatle düşündükten sonra gümüş mavisini bir taftanın bu gece için en iyi seçim olduğuna karar verdi.

Kabarık kolları ve ayak bileğine kadar uzanan etek ucu, kesinlikle omuzlarının ağırbaşlı bir şekilde açıkta bırakılması kadar modaydı. Boğazına hiçbir süs takmamıştı, çünkü giysisinin buna ihtiyacı yoktu. Daha parlak mavi bir kuşak belinin sağ tarafından sol koluna kadar yukarı doğru uzanıyor ve burada gösterişli bir fiyonkla toplanıyordu. Saçları yüzünden düzgün bir şekilde geriye doğru toplanmıştı ve her iki kulağının arkasından, daha parlak maviden dar kurdeleler güzel bir şekilde sarkıyor, küçük yaylı bukle kümelerini süslüyordu. orada sallanıyordu. Geriye kalan saçlarını ise ensesinin üzerinde ağır bir kütle halinde örmüştü. Bu saç biçimini oluşturmak için bir saatten fazla zaman harcamış olması,

kocasının onayını kazanma arzusunu kanıtlıyordu.

Beau, Cernise'in hafifçe vurduğu ilk parmak darbesiyle kamarasının kapısını açtı ve bir an için açıklığın önünde durup Cernise'in güzelliğini sessiz bir takdirle seyretti.

Cernise

Yavaş ve titiz incelemesini söze dökülmemiş bir iltifat olarak kabul etti, çünkü zümrüt gözlerin sıcaklığı eve vardıklarında daha da artmıştı.

başının pürüzsüz tepesi. Onu incelemek için kendine ayırdığı tatlı zamandan hoşlanıyor gibiydi, çünkü ona hipnotize etmekten daha az olmayan yavaş bir sırıtış verdi.

Şüphesiz kendi ifadesi de onu karşılayan manzaradan derin bir memnuniyet duyduğunu gösteriyordu, çünkü Cernise bir kez daha kocasının şık giyinmeye olan düşkünlüğünden etkilenmişti. Çıtır çıtır dikilmiş devetüyü pantolon kocasının dar kalçalarını mükemmel bir şekilde tanımlarken, taba rengi yelek ve koyu yeşil kırlangıç kuyruğu ceket geniş omuzlarını tamamlıyordu

ve ince bir bele sahipti. Paltonun katlanmış yüksek yakası, içeri girmeden önce özenle işlenmiş krem rengi ipek kravatla mükemmel bir şekilde tamamlanmıştı.

Beau biraz çapkınca bir sırıtışla, "Bay Oaks'un gelmesi çok kötü," dedi.

Elini tutarak onu inine çekti ve kapıyı arkasından kapattı, fısıldamak için yanına eğildi, "Akşam yemeği için yeterince tatlı görünüyorsun."

Onun bu imalı konuşması Cernise'in yanaklarına bir zevk kızarması getirdi ve kalbinin kaotik atışını hızlandırdı.

Adamın yaklaştığının nefes nefese farkında olan kadın, adam elindeki silahı şekillendirmeye çalışırken merakla tetikte bekledi.

uzun formu ince sırtına yaslandı. Adamın sıcak nefesinin kulağını okşadığını ve gözlerinin onu yuttuğunu hissedebiliyordu. Parmakları çıplak omzuna hafifçe dokunarak nabzını hızlandırdı.

"Son zamanlarda kamaranızdan uzak durma çabalarım kafanızı karıştırmamasın, hanımefendi," diye nefes alarak saçlarını okşadı,

"Seni arzulamaktan vazgeçmedim. Aramızdaki mesafe sadece tecavüz olasılığını engelliyor."

Cernise kısa bir süre için onun bahanesinin kurnazca bir hileden başka bir şey olmama olasılığını düşündü.

Adamın, arzularının yatıştırılmasıyla sonuçlanabilecek herhangi bir buluşmadan kaçması tamamen karakterine aykırıydı. Adamın kendisini baştan çıkarmaya olan sarsılmaz bağlılığının ezici ve bir o kadar da iç gıcıklayıcı kanıtlarına rağmen, şüphelerini bir kenara bıraktı, ama sadece şunu istediği için

Aralarında bir tartışma çıkmadan akşamın tadını onunla birlikte çıkardılar. Refakatçilerinin varlığı, aralarında uygunsuz bir şey yaşanmayacağını garanti ediyordu.

Cernise, Beau'nun eli ince belinden yavaşça yukarı doğru kalkarken, duyularına yönelen cızırtılı saldırıya karşı kendini destekledi ama yumuşak bir çırpınışı bastıramadı

Avuç içi bir göğsün etrafına sıcak bir şekilde yerleştiğinde nefesi kesildi. Gerçekten de, başparmağı uysal bir meme ucunda yavaşça gezinirken yaktığı ateş neredeyse kadının iradesini elinden alacaktı. Birden, zonklayan bir alev zirveyi yalamış, kadınsı bellerinde yakıcı bir açlığı ateşlemiş ve onu harekete geçirmiş gibiydi

Tüm vücudu doymak bilmez arzularla alev alev yanıyordu. Kendi kendine, adamın eli başka fetihlere yönelmeden önce kuyruğunu kısıtıp kamarasının güvenliğine koşması gerektiğini söyledi ama bacakları kurşuni bir his veriyor ve zayıf emrine itaat etmeyi reddediyordu.

"Sana etkilenmeden bakamıyorum," diye fısıldadı, saçlarının özünün tadını çıkarırken gözlerini kapattı. "Seni ne kadar çok istediğimi bir bilsen bana acırdın...."

Kapının gürültüyle çalınması Cernise'in nefesinin rahat bir nefesle dışarı çıkmasını sağladı. Bu davetsiz misafir onu sadece kocasının gezinen ellerine değil, aklındaki diğer her şeye de boyun eğme ikileminden kurtarmıştı. Aynı zamanda kendisini kocasına güvenli bir ortamda veremediği için sürekli tekrar eden bir hayal kırıklığı yaşamasına da neden oldu.

kalıcı evlilik.

"Çok geç," diye fısıldadı Beau, Cernise'in omzuna yumuşak bir öpücük kondurarak Cernise'in gözlerini kapatmasına neden oldu.

Dudaklarının sıcak dokunuşuyla kendinden geçti. Rüya gibi bir coşku anı gibiydi, ama göğsünü son bir kez okşadıktan sonra geri çekildi, ateşini yatıştırmak için yeterince durakladı ve sonra kapıyı hızla açtı.

Bay Oaks görünüşüne de özen göstermişti. Şarap rengi frak ceketi, gri pantolonu ve yeleği, yeni ütülenmiş gömleği ve çorabıyla özellikle iyi görünüyordu. Sevimli bir adamdı ve yetenekli bir hikâye anlatıcısıydı. Cernise'i kaptanla yaşadığı denizcilik maceralarıyla eğlendirir ve sık sık hikâyesinin sonunu nefesini tutarak bekletirdi. Çoğu zaman da zekâsıyla onu kahkahalara boğardı.

Bir başka nefis yemeğin daha tadını çıkardılar yetenekli Mösyö Philippe tarafından yaratılmıştı ve liman geldiğinde Cernise en son ne zaman bu kadar çok güldüğünü merak ediyordu.

Beau eğlendirme işini eşine bırakmaktan memnun görünüyordu, kendisi ise çoğunlukla arkasına yaslanıp onu izliyordu.

"Bu da gösteriyor ki," diye bitirdi Bay Oaks bir başka hikâyeyi, "bir Çinli ve bir Mağribi ile ortak olabilirsiniz ve sonunda herkes kazançlı çıkar."

Cerynise gülerek, "Sultanın neden hepinizi hapsetmediğini hâlâ anlamış değilim," dedi ve ardından mırıldandı, "Ama iyi ki yapmamış." Cüretkâr maceraları içini hayranlıkla dolduran Beau'ya baktı ama yine de almaya meyilli olduğu riskler için bir korku hissetti. Hayatını koruma konusunda daha temkinli davranmadığı için onu azarlamak istedi ama o zaman da bu dürtüsü kendisinininkinden farklı değildi çocukken onu yarışırken gördüğünde yaşadığı Sawney'in sırtında kırlarda pervasızca ilerliyordu.

O sırada kocası sandalyesinde arkasına yaslanmıştı. Uzun bacaklarını yana doğru uzatmış, keyfine bakıyordu. Onu gizlice süzerken, adamın yaşından daha büyük görünmediğini fark etti, ama yine de aynı yaştaki diğer erkeklerden çok daha olgun görünüyordu. Otorite ve deneyimin ağırlığını oldukça iyi taşıdığını düşündü, çünkü komuta sorumluluğunu sanki bunun için doğmuş gibi rahatça kabul ediyor gibiydi. Bu aynı zamanda zorbaca taleplerde bulunmadan ustalıkla sürdürdüğü bir şeydi.

Lamba ışığı yüz hatlarını aydınlatarak çenesinin keskin hatlarını ve yüzünün asil zarafetini vurguluyordu.

Adamın gözleri, asılı fenerin yüzüne düşürdüğü gölgeyle kararmış, rengi belli belirsiz olmuştu ama kadın onun şahin bakışlarını hissedebiliyordu onu yiyip bitiriyor.

"Charleston'dan ayrıldığınızda, Kaptan, bilerek mi böyle maceralı bir hayatın peşine düştünüz?" diye sordu sessizce.

Beau uzun parmaklarının arasında bir bardak yakut şarabı döndürdü ve omuz silkti. "Yaşadıklarımız sadece yeniden anlatıldığında cüretkâr görünüyor, madam."

"Öyle bir şey yok!" Bay Oaks kıkırdarak itiraz etti. "Her kelimesi doğruydu ve kaptan da bunu biliyor."

Cerynise, "Bir iki kez rüzgâra oldukça yakın yelken açtınız," diye ısrar etti.

"Daha çok bir ya da yüz kez," diye övündü Bay Oaks.
"Mayorka'da saklanarak geçirdiğimiz bir ay vardı-"

"Sanırım bu kadarı yeterli Bay Oaks," diye mırıldandı Beau hoşgörölü bir sırıtışla, ama bu kadar yumuşak bir azarlama bile arkadaşını susturuyordu. Beau tam diğerinin bardağını doldurmak için sürahiyi kaldırıyordu ki, refakatçiden gelen bir ses araya girdi. Neredeyse yavaşça ayağa kalktı ve kapıyı açarak, birbirlerine kuşkuyla bakan birkaç mürettebatı ortaya çıkardı. Biri sözcü olarak görev yapmak üzere öne itildi.

"Affedersiniz Kaptan, ama aşağıda bir sorun var."

"Ne tür bir sorun?" Beau sessizce sordu. Stephen Oaks çoktan ayağa kalkmış, kaptanının yanına doğru ilerliyordu.

"Wilson sarhoş, efendim," diye ağzından kaçırđı başka bir adam. "Grover'ı çoktan bıçakladı ve şimdi de kendine bir balta aldı.

Güvertenin altındaki duvarları kesiyor, efendim. Komik olduğunu düşünüyor."

Denizdeyken bir geminin duvarlarında delikler açmak Cerynise'a pek de eğlenceli görünmüyordu. Körkütük sarhoşken balta kullanmak ya da bir adamı bıçaklamak da öyle. Yine de Beau ona dönerken gözle görölür bir telaş belirtisi göstermedi. "Lütfen bize müsaade edin, madam."

"Elbette." Aceleyle ayağa kalktı. "Ben kamarama gidiyorum."

"Hayır, burada kalsan iyi olur." Kızın şaşkın bakışları karşısında Beau bir talimat daha verdi: "Kapıyı içeriden kilitle ve ben dönene kadar kimsenin içeri girmesine izin verme. Anlaşıldı mı?"

"Evet Kaptan," diye onayladı Cernyse belirsiz bir baş hareketiyle.

Beau Birmingham'a medeni durumları hakkında meydan okumak iyi ve güzel olabilirdi, ancak bunun tartışmanın zamanı olmadığını bilecek kadar sağduyuluydu. kamarasında kalıyordu. Doğrusunu söylemek gerekirse, Oaks'un akşam yemeğindeki tartışmalarının da doğruladığı gibi, olumsuz durumlarla başa çıkma konusunda bu kadar deneyimli olması onu rahatlatmıştı.

Bu düşünceyle, usulca, "Lütfen dikkatli ol," diye yalvardı.

Tam kapıdan içeri adım atacaktı ki, omzunun üzerinden ona hızlı bir bakış atmak için durakladı. Belli belirsiz gülümsedi ve Bay Oaks'un peşi sıra kulübeden çıktı.

Cernyse titrek bir iç çekti ve kendisi için değil ama kocası için ne kadar endişelendiğini fark etti. Oaks, kaptanının cüretkâr kahramanlıklarıyla övünerek ona gerçekten bir iyilik yapmamıştı. Kaptanın anlattıklarından öğrendiği bir şey varsa, o da hesaplaşılması gereken bir sorun olduğunda Beau'nun genellikle sorumluluğu üstlendiğiydi ve hayal gücü bir sarhoştan balta ya da bıçak almaya çalışırken başına gelebilecek bir sürü şeytani şeyi canlandırıyordu.

Cernyse galeri pencerelerine bakarken titreyen elini alnına bastırdı. Karanlık kış tarafının ötesinde beliriyordu ama şafak söküyor olsaydı bile kare camların ötesinde hiçbir şey göremezdi. Beau'nun tehlikede olduğunun farkına varması, onu çok değer verdiği bir adam için kadınca bir endişe içinde titreyen bir kütleye dönüştürdü. Cernyse bunu fark edince aniden minderlerin üzerine oturdu,

Bacaklarının altından kayıp gitmesine ancak bir an kalmıştı.

Yol arkadaşının ayak seslerini duyduğunda hâlâ endişeden donup kalmıştı. Beau'nun emrini düşünmeden kapıya koştu, beceriksiz parmaklarıyla kilidini açtı ve çekerek açtı. Kocasını kapıyı çalmak için elini kaldırmıştı ama kadın nefes nefese ve korkmuş bir halde belirdiğinde, yüzünde ani bir kaş çatma ifadesi belirdi.

"Ben sana söyleyene kadar kapıyı açma demedim mi?"

Haklıydı. Davranışı aptalca olmaktan öteye gitmemişti. Geçitte herhangi biri duruyor olabilirdi. Fakat Şu anda umurunda değildi. Bir kalp atışı içinde kendini ona doğru fırlattı ve kollarını ona doladı. "Tanrıya şükür iyisin! Çok endişelendim...."

Beau'nun kolları onu sardı ve kendisine sımsıkı sarılana kadar giderek sıkılaştı. Yanağını kızın saçlarına bastırdı, kızın korkusundan biraz ürkmüştü. Tıpkı Sawney'nin onu savurduğu ve Beau'nun yere düştüğü zamanki gibiydi. Başını aşağı inerken yakındaki bir ağaca çarptıktan sonra neredeyse hissizleşmişti. Sersemlikten uyandığında başını Cernyse'in kucağında ve onun korku dolu gözyaşlarını yüzüne dökerken bulmuştu.

"Elbette, ben iyiyim," diye kulağının dibinde yatıştırdı.

Korkularının derinliklerinden kurtulan Cernyse kendini uçuyor gibi hissetti. Gerçekten de rahatlamaktan neredeyse başını dönüyordu ve bir anda adamın başını aşağı çekip yüzünü kahkahalarla dolu öpücüklerle boğarak sevincini kız gibi bir coşkuyla ifade ediyordu.

Adamın ağzı hızlanan bir şevkle kadınıninkini kapmaya başladığında kadının zevki daha da arttı. Kısa da olsa, öpücükleri onu daha fazlası için acıktıran egzotik küçük lokmalardı. Parmak uçlarında yükselerek kollarını onun boynuna doladı ve utanmadan ona sarıldı.

çılgınca bir coşkuyla dilini ve dudaklarını arıyordu. Adamın eli kalçasının altında dolaşıp onu kendine doğru bastırduğında bile, kadın elini çekmeye hiç istek duymadı. Eteklerinin ve kombinezonunun katmanları arasından bile belirginleşen sertlik.

Kaderin cilvesine bakın ki, talihsiz Bay Oaks geçide girmek için tam da o anı seçti. Onları görünce geçit için uygun olmayan bir kucaklaşmaya kilitlenmişti. Şaşkınlıkla nefesi kesildi ve sonra aniden hatasını fark ederek yönünü tersine çevirmeye çalıştı. Ama artık çok geçti. Birden Çift birbirinden ayrıldı ve Cerynise, Oaks'u görünce yüzü kızararak kamarasına kaçarken Beau kenara çekildi.

"Özür dilerim Kaptan," diye özür diledi ikinci kaptan, fena halde telaşlanmıştı. "Ben sadece..."

"Boş ver," dedi Beau sertçe ve kesik kesik bir nefes aldı. Karısının peşinden gitmekle kendi kulübesine dönmek arasındaki seçenekleri tartışırken içinde bir irade savaşı sürüyordu. Bu kesintiden sonra Cerynise'in onu görmek isteyeceği şüpheliydi, hele de aynı şekilde. Daha bir dakika önce sergilediği coşku. Akıllı bir adam onun utancı hafifleyene kadar beklerdi. Akıllı bir adam kendi kamarasına döner ve eşinin zamansız davetsiz misafirliğini lanetlerken yalnız ranzasında dönüp durarak cehennem gibi bir gece geçirirdi.

Gözleri tehlikeli bir şekilde parlayan Beau, tanıdık kapıya doğru yürüdü ve kısa bir süre sonra kapıyı arkasından çarparak kapattı. Stephen Oaks keskin bir şekilde irkildi ve ürkek küçük bir fare gibi kendisine hizmet eden küçük odacığa çekildi.

geçici kamarası. Kaptan karısıyla olan ilişkisinin durumu hakkında ayrıntılı bilgi vermemişti ama önceki tüm belirtilere bakılırsa, kadın, Oaks'un diğer kadınları hevesle gördüğü gibi kocasının kucağına düşmeye hiç de meyilli görünmüyordu

geçmişte yaptığı gibi. Görünüşe bakılırsa Kendi tutkusuyla karşılık vermesi utancını daha da artırdı. Bu sefer kaptanı için kesinlikle çuvalamıştı.

Yorucu bir gecenin ardından yorgunluktan bitap düşmüş ve ağrıyan Cernise kalktı, yıkandı ve ağırbaşlı, lacivert yün bir elbise giydi. Saçlarını ensesinde kasvetli bir düğümle topladı ve yanaklarına biraz renk katmaya çalıştı. Tuvaletini yaptıktan kısa bir süre sonra Billy Todd kahvaltı tepsisiyle geldi, ama bu o sırtan, sokulgan Billy'yi tanımaya başlamıştı. Bu sabah solgun ve sessizdi ve görünüşe bakılırsa Aslında hissetmediği bir soğukkanlılık görüntüsü.

"Bir sorun mu var Billy?" Tepsiyi yere bırakırken Cernise giderek artan bir endişeyle sordu.

Onun bakışlarından kaçarak başını salladı. "Hayır, anne. Her şey yolunda."

Hiç de ikna olmamıştı. Ateş çok kolay ortaya çıkabilir ve Billy gibi güçlü bir çocuk bile buna yenik düşebilirdi. "Hasta olabilir misin?"

"Hayır, anne."

Billy kamaraya girdiğinde kapıyı açık bırakmıştı ve duymak için kendini zorlasa da güverteden gelen ve alışkın olduğu sabah sesleri yoktu. Onların yerine kasvetli bir sessizlik vardı.

Cernise'in içini tanımlanamayan bir korku duygusu kapladı. "Billy, emin misin...?"

Delikanlı herhangi bir soruya cevap vermek istemeyerek kapıya doğru aceleyle ilerledi. "Tepsiyi almak için daha sonra geleceğim anne." O

kısa bir süre tereddüt ettikten sonra ekledi, "Sabah için burada kalsanız iyi olur."

Yüzü kızardı, hızla başını salladı ve geri çekildi. Cernise dalgın dalgın yemek tepsisine baktı. Zihninde tek duyabildiği sessizlikti.

Davul ve flüt sesleri. Merakına yenik düşerek kapıya gitti, açtı ve sessizlik içinde beklemeye başladı. Uğursuz sessizlik giderek uzuyordu.

Audacious'un güvertesinde neredeyse yüz adam vardı. Onları bu kadar ölümcül bir şekilde hareketsiz kılan ne olabilirdi?

Londra'dan ayrıldıklarından beri öğrendiklerinin dışında gemi yaşamı hakkında çok az bilgiye sahipti, Cernise fırkateynin üzerine çöken sessizliği açıklayamıyordu. İyi zaman geçiriyorlardı ama şu anda kamerasında sabahları genellikle fark edilebilen günlük işlerin tıkırtılarından, sabah nöbetçilerinin seslerinden, şarkı parçalarından ya da alçak sesle mırıldanmalardan hiçbirisi yoktu.

Sadece sessizlik vardı.

Cernise geçitten dikkatlice süzüldü ve güverteye bakabilecek hale gelene kadar refakatçi yolunun birkaç basamağını çıktı. Şaşkınlık içinde, tüm mürettebatın ana güvertede taş gibi bir sessizlik içinde toplandığını ve kendisinden uzağa bakacak şekilde sıraya dizildiğini gördü. Onlar

Bacaklarını iki yana açmış, ellerini arkalarında kavuşturmuş, baş güverteye doğru bakıyorlardı. Cernise

ötesini göremedi ve bunu yapmak için birkaç basamak daha tırmanmak zorunda kaldı. Bunu yaptığına anında pişman oldu. Belden yukarısı çıplak olan bir adam, sancak küpeştesinin karşısındaki ön direğin arka direklerine bağlanmıştı. Bilekleri

Başının üzerinde dışarıya doğru uzanıyordu ve kordonlarla sabitlenmişti. Yanında iri yarı bir bosun arkadaşı duruyordu. Kolları koçbaşı kadar kalındı. Kocaman elinden bir kedi sallanıyordu.

-Dokuz kuyruklu.

O kırbaç Cernyse'in o güne kadar gördüğü en kötü şeydi ve bir çabayla gözlerini ayırıp Beau'yu aradı. O da baş güvertede idi, uzun boylu, metanetli, güçlü vücudu kaskatı kesilmiş, muazzam bir güce sahip bir figür ve otorite, yine de tüm insanlıktan yoksunmuş gibi soğuk ve mesafeli. İzlerken kalbi boğazına kaçtı.

Bay Oaks öne çıktı ve net bir sesle, "Gemici Redmond Wilson, görevi ihmal, uyuşturucu bulundurmak ve aşırı kullanmaktan suçlu bulunmuştur.

Gemide alkollü içki içmek ve Thomas Grover'in hayatını, mürettebatın refahını ve geminin durumunu tehlikeye atmak, bu nedenle yirmi kırbaç cezasına çarptırıldı, ceza infaz edilecek hemen."

Başını hafifçe Beau'ya doğru çeviren ikinci kaptan dışında kimse kıpırdamadı. Audacious'un kaptanı tek bir baş hareketiyle cezanın başlaması için işaret verdi. Kedi havada bir tıslama gibi ilerledi.

yılanı vurmak, insan etine temas etmek ve Adamdan bir acı kükremesi yükseldi. Cernyse irkildi, Kendi dudaklarından keskin bir nefesin koptuğunun farkında bile değildi. Ortaya çıkan korkunç sessizlikte tüm başlar ona doğru döndü.

İlk içgüdüğü kaçmaktı ama ne yaptığı çok açıktı. Gururu, yaptıklarının sonuçlarından kaçmasına izin vermiyordu. Zorlukla nefes alıyordu.

güverteye tırmandı ve sessizce hesaplaşmasını bekledi. Billy Todd yakınında durmuş, dehşet içinde ona bakıyordu. Mürettebatın geri kalanı ona inanamamaktan sempati duymaya kadar geniş bir yelpazede değişen ifadelerle bakıyordu.

Beau güvertede ona doğru yürürken bir yol açıldı. Kız bir an bile onun öfkesinden kuşkulandı. Beau onun dirseğini kavradı ve tek kelime etmeden merdivenlerden aşağıya, kamarasına giden geçide kadar ona eşlik etti.

"Güverteye gelmemeliydin," diye gürledi kapıyı açarken. "Billy seni uyarmamış mıydı?"

"Yerimden kıpırdamamamı söyledin," diye itiraf etti kısık

bir sesle. "Genellikle bu tür talimatlar için bir neden

vardır," dedi.

keskin bir şekilde ifade etti. "Gelecekte, madam, dikkat etmeniz akıllıca olacaktır onları."

Cerynise gözyaşlarına boğulmaya çok yakın bir halde, "Yapacağım," diye fısıldadı.

Kadının gözlerinde alışılmadık bir parlaklık sezen Beau bir adım öne çıktı ama özür dilemeyi aklından geçirdiği için bile dehşete düşerek kendini aniden tuttu. Dönerek kulübeden çıktı ve kapıyı kapatması için onu arkasında bıraktı.

Redmond Wilson'ın çığlıklarının kısık sesleri peşini bırakmıyordu ve Cerynise ne yaparsa yapsın bu sesleri engelleyemiyordu. Adamın cezasını hak ettiğini biliyordu ve genellikle yolcu taşımayan bir gemide yolcu olduğu için, davetsiz misafirdi, kocasının işlerine burnunu sokan ve onun Adamlarının önünde akut utanç.

Çığlıklar sonunda sessizleşti ve şaşırtıcı derecede kısa bir süre içinde

gemi hayatının alışlagelmiş gürültüleri yeniden başladı,
ancak

kimse kapısına gelmedi. Cerynise kulübesinde tek başına kalmaya devam etti ve bu kez de ayrılmasına izin verilene ya da onu mezarından sürükleyerek çıkarana kadar kalmaya yemin etti.

Akşama doğru sinirleri iyice gerilmişti. Billy Todd öğlen yemeğinde, hatta akşam yemeğinde bile görünmemişti. Bir lokma bile yiyebileceğine dair ciddi şüpheleri olduğu için bu onu fazla rahatsız etmemişti.

Tam karanlık çöktüğünde, tedirginliği giderek arttı. Belli ki tamamen yalnız bırakılmıştı.

Ne kadar gelişigüzel verilmiş olursa olsun, bir emre itaatsizlik ettiği için suçlu olduğunu düşünmek.

Ayak sesleri kapısına yaklaştı ve Titreyen uzuvlar ayakta durma eylemini gerçekleştirebildi. İçeri girdiğinde Beau'nun yüzünde hâlâ çatık bir ifade vardı ama durakladı ve şaşkınlıkla etrafına bakındı. "Lambaları neden yakmadın?"

"Aklıma bile gelmedi," diye zoraki itiraf etti.

Meseleyi hemen kendisi halletti ve çok geçmeden ılık içerideki kasveti yok etti. Kocasının yüzünü yıkarken altın ışıltısıyla onu ısıtıyor gibiydi.

Yumuşak, okşayıcı ışıltısıyla yüzünü. Sonunda Cerynise kendini onun bakışlarıyla buluşmaya adanmışken, artık kaşlarını çatmadığını fark etti.

Kamaranın küçük sınırları onun varlığıyla kesinlikle küçülmüştü, en azından onun zihninde. Beau huzursuzca hareket ediyor, bir sandalyenin arkasına, ranzanın iskeletine dokunuyor, küçük şifonyerin üzerindeki su sürahisini düzeltiyor, bir yandan da dalgın ve rahatsız görünüyordu.

"Billy'yi senin için bir tepsi yemekle göndereceğim," dedi sonunda.

"Çocuğu rahatsız etmenize gerek yok."

Beau şaşkınlıkla etrafına bakındı. "Ama kahvaltıda beri bir şey yemedin."

"Dün akşam yemeğinde biraz yedim."

"Yine de bir tepsi göndereceğim."

"Zahmet etmenize gerek yok dedim," diye ısrar etti. "Aç değilim." "Tamam o zaman! Unut gitsin!"

"Güverteye geldiğim için bana neden bu kadar kızdın?" diye ağzından kaçırdı, kendini durduramıyordu. Gözyaşlarını biriktirerek ona baktı. "Orada bulunarak gerçekten ne zarar verdim?"

"Bir adamın kırbaçlandıktan sonra sırtının nasıl görüldüğü hakkında bir fikriniz var mı, madam?" diye sordu, çenesi kenetlenmişti, zayıf yanaklarındaki kaslar seğiriyordu. "Deri bazen kanlı şeritler halinde yüzölür. Sizce bir kadın, bir kadının Bu mu?"

Cerynise bembeyaz kesildi ve ürperdi. "Hayır Beau, elbette değil. Benden kamaramda kalmamı beklemekte haklıydın ve Billy'yi görmezden gelmekle hata ettim. Ama gerçekte ne zarar verdim?"

Beau ona bir cevap vermeden önce başını kaldırıp kısa bir süre tavana baktı. "Seni ilgilendirmeyen bir şeye müdahale ettin Cerynise. Bazen bir gemi kaptanının ceza vermesi ve bir kadının anlayamayacağı eylemlerde bulunması gerekir. Disiplin olmasaydı, denizciler herhangi bir komutanın subaylarına saygı gösterme zorunluluğu hissetmezlerdi. Düzen imkansız-"

"Bütün bunları açıklamak zorunda değilsin," diye araya girdi Cerynise ama adamın söylediklerinin ne anlama geldiğini kavrayınca birden durdu. Demir gibi bir iradeyle maskelediği sıkıntısı her halinden belliydi. "Sen yapmadın

Ne yaptırdığınızı görmemi istemediniz." "Bunun konuyla hiçbir ilgisi yok," diye itiraz etti.

Adamın itirazlarına rağmen, vardığı sonucun doğruluğundan emindi ama onu sıkıştırmak yerine nazikçe sordu: "Wilson'ı kim silahsızlandırdı?"

"Elbette yaptım. Bu benim gemim. Sorumlusu benim."

Bir önceki akşam onun yaralanacağı korkusuyla titrediğinde tam da böyle düşünmüştü. "Sadece çünkü onu cezalandırmaktan da siz sorumluydunuz. Başkalarını korumak için her iki eylemin de yapılması gerekiyordu."

Rahatsız görünüyordu.

"Gerektiğinde adaleti yerine getirecek güce sahip olduğun için senin bir dev olduğunu düşünmemi mi bekliyorsun?"

Hayır, efendim, yok. Hak ettiğinde adil ve koşullar sizi zorladığında aynı derecede sert olma yeteneğinize güvenim tam. Siz bu geminin kaptanısınız ve sorumluluğunuz bu gemideki herkesi kapsıyor."

Yanına yaklaştı ve çenesinin altına bir parmak soktu, Başını yukarı doğru eğerek yüzüne bakabildi. Zümrüt gözleri daha önce hiç görmediği kadar yumuşaktı. "Bu beni senden de sorumlu yapar."

Belki de omzuna yaslanan küçük şeytan onu, "Sadece Charleston'a varana kadar, Kaptan," diye kışkırttı.

Beau bu hatırlatmadan hoşlandığından emin değildi. Kaşlarını çatarak geri çekildi ve kapıya doğru ilerledi.

Orada duraklayarak ona tekrar baktı. "Kapını kilitlemeyi unutma."

Cernise bu kez tam olarak kendisine söyleneni yaptı.

Dokuz

Mürettebatın çizimleri sonraki haftalarda da çok rağbet gördü, çünkü denizciler Cernise'in yeteneğine hayranlık duyuyorlardı. Sadece çizimleri ilgilerini çektiği için değil, samimiyeti ve canlı zekâsı nedeniyle de onun güvertedeki varlığından hoşlanıyor gibiydiler. Çok geçmeden Cernise'in kendilerine küçümseyerek bakmaya meyilli, kibirli bir aristokrat olmadığını keşfederek rahatladılar. Bir kadınla konuşmaya ne kadar hazırlarsa, o da onlarla konuşmaya o kadar hazırdı, ama yine de ona doğru olanı göstermeye dikkat ediyorlardı.

Bir kaptanın karısına gösterilmesi gereken saygıyı göstermiyor, ona Bayan Birmingham, hanımefendi ya da anne diye hitap ediyor, sınırlarını aşmaktan neredeyse korkuyorlardı. Kaba tavırları konusunda onları rahatlatan Cernise oldu. Onların jargonunu çok çabuk kavramış ve yorumlarını ya da konuşma tarzlarını taklit etmek için ustalıkla kullanmıştı.

Sesini kalınlaştırdı, başparmağını kemerine taktı ve yürüyüşünde bir aksama ya da çapkın bir çalımla yürüdü. Denizcilerin çoğunu isimleriyle tanımaya başladı ve onlara nerede doğdukları, aileleri olup olmadığı, ne kadar zamandır denizde oldukları ve geleceğe dair umutlarının ne olduğu gibi sorular yöneltti. Denizden başka bir ev hayatı olmayan, denizde sınırsız yaşamayı tercih eden pek çok kişiyle konuştu.

Hısım ya da akraba, ama onu tamamen mutlu insanlar olarak etkilemeleri gerekmiyordu. Sadece başka bir yaşam tarzını hiç bilmiyorlardı, erken yaşta işe girmişlerdi ya da

şu ya da bu şekilde etkilenmişlerdi. Birkaçı çiftliklerde büyümüş ve ancak yeterince büyüdüklerinde İngiliz donanmasında hizmet vermeye zorlanmıştı. Bazılarının Carolinas'ta ya da deniz kıyısında aileleri vardı ve aylardır uzakta oldukları için onları görmek istiyorlardı.

Tüm bunlar olurken Beau, adamlarının karısının arkadaşlığından yararlanmasına izin vererek nazik bir mesafede durdu

ne zaman görevden muaf olsalar. Billy'ye Şöva'sini güvertede sabitlemenin bir yolunu buldu ve boyaları için taşınabilir bir sehpa ile donattı. Sonuçlar onun yakın ilgisini çekti, çünkü denizcilerin hayatını canlı bir şekilde tuvale aktarıyor, denizcileri kaba kıyafetleri içinde gösteriyordu

Rüzgâr saçlarını savururken armaya tırmanıyorlardı ve ötelerinde çalkantılı dalgalarıyla deniz vardı. Hatta genç dümenciyi, bronz saçlarını ve giysilerini dalgalandıran sert esintilerle dümenin başında dimdik dururken resmetmişti. Beau kendi resmini hiç görmemişti ama ara sıra, beklenmedik bir anda başını kaldırıp baktığında, onu parşömene bir şeyler çizerken yakından incelerken buluyordu. Ama yaklaştığında,

genellikle çizimlerini karıştırmakla meşgul olurdu ve o geldiğinde başka birini bulurdu'

elinin altındaki kâğıtta yüzünü ve şeklini gördü.

Soğuk ama ıslıl ıslıl bir günde yunuslar görüldü birkaç saat boyunca kaldıkları Audacious'un yanında cıvıldaşıyorlardı. Cerynise onları daha yakından görmeye ve aynı zamanda kâğıda dökmeye o kadar kararlıydı ki, bir noktada ayakları tamamen tahtadan kesilmişti korkulukların üzerinde dengede duruyordu. Onu gören Beau

Güverteden hızla atladı ve onu ahşap surdan aşağı atarak öfkeli bir azarlamayla ayağa kaldırdı.

"Lütfen içeri yuvarlanmaktan kaçının hanımefendi," diye bağırdı,
kaşlarını çatarak ona bakıyordu. Bir rüzgârla ya da geminin savrulmasıyla gafil avlanacağı düşüncesi
Kalbine soğuk dehşet parçaları saplanıyordu. "Aşağıya doğru uzun bir yol var ve etekleriniz muhtemelen sizi yüzebileceğimden daha hızlı sürükler."

Cernise ne kadar aptalca davrandığını fark ederek kızardı. "Özür dilerim Beau," diye mırıldandı, alçakgönüllülükle pişmanlık duyarak. "İçine düşmeyi aklımdan bile geçirmedim."

Onun yumuşak özrüyle yatışan Beau ses tonunu alçaltarak yalvarırcasına bir ricada bulundu. "Lütfen biz denizdeyken bir daha küpeşteye binme, Cernise. Bu güvenli değil."

"Evet, efendim." Kelimeler sessiz ve çocuksuydu.

Eliyle yanağını okşarken ona gülümsedi ve kocasına yakışır bir sevgi gösterisinde bulundu. "Aferin kızıma."

Birden Cernise'in kalbi yerinden çıkacak gibi oldu ve gülümseyerek
Kolunu belinde bulana kadar ona doğru eğildi. Şu anda Oaks ve diğer birkaç kişinin onları izliyor olmasını zerre kadar umursamıyordu. Ne de olsa onun kocasıydı. "Seni kızdırmak istememiştim."

"Endişe duygularımı daha iyi tanımlar, tatlım," diye düzeltti, kızın açıkça kucaklamasını istemesine şaşırmıştı. "Bütün planlarımdan ve çabalarımdan sonra seni kaybetmekten nefret ediyorum.
seni de yanımda getireceğim. Gemimden düşmek minnettarlığınızı göstermez."

Cernise bu ifadenin nereye varacağını tahmin etse de "Nasıl göstermemi istersin Beau?" diye tatlı bir masumiyetle sordu.

Uzun bir süre onun meraklı bakışlarını üzerinde tuttu, ne cevap vermesini beklediğini çok iyi biliyordu.

Sonra yakışıklı dudaklarında yavaş bir sırıtış belirdi. "Biz Bunu hayal gücünüze bırakın hanımefendi," diye mırıldandı. "Ama hayatta kalmak her şeyden önce gelir."

"İsteklerinize uymaya gayret edeceğim, efendim."

"Güzel." Bu basit cevapla birlikte, elini yavaşça, kışkırtıcı bir şekilde beline doğru kaydırđı ve uzaklaşırken onu harika bir şekilde sersemlemiş hissettirdi. Bu sadece Daha sonra, kamarasının mahremiyetinde, adamın kendisini de onun kadar yakından izleyip izlemediğini merak etmeye başladı, çünkü adam aniden arkasında belirip onu çekirtirmeye başladığında kendini küpeştenin üzerine zor atmıştı.

Takip eden günlerde Cernise mutfağa girmeye cesaret etti ve

Mösyö Philippe'i onu iş başında çizmesine izin vermesi için ikna etti. O zamana kadar şef zihninde efsanevi boyutlara ulaşmıştı ve onu hatırlayabileceği bir şey istiyordu. Philippe biraz kıkırdadı ve telaşlandı ama onu çizmekle ilgilenmesi gururunu okşamışa benziyordu. Philippe, ona sıkışık gelen ama Philippe'in söylediğine göre normal bir gemi mutfağının en az iki katı büyüklüğünde olan bir alanda sihirbazlık yaptığı birkaç sahneyi tamamladı.

Cernise hiçbir zaman mürettebat arasında verilen cezadan dolayı en ufak bir kırgınlık belirtisi bile görmedi.

Wilson'a verilmişti. Sadece onların bunu kendi hakkı olarak kabul etmiş ve konuyu akıllarından çıkarmışlardı. Wilson'ın kendisine gelince.

Bir hafta boyunca kablo katına hapsedildi ve ardından suçlarına uygun ağır görevler ve Güvertenin altına verdiği zararı düzeltmek için yakın gözetim altında çalışıyordu. Onun telafisi olarak Thomas Grover'ın yaralanması üzerine, bu denizcinin normal görevleri de ona verilmiş ve Grover tekrar ayağa kalkana kadar ona göz kulak olma görevi de ona verilmişti. Ne zaman Wilson'ın güvertede çalışacağı duyurulsa, Billy Cernise'i kamarasında kalması konusunda uyarıyor ve bu kez bunun kaptanın emri olduğunu açıkça belirtiyordu. Cernise buna tamamen uydu.

Üç hafta sonra Cernise alışılmadık derecede kırmızı bir şafağa uyandı. Renkler o kadar canlıydı ki Beau'ya sabahın o erken saatinde güverteye gelip şövaletini kurmasına izin vermesi için yalvardı, böylece bu heyecan verici görüntüyü yakalayabilecekti. Stephen Oaks daha sonra çalışmalarını hayranlıkla seyretmek için yanında durduğunda, Beau heyecanını zorlukla bastırabildi.

"Gökyüzü ne kadar güzel, değil mi?" diye hevesle mırıldandı. "Hiç bu kadar canlı bir gün doğumu gördüğümü hatırlamıyorum."

Oaks homurdandı, pek de heyecanlanmamıştı. "Oh, çok canlı, ama tam da bir denizcinin görmeyi tercih etmeyeceği türden bir şafak
birlikte."

Cernise ona şaşkınlıkla baktı. "Ne demek istiyorsun?"

Oaks etrafına uzun uzun baktı. "Denizcilerin uzun zamandır benimsediği eski bir atasözü vardır, hanımefendi. Geceleri kırmızı gökyüzü, denizcilerin zevkidir. Sabah kızıl gökyüzü, denizcileri uyarır. I çok geçmeden biraz sert bir havayla karşılaşacağımızı tahmin ediyorum."

Gökyüzünde bulut olmamasına rağmen Cernise, adamın bu tür şeyler hakkında çok daha fazla bilgiye sahip

olduğunu kabul etti.

O yaptı. Kimse bu gün kırılmasından etkilenmiş
görünmüyordu.

Ancak bu bir haberciydi. Gerçekten de, denizciler Daha fazla yelken açmak için her zamanki gayretleriyle arma gerdiler. Beau bile yukarı çıktı, ki bu Cernise'in onsuz da yapabileceği bir manzaraydı. Yolunu bulma konusunda oldukça bilgili görünüyordu.

ayak halatları boyunca ilerledi. Hatta kendini direğin tepesine çıkardı ve ufka doğru bakıp sonra yön değiştirerek altında dalgalanan yelkeni incelerken yavaşça yürüyor gibiydi. Cernise titreyen bir tedirginlikle onu izledi ve ani bir rüzgâr onu yakaladığında kalbinin sıkıştığını hissetti, Kendini dengelemek için kollarını açmasına neden oldu. Yaşadığı korku, başkalarının huzurunda sakin bir şekilde katlanamayacağı kadar fazlaydı. Görüşünü keskin bir şekilde kısıtlamak için titreyen elini alnının üzerine kapatarak güverteden kaçtı ve kamarasına sığındı. Endişeyle kocasının ölüm haberini bekliyordu.

Billy Todd kısa bir süre sonra ona kahvaltı getirdi ve Cernise hiç hissetmediği bir rahatlıkla, "Kaptan da kahvaltısını yapıyor mu?" diye sordu.

"Evet, anne. Az önce geldi."

Kirpiklerinden dökülen rahatlama gözyaşlarıyla Cernise sessiz bir şükran duası etti ve güçsüzce sandalyesine çöktü. Onun üzüntüsünden habersiz olan Billy ona bir fincan çay doldurdu ve gitti.

Cernise güverteye döndüğünde henüz ölçülebilir derecede sakinleşmemişti. Hava mevsim normallerinin dışında sıcak görüldüğünden, omuzlarına sadece bir şal atarak dışarı çıktı. Uzaklaşır uzaklaşmaz Beau'nun levazım subayıyla konuştuğunu görene kadar gözleri araştırmaya devam etti; kasları gergin, bakışları çelik gibi bir adamdı. Her iki adam da

dümende sabah nöbetini tutan genç dümencinin yanında duruyordu. Çoğunlukla, dümenci Üstlerini dikkatle dinliyordu, ancak kendisiyle doğrudan konuşulduğunda yorum yapıyordu. Cerynise Ne konuştuklarını tam olarak anlayamasa da, konuştuklarının

Oaks'ın öngördüğü kasvet tahminleri. Tahminine göre, gemiyi değiştirmenin her zaman bir şansı vardı.

bir ya da iki derece rulmanlar Audacious'un fırtınanın en kötüsünden kaçmak. Yine de, kötü havanın nereye odaklanacağını kim nasıl öngörebilirdi ki?

Bay Oaks, ilk farkına vardığı andan beri onda merak uyandıran bir faaliyetle uğraşıyordu. Bu enstrüman hakkında daha fazla bilgi edinmek isteyen Onu emen Cerynise, güvertede onun yanına varana kadar rahatça ilerledi ve ardından kullandığı cihazı indirene kadar sabırla bekledi.

"Bu bir sekstant mı?" Cerynise gülümseyerek, üzerinde bir üçgen bulunan metal bir düzeneği göstererek sordu kavisli taban ve birkaç ilginç eklenti.

"Neden evet, öyle," diye cevap verdi, onun bilgisine şaşırarak. Daha net görebilmesi için uzattı. "

Bu ve bir kronometre ile bir denizci neredeyse cennetin içinden bir rota çizebilir."

"Nasıl yapıldığını sorabilir miyim?"

Kızın ilgisine gülümseyen Bay Oaks kibarca, "Size göstermeme izin verin hanımefendi. Gördüğünüz gibi, teleskoptan basitçe şuraya bakılıyor" -işaret parmağıyla aletin o kısmına vurdu- "ve gökyüzündeki bir nesneye odaklanıyor, bu

"Sabah gökyüzünde mecburen kalan ayın durumu."

Arkasına geçti, gerekli ayarlamaları yapmak için kollarını onunkilerin ötesine uzattı ve sonra bir derece geri düzeltmek için omzuna doğru eğildi. "Daha sonra cisim ile ufuk arasındaki açı ölçülür.

Bu açıyla, bir denizci uygun tablo kitaplarına başvurabilir ve sadece birkaç dakika içinde enlemimizi hesaplayabilir."

Cernise iyice Ay'ı incelemeye dalmıştı, çünkü şimdi görüldüğü kadar solgun olsa bile, yüzeydeki belli belirsiz gölgeleri seçebiliyordu. "Bu inanılmaz Bay Oaks. Bu kadar çok şey görebileceğimi hiç düşünmemiştim."

"Evet, öyle," diye kabul etti Bay Oaks. "Sekstant icat edilmeden önce denizciler usturlaba güvenmek zorundaydı, ama o zamanlar bu kötü bir işti, çünkü aletin güneşi görmesi gerekiyordu. Uzun yıllar görev yapan denizciler düzenli olarak kör oluyorlardı."

Cernise sekstantı indirip ona bakarken bir miktar dehşet hissetti. "Kendini çok kötü hissediyor olmalısın. Elinizin altında sekstant kadar iyi bir alet olduğu için şanslısınız."

"Kesinlikle, hanımefendi. Şimdi size bir açının nasıl hesaplanacağını göstereyim."

Cernise'in üzerine ani bir farkındalık çöktüğünde bunu yapma aşamasındaydı. Bir an için makinenin nasıl çalıştığını öğrenmekle meşguldü. sekstant. Bir sonraki adımda kalbinin hızlanması ve Beau'nun çok yakında olduğunun kesin ve açıklanamaz bir şekilde farkına varması dışında her şeyden habersizdi.

Bu algı, sert bir soruyla hemen doğrulandı. "Ne yapıyorsunuz, Bay Oaks?"

Arkadaşı endişeyle kaskatı kesildi ve kollarını iki yana açarak Cernyse'den uzaklaştı. En ufak bir uygunsuzluk iması olmadığı için suçsuzdu ama buna rağmen kekelemeye başladı. "Affınıza sığınarak söylüyorum Kaptan, ama karınız... yani, Mrs. Birmingham bir sekstantın işleyişine ilgi duyduğunu ifade etti."

"Anlıyorum," diye cevap verdi Beau, gözleri ikisini de tarayarak. Her ikisini de incelerken rüzgâr kuzguni saçlarını karıştırdı, bu da onların rahatsızlığını azımsanmayacak ölçüde artırdı.

Cernyse, masum olmasına rağmen eşini bu duruma dahil ettiği için büyük bir pişmanlık duydu.

Görünüşe bakılırsa kocasının öfkesinden rahatsız olmuştu. "Belki de Bay Oaks meşgulken sözünü kesmemeliydim, Kaptan. Bunu bir daha yapmayacağım."

Beau dikkatini ikinci kaptanına çevirdi. "Peki talimatlarınızı tamamlayabildiniz mi, Mr.

Oaks?"

Stephen Oaks tedirgin bir şekilde duruşunu değiştirdi ve kollarını sekstantın etrafında kavuşturarak göğsüne bastırdı. "Bayan Birmingham'a bir açının nasıl hesaplanacağını gösteriyordum efendim, ama bitiremedim."

"O zaman devam edin Bay Oaks," diye ısrar etti Beau, onların şaşkın bakışlarına sırtarak karşılık verirken. "Ona daha iyi ders verebilecek birini tanımıyorum."

"Teşekkür ederim efendim," diye kekeledi yardımcısı rahatlayarak.

Cernise kocasının yavaşça uzaklaşmasını izlerken neşesini dizginledi. İçine bir kurt düşmüştü.

Beau Birmingham'ın kendi hınzırca eğlencesinden başka bir sebep olmaksızın onları kasten korkutmaya çalıştığından şüpheleniyordu. Belki de sahip olduğu çocuk
Bir zamanlar, uzun zaman önce onunla alay etmekten zevk alan kişi, tamamen ortadan kaybolmamıştı.

Cernise aceleyle arkadaşından izin istedi. "Affedersiniz Bay Oaks, ama kocamla konuşmak istiyorum."

Adamdan ayrıldıktan sonra Beau'ya yetişmek için adımlarını hızlandırdı ve rahatça onun yanına düştü. Adam onun varlığına şaşırılmış bir ifadeyle ona baktı. Beau'nun ona verdiği nazlı sırtış oldukça çekiciydi. "Anladığım kadarıyla şu anda kendini oldukça beğenmiş hissediyorsun, Kaptan."

Kadının ifadesi karşısında kafası karışmış gibiydi.
"Hanımefendi? Ne demek istiyorsunuz?"

"Ne söylediğimi çok iyi biliyorsun," diye meydan okudu.
"Seninle o şeytani zekânı fark edemeyecek kadar uzun zamandır tanışıyoruz. O zavallı adamı kasıtlı olarak taciz ettin, kıskanç olduğunu düşünmesini sağladın...."

Beau gözlerini kısarak bakışlarını başlarının üzerindeki örtülere kaldırdı. "Kıskandım."

Onun bu basit itirafı Cernise'i öylesine şaşırttı ki, onu suçlayacak başka bir kelime bulamadı.

"Benimle geçirmediğin bir anını bile senden talep eden her erkeği kıskanırım. Yapabilirim
Size sekstantı gösterdim ve nasıl çalıştığını anlattım ama Londra'dan ayrıldığımızdan beri veba taşıyormuşum gibi benden kaçılıyorsunuz. Buraya gelmeyi kabul etmeniz tek yolu

Eğer başka misafirlerim olursa. Gerçekten de hanımefendi, iffetinizi herhangi bir bekaret kemerinin koruyabileceğinden çok daha ustaca koruyorsunuz.

"

Adamın suçlamaları, söylediklerinin doğruluğunu kadının yüzüne vurdu. Ondan kaçıyordu. Onunla özel olarak geçirdiği her baştan çıkarıcı an onu yatağına daha da yaklaştıırken ne yapabilirdi? "Seninle olmayı neden göze alamadığımı biliyorsun."

Beau onun tartışmalarından bıkmış bir halde derin bir iç çekti ve denize baktı. "Bir fırtına yaklaşıyor."

Konuyu aniden değiştirmesi Cernyse'i gafil avladı ama yine de bunun için minnettardı. Bu onları tekrar güvenli bir zemine oturtmuştu.

"Nereden biliyorsun?"

Küpeştenin yanına yaklaşarak ona yaklaşmasını işaret etti ve kıvrıla kıvrıla uzaklaşan gri kütleyi gösterdi Gövde. "Dün su bu kadar dalgalı mıydı?"

Cernyse başını sallamadan önce köpüklerle kaplı tepelerin derin dalgalanmasına ve ötesindeki bulanıklığa baktı.

"Peki ya rüzgar? Güverteye geldiğinizden beri farklı bir şey fark ettiniz mi?"

Havanın daha serin olduğunu fark etmeden önce bir an düşündü. "Rüzgâr yön değiştirdi."

Adam başını salladı, kadının gözleminden memnun olmuştu. "Ve tekrar olabilir." Kızın ani endişesini fark eden adam ona orantısız bir gülümseme verdi.

"Korkmana gerek yok, tatlım. Audacious birçok badire atlattı

Fırtınalardan hiç yıpranmadan çıktı."

"Kötü havalarda ufku asla bulamayacağım," dedi hayıflanarak, hâlâ görünürde olana yan gözle bakarak.

Beau başını geriye attı ve içten bir eğlenceyle güldü. Kollarını kızın omuzlarına dolayarak onu kendine çekti ve çenesini kızın başının üzerine yerleştirdi. "O zaman Kamarama dönseniz iyi olur, hanımefendi, çünkü söz veriyorum, bu sulardan geçecek en kötü fırtına da olsa, size Bakıp tutacağınız bir şey zihninizi öylesine meşgul edecek ki fırtınanın geçtiğinin bile farkına varamayacaksınız."

"Beau!" diye mırıldandı nefes nefese. Onun müstehcen mizahının farkına varmaya başlamıştı ki, imalı sözlerini kaçırdı. "Utanç verici!"

Kıkırdayarak onu kendine daha da yaklaştırdı. Onu bu şekilde kucaklayamayalı çok uzun zaman olmuştu. "Neden? Bu rüzgârda kimse bizi duyamaz."

"Belki de değil, ama birkaç hafta içinde evlenmeyebilecekken benimle bu şekilde konuşman pek uygun görünmüyor."

"Bunu zamanı geldiğinde düşünüyoruz, madam. O zamana kadar, siz benim karımsınız ve normal bir koca gibi sizden zevk almama izin vermezseniz, o zaman kötü mizahıma katlanmak zorunda kalacaksınız, çünkü intikamımı alabilmemin tek yolu bu. Sen."

Cernise suratını asmış gibi yaparak onu itmeye başladı, ama Beau kollarını Cernise'e daha sıkı sardı ve Çenesini şakağına yaklaştırıp fısıldadı: "Olduğun yerde kal, yoksa ikimizi de utandırırım."

Yüzünü onun boynuna gömen Cernise, eteklerinin onu korumasına izin vererek ona yaslandı. Yüzünü göremediği için memnundu, çünkü yüzünün sıcaklığı neredeyse onu boğuyordu. Yine de bu kadar kalabalıkta bile yakınlığının onu etkileyebilmesinden garip, lezzetli bir memnuniyet duydu.

Kocasının kollarını gevşetmesi için çok uzun bir süre geçmesi gerekti, ama o uzaklaşırken bile kocasının eli Sadece parmak uçları birbirine değene kadar Cernise'in iç kolunun çizgisini takip etti. Sonra Cernise sırtarak ona bir bakış attı ve gemiden ayrılarak yan tarafa doğru koşmaya başladı.

Beau onun gidişini parlayan gözlerle izledi. Bir zamanlar kardeşçe bir şefkatle arkadaşlık ettiği kıza karşı giderek artan düşkünlüğünü kendisinden başka kimseye itiraf etmedi.

Deniz çalkalanmaya başladı ve kısa sürede koyu, öfkeli bir griye dönüştü. Sadece bakmak bile Cernise'in öğürme isteği uyandırıyor. Alçak, çalkantılı bulutlar toplandı, güneş ışığını çaldı ve Kalan sıcaklık da yükselen rüzgârla uçup gitti. Tüküren yağmur elleri ve yüzleri yakıyor, ardından geceden doğan kasvet karanlık ve iç karartıcı bir örtü gibi çöküyordu.

Cernise kamarasına çekildi, yalnız tepsisinden akşam yemeğini yedi ve dar yatağına girdi.

Eşinin kamarasıyla ilgili her şey aniden bayatlamış ve sıkıcı bir hal almıştı ve koridorun hemen aşağısındaki rahat erkek kamarasına kaçmak için giderek güçlenen bir arzuyla savaştı. Beau'nun bu kadar çabuk Orada; gün boyunca güvertede saatler geçirmişti ve henüz döşemenin tanıdık gıcirtısını duymamıştı Kapısının önünde onun kamarasına döndüğünü gösteren bir işaret vardı, ama eğer kendine izin verseydi, onun dönüşünü beklemek için her türlü nedeni ve bahaneyi uydurabilirdi.

Sonra kendini tamamen o zorlayıcı, yeşil gözlü bakışa ve şüphesiz kısa süre içinde onu takip edecek diğer her şeye teslim etti.

Cernise isteksiz bir şekilde gece boyunca bakir alanında kaldı, ancak sabahın gelmesiyle birlikte dünyası köklü bir değişime uğramış gibi görünüyordu, çünkü gemi çoktan dalgalı denizlere girmişti. Tuhaf bir şey, Sararmış grilik tepelerinde beliriyor, bu da başını kaldırıp bakmasını bile son derece zorlaştırıyordu. Görüş alanındaki her şeyin üzerinde asık suratla uzanan donuk çarşıftan nefret ediyordu. Gerçekten de, bunun daha sonra olacaklar için kötü bir alamet olmasından korkuyordu.

Billy ona kahvaltı tepsisini getirdiğinde heyecanlı bir ses tonuyla, "Gerçekten çok eğleneceğiz, anne," dedi. "Kaptan öyle diyor."

Dalgalı bir iç geçirdi ve küçük bir umut damarıyla, "Daha önce hiç yanıldı mı, Billy?" diye sordu.

Kamarot şaşkın şaşkın baktı. "Kaptan mı?" Bir an cevap bulmak için zihnini yoklar gibiydi.

"Neden hayır anne, onun yanıldığını bildiğimi söyleyemem. Denizi arkası gibi bilir.

."

"Onun elinden," diye bitirdi Cernise kasvetle. Tepsiyi bir kenara iterek inledi. Hiç şüphesi yoktu ki onun korkusu Fırtınalar öncelikle anne ve babasının canını alan fırtınayla ilgili anılarına odaklanmıştı. Sadece bu seferkinin daha nazik olmasını umuyordu. "Sanki yeniden hastalanacakmışım gibi hissediyorum."

Billy endişeyle, "Anne, yapma bunu," diye yalvardı.
"Kaptana söylemek zorunda kalacağım ve o da şu anda çok meşgul.

Ayrıca, eğer istersen seni güverteye çıkarmamı istedi, çünkü fırtınanın tüm şiddetine ulaşmadan önce daha fazla yukarı çıkamayacağını düşünüyor."

Cernise sessizce kabul etti ve pelerinini sıkıca sararak delikanlının peşinden yukarı çıktı. Güverteye adımını atar atmaz rüzgârın giysilerini delip geçtiğini ve yüzünde buz gibi bir etki yarattığını hissetti.

Dalgalar hızla gemiye çarpmaya devam ediyordu, korkulukların üzerinden kalın köpüklü su spreyleri gönderiyor. Ve

Cüretkâr sürekli olarak gri su dağlarının arasındaki çukurlara daldı ve sonra yukarı doğru yükseldi daha fazla dalga pruvanın altından geçerken tekrar. Güverte altından düşüyormuş gibi görünürken Cernise kendini sabitlemek için bir elini uzattı ve gözleri şaşkınlık ve korkuyla karışarak açıldı. Tutunacak bir yer sağlamak için güverteye halatlar gerilmişti ve adamların hiçbiri

Cernise henüz onları kullanırken yardım almadan dik durabileceğinden pek emin değildi. Bir kordonu sıkıca kavradı ve dünyayı düşünürken ölümüne tutundu tanımaya başlamıştı. Şimdi çok küçük görünüyordu, denizin uçsuz bucaksızlığıyla kıyaslandığında küçücük bir zerreden fazlası değildi.

İçgüdüsel olarak Beau'yu aradı ve onu yine levazım subayıyla konuşurken buldu. Her ikisi de denize bakıyordu ve tavırları sakin ama son derece odaklanmıştı. Beau kalın bir denizci kazağı giymişti ve koyu renk yelesinin rüzgârla gözlerine doğru savrulmasını engellemek için koyu renk başının üzerine hoyratça oturtulmuş bir kep takmıştı. Bir an yüzünü ani bir rüzgâra çevirdi ve Sanki çok eğleniyormuş gibi güldü.

Erkeklerin tehlikeyle yüzleşmek için başvurdukları akıl almaz yöntemlere başını sallayan Cernyse etrafına son bir kez baktı ve artık yettiğine karar verdi. Artık eşinin kamarasının görece sakinliğinin oldukça davetkâr olduğunu düşünüyordu.

Fırtına gece boyunca ve ertesi sabah da devam etti. Şafakla birlikte gelen ışık ne olursa olsun, zar zor algılanabiliyordu; sadece kalın, sulu bir grilik vardı. her şeyi, hatta tepedeki direkleri bile tamamen gizlemişti. Küçük diyarlarının ötesinde elle tutulur hiçbir şey yoktu ve uğuldayan fırtınanın ardından geriye ne kalacaktı Görülmeye değerdı, zira aralarına girmeye cüret eden gemiden korkunç bir intikam almaya çalışan bir şeytana dönüşmüştü.

İki sabah sonra, geçitteki ani bir gümbürtü Cernyse'i uyandırdığında saat sabahın erken saatleriydi. Hemen ardından mırıldandığı bir küfür kalbinin yerinden fırlamasına neden oldu. Ranzadan fırlayarak kapıyı açtı ve Beau'nun tökezleyerek aşağıya indiğini görmek için eğildi koridorda kamarasına doğru ilerliyordu. Yağlı derisini çekiştirerek çıkarıyordu ama görünüşe göre bunun pek faydası olmamıştı çünkü derinin altına giydiğı kıyafetler arkasında ıslak izler bırakacak kadar sırlısklamdı. Arkadan bile, Cernyse onun soğuktan kontrolsüzce titrediğini anlayabiliyordu.

Kamarasının kapısını ardına kadar açan Beau, kapıyı arkasından itme zahmetine katlanmadan içeri girdi.

Hemen önlüğünü ve şapkasını bir kenara fırlattı ve ardından kazağını ve altına giydiğı uzun kollu, ince örgü gömleğini çıkarmaya başladı. Cernyse onun peşinden gitti ve kapıyı kapattıktan sonra tıraş standının ötesindeki dolaba yöneldi. Beau misafiri olduğunu anlayacak kadar uzun süre etrafına baktı. Gözleri kısa bir süre

Geceliğinin üzerine, onu hasta olduğunda giyerken gördüğü geceliğin aynısını geçirdi. Yumuşak, kabarık kumaşa rağmen

Genç bedeninin olgun kıvrımlarına ilahi bir şekilde yapıştı, bir kez olsun ne gücü ne de aşk arzusu vardı.

"Ölmeden önce yatağınıza dönseniz iyi olur, madam," diye kekeledi titreyerek.

Kolayca tepki vermeyen parmaklarıyla pantolonunun bağını çözdü. O kadar soğuktu ki, tekrar ısınırken çekeceği acıdan korkuyordu. Gerçekten de Rusya'da bile bu kadar üşüdüğünü hatırlamıyordu. "Eğer burada kalırsan, bakir duyularının algılayabileceğinden çok daha fazlasını göreceksin. dayanabilir."

Cerynise dolaptan bir avuç havlu ve battaniye toplarken, "Bir keresinde ihtiyacım olduğunda benimle ilgilenmiştin," diye karşı çıktı. "Aynı şeyi senin için yapmama izin vermek senin için çok mu zor?" Şok olacağı düşüncesiyle omuz silkti. "Ayrıca, daha önce bir eşin görmesine izin verilen her şeyi."

"Doğru," diye onayladı, sırlıklam pantolonunu ve altına giydiği uzun iç çamaşırını sıyırarak. O ranzaya düştü ve botlarını çıkarmak için öne doğru eğildi, ama bitkin bir iç çekişle farklı bir karar verdi ve Kollarını iki yana açarak yatağın üzerine yayıldı. Cerynise hemen oradaydı. Ayaklarının dibinde diz çökerek önce ayakkabılarını, sonra da pantolonunu ve iç çamaşırını çıkardı.

Beau gözlerini kapatmıştı ama uzun gövdesinin keten bezlerle kuvvetlice kurulandığını hissedince hemen açtı. Genç karısının havluyla kurulama konusundaki cesaretine biraz şaşırmıştı.

Sadece vücudunun tamamını değil, mahrem yerlerini de. Her ne kadar farklı koşullar altında onun bakımına hevesle karşılık verse de, sıcak çorba için sessiz bir yakarıştan fazlasını toplayamayacak kadar bitkin düşmüştü.

"Seni yorganın altına sokar sokmaz Billy'yi kaldırıp seni ısıtması için mutfağa göndereceğim."

Cernise mırıldanarak kuş tüyü tike ve üst çarşafı onun altından çekti. Adam yan yatarken, Cernise bir an içinde yatak örtülerini adamın omuzlarına örttü. Tanıdık dolapta bulunduğu aynı zarif beyefendi bornozunu giydi ve üzerine bağladı.

Sonra Billy'yi bulmak ve ona talimatlar vermek için ayrıldı.

Birkaç dakika içinde geri döndü ve kaptanın kamarasına dönmesini beklerken yakılmış olan fenerleri söndürmek için acele etti. Beau'nun, kaptanın

Kan çanağına dönmüş bakışları onun odadaki hareketlerini takip ediyordu ama bunun dışında ölüm kadar hareketsizdi. Çorba getirildiğinde, kadın yastıkları başının arkasına koyarak

onu destekledi. İzin vermesine çok şaşırın kadın, onu beslemeye başladı ama yorgunluğu çok fazlaydı ve kaşıklar arasında göz kapakları tekrar tekrar kapanıyordu.

Kamarasında kalmaya karar veren Cernise, ranzasının yanına bir battaniye serdi ama Beau'dan gelen sessiz bir homurtuyla başını kaldırdı ve onun yorganı arkasından aşağı çekmeye çalıştığını gördü.

"Bana katıl," diye yalvardı alçak bir mırıltıyla ve ağır bir iç çekişle gözlerini yavaşça tekrar kapattı.

Sert zemin zaten pek davetkâr değildi, diye düşündü Cernise kocasının üzerinden sürünerek geçerken ve onunla duvar arasındaki sıcak, dar boşluğa yerleşirken. Sırtını kocasına dönerek dizlerini onunkilerin altına sıkıştırdı ve bir

kolunu ona doladı. Elini göğsüne götürdü ve kısa bir süre parmakları kürklü genişlikte ve bir erkek meme ucunda gezindikten sonra eli yukarı kalkarak kadınıninkini kavradı.

Hemen ardından yavaş ve ağır nefes alıp vermesi Cerynise'in onun uykuya daldığını anlamasını sağladı. Bir gülümsemeye burnunu onun güçlü sırtına dayadı ve sonra, daha da sokularak yanağının dinlenmesi için rahat bir yer buldu.

Beau çok geçmeden ranzasının rahat sığınağından ve içinde uyuyan yumuşak formdan uyandı ve tepesinde devam eden savaşa geri döndü. Mürettebat altı saatlik vardiyalar halinde çalışıyordu ama o sürekli çalışıyor, kendini tahammül sınırlarının çok ötesine sürüklüyordu. Kamarasında çok az zaman geçirdi ama geçirdiğinde Cerynise hemen oradaydı, ıslak giysilerini çıkarmasına yardım ediyor ve Beau'nun mümkün olduğunu bile düşünmediği sayısız farklı şekilde onu besliyordu. Beau, Cerynise'in kendisine çok fazla yardımcı olmasından dolayı keskin bir hayal kırıklığı hissetti. Uykuya dalabildiği birkaç dakika boyunca onun yumuşak bedeninin kendi bedenine sıcak bir şekilde bastırıldığının farkında olmanın tadını çıkarmaktan bile yorulmuştu.

Sonunda fırtına öfkesini dindirdi ve Audacious daha sakin bir denize doğru süzüldü. Yelkenlerin tamamı açılarak, artık hayırsever olan rüzgârı yakaladılar ve bir kez daha iyi zaman geçirmeye başladılar. Adamların sessiz rahatlığı, sık sık gülümsemelerinden ve yelken işine devam etmek için duydukları enerjik istekten anlaşılıyordu.

Cerynise, Beau'nun henüz tam olarak iyileşmediğini fark edince kendi memnuniyetinin keskin bir şekilde azaldığını fark etti.

Fırtınadan önce sergilediği sertlik. Yüzünün bazen kızarmış, bazen de solgun ve çekik görüldüğünden emindi. Hareketleri gergin ve kayıtsız görünüyordu,

Sanki ranzadan sandalyeye yürümesi ya da güverteye çıkması için ortak bir çaba sarf etmesi gerekiyormuş gibi. Cernise de oradaydı ve uzaktan, ani bir endişeyle kaşlarını çatan Bay Oaks'la birkaç kelime konuştuğunu gördü. Bir süre sonra Beau aşağı indi.

Genelde öğleden sonra kaptan güvertede olurdu ama o gün ortalıkta görünmediği gibi, akşam nöbeti devralındığında da ortalıkta yoktu. Cernise

giderek daha fazla endişeleniyordu ve fırtınanın stresi geçtiğine göre artık onun mahremiyetine müdahale etmek istemese de, yapabileceği en az şey iyi olduğundan emin olmak istiyordu. Başka hiçbir şey olmasa bile, bu kendi endişelerini hafifletecekti.

Kulübesinin kapısı kapalıydı ve aradan geçen zamana rağmen içeriden hiçbir ses duyulmuyordu. Cernise daha fazla direnemedi ve parmak eklemlerini hafifçe tahtaya vurdu. Bir süre devam eden sessizliğin ardından kapıyı hafifçe araladı ve kocasını çıplak bir şekilde sırt üstü uzanmış, bir kolunu gözlerinin üzerine kapatmış halde buldu.

"Beau...?" diye mırıldanarak sessizce yatağa doğru ilerledi. Beau'nun cevap vermemesi, onu elini uzatıp yanağına dokunmaya zorladı. Önceki sabahtan beri tıraş olmamıştı ve bu, fırtınanın en şiddetli olduğu zamanlar dışında tıraş olma konusunda her zaman titiz davranan Beau için alışılmadık bir durumdu. Ama çok daha önemlisi, ateşler içinde yanıyor olmasıydı.

Cernise hemen işe koyuldu. Billy'ye bir kova su ve yeni bir paket havlu getirmesini söyledikten sonra çocuğun endişelerini susturdu ve her şeyi yapacağına dair ona güvence verdi.

Kaptanıyla ilgilenmek için elinden geleni yaptı. Philippe'e hafif bir et suyuna ve bir zamanlar çizimini yaparken övündüğü şifalı çaydan birazına ihtiyaç duyulacağını söylemesini tembihledi.

O döndüğünde Beau tutarsızca mırıldanıyordu. ranzaya. Yanına oturup bir bardak suyu dudaklarına bastırmaya çalıştığında ona garip bir şekilde baktı. Sanki az önce cehennem zebanileri onu tehdit etmiş gibiydi, çünkü kolu çılgınca savruldu ve kabı içindekilerle birlikte uçurdu. Cernise kaçmak için tam zamanında eğilmeyi başardı ama hemen geri döndü ve alnına ıslak bir bez serdi. Başka bir bezi ıslatarak ateşini düşürmek için boğazını ve vücudunu yıkamaya başladı, bir yandan da onu sakinleştirmek için yumuşak, yatıştırıcı sözler söyledi. O ona hiçbir anlam ifade etmeyen kopuk kopuk cümleler kuruyordu ve sürekli olarak onun her an ayağa kalktı ve çenesine bir yumruk indirdi.

Vücudunu yıkamanın pek bir etkisi yok gibi görünüyordu. umduğu gibi ateşini düşürdü ve Cernise endişeyle taktik değiştirdi. Göğsüne soğuk su damlattıktan sonra üzerine ıslak bir bez serdi ve orada bıraktı. Aynı şeyi gövdesinin alt kısmı için de yaptı ve ona Aslında onun çıplaklığı konusunda onun kadar endişelenmiyordu. Onu tekrar iyileştirmeye çok daha fazla odaklanmışken böyle önemsiz bir meseleyi düşünemeyecek kadar üzgündü.

Serinletici kompresler kısa süre içinde vücudunun ısıyla ısındı ve bir kez daha kendini onu serpmeye ve yeni nemlendirilmiş havluların üzerine yatırmaya adadı. Kadın Cernise onun üzerine eğilip ıslak bezi alnına tekrar sürerken, adam nefesini sertçe içine çekti ve buğulu gözlerini açarak ona baktı. Cernise onun kendisini tanıyıp tanımadığını bilmiyordu ama aniden iki kolunun da adamın kollarına dolandığını fark etti.

inatçı bir tutuş. Onu göğsünün üzerine çekerken sert yüz hatlarında bir gülümseme belirdi.

"Sana ihtiyacım var...."

"Evet, biliyorum," dedi hoş bir şekilde, adamın çelik gibi parmaklarını kolundan kurtarmaya çalışırken. Bezi adamın alnının üzerine sermeyi başardı ama hemen ardından göğsünün iri bir el tarafından sarıldığını gördü.

"Uslu dur aşkım. Sen hastasın," diye mırıldandı, şakaklarındaki saçları okşayarak. "Bunu daha sonra, kendini daha iyi hissettiğinde konuşabiliriz."

Elini kenara itmeye çalışması onu eğlendiriyor gibiydi. "Korkma tatlım," diye mırıldandı.

"Sana sert davranmayacağım."

"Hastasın," dedi, onun hararetli transına girmeye çalışarak. "Dinlenmelisin. Şimdi arkana yaslan ve uslu dur kendin."

Kadının göğsüne sahip olmak için hızla başlayan çekişme, kumaşın yırtılmasıyla sonuçlandı ve bu da kadının korsajını göğsünün çok altında bir derinliğe kadar ayırdı. Olgun dolgunluk, yırtıktan dışarıya doğru taşı ve filmli bir kombinezondan başka bir şey değil.

"Şimdi ne yaptığına bir bak," diye nazikçe azarladı.

"Çok güzelsin," diye mırıldandı, solgun gözbebeklerini yakalamak için uzandı.

Cerynise derhal, ateşli bir aşkla bağlı olduğu kocasıyla arasına biraz mesafe koymasına gerektiğine karar verdi.

En azından tekrar umursamaz bir kayıtsızlığa gömülene kadar. Üstünü başını toparlayarak arkadaşının kamarasına geri döndü, geceliğini ve bornozunu giydi ve sonra geri döndü

Kaptanın kamarasına.

Beau yüzünü duvara dönmüştü ve kolları ile bacaklarının seğirmesi bir rüyanın tam ortasında olduğunu gösteriyordu. Görünüşe göre farklı türde bir oyun oynuyordu, belki de ondan daha agresif bir savaşçıyla. Mayorka hakkında bir şeyler mırıldanmaya başladı... gemi tehdit altındaydı... bir kavga... bir hapishaneden kurtarması gereken adamlar....

Sonraki üç gün Cerynise için acı verici bir işkenceydi. Beau zaman zaman onu tanıyor ve kamarasında olduklarının farkına varıyordu. Yemek yiyor ve neredeyse hiç şikâyet etmeden kendini Cerynise'in kadınsı banyolarına bırakıyordu ama sonra ateşi yükseliyordu.

tekrar yükselmeye başlardı ve o da

sayıklama dünyasına daldı. Bay Oaks ve Billy onu biraz dinlenmeye ikna etmek için ellerinden geleni yapsalar da, sırayla kaptanlarına göz kulak olmayı teklif etseler de o bunu kesinlikle reddetti. Beau'yu bu kadar kısa bir süre için bile terk etme düşüncesi dayanılmazdı. Bunun yerine, giysilerini kamaraya geri taşıdı, kendisine getirilen yemeği tadının farkında bile olmadan yedi ve nöbetine devam etti. Bir anne gibi sadakatle çocuğunun üzerindeydi. Uyuduğu zaman kocasının yanındaydı, çünkü Beau'nun gece boyunca kötüleşmesi durumunda, yanında yatarken değişimin hemen farkına varacağını biliyordu.

Geminin komutası, bir değişiklik olup olmadığını görmek için sık sık aşağı inen Stephen Oaks'a geçmişti. Billy Todd yakınlarda geziniyordu, genç yüzü sefaletin resmiydi.

Gemi ehil ellerde olmasına ve kaytarmak gibi bir düşünceye asla kapılmamasına rağmen, gemideki atmosfer büyük ölçüde değişmiş gibiydi. Philippe'in endişesi

yeterince yapmıyordu ve levazım subayı Bay Oaks'la kaptanın kamarasının dışındaki koridorda ciddiyle konuşuyordu. Cernise Billy'yi aramak için yanlarından geçtiğinde, yaşlı adam hemen sorular sordu onu kaptanına olan sadakati ve ilgisi konusunda ikna etti. Ona ihtiyacı olursa elinden geleni yapmayı teklif etti, ama o nezaketle reddetti ve dümende kaptanına daha iyi hizmet edeceğini, onları eve doğru yönlendireceğini söyledi.

Kocasını güçlendirmek için Cernise sürekli olarak ağzına bir tür sıvı sokmaya çalışıyor ve sık sık bir fincanı dudaklarına bastırarak onu suyu ya da sıcak bir demliğı yudumlamaya teşvik ediyordu. Kocası yüz çevirmeye çalıştığında, kadın nazikçe inatçı olduğu için onu azarladı ve kendi sözlerini ona geri açıkladı:

"Ortaya çıkarılmış bir iskelet kadar kurusun, Kaptan Birmingham. Şimdi iç!"

Bir zamanlar onun özel bölgelerine dokunma fikri karşısında yaşadığı tereddüt tamamen ortadan kalkmıştı. Onu yıkamanın ve kişisel ihtiyaçlarıyla ilgilenmenin tanıdıklığı tarafından yok edildi. Gerçekte bakir kalsa da, saflığı artık Cernise'in gerçek olarak kabul ettiği bir şey değildi, çünkü kocasının bedeniyle ilgileniyordu. Onun kendisine hizmet ettiğinin farkında olduğu o kısa anlarda, artık Hastalığında bile tepkisini çeken bölgelerine dokunmak zorunda kaldığı için yüzü kızarmış ya da utanç duymuştu. Daha aşağılayıcı görevleri yerine getirdiğinde yüzüne daha keskin bir renk geldiği kesindi. Ayakta duramayacak kadar zayıfladığında, kullanması için kaplar getirilir ve iyi çalışan bir bakıcı kadar becerikli bir şekilde ona yardım eder ve sonra içindekileri sessiz bir vakarla dağıtırdı, konteyneri kapıdan dışarı fırlattı ve Billy sorumluluğı aldı.

"Neden çocuğun benim ihtiyaçlarım ile ilgilenmesine izin vermiyorsun?" Beau böyle bir olaydan sonra utanarak zayıf bir sesle sordu.

Cernise ona parlayan gözlerle gülümsedi ve bir zamanlar olduğundan çok daha tatlı bir şekilde mırıldandı: "Hastalıkta ya da sağlıkta, bir tanem."

"Bana eziyet etmeye kararlı mısınız, kadın?" diye sordu hoyratça.

"Asla  yle değil, canım." Cernise ellerini yıkamak için durakladığında, "Sadece seni iyileştirmeye çalışıyorum, böylece aylarca dul otu giymek zorunda kalacağım."

"Beni böyle görmeni istemiyorum," diye yakındı, Bir elini yanaklarını karartan kirli sakalının üzerinde gezdirdi. Kesinlikle olabileceği kadar kötü değildi, çünkü Ayrıca onu tıra  etmeyi ve banyo yaptırmayı da   renmi ti. Sadece hasta olmaktan bıkmı tı ve her zaman bu kadar dayanıklı olduğu halde karısının bakımlarından utanıyordu.

Cernise ranzaya geri döndü ve yatak  ar aflarını değiştirmek için yeni  ar aflar serdi. "Turnabout adil bir oyun, değil mi? Kaptan?"

Beau kaşlarını çattı. "Ben bir şey yapamayacak kadar g  s zken beni kasten kışkırtıyorsun."

Cernise ona bakarken dudaklarının kıvrılmasına izin verdi Gözleri ona doğru parlarken nazlı nazlı. "Daha güçlü olsaydınız bu konuda ne yapmak isterdiniz efendim?"

Eğer  enesi ba ının arkasındaki yastıklar tarafından boynuna sıkıştırılmamı  olsaydı, Beau çenesinin hemen a a ı inece inden emindi. Sersemlemiş duyularıyla bile, bir davet sunulduğunda bunu fark edebiliyordu. "Dikkatli ol,

Madam. Bu lanet olası zayıflık beni her zaman engellemeyecek."

"Tuhaf, en ufak bir engelle karşılaştığınızı fark etmemiştim." Cerynise doğrudan onun gözlerinin içine baktı.

Sadece bir dakika önce onu yıkarken, erkeklik organının elinin altında kalınlaştığını hatırlattı.

"Bahsettiğim diğer şey... beni rahatsız eden güç eksikliği," diye mırıldandı huysuzca. "Neredeyse ölmüş olabilirim ve seni görmek o yanıma uyandırır. Ama sen Şüphesiz güvende olduğunu düşünüyorsunuzdur kadın, yoksa bana sataşmazdın."

"Böyle bir Gey düşünmüyorum efendim," dedi ve sonra aynı hızla ona bir gülümseme gönderdi. "Ama bu ne burada ne de orada, efendim." Parmağını aşağı doğru bir daire çizerek döndürdü, Yüzünü başka tarafa çevirmesini işaret ederek. "Yatmak için giyinmem gerekiyor ve Bay Oaks'a kamarasını şimdilik geri verdiğime göre, üstümü değiştirebilmem için odasını boşaltmasını isteyemem, değil mi?"

"Beni yeterince gördün," diye karşı çıktı Beau. "Neden seni daha fazla göremiyorum?"

"Çünkü, sevgili kocacığım, sana bakmak tecavüze uğrama tehlikesiyle karşı karşıyasın."

"Bir kocanın karısıyla sevişmesi tecavüz müdür?"

"Bunu gelecek yıllarda bilgelerin cevaplamasına bırakalım canım," dedi cilveli bir gülümsemeyle. "Şimdilik, başınızı çevirmenizi rica ediyorum... lütfen. "

Beau yuvarlanmaya başladı ama bir kez daha ne kadar güçsüzleştiğini hatırladı.

bir bebekten daha güçlü. Onun yerine yüzünü çevirdi.

Ertesi akşam Cernyse bir krizin yaklaştığını hissetti.
Beau'nun ateşi aniden yükselmiş ve

hezeyanı daha da şiddetlendi. Bir ara hiddetlendi ve bir leğen dolusu suyu yere dökerek Cernyse'i sırlıklam etti. Gecelik giymek aklından geçiyordu ama belki de bunu yapması gerektiği anda yapmamıştı.

Beau sonunda sustu ve Cernyse endişe ile rahatlama arasında gidip geldi. Beau'nun tenine dokunduğunda eskisinden biraz daha soğuk olabileceğini düşündü ama emin olamadı. İşi şansa bırakmayarak, en azından ateşinin daha önce olduğundan daha yüksek olmadığından emin olana kadar onu ıslak havlularla serinletti.

gün. Sonra ranzanın yanında asılı duran fenerlerden biri hariç hepsinin küçük alevlerini söndürdü ve Beau'nun üzerinden sürünerek uzak taraftaki her zamanki yerini aldı. Zihinsel ve fiziksel olarak

Günler ve geceler boyunca endişeli bir şekilde endişelenmekten gücü tükenmiş, sırtına yaslanmış ve Elini koymak için en sevdiği bölgeyi buldu ve avucunun altındaki güçlü, sağlam kalp atışıyla hoş bir şekilde rahatladığını hissetti. Gözlerini kapadı ve kendini bir şeylerin peşinden sürüklenmeye bıraktı.
derin, mutlu bir uykuya daldı.

İnsanın Morpheus'un kollarında bulabileceği zevkler tuhaftı. Meme uçlarında sıcak, iç gıcıklayıcı bir ıslaklık vardı. Bu sırada ateşli bir el elbisesinin altında geziniyor, onun gizli yumuşaklığını arıyordu.

Hayalindeki sevgilinin ellerinin teşvik edici baskısını takiben, yastıkların üzerinde geriye doğru gevşedi ve onu şöyle karşıladı
uzuvlarını açıyordu. Adamın çıplak vücudu kadınıninkini örtüyor ve sergilediği coşkudan daha fazlasıyla onu haşlıyor gibiydi.
Künt

Alev alev yanan bir sertliğin kadınsı etini yoklaması, isteyerek kabul ettiği okşamalardan sadece biriydi. Sonra yakıcı bir acı içine saplandı ve onu şok olmuş bir solukla yastıktan kaldırdı.

Cerynise gözlerindeki uykuyu silmek istercesine elini gözlerine götürdü ama bu, beline dikkatle sokulan bir rüya değildi. Bu Beau'ydu, ateşli, sersemlemiş ve tamamen Dar kalçaları, içine girmesinin şokunu yatıştıran uzun, yavaş vuruşlarla onunkini okşarken şehvetle doldu.

Derinliklerinde, sert çakmaktaşının vurduğu yerde, bir çıra kutusunda kıvılcımların alevlenmeye başladığını hissedebiliyordu

kadınsı bir coşkuyla dolup taşıyordu. Haftalar önce yaptığı detaylı açıklamalar şimdi daha net anlaşılıyordu ve kadın Bir erkeğin hoşuna gideceğini söylediği şekillerde karşılık verdi, ona doğru yükseldi, onu tamamen içine aldı ve Onun sert vuruşlarını tutkulu bir şevkle ve arzularını tamamen tatmin etme arzusuyla karşıladı. Çok uzun zamandır

Ondan bunu istiyordu ve şimdi ona içindeki her şeyi veriyordu.

Adamın sert nefes alışları kulağının dibinde gümbür gümbür yankılanırken, kendi hızlanan solukları varlığının iliklerinden kopup gelmiş gibiydi. Belleri

Giderek artan bir yoğunlukla onunkine çarptı, ta ki anlayamadığı garip bir serbest bırakma arzusuyla neredeyse inleyene kadar. İçinde yoğunlaşan açlık neredeyse doyumsuz hale geldi ve onu tırnaklarını adamın sırtına geçirmesine neden olan bir tür vahşiliğe sürükledi. Sonra mutluluğun ilk titreşen dalgalarının onu yıkamaya başladığını hissettiğinde şaşkınlıkla nefesini tuttu. Hepsinin tadını çıkarmak için açgözlüydü ve birbirlerine karşı zorlanana kadar onun altında kıvranmaya başladı, serbest bırakılabilecek her zevkli hissi cızırtılı, ısıltılı bir ecstasy selinde fişkırmaya zorladı. Bu göz kamaştırıcı bir gösteriydi, küçük, kendinden geçmiş bir halde havaya kaldırılmanın tamamen eşsiz bir deneyimiydi.

Birbirinden ayrılan bedenlerinin içinde ve çevresinde dolu baloncuklar patladı. Cernise ateş gibi bir sıcaklığın içine dolduğunu hissetti ve bunu varlığının mağarasında memnuniyetle karşılayarak kocasının gergin bedenini kavradı.

Bu hissin kaybolmaması ya da boşa gitmemesi için kendini ona doğru kaldırırken kalçalarını esnetti. Yavaş yavaş sert itişler yavaşladı ve Beau ona karşı gevşedi.

"Cernise, beni bırakma..." diye mırıldandı boğazına doğru.

Kollarını ona doladı ve gülümsedi, gözleri sevinç gözyaşlarıyla doldu. "Yapmayacağım, Beau."

Onu kendine yakın tuttu, kalbinin gümbürtüsünün ve yüzünü gıdıklayan sert, zor nefes alışının farkındaydı. Orada ne kadar yattığını bilmiyordu. Göz kapakları sarkıyordu. onun uzaklaştığını hissettiğinde kapandı. Ondan uzakta yan dönerek yatak örtülerinin altına girdi ve hemen titremeye başladı.

"Soğuk," diye mırıldandı. "Çok soğuk."

Cernise'i bir korku sarmalı sardı ama ayağa kalktığı anda Arkasına geçti ve bir elini alına koydu, kesinlikle daha serin görünüyordu. Rahat bir nefes aldı ve sonra şaşkınlıkla kendine baktı. Geceliğinin bağları çözülmüştü ve giysi şimdi omzundan sarkıyor, dirseğine kadar açılıyor ve olgun göğüslerini tamamen açıkta bırakıyordu. Soluk gözbebeklerinde küçük kırmızı noktacıklar benek benekti. kocasının sakalı tarafından kazınmıştı. Meme uçları da kocasının onu emzirdiği yerde aynı şekilde kızarmış ve hassaslaşmıştı.

Garip bir nedenden dolayı Cernise bu yeni Sanki bu küçük yaralar onun yeni eş statüsünün kanıtlarıymış gibi garip bir şekilde tatmin edici bir deneyim

yaşadı. Evlendikleri gün, Beau ona inanılmaz derecede nazik davranmıştı.
hassas zirveler, daha sonra hiç bir ipucu bırakmadan

onları ağızına aldı. Ama o ateşli halinde, aradığı ve belki de farkında olmadan karşılığında ona verdiği tatmin dışında her şeyi unutmuştu.

Cernise onu rahatsız etmemeye özen göstererek üzerine doğru süründü ama adam bir elini uzatarak gitmesini engelledi. Cernise serbest kaldığında, eli tekrar yatağın üzerine düştü. Bir an için ranzanın yanında durup yakışıklı kocasına baktı ve ona daha önce hiç olmadığı kadar yakın hissetti.

Bu heyecan verici şefkat karşısında büyük bir hayranlık duyarak onun yanına diz çöktü ve hafifçe kulağını, yanağını ve ağızını öptü. Bunu yaparken, adamın sevişme sırasında kendisini bir kez bile öpmediğini fark etti. Sanki bunu yapmaktan kaçınmış gibiydi, ki bu çok tuhaf görünüyordu, çünkü daha önce ateşli bir gayretle onun öpücüklerini aramıştı.

Beau ağırlaşan göz kapaklarının altından şaşkınlıkla ona baktı ve Cernise gülümseyerek topuklarının üzerine oturdu, bakışları yavaşça üzerlerinde gezinirken göğüslerini örtmek için hiçbir çaba göstermedi. Bir elini ona doğru kaldırdı ama iç çekerek gözlerini kapadı ve tekrar ağır bir uykuya daldı.

Bir süre sonra Cernise ayağa kalktı ve kalçalarının arasında yapışkan bir ıslaklık hissedince şaşırdı. Daha yakından incelediğinde bir kısmının kendi kanı olduğunu fark etti. Gözleri ranzanın diğer tarafına kayd ve orada çarşafın beyazlığını bozan kızarmış lekeler gördü. Daha da araştırdı ve Beau'nun bakire kurban ritüelinin dışında bırakılmadığını gördü. Böyle bir görev için geç bir saat gibi görünüyordu ama banyo kesinlikle sıradaydı ve çarşafların değiştirilmesi gerekiyordu.

Geceliğini yeni giymiş olan Cernise, Beau'yu temizlemeye ve çarşafları çıkarmaya koyuldu. Parmakları sevgi dolu bir okşayışla alnını okşadı ve saf bir hıçkırık

Cildinin günlerdir olmadığı kadar serin olduğunu görünce rahatladı. Ateşin kızarıklığı gitmişti. Şimdiden dinleniyor gibi görünüyordu.

daha kolay ve daha derin. Adam hafifçe kıpırdandı, dudakları hareket ediyordu. Nefes almaya cesaret edemeyerek daha da yaklaştı. Bir an için çıkan sesin sarmal ipliği. "Cerynise, kendini sonsuza dek benden uzak tutma.

..."

Kasvet kalbine keskin bir acı saplayarak içine yerleşti. Ne yaptığını bile hatırlamıyordu.

Aklı tamamen başına geldiğinde de inanacak gibi görünmüyordu. Ona inanmaya çalışsa bile inanır mıydı? açıklayabilir miydi? Belki de böyle bir girişimde bulunursa, hezeyan halindeyken ondan faydalandığını düşünmeye bile meyledebilirdi. Ya da daha haklı olarak, belki de Evlilikleri feshedilene kadar onunla birlikte olmasına izin vermeye devam etti.

Charleston'a vardıklarında adamın evliliklerini geçersiz kılmak isteyebileceğini düşünmek onun için ne kadar acı verici olsa da, Cerynise onun özgürlüğünü elde etmesine engel olmama niyetini bir kez daha teyit etti.

Sadece geçici olarak teklif ettiği bir birliktelik yüzünden canının sıkıldığını görmektense, bu birlikteliğin hiç gerçekleşmediğini düşünmesine izin vermek daha iyiydi. Buna katlanmak onun için ne kadar acı verici olursa olsun, onu daha kolay bırakabileceğini düşündü. yatağında olanlardan habersiz kaldı. Eğer onun için doğru olanı yapma onurunu taşıyorsa ama sonunda karısı olduğu için ona kızmaya başladıysa....

Cerynise gözyaşlarına boğuldu ve düşüncesine devam edemedi, çünkü kalbi daha da soğudu

fikir oluştu.

Hayır! Hiçbir şey olmamış gibi davranmak daha iyiydi. Verdiği karar içini titreten bir tedirginlikle doldursa da, her geçen an bu karara daha da bağlanıyordu. Aklında Beau'ya son kararı verme özgürlüğünü tanımaktan başka bir düşünce yoktu.

evliliklerini devam ettirmek ya da bitirmek için, sevgiyle Artık sakinleşmiş olan erkek bedenini yıkadı, gözyaşları arasında kollarını, yüzünü ve göğsünü öptü. Ardından, lekeli çarşafı çıkarıp yatağın üzerine yeni bir çarşaf sererken onu ters çevirmek için uğraştı.

Yatağı yeniden yapmayı henüz bitirmişti ki, Billy'nin koridordaki ayak seslerini fark etti.

Cerynise telaşla kirli giysileri saklayabileceği bir yer aradı ve ranzanın arkasındaki ikinci dolabı gördü, normalde yağmurluklarını koyduğu dolap artık kuruydu ve tekrar saklanıyordu.

Bundan sonra daha sakin bir yolculuk geçireceklerini ve dolabın kullanılmadan kalacağını düşündü. Çarşafı ve geceliği birlikte yuvarlayarak kompartımanın arkasına geçti ve Billy usulca kapıyı çalıp ona bir şeye ihtiyacı olup olmadığını ya da yatmaya gidip gitmeyeceğini sormadan önce kapıyı zar zor kapattı.

"Kaptanın ateşi düştü Billy," diye seslendi kapıdan. "İyileşecek, o yüzden git ve uykunun tadını çıkar."

Verdiği coşkulu yanıt, kaptanın iyileştiği haberinin onu memnun ettiğine dair hiçbir şüphe bırakmamıştı.

On

BEAU, hiç kimsenin aklında şüphe kalmasına izin vermeyen bir gayretle Cüretkâr'ın komutasını yeniden üstlendi. hastalığından tamamen kurtulmuştu. Cernise de onun aralarındaki yakınlığı hatırladığına dair en ufak bir umut bile besleyemiyordu. Sağlığına kavuşmuş olarak uyandığında Ranzasında yanında yatarken, bakire gelinini evlilik yatağında bulacağı zevklere kendini teslim etmesi için ikna etmeye çalışan bir damat gibi hemen tekliflerde bulunmaya başlamıştı. Onu ikna edici öpücöklere boğarak, ona ona karşı nazik davrandı ve başlangıçtaki acıya rağmen birlikteliklerinden zevk alacağına dair güvence verdi. Bu baş döndürücü eğlence sırasında Beau geceliğinin üst kısmındaki bağları çözerek Cernise'e kendini yeniden eski azgın haline dönmüş hissettiğini ve onunla sevişmek için eskisi kadar istekli olduğunu açıkça gösterdi. Onun boğuk cazibesi Cernise'in açlığını daha da artırdı. bir zamanlar tatmıştı. Yine de onun hâlâ bakire olduğunu düşünmesi onu o kadar sinirlendirmişti ki

Güzel bir öfke gösterisiyle yüzüne bir yastık savurdu.

Beau birkaç dakika önce, akıldan çıkmayan bir izlenim bulutunun içinden yukarıya doğru sürüklenmiş ve belki de şimdiye kadar bildiği hiçbir şeye benzemeyen garip bir esenlik duygusuyla tam farkındalık alanına girmişti. Neredeyse o anda, hasta olduğunu, hem de çok hasta olduğunu fark etmişti. garip memnuniyet daha da kafa karıştırıcıydı. Nedenini tam olarak kestiremiyordu. Geçmiş günlerin büyük bir kısmını unutmuştu.

Yine de ne tanımlayabildiği ne de inkâr edebildiği bir şey olmuştu ve anlaşılmaz bir nedenden ötürü her şey Cernise'e bağlıydı. Sersemletici hatıraları gerçeklikten uzak gibi görünüyordu ama yine de karısının ona baktığı anları ve onun

Sırtına yaslanmış, yumuşak göğüsleri ona sıkıca bastırmış ve ince kalçaları onunkilerin altına sokulmuştu. En azından bu kadarının doğru olduğunu tahmin ediyordu. Yine de daha şehvetli izlenimlerin parçaları zihninde uçuşuyor, o kadar gerçek görünüyorlardı ki neredeyse gerçek olduklarına yemin edebilirdi. Yine de, O kadar zorlama şeylerdi ki, onları sadece oldukları gibi kabul edebiliyordu. İllüzyonlar! Genç karısını ranzasının yanında topuklarının üzerinde otururken, elbisesi kollarının etrafına düşmüş ve yumuşak, parlak göğüsleri asılı fenerin altında alışılmadık bir pembe renkle parlarken gördüğünü nasıl düşünebilirdi? Ya da o Aşkını içine akıtırken tırnaklarının sırtını tırmaladığını hissetmiş miydi? Ya da vecdin doruklarına yükselirken onun coşkulu nefes alışlarını duymuş muydu? Kesinlikle hiçbir şey fark etmemişti. ondaki değişim. Hatta kendisine dokunmaması konusunda daha da kararlı görünüyordu, çünkü tam da o anda parmakları geceliğinin narin kurdelesini çekiştirerek gevşetti ve bakışlarının göğsünde ziyafet çekmesine izin vermek için giysiyi açtığı an, tam da yüzünün tüylerle dolduğu andı. Ona vurduğu yastığın patlayıp her yere, en çok da burunlarına ve ağızlarına uçuşan tüyler göndermesi hiç de yardımcı olmadı ve tek söyleyebildiği "

Oops!"

O andan itibaren iyi niyeti keskin bir şekilde azaldı ve kız ranzada iki büklüm de olsa ayağa kalkıp üzerine atlamak için elbisesini kaldırdığında çalkantılı bir noktaya düştü. Onu esir tutma arzusuyla meydan okudu, eğer Sadece hislerini şaşırtan gizemi çözmek için, özgürlüğe giden yolu engellemek için bir bacağını kaldırdı. Çok geçmeden karısının yatağını terk etmekte ne kadar inatçı olduğunu anladı. Zarif ayağını adamın göğsüne koyan kadın, adamın cüssesi üzerinde adeta süzülerek, neredeyse aklını başından alacak kadar baştan çıkarıcı bir manzaraya izin verdi. Neredeyse aynı anda giysilerini atmaya başladı ve

Eşyalarını bir çantaya doldurmuş, belli ki adamın ulaşamayacağı bir yere gitmek için aceleyle koşturuyordu. Beau onun kışını kızgın yağla ısıtmış olsaydı, daha hızlı hareket edemeyeceğinden emindi. O halde, her ne olursa olsun Onu yanına sokulmuş halde bulduğunda kısa bir süre için duyduğu coşku, hızla ekşi bir kızgınlığa dönüştü.

Beau homurdanarak tüyleri savuşturdu ve çıplak bir şekilde odanın içinde ilerleyerek lavaboya doğru giderken karısını ne kadar sinirlendirdiğini umursamadı. "Evet, sen Kamaramın altını üstüne getirdiğin kesin," diye homurdandı hoşnutsuzca. "Billy'nin bu dağınıklığı yastığın içine geri sokmaya çalışırken çok eğleneceğine şüphe yok."

Cernise yüzünü dikkatle başka yöne çevirdi ama bu Beau'nun, "Tüylerimin çıkmasını istememiştin," diye zoraki bir vakarla cevap verirken, ilkel bir şekilde yükselmiş profilini görmesini engellemedi.

"Hayır, ama bana vurmak istedin, değil mi?" Homurdandı alaycı bir tavırla. "Hastalığın pençesine düşmüş bir adama acımak size çok mu fazla geldi? Acımak zorunda mıydın? Beni istismar mı ediyorsun?"

"Kaba davranıyordun," diye suçladı yapmacık bir şekilde.

Beau yüzünün önünde uçuşan tüyleri tekrar tokatladı. "Kocalık yapıyordum, hanımefendi," diye düzeltti, "ama sanırım bu sizin güzel bakire saflığınız için çok fazlaydı. katlanmak için. Sana daha önce de söylediğim gibi, göğüslerine bakmak hoşuma gidiyor. Daha iyisini görmedim."

Cernise onun göğsünü görmesine izin verseydi merak edip etmeyeceğini merak ediyordu, çünkü sakalları hâlâ kızarıktı. O tutku dolu anları içinde derinlere hapsettiğini varsaymak gerekirdi.

ve ayıldığında sefahat içinde geçirdiği anlara dair hiçbir şey hatırlamayan bir adam gibi birlikteliklerini unutmuştu. Onun için bedenlerinin birleşmesi fiziksel bir yatıştırımdan çok daha fazlasını ifade ediyordu, belki de en önemlisi artık gerçekten, yasal olarak onun karısı olduğunun farkına varmasıydı.

Duygularını bastırmak zordu ve dikkatsizce onun yatağına girdiği için kendini sonsuza kadar azarlayabilse de, bu iş bittikten sonra hissettiklerini değiştirmiyordu. Onu üzen şey, tüm o sıcak, şefkatli duyguları serbest bırakamadığı gerçeği ve ona sevgi dolu bir eşin vermesi gerektiği gibi cevap ver.

Cerynise nazik görünmek için cesur bir girişimde bulunarak, "Çok göğüs gördünüz mü Kaptan?" diye sordu.

Beau ona yakından baktı, ama yine sadece onu gördü Zorba bir profil çiziyordu. Ses tonunda bir kalınlık mı hayal etmişti? "Birçok kadınla birlikte olduğunu bilecek kadar açık ara farkla geride bıraktın. Göğüslerin sadece ellerimi dolduracak kadar dolgun değil, aynı zamanda bir erkeğin hayal edebileceği kadar mükemmeller."

Etrafına bakmayı reddederek soğukkanlılıkla, "Oldukça büyük bir sayı görmüş olmalısınız Kaptan," diye tahmin etti. "

Böyle bir karşılaştırma yapabildiğiniz için size minnettarlığımı ifade etmeli miyim?"

"Hayır, lanet olsun!" Beau uzun adımlarla onun yanına ulaşarak havladı. Konuşmak için ağzını açtı ama anında başladı içine çektiği tüyleri çıkarmaya çalışırken tükürüyordu.

Cerynise ne olduğunu anladığında bir kıkırdama koptu. Güvenli bir mesafeye doğru dans ederek uzaklaştı, döndü ve onu işaret ederek kahkahalara boğuldu. "Tek ihtiyacın olan

şimdi katrana bulanmak var Kaptan," dedi bakışları hafifçe aşıağıya doğru kayarken eğlencesinin içinden. "Sizde kesinlikle gereğinden fazla tüy var. böyle bir görevi tamamlayın."

Beau parmak eklemlerini rahatça dar kalçasına dayayarak kendine baktı ve çok erkeksi bir yerinden bir tüy kopardı. "Orada da biraz toz bulsam hiç şaşırmazdım."

Cernise hızlı bir karşılık vermekten kendini alamadı ve bunu yüksek sesle yaptı. "Yapardım."

Beau ona dikkatle bakarken kaşlarını meraklı bir açıyla kaldırdı. Ona gerçekten sevişip sevişmediğini açıkça sormak dilinin ucundaydı. Yine de, eğer Sadece hayal etseydi, o zaman sabah,   len ve gece boyunca onunla ilgili fanteziler kurup kurmadığını merak etmesine neden olurdu. Dolaylı yoldan araştırdı. "Benden daha fazlasını bilmiyorsanız, hanımefendi."

Cernise gerçeği a zından kaçırmamak için dudağını ısırđı ve iradesinin yardımıyla umursamaz bir omuz silkmeye karşılık vermeyi başardı. "Sanırım Londra'da fahişelerden payınıza düşeni almışsınızdır. Evlenmeden  nceki gece seni birkaç tanesiyle gördüm."

Eğer bu ifşaatıyla onu  rk tmeyi umduysa, Beau onu hayal kırıklığına uğratmaya kesinlikle hazırđı. "Sen de benim onları terk ettiğimi gördün, benimle karşılaştıktan bir an sonra. arabası."

Kocasının takındığı kayıtsız gülümseme, Cernise'i onun sözlerine hiç şaşırmadığına ikna etti. Kadın Galeri pencerelerine bakarken burnunu ukalaca bir kılıkta kaldırdı. "Kesinlikle hoşuna gitmişe benziyor. Seni okşayan aş fte. Hatırladığım kadarıyla oldukça güzeldi."

Beau elini sakallı çenesinde gezdirirken düşünceli bir ifadeyle, "Tuhaf," diye cevap verdi, "ne zaman

bana dokunduğunuzda, her zaman anında sonuç aldınız. Ama hatırladığım kadarıyla hanımefendi, o gece böyle bir şey olmadı... Davetine tanık olduktan sonra siz de bunu doğrulayabilirsiniz."

Cerynise ona meraklı bir bakış fırlattı. "Ne gördüğümü nereden biliyorsun?"

Beau kısa bir süre kıkırdadı ve başını salladı. "Hayır, madam, bu benim sırrım ve asla söylemeyeceğim."

Hapşırma dürtüsü hisseden Cerynise, tüyleri burnundan uzaklaştırmak için bir elini havada salladı.

Hasta olduktan sonra ona o kadar sert vurmamış olmayı diledi. Daha eğlenceli bir vuruş yapmaya çalışsaydı yastık açılmayabilirdi bile.

Billy'yle birlikte kulübede her şeyi yeniden yoluna koymanın ne kadar süreceğini merak ederek içini çekti. "

Giyinsen iyi olur, böylece burayı temizlemeye başlayabiliriz," diye kederle ısrar etti. "Bu bütün gün sürebilir."

Beau dolabın yanına gitti ve bornozunu çıkardı, omuz silkti. "Arkadaşımın kamarasında banyo yapacağım. Sonra tıraş olacağım ve yeniden düzgün bir şekilde giyineceğim. Bana katılmanızı çok isterim hanımefendi, ama bunu istemeye cüret edersem yüzüme bir yastık daha fırlatılabilir."

Alaycı bir tavırla dışarı çıktı ve kapıyı kapattı. Arkasından yüksek sesle. Beau'nun yeniden ayağa kalktığı ilk günün sabahıydı.

İkincisi de daha iyi değildi, çünkü o zamana kadar Cernise en küçük kamaraya yerleşmiş, Billy'den bavullarını ve eşyalarını küçük alana taşımaya yardım etmesini istemişti. Stephen Oaks'u kamarasından daha fazla çıkarmak istememiş ve ona bir zamanlar kendisine sunduğu seçeneklerin aynısını sunmuş, ona açıkça şunu söylemişti hiçbir koşulda kamarasını kullanmayacağını ve kamarayı kullanıp kullanmamanın tamamen ona bağlı olduğunu söyledi. Kaptan bunu kabul etti, çünkü artık gidecek başka bir yeri yoktu. küçük kulübeye yerleşmişti.

Cernise yeni kaldığı yeri daha az tehditkâr hale getirmek için Beau'ya duvarlara eskizlerinden ve resimlerinden bazılarını asma olasılığını sordu. Cernise'in, endişelerini artıran penceresiz bir kulübeye katlanacak kadar bile olsa ondan ayrı yaşama konusunda ciddi olduğu gerçeğini kabul eden Beau kaşlarını çattı ve kızgın bir boğa gibi homurdandı. Yine de rıza gösterecek kadar yumuşadı.

Billy yardım etmeyi teklif etti ve Cernise onun yanında durarak tahta kalasların duvara dayandığı yerlere küçük çiviler çakmasını sağladı, çünkü kocasının bu işi yaptığına pişman olmasını istemiyordu. isteğini kabul etti. Sanat eserini ödünç vermek için ayarladı Üst güvertenin açık atmosferi ve özgürlüğünün yanı sıra kamaraya bir derinlik hissi de veriyordu. Daha büyük bir tuvale yunusları tam renkli ve uçuş halinde resmettikten sonra, bu parçayı uyandığında görebileceği bir yere astı.

Dört duvardaki bireysel gruplar kendisine uygun bir şekilde düzenlendiğinde, Cernise sıcak ve rahat ortam karşısında hoş bir şaşkınlık yaşadı. ambiyans şimdi küçük odaya yayılıyordu. Tablolar ona donuk boş duvarlardan çok daha fazla bakacak şey veriyordu ama en önemlisi artık karanlık bir zindanda olduğunu hissetmiyordu.

Fırtınanın yarattığı çalkantı ve kargaşadan sonra, Beau'nun hastalığı sırasında onun için duyduğu endişe ve tam teşekküllü bir eş olmanın daha erotik temelleriyle şaşırtıcı bir şekilde tanışması, Cernise fiziksel ve zihinsel olarak tükenmiş hissediyordu. Kendi depresyon hissinin farkına vararak hemen bir değişiklik yapıp kendine bakması gerektiğine karar verdi ve Billy'yi bir süre dinleneceği ve rahatsız edilmek istemediği konusunda uyardı. Birkaç saat uyudu ve kendini yenilenmiş ve harika bir şekilde gençleşmiş hissederek uyandı. Sonra, tıpkı bir kadının keyfi yerindeyken yapmaya alışkın olduğu gibi dikkatini Beau'nun ateşli nöbeti sırasında önemsemeyecek kadar endişeli olduğu dış görünüşüne yöneltti. Billy fırtınanın yol açtığı tufan sırasında bu tür amaçlar için birkaç varil yağmur suyu topladığından, ona bir küvet banyosu için yeterli suyu ısıtmasını söyledi ve ruh haline uygun kokulu banyo tuzları seçti, tatlı bir yasemin Ona evini hatırlatan bir koku.

Cernise derin bir iç çekerek buharlı suya geri yerleşti. Leğen banyosundan nefret ederdi, günlük olarak ıslanmayı tercih ederdi ama deniz yolculuğu her zaman Bu tür lükslere elverişli. Banyo muhtemelen fırtınanın tek faydasıydı. Şu anda bunun ilahi olduğunu düşünüyordu.

Beau ile cinsel birleşme içinde geçirdiği o anların anıları, Cernise banyoda oyalanırken zihninde kışkırtıcı bir şekilde yüzüyordu. İzlenimler o kadar güçlü ve canlıydı ki, safça kocasının tanınmadığının farkına varmasıyla söndüğünü sandığı ateşi yeniden alevlendirdi.

Gözlerini kapatsa, adamın iri vücudunun kendi vücudunun üzerinde hareket ettiğini, sertleşmiş göğsünün göğüslerini okşadığını ve sert soluklarının zihnini doldurduğunu neredeyse hissedebilirdi. Uzun, titrek bir iç çekiş dudaklarından süzülürken, o da bu hislerin tadını çıkarıyordu.

içinden sular aktı. Beau'nun kollarının hemen o anda ve orada onu sarmasına duyduğu özlem çok şiddetliydi.

Birlikteliklerinden ve içinde bulduğu mutluluktan ne kadar derinden etkilendiğini fark etti.

Cerynise üzüntülü bir iç çekişle, böylesine tahrik edici anıları düşünmenin aptalca olduğunu düşünerek başını salladı. Onu arzulamak kararlılığını zerre kadar güçlendirmiyordu.

Kendi iyiliği için, kocası kendisini tamamen evliliklerine adayıncaya kadar onu uzak tutması gerektiğini bildiğinde, ki bunun olmasını gerçekten bekleyemezdi.

Geçitteki döşeme tahtalarının hafifçe gıcırdadığını duyduğunda hala kendini ıslatmanın tam ortasındaydı. Birisi kapısının önünden geçti. Kaptanın kapısının uzaktan kapanması bu kişinin kocası olduğunu gösterdi. Bir an geçmeden gıcırtilar tekrar kapısına geldi ve uzun bir aradan sonra hafif bir yumruk sesi duyuldu tahtaya karşı geldi.

"Cerynise," diye seslendi Beau, ranzasından ayrıldığından beri ondan duymadığı kadar yumuşak bir ses tonuyla. "Bu akşam benimle yemeğe çıkmanı istiyorum."

Büyük bir süngeri kaldırdı ve solgun göğüslerinin üzerine su damlattı, bu sefer onu yatağına almak için nasıl bir numara yapacağını merak ediyordu. Onunla birlikte olmayı ne kadar istese de, arzuları sadece yakınlıklarına dair anılarıyla harekete geçirilebildiğinde, kesinlikle daha iyi olacağını biliyordu.

onunla birlikte olmanın cazibesinden kaçındı. "Özür dilerim Beau. Meşgulüm."

Beau reddedilmek istemiyordu, bu gece değil. O Sırtına sarılıp uyuduğu anlara dair kısa süreli anılar ilgisini çekmiş, bu da şimdiki uykularından nefret etmesine neden olmuştur.

daha fazla düzenleme. Ama her şeyden çok, o Onu durmaksızın rahatsız eden ve unutulup gitmeyi reddeden diğer tüm kışkırtıcı izlenimlere cevap arıyordu. Biraz daha sert bir tonla davetini yineledi. "Cerynise, senden benimle akşam yemeği yemeni istiyorum. Seninle konuşmak istediğim bir şey var ama şu anda açım.

Eğer bana eşlik etmenize izin vererseniz, rahatlamak ve sizinle birlikte yemeğin tadını çıkarmak istiyorum."

Cerynise onun neye aç olduğundan hiç kuşku duymuyordu. Gerçekten de onun bu eğilimlerine bakarak, gemide sürekli ihtiyaçlarını karşılayacak bir fahişe olmadan uzun yolculuklara nasıl dayanabildiğini merak ediyordu. Aynı derecede tatlı bir sesle, "Meşgulüm," diye mırıldandı.

"Yine somurtuyorsun," diye suçladı biraz daha sinirlenerek.

"Değilim!" diye inkar etti, onun çıkarımlarından rahatsız olmuştu. "Şimdi adamların kapımda yalvardığını duymadan git buradan."

"Beni kimin duyduğu umurumda değil," diye homurdandı, tahta bariyere yaklaşarak. "Seninle konuşabilmem için bu kapıyı açmanı istiyorum."

"Sana meşgul olduğumu söylemiştim!" diyerek kapıya doğru fırladı.

Cerynise, kapının mandalının sıkıca tutturulmuş olması sayesinde kabinde güvende olduğunu düşündüyse de, Beau Birmingham'ın sadece kilitli bir kapıyla durdurulabileceğini sanmakla hata ettiğini kısa sürede anladı. Sert bir omuz darbesinden başka bir şey yapmadan, panelin uçarak açılmasını ve artık kırılmış olan kilidin takırdayarak Zemin. Kapı arkasındaki duvara çarpmadan önce, o çoktan

Eşikten adımlarını atarak geçerken, gerçekten de kendisini bulmayı beklemediğini ifade edecek kadar şaşkınlık gösteriyordu.

küvette.

Beau, karısının ıslak bir şekilde parıldayan göğüslerine takdir dolu bir bakış atacak zamanı ancak bulabilmişti ki, bu kez yüzü sırlıslam ıslak bir süngerle doldu. Yaşadığı şok onu geriye doğru tökezletti.

Sünger, davetsiz misafirle karşılaştığı anda üzerine bolca su serpmişti. Geri çekilen ayakları neme çarptı ve aniden altından kaydı ve onu koridorun uzak duvarına doğru geriye fırlattı.

Cernise adamın başının ahşap panele çarptığını duyunca irkildi ve ardından gelen ani sessizlik kocasının bayılmış olmasından korkmasına neden oldu. Endişe onu ayağa kaldırdı ve bir anda küvetten çıktı, bir bornoz kaptı ve giymek için çabalarken ona doğru koştu.

Sonra Beau'nun artık yüzünü buruşturan yüzünde bir göz açıldı ve acı dolu bir şaşkınlıkla ona sabitlendi. Beau, kızın nefis formunu ve refakatçiden inen ayak seslerini düşünürken sadece kısa bir an geçti. Hızla sadece kendisinin evlilik hakları olduğunu düşünmeye başladığı şeyi başka bir erkeğin görmesine duyduğu isteksizlik bakışlarına ziyafet çekme arzusundan kesinlikle daha belirgindi. "Kadın, bütün gemiyi ayağa kaldırmadan önce üzerine bir şeyler giy! "

"Humph!" Cernise kendisine bağırılmasına sinirlenerek kapının kenarını yakaladı ve ileri doğru savurdu. Kırık pervaza çarptı ve hemen geri geldi. Çerçeveden dışarı sarkan parçalanmış tahtayı çekmek için biraz durakladıktan sonra, herhangi bir konuşmanın sonunu mühürleyen bir kesinlik ile kapıyı tekrar kapattı. kocası onunla birlikte olmayı umuyordu.

Bunu takip eden uzun sessizlikte Cerynise kapıya baktı ve adamın kapıya yeni bir saldırı yapıp yapmayacağını merak etti.

Onunla yemek yemeyi gerçekten kafasına koymuş gibi görünüyordu, çünkü koridorda ayağa kalktıktan sonra kapının yanında ekşi bir şekilde mırıldandı, "Umarım lanet olası mahremiyetinizin tadını çıkarırsınız, madam, çünkü ben kesinlikle yapmayacağım. Ama belki de niyetiniz bana eziyet etmektir."

Güvertedeki subayların ve mürettebatın o gece alt güvertede yeni evli çift arasında yaşananlardan habersiz olmaları pek olası değildi. Bu kesinlikle daha fazlaydı.

Bay Oaks ertesi sabah kapısını çalıp onu güvertede bir tur atmaya götürmeyi teklif ettiğinde Cerynise'in umabileceğinden çok daha fazla şey ummuştu. Akşam boyunca ve sabahın geç bir saatine kadar kamerasında kendini izole ettikten sonra temiz havaya nadiren ihtiyaç duyduğu gerçeği olmasaydı, bu fırsatı kaçırmırdı. O Beau'nun onun kendisinden ayrılma kararlılığına, böyle bir gezinti için kolunu uzatmayı bile düşünemeyecek kadar sinirlendiğini hissetti.

Stephen Oaks onun bakışlarıyla karşılaştığı için biraz utangaç görünüyordu ama kadın onun yanına oturunca, amiri adına konuşmak zorunda kaldı. "Kaptan her zamankinden biraz daha somurtkan, hanımefendi, hasta olduğu için falan." "Hepsi" derken neyi kastettiğini ayrıntılı olarak açıklamak istemedi ama

Stephen'ın kuvvetle şüphelendiği gibi, kaptanının onun iyiliklerini esirgeme konusundaki inatçılığından duyduğu hayal kırıklığını anlayabiliyordu. Öte yandan, kıza da sempati duyabilirdi. Evlilik yeminleri O kadar aceleyle konuşmuştu ki, muhtemelen yeni hayatının taleplerini düşünmek için yeterince zamanı olmamıştı. kocasının onu ne hale getireceğini düşündü. "Eminim çok geçmeden geçecektir."

"Evet," diye içini çekti Cerynise, Beau'nun asabiyetinin öncelikle gemideki varlığından kaynaklandığından hiç şüphesi yoktu. "Yolculuğun sonunda bu durum değişecek."

Stephen Oaks zihninde daha fazlasını aradı. cesaret verici şeyler söyleyebilirdi. Ona kocasının çok sevildiğini ve birkaç istisna dışında, ki onlar da tuzla buz olacak kadar değerli değillerdi, denizcilerin kaptanlarına büyük saygı duyduklarını söyleyebilirdi. Adam Mayorka'da yaptığı gibi mürettebatını kurtarmak için kendi hayatını tehlikeye atmışsa, son bir iki seferden daha uzun süredir gemide olan biri bu cesur adama karşı başka ne hissedebilirdi ki? İkinci kaptan, bu cesur adam hakkında

Bir gün bir gemiye komuta etme hevesine kimse kulak bile vermemişken, kaptanın ona sunduğu fırsatların zenginliği. Ve eğer kocasının Bay Carmichael'a hediyesinin eşsiz bir olay olduğunu düşündüyse, Stephen Oaks da Adamın cömertliği konusunda onu aydınlattı, belki de kaptana olan kızgınlığını hafifletmek için uydurduğunu düşünmesine bile neden olabilirdi. Bütün bunlar Beau Birmingham'ın muhtemelen başka birine bahsetmek şöyle dursun, düşünmüş bile olamazdı. Kaptan bazen başkalarının onun hakkında en kötü şeyleri düşünmesine izin verecek kadar ağzı sıkı olabiliyordu.

"Hanımefendi, anladığım kadarıyla kaptanı oldukça uzun bir süredir tanıyorsunuz. Onun iyi tarafını görmüş olmalısınız, Yoksa onunla evlenmeyi kabul etmezdin. Tek ihtiyacın olan biraz sabır. Çok yakında kendine gelecektir."

Cerynise alaycı bir şekilde gülümsedi. Neye dönecekti? Evliliklerine mi? Şüpheli! Yüzbaşı Beauregard Birmingham

özgürlüğünün tadını, herhangi bir kadını kalıcı olarak eş olarak almayı ciddi olarak düşünemeyecek kadar çok çıkarıyordu. Kocasını gibi yakışıklı ve istediği her kadını elde edebilecek bir adam, kendini (en azından onun tespit edebildiği kadarıyla) fahişelerle yatıştırmakla sınırladığında, uzun zamandır kendini bir kadınla birlikte olma fikrine adanmıştı.

Genç ve güzel hizmetçilerin erdeminden ödün verme tuzaklarından dikkatle kaçındığı ölçüde, bekâr statüsünü koruyordu.

O alt güverteye vardığında Beau da bosun'la birlikte güvertede idi. Hava soğuduğu için Kocasını bir kez daha koyu mavi bir kazak ve aynı renkte dar bir pantolon giymişti. Hastalığı sırasında kilo kaybetmişti, bu da Yüzündeki güzel orantılı kemikler ve tendonlar daha da belirginleşti. Onu görür görmez, zayıf yanakları bükülmeye başladı. Soğuk bir umutsuzluk çöktü Cerynise'in sinirlerinin gerildiğini fark ettiğinde, bunun nedeninin kendisine olan kızgınlığı olduğundan en ufak bir kuşkusu yoktu.

Örme giysinin derin örtüsü, onu biraz daha ısıtmak ve rüzgârdan korumak için kaldırılmıştı ama ona öyle geliyordu ki, arada bir istemsiz bir ürperti bedenini sarsıyordu. Onunla bir süre ilgilendikten sonra

Cerynise, Billy'nin hayatı için endişe duyduğu bu uzun çetin sınavdan sonra, onun tekrar kötüleşebileceğinden endişelenmeye başlamıştı. Billy bir görev için aceleyle yanından geçerken, ona kaptana bir palto getirmesini söyledi. Çocuk çok geçmeden geri dönmüş, giysiyi ona vermiş ve Cerynise'e fırsat vermeden hızla yoluna devam etmişti.

ona bunu güverteye çıkarmasını da istediğini söyleme fırsatı bulmuştu.

Paltosunu kolunun üzerine katlayan Cerynise kendi kendine endişelenecek bir şey olmadığını, Beau'nun

Birmingham, her ne kadar istese de, onu yutup bir sürü parça halinde tükürmezdi. En azından, yapmayacağını umuyordu. Ama adamın çenesindeki kasların seğirmesine bakılırsa, bahse girmeye hiç niyeti yoktu.

Cerynise sinirden titremesine engel olamadı. Üst güverteye tırmanıp iki adama yaklaştığında birdenbire onu yakaladı. Daha yüksek bir seviyeye çıktıktan sonra bile kendisini rahatsız etmeye cesaret edememişti. Gerçekten de, Beau onun varlığını görmezden gelmek için elinden geleni yapıyor gibiydi. Kocasının dikkatini onun üzerine çeken Bay McDurmatt oldu. Bu şartlar altında Beau'nun, sorgulayan kaşlarını sertçe kaldırarak onunla yüzleşmekten başka çaresi yoktu. Cerynise tüm sağduyusuna rağmen teklifiyle birlikte ilerledi.

"Paltonuzu getirdim Kaptan," diye mırıldandı ürkekçe, kollarını uzatarak. Bir şey fark etti Yanaklarındaki kızarıklık endişelenmesine neden oldu ve bunun sadece rüzgârdan kaynaklandığını ve ateşinin tekrar yükselmediğini umabilirdi. "Sen bu kadar hasta olduktan sonra Giyersen rahatlarsın." "İşte, giymene yardım edeyim-" diye teklif ederken giysiyi silkeledi.

Parmakları kadının narin bilek kemiklerini kavrayıp paltoyu omzuna atma girişimini engellerken yeşil gözleri bir uyarı gibi parladı. "Ben sizin gibi miyavlayan bir bebek değilim, madam.

Öyle olduğumu düşünmeye alışkınım," diye mırıldandı vahşice. "Artık kendi başımın çaresine bakabilirim ve yavrusunun ölümünden korkan aşırı endişeli bir anne gibi beni takip etmene ihtiyacım yok. Şimdi ceketini gözümün önünden çek."

Sözleri, kızın kolunu sıkıca kavrayan çelik gibi pençesinden çok daha sertti. Aniden onu bıraktı ve kendi etrafında dönmeye başladı.

Ona doğru endişeli bir bakış fırlatırken utanç içinde kızarmış gibi görünen bosun ile sohbet etti.

Cernise aceleyle geri çekildi ve akan gözyaşlarını saklamak için gözlerini kaçırdı. Bir şekilde ana güverteye çıkan merdivenleri tökezlemeden ve sessizce inmeyi başardı, Toparlayabildiği tüm asaletiyle zarif bir şekilde refakatçiye doğru ilerledi. Bakışlarını özenle kendisinden başka herhangi bir şeye ya da kişiye odaklamış olan erkeklerin yanından geçti. Herkesin önünde reddedildiğini bilmek sıkıntısını daha da arttırıyordu. Gerçekten de kalbi yerinden sökülmüş gibi göğsü ağrıyordu.

Cernise mutsuzluğu ve telaşı içinde, güverteden onu dikkatle kapüşonlu gözlerle izleyen adamın farkında değildi. Beau karısını görmezden geliyormuş gibi davranmayı bırakmıştı, ancak pişmanlık ve endişe karışımı duygularla Cernise'e bakarken boğazında canlanan pürüzlü nabız onun da huzursuz olduğunu gösteriyordu. Eğer onun için olmasaydı

Lanet olası gururu yüzünden, soğukkanlı suskunluğunu bozup onun peşinden gidebilir ve mürettebatın ne düşüneceğini onlara bırakabilirdi. Kendisine olan kızgınlığı her şeyden önemliydi ve ne yaparsa yapsın, bu garipliği durduramazdı, Zihninde alevlenen kışkırtıcı rüyalar, artan tekrarlarla bir anı oluşturmak için bir araya geldi.

Cernise kırık bir hıçkırıkla kulübesinin kapısını açtı. arkasından kapandı ve kendini ranzanın üzerine attı, orada yastığın boğucu yumuşaklığında acısını döktü. Tüm korkusu ve Beau'ya olan sevgisi o kısacık anda doruğa ulaşmıştı.

sırrı ve işkencesi olan tutkulu bir ara. Ama şimdi tavrı, sanki kendini tutma çabaları boşa gitmiş gibi, açıldıkları deniz kadar soğuktu.

Onunla evli kalmak için her türlü şansı vardı.

Cernise'in gözyaşları ancak bir kadının saldırısıyla dindi. travmatik bir uykuydu, ama bu kabus gibi bir zaman geçişi, hayatı için umutsuzca korktuğu korkunç bir yanılsamaydı. Karanlık bir evde Alistair Winthrop ve Howard Rudd'ın peşinden koşarken, etrafında patlayan ışıklar onu ürkütüyor, korku ve dehşet içinde sendelemesine neden oluyordu. İçinde Çılgınca kaçmaya çalışmasına rağmen, iki adam daha da yaklaştı ve saklandığı yerlerin her yeni keşfinde, sığınabileceği hiçbir yer kalmayana kadar onu tekrar tekrar kaçmaya zorladılar. Cehennemden gelen ölüm perileri gibi üzerine çullanmış gibiydiler ve ellerinde onu gömmek için bağlayacakları büyük siyah çarşafı taşıyorlardı. Onlar çarşafı yüzüne doğru çekerken sırtı duvara dönüktü ve birden nefes alamaz oldu....

Cernise boğuk bir çığlık atarak yastığından doğruldu ve yatağının yanında duran eli fırlatıp attı. Yükselen panikle, kendisini kollarından tutmak için uzanan kişiye karşı mücadele etmeye başladı. "

Hayır, yapamazsın!" diye hıçkırarak hıçkırarak ağladı. "Ben daha ölmedim! Beni gömmemezsiniz...."

"Cernise, uyan," diye yatıştırdı tanıdık bir ses. "Rüya görüyordun."

Etrafına çılgınca baktı, korkusu hiç azalmamıştı. Lydia'nın ölümünden sonraki tüm olaylar bir rüya mıydı? Hatta vasiyeti tartışmak için Alistair Winthrop ve Howard Rudd ile buluşmuş muydu?

Belki de evli bile değildi....

Gözleri ranzanın yanında kamburunu çıkarmış oturan Beau'ya takıldı ve kendini onun kollarına atıp omzuna yaslanarak hıçkırarak hıçkırarak ağlama arzusu onu neredeyse yerinden koparacaktı

Dar yatak, ama onun güvertedeki sert reddinin anısı
acımasızca geri geldi ve bir inilti ile uzaklaşmasına neden
oldu. "

Lütfen yapma.

Bana dokunma."

Beau bir kez daha onu yatıştırmaya çalışırken boğazındaki yumruyu güçlükle yuttu. "Ranzanın  zerine uzan, Cernise, biraz daha dinlen ve düşüncelerini açıklığa kavu sun. Güverteden gelen  ı lıklarını ı duymak beni korkuttu."

Uykusunda a ladı ını fark ederek irkilen Cernise şaşkınlıkla ona baktı. Giderek artan bir dehşet içinde, gözyaşları toplanırken yüzünü yana çevirdi. "Seni utandırdıysam özür dilerim...."

Beau onun korkularını yatıştırmaya çalıştı, tıpkı o bir çocuktu. "    , a kım. Bunu aklından bile geçirme. Sen sadece beni korkuttun, hepsi bu.  ı lıkların yıllar önce sandı a kilitlenen o küçük kızın  ı lıklarına çok benziyordu."

"Sanırım adamların da onları duymuştur," diye mırıldandı kederle, ona bakmayı reddederek. "Tıpkı dün gece burada olan diğer her şeyi duydukları gibi mi?"

"Yapmı larsa ne olmuş yani?" Beau usulca güldü, onun iyiliği için her şeyi hafife almaya çalışıyordu. "Muhtemelen hangimizin kazanaca ına dair bahse giriyorlar, ama içimden bir ses

Benim kazanaca ıma dair çok fazla bahis oynadım." O uzandı ve nazikçe çenesinden tuttu. "Arkanı d n a kım ve güzel yüzünü görmeme izin ver."

Cernise geçmişten gelen anıların zaman zaman tekrarlanması ne kadar tuhaf olduğunu düşündü. Onu sandıktan çıkardıktan sonra hıçkırıklarını neredeyse aynı büyülü sözlerle susturmu tu ama bu kez Cernise onun ricasını reddetti. "Bana a kım deme," diye fısıldadı, inatla yüzünü çevirmesine izin vermeyerek. "Ben senin aşkın değilim, o yüzden

Diğer kadınlara söylediğin o güzel sözlerle öyleymişim gibi davran. İkimiz de ne istediğini biliyoruz ve bu da bana şehvetli bir boğa gibi binmek."

Beau onun bir hanımefendiye yakışmayan sözleri karşısında irkildi ama bu sözler onun yanında söylediği onca şeyi aklına getirdi. Belki de onun yanında kendi iyiliği için çok uzun süre kalmıştı. "Philippe öğle yemeği için çorba yaptı.

Seni kulübeme gelip benimle paylaşmaya ikna edebilir miyim?"

"Yapmamayı tercih ederim," diye cevap verdi.

"Kahretsin-" Beau anında kendini tuttu. Davetlerini her reddedişinde öfkeden deliye dönmek, onların eğilimlerini hafifletmek için hiçbir şey yapmıyordu. Tekrar denedi, bu sefer daha nazikçe.

"Birlikte yediğimiz yemeklerin tadını çıkarmaya geldim Cernise. Keşke fikrini değiştirirsin. Ayrıca, seninle konuşmak istediğim bazı şeyler var."

Soğukluğu hiç değişmemişti. "Şu anda gerçekten aç değilim."

Açık kapıya yaklaşan ayak sesleri Beau'nun dikkatini eşiğin ötesinde duran kişiye yöneltti. Stephen Oaks endişeyle ona baktı,

Bakışlarını Cernise'in üzerine dikti ama Cernise etrafına bakmayı reddedince adam onun o anki durumuna dair hiçbir şey anlayamadı. Kaptanının bakışlarıyla

"Bayan Birmingham iyi mi efendim?" diye tereddütle sordu.

"Evet." Beau içini çekti ve doğruldu. "Sadece kötü bir rüya gördü, hepsi bu."

Amirini kızdırmak anlamına gelse bile, ikinci kaptan karısının gemideki birçok denizciye kendini ne kadar sevdirdiğini ona bildirmek zorunda olduğunu hissetti. Belki de böyle

Bilgi, adamın karısının güzellik ve zarafetten başka açılardan da ne kadar değerli bir kadın olduğunu anlamasına yardımcı olacaktı. "Billy, başına korkunç bir şey gelmiş olabileceğinden korktuğu için aşağı inmeye çekiniyor Kaptan. Korkarım diğer adamlar da aynı sebepten dolayı ayaklanmış durumdadır."

Beau ikinci komutanına baktı ve adamın İngiltere'den yolculukları sırasında kadına duyduğu sadakatin derinliğini fark etti. Arkadaşının sözleri, evliliklerindeki zorlukların suçunu Cerynise'in değil, onun ayaklarına atmaya çok yaklaşmıştı. Neden olmasındı ki? Onun zıtlığı ve inatçı iradesi en huysuz ziftin bile kulağına gitmesine neden olabilirdi. "O halde lütfen Billy ve diğer herkes Bayan

Birmingham bir kâbustan uyandıktan sonra şimdi dinleniyor. Kısa sürede eskisi kadar iyi olacak."

"Emredersiniz Kaptan." Stephen Oaks arkasını dönmeye başladı ama durakladı ve ciddiyetle kaptanının uzun süren bakışlarıyla karşılaştı. "Yarın onun gülen yüzünü görmek gerçekten güzel olurdu, efendim."

Beau başını salladı, adamın karısına daha özenli davranması için kendisini nazikçe teşvik ettiğinin farkındaydı. "Ne yapabileceğime bakacağım, Bay. Oaks."

"Biliyorum efendim," diye cevap verdi ikinci kaptan ve kısa bir gülümsemeyle güverteye döndü.

Beau karısına baktı ve hareket etmediğini gördü. Yorganı üzerine örtmek için eğildi ve şakağındaki dağınık saç tutamlarını düzeltti. "Sen

bu battaniyelerden daha sıcak bir şeyler olmalı.
Yatağımdaki kuş tüyü keneyi getireyim...."

"Lütfen zahmet etmeyin. Ben böyle iyiyim."

Beau sinirli bir iç çekişle döndü ve kapıya doğru ilerledi. Bu sefer fena halde çuvallamıştı. Ona bakmıyor, yardım etme ya da teselli etme çabalarını kabul etmiyordu bile.

Cernise kapının onun arkasından usulca kapandığını duydu ve ardından gelen sessizlikte nihayet kendini gömecek mahremiyeti buldu

Yüzünü yastığa gömdü ve acısını bir kez daha haykırdı.

En az bir saat sonra Cernise leğene su doldurdu ve bir bezi ıslatarak ağlamasının yol açtığı kırmızı lekeler solmaya başlayana kadar gözlerini ve yüzünü yıkadı. Cildini kuruladıktan sonra

Lavabonun üzerindeki küçük aynaya bakmak için öne doğru eğildi.

Artık gözyaşı yok, diye fısıldayarak kendi kendine söz verdi, kocası ve Alistair Winthrop'a daha çok benzeyen diğerleri gibi zümrüt gözlü şeytanlar için o tuzlu nehrin son damlasını da akıttığını umuyordu.

Eğer Beau onu karısı olarak tutmak istemiyorsa, o zaman kaybettiği aşkı yüzünden umutsuzluğa kapılmasına izin veremezdi.

ruh halini mahvediyordu. Bir yerlerde, bir gün, onu sevecek ve artık bakire olmamasını umursamadan gelini olarak kabul edebilecek bir adam olacaktı. O zamana kadar kendine yeni bir hayat kurması gerekecekti. Charleston'da yüzleşmesi gereken yeterince zorluk vardı.

yıkılan hayalleri onu daha iyi bir hale getirdi. Tabloları satılmaya başlayana kadar maddi açıdan amcasına bağımlı olmak zorundaydı ama amcası o kadar uzun süre bekar hayatı yaşamıştı ki, sürekli ayaklarının altında bir kadın olmasına ya da resimlerinin ve eskizlerinin evinin bir bölümünü kaplamasına katlanıp katlanamayacağını

bilmiyordu.

evini. Ama sonra, burnu her zaman şu ya da bu türden bir kitaptaydı, bu yüzden belki de onu fark etmeyecekti çok fazla.

Hayatı için belirlediği yeni hedefle biraz daha güçlenen Cerynise eskizlerine döndü ve

kendini işine verdi, ama aniden arkasına yaslanıp Beau'nun karakalem bir çizimi parşömenin üzerinden ona baktığında hayretler içinde kaldı ve sadece bir Beau değil, düzinelerce Beau ellerinden fırlayıp kamaranın zemininde sürüklendi, adama olan aşkının pek çok sessiz hatırlatıcısı.

Bir homurdanmayla onları topladı ve tam parşömenlerin arasına atmak üzereydi ki, daha mantıklı olan benliği kendini gösterdi. Onun kendisini kendi çalışmalarını yok etmeye sürüklemesine izin vermeyecekti. Bunun yerine, çizimleri, kendi eserlerini yok etmesine izin vermenin cezaları konusunda iyi bir ders olarak saklayacaktı. Kalbi aklına hükmediyordu ve bundan böyle daha akıllıca davranacağını umuyordu.

Eskizler gözden uzak bir yere kaldırılmıştı ve şövalesinin önünde durmuş, yeni bir yağlıboya tablo için tuvalin üzerindeki figürleri özenle detaylandırıyordu ki, bir içgüdü onu tam vuruşunun ortasında durdurdu. Başını kaldırdı, dikkatle dinliyordu. Tuvallerin rüzgârda çıkardığı cılız sesler, kalasların gıcırtısı, uzaktan gelen insan sesleri dışında hiçbir şey duymuyordu; bu sesler ona o kadar tanıdık gelmişti ki, onları duymak için büyük bir çaba sarf etmesi gerekiyordu. Yine de

İçini kaplayan duyguyu inkâr edemiyordu. Gergin bir şekilde tetikte kaldı, kalbi neredeyse acı verici bir hızla atıyor ve parmakları fırçayı öyle sıkı kavrıyordu ki neredeyse ikiye ayıracaktı. Parmak eklemlerinin tahtaya çarpmasından bir an önce kapısının önünde kimin durduğunu biliyordu, evinde bu kadar rahat olan tek adamın

Audacious'ta sallanan bir güvertede yürüyebilir veya ses çıkarmadan bir refakatçiden inebilirdi.

Cerynise titreyen kolları üzerinde ilerledi ve sakın kalması için sert bir hatırlatmayla kapıyı açtı.

Beau koridorda durmuş, son derece sıkıntılı görünüyordu.

"Daha önce güvertede sana çok sert davranmıştım,"

dedi.

hiç giriş yapmadan. "Sen bunu hak etmedin ve ben de üzgün olduğumu söylemek ve elimden geldiğince telafi etmek için."

Bekledi, esas olarak onun şaşkınlığından Beklenmedik bir özür dilerken, o da kıza öyle bir yoğunlukla bakıyordu ki, kızın hiç de umduğu gibi ağlamasının kanıtlarını gizlemekte başarılı oldu.

"Özrün kabul edildi," diye mırıldandı sessizce ve uzun, rahatsız edici bir sessizlik boyunca bekledi. Bu bir sessizlik gibi görünüyordu.

Sonsuzluk. "Tek istediğin buysa Beau, işimin başına dönmeliyim. Charleston'a varır varmaz resimlerimden bazılarını satmam gerekecek ki Jasper'a verdiklerini sana geri ödeyebileyim."

"Bunun için endişelenmene gerek yok, Cerynise. Bunu bir hediye olarak düşün."

"Sana zaten olduğumdan daha fazla borçlu olmamayı tercih ederim," dedi sessiz bir vakarla.

Beau, tuhaf bir rahatsızlığın onu bu konuyu açıkça tartışma yeteneğinden mahrum bırakıp bırakmadığını merak etti. hasta yatağından kalktığından beri onu rahatsız ediyordu. Aynı şekilde hissetti yaşadığı acıyı onarmak için bir yol arayışında yetersiz kaldı.

acı çektirdi. İkinci kaptanından daha çok, karısının tekrar gülümsediğini görmek istiyordu.

Uzun bir sessizlik daha oldu ve Cernise, Beau'nun amansız bakışları altında rahatsız olarak kapıyı itmek için öne ıktı. Onun bu girişimi Beau'yu uyandırmışa benziyordu, çünkü hemen içeri doğru ilerledi ve ahşap bariyeri omzuyla hafifçe itti. Kadının telaşlı bakışları karşısında, beceriksizce varlığını haklı çıkarmaya çalıştı. "Adamlarımın önünde bana annelik yapmanız pek güven vermiyor hanımefendi.

Benim komuta yeteneğim konusunda hiçbir şüpheleri olmamalı."

"Herhangi bir ilgi göstermenin zayıflık olarak algılandığı bir dünyada, siz erkekler kendiniz için zavallı bir dünya yaratmış olmalısınız."

Cernise sert bir tavırla cevap verdi. "Kadın olarak doğduğum için iki kat memnunum."

Beau'nun ağzının kenarları yerini eğlenceye bırakma tehlikesi geçirdi. "Bu konuyu seninle tartışmamı bekleme benden. Nedense bir erkek olarak pek ikna edici olacağınızı düşünemiyorum." Konuşmaya devam ederken kaşları endişeyle kalktı.

onu inceledi ve boğuk bir nezaketle sordu, "Cernise... her şey yolunda mı?

Sen?"

O biliyordu! Bu düşünce onu olduğu yerde dondurdu, tıpkı bir erkeğin yaklaşmasıyla aniden ürkmüş bir dişi geyik gibi.

ılgınca zihnini yokladı, neyi gözden kaçırdığını merak ediyordu. Yine de aklına hiçbir şey gelmiyordu. Sırrını açığa çıkaracak bir şey söylemiş ya da yapmış olamazdı. Geriye tek bir seçenek kalıyordu... şimdi olayı kendisi hatırlıyordu. Ama neden onu bu konuda sorgulamıyordu ki? Doğrudan ve açık sözlü bir adamdı, kesinlikle

Her konuya tereddütle yaklaşan utangaç bir tipti. Peki neden ona bu konuyu açıkça sormamıştı?

Cernise'in bakışları o karanlık kristal gözlerin derinliklerine daldı ve ne bilebileceğine dair bir ipucu aradı. Her zamanki gibi güzeldiler ama hiçbir şey söylemiyorlardı. Adamın sorusundan çok fazla anlam çıkarıyordu. Hepsi bu kadar, diye sonuca vardı. Sadece boşa kürek çekiyordu.

"Gayet iyi," diye mırıldandı sonunda. "Şimdi izin verersen Beau, işimin başına dönmeliyim."

İkna olmayan adam onu incelemeye devam etti, gitmek için hiçbir çaba göstermedi. Bakışları yavaşça Cernise'in üzerinde gezindi, değdiği yeri ısıttı ve Cernise'in içinde yarattığı çaresiz kıpırdanmayı çok net görmemesi için gözlerini kaçırmamasına neden oldu. "Akşam yemeğinde bana katılmanı istiyorum Cernise ve umarım bu sefer davetimi kabul edersin. Yalnız yemek yemekten nefret etmeye başladım ve Bay Oaks da beni rahatlatmıyor. Görünüşe bakılırsa, beni bu konuda azarlamaya niyetli. medeni olmayan davranışlar."

Bir saat ya da daha uzun süre masada onun yanında oturmak mı? Bay Oaks'un neşeli ve destekleyici varlığı olmadan mı? Cernise sonunun nereye varacağını çok iyi biliyordu ve Beau'nun onu sıkıştırma şeklinden, onun kendi iradesi olmadığına karar verdiğinden emindi. Beau'nun ricasına boyun eğmek için büyük bir arzu duymasına rağmen bunu yapamadı. Kendini korumak için neleri göze alabileceğini düşünmeli ve Beau'nun ayartmalarına kanmamalıydı.

"Bence bu şartlar altında, Beau, birbirimizin yanında bu kadar çok bulunmasak daha iyi olur." Bu cümle ona çok tanıdık geliyordu ve aynı sözleri ne kadar sık söylediğini merak ediyordu.

Şimdiye kadar amaçlarına hizmet etmekte başarısız olmuşlardı, çünkü o

Hatta Şimdi bu teklifi ilk yaptığı zamankinden bile daha fazla ilgiliydi. Hem onu hem de kendisini ikna etmeyi umarak tekrar denedi. "Görünüşe göre ikimiz de anlaşmamızı onurlandırmak için. Sana başlangıçta ikimizin de tartıştığından çok daha fazla özgürlük tanıdım, bu yüzden seninle olmamanın benim için en iyisi olduğunu düşünmeliyim. hiç şirket yok. Bundan böyle, sanki hiç evlenmemişiz gibi olacak."

Cernise daha önce kalbini bu kadar derinden yaralayan bir söz söylediye bile hatırlayamıyordu.

Bunları söylemek için tüm gücünü ve iradesini kullandı.

Beau ne gülümsedi ne de kaşlarını çattı. Sessizlik içinde başını hafifçe eğdi ve geri çekildi. Son derece keyif aldığı bir dönem sona ermiş gibiydi ama bundan da öte, kalbinin hareketinin durduğundan emindi.

Cernise o sırada kontrolsüzce titriyordu.

kapıyı arkasından kapattı. Karyolanın yanındaki küçük masaya döndü, tuval üzerinde çalışmaya devam edecek hali yoktu. Bunun yerine, ellerini kayıtsızca kavuşturup oturdu.

Kucağında, gözleri odaklanmamış, varlığının her boşluğunu ve lifini dolduran bir boşlukla.

Hayatındaki neşenin çoğunu emen şey, aynı korkunç içten içe oyulmuşluk hissiydi.

takip eden günler ve haftalarda. Mümkün olduğunca içine kapandı ve artık kendini gemideki hayata tamamen bağlı hissetmiyordu. Sanki görünmez duvarlar inmiş gibiydi. Etrafını sararak onu kamarasının dışındaki dünyaya kapattı. Yaşadığını bile hissetmiyordu; yolculuk sona erene kadar sadece an be an var olacaktı. O zaman, bir şekilde, paramparça olmuş kalbini toparlaması ve bir düzen içinde tekrar bir araya getirmesi gerekecekti.

Beau'nun kamarasına yaptığı ziyaretin ardından Cernise, Stephen Oaks'un nazik ısrarları üzerine, sağlığıyla ilgili herhangi bir çevreden gelecek soruları önleyecek kadar uzun bir süre güverteye çıkmıştı. Oraya vardığında adamların selamlarına karşılık verdi ama kendi başına hiçbir konuşma başlatmadı. Kaptan onu dışarı çekmeye çalıştı, Billy Todd ve Mösyö Philippe de öyle.

Fransızca kısa bir sohbet için yeterince uzun. Hepsi de diğer mürettebatın gözlerinde gördüğü türden bir endişeyle hareket ediyordu. Tüm bunları yumuşak bir gülümsemeyle geçirterek, boşluk kuyusunun onu daha da içine çekmesine izin verdi.

Noel onları varış noktalarından bir ay kadar uzakta bulmuştu. Cernise, Stephen Oaks'un da katıldığı sakin bir akşam yemeğini kocasıyla paylaşmayı kabul etti.

Beau'ya gemisinin gösterişli bir tablosunu hediye etti ve daha önce Billy ve Philippe için yaptığı gibi, kaptana da onun tuval üzerine çizdiği bir portresini sundu. Buna karşılık Oaks da ona Audacious'un oyduğu ve iplerle donattığı minyatür bir kopyasını hediye etti.

arma ve mendil yelkenler. Kız onun yeteneklerini överken sırttı, ki bu hiç de büyük bir başarı sayılmazdı, çünkü kız onun yeteneklerinden çok etkilenmişti her şeyi ölçeğe çok yakın bir şekilde inşa etti.

Philippe'in mevsime duyduğu coşku sayesinde nefis bir ziyafetin tadını çıkardılar ve Bay Oaks ayrılırken Cernise odasına gitmek istedi ama Beau elini onun koluna koyarak bir dakika daha müsamaha göstermesi için yalvardı.

Cernise'in gözlerindeki ihtiyatı gören Beau, ona henüz bir hediye sunmadığını, bunu özel olarak yapmak istediğini söyledi. Kadının başıyla onaylaması, içinde debelendiği duyguları pek yansıtmıyordu. Neredeyse en kısa sürede onun odasına girdiğinde, içinde büyüyen güçlü bir özlem duygusunun farkına varmıştı. Bu öyle bir arzuydu ki o kadar güçlüydü ki, ilerleme kaydedemediği için ağlamak istiyordu.

kalbini Beau Birmingham'dan ayırmak için gösterdiği çabanın bir sonucuydu. Hissedebildiği her şeyle, onun kulübesinin ve kollarının tanıdık rahatlığına dönmeyi arzuluyordu. Aklından geçen bu tür hain düşüncelerle kendini tehlikeli bir şekilde savunmasız hissediyordu. Lavabonun arkasındaki dolaptan hediyeı almayaya giderken tedirgin bir sessizlik içinde bekledi.

Beau girift bir şekilde oyulmuş gül ağacından bir kutu çıkardı ve kapağını açarak tik ağacından kaidesini süsleyen lotus çiçekleri oymalı bir çift yeşim figürü ortaya çıkardı. Bunlar Cernyse'in o güne kadar gördüğü en zarif parçalardı ama geçici bir kocadan alamayacağı kadar pahalı olan bu hazinelerin maliyetini tahmin edebiliyordu.

"Çok güzeller Beau, ama onları kabul etmem gerektiğini sanmıyorum."

Eşleşen çiftin erkek figürünü kaldırdı ve yakından inceledi. "Bana söylenenlere göre bu ikisinin sonunda evlenebilen efsanevi aşıklar Büyük zorlukları aşarak. Yaşadığımız sıkıntıları göz önünde bulundurarak bu hediyeı uygun buldum hanımefendi ve eğer kabul etmezseniz size çok kızacağım."

"Bir gün başka biriyle evlenmen gerektiğini mi düşünüyorsun?" Cernyse mırıldandı ve boğazında düğümlenen duygulara karşı yutkundı. Bu düşünceı dile getirmek soğukkanlılığına ağır bir darbe indirmişti, çünkü Beau'nun bekârlığından pişmanlık duyup bir başkasıyla evlenebileceğı fikri karşısında gözyaşlarına boğulmak istiyordu. "Onları eşinize vermeyi tercih etmez misiniz? Karın mı?"

"Onları karıma veriyorum," dedi bakışlarıyla ona hükmederek, "hediyeı kabul ederseniz onur duyarım."

Gözlerindeki şefkat o kadar etkileyiciydi ki, Cernyse kalbinin şimdiden kaotik bir ritim tutturduğunu hissedebiliyordu. O yiğit erkeğe yaklaşmak ve başını onun göğsüne yaslayarak rahatlamak için bastırdığı özlemle savaştı. Onun kendisini memnuniyetle karşılayacağını biliyordu ve aynı şekilde, iradesinin onu takip edecek öpücüklerin altında parçalanacağını da biliyordu. İçinde kendine güvenemiyordu ona daha fazla ulaşamayınca, ona teşekkür etti nefes nefese ve aceleyle odasına kaçarak oradan ayrıldı.

Kendini ondan uzak tutmak zorunda kalmamayı dileyerek uyanık bir gece daha geçirdi.

Tekrar başlayan deniz tutması Cernyse'in kendini kamarasının yalnızlığına hapsetmesine neden oldu ve yediği azıcık şeyi muhafaza etmeyi başarsa da, yine de anlaşılmaz bir yorgunluğa kapıldı. Artık resim yapmak istemiyordu ve zamanının çoğunu zaman uyuyor, bazen öğleden sonraları olduğu gibi sabahları da uzun şekerlemeler yapıyordu. Onu üç farklı olayda uyandırdıktan sonra, Billy artan endişesini kaptanına bildirdi ve Beau aceleyle aşağı inip Cernyse'in kaşlarını yokladığında, Cernyse ona uyumanın sadece uzun bir yolculuğun sıkıntısıyla başa çıkma yöntemi olduğunu söyledi ve gerçekten de garip bir hastalığa yakalanmadığını söyledi. Ayrıca, bu hastalıktan kurtulacağına Charleston'a vardıklarında yeniden canlandı ve ona bakacak bir bakıcıya ihtiyacı yoktu. Beau isteksizce Mazeretlerini kabul etti ve onu kendi haline bıraktı, istediği de bu gibiydi.

Bundan sonra Beau onu yakın bir dikkatle, ama sadece uzaktan gözlemledi. Yolları sık sık kesişti ve duygularını dikkatle maskeleyerek birbirleriyle kısaca konuştular ya da sadece kibarca başlarını salladılar. Bir akşam, Billy

elinde yemek tepsiyle içeri girip kapıyı arkasından açık bıraktığında, Beau kendi kamarasına gitmekte olduğu için kapının yanında durakladı. Her zamanki gibi uzun, sert vücudu güç ve sağlıklı bir canlılık yayıyordu ama koyu yeşil gözleri onu süpürdüler.

"Bu akşam kendinizi iyi hissediyor musunuz, Cernise?" diye sordu kibarca.

"Sağlığınız mükemmel, Kaptan. Teşekkür ederim. Ya siz?" Cernise sahte bir neşeyle cevap verdi ve az önce övündüğü şeyin özü gibi görünmek için her türlü çabayı gösterdi.

Beau onun solgunluğunu düşünürken düşünceli bir şekilde yanağını çiğnedi. Son zamanlarda onu memnun etmek için çok fazla ciddi görünüyordu ve zoraki gülümsemeleri onu o kadar neşeli hissettiğine ikna etmek için hiçbir şey yapmadı. Yine de, her ne kadar eğilimli olsa da, ona sağlığı hakkında gerçeği söylemesini zorlukla emredebilirdi.

"İyisiniz, değil mi Kaptan?" diye dürttü, kapının kapanabileceği ve yeniden nefes alabileceği ana kadar geçen dakikaları sayıyordu.

"Kesinlikle, madam," dedi sonunda. Ve uzun bir aradan sonra, "İhtiyaç duyduğunuz her şeyi bana bildirmekten çekinmezsiniz, değil mi?" diye sordu.

"Billy ve Philippe benim ihtiyaçlarımla ilgileniyorlar gayet iyi, Kaptan." Cernise omuz silkti ve kendisinin bile sahte olduğunu kabul edeceği kısa bir kahkaha atarak ellerini açtı. "Böyle önemsiz konularla sizi neden rahatsız etmem gerektiğini anlayamıyorum. Sizi meşgul edecek çok şeyiniz var, benim için çok fazla zaman."

Beau onun cevabından hoşlanmamıştı ama kendisine birazcık zaman ayırması için yalvarmayı da reddetti. Bunu zaten yeterince yapmıştı. Odasına doğru ilerlemeye devam etti.

Takip eden haftalarda Cernise güverteye daha sık gelmeye başladı, bunun başlıca nedeni Beau'nun sağlığı hakkında beslediği şüpheleri bertaraf etmekte. Oradayken, Beau'nun bulunduğu herhangi bir yerden ziyade denize bakıyordu. Onu izlerken

onu kaçınmak için umutsuzca çabaladığı bir yola götürecek ve zihnini onun varlığına karşı boş bırakmaya çalışsa da, bu durum diğer her şeyi. Eğer bunu basitçe dileyebilseydi, çektiği işkencenin karayı görmesiyle sona ermesini dilerdi. Keskin bir kış günü akşama doğru, Londra'dan ayrılışlarının üzerinden üç aydan sadece birkaç gün geçmişti ki, dileği gerçekleşti.

On bir

AUDACIOUS, Ocak ayının sonlarında sabah gelgitinde Charleston'a yaklaştı. Günün ilk ışıklarıyla

Cernise güverteye çıktı ve puslu havanın arasından şehri bir an için bile olsa görebilmek için çabaladı.

Kıyı boyunca kışkırtıcı bir şekilde. Deniz kuşları misafirperver dostlar gibi tepelerinde süzülüyor ya da beyaz şapkalı dalgalara biniyorlardı.

Pruvaya doğru sıçradı, ama onları izlerken, onların kaygısız ruhu ile kendi büyüyen umutsuzluğu arasındaki zıtlığı işaretleyebildi.

Güneş küresi yüce bir yüksekliğe çıkmaya başladığında rüzgârlar sertleşti ve sis dağıldı.

Cernise kadife pelerinine daha sıkı sarındı ve keskin esintilerin onu kulübesinin sıcaklığına kaçmaya itmesine izin vermedi. Eve dönüşünde hissetmeyi beklediği coşku yerine, sadece giderek artan bir heyecan yaşadı

yolculuk sona erdiği için rahatlamıştı.

Yine de bakışları etrafı tararken gördüğü manzarayı memnuniyetle karşıladı.

Charleston Limanı'na açılan ana kanalı çevreleyen pırıl pırıl beyaz kumsallar. Derin bir nefes alarak, kıyı boyunca uzanan geniş, görkemli selvi ve mangrov ormanlarının birbirine karışmış esanslarının tadını çıkardı.

Memleketini ne kadar da çaresizce özlemişti. Şu ana kadar tam olarak ne derece özlediğini fark etmemişti.

tanıdık topraklarda ziyafet çekebiliyordu. Anne ve babasını kaybetmenin şoku, onlara duyduğu minnettarlıkla karışmıştı. Lydia geçmiş yıllarda memleketiyle ilgili hatıralarını gölgede bırakmış, onları kalbinin derinliklerine hapsedmişti. Şimdi mühürler kırılmış ve anılar sel gibi geri gelerek onu güçlendirici bir huzurla doldurmuştu. Gerçekten de uzun bir yolculuk olmuştu, okyanusun ötesine değil, kendi hayatının yıllarına doğru ilerlemişti. Ama sonunda bitmişti ve bir kez Kıyıya adım attığında, büyüdüğü bu topraklarda kendine bir yer edinmeye çalışacağı yeni bir yolculuk başlayacaktı.

Tanıdık bir farkındalık Cernise'in üzerine çöktü. Her zamanki gibi kusursuzdu ve nefesini tutarak döndüğünde Beau'nun kendisini çok yakın mesafeden izlediğini gördü. Adam

Yolculuğun sonlarına doğru çok iyi tanıdığı şapkasını takıyordu. Şapka güzel başının üzerinde hafifçe eğilmişti ama altında, şakaklarındaki kısa siyah tüyler rüzgârla savruluyordu. Belki de onun iyiliği için bir palto giymeye tenezzül etmişti ve Cernise'e her zaman olduğu ve şüphesiz her zaman olacağı kadar hayranlık uyandırıcı ve prens gibi görünüyordu. Sadece ona bakarken bile kalbinin neredeyse göğsünden fırlayacakmış gibi attığını, onun varlığına her zaman olduğu ve şüphesiz her zaman olacağı gibi tepki verdiğini hissedebiliyordu.

"Bu sabah oldukça dalgın görünüyorsun, Cernise." Beau yanına yaklaşıp dirseklerini Cernise'in yanındaki korkuluğa dayarken tahminini dile getirdi. "Evde olmaktan memnun değil misin?"

"Elbette," diye cevap verdi Cernise, birkaç haftadır görmediği türden bir gülümsemeyle. "

Ama bu kadar uzun süre uzak kaldıktan sonra burada kendimi yabancı hissetmekten kendimi alamıyorum." Nabzı normal ritmine dönmeyi reddedince bakışlarını yakışıklı kocasından ayırdı ve büyük bir kararlılıkla giderek yükselen kıyı şeridine sabitledi. "Ayrıldığımdan beri ne kadar değiştiğini ya da burayı eskiden ziyaret ettiğim şehir olarak tanıyıp tanıyamayacağımı merak ediyorum."

"Sorun yaşayacağınızı sanmıyorum. O kadar da değişmedi."

"Umarım değildir." Bölge sakinleri tarafından bir yabancı olarak görülmek onu rahatsız eden bir korkuydu ama bu gerçeği dile getirmekten kaınıyordu. Amcası onu hoş karşılayacaktı, bundan emindi, ama o her zaman oldukça yalnız, kendi kendine yeten bir adam olmuştu ve öğretmenlik yapmadığı zamanlarda bile kitaplarıyla baş başa kalmaktan her zaman memnun olmuştu. Geçmiş yıllardaki tanıdıklarına gelince, onları tanıyordu. Çocukluk arkadaşlarının hepsi büyümüş olacaktı ve şüphesiz çeşitli faaliyetlerde ve olağan çabalarda yer alan genç kadınlar. Hatta bazıları evlenmiş.... belki de yolda bir ocuk sahibi olmuşlardı.

Cernise kendi karılık halinden dolayı hafif bir şok hissetti ve ani bir dikkat dağınıklığıyla bir elini elbisesinin önünden aşağıya, eteklerinin yumuşakça toplanmış dolgunluğunun üzerinden geçirdi. İstemeden yaptığı bu inceleme, Beau'nun kendisini meraklı bir kaş atmayla izlediğini fark ettiğinde aniden durdu.

"Charleston'da ailenle buluşacak mısınız?" diye sordu endişeyle, yüzündeki kızarıklığı yatıştırmaya çalışırken rüzgâra doğru bakıyordu.

Beau, karısının şu anda gösterdiğinden daha büyük bir soğukkanlılıkla vahşi bir köpek sürüsüne karşı koyan küçük bir kedi yavrusu gördüğünden emindi. Geniş omuzlarını rahat bir omuz silkme hareketiyle kaldırdı. "Çoğu muhtemelen Harthaven'da olduğu için Gemimin limana geldiğini haber verecekler. Yerleştikten sonra onları görmeye gideceğim. Onlar için bazı hediyelerim var ve tabii ki annem şehirde kalmamı ve onlara geldiğimi haber vermememi hoş karşılamayacaktır. ev."

"Bay Oaks buraya gelişlerinizin çok beklendiğini ve genellikle ne getirdiğinizi görmek için sabırsızlanan insan kalabalığıyla kuşatıldığınızı söyledi. Eminim durum buysa, buradan ayrılmanız biraz zaman alacaktır." Cerynise "Eğer durum buysa Beau, sanırım fesih işlemi nasıl halledeceğinizi konuşmalıyız." diye eklerken soğukkanlı görünmek için yoğun bir çaba sarf etti.

Beau'nun aklından, paylaşma işlemine başlamadan önce ilişkilerini gözden geçirmeleri için kendilerine bolca zaman tanımlarını önermek geçiyordu. Bu süre zarfında, karısının amcasına bir miktar para verip veremeyeceğini sormak niyetindeydi.

Evlenmeyi düşünen normal bir beyefendi gibi ona kur yaptı. Evlilikten kaçınma konusundaki önceki azminin ışığında Böyle bir plan yaparak kendini hayli şaşırtmıştı ama kızıdan vazgeçmeyi aklının ucundan bile geçiremiyordu. Gerçekten de, kızın başka bir talip tarafından tavlanması fikri onu fena halde rahatsız ediyordu. "Tüm bunları daha sonra tartışmak için yeterince vaktimiz olacak Cerynise. I

Acelem yok."

Cernise derin bir nefes alarak kendini sakin olmaya zorladı. Beau Birmingham'ın geçici karısı olmanın kesinlikle dezavantajları vardı, ama bunun tek nedeni evliliklerinin sona erecek olmasıydı. Bu görevi ertelemekle, evrakları imzalama zamanı geldiğinde kalbinin çok daha fazla karışacağını biliyordu. Gerçekten de, şu anda ne kadar acı çekse de, evliliklerinin devam edebileceğini ummaya başladığında yaşayacağı duygusal karmaşayı hayal edebiliyordu. daha sonraki bir tarihte paramparça oldu. O yapamazdı Artık evli bir çift olarak düşünmemeleri için yalvardıktan sonra, kendi iradesiyle sürdürmeyi başardığı soğukkanlı ve yapmacık yüz ifadesini süresiz olarak devam ettirecekti. Ve sonra, elbette, fesih konusu tartışılırken üzerinde durmamaya çalıştığı başka bir nedeni sonsuza dek hatırladı. Bunu yapmak soğukkanlılığını ciddi şekilde tehdit ediyordu. Sessizce mırıldandı: "Belki de ne kadar erken olursa o kadar iyi olur Beau."

Hayal mi görüyordu yoksa adam sertleşti mi?

"Kendimize birkaç ay izin vermemiz gerektiğini düşündüm-"

"Hayır, bir an önce bitse iyi olur," diye bastırdı, neredeyse panikliyordu.

"Çözmek için bu kadar aceleniz var mı, madam?"

Cernise onun asitli ses tonu karşısında şaşkına dönerek bakışlarını, kendisini dikkatle inceleyen kapüşonlu gözlere kaldırdı

dönüş. İki ay sonra döneceğini ona nasıl açıklayabilirdi? Akli başında hiçbir avukat böyle bir paylaşım için evrak hazırlamayı düşünmez. Ve Beau ondan sadece nefret ederdi çünkü kendini kapana kısılmış hissedirdi.

Cernise ölçülü bir dikkatle, çok iyi tekrarlanmış mazeretlerini sıraladı. "Stüdyomu kurduktan sonra, oyalanmak için fazla zamanım olmayacak.

Size borcumu ödemek için yeterince resim satmayı ve kendime biraz para bırakmayı planlıyorum. '

Hâlâ boş zamanım varken mümkün olan tüm aceleyle ilerlememiz daha iyi olacaktır."

"Tabii ki senin resimlerinin önceliği var," diye cevap verdi Beau küçümseyerek.

Cerynise onun alaycılığı karşısında şaşkına döndü. Onun için resim yapma yeteneğinden daha önemli olduğunu bilmiyor muydu?

Onun çaresiz olduğunu anlayamıyor muydu? umutsuzca ona aşık mıydı? Yoksa aptalca bir düşünceyle, kızın kendisini ondan sakladığı için onun bir parçası olmak istemediğini mi düşünmüştü? Eğer öyleyse, o zaman hem kör hem de akılsızdı!

Cerynise böyle bir düşünceye karşı duyduğu sabırsızlığın kendi pratikliğiyle aktarılmasına izin verdi. "Efendim, eğer hayatta kendi yolumu çizmek zorundaysam, sanatım benim için büyük önem taşıyor. Bu benim geçim kaynağım demek."

Beau karamsar bir mizahla söyleniyordu. "Amcana ne söyleyeceksin?"

"Gerçek," diye yanıtladı basitçe. "Eminim yaptığın her şey için seni anlayacak ve minnettar olacaktır.

...benim olduğum gibi."

Adamın gözlerindeki sert parıltı onu bilmediği bir zeminde dikkatsizce yürüdüğü konusunda uyardı. "Sadece bu mu?

Minnettar mısın?"

Cerynise'in kafası her geçen an daha da karışıyordu. "Olmamalı mıyım?"

Beau onun gözlerine bakmasına rağmen, aradığı şeye dair hiçbir ipucu göremedi. "Evliliğin iptali hakkında..."

Kıyı şeridine dönerek, toplayabildiği tüm sükûnetle cevap verdi: "Sana hiçbir şekilde rahatsızlık vermek istemiyorum Beau. En azından şu ana kadar verdiğimden daha fazla değil. Lütfen uygun gördüğünüz şekilde devam edin."

"Görüyorum...."

Ona baktı, karşı konulmaz bir şekilde onun erkeksi gücüne ve erkeksi zarafetine çekildi. Adam ona bakıyordu. belirsiz bir denize gösterdiği özeni gösteriyordu, öyle ki Cerynise daha iyi bilmeseydi, fesih işlemini bir an önce yapmaları konusunda ısrar ettiği için ona kızdığını düşünebilirdi. Ama kesinlikle ayrılıkları onun hem istediği hem de beklediği şeydi. Ve aynı şekilde, herhangi bir zayıflığa boyun eğmesi de aptallıktı- Evliliklerinin sona ermesini onun da en az onun kadar istemediğini düşündü.

Beau, karısının düşüncelerini anlamasını engelleyen bu kapalı bakış karşısında hayal kırıklığına uğramıştı. Ona öyle geliyordu ki, karısının duyguları yolculuklarının büyük bölümünde olduğundan daha farklı değildi. Onunla hiçbir şey yapmak istemiyordu.

Pişmanlık içinde yukarı doğru yükseldi ve o kadar yoğundu ki neredeyse şaşkınlıktan donup kalacaktı. Cerynise'i Winthrop'un pençelerinden kurtarmak için planını yaptığında üç ay içinde onu bu kadar derinden önemseyeceğini hayal bile edemezdi. Ama görünüşe göre evliliklerinin geçersiz kılınması konusundaki isteksizliği boşunaydı ve evliliklerinin devam etmesini isteyebileceği ve ona karşı bir eş şefkati hissedebileceği konusunda en ufak bir iyimserlik beslemekle bile aptallık ettiğini fark etti.

onu. Engellenen istekleri, çenesini kırmaya hazır hale getiren kasıtlı bir gurur tarafından daha da parçalandı. "Bu durumda avukatım Hiram Farraday sizinle temasa geçecek, hanımefendi."

Cernise sertçe başını salladı, boğazında düğümlenen acıya rağmen sözlü bir yanıt vermeye zorlayamadı. Küpeşteyi elleriyle kavradığını fark etmesi için uzun bir süre geçmesi gerekti.

Parmaklarını sızlatan bir gerginlik. Bakışlarını tutarak Yaklaşan kıyıya sabitlenmişti, yavaş yavaş kavrayışını gevşetti ve Beau daha fazla uzatmadan yanından ayrıldığında bile kayıtsızmış gibi davranmayı başardı.

Rüzgâr ve gelgit Audacious'un lehine birleşerek onu masmavi körfezde, iki büyük nehri ayıran kara parçasına doğru hızlandırdı. Beyaz badanalı şehir sabah güneşinde parıltıyor ve mücevherlerle süslü görüntüsüyle göz alıyordu. Gemilerin yüksek direklerinin ötesinde Liman kalabalıktı, kilise çan kuleleri yükseliyordu. Gökyüzünün göbeğine doğru uzanırken, nokta boyunca ve ötesinde zarif iki ve üç katlı yapılar yuvalanmıştı. Hatıralar gerçeğin zayıf bir yansımasıydı, çünkü Cernise kendini Charleston'a ilk kez gelen herhangi bir yeni gelen kadar şaşkın buldu.

Beau onun hayalini yarıda keserek bir emir verdi ve adamlar itaat etmek için tepelere tırmandılar. Çok geçmeden yelkenler fora edildi ve gemiyi rıhtıma yanaştırmak için gerekli hazırlıklar yapıldı. Son mil de geçilirken, Cernise gözlerini iskele boyunca toplanan kalabalığın üzerinde gezdirirken buldu. Şehre geçmişte yaptığı ziyaretlerden, ne zaman bir gemi burunları dönmeye başlasa caddelerde ve sokaklarda cıva gibi akan çeşitli haberleri hatırlıyordu. Audacious'un

Dönüş çoktan yayılmıştı ama tabii ki kendi haberi yoktu. Amcası onun gelişini bekliyor olamazdı, ama biraz şansla, denizcilerin tüm heyecanı arasında görünmeden kaçmayı umuyordu.

ve evine kadar yardımsız gidebileceğini söyledi.

Cernise aşağı indi ve yanına almayı planladığı eşyaları aceleyle topladı. Sandıkları ve çantaları önceden hazırlamıştı. İçine temel ihtiyaçlarını koyduğu en küçük valiz hariç, diğerlerinin amcası gelip onları alana kadar geride kalması gerekiyordu.

Hazır olduğunda Cernise kamaranın ortasında durdu ve etrafına son bir kez baktı. Yolculuğun son ayağı boyunca evi olan bu küçük oda şimdiden aşinalığını yitirmeye başlamıştı. Zorlanacağından emindi- birkaç hafta içinde büyük bir ayrıntıyla hatırlamak için bastırdı. Geçidin aşağısındaki kulübe öyle değildi. Bunu belki de ölene kadar net bir şekilde hatırlayacaktı.

Kısa bir dizi tümsek yolculuğun sona erdiğini işaret ediyordu. Binlerce kilometre yol kat ettikten sonra, doğanın fırtınası ve kendi kişisel kargaşasının ortasında, Cernise böyle bir sonucu çarpıcı buldu çünkü çok sıradan görünüyordu. Boğazındaki sıkıntıyı dindiremeyerek içini çekti ve koridor boyunca son bir kez daha ilerleyerek yavaşça refakatçinin yanına çıktı.

Cernise ortaya çıktığında, Audacious'un demirleri rıhtıma sabitlenmiş ve iskele iskelesi yerine yerleştirilmişti. Rıhtım, mürettebatın çeşitli üyelerini selamlamak için bağırان ailelerle dolup taşıyordu. sevdiklerini bir an olsun görebilmek için. İnsanlar hâlâ komşu cadde ve sokaklardan akın ediyor ve alana doluşuyordu

Ta ki hâlâ yolda olanlar için yer kalmayacakmış gibi görünene kadar. Birkaç şık araba yanaştı ve yolcuları arabadan indikten sonra büyük bir kararlılıkla acele ederek arabaya bindiler. Bir çift genç bayan Siyah şoförleri tarafından bir landau'dan indirildi ve gülme heyecanı içinde neredeyse iskele iskelesine uçuyordu. Bunun üzerine Beau'yu görünce ona seslendiler ve dikkatini çekene kadar coşkuyla el salladılar.

"Suzanne! Brenna!" diye sevinçle bağırdı. "İkiniz de burada ne yapıyorsunuz?" Aralarındaki mesafeyi hızla kapattı ve önce birini sonra diğerini kucaklayarak yanaklarına birer öpücük kondurdu.

Cerynise bu iki kadının koyu renk saçları ve canlı gözlerinden, hiç beklemediği Birmingham klanından olduklarını tahmin edebiliyordu. Değil Aşırı meraklı görünmek istemediğinden hafifçe yana dönerek, belli etmeden onları gözlemlene avantajına sahip oldu. Etraflarındaki diğer tüm seslerin arasında bile, sesleri rüzgârla birlikte onun durduğu parmaklığa kadar taşınyordu.

İkisinden daha uzun ve yaşlı olanı şehirde bulunma nedenlerini neşeyle açıkladı. "Alışveriş yapmaya geldik Beau, ama geminizin görüldüğünü duyunca, kardeşimizi bir an önce görebilmek için acele etmek zorunda kaldık. tekrar yelken açtı."

Beau kıkırdayarak, "Suzanne, o kadar da kötü değil," diye itiraz etti. Sonra kollarını iki yana açarak geri çekildi ve küçük olanı incelerken yüzünü neredeyse ikiye bölen bir sırtışla durdu. "Brenna, bugünlerde oldukça olgun görünüyorsun. Ve ne? Atkuyruğu yok mu?"

"Humph!" Genç siyah saçlı, mavi gözlü güzel kız onun alaylarına kızmış gibi yaparak boneli başını savurdu. "Benim hiçbir zaman atkuyruğum olmadı, Beauregard Birmingham, bunu sen de biliyorsun! Ve eğer hatırlamak istersen, sevgili kardeşim, şu anda on yaşımdayım ve altı yaşımdayım, kesinlikle olgun olmak için yeterince büyüğüm."

"Seni son gördüğümde kendi ayaklarının üzerinde tökezliyordun, ama kesinlikle öyle görünüyor ki

O zamandan beri daha fazla zarafet kazandım. Şimdi söyle bana, hala bölgedeki tüm toprak sahibi soylular tarafından takip ediliyor musun?"

"Oh, sus, seni yaramaz!" Brenna güzel bir dudak büküşle azarladı ve sonra içinde bulunduğu durumu çılgınca abarttı.

Babam ne zaman potansiyel bir talibin yaklaştığını görse silahını çıkarıyor. Yemin ederim, babam sürekli nöbet tutarken bir erkeğin yakışıklı olup olmadığına karar verecek kadar bile ona yaklaşamayacağım."

"İnan bana sevgili kardeşim, seni böylesine özveriyle korumak için her türlü nedeni var," diye neşeyle güvence verdi Beau. "Bir erkek olarak buna kefil olabilirim."

"Ah, siz erkekler hepiniz aynısınız," diye tatlı tatlı telaşlandı. "Birbirinizi şaşmaz bir adanmışlıkla savunuyorsunuz ve azizler sizinle tartışacak kadını koruyor."

"Yaşlandığında ve akıllandığında, canım, sen Babamın seni korumaya kendini bu kadar adanmış olmasına minnettarım. Eğer o olmasaydı, tırmıklar seni yenmeyi bekleyen cazip bir lokma olarak görecektlerdi."

Brenna onun sözlerine itiraz etti. "Artık akılsız değilim."

"Diyelim ki daha dünyevi erkeklerle başa çıkacak kadar deneyimli değilsiniz."

"Birini tanımak için biri gerekir sanırım," dedi gözlerinde alaycı bir pırıltıyla. "Sen ve babam kesinlikle aynı bloğun çiplerisiniz."

"Belki de," diye onayladı Beau. "Ama sonra, senin annemi ilk gördüğü andaki halinin tıpatıp aynısı olduğunu söylediğini duydum."

"Evet, babamla evlendiğinde benden çok da yaşlı değildi, ama babama kalırsam, ben de yaşlı bir kız kurusu olacağım.

bir beyefendinin gelmesine izin vermeden önce yirmi."

Beau sırtarak, "Annemin evlendiğinde sekiz-on yaşlarında olduğunu sanıyordum," dedi.

Brenna, "Ben de neredeyse öyleyim," dedi ve dilini hızla ona doğru uzattı.

"Annem bu konuda ne dedi?" Suzanne küçük kız kardeşini azarladı ve sonra sanki aklının sonuna yaklaşmış gibi derin bir iç çekti. "Asla yaramaz bir çocuktan başka bir şey olarak görülmeyeceksin.

Bizi böyle utandırmayı bırakana kadar küçük kız."

"Her zaman çok ağırbaşlısın Suzanne," diye yakındı Brenna. "Gören de seni annem sanacak."

"Kızlar, kızlar!" Beau nazikçe azarlayarak kavgalarına müdahale etti. "Yaygarayı kesin. Hiç yakışmıyor." Onun gibi

Kız kardeşler birbirlerine kaşlarını çatarken, adam bakışlarını kaldırıp karısının ince bedenini aradı. Belki de ailesiyle yeniden tanışırса Cerynise onun bir dev olduğunu düşünmeye meyletmez ya da bir dev gibi uçup gitmeye bu kadar niyetli olmazdı.

yanmış kuş. "Ayrıca, seni yeniden tanıştırmak istediğim biri var."

Her birini kolundan tutarak kız kardeşlerini güverte boyunca Cernise'e doğru götürdü. Adam karısının dirseğini tutmak için uzanmadan önce bile Cernise ona doğru dönmeye başlamıştı bile.

"Cernise, bunlar benim kız kardeşlerim, Suzanne ve Brenna."

Bir elini ona doğru uzatarak küçük kardeşlerine döndü.

"Eminim ikiniz de Kendall'ları hatırlıyorsunuzdur. Bu Marcus Kendall'ın kızı Cernise...."

"Cernise Kendall, tabii ki!" Suzanne genç kadının elini kısa süreliğine kendi elinin içine alarak bağırdı. "Eskiden babanla birlikte Harthaven'a gelirdiniz, ama Tanrım, çok değişmişsiniz.

Çok değişmişsin! Beau bize söylemeseydi sen olduğunu asla bilemezdim. Ama burada ne işin var? Son duyduğumuzda, o güzel Bayan Winthrop'la birlikte yaşamak üzere İngiltere'ye yelken açıyordun." Suzanne siyah kirpikli yeşil gözlerini çevirerek güverteyi taradı ve her zaman görkemli bir zarafet figürü olarak gördüğü uzun boylu, ağırbaşlı yaşlı adamı aradı.

"O kadın

Seninle geleyim mi?"

Cernise sessizce, "Hayır, üzülererek söylüyorum ki yalnız geldim," diye cevap verdi. "Bayan Winthrop ben İngiltere'den ayrılmadan kısa bir süre önce öldü."

"Ah, Cernise, senin için ne kadar trajik! Çok üzgünüz," dedi Brenna sempatik bir ifadeyle ve Cernise'in parmaklarını kendi parmaklarının arasına aldı. "Ama seni tekrar gördüğümüze çok sevindik. "Ama seni tekrar gördüğümüze çok sevindik.

Yerleştikten sonra Harthaven'a gelip bizi ziyaret edin."

Cernise Beau'nun arkasından yaklaştığını fark etti. Belki de kalbini olduğu kadar zihnini de adama bağlayan ortak bir anlayıştı, çünkü içindeki her içgüdü, onu karısı olarak tanıtmak için fırsat kolladığına dair bir uyarı çığlığı atıyordu. O yapabiliirdi

bunun neden olacağı karışıklığı öngörmek.

Brenna anılarını anlatmaya devam ederken kardeşinin araya girmesine fırsat vermedi. "Cerynise, bir dönem birlikte kız akademisine gittiğimizde fırçayı ne kadar iyi kullandığını hatırlıyorum. Resimlerinle ilgili en çok hatırladığım şey, her zaman konularına benzemeleriydi. O zamanlar bile benim portremi yapmanı çok istemiştim ama senin arkadaş çevrenden bir iki yaş küçük olduğum için bunu istemeye cesaret edememiştim. Hâlâ Boya?"

Beau sırtarak, "Rembrandt gibi," diye gönüllü oldu.

"Oh, ne kadar heyecan verici!" Brenna ağladı, safir mavisi gözleri coşkuyla parlıyordu. "Babama söylemeliyim! Geçenlerde annemin portresini yaptırmak istediğini söylediğini duydum.

Kızlarıyla birlikte resim yaptı, bu yüzden şimdi ona bunu beğenisine göre yapabilecek bir sanatçı bulduğumuzu söyleyebilirim."

Cerynise kızın coşkusuna gülümsedi, ama utanç verici bir duruma düşmemeleri için konuyu hassas bir şekilde ele almanın akıllıca olacağını düşündü. "Belki de neler yapabildiğimi görene kadar babana fazla baskı yapmamalısın. Yaptığım işi beğenmeyebilir ve böyle bir iş için başka bir sanatçı tutmayı tercih edebilir." Aradaki mesafe arttıkça

Birmingham'larla arasına ne kadar mesafe koyabilirse, o kadar iyi olacağına karar verdi Cerynise, çünkü Beau ile evliliği sona erdikten sonra neleri kaçıracağını ona hatırlatacaklardı. Küçük bir kızken Birmingham'ların içten konukseverliği ona kendini evindeymiş gibi hissettirmiş, hatta zaman zaman kendini onların kızı olarak hayal etme cüretini bile göstermişti. Böyle bir şey kesinlikle söz konusu olmayacağına göre, bu durumu bilmenin ıstırabını çekmemeyi tercih ediyordu. olabilirlerdi, keşke...

"Eğer Beau ustalar kadar iyi resim yaptığınızı söylüyorsa,

en iyiler arasında olduğunuzdan hiç şüphemiz yok."

Suzanne dostça bir kıkırdamayla ona güvence verdi. "Eğer henüz farkında değilseniz, kardeşimizin gözü

mükemmel sanat için. Ama hepimizin resmini yapman için seni rahatsız etmeden önce yerleşmene izin vereceğiz. Amcanla mı kalacaksın?"

"Evet, ama korkarım ki henüz bunun farkında değil."

"Bu da bana şunu hatırlatıyor," diye araya girdi Brenna. "Beau henüz ailemizi neyin beklediğini bilmiyor."

"Neyi bilmiyor?" Beau biraz şüpheyile sorguladı. Birmingham ailesinde her zaman sürprizler olduğunu çok erken yaşta öğrenmişti.

"Suzanne evlenmek üzere nişanlandı," diye duyurdu Brenna mutlulukla. "Michael York sonunda yolun bir ya da iki mil aşağısındaki çiftliği satın aldı ve her şey tamamlanır tamamlanmaz

Sonunda babamın yanına geldi, babamdan Suzanne'ı istedi ve sonra dizlerinin üzerine çökerek ona evlenme teklif etti.

Oh, çok güzeldi.

onları kapı aralığından izlemek çok heyecan verici...."

Suzanne açıkça şaşırmıştı. "Brenna, yapmadın!" "Oh,

yaptım!" Brenna gururla itiraf etti ve Suzanne'la

yüzleşmeden önce

Yine kıkırdayan kardeş. "Nisan ayının ortasında bu olayı kutlamak için bir balo düzenleyeceğiz. Tam zamanında eve geldin.

tüm genç kızları nişan baloları ve benzeri hayallerle coşturma zamanı...."

"Şey, aslında ben zaten..." Beau başladı, ama elinde Bay Oaks yanına yaklaştı ve dikkatini çekmek için koluna dokundu.

"Rahatsız ettiğim için beni bağışlayın Kaptan, ama burada tüm mobilyaları satın almak konusunda ciddi görünen bir adam var.

geri getirdin."

"Ama bu nasıl olabilir?" Beau hayretle sordu. "Henüz hiçbirini görmedi bile."

"Evet, ama geçen sefer ne getirdiğini biliyor ve son gruptan bir kaide bile alamayacak kadar geç geldi. Bir başkası satın almaya başlamadan önce bu konuyu sizinle konuşmak konusunda oldukça kararlı Kaptan."

Brenna bir elini kardeşinin koluna koydu. "Seni daha fazla tutmayacağız Beau, ama bu gece seni daha sonra görmeyi umuyoruz. Annem seni gördüğüne çok sevinecek.

Döndüğünüzde, elbette güneş batmadan önce sizi görmek isteyeceğini biliyorsunuz." Başka çirkin spekülasyonlara girişirken dudakları alaycı bir gülümsemeyle kıvrıldı. "Sen her zaman onun gözbebeğiydın, biliyorsun. Onun küçük bebeği. İlk çocuğuyla nasıl da gurur duyuyor, Herkes senin doğumunun özel bir şey olduğunu düşünebilir."

"Kıskançlık yapma," diye azarladı Beau, kızın alnına şefkatli bir öpücük kondururken usulca kıkırdadı.

Cernise'e bakmadan önce aynı şeyi Suzanne'a da yaptı. "Çok geç kalmamalıyım," diye mırıldandı

Bay Oaks ile uzaklaşmadan önce.

Cernise iki kız kardeşe vedalaştı, onlar da Cernise'i yakın zamanda onları görmeye gelmesi için tekrar cesaretlendirdiler. Başını salladı ama bunun kolay kolay yapabileceği bir şey olmadığını biliyordu. Onları ziyaret etmek dayanabileceğinden daha fazla acı getirecekti.

Güverte şimdi insanlarla doluydu ve Beau başka bir yerde meşgul olduğu için Cernise bunu uygun bir zaman olarak gördü

kaçışını gerçekleştirecekti. Beau'dan ayrılmanın üzüntüsü kalbine yük olmadan önce temiz bir kaçış yapmak çok daha iyiydi. Denizcilerden herhangi biriyle vedalaşmanın onu duygusal olarak mahvedeceğini biliyordu ve her ne kadar Bay Oaks'a, Billy'ye ve diğerlerine kendisine gösterdikleri nezaket için teşekkür etmek isterse, bunu bir mektupla yazması ve

Herkesin önünde yıkılarak kendini utandırmak istemediği için herkese birer tane gönderdi.

Cerynise'i ne süslü bir araba bekliyordu ne de bir araba kiralayacak parası vardı. Tek başına, şehir merkezine doğru Kalabalığın itişip kakışması arasında, iskelenin epey gerisinde bir noktaya ulaşip, insan kalabalığının içinde aniden bastıran mide bulantısını yatıştırmak için durabildi. Zarif gemiye dönüp baktığında, hâlâ orada olmayıp sabırla kocasının işini bitirip birlikte ayrılmalarını beklemediği için derin bir pişmanlık duydu. Bu tür sapkın düşünceler gözlerinin dolmasına neden oldu, ancak melankolisine kapılmayı reddederek gözyaşlarını kırıştırdı. Yine de, tüm çabalarına rağmen, içini derin bir keder kapladı ve bıkkın bir iç çekişle bakışlarını kaçırdı ve çantasını eline alarak rıhtımdan uzaklaşan tanıdık bir yolda ilerlemeye başladı.

Sterling Kendall'ın evi, bir zamanlar şehrin surlarının çizdiği sınırlar içinde yer alıyordu ve bu özel savunmalar artık ortadan kalkmış olsa da, etkileri

ilk geçici kıpırdanışları sırasında döşenmiş olan arnavut kaldırımli yolların arasında kalmıştı.

şehir. Amcasının evi de böyle bir sokaktaydı, işlek caddelerden gerideydi ve evin sadece tek bir tarafının sokağa bakıyor olmasıyla daha da تنها bir hale gelmişti. Diğer üç tarafı ise bir

Duvarlarla çevrili bahçe, çok sevdiği kitaplarının yanı sıra, onun en büyük gururuydu. Cerynise'in bahçede geçirdiği pek çok güzel anısı vardı.

ailesiyle birlikte bu hoş ve mütevazı evi sayısız kez ziyaret etmiştir.

Cernise bir kamyonun geçmesini beklemek için aynı yapının bulunduğu yolun karşı tarafında durakladı, sonra yavaşça genişliğini kat etti. Şimdi uzun zamandır beklediği Önünde eve dönüş uzanırken, kendini belirsizlik içinde buldu. Amcasının ona tepkisi ne olacaktı? beklenmedik geliş? Dönmesine neden olan koşulları açıklamaya geldiğinde, Sterling Kendall'ı eskisi kadar hoşgörölü ve tahammölü bulabilecek miydi? Umut mu?

Nasıl karşılanacağı konusunda giderek artan endişesi, ağır bir yürekle yaklaşmasını yavaşlattı, Cernise ferforje demir kapıyı açtı. Deniz kabuğundan bir patika onu, yıllar içinde Carolina yasemininin sarmaşıklarının altında neredeyse kaybolmuş olan uzun bir kafesin içinden geçirdi. Asma kışın en iyi halini pek göstermiyordu ama sıcak aylarda ondan yayılan nefis kokuyu hatırladı. Altından geçerken ölü bir dalı kopardı ve sonra gözlerini kapıya dikti. Pirinç tokmağı kaldırmak için uzandığında eli titredi ama durakladı, amcasıyla utanmadan yüzleşecek cesareti arıyordu.

Arkasındaki arnavut kaldırımlı yolda bir toynak şakırtısı Beau'nun homurdanan bir aygırı çekerek kapının yanında durduğunu görünce gözleri şaşkınlıkla açıldı. Aşağı indi ve dizginleri binek direğinin üzerinden geçirdikten sonra ona doğru yürüdü. Yüzüne hızlı bir bakış Cernise'i ona karşı kesinlikle öfkeli olduğuna ikna etti. Sadece gözleri buz gibi parlamakla kalmıyor, yanaklarındaki kaslar da Cernise'in daha önce hiç görmediği derecede geriliyor ve titriyordu.

"Bana tek bir lanet şey söyle!" diye homurdandı.
basamakta duruyordu. "Beklemek senin için çok mu zordu?
ve sana eşlik etmeme izin verir misin? Niyetim buydu,
biliyorsun.
Yoksa sen de mi

Fesih için sabırsızlanıyordun ve beni terk etmek için
sabırsızlanıyordun?" Beau'nun hayal kırıklığı çok büyüktü
ama yine de bunun nerede odaklandığını tam olarak
çözemiyordu. Üç ay önce karşılıklı olarak vardıkları anlaşma,
Charleston'a varışlarından kısa bir süre sonra evliliklerinin
sona ermesini öngörüyordu. Bu anlaşmaya göre, kız kendi
evine gidebilirdi.
ayrı bir yol. Bunu yapmış olması, kalbini bıçak gibi kesmiş,
karısının gizli bir sevgiliyle kaçıp gittiği bir koca gibi, ihanete
uğramış olmanın karanlık duygusuyla baş başa bırakmıştı
onu. Mantıksız davrandığını biliyordu ama kendine engel
olamıyordu. Evlilikleri sadece bir saçmalıktan ibaret olsa
bile, onun karısı olduğu fikrine fazla alışmıştı.

Geçmişte bir yere bağlanmakla ilgili tüm endişelerine rağmen
Karısı ve ailesi, onu kendisine bağlamak için biraz çaba
göstermeden gitmesine ve her şeyin bitmesine izin
vermeye gönülsüzdü. "Öyle mi?
Hissedebileceğim tüm karşıt duyguları kışkırtmak gerçekten
senin tasarımın mı? Yaptığın şey bu mu?"

Onun öfkesi karşısında istemsiz bir hayranlık duyuyordu.
yakışıklı kocası Cerynise, sorusuyla hiç ilgisi olmayan bir
cevap verdi. "Ben de tam kapıyı çalmak üzereydim."

Gerçekten de küstahça konuşmak istememişti. Gerçekten
de aklından başka bir şey geçmiyordu. Ama böyle bir
durum karşısında
Üzerinde yükselen bu adamdan yayılan alevli duygular, tüm
mantık kaçmıştı.

Beau'nun ona yönelttiği şüpheli bakışlar onun akıl sağlığı hakkında ciddi şüpheleri olduğunu gösteriyordu. "Kimseye bir şey fısıldamadan gemiyi terk ettin," diye suçladı. "Hoşça kal bile demedin. Gemiye bensiz terk etme niyetine dair bir ipucu bile vermedin."

"Meşguldünüz ve sizi rahatsız etmek istemedim," diye yanıtladı Cerynise yumuşak, titrek bir sesle. "Gitmek için uygun bir zaman gibi görünüyordu."

"Uygunsuz, lanet olsun!" diye hırladı. "Uygunsuz demek daha doğru olur. Senin peşinden gelmek için her şeyi bıraktım."

"Seni kızdırdıysam özür dilerim Beau," diye mırıldandı pişmanlıkla. "Gerçekten önemli olacağını düşünmemiştim."

"Evet, önemliydi! Hem de çok! Bir an orada, seni görebileceğim bir yerdeydin, bir an sonra ise kaçmıştın. Gemide seni aradım, kaçtığına inanamadım. Tek kelime etmeden ayrıldınız ve sonra adamlarımdan biri bana sizi kalabalığın arasından geçerken gördüğünü söyledi. Kabul etmesi ne kadar zor olsa da bilmeliydim. En uygunsuz zamanlarda kaçma konusunda oldukça becerikli olduğunuzu kanıtladınız. Aslında, daha iyi bilmeseydim, madam, sırtınızdan aşağıya doğru uzanan geniş, sarı bir çizginiz olduğunu düşünmeye meyilli olurdum."

Cerynise onun bu imasına alınganlık göstererek çenesini bir kademe kaldırdı. "Ben korkak değilim, efendim."

Beau karşı çıkararak homurdandı. "Şu anda, madam, bunun tam olarak doğru olmadığını söyleyebilirim. Ama sonra, her fırsatta kendisinden kaçtığınız ve bunu yaparken de içim öylesine kıpır kıpır ki, senin o çok çekici kışında bir kargaşa yaratmanın bana verebileceği zevki çok düşündüm."

Cernise geri adım attı ve bilinçsizce bir elini karnının üzerinde kavuşturdu. "Buna cüret edemezsin..."

Beau onun ciddi olduğunu düşünmesine bile inanamıyordu. "Gerçekten yapacağıma inanıyor musun?"

İnce omuzları topal bir omuz silkmeye kalktı. "Seni daha önce hiç bana bu kadar kızgın görmemiştim."

"Bu anlaşılabilir bir şey," diye alaycı bir şekilde takıldı. "Sana daha önce hiç bu kadar kızgın olmamıştım."

"Ayrılmamızı geciktirmeye gerek görmedim," diye açıkladı sessizce.

"Bu çok açıktı," diye sertçe karşılık verdi. Kadının basit ifadesi onun öfkesini daha da artırdı. "Yüzüme tokat atmış ya da gözüme tükürmüş de olabilirdin. bana tek kelime etmeden çekip gitti."

"Hakaret kastım yoktu Beau," diye fısıldadı Cernise, yalvaran gözlerle ona bakarak. "Eğer alındıysanız özür dilerim."

Onun endişeli çağrısına karşı koyamadı. Bir adım daha yaklaşarak uzaktan mırıldandı: "Seni bulmak için acele ederken bir binek ödünç bile istedim."

"Ama nereye gideceğimi biliyor olmalıydın," dedi, adamın yanaklarındaki kasların bronz teninin altında artık gerilmediği gerçeğinden biraz cesaretlelenerek.

"Evet! Gördüm ve bu yüzden buradayım." Beau, Cernise onun geniş omuzlarından ötesini göremeyene kadar daha da yaklaştı, ama sonra gözleri onun yüzüne dikildi, zaten başka bir şey göremezdi. Adam ölçülü bir dikkatle ilerledi ve Cernise içgüdüsel olarak geri adım attı,

sadece kapiya çarpmak için. Kız tekrar tkezlediğinde adamın uzun vücudu kızinkiyle buluşmak için oradaydı ve sanki sihirli bir değnek değmiş gibi adamın kolu aniden kızın etrafına dolandı, onu sabitledi ve yanına çekti. Kadınsı varlığını coşturan ve duyularını onun erkeksi erkekliğine uyandıran tüm kokuları içine çekerek hırıltılı bir şekilde nefes aldı. Başı döndü ve onu biraz

Başı dönüyor ve bayılıyordu. Kendini desteklemek için bir elini kaldırdı, ancak göğsünün sert, boyun eğmeyen duvarıyla, okşamayı sevdiği aynı kaslı genişlikle karşılaştı. Görünüşe göre

Doğal olarak bunu yapmaya meyilliydi, çünkü eli bir erkek göğsünün etrafında yavaş, dairesel bir hareketle beklenmedik bir şekilde hareket etti.

Titreyerek gözlerini onunkilere dikti ve bir anda adamın öfkesinin geçtiğini, öylesine yoğun bir özleme dönüştüğünü gördü ki, tüm kavgalarından ve çekişmelerinden sonra bu gururlu, yılmaz adamın onu aynı şekilde arzulaması onu hayrete düşürdü.

her zaman olduğu gibi şiddetle. Fesih, lanet olsun! dediğini neredeyse duyabiliyordu.

Karanlık başı eğildi, açılan ağzı yaklaştı ve kadın kontrolden çıkan duygularla bekledi.

Yoldan geçen bir arabanın gürültüsü ona Charleston'ın ortasında, halka açık bir yolun kenarında durdukları gerçeği. ardaktan bakmayı tercih eden herkes onları görebilirdi ama yine de içindeki her şey Ardından gelebilecek tüm çatışmalara rağmen bu adama duyduğu özlemle haykırdı. Yumuşak dudakları bir teslimiyet i ekişiyle aralandı....

"Beau-"

Ön kapı aniden açılıp onu Beau'ya doğru itince fısıltısı bir anda irkilerek solumaya dönüştü. İkiisi de geniş basamaktan sendeleyerek indiler ve şaşkınlıkla tel çerçeveli, kır saçlı bir adama baktılar.

Ürkmüş bir baykuş edasıyla onlara bakan gözlüklü bir adam.

"Oh, özür dilerim," diye özür diledi. "Bir şey duyduğumu sandım ve görmek için dışarı çıktım-"
Ciddi yüzünü aydınlatan geçici bir gülümseme. "Cerynise... sen misin? Ama olamaz. O..

."

"Öyle!" Cerynise hevesle ona güvence verdi. Bu pek de hayal ettiği gibi bir buluşma değildi. Telaşlı halinin tamamen farkında olan Cerynise, onun parlak kızarıklığının merakını uyandırdığını fark edebiliyordu. Adamın, kızın yüzündeki parlak kızarıklığı onun gelişine neden oldu. "Eve kalmak için geldim Sterling Amca."

Adam aniden şaşırmış görünüyordu. "Peki ya Bayan Winthrop...."

Cerynise'in sesi duygusallıkla kalınlaştı. "Yaklaşık üç ay önce vefat etti."

"Bunu duyduğuma üzüldüm," dedi Sterling Amca, sevincinin bir kısmını kaybederek. "İyi bir kadındı."

Yeğenine tekrar bakarak, bu kez nazikçe gülümsedi. "Ama geri döndüğün için ne kadar rahatladığıma inanamazsın. Seni çok özledim. Şu anda sahip olduğum tek aile sizsiniz."

Bu basit sözlerle Cerynise korku içinde ördüğü duvarın yıkıldığını hissetti. O açtı

Kollarını ona uzattı ve nefesi kesilerek kollarına atladı. Sterling onu yakınına topladı, kucakladı. Sevgiyle ve gözyaşlarını kırıştıtararak. "Sevgili çocuğum, sürekli aklımdaydın.

Mektupların beni çok mutlu etti ama gelişinin moralimi nasıl yükselttiğini anlatamam. Seni bir daha göremeyeceğimi düşünerek umutsuzluğa kapılmaya başlamıştım."

"Şimdi geri döndüm," diye mırıldandı, onu nasıl soğuk ve mesafeli düşünebildiğini merak ediyordu.

Belki de onu gerçekten tanıımıyordu bile. Yine de bunun yakında değişeceğine dair büyük bir umudu vardı.

Beau bu anı birlikte geçirmelerine izin vermek için saygılı bir mesafe geri çekilmişti ve bir süre sonra Sterling Kendall gülümseyerek ona baktı. "Sanırım yeğenimin sağ salim dönüşü için size teşekkür borçluyum, Kaptan Birmingham."

"Bilmeniz gereken bazı şeyler var, efendim," diye cevap verdi Beau, Cernise'i açıklamasıyla şaşırtarak. "Ve sanırım biz onlar hakkında uzun uzun konuşmalıyız."

Sterling Amca merakla birinden diğerine baktı ve yeğeninin yüzündeki ani dehşeti fark ettikten sonra bunun acil bir mesele olduğuna karar verdi. "Elbette, Kaptan. Hadi salona geçelim, orada çay içerken konuş."

Limon kokulu salondan geçerek, hâlâ çiçek açmakta olan kamelyalar dışında kışın çoğunlukla uykuda olan bahçeye bakan bir odaya kadar onu takip ettiler. Yaz aylarında her türden çiçek ve özenle

Kırılmış çalılar duyulara son derece hoş gelen bir manzara yaratıyordu. Cernise malçlı yollarda dolaşmayı, rengarenk çiçeklere ve tırmanan güllerin ve sarmaşıkların bulunduğu büyüleyici çardağa bakmayı her zaman sevmiştir. beyaz kafes duvarların arasından yukarı doğru uzanıyordu. Bir zamanlar aynı sahneyi tuval üzerinde yaratmayı ummuştu ama henüz bunu yapmamıştı.

Sterling Amca, "Kendinize bir yer bulun ve rahatınıza bakın, ben de gidip hizmetçinin nerede olduğuna bakayım," diye onları teşvik etti.

"Cora'nın kulakları ağır işitmeye başladı ve son zamanlarda gözleri de pek iyi görmüyor ama her zamanki gibi işine devam edebilecek kadar sağlıklı olduğunu söylüyor."

Cernise Cora'yı çocukluğundan hatırlıyordu ve kabaca kadının en az altmış sekiz yaşında olduğunu tahmin ediyordu.

Evin temizliğinden, Cora'nın tüm kısıtlamalarına rağmen hâlâ bir şeyler yapabilecek durumda olduğunu anlayabiliyordu.

amcası için temizlik ve yemek yapıyordu. Kadın son otuz yıldır bu işi yapıyordu.

Cernise odayı geçti ve bahçeyi gösteren kare camlı geniş pencerelere bakan bir kanepeye yerleşti. Kısa bir süre sonra Beau da onu takip etti ve daha rahat koltukları görmezden gelerek Cernise'in yanında yerini aldı.

Gözlerinin gezindiği her yerde, raflardaki küçük boşluklara yerleştirilmiş kitaplar ve masa üstlerine özenle yerleştirilmiş daha büyük ciltler vardı. Beau bir tane aldı ve başladı ilgisini artana kadar sayfaları karıştırdı. Tarihi metinlerin yanı sıra, eski Yunan ve Roma heykellerini temsil eden çizimler de vardı ve bunların çoğu oldukça ayrıntılı bir şekilde resmedilmişti. Yukarı doğru hızlı bir bakış Cernise'in de ilgisini çektiğini doğruladı, ve onun yararına sayfaları çok daha yavaş çevirdi.

"Güzel çizimler," diye yorumladı sırtarak ve sonunda bakışlarını ona çevirdi.

Cernise hafifçe ona doğru eğilmişti ama onun sözleri üzerine yüzü alev alev yanarak dik oturdu.

Yalan söyleyip sayfadaki erkek heykellerine aval aval baktığını inkâr edemezdi. Yapabileceği en iyi şey rahat bir omuz silkmeye karşılık vermektir. "Sanırım."

"Gerçi gerçeği kadar güzel değil."

"Kitabı kaldır," diye fısıldayarak uyardı. "Amcam geliyor."

"Küçük bir kızken yaptığın şey bu muydu?" Beau kitabı tekrar önlerindeki masanın üzerine koyarak sordu.

"Ne demek istiyorsun?" diye sordu şaşkınlıkla.

"Tüm çıplak erkek ve kadın resimlerini yutun ve sonra büyükleriniz yaklaştığında bu gerçeği gizlemek için koşuşturun," diye açıkladı yumuşak bir kıkırdamayla.

Cerynise yanaklarını ıslak bir bezle serinletebilmeyi diledi ama bunun bile işe yarayacağından şüpheliydi, çünkü kızarması tüm vücudunu ısıtıyordu. "Daha önce burada böyle bir kitap gördüğümü hiç hatırlamıyorum. Belki de amcam çocukların bulması için dışarıda bırakma konusunda daha dikkatliydi."

Beau, "Bir tarihçi bu tür bir kitabı asla müstehcen bulmaz," diye karşı çıktı, "bu yüzden iyi profesörün bunu saklayacağından şüpheliyim."

"Ben bunu hayatımda hiç görmedim!" diye tısladı

kızgınlıkla. "Pekâlâ!" Adam eğlenen bir sırıtışı

bastıramadı ve sonra,

Çünkü onu kızdırmayı seviyordu, fısıldamak için yanına eğildi, "Hiç çıplak bir adam resmi yaptınız mı?"

"Kesinlikle hayır!"

"Benden önce neye benzediklerini bilmiyordun,

değil mi?" "Sessiz ol! Amcam seni duyacak."

Geniş omuzları rahatça kalktı. "Benim için fark etmez."

"Ben biliyorum!" diye itiraz etti zar zor duyulabilen bir ses tonuyla. "Evliliğimizi feshetmeyi düşünmemiz gerekiyordu.

Yoksa unuttun mu?"

"Bana izin vermeyeceksin," diye dürtükledi.

Verdiği cevapla irkilen Cernise onun gözlerine bakmak için başını kaldırdı ama onu sorgulayacak zamanı yoktu çünkü amcası kapıyı açmış ve Cora çay arabasını içeri iterken kapıyı aralık tutmuştu.

Çay ve çörekler servis edildi ve Cernise endişeyle her ikisinden de yedi. Beau'nun amcasına ne söylemek istediği hakkında hiçbir fikri yoktu; tek bildiği, her ne ise, bunun yaşlı için bir şok oldu.

Hizmetçinin arkasından kapıyı kapattıktan sonra, amcası çay arabasının üzerinden Beau'yla yüzleşti. "Bana ne söylemek istiyorsunuz, Kaptan?"

"Sadece Cernise ve benim evli olduğumuzu..."

Cernise, amcasının tepkisini beklerken yüzünü buruşturdu. Önceden bilgilendirilmediği için alınacağına şüphe yoktu. etkinliğe.

Sterling şaşkınlık içinde sandalyesine geri oturdu. "Bu nasıl oldu?"

Cernise her şeyi geride bırakmanın telaşıyla Beau'ya aklından geçenleri söyleme fırsatı vermedi. "Her şey oldukça ani oldu, Sterling Amca ve o anda en çok ihtiyaç duyulan şeydi. Bayan Winthrop'un yeğeni onun ölümü üzerine beni yasal vasisi olarak almaya çalıştı ve Alistair yetkilileri Audacious'un ayrılışını durdurmakla tehdit edince Beau... yani Kaptan Birmingham evliliği bir yol olarak önerdi.

Hem beni hem de gemisini İngiltere'den çıkardı. Evliliğimizi mümkün olan en kısa sürede iptal ettirme planlarımız var ama hemen bilmeniz gerektiğini düşündük...."

Bir porselen fincanın alışılmadık bir güçle tabağa konurken çıkardığı takırtı, Cernise'in irkilerek dikkatini o anda kendisinden gerçekten rahatsız görünen kocasına çekti.

"Durumumuzu tam olarak açıklamadım mı?" diye huzursuzca sordu.

"Çok kısa, madam."

Sterling birinden diğerine baktı ve şu anda genç adamın yüzünde ne gördüğünü merak etti. Bu hiçbir şekilde zevk değildi. Kaptanın hissediyor olabileceği kızgınlığı yatıştırmaya çalıştı. "Görünüşe göre ikiniz de zor bir soruna becerikli bir çözüm bulmuşsunuz. çıkmaz."

"Belki de," diye mırıldandı Beau. "En azından yeğenin bu şekilde düşünüyor gibi görünüyor." Sonra aniden elindeki fincan ve tabağı çay arabasına geri koydu ve ayağa kalktı. "Artık gemime dönmeliyim. Mr.

Oaks'a bazı meseleleri nasıl halletmek istediğime dair yeterli talimat vermedim. Eminim ben dönene kadar ne yapacağını şaşıracaktır."

Sterling Amca kapıyı açarak, "Elbette Kaptan," dedi. "Size çıkışı göstereyim."

Yaşlı adam salona girdiğinde Beau kısa bir süre duraksayarak Cernise'e baktı ve "Sanırım imzalamam için fesih belgelerini göndereceksiniz," demekten başka söyleyecek bir şey bulamadı.

Gülümsemesi sert ve kısıydı, ruh hali

karanlıktı. "Madem ısrar ediyorsunuz,

madam."

Sonra topuklarının üzerinde dönerek amcasını koridor boyunca takip etti.

Cernise'in boğazındaki sert yumru gözyaşlarına dönüşme tehlikesiyle karşı karşıyaydı, zira kocasının adımlarını dinliyordu, görünüşe bakılırsa yumuşak adımlarla yürüyecek hali yoktu. Adamlar kapıda mırıldanarak birkaç kelime konuştuktan sonra kapı açıldı. Kadın donmuş bir halde oturuyordu.

Ta ki kesin bir sonla sonuçlanan bir sertlikle tekrar kapanana kadar.

On iki

Dönüşünün üzerinden bir aydan fazla zaman geçmişti ki Cernise kahvaltıya her zamankinden çok daha geç bir saatte geldi, üzerinde bir resim önlüğü vardı ve sanki sonunda işine dönecek cesareti buldu. Sterling Amca, cumbalı pencerelerin bahçeye baktığı yemek odasına yerleşmişti bile.

Sabah yemeğini coşkuyla yiyordu, ama onun girişiyle birlikte centilmen bir tavırla ayağa kalktı.

"Ben de nerede olduğunu merak ediyordum canım," diye selamladı.

neşeyle. "Sensiz başladığım için lütfen beni affet. Bu sabah geç kalmamam gereken erken bir randevum var."

Cernise, şirelenmiş yumurtalara, hominy keklerine, sosislere ve elma püresine hızlıca bir göz attı.

ve güçlkle yuttu. Hizmetçi, elinde ısıtılmış bir tabakla paytak paytak içeri girdi ve

ama Cernise başını salladı. "Teşekkür ederim Cora, ama sanırım bu sabah sadece çay içeceğim."

Yaşlı kadın bir fincan doldurdu ve aklından geçenleri söyleyerek servis yaptı. "Bayan Cernise, yediklerinizden daha fazlasını yemelisiniz. Bir cırcır böceğini hayatta tutacak kadar bile yemiyorsunuz."

Cernise fincanı kaldırmaya başladı ama midesi yavaşça, baş döndürücü bir takla atmak için o anı seçti ve tıpkı yolculuğun ilk günlerinde Audacious'ta olduğu gibi hissetmesine neden oldu. Fincanı aceleyle yere bıraktı ve bakışlarını hızla kaçırdı.

"Bir sorun mu var?" Sterling Amca başını kaldırıp onun gözlerinin kapalı ve yüzünün solgun olduğunu görünce sordu.

"Hayır." Cernise kafasını kaldırıp baktığında onu ılık bir mısırlı kekin üzerine kalın portakal marmelatı sürerek. Bakışlarını ihtiyatlı bir şekilde ondan ayırarak çayının fincanının içinde garip bir ileri geri hareketi yapmasını izledi. ile

Titreyen elleriyle bardağı sabitlemek için uzandı ama hareket etmediğini hemen fark etti. Sadece midesi dönüyordu. Elleri belirgin bir şekilde titremeye başladı ve onları hızla geri çekerek kucağında birbirine kenetledi.

"Bir terslik var," dedi Sterling Amca inançla, elindeki çöreği bırakarak. Sandalyesini geriye itti ve Masanın onun tarafına doğru döndü. "Bu sabah bir geminin brandası kadar solgunsun canım.

Seni rahatsız eden ne? Ateşin mi var?" Kendi kendine karar vermek için parmak eklemlerini kızın alına bastırdı.

Cernise zayıf ve inandırıcı olmayan bir ses tonuyla, "Hayır, ben iyiyim," diye mırıldandı. Kendini gayet iyi hissediyordu... midesinde yemek tutamaması ve garip bir halsizlik dışında...

ilk maçından bu yana hiç durmadan devam etti.
Cüretkar. "Sadece biraz yorgunum, hepsi bu."

Sterling Amca yerine oturarak, "Hiç şaşmamalı," diye cevap verdi. "Son zamanlarda buralarda surat asma şekline bakılırsa

Yolculuğun heyecanından sonra şüphesiz sıkılacaksın. Sizin gibi genç bir kızın yeni arkadaşlarla tanışması ve balolara gitmesi gerekir. Belki bir gezinti ruh halinizi iyileştirir. Çok güzel bir gün ve randevum beni bir saatten fazla meşgul etmemeli. Döndüğümde, bir yürüyüşte size eşlik etme zevkini tatmayı umuyorum."

"Madem ısrar ediyorsun," diye kayıtsızca kabul etti Cernise, böyle bir görev için hiç heyecan duymuyordu. Beau'ya bir atölye kurması ve resim çalışmalarına geri dönmesi gerektiği konusunda yaptığı dikkatli açıklamalara rağmen, bu konuda çok az ilerleme kaydetmişti. Sterling Amca eski aile dostlarıyla bir araya gelmelerini önerdiğinde bile bir yere gitmek ya da kimseyi görmek istemediği için onu kibarca başından savmıştı.

"Belki Broad Caddesi boyunca gezinir ve biraz alışveriş yaparız," diye önerdi. Kadınlar bu tür şeylerden her zaman hoşlanmışlardır ve o da birlikte dışarı çıkmak için nadir bulunan bir ruh halindeydi. yeğenini koluna taktı. "Anladığım kadarıyla orada mükemmel modistler varmış."

Cernise gülse mi ağlasa mı bilemedi. Tek ihtiyacı olan bir terzi tarafından ölçölüp biçilmesiydi. Bu kesinlikle büyük bir kargaşaya yol açacaktı. Ama sevgili, tatlı bilgin amcası onun için o kadar endişeleniyordu ki, yeni bir elbise hayal etti onu sıkıntısından kurtarmak için etkili olabilirdi. Adamın kadın modası hakkında bir iki bilgiden fazlasını söyleyemeyeceğini biliyordu, ama adam kendi parasını harcamayı teklif ediyordu.

kendi parası ve zamanıyla, bir şekilde kendisini daha iyi hissetmesini sağlayacağı umuduyla ona terzilere kadar eşlik etti.

Cernise ona nazikçe gülümsedi. "Seninle gelmeyi çok isterim, Sterling Amca, ama belki onun yerine kitapçıları ziyaret edebiliriz. Şu anda malzeme alışverişı yapacak ya da modayı takip edecek havada değilim."

Amcasının rahatlaması, yaptığı fedakarlığı takdir ederek gülmesine neden olacak kadar açıktı.

onun adına yapmaya istekliydi. Kısa süre sonra randevusuna gitmek üzere ayrıldı, ancak ondan bir şeyler yiyeceğine dair söz aldıktan sonra. Keki en küçük porsiyonunu bile yememişti ki midesi isyan etti. Odasına zamanında varmayı başardı ama sonrasında kendini o kadar halsiz hissetti ki yatmak zorunda kaldı. Sonunda mide bulantısı azaldı ve hareket etmeye başladı. Hazırlanmak için gönülsüz bir arayış.

Sterling Amca bir saatten biraz fazla bir süre sonra geldiğinde, Cernise giriş salonunda onu bekliyordu. Kahverengi kadife şeritlerle süslenmiş soluk mavi yünlü bir elbise ve aynı renkte geniş bir şerit yaka giymişti. Günlük elbiseleri arasında korse giymesine izin vermeyecek kadar bol olan tek elbise buydu. Havada hafif bir esinti olduğu için pelerin giyme fikrinden kaçınmış, bunun yerine geniş bir örtü örtmüştü, Soluk mavi ve kahverengi desenli kaşmir şalını omuzlarına dolamıştı. Özenle sarmaladığı saçlarının üzerine, sülün tüyleriyle süslü, gösterişli mavi bir bone bağlamıştı. Ters doğru olsa da, onun Gülümsemesi, dünyada hiçbir şeyi umursamadığını gösteriyordu.

"Hazırsın!" Sterling Amca, onun bu kadar güzel görünmesinden memnun bir şekilde, "Hazırsın," diye bağırdı. Cesurca kolunu uzattı. "Gidelim mi?"

Biz mi?"

Açık bir gökyüzünün altında gün oldukça ısıltılıydı, hava ise yaklaşan güneşin kokusuyla doluydu. bahar duyuları kışkırtıyordu. Cernise nereye baksa, şık giyimli kadın ve erkeklerin dükkânlara girip çıktığını görüyordu. Charleston'ın refahının açık bir kanıtıydılar. Bazılarının yakınlardaki plantasyonlardan, diğerlerinin belki de Ashley Nehri üzerinde yer alan değirmenlerin yakınındaki bölgeden ya da çok daha uzak yerlerden geldiğini tahmin etti. Kulakları, Karolina sakinlerinin keyifli konuşmaları arasında kuzeyli bir tınıya sahip konuşmaları yakaladı. Ayrıca gittikleri her yerde Avrupalılara dair bolca kanıt vardı. Londra gibi muazzam bir şehirde yaşadıktan sonra, Cernise Charleston'ı büyük bir metropol olarak düşünemezdi ama yine de kendine has bir cazibesi vardı. Vatandaşlarının çoğu macera sevgisini kurnaz bir iş anlayışı ve gerçek güneyli misafirperverliğiyle birleştiriyor gibiydi. alışverişi kesinlikle keyifli bir deneyim haline getirdi. Cernise kendini mağaza sahipleri ve tezgâhtarlarla birkaç hoş sohbetin içinde buldu. Tartışmaları, sıcak havaları hakkında yorum yapmaktan Mart havasından yerel tiyatrolarda sergilenen çeşitli oyunlara dair neşeli gözlemlere kadar. Esprili bir söz karşısında kendini gülerken yakaladıktan sonra, sadece dışarıda ve etrafta olmanın moralini düzeltmek için oldukça yardımcı oldu.

Ya da en azından amcasıyla birlikte köşeyi döndüğünde, Charleston'ın en ünlü modacılarından Madam Feroux'ya ait bir dükkânın önünde şık bir arabanın durduğunu görene kadar öyleydi. Uzun boylu, geniş omuzlu bir adam arabadan indi ve kadın arkadaşının inmesine yardımcı olmak için elini uzattı.

Genç bayan öylesine bebek gibi bir güzelliğe sahipti ki Cernise, kadının eskortu olarak hizmet eden kendi kocasını tanımasaydı hayranlıkla bakabilirdi. O andan itibaren çaresizce, kıskançlığın da karıştığı şiddetli bir umutsuzluğun pençesine düşmüştü.

Başını geriye atıp büyüleyici yaratığın söylediklerine gülerken Beau'nun dişleri, koyu yanık teniyle keskin bir tezat oluşturacak şekilde bembeyaz parlıyordu. O bir Son derece iyi giyinmişti ve Carolina aristokrati gibi görünüyordu. Gerçekten de hiçbir Londralı züppe onun kibar görünümüyle boy ölçüşemezdi. İnce, kömür grisi kırlangıç kuyruğu paltosu, ince çizgili gri pantolon ve daha geniş, tamamlayıcı çizgili bir ipekten yapılmış şal yakalı yelek. Zengin, waffle ipekten bir kravat İnci grisi, sık kıyafetine çarpıcı bir eklentiydi. Beyaz gömleğinin sert yakasının altında düzgünce yerinde durması, Cernise'in asık suratlı bir şekilde onun küçük Bu sık görünümde arkadaşının da payı vardı. Koyu gri silindir şapkası, koyu renk kafasının üzerinde gösterişli bir şekilde duruyordu, ve eğer bir şey varsa, onun yakışıklılığı daha da eskisinden daha çarpıcıydı. Belli ki minyon esmer de böyle düşünüyordu, çünkü ona karşı sallandı, küçük bedenini fırçaladı.

Büyüleyici bir şekilde gülümseyip elini hafifçe adamın geniş göğsüne dokundururken göğsünü adamın koluna dayadı.

"Gerçekten Beau," diye mırıldandı, "görgü kurallarına ne oldu? Senden bunu beklemek benim için çok fazla değil-" Artık onun dikkatini çekemediğini fark edince sözünü aniden kesti. Ani bir şaşkınlıkla onun bakışlarını dikkatinin dağıldığı kaynağa doğru takip etti ve kısa bir süre için koyu renk gözleri kibirli bir hoşnutsuzlukla dondu. gözlerini diktiği sarı saçlı güzeli değerlendirdi.

Beau kenara çekildi ve kendini esmer kızdan ustalıkla ayırdı; bu hiç de kolay bir iş değildi çünkü kız

yakasından tutmuştı. Gülümseyerek şapkasını kibarca karısına doğru eğdi. "Sizi tekrar görmek bir zevk, Cerynise."

Beau hayatı boyunca daha doğru bir selam verdiğiinden şüpheliydi. Amcasının evinden gizlice çıktığı günden beri onu görmemişti ama onu düşünmediği söylenemezdi, çünkü kesinlikle düşünmüştü.

Aslında sürekli olarak. Ayrı kaldıkları süre, zihninde tekrar tekrar akıp giden anıların ıstırabına dönüşmüştü. Sterling Kendall'ın eşyalarını bir arabaya yüklemesine yardım ettiğinde, içindeki her içgüdü ondan haber istemeye itmişti onu, ama inatçı gururu bunu yapmasına izin vermemiştir. Evlilik feshi konusunda o kadar kararlı görünüyordu ki, onu tamamen görmezden gelerek öfkesini yatıştırmayı ummuştu.

Avukatını ziyaret etmeyi reddetmesi, öfkesini yeniden uyandıracaktı. Onun için uygun bir ceza olarak gördüğü şey, kendisi için cehennemi yaşamasına neden olmuştu. Bu nedenle, onun görünüşünün kendisini ne kadar memnun ettiğini fark etmesi hiç de şaşırtıcı olmadı. Gerçekten de, gözleri doymak bilmez bir açlıkla ona baktı ve onun da bir eskortu olduğunu hatırlaması neredeyse bir dakika sürdü.

"Profesör Kendall, sizi tekrar görmek ne güzel."

"Ve sen," diye karşılık verdi Sterling, yeğeni ile kaptan arasındaki duygusal akımlardan neşeyle habersizdi. Cep Venüsü öyle değildi. Bir erkek onun yanında başka bir kadını Beau Birmingham'ın şu anda yaptığı gibi incelediğinde, öfkeli bir kedininki gibi tüyleri diken diken oluyordu. Bir erkeğin ilgisini başka bir kadınla paylaşmak zorunda kaldığı bir durumla hiç karşılaşmamıştı, çünkü oldukça popülerdi ve pek çok hayranı vardı, o kadar ki eskortlarını seçebiliyordu. Gerçek şu ki Beau

Kendisine karşı en suskun olan Birmingham'ın, Charleston'ın erkek nüfusu arasında muhtemelen en zengini ve emin olmak gerekirse en yakışıklısı olması, onu evliliğe ikna etme hedefini sağlamlaştırdı. Hevesle incelediği bu alaca saçlı Afrodit, kesinlikle şu ya da bu şekilde bertaraf etmesi gereken bir rakipti.

Esmer kız, Beau'nun sabit bakışlarını kırmak için kolunu çekiştirdi. Etrafına bakınırken irkilmiş gibiydi ve bir anlığına sanki kim olduğuna dair en ufak bir fikri yokmuş gibi ona baktı. Birdenbire terbiyesini hatırlayarak aceleyle tanıştırma faslına geçti. "Cerynise, bu Bayan Germaine Hollingsworth. Germaine, eminim Cerynise Kendall'ı senden hatırlıyorsundur-"

Germaine kaşlarını çatmayı başardı ve uzun kirpiklerini şaşkınlıkla kırıpıştırarak ona baktı. "Hayır Beau, korkarım bilmiyorum."

Şaşkınlıktan ne yapacağını şaşırdı. "Özür dilerim. Yollarınızın bir noktada kesiştiğini düşünmüştüm."

Germaine'in karısından sadece bir ya da iki yaş büyük olduğu düşünülürse, bu makul bir varsayımdı ve esmer bunu ne kadar reddetse de, önermesi doğrudu. Cerynise onu çok iyi hatırlıyordu. Şımartılmış Bayan Hollingsworth, okuldaki çoğu öğrencinin gittiği akademiye gitmişti. varlıklı aileler ve daha profesyonel bir akademik eğitime sahip ebeveynler kızlarını bir okulda eğitim almaları için gönderdiler.

genç hanımlara uygun bir şekilde. Germaine, dünyanın şapkalar ve nedimeler etrafında döndüğüne inanamayan on iki yaşındaki biraz çelimsiz bir çocuğa eziyet etmekten zevk alanlardan biriydi. Cerynise, Germaine ve arkadaşlarının huzurunda birden fazla kez, bir kızın derisini yüzebilecek dillerin hedefi haline getirilmişti.

Timsah. Yine de, çekici bir erkek yaklaştığında, aynı

Genç hanımlar, şirret mizaçlarını bukalemun gibi bir çabuklukla maskeleye ve söyledikleri her heceden tatlı bir bal damlatma yeteneğine sahipti.

Germaine nazikçe, "Beau, tatlım, gerçekten oylanmamalıyız," diye bastırdı. "Söz vermiştin..."

"Sizi Madam Feroux'ya götürmek için." Elini arkalarındaki dükkânı göstermek için salladı. "Ve siz geldiniz."

"Ne aptalım." Germaine güldü ve böylesine aptalca bir hatadan utanmış gibi zarif saçlarını savurdu. "Nerede olduğumuzu bile fark etmedim." Koyu renk kirpiklerini kırıştıtararak, yalvaran bir ifadeyle Beau'ya baktı. Aç bir kurda yanlış yerleştirilmiş. "Küçücük bedenime en çok neyin yakışacağına karar vermekte hep zorlanıyorum ve herkes senin harika bir zevke sahip olduğunu söylüyor Beau, bu yüzden bana yardımcı olabilir misin diye merak ediyordum-"

"Korkarım hayır." Cevap verirken Germaine'e bakmadı bile, çünkü bakışları Cerynise'e sabitlenmişti ve diğer kadının bakışlarından istemeden de olsa büyülenmişti büyüleyici çabalar.

Germaine'in güzel ağzı gerildi, ama o merhamet etmek için. "Neden, Beauregard Birmingham, bana karşı nasıl bu kadar edepsiz olabiliyorsun? Senin sert bir deniz kaptanı olduğuna dair söylentiler duydum, ama aynı zamanda bir beyefendi olman gerekiyor ve bir beyefendi asla bir hanımefendinin-"

"Öyle miyim?" diye sordu dalgınlıkla.

"Ne yapıyorsun?" Germaine huysuzca sordu.

"Bir beyefendi mi?" Soru öncelikle Germaine'e yöneltilmiş gibi görünse de, gözlerini karısından ayırmadı. "Bunun doğru olduğunu söyleyebilir misiniz, Cernise?"

Cernise, Sterling Amca'nın ikisine de dikkatle baktığını uzaktan fark ediyordu, yüzünün kızarması ve aniden titremeye başlaması onu şüphesiz şaşırtmıştı. Kocasını küçük cilveli kızın önünde övmekten kaçındı ve ona elinden geldiğince diplomatik bir şekilde cevap verdi. "Siz de öyle değil miydiniz, efendim?"

Bu gerçeği açıklamam kesinlikle istenmezdi," diye karşılık verdi, sesi kendi kulaklarında zayıf çıkıyordu. "Yine de, arkadaşınızın yararı için karakterinizi övecek olsam, bunun nereye varacağını merak ediyorum." Yatağa mı? Cernise hüznle merak etti.

Onun gerginliğini hisseden Sterling Amca boğazını temizledi. "Charleston'da uzun süre kalmayı düşünüyor musunuz, Kaptan Birmingham?"

"Belki normalden biraz daha uzun süre, Profesör Kendall. Yakından ilgilenmem gereken önemli meseleler var." Bakışlarının adamdan Cernise'e kayması, bu önemli konuların başında Cernise'in geldiğini gösteriyor gibiydi önemli. "Daha uzun olmasa da yaz ortasına kadar burada olmalıyım."

Sterling'in şaşkınlığı her an biraz daha artıyordu. "Denize olan hayranlığınız azaldı mı?"

Geniş omuzları kısa bir omuz silkme hareketiyle kalktı. "Tam olarak öyle demezdim ama son zamanlarda beni çok rahatsız eden başka ilgi alanlarım var ve ayrılmayı düşünmeden önce bunların bir şekilde halledilmesini istiyorum."

Cernise onun fesihten bahsettiğinden emindi ama gecikme için onu suçlayamazdı.

Bir aydan uzun bir süredir evrakların gelmesini bekliyordu ve son zamanlarda gelmeyeceğinden şüphelenmeye başlamıştı. Beau'nun evliliklerindeki ayrılığı unutmuş olması pek mümkün değildi, ama o zaman, kendini Bir bekâr olarak, muhtemelen dünyadaki tüm zamana sahip olduğunu düşünüyordu. Aksini öğrense şok olurdu.

Germaine onun uzun süre kalacağı fikriyle kendinden geçmişti. "Oh, Beau, seni burada görmek çok güzel olurdu.

Charleston'da bir değişiklik olsun diye. Bu yıl Bahar Balosu'na katılmayı gerçekten seveceğini düşünüyorum.

Hâlâ müsaitim. Bunu daha sonra konuşabiliriz. Yine de her zaman diğer ülkelere yelken açmanın çok tehlikeli olduğunu düşünmüşümdür. Her gidişinde, geri dönüp dönmeyeceğini merak ediyorum.

Artık endişelenmeme gerek kalmayacak, en azından bir süreliğine."

"Atalarımız tehlikeden korksaydı, bugün bulunduğumuz yerde olacağımızdan şüpheliyim," diye cevap verdi Beau uzaktan, yine kadına doğru en ufak bir hareket yapmadan.

Cernise, "Umarım buradaki işleriniz sorunsuz ilerler, Kaptan," diye mırıldandı ve ona fesihlerinin kendisinin ayarlaması gereken bir şey olduğunu hatırlatmak için nazik bir dürtmeye karşı koyamadı. "

Belki de son zamanlarda o kadar meşguldünüz ki Bay Farraday'i unuttunuz."

"Bay Farraday?" Germaine kaşlarını şaşkınlıkla kaldırarak söze başladı. "Avukatı mı kastediyor?"

Kadın cevap vermedi, çünkü diğerlerinin hiçbiri ona aldırış etmiyordu. Sterling Amca yeğenine ve kaptana bakmaya dalmıştı. Beau'nun zayıf çenesi tehlikeli bir şekilde gerilirken Cernyse çaresiz bir hayranlıkla ona bakmaktan başka bir şey yapamadı. Şu anda ona o kadar soğuk bakıyordu ki, eğer alçak bir korsan olsaydı, Cernyse kendini koşarken bulabilirdi. Şu gerçeği görmezden gelemezdi Onu yine kızdırmıştı ama bunu nasıl yaptığından hiç emin değildi. Fesih hakkında konuşuyordu, değil mi?

Beau soğukkanlılıkla, "Bundan böyle Bay Farraday'ın her konuda hızlı davranacağından emin olabilirsiniz, Bayan Kendall," diye cevap verdi. "Şimdi ikinize de iyi günler." Amcasına sert bir selam vererek elini Germaine'in kolunun altından geçirdi ve büyük bir şaşkınlık içindeki yaratığa dükkâna kadar eşlik etti.

Sterling Amca kendi kolunu Cernyse'e uzatmadan önce bir an tereddüt etti. Dükkânın içinde gözden kaybolduktan sonra Cernyse boş gözlerle çiftin gittiği yöne bakmaya devam edince, Sterling Amca onun elini tuttu ve nazikçe dirseğinin kıvrımına soktu. Adam Cernyse'i yanına çekerken Cernyse cansız bir oyuncak bebek gibi kımıltısız yürüyordu. "Sana o kâğıtlar hakkında soru sormak istiyordum, hayatım. İstedığinin fesih olduğuna emin misin?"

Cernyse hâlâ şaşkınlık içindeydi ve adamın söylediği tek bir kelimeyi bile duymamıştı. Sadece kendini sert bir şekilde azarlayabildi.

Beau'yu sadece ondan uzaklaştırmakla kalmadı, doğrudan Germaine Hollingsworth'un pençesine düşürdü.

Onun söz konusu olduğu durumlarda, sadece tam bir ahmak rolü oynayabiliyormuş gibi görünüyordu. Aptalca davrandığında,

Hayatta gerçekten, umutsuzca istediği Şeyi elde etmek için sahip olduğu her Şansı sistematik olarak yok etti, kendi yıkımına ve sefaletine kararlı olduğu onun için çok açıktı.

Sanki sıkıntısını vurgulamak istercesine midesi garip bir Şekilde çalkalanmaya başladı. Hissettikleri karşısında tamamen Şoke olan Cernise hafifçe soludu ve ayaklarının üzerinde sallandı, dizlerinin üzerine çökmeye çok yaklaşmıştı. Sterling onun kolunu tuttu ve ani bir endişeyle ona baktı. Kadının solgun ve bitkin yüzü onu ikna etmeye yetmişti. Kiralık bir arabayı çağırmak için elini kaldırdı ve onu çabucak içeri aldı.

"Eğer böyle devam ederse, hayatım," dedi araba Arnavut kaldırımлі sokakta tıkırdarken, "beni grmen için ısrar edeceğim. hekim."

Cernise başını salladı ve gözyaşlarını saklamak için yüzünü pencereye doğru çevirdi. "Ben iyiyim. Gerçekten iyiyim. Sadece çok ısındım sanırım."

Amcası dışarıda havanın hiç de sıcak olmadığına dair bir Şeyler mırıldandı ama konuyu daha fazla uzatmadı. şüphelenmeye başlamıştı ve suçu Yzbaş Birmingham'ın üzerine atmaktan çekinmiyordu.

Eve vardıklarında Cernise izin istedi ve dinlenmek için odasına ıktı. Giysilerini ıkardı.

Yatağına uzanmadan önce elbisesini ve ayakkabılarını çıkardı. Huşu içinde ellerini yavaşça karnının üzerinde gezdirdi; burada belirgin bir kıvrım oluşmaya başlamıştı. O tek aşk gecesinden bu yana ne kadar zaman geçti? Dört ay, aşağı yukarı bir hafta? En azından bebeğin hareketlerinin güçlü ve emin olması için yeterince uzun bir süre. Tüm abaları O kısa olaydan sonra kendini Beau'dan uzak tutması boşunaydı. Tohumu çoktan verimli bir toprak bulmuştu,

Ve rahminde onun bir parçasını taşıyordu, muhtemelen saklamasına izin verilecek tek parçasını. İnsanların onun giderek büyüdüğünü fark etmeleri uzun sürmeyecekti. ve küçümseyici yorumlar fısıldamaya başladı. Yine de Beau'ya çocuklarının iyiliği için özgürlüğünden vazgeçmesi için yalvarmaya cesaret edemiyordu. Bu, kendi başına yapması gereken bir seçimdi.

Uzun ve uykusuz bir geceydi. Cerynise gecenin büyük bir kısmını anneliğe nasıl devam edeceğini düşünerek geçirdi. O Sonunda, tanınmayacağı ve kendine bir iş bulabileceği başka bir güney şehrine taşınmasının kendisi ve bebeği için daha iyi olacağına karar verdi.

Genç bir dulmuş gibi davranıyordu. Evliyken çocuk sahibi olmuştu, ancak bu birlikteliğin ölümü onu büyük bir yas içinde bırakacaktı. Yerleştikten sonra yeniden resim yapmaya başlayabilir ve daha önce yaptığı gibi eserlerini gizlice satmayı umabilirdi. İşler yolunda giderse, kendine bir hayat kurması uzun sürmeyecekti ve Ağustos ortasında bebeği doğmadan önce yerleşmiş olacaktı.

Ertesi sabah, artık bir zorunluluk haline gelen önlüğünü giyip aşağı indiğinde saat geç olmuştu. Amcası bir şeylerle meşgul olduğu için

Eski Yunanlılar hakkında bir kitap yazarken, onun genellikle çalıştığı çalışma odasında inzivaya çekilmesini bekliyordu. Çalışma odasının kapıları kapalıydı ve minnettarlık dolu bir iç çekişle mutfağın hemen dışındaki küçük sabah odasına girdi. Midesi son günlerde olduğundan daha sakin değildi ve uzun süredir devam eden

Mide bulantısı kısmen duygularının kabarmasından kaynaklanıyordu. Mide bulantısından muzdarip kadınları duymuştu.

Hamileliklerinin ilerleyen dönemlerinde, bu durumun kendi için geçerli olmamasını içtenlikle umuyordu. Çocuğunun iyiliği için kendini yemeye zorlaması gerektiğini bildiğinden, bir

tabağına küçük bir porsiyon yumurta ve bisküvi koydu ve Cora içeri girdiğinde çok az ilerlemişti.

"Affedersiniz, Bayan Cernise, ama bu paket bu sabah erken saatlerde size ulaştı."

Tekrar yalnız kaldıktan sonra bile Cernise sert parşömeden yapılmış büyük zarfın içindekileri incelemek için hiçbir çaba göstermedi. Dikkatle katlanmış ve kan kırmızısı balmumuyla mühürlenmişti, tam da bir avukatın gönderebileceği türden bir paketti. Hiç düşünmeden pencereye gitti ve bir süre bahçeye baktı. sonra evine döndü ve kendini yemek yemeye zorladı. Yavaş yavaş, paketi açmak için gereken cesaretle kendini silahlandırdı.

İçinde titizlikle bakır harflerle yazılmış bir tomar yasal belge vardı. Son sayfada da etkileyici görünümlü bir mühür ve birkaç imza için yer vardı. Bir tanesi zaten yerindeydi.

Koyu, ağır mürekkep Beau'nun tereddüt etmeden imzaladığını açıkça gösteriyordu. İlk sayfaya geri döndükten sonra sayfasının içeriğini okumaya başladı. Çok fazla hukuki terminoloji vardı ama hepsi aynı anlama geliyordu. Onlar hiçbir zaman karı koca olarak birlikte yaşamamışlardı. Bu nedenle gerçek bir evlilik var olmamıştı ve gelecekte de var olmayacaktı. Her ikisi de birbirlerine karşı her türlü yasal hak ve yükümlülüklerinden ebediyen vazgeçmeyi kabul etmişlerdir.

Sabah odasının içi çok sessizdi. Cernise yoldan geçen at arabalarının ve atların uzaktan gelen seslerini duyabiliyordu ama bunlar hayatının üzerindeki kara bulutları dağıtmaya yetmiyordu. Yapmak üzere olduğu şeyin en azından yasadışı ve büyük olasılıkla ahlaka aykırı olduğunu biliyordu, çünkü yemin etmek üzereydi

gerçek olmayan şeyleri. Kısa bir süre de olsa Beau ile karı koca gibi yaşamışlardı. Hamileliğinin Beau'nun haberi olmadan gerçekleşmiş olması hiçbir şeyi değiştirmiyordu.

Neredeyse üç aydır korktuğu şeyin doğru olduğundan artık hiç şüphesi yoktu, ancak yine de Doğmamış çocuğunu piçlikle suçluyordu, tüm bunlar kendisine bile açıklamakta zorlandığı özel bir onur duygusuna hizmet ediyordu. Önünde beliren uçurumun büyüklüğü Cernyse'in sinirlerini bozmuştu ama yine de geri adım atmayı reddetti. Kendini bir eşe ve aileye adamaya hazır olmadığını açıkça belirtmişken, Beau'yu asla iradesi dışında tuzağa düşürmeyecekti. Ne de tüm dünya onun deli olduğunu düşünse bile, kendi adil ve doğru olan duygusunu feda edecekti.

İntikam duygusuyla geri dönen mide bulantısına rağmen, Cernyse servis tahtasının üzerindeki kalem ve mürekkebe uzandı, ne zaman bir şeyler not etmek isteyeceğini asla bilemeyen bir bilginin alışkanlıklarına dalgın bir gülümseme bıraktı.

Elleri şiddetle titremesine rağmen kendini sıkıca tuttu ve özenle imzasını attı:

Beau'nun cesur beyanının yanında kendi beyanı soluk ve önemsiz görünüyordu, ama iş görecekti. Hızlıca zımparaladı, belgeyi kapattı ve zarfa geri koydu.

Bir an bile tereddüt etmeden Cora'yı çağırmak için zili çaldı. Kadın görüldüğünde, Cernyse
Yüzbaşı Birmingham'a acilen gönderilmesi ricasıyla zarfı ona verdi.

Aynı gün öğleden sonra erken saatlerde Cora, Sterling Amca'nın Cernyse'e atölye olarak kullanması için verdiği odaya geldi. Genç kadının boyaları, şövale ve deniz yolculuğundan kalma resimler ve eskizler odayı doldurmuştu. Sonuncuların çoğu

yerdeydi ve kız çalışma alanını düzenlemeye çalışırken duvara yaslanmıştı.

"Bayan Cernise, ön kapıda bir bayan var ve resmini yapmanızı istediği bir portre hakkında sizinle konuşmak istediğini söylüyor."

"Adını söyledi mi?"

"Hayır, hanımefendi. Sadece onu tanıyabileceğinizi söyledi."

Cernise kaşlarını çatdı, ziyaretçiyi tuhaf buldu ve ardından "Neye benziyor?" diye sordu.

"Oh, gerçekten güzel, bayan," diye temin etti hizmetçi.
"Küçük ve siyah saçlı."

"Oh, bu Brenna olmalı." Beau'nun kız kardeşinin işine gösterdiği ilgi Cernise'i başka biri olamayacağı konusunda ikna etti. Her şeye rağmen kız tarafından ziyaret edilmekten çok memnundu ve gülümseyerek misafirine oturması için bir yer açtı. "Lütfen ona atölyemi göster Cora ve bize çay hazırla."

Cernise oturup çay içerek sohbet edebilecekleri bir yer ayarlamakla o kadar meşguldü ki, birkaç dakika önce odada fazla ısındığında çıkardığı önlüğü giymek aklına bile gelmedi. Cora giymedi

'burnunun bir karış ötesindeki ayrıntıları fark edecek kadar iyi göremiyordu ve Cernise örtüsünü çıkarmakta hiçbir sakınca görmemişti. Görevini henüz tamamlamıştı ki, yumuşak bir tafta hışırtısı onu güzel ziyaretçisinin geldiğinin farkına vardırdı.

"Bu kadar erken geleceğini hiç tahmin etmemiştim, Brenna," dedi ve ziyaretçisiyle yüzleşmek için döndü. Germaine Hollingsworth'ün kapı aralığından ona sırtarak baktığını görünce, selamlama gülümsemesi bir anda dondu.

"Seni hayal kırıklığına uğrattığım için üzgünüm Cerynise," dedi esmer kadın, kara kaşlarını alaycı bir tavırla kaldırarak. "Beau'nun kız kardeşinin burada olmasını ne kadar çok istediğini anlayabiliyorum, ama ben Korkarım onun yerine benimle uğraşmak zorunda kalacaksın."

"Demek beni hatırlıyorsun," diye takıldı Cerynise, bol pamuklu önlüğünü bıraktığı tabureye doğru ilerlerken rahat görünmeye çalışarak. Üzerinde bir şal ya da başka bir koruyucu örtü olmadan İnsanların onu fark etmemesini ummak için hamilelik kalınlaşan beli ya da yuvarlaklaşan şekli. Tek yapmaları gereken ona yakından bakmaktı ve hamile olduğunu anında anlayacaklardı.

Germaine alaycı bir şekilde güldü. "Oh, evet, seni hatırlıyorum. İşile ve kendi arkadaş çevresiyle baş başa kalmak isteyen o ilkel küçük sanatçıydın. Sana ne derdik? Stilts mi? Yoksa Sticks miydi?" Güldü. küçümseyerek. "O zamanlar ikisi de uygun isimlerdi ama itiraf etmeliyim ki Cerynise, son görüşmemizden bu yana daha hoş bir görünüme kavuştun."

"O zaman bir portre hakkında bilgi almaya gelmediğinizi varsayıyorum."

Kadın resimlere bakmak için odada dolaşırken görkemli bir iç çekti. "Ben gerçekten

Ailem bir başkasıyla ne yapar bilemiyorum," diye karşılık verdi. "Geçen sefer en iyisini işe aldılar, biliyorsun ve Beau'ya seni sorduğumda her ne kadar yeteneğini övmek istese de, senin onların beklentilerini karşılayabileceğinden şüpheliyim.

Ama öğrendiğim bir şey varsa

Yıllar boyunca erkekler hakkında, tahmin etmeye istekliyim
Dün size aç bir şekilde baktı, resimleriniz üzerinde değil,
sizin şahsınız üzerinde tasarımları var."

Germaine önlüğe erişimini engelleyince Cerynise yana
döndü. "O zaman neden geldin?"

Germaine açık sözlülükle, "Seni Beau'dan uzak tutman için
uyarmak istedim," diye cevap verdi, "her ihtimale karşı.
Gördüğün gibi, onu bu fikre ikna eder etmez evlenmek
niyetindeyim ve bu arada, başka bir kadınla oyalanmasını
istemem.

onu evliliğe ikna etmenin avantajı." Bir denizci resmini
duvardan dışarı doğru eğmek için uzandı ve arkasına
gizlenmiş biraz daha büyük bir resmi görmeye çalıştı.
tanıdığı kişiyi görünce şaşkınlıktan nefesi kesildi.
evlenmeye niyetlenmişti. Her ne kadar bunu kabul etmese
de, portre Beau Birmingham'ın kazak ve yelkenli bir şapka
giymiş halinin heyecan verici bir benzeriydi
arkasında dalgalanıyordu.

Germaine, Cerynise'le yüzleşmek için döndü ama diğerinin
kendisine sırtını döndüğünü gördü. Öfkeyle

"Bunu ne zaman boyadın?" diye sordu.

Cerynise, Germaine'in şu anda elinde tuttuğu parçaya
baktı. Cansız tuvalden bile ona bakan o mavi gözler kalbinin
acıyla çarpmasına neden oldu. "Audacious'ta."

"Sen ne zaman Audacious'a bindin? " Germaine
alaycı bir tonda sorguladı. "Beau gemisini ziyaret etmenizden
hiç bahsetmedi."

Cerynise basitçe, "Ben gemide bir yolcuydum," diye açıkladı.

"Bu bir yalan! Beau asla yolcu almaz! Eğer alsaydı, gideceği yere kendim bilet alırdım."

Cerynise omuzlarını kısaca kaldırdı. "Ben bir istisnaydım."

"Bence hâlâ yalan söylüyorsun ve eğer öyleysen bunu öğreneceğim! Beau'yu benden çalamayacaksın, duydun mu?"

"O senin mi?" Tutkulu bir şeyin çoktan gerçekleşmiş olabileceği korkusu Cerynise'in yüreğini burktı. "Yoksa sadece umutlu mu davranıyorsun?"

"Bana bak! "

Cerynise kollarını göbeğinde kavuşturdu ve isteksizce kadının karşısına geçti. "Bakıyorum."

"Onu kendin için kazanmaya çalışmayı aklından bile geçirme. Senin gibi küçük bir kaltağın yoluma çıkmasına izin vermeyecek kadar uzun zamandır onun peşindeyim! Ve inan bana, eğer 'Sticks' ya da 'Stilts'in kötü olduğunu düşünüyorsan, bu senin adına başlatacağım söylentilerin yanında hafif kalacak."

"Gerçekten Germaine, kendini bir ziyaretten kurtarabilirdin. O adamı bir daha göreceğimden şüpheliyim."

Cerynise umutsuzca konuştu. Sanki onun bu sözlerini protesto ediyormuş gibi, bebek aniden rahminin içinde hareket etti. Ani keskin yuvarlanma onu tamamen hazırlıksız yakaladı ve nefesi kesildi, Kendini hatırlayıp aceleyle yüzünü çevirmeden önce bir anlığına elini karnına bastırdı.

Germaine'in gözleri hayretle açıldı. Bir düşüncüyü sağlamlaştırmak için yeterince şey görmüştü. Diğerinin yumuşakça toplanmış eteğinin altında fark edilebilen dolgunluk kesinlikle iffetli bir hizmetçinin doğal kıvrımı değildi, bundan emindi.

Ve o da Beau Birmingham'in

Daha bir gün önce szdğ küçük fahienin hamilelik durumu hakkında hiçbir ŗey bilmiyordu.

"Bu meseleyi hallettiğimize göre sanırım gitmeliyim. Gelecek ay Suzanne Birmingham'ın Beau ile niŗan balosuna katılacaksam yapmam gereken birkaç alışveriş daha var. Ta-ta."

Odaya girdiğinden çok daha neŗeli görünen Germaine, koridordan geçerek n giriŗe doğru ilerledi. Bu ziyaretini hiçbir ŗey için kaçırmazdı.

Çünkü artık elinde Cernyse'in itibarını yerle bir etmeye ve Beau Birmingham'ın kızı duyduğ aŗkı kle çevirmeye yetecek kadar yakıt vardı. Her ne kadar bir gün önce Beau Birmingham'la birlikte olacağından Bugün evinden uzakta, yarın onu ziyaret etmek için kendine mükemmel bir bahane bulmuŗtu.

Gün yeni ağarıyordu ama Beau çoktan kalkmıŗ ve giyinmiŗti, erken kalktığı için değil, yatağı bile gitmediğ için. İçindeki çalkantılar yüzünden uyumaktan vazgemiŗ, geceyi çalışma odasında volta atarak ve bol miktarda konyak içerek geirmiŗti.

Sonunda masasının arkasındaki sandalyeye yığılmıŗtı ve ŗimdi elindeki bir tomar kâğıda bakıyordu.

en üstte bırakılmıŗtı. Bu belgeler Cernyse'in imzalayıp kendisine iade ettiğ belgelerdi. Bir kez Onları Farraday'a iletteğinde, avukat her zamanki etkili yöntemiyle evlilik meselesini kesin olarak sonulandıracaktı.

Kalbini kemiren karanlık boŗluk giderek derinleŗirken Beau belki de bininci kez narin ama sarsılmaz imzayı inceledi.

Lanet olsun ona! diye hırladı zihinsel olarak. Onun işini bitirmeden önce bir an bile boşa mı nefes almıştı? Bir an için bile olsa alternatifini düşünmüş müydü? Hayır.

Elbette yapmamıştı, en azından Audacious'ta onu kızdırdığından beri yapmamıştı. Ve tüm bunlardan pişmanlık duyduğu için lanet olası bir aptaldı. Kadınların kesinlikle işe yarar yanları vardı, ama nadir istisnalar dışında bir erkeğin Onlar tatmin edilmesi gereken başka bir iştahı. Kendini açık bırakma konusunda gevşek davranmış, ona aşık olmuş, evliliklerinin devam etmesini istemişti ve şimdi bunun bedelini ödüyordu. Ama artık yeter! Artık Charleston'a haddini bildirecek bir ruh halindeydi.

Kendini kadınlara boğacak, onların içinde yuvarlanacak, şimdiye kadar hissettiği her dürtüyü ve daha fazlasını doyuracaktı. Uyuşana kadar durmayacaktı!

bozguna uğratmak için izlenecek muhtemel yol konusunda karar verdi.

Cernise düşüncelerinden sıyrılınca Beau masasından kalktı ve ön pencerenin önüne gitti.

körfezde. Bay Oaks deniz kıyısında yeni yükler aramaktan döner dönmez yeni bir sefer için hazırlıklara başlayacaktı.

Uzak limanlara yelken açmak, içinde hâlâ zonklayan vicdan azabını hafifletmeye yardımcı olacaktı. Ne de olsa Charleston'da kalması için artık bir neden kalmamıştı. Birkaç gün içinde Cernise artık onun olmayacaktı.

Ağır bir iç çekişle çalışma odasından çıktı ve ağır adımlarla üst kata çıktı. Artık nihayet dinlenebileceğini düşünüyordu ama bunun tek nedeni uyanık kalamayacak kadar bitkin olmasıydı.

Geniş yatak odasından geçti ve soyunma odasına girdi. Tıraş sehпасının üzerindeki aynaya baktı. Bir gecede yanaklarını koyulaştıran büyümeden kesinlikle kurtulması, ağzındaki kötü konyak tadını temizlemesi ve saçlarını yıkayıp tarayarak bir düzene sokması gerekiyordu. O

Bir gece önce kendisi için hazırlandığından beri dokunulmamış olan banyoyu gördü. Artık soğuktu ama bu çok muhtemelen ona iyi gelecekti. Belki de onu kendine getirirdi.

Bir an içinde göğsüne kadar soğuk suya gömülmüş, başını devasa küvetin kenarına dayamıştı ama orada bile Cerynise'in hayalleri sürekli gözünün önüne geliyordu. Özellikle favori bir anısı yoktu, çünkü hepsi duyularını harekete geçiriyordu. Yine de, eğer bir seçim yapmak zorunda kalırsa

Diğerleri arasında en önemlisi, evlilik yeminlerinden sonra onu öpücüklere boğduğu andı. Ona şehvetli ve tahrik edici bir şekilde nasıl öpüşüleceğini öğretmek onun için çok tatmin edici bir deneyim olmuştu. Sonra, bir de onun kadınsı yumuşaklığını okşadığı o an vardı.

ince bakire etinin kolay geçişi engellediğini gördü.

Kendisinden önce başka hiçbir erkeğin orada bulunmadığını fark etmek kalbini ısıtmıştı. Ve tabii bir de kadının tutkuyla altında yükseldiği, yumuşak soluklarının zihnini doldurduğu ve tırnaklarının sırtını tırmaladığı o rüya vardı....

Beau yine aynı şeyi yaptığını fark ederek aniden küfretti. Hayatı boyunca onu düşünmeden edememişti! Gerçekten de! Onunla ilgili her anı kendi canı kadar değerli görünüyordu.

Yarım saat sonra yatak örtülerini çırparak indirdi ve yatağına çırılçıplak uzandı. Uyku çok çabuk gelmişti, ama nihayet rahatlamaya başladığında bile zihninin gözünde hayal gücünden yarattığı ve o zamandan beri beslediği görüntüyü, Cerynise'in yatağında oturduğunu gördü. Yatağının yanında topuklu ayakkabılarını giymiş, yuvarlak göğüsleri yatağın hafifçe parlayan ışığının altında kendine has bir parıltıyla parlıyordu. asılı fener.

Sterling Kendall her zamanki saatinde kalktı ve giyindi. Yunanlılarla hiçbir ilgisi olmayan bir düşünce silsilesini takip ederken dalgındı. Odasından çıktığında koridorda yeğeninin kaldığı yatak odasına doğru ilerlerken, hâlâ onu nasıl sorgulayacağını düşünüyordu. Kapalı kapısının önünde durakladığında ilk olayı hatırladı Cerynise'i ilk kez gördüğünde, henüz iki günlüktü.

Kendisi de çocuksuzdu ve öyle kalmaya mahkum olduğundan şüpheleniyordu. küçük yaratık ve umutsuzca aşık oldu.

Yıllar boyunca, onun alışılmadık derecede düşünceli, zeki bir çocuk olarak büyümesini izlemiş ve başarılarından büyük zevk almıştı. Sevgili ağabeyi ve yengesini vaktinden çok önce aramızdan alan trajedi baş gösterdiğinde, babalık deneyiminin eksikliğinden dolayı umutsuzluğa kapılmıştı. Bunun dışında onu evine götürdüğünde ne yapacağını bilememişti. Geride bıraktıkları değerli kız. İyi kalpli Lydia bir nimet olduğunu kanıtlamıştı ama yine de son beş yılda Cerynise'in İngiltere'de kendisiyle yaşamasına izin vermesi için yalvarmasına boyun eğdiğine pişman olduğu zamanları sayamıyordu. Yeğeninin dönüşü, yeni bir kederin hemen ardından gelmiş olsa bile onu sevinçle doldurmuştu. Yine de, tüm bunlara rağmen, bir şeylerin çok ama çok yanlış olduğu gerçeğini artık görmezden gelemezdi.

Kitapları ve bahçesiyle yetinen sade bir adamdı ama yine de kimsenin onu dünyadan habersiz sanması hata olurdu. Kendisinin tecrübe etmediği şeyleri -ki bunun çok fazla olduğunu kabul ediyordu- başkaları tecrübe etmişti. Üstelik bu konuda yazacak kadar da düşünceliydiler. Çalışmaları sayesinde insan doğası hakkında hatırı sayılır bir bilgi birikimi edinmişti. Cerynise ve Beau Birmingham arasındaki gerginliği, ülkeye döndükten sonra onları birlikte gördüğü iki olayda kesinlikle gözden kaçırmamıştı.

Charleston. Cerynise'i evinin önünde bulmak için kapısını açtığı anda ne yaptıklarından da tamamen habersizdi; tüm bunlar, yeğeninin evlilik olmadığına dair onu ikna etmeye devam ettiği bir birlikteliğe rağmen olmuştu. Bunun sadece bir evlilik olduğuna inanabilirdi.

Kaptanın ısrar ettiği bir şeydi bu, çünkü aklı başında hiçbir genç kadın kocası olmadan yeğenini bekleyen gelecekle yüzleşmek istemezdi.

Sterling her ne kadar korkularının yersiz olduğunu ummak istese de, Cerynise'le yüzleşmeyi bir an daha erteleyemezdi. Kararlı bir nefes alarak, elini kaldırdı. kapıyı çalmak için.

Hemen durdu, odadan gelen garip bir ses duyunca yüzünde şaşkın bir ifade belirdi. Bir dakika sonra ses tekrarlandı. Tam kapıyı iterek açmak üzereydi ki gerçekte neler olduğunu anladı. Cerynise mide bulantısının neden olduğu tepkilerden muzdaripti.

Yeğeninin sadece nahoş bir şey yediğine kendini ikna etmek için hiçbir girişimde bulunmaması Sterling'in karakterinin bir göstergesiydi. Omuzları Eli aşağı inip yumruk haline gelince doğruldu. Onu rahatsız etmeyecekti; artık bir anlamı yoktu. Onun işi Beau Birmingham'la.

Mösyö Philippe ön kapıdan gelen çağrıya cevap verdiğinde neredeyse kuşluk vaktiydi ve güzel ziyaretçiye, "Affedersiniz matmazel. Le Capitaine kimseyi beklemiyordu. Sanırım hâlâ üst katta."

"Kahya sen misin?"

Philippe bu fikre güldü. "Oh, hayır, matmazel. Ben le capitaine'in şefiyim, Mösyö Philippe Monét. Hiçbir yerde

Ŗu anda sadece bir uŖak var ve o da mutfağımda yerleri fırçalamakla meŖgul."

Germaine Hollingsworth çok ŖaŖırmıŖtı. Beau kuŖkusuz ne kadar zengin olursa olsun, evinde tam bir hizmetkâr kadrosundan daha azının bulunduğunu hayal etmekte g¼c¼l¼k çekiyordu. O da

metres olduğu anda kesinlikle tam bir ¼r¼n yelpazesi talep etti. Merakla bir a¼ıklama aradı. "

B¼ylesine m¼kemmel bir eve sahip olup da onu korumak i¼in yeterli yardım alamamak olduk¼a tuhaf değil mi?"

"Oh, yakında iŖten ¼ıkarılanların yerine hizmet¼iler gelecek, matmazel."

Philippe a¼ıkladı. "Ama hen¼z gelmediler." Omuz silkerek ekledi: "Diğerleri çok gevŖek davrandılar. Capitaine uzaktaydı. Eve beklenmedik bir Ŗekilde geldi ve sadece hizmet¼isini ¼alıŖırken buldu."

Philippe boğazına doğru bir hareket yaptı. kafalarının omuzlarından ayrılmıŖ olduğuunu d¼Ŗ¼nd¼r¼yordu. "Burada iŖleri ¼abucak bitti."

"Kaptan Birmingham'ın hi¼ k¼lesi yok o zaman?" "Oh, hayır, matmazel. Le capitaine'in yok."

Tatlı tatlı g¼l¼msedi. Bu da deđiŖecek, diye karar verdi. Kibarca rica etti, "Kaptana Bayan Germaine Hollingsworth'un burada olduğuunu ve eğer bir dakikasını ayırabilirse kendisiyle konuŖmak istediğini s¼yler misiniz? an."

"Oui, mademoiselle." Philippe elini içeri doğru uzattı.
"Beklemek için salona gelmez misiniz?"

"Memnun olurum." Germaine onu ön odaya kadar takip etti ve onun daveti üzerine kanepeye oturdu.

Birkaç dakika sonra Beau pantolon, gömlek ve bileklere kadar uzanan siyah botlarla aşağı indi.

Ruh hali pek iyi olmadığından kaşları çatıktı, çünkü bir saatten fazla Philippe yatak odasının kapısına vurmadan önce uyumuştı. Zaman zaman Germaine'i eğlenceli buluyordu, her ne kadar akli başından gidene kadar durmadan gevezelik ediyor gibi görünse de. O da Bu açıdan onu biraz sıkıcı bulduğunu da tahmin ediyordu. Aslında, düşününce, onun yararına nazlanarak söylediği tüm o anlamsız gevezeliklerden nefret ediyordu.

"Oh, Beau, umarım seni rahatsız etmemişimdir," diye endişeyle mırıldandı Germaine, tatlı bir pişmanlık ifadesiyle ayağa kalkıp onun yanına giderken. "Şalımı arabanızda unutmuşum.
ve ona sahip olamadığım için çok üzgünüm. Şoförünüzden onu benim için getirmesini rica edebilir misiniz?"

"Elbette," diye cevap verdi, neden Philippe'ten de aynı şeyi yapmasını istemeyi düşünmediğini merak ediyordu. Şefi mutfağın dışında beklerken buldu ve onu ayak işlerine gönderdi, sonra da Ön oturma odasına döndü; misafiri şimdi şöminenin üzerinde asılı duran Cesur'un resmini inceliyordu.

"CK?" Germaine merakla ona baktı. "Cerynise Kendall'ın kısaltması mı?"

"Evet, onun resimlerinden biri," diye cevap verdi, gözlerini kaçırarak. bakışlarını yağdan ayırdı. Tabloyu ne kadar sevse de, biliyordu ki

Bundan böyle ona her zaman, kalbini sıkı sıkıya ele geçirmeyi başaran genç kadını hatırlatacaktı.

"Onun çalışmalarını çok takdir ediyor olmalısınız ki
"Germaine daha fazla bilgi edinmek umuduyla nazikçe dürttü.

"Bunun gemimin mükemmel bir benzeri olduğunu düşünüyorum."

"Anladığım kadarıyla İngiltere'den yaptığınız son yolculukta sizinle birlikte denize açılmış."

Beau, Germaine'in bu bilgiyi nereden aldığını merak ederek etrafına bakındı. Açıkça sormaktan çekinmedi. "Bunu nereden biliyorsun?"

"Ah, Cerynise dün onu amcasının evinde ziyaret ettiğimde bana söyledi. Gördüğünüz gibi, bu konuda yanılmışım.

Onu tanıımıyordum ve sonunda bir dönem aynı akademiye gittiğimizi fark ettiğimde ondan şahsen özür dilemek istedim."

Beau hafif bir alaycılıkla, "Çok naziksiniz," dedi. Söz konusu akılsız bir aptal değildi.

Bazı kadınların kurnazlıklarını sezebiliyordu. Germaine'in söyleyecek daha çok şeyi olduğunu ve güllesini fırlatmak için uygun anı beklediğini hissedebiliyordu. yıkıcı bir hassasiyetle teslim edilecekti. "Cerynise'i nasıl buldun? İyi miydi?"

Germaine güzelce omuz silkti. "Oh, sanırım öyle, ama bilirsiniz, onun durumunun ilk evrelerinde kadınlar nasıldır... şey, bilirsiniz..."

Beau merakla ona baktı, aklını kaçııp kaçırmadığını merak ediyordu. "Hayır, bilmiyorum."

Germaine kızarmayı başardı. "Bayanların kullanmaması gereken o kelimeyi biliyorsun..." Sesini fısıltıya kadar alçalttı. "Hamilelik..."

İnançsızlıkla alay etti. "Bu çok saçma!"

Germaine, "Hayır, değil," diye karşı çıktı ve alçak sesle daha fazla sır vermek için yanına eğildi. "Onu kendim gördüm."

Oldukça güzel yuvarlanıyor. Tahmin yürütecek olursam, eğer bir günlüğe en az üç ya da dört aylık olduğunu söyleyebilirim. Eminim çok yakında dedikoduları duyacaksınız. Böyle genç ve bekâr bir kadın ilk aylardan sonra durumunu pek saklayamaz ve Cerynise o kadar ince ki her şişkinliği belli oluyor."

Beau'nun şoktan nutku tutulmuştu. Dört ay önce ağır hastaydı ve aklını kaçırmıştı. Ve onunla sevişirken aklından çıkmayan anılar da tam olarak o zaman başlamıştı. Düşüncelere dalmış bir halde arkasını döndü ve uzak duvara dayalı büyük dolaba gitti. Orada kendine kristal bir sürahidan bir içki doldurdu, bileğinin bir hareketiyle onu yere attı ve sonra ürperdi özellikle sevdiği bir şey olmadığını fark etti.

"Beau, iyi misin?" Germaine endişeyle sordu. Özel hayatında aşırı içmeye alışkın olan babası bile, Günün ilk içkisini içmek için öğle yemeğinden sonrasını bekledi.

Beau bir şeylerin ters gittiği düşüncesine gülmek istedi. Germaine'in Cerynise'in itibarını yerle bir etmek için geldiğini biliyordu ama Germaine az önce yanlış kişi. "Evet, ama bu fikre alışmam biraz zaman alacak."

Misafiri onunla yüzleştiğinde hâlâ bu ifadeyi çözmeye çalışıyordu. Sonunda nafîle çabasıdan vazgeçtiğinde, "Neye alışmaya?" diye sordu.

"Neden, baba olma fikrine."

Germaine'in çenesi, "Ne demek istiyorsun Beau?" diye soluk soluğa kalmadan önce büyük ölçüde düştü.

"şok oldum ama sanırım söylediklerinize bakılırsa baba olacağım."

"Sen... ve Cernise Kendall?" Çenesi daha da sarktı, ağzını bir parmak kadar açık bıraktı. geniş ağızlı bir bas. Kadın dehşetle ona baktı. "Yani sen onun piçinin babası mısın?"

."

Beau bir anda, "Yani karım ilk çocuğumuza hamile," açıklamasını yapabildiği için çok mutlu oldu.

Germaine'in cevabı ancak fısıltı halindeydi.

"Evli olduğunu bilmiyordum...."

Geniş omuzlarını silkti. "Charleston'da çok az insan biliyordu. Mürettebatım bunu biliyordu elbette. Cernise ve ben Anlamayacağınız nedenlerden dolayı bunu bir sır olarak saklamak istedim ama sanırım artık yapacak bir şey yok. Anlatmak zorunda kalacağım."

"Ama ne zaman evlendiniz...?" Germaine hayatında ilk kez gerçek bir baygınlığa çok yakın hissediyordu.

Beau ona, "İngiltere'den yola çıkmadan birkaç gün önce," diye bilgi verdi. Kadın ne kadar süreceği konusunda yanılmasın diye

"Ekim ayı sonlarında, yaklaşık beş ay kadar önce" diye ekledi.

"Buna inanmakta güçlük çekiyorum." Germaine daha güçlü bir ifade kullanırdı ama Beau Birmingham'ın kendisine yalancı denmesine Cerynise kadar tahammül edeceğini sanmıyordu. "Bu hiç mantıklı değil.

Onunla evliliğinizi neden bir sır olarak saklıyorsunuz?" Germaine'in şüpheciliği düşündükçe daha da güçlendi. "Onu bir skandaldan kurtarmaya çalışarak sadece centilmenlik yapıyorsun."

"Beni çok fazla düşünüyorsun Germaine, ama eğer Şüpheleriniz varsa biraz bekleyin." Beau koridoru geçerek çalışma odasına gitti ve masasının çekmecesinden Bay Carmichael'ın kendisine verdiği evlilik belgesini çıkardı. Geri döndüğünde belgeyi kadına uzattı. Böyle bir kanıt göstermek için zaman ayırması sadece Cerynise'in yararınaydı. Aksi takdirde, kadının ölene kadar merak etmesine izin verirdi. "Gördüğünüz gibi, her şey usulüne uygun olarak imzalanmış ve belgelenmiş; tarihe dikkat ederseniz, aynen söylediğim gibi olduğunu göreceksiniz."

Germaine parşömeni parçalamak için çok istekliydi. küçük parçalar. En altta Cerynise'inkiyle birlikte onun adının da karalandığını görünce öfkeyle çılgılık atmak istedi. Parşömeni yavaşça indirdi ve kaşlarını çatarak ona baktı. "Bu çok ilginç Beau."

"Evet," diye kabul etti ve belgeyi onun elinden aldı. En az iki gündür ilk kez gülümsedi. "Ama artık ortaya çıktığı için oldukça rahatladım. Tabii ki, bu konuda bazı değişiklikler yapıldı...."

"Ne tür değişiklikler?" diye sordu, hoşuna gideceğini umarak.

"Bunları karımla konuşmam gerekecek." Beau salonun kapısına doğru adım attı ve koridora seslendi. "

Philippe, dışarı çıkıp Thomas'tan arabamı hazırlamasını isteyebilir misin?"

"Oui, Capitaine."

Beau salona döndü ve Germaine'in koluna girdi, ona ön kapıya kadar eşlik etti. "Şimdi, kabalık etmek istemem ama çok fazla zaman geçmeden yola çıkmam gerekiyor. Umarım bana müsaade edersiniz."

Ne olduğunu anlayamadan Germaine, hiç açılmadan kapatılmış olan ön kapının önünde duruyordu.

önsözünü geride bıraktı. Hayatı boyunca hiçbir evden bu kadar çabuk tahliye edilmemişti ve muhtemelen bir daha da edilmeyecekti.

Sterling Kendall, Charleston'ın en zengin deniz kaptanlarının ve tüccarlarının evlerinin bulunduğu zarif arnavut kaldırımlı sokakta, tepesinde kararan bulutları düşünmek için durakladı. Bunun dışında bir şey yapmadı. Germaine'in yarım saat önce ayrıldığı adresten uzaklaşırken tereddüt etti. Bir Fransız ona kaptanın az önce ayrıldığını söylemişti ama daha önce Sterling o sabah evinden ayrılırken, bir sonraki hareket tarzının ne olacağına çoktan karar vermişti. Şimdi planı kendi iradesiyle ortaya çıkıyor gibiydi.

Elini sallayarak yoldan geçen bir arabayı durdurdu. Sterling içeriye yerleşmeden önce şoföre tanınmış bir çiftliğin adını söyledi. Yolculuk bir saatten az sürecekti ve ne yapacağından hiç emin değildi.

kabulü sona erecekti ama şimdi ne yapması gerektiğinden hiç şüphesi yoktu.

On üç

Beau'nun resmi şövalenin üzerinde seçkin bir yere kaldırılmıştı ve Cernise'in yalnızlığında çayını yudumlarken bakışları oraya odaklanmıştı
Stüdyo. Karşısında gerçek bir erkeğin oturmasını ne kadar arzuladığını kimse bilmiyordu ama bu artık asla olmayacaktı. Muhtemelen Germaine'in kocası olacaktı ve şüphesiz güzel, siyah saçlı çocukları olacaktı.
babalarının soyadını alma hakkına sahip olacaktı.

Cernise gözyaşlarını sildi ve derin bir nefes alarak bir daha ağlamamaya karar verdi, en azından bir an için... hatta umarım iki an için. Cora dışarıdaydı ve kıyafetleri inceliyordu. Çıkan rüzgârla birlikte, küçük dallar ve ölü dallar sürekli olarak pencerelere savruluyor ya da çatıya düşüyordu. Gürültü Cernise'i ürkütmeyi bırakmıştı, çünkü o çok daha üzerlerine doğru gelen fırtına konusunda endişeliydi. Kara bulutlar tepelerinde dolaşmaya devam ettikçe ve şimşekler gökyüzünde pürüzlü çizgiler halinde cızırdadıkça korkusu da kasvetiyle birlikte derinleşti.

Uzaktaki gök gürültüsünün sesi giderek artarken, ışık parıltıları da gökyüzüne doğru ilerliyordu.
Şehir. Uçuşan molozların evi bombardımana tutmasıyla, etrafı farklı seslerden oluşan vahşi bir kakofoni ile çevrilmişti, o kadar ki uzaktaki bir tıkırtıyı araştırmak için bile motive olamadı. Bir dakika önce benzer bir sese cevap vermişti Gürültü üzerine bir ziyaretçi olup olmadığına bakmak için ön kapıya gittiğinde, kırık bir dalın dik çatıdan aşağı sallandığını gördü.

Yine de tüm bu kaostun ortasında, inanılmaz bir şekilde, keskin bir farkındalık onu sardı ve Cernyse'in elini indirmesine neden oldu

Çay fincanını titreyerek tabağına koydu. Dönüp arkasındaki koridorda tanıdık bir figür aramak istedi ama bu zorlama fikrin ne kadar aptalca olduğunu biliyordu. Orada kimse olamazdı. Beau Birmingham hayatından bir anda çıkıp gitmişti.

Bir mumu söndürmek. Gerçekten de, eğer başka bir şehirde yaşamaya başlarsa, muhtemelen birbirlerini bir daha asla göremeyeceklerdi.

Gözyaşları görüşünü bulanıklaştırdı ve onları durdurmaya çalışsa da, hızla tüm bedenini sarsan sert hıçkırıklara dönüştüler. Acı dolu bir sızlanmayla

Çay fincanı ve tabağını bir kenara bıraktı ve kollarını masanın üzerine koyarak yüzünü onların arasına gömdü. Acı acı ağlıyor, üzüntüsünün şiddetiyle omuzları titriyordu.

Yanındaki masaya çarpan yumuşak bir ses Cernyse'i irkiltti ve keskin bir solukla arkasına yaslandı, gözyaşları o an için unutulmuştu. Ne olduğundan tam olarak emin değildi ama gözlerindeki nemin bir kısmını kırıştırabildiğinde, yırtılmış küçük bir kâğıt yığını gördü.

tek tahmin, eskiden bir tomar olan belgelerin kalıntılarıydı. Merakla bir tanesini aldı ve kendi belgesini gördü.

Bir bölümde Beau'nun, diğerinde Beau'nun imzası vardı. Sonra fesih kelimesini gördü. Bu olabilir miydi?

Ama nasıl...?

Sandalyesinin arkasına tutunan Cernyse koltuğunda döndü ve uzun boylu, geniş omuzlu bir adamın kapı aralığından kendisine doğru ilerlediğini gördü. Gözlerini kırıştırdı ve umutsuzca gözyaşlarına boğuldu ve titreyen uzuvlarına rağmen bir şekilde kendini ayağa kaldırmayı başardı. altından çekilmekle tehdit ediyordu. Sonra Beau'nun gülümseyen yüzünü ve kendisine doğru uzattığı kollarını gördü.

Cennet ona açıldı. Bir anda onun kucağına uçtu ve ayakları yerden kesildi. Kollarını onun boynuna sıkıca doladı. Çılgınca gülüyor ve ağlıyor, onun yüzünü kendinden geçmiş öpücüklerle kaplıyordu.

Sonra adamın araştıran ağzı onunkini yakaladı ve dudaklarla dillerin vahşi, aç bir buluşmasına dönüştü. Cerynise'i kendisine sımsıkı saran ve odanın ortasında yavaşça bir daire çizerken Cerynise'in sevinçten bayılmasına neden olan arayışı tüketmek. Sonunda nefes almak için geri çekildi.

"Ah, seni çok özledim!" diye fısıldadı, dudaklarını alnında gezdirdi, zayıf burnundan aşağı indirdi ve bir kez daha ağzına bastırdı.

"Evrakları neden imzaladın?" Beau ağlamaklı, tuzlu öpücükleri arasında boğuk bir sesle sordu.

Cerynise kollarının arasında geriye yaslanarak ona baktı. "Benden istediğini sanıyordum."

"Asla!"

"Hiç mi?" Şaşkınlıkla kaşlarını çattı. "Ama neden... neden onları imzaladınız?"

"Çünkü onları talep ediyor gibi görünüyordunuz."

"Ama bunun tek nedeni, daha fazla beklersek evliliğinizi iptal ettiremeyeceğinizi bilmemdi."

Yutkundu, ona söylemek üzere olduğu şeyle mutluluklarını mahvetmemeyi umuyordu. "Hastalığın sırasında benimle seviştiğini hatırlamadığını biliyorum ama birlikte bir bebek yaptık Beau ve durumum giderek kötüleşiyor. fark edilebilir."

Beau onu ayağa kaldırdı ve ön tarafı pencerelerden süzülen fırtınanın kararttığı ışığa karşı siluet haline gelene kadar çevirdi. Elleri

Karnının hafifçe kıvrılması ve onun tepkisini merakla beklerken, adam önce sırtmaya sonra da kıkırdamaya başladı. "Birçok kez sana tüm bunları hayal mi ettiğimi yoksa gerçekten seninle sevişip sevişmediğimi sormak istedim. Bazı parçalar hatırladım

Ama yarı korkuyla hayal kuruyordum ve sorularımın sizi bir şehvet düşkünü olduğuma ikna edeceğini hayal edebiliyordum."

"Görünüşe göre evliliğimiz kendi suskunluğumuz yüzünden sık sık sekteye uğruyor." Cerynise ona bakarken başını yana eğdi. "Aslında Germaine'in bana şöyle bir baktıktan sonra buradan ayrılışına bakılırsa, haberi vermek için hemen seni arayacağını düşünmüştüm."

Beau kollarını karısının ince omuzlarına doladı ve onu tekrar kendine çekti. "Evet, öyle yaptı ama bana sadece seni evliliğimizde tutmak için ihtiyacım olan kanıtı verdi. Çocuğumu taşıdığını daha önce bilseydim, seni asla feshe rıza göstermiştir."

"Özgürlüğünü kaybetmek anlamına gelse bile mi?" diye ürkekçe sordu.

Beau, "Özgürlüğün canı cehenneme," diye karşılık verdi ve ardından kesin bir ifadeyle, "Evlendikten kısa bir süre sonra bekâr olarak özgürlüğüme olan tüm ilgimi kaybettim. Seni sürekli olarak karım olarak istemeye başladım ve bundan sonra da böyle olacak."

"Oh, bu beni ne kadar mutlu ediyor!" Cerynise sevinçle haykırdı, kollarını onun beline doladı ve yakınına sokuldu.

"Amcan burada mı?" diye sordu, yanağını kızın saçlarına bastırarak.

"Hayır, gideli birkaç saat oldu ve ne zaman döneceği konusunda hiçbir fikrim yok."

"O zaman eşyalarınızı toplamayı bitirdiğimizde burada olmazsa ona bir not bırakırız."

Cerynise tekrar geri çekilerek onun güneşten bronzlaşmış yüzüne baktı. "Beni nereye götürüyorsun?"

"Evim! Evimiz, ait olduğun yer." "Ve benim boyalarım..."

"Her şeyi alıyoruz. Dışarıda arabam var. Bizi bekliyor ve yağmur başlamadan önce buradan ayrılmak istiyorum." Onu serbest bırakmak konusunda ne kadar isteksiz olsa da, onu eve götürmek konusunda daha da endişeliydi. "Nerede senin sandıklar?"

"Üst kattaki odamda."

Beau onun elini tuttu. "Göster bana."

Cerynise çok geçmeden ona üst kata kadar eşlik etti, bu tırmanış evlilikte küçük bir yakınlaşmaya izin verecek kadar uzundu. İnce elini, göğsünün gerginliğini inceleyen çok daha büyük elinin üzerine koyarak ona gülümsedi. "Gördüğüm kadarıyla hâlâ kızıyorsunuz."

"Evet," diye onayladı boğuk bir sesle, onun bakışlarıyla buluşarak. O

Kara kaşlarını sorgularcasına kaldırdı. "Kocalık haklarımı kullanmama karşı herhangi bir argümanınız var mı?"

"Hiç de değil efendim," diye mırıldandı gülümseyerek, kendi elini adamın önünde gezdirirken, uyandırdığı ani zevk karşısında adamın nefesini tutmasına neden oldu.

"Birkaç karılık zevkimi de tatmin edebildiğim sürece."

Büyük ölçüde rahatlamış olan Beau onun boynuna

sokuldu. "Elbette, Madam, ama amcanızı şok etmemek için burada oyalanmayalım. Sterling'in aklı başından gitti."

Yatak odasına girdiklerinde giysilerini toplamaya başladılar ve kısa süre sonra Beau bavullarını merdivenlerden aşağı indiriyordu. Bir kez daha yatak odasına döndüğünde, onu ağır çantalarından birini kaldırmaya çalışırken buldu. Hemen onu rahatlattı.

"Madam, ister inanın ister inanmayın, ben bu işi yapabilecek kapasitedeyim.

Bana bir şans verseydin, topladığın her şeyi getirirdim," diye nazikçe azarladı. "Bundan sonra çocuğumuzu düşünmek ve kendini zorlamaktan kaçınmak zorunda kalacaksın. Şimdi, ben diğer tablolarını ve malzemelerini getirirken, sen de amcana bir not yazıp feshin iptal edildiğini ve bundan böyle benimle yasal eşim olarak yaşayacağını söyleyen iyi olur."

Cerynise sırtışını bastırmak için hiçbir girişimde bulunmadı. "Hay hay, Kaptan!"

Beau kendi geniş sırtışının üzerine ona bir göz kırptı. "Aferin kızıma."

Bir saatten kısa bir süre içinde arabaya binmişler ve hızlı adımlarla yola koyulmuşlardı. Evlerine vardıklarında Beau karısını aşağı indirdi ve Cerynise eve bakmak için durakladığında omzuna bir sandık aldı. Şu anda yapının etrafındaki birkaç büyük ağaç rüzgârın etkisiyle savruluyordu ama Cerynise kocası yanındayken rüzgâra pek

aldırış etmedi. Georgian tarzı büyük bir malikâneydi ve ferforje bir duvarın arkasında hoş bir bahçeyle çevriliydi.

Demir it, hem mahremiyeti hem de dinginliği sağlamak için sokaktan oldukça geride konumlandırılmıştı. Tahtalar beyaza boyanmış, pencerelerin her iki yanındaki panjurlar derin bir

orman yeşili, n kapı ise tam yelkenli bir gemiyi tasvir eden kesme kristalden bir fanusun altında beyazla süslenmiş aynı renkтейdi. Konutun tamamı, ona bir gemi Charleston'ın işlek rıhtımlarına sadece kısa bir yürüyüş mesafesinde olmasına rağmen kırsal bir araziydi.

Cerynise kocasına gülümsedi. "Oh, Beau, kendimi eve, şatoya getirilen bir prenses gibi hissediyorum."

"O halde, hanımefendi, sizi krallara layık bir şekilde içeri almalıyız," diye cevap verdi ve sandığı ucuna yerleştirip Thomas'a işaret etti

Diğerlerini getirmek için. Beau geri döndüğünde karısını kollarına aldı ve yağmur şiddetle başlarken onu hızla kapıya kadar taşıdı.

Girişte onu ayağa kaldırdı. "Neden Thomas ve ben eşyalarını taşırken sen de biraz etrafa bakmıyorsun? Eğer sorun olmazsa, resimlerini ve yağlıboya tablolarını çalışma odama koyacağım. Eğer ışık miktarını uygun bulursan orada alışabilirsin."

"Ama bunu yaparsam sizi rahatsız etmiş olmaz mıyım?"

"Yapabilirsin, ama sadece ikinci favori eğlencemi yapacağım için... seni izleyeceğim."

Cerynise kıkırdadı. "İlkinin ne olduğunu sormama

gerek yok." "O da yakında gelecek," diye söz verdi

ona içtenlikle.

En büyük bavuluyla uğraşan Thomas'a kapıyı açmak için koştu. Sonra Beau ve şoför bagajının geri kalanını almak

için arabaya dönerken o da etrafındaki zengin ve zevkli eşyalara baktı. Cernise

iç mekanı beğenmemesini hayal bile edemezdi, çünkü Beau kendi başına olağanüstü yeteneklere sahip bir sanatçıydı.

Zarif mobilyalar ve dekor konusunda keskin bir gözü vardı ve bu yeteneğini iyi kullandı. Beyaz, gri ve beyazın tonlarında alacalı mermerden güzel bir zemine sahip bir giriş holü

eflatun, daha geniş ve havadar bir orta salona açılıyordu; burada cilalı maun basamaklar ve zarif bir şekilde döndürülmüş beyaz iğlerin üzerine oturan tırabzanlarla dolu kıvrımlı bir merdiven, ikinci kat sahanlığına doğru zarif bir şekilde yukarı doğru kıvrılıyordu. İç mekândaki ahşap işçiliği beyaza boyanmıştı ve bol yeşillik onu tamamlıyordu. Baktığı her yerde Aubusson halıları bolca vardı ve Chippendale, Queen Anne ve benzeri parçalardan oluşan mobilyalar her yerde kendini gösteriyordu.

Cernise bir kez daha ön kapıya döndü ve adamlar için kapıyı açık tuttu. Son sandıklarını, çantalarını ve tablolarını tam zamanında taşıdılar, çünkü yağmur rüzgâr pencereleri dövmeye başlamıştı. Thomas arabayı arka tarafa getirmek için dışarı koştu ve Cernise'i kapıyı arkasından kapattı. Canlı bir gülümsemeyle kocasıyla yüzleşmek için döndü. "Bir eşe huşu içinde bakmaktan başka yapacak bir şey bırakmamışsınız," dedi gururla. "İçi dışından bile daha güzel."

"Yatak odasını görmek ister misin?" Beau alaycı bir bakışla davet etti.

Onu boydan boya tararken gözleri parlıyordu. "Sadece bana göstermeye istekliysen."

"Sana bundan çok daha fazlasını göstermeye hevesliyim," diye kıkırdarak onu temin etti. "Ama Philippe mutfakta ve ben seni üst kata çıkarmadan önce seni görmek isteyecektir. Seni özlediğim için yatak odamdan çıkmaya izin vermem bir hafta daha sürebilir. Kesinlikle hoş görmeyeceğim"

Bütün arzularımı doyurana kadar herhangi bir kesinti olmayacak." Beau yaklaştı ve karısı beklentiyle yüzünü kaldırdı. Dudaklarına yumuşak, sıcak bir öpücük kondurduktan sonra, "Şimdi acele et aşkım.

Ben bavulunu yukarı çıkarırken sen de Philippe'i görmeye git. Sonra birlikte yalnız kalabiliriz."

Öpücük o kadar güzeldi ki Cerynise daha fazlasını istedi ve bir tane daha çalmak için parmak uçlarında yükseldi. Kocasını onu hemen kabul etti, bu sefer diliyle çok daha şehvetli bir hale getirdi.

onunla kovalamaca oynamak için içeri kaydı. Adam geri çekildiğinde, kadının kendi gücü yokmuş gibi görünüyordu, çünkü eğildi ağır bir şekilde ona karşı.

"Daha fazla," diye yalvardı.

"Eteklerinizi giymemi istemezsiniz diye cesaret edemiyorum, madam."

"Canavar," diye suratını buruşturarak ona sürtündü.

"Yosma," diye fısıldadı, dudaklarını şakaklarına değdirirken gülümsedi. "Eğer vazgeçmezsen çok geçmeden kalbimi sıcak, açgözlü ellerine alacaksın, benim güzel fahişem. Seni üst kata çıkarıp kendimi seninle tatmin etmekten iki saniye bile uzak değilim. Philippe'in ve sandıklarının canı cehenneme."

Cerynise hayal kırıklığını abartarak bir iç çekti. "Sanırım görevi zevkin önüne koyduğunuz için sizi yalnız bırakmalıyım."

Beau onun mutfağa doğru dalgın dalgın gidişini izlerken gözleri parlıyordu. Amcasının evine girdiğinden beri meydana gelen önemli değişime sadece hayret edebiliyordu. Ön kapıyı çaldığında

Birkaç dakika boyunca cevapsız kaldı ve sonunda içeri girip karısını aramak için koridoru geçtiğinde, onu arka odadaki bir masada oturmuş, gözlerini dikmiş bakarken buldu.

kederli bir şekilde resmine baktı. Kadın ona sert bir şekilde azarlanmış küçük bir çocuğu hatırlatmıştı, çünkü omuzları kamburlaşmış, ince bedeni açıkça yenilgi tavrı takındı. Doğrulduktan sonra her an dönmesini bekliyordu, çünkü onun varlığını hissettiğine yemin edebilirdi, ama ardından gelenler neredeyse kalbini parçalıyordu. Daha önce bir kadının böylesine derin ve üzücü bir ıstırapla hıçkırdığını duyduğunu hatırlamıyordu.

Neşeli sesi şimdi mutfağa giden koridordan geliyordu.
"Philippe? Neredesin?"

"Madam Birmingham?" diye bağırdı şef şaşkınlıkla. Koştı koridora çıktı ve onu görünce iki elini birden avuçlarının içine alarak mutluluk öpücükleri kondurdu. "Sizi görmek çok güzel, madam." Hemen temkinli davranarak Kocası evdeyken söylemek üzere olduğu şeyi ana dili Fransızcaya çevirdi ve onun sıcak ısıltısı hayatını aydınlatmadan kaptanın nasıl neredeyse umutsuzluğın derinliklerine gömüldüğünü anlatmaya başladı. "Yemek yemiyordu madam ve her zamankinden çok daha fazla içiyordu.

" Sonra Philippe bilmiş bir gülümseme ve kaşlarını yukarı doğru kaldırarak içini çekti. "Ahh, l'amour. "

"Cerynise?" Beau birkaç dakika sonra üst kattan seslendi.

"Geliyorum," diye sevinçle cevap verdi ve sallanan kapıdan geçerken şefe bir öpücük kondurdu.

Fırtına artık üzerlerine geliyordu, ama o bunun farkına bile varmadı.

aceleyle koridora çıktı. Beau merdivenlerin üstündeki sahanlıkta onu bekliyordu.

Uçuşunu hızlandırmak için elini uzattı. Arkasındaki pencerelerde kara bulutlar dalgalanıyordu ve arada sırada gökyüzünü yırtan şimşekler çakıyordu, Gök gürlüyordu. Rüzgâr da aynı derecede şiddetliydi ama Cernise böylesi bir türbülانstan korkmasına rağmen kocasının kollarında olmaktan başka bir şey düşünemiyordu.

Geldiğinde nefes nefese kalmıştı ama gözlerindeki ışıltı bunun kesin nedenini gösteriyordu.

Beau onu elinden tutarak evinin ana yatak odasına götürdü ve kapıyı iterek kapattı

Arkasında. Kapıyı kilitlemek için uzandı ve sırtını sağlam tahtaya yaslayarak onu kucağına aldı ve sadece onun için biriktirdiği tüm tutkuyla öptü. Parmakları onun saçlarını çözdü ve sonra onu kollarının arasına alıp yatağına taşıdı. Onu yatağın yanında ayağına kaldırdı ve hemen birbirlerini soymak için çılgınca bir telaşa kapıldılar. Kısa süre sonra tüm çıplaklığıyla karşı karşıya geldiler. Cernise'in elleri kocasının sert vücudunda hayranlıkla gezinirken yumuşak göğüslerini okşadı ve açgözlü öpücüklerle onu sardı. Bir sonraki anda birbirlerinin kollarına sarılmış ve yatağına yuvarlanmışlardı. Bu kez uzun, kışkırtıcı bir başlangıç yoktu, çünkü Beau acı verici bir yoksunluğına katlanmıştı ve birlikteliklerini hiçbir şeyin engellemesini istemiyordu. Karısı yumuşak ve istekliydi, kendisi ise sert ve Hazır. Tanıdık bölgeleri cesurca araştırırlarken, her birinden keskin zevk soluklarını ortaya çıkaracak kadar öpüşme, tatma ve elleme vardı.

Sonra Beau onu çok fiziksel bir şekilde seviyordu ve Şiddetli ateşiyle onun nefesini kesiyordu. Yakınlıklarının ortasında her şey yeni uyanan bir gerçeklikle ona geri geldi, kulağındaki nefes nefese nefesi, onun

Sırtına batan tırnakları, kalçalarına dolanan ipeksi uzuvları...
Tam da hayal ettiği gibiydi.

Dışarıda fırtına devam etmesine rağmen, birbirlerinin kollarında yattılar, öpüştüler, dokundular ve fısıldaştılar. Beau sonunda gerçek olduğundan şüphelendiği şeyler hakkında onu sorguladı ve Cernyse bunların hayal ürünü olmadığını, o gece gerçekten de yatağının yanında oturup yeni eşinin keyfini çıkardığını doğruladı. Ayrıca ona bu konuda birçok kez soru sormaya çalıştığını ama Cernyse'in davetlerini kabul etmediğini de anlattı. Cernyse yaptığı sayısız hata karşısında dehşete düşmüştü. Onun hataları olmasaydı, aylar önce evliliğin samimiyetinin tadını çıkarıyor olabilirdi.

Kocasının yanına sokuldu ve boş boş göğsünü okşadı. "

Neredeyse bize yaptığım şey yüzünden benden nefret mi ediyorsun?"

"Senden nefret mi ediyorum?" Beau inanamıyordu. "Aman Tanrım, kadın, seni ne kadar çok sevdiğimi anlayamıyor musun?"

Göğsüne yaslanan Cernyse onun yakışıklı yüzünü inceledi. "Bu sadece senin kızışma içgüdülerin değil mi?"

Adamın eli kadının çıplak sırtını okşadı. "Eğer öyle olsaydı, sevgilim, herhangi biriyle yatıştırma bulabilirdim Ama ben senden başka kimseyi istemedim....Seni yatağıma yatırdığım ve kalbime yaklaştırdığım o andan itibaren aklımı esir aldın."

"Evlendiğimiz günü kastediyorsun."

"Hayır, seni gemime taşıdığım gece." "Çok

uzun zaman önce mi?"

"Evet."

Cerynise onun kaslı göğsünün sert çıkıntıları boyunca bir parmağını gezdirdi. "Çocukluğumdan beri sana aşık olduğumu biliyor olmalısın."

Kara kaşları küçük bir omuz silkmeye kalktı. "Ben de hep öyle düşünmüştüm ama benimle hiçbir şey yapmak istemediğinde aksini düşünmeme neden oldun."

"Çocuk sahibi olursam benden nefret edeceğinden korkuyordum. Kendini centilmenlik yapmak zorunda hissederdin...."

"Yani bana hamile kaldığını söylemektense çocuğumuzun bir piç olarak doğmasına izin vermeye razı mıydın?"

Madam, bu gerçeği benden saklamak için bu kadar zahmete girdiğinize göre benim bir ahmak olduğumu düşünüyor olmalısınız."

"Güneşin sadece senin için doğup battığından eminken nasıl olur da senin bir serseri olduğunu düşünebilirim?"

Beau başka bir şey söylemeden onunla birlikte döndü ve bir dirseğinin üzerinde onun yanında yükselirken onu yatağa bastırdı. Göğüslerini nazikçe okşadı ve hamileliğinden bu yana ne kadar sıkılaştıklarını bir kez daha fark etti. Eli aşağıya doğru inerek küçük karnının nazik yuvarlaklığını inceledi ve bir kez daha doğru olduğunu onayladı. ona bir çocuk doğuracaktı. Daha fazla kanıtı ihtiyacı yoktu ama avucunun altında oluşan ani sert düğüm ikisini de güldürdü. Yatağın içinde daha da aşağı kayd ve yüzünün yan tarafını kadının karnına yaklaştırarak dinlemeye başladı.

"Beni tekmeliyor." Cerynise kıkırdadı ve kocasının elini o noktanın üzerinde gezdirdi. "Onu hissediyor musun?"

"Evet, öyle," diye yanıtladı ve dudaklarını o yere bastırırken kıkırdadı. "Babamın ilk öpücüğü."

Bir öpücük diğerine yol açtı ve kısa süre sonra dili ve ağzı, her ikisini de arzudan baş döndüren erotik bir değiş tokuşta onunkiyile karışana kadar karısının vücudunda yukarı doğru ilerliyordu. Kışkırtıcı okşamaların ve iç gıcıklayıcı öpücüklerin altında hızlanan ateşler, Beau yuvarlanıp onu üstüne çekene kadar yandı. Cerynise, Beau onu sertleşmiş shaftın üzerine yerleştirip kalçalarını beline doğru uzun, durgun bir okşamayla yönlendirirken içinde uyanan hisler karşısında nefesini tuttu.

Ağzı açgözlülükle yumuşak bir tepe noktasını kaptı ve tutkunun ateşi daha da yükseğe sıçrayarak kadının kısıtlamalarını silip süpürdü.

Ön kollarını ağır saçlarının altından geçirerek, sarımtırak saçlarını başının üzerine kaldırdı ve adamın bakışlarını yakaladı. Onun şehvet dolu gözlerine bakarken dudakları şehvetli bir gülümsemeyle kıvrıldı ve tıpkı bir Arap prensinin önündeki dansçı gibi kalçalarını yavaş, dalgalı bir hareketle oynattı. Ateşli

İçinde nabız gibi atan alev, hareketleri daha konsantre ve giderek daha güçlü hale gelene kadar kanını hızlandırdı ve onların coşkusunu ateşledi. Adam onun altında yükselirken elleri göğüslerini kavradı ve çok geçmeden tutkuları Kontrolden çıkarak, sert nefes alışları nihayet susturulup yumuşak, mutluluk dolu iç çekişlere dönüşene kadar onları ileriye doğru sürükledi.

Beau böyle bir tatmini daha önce hiç yaşamadığından emindi. Ayrıca şu anda kollarının arasında tuttuğu şey, karısı, hayat arkadaşı için dünyadaki tüm özgürlüğü takas etmeyeceğini de biliyordu. Masumiyetinde son derece yaratıcıydı ve biraz daha talimatla zihnini öylesine karıştıracığını hayal edebiliyordu ki, kucağında geçireceği birkaç dakika için ona her şeyi vermeye hazırdı.

"Bebeğimiz doğduktan sonra başka bir yolculukta bana eşlik etmeye ne dersin?"

Cernise onun sorusu hakkında düşünmek zorunda bile kalmadı. "Ah, evet! Bu kesinlikle cennet gibi olurdu..."

Yani beni tekrar deniz tutmadığı sürece."

Parmağı soluk pembe bir meme ucunu çizdi. "Son maçına kadar bunu aştığını sanıyordum.

"

Cernise ona gülümsedi. "O rahatsızlığın denizin hareketinden kaynaklandığını sanmıyorum, aşkım. O zamana kadar çoktan birlikte olduğumdan şüphelenmeye başlamıştım. çocuğumu kaçırdıktan sonra."

"Her zaman düzenli bir saatte mi gelirdin?"

Cernise onun kadınlar hakkında bu kadar bilgili olmasına biraz şaşırmıştı. "Evet, ama nasıl..."

Beau onun saflığına kıkırdadı. "Erkeklerin büyürken nelerden bahsettiklerini bilsen şaşarsın, aşkım. Ama sonra, ben Ayrıca benden birkaç yaş küçük bir kız kardeşim daha vardı. Annemizi ne kadar dehşete düşürse de, Suzanne ne zaman odasında saklandığı için ona takılsam öfkeden deliye dönerdi. Kendisinin bir kadının lanetine maruz kaldığını kesin bir dille ifade eder ve beni de bu laneti üzerime çekmekle tehdit ederdi. Tehditlerinin bu kadar etkili olacağını hiç düşünmemiştim ama Sanırım bir koca, karısı hamile değilken aylık kendini kısıtlamalara katlanmak zorunda." Onun küçük bedenini ölçerken düşünceli bir kaş çatma numarası yaptı.

Göbek. "Binmek için fazla yuvarlak olduğunuzda biraz daha yaratıcı olmamız gerekecek hanımefendi."

Dudaklarından mutlu bir kahkaha döküldü. "Senin eğilimlerinle, benim şehvet düşkününü kocam, sanmıyorum ki Birinin doğumu ile diğerine gebe kalmak arasında çok fazla zaman var."

"Kesinlikle bir olasılık, madam, ama o zaman aşkımızın kaldırabileceği kadarını karşılayabilirim."

"Siz denizlerde yelken açarken ben de onlardan payıma düşenden fazlasını alıyor olacağım."

"Bir sefer daha madam, sonra Bay Oaks Audacious'a kaptan olacak," diye söz verdi. "Bir şey buldum. uzak iklimlere yelken açmaktan çok daha fazla seviyorum. Sen neredeyse ben de orada olmak istiyorum."

Bakışlarını tekrar onunkilere kaldırarak yüzünü inceledi. "Ama yelkenciliği bırakırsan ne yapacaksın?"

Beau kıkırdadı. "Evde kal ve seninle sevişeyim."

Cerynise onun göğsündeki sert ve kaslı çıkıntıları bir kez daha okşadı. "Peki bunu yapmadığın zaman?"

"Amcam nakliye şirketinde ona yardım etmemi istiyor. İki oğlu da ona pek ilgi göstermiyor. henüz bunu yapmıyor. En büyükleri kesinlikle çiftliklerini yönetmeyi tercih ediyor. Jeff Amca bana tam bir iş vereceğini söyledi. İsteseydim ortaklık yapardım. Ama tabii ki babam da çiftliği işletmesine yardımcı olmamı isterdi."

"Denizi özlemeyecek

misin?" "Sen

yanımdayken değil."

Onun uzun bedenine sokuldu ve uykulu bir şekilde mırıldandı, "O zaman senin varlığını

mümkün olduğunca ilginç bir yer, efendim."

"Ben de sizin için aynısını yapmaya çalışacağım, madam," diye mırıldanarak kızın alnına bir öpücük kondurdu.

Çok geçmeden Beau genç karısının yumuşak, sabit nefes alışını duydu ve onun kollarında uyuyakaldığını fark etti. Büyük bir dikkatle çarşafı üzerlerine çekti ve gözlerini kapatarak kendini tatlı bir uykuya bıraktı, rahatlatıcı bir uyku, bir süredir geçirdiği en iyi uyku.

Kapıya vurulan yumuşak bir yumruk sesi, Beau'yu sadece birkaç saat önce tadını çıkardığı rüyalara çok benzeyen hayallerden kopardı. Karısının yanından dikkatlice kayarak pantolonunu giydi ve yalınayak bir şekilde halıyı kapıya götürdü ve bir aralık açtı. Philippe eşikte durmuş özür diler gibi bakıyordu.

"Affedersiniz, Yüzbaşı, ama babanız burada. Ondan sizi çalışma odanızda beklemesini istedim."

Beau uykulu bir şekilde başını salladı. "Ona hemen geleceğimi söyle. Bize kahve yapar mısın?"

"Oui, Capitaine."

Geçidi kapatan Beau, soyunma odasına girdi, yüzüne soğuk su çarptı ve ardından dişlerini fırçaladı. Olduğu gibi giyinerek aşağı indi.

Şakaklarındaki siyah saçlarıyla güzel bir tezat oluşturan belirgin kırışma olmasa, Brandon Birmingham kendisinden yirmi yaş küçük bir adam gibi görünebilirdi. Onun güneş-Bronz yüzü inanılmaz derecede kırıksız görünüyordu, sadece siyah kirpiklerinin köşelerinde hafif bir kaz ayağı derinleşmesi vardı,

yeşil gözleri vardı. Uzun boylu, geniş omuzlu gövdesi hâlâ gergin ve kaslıydı; bu da aktif ve çalışkan bir adamın kanıtıydı.

Brandon pencereden dışarıya, çalkalanan gökyüzüne bakıyor ve oğluna ne söylemesi gerektiğini düşünüyordu. Profesör Kendall'ın ziyaretinden sonra kendi hayatını, özellikle de bekâretini aldığı hamile kızın bir fahişe olduğu yanılığı içindeyken doğru şeyi yapmayı reddetmesi halinde ağır sonuçlarla tehdit edildiği o anı uzun uzun düşünmüştü. Bu gözdağı onun öfkesini ve kinini uyandırmış, evlendikten kısa bir süre sonra da hıncını Heather'dan çıkarmıştı. Oğlunun sadece görünüşünü ve iri cüssesini değil, mizacını da miras aldığıнын farkındaydı. Bu nedenle, zor kullanmanın çocuğuyla hassas bir durumu ele almak için mantıklı bir yol olmadığını biliyordu.

Beau çalışma odasının açık kapısından geçerken esnemesini bastırarak, "İyi günler baba," diye mırıldandı.

Brandon oğluyla yüzleştğinde kaşları keskin bir şaşkınlıkla kalktı ve onun sadece yarı giyinik olduğunu gördü. ""

Yataktan kalkmak için günün geç bir saati oğlum. Hasta mısın?"

"Hayır." Beau başını salladı. "Sadece biraz uyumaya çalışıyorum. Şafak sökene kadar yatmadım."

Gerçekle pek gurur duymasa da Brandon Ayrıca oğlunun, içkiler ve kadınlar konusunda içki içmeyen biri olduğunu düşünemeyecek kadar onun izinden gittiğini de biliyordu. İlk çocuğunun geçen akşam bu eğilimlerini tatmin etmekle meşgul olduğu için uyuyamadığını varsaymak daha mantıklı görünüyordu.

Philippe kahve servisini taşıyan gümüş bir tepsiyle içeri girdi ve her adama bir fincan doldurduktan sonra ayrıldı.

Brandon elindekini aceleyle yuttu ve nereden başlayacağını tam olarak bilemediği için boğazını temizledi. Daha doğrudan bir yaklaşımda karar kıldı. "Profesör Kendall bugün beni görmeye geldi."

"Oh?" Beau'nun kaşları biraz şaşkınlıkla kalktı. "Senden ne istiyordu?"

"Konuşmak için, özellikle de senin hakkında. Cernise'in tablosunu teslim etmek için dışarı çıktığınızda, kızla evlendiğinizden hiç bahsetmediniz. Neden?"

Beau sıcak biradan bir yudum daha içtikten sonra çıplak omuzlarını silktilti. "Evliliğin feshi yaklaşırken annemin umutlanmasını istemedim."

Brandon bunun yerine, en azından Sterling'in bakış açısından kendisine anlatıldığı kadarıyla, karısına açıklama yapma görevini üstlenmişti. Heather'a göre Beau'yla ilgili tek bir sorun vardı: Charleston'dan uzakta çok fazla zaman geçiriyordu. Yoksa yanlış bir şey yapması mümkün değildi, en azından onun gözünde. Beau'nun Cernise'e müdahale etmeden doğru olanı yapacağından emindi ama Sterling, Brandon'ın oğluya konuşması için ısrar etmişti, çünkü hiçbir centilmen evliliğin feshini düşünmeye bile cesaret edemezdi.

bir eşi yatağa götürmek. "Annen Cernise hakkında hep iyi şeyler düşünmüştür. Aslında, kızı karın olarak tutman onun çok hoşuna giderdi."

"Yani onunla her şeyi konuştun mu?" Beau biraz şaşkınlıkla sorguladı. Annesinin, iyi kalpli profesörün ayrılık konusunda gevezelik ettikten sonra muhtemelen hangi sonuçlara vardığını çok iyi biliyordu.

Brandon bu durum karşısında hissettiği gerginliğe rağmen kıkırdamayı başardı. "Bu seni üzdüyse özür dilerim Beau, ama şimdiye kadar annenle birlikte konuşmadığımız çok az şey olduğunu bilmen gerekirdi.

"

Beau anne ve babasının çok yakın olduğunu uzun zamandır biliyordu. Yıllar boyunca o kadar derin bir sevgiyi paylaşmışlardı ki, kendisi için böyle bir bağlılığı asla keşfedemeyeceğine inanmaya başlamıştı, ama Cerynise hayatına yeniden girdiğinden beri tamamen farklı düşünüyordu. Anne ve babasının ailelerini ilgilendiren konularda istişare etme alışkanlıkları olduğunu da farkındaydı ama bu durumda, babasının daha önce kendisine danışması gerekirmiş gibi görünüyordu annesinin endişelenmesine neden oldu.

Brandon dikkatle oğluna baktı ve şöyle dedi: "Sanırım sen ve kız kardeşlerin annen ve benim Birbirimize çok bağlıyız ama bu her zaman böyle olmadı."

Babasının sözlerinin Beau'nun dikkatini çekmesi ve duyularının hafifçe karıncalanmasıyla onu uyarması için tam bir an geçti.

Evde yaşarken, evdeki konuşmaların bir kısmına kulak misafiri olmuştu.

Anne ve babasının evliliğinin çok erken dönemlerinde, hatta belki de daha öncesinde yaşanmış bir olaya dair belli belirsiz imalarda bulunuyordu. Jeff Amca o zamanlar her ne olursa kardeşiyle dalga geçmeyi alışkanlık haline getirmişti ama hiç kimse bu birlikteliğin çocuklarını aydınlatmayı umursamamıştı ve Beau ne zaman ne hakkında konuştuklarını sorsa, ona hep babasının bir gün anlatacağı söylenmişti. O günün bugün olduğunu hissediyordu.

"Olay tam olarak neydi?" Beau temkinli bir şekilde sordu, bu noktada bilmek istediğinden hiç de emin değildi. Kahve fincanını bir kenara bırakarak tüm dikkatini efendisine verdi.

Brandon tekrar pencerenin yanına gitti ve bardaktan boşanırcasına yağan yağmurla birlikte bir kez daha dışarı baktı. İç çekerek nihayet oğluyla yüzleşti. "Annen tarafından onurlu olanı yapmaya zorlandığım bir zaman oldu ve sonuç olarak kendi inatçı gururum aramızda büyük bir çatışmaya neden oldu.

Heather açıkça benden korkuyordu ve benim kızgınlığım ve öfkem bu korkunun çoğunu körükledi."

Beau duyduklarına inanamayarak babasına baktı. "Yani siz ikiniz evlenmeden önce annem bana hamile miydi?"

Aradan bu kadar zaman geçmesine rağmen Brandon hâlâ gemisine getirilen genç kıza yaptıklarından dolayı duyduğu derin üzüntünün kızarmış sıcaklığını yaşıyordu. "Evet."

Beau geçirdiği onca yıl boyunca hiç bu kadar büyük bir şok yaşamamıştı. Anne ve babasının insan olduğunu biliyordu. Şimdi bile, samimi bir okşama ya da tutkulu bir öpücük sırasında şaşırmaya açıklardı, ama o kadar onurlu ve saygın görünüyorlardı ki, bir zamanlar ciddi bir şekilde kabul edilmiş ahlak sınırlarını aştı.

Beau çok dikkatli bir şekilde ebeveynini sorguladı. "Bana annemin karın olmadan önce senin metresin olduğunu mu söylüyorsun?"

"Kesinlikle hayır!" Brandon başını sertçe salladı. "Onu yatağıma aldıktan sonra ondan istediğim şey buydu ama o bunu kabul etmedi. Onun yerine benden kaçtı.

Hayır.... bundan tamamen farklıydı." Muhtemelen konuyu karıştırdığını fark edince sustu. O ne yapması gereken en baştan başlamaktı. Derin bir nefes alarak hikâyesinin bataklığına daldı. "Londra'ya yeni yanaşmıştım ve kadınsı bir arkadaşlığa ihtiyacım olduğunu hissediyordum. Benden habersiz, Heather sahte bahanelerle şehre getirilmiş ve teyzesinin erkek kardeşi tarafından saldırıya uğramakla tehdit edilmişti. Kendini savunurken adamı öldürdüğüne ikna olmuş ve korku içinde kaçmıştı. İki adamım tarafından rıhtımda dolaşırken bulundu ve onu kesinlikle olmadığı bir şey sanmışlardı."

"Ama onların hatasını fark ettiğinizde, kesinlikle-"

"Çok geç olana kadar onun masum olduğunu fark etmemiştim. O zaman bile bekâretini satmaya yönlendirildiğine inandım...." Cildi hissedilir derecede koyulaştı. "Ne düşündüğüm çok açık olmalı. Her neyse, kızışan geyiği oynadım ve onu benimle kalmaya zorlamaya çalışacak kadar ayıp bir şekilde davrandım. Benden kaçtı ve bir dahaki sefere önüme getirildiğinde, tatmin olmak isteyen sadece teyzesi ve amcası değildi,

Ama İngiltere'den ayrılmamı engelleyebilecek önemli bir lord vardı. Onların isteklerini yerine getirmekten başka bir şey yapamazdım. Kızgınlığımı Heather'dan çıkardım ve onun beni görmekten korkmasına neden oldum. Ona, İngiltere'den Çocuğumu taşıdığı gerçeğine kadar, ama diğer tüm alanlarda bana hiç eş olmayacaktı. Mesafemi korudum ve hiçbir kadının beni alt edemeyeceğine yemin ettim." Sert bir şekilde güldü.

"Ancak onun etrafında ne kadar çok olursam, onu o kadar çok istiyordum ve bu kendim için yaptığım işkenceli bir raf haline geldi.

Bir kadın olarak hayal ettiğim her şey onda vardı ve yine de sen doğduktan sonra

kalbimin beni çağırdığı şeyi yaptım. Bu süre zarfında bir kez bile başka bir kadına dokunmadım ve o zamandan beri de dokunmadım...."

Beau kendini tutamadı. Eğlencesi sessizce katlanılamayacak kadar fazlaydı ve kahkahaları dökülmeye başladı, bu da babasının giderek artan bir hoşnutsuzluk içinde büzülmesine neden oldu. Brandon Birmingham'ın babası olduğunu düşünen Beau, onun da kendisi gibi bir adam olduğunu, ateşli bir doğaya sahip olduğunu ve bir kadının sağlayabileceği zevkleri çok iyi anladığını fark etti. Neredeyse bir yıl boyunca güzel karısıyla arasına mesafe koymuş olması fikri kesinlikle hayret vericiydi.

"Bunu sana söylememin nedeni," diye devam etti Brandon acıklı bir gülümsemeye, "benim bir zamanlar annenle yaptığım hatayı Cerynise'le yapma aptallığına karşı seni uyarmak. Sterling Kendall yeğeninin onurlu bir genç kadın olduğunu ve sana aşık olduğunu söyledi. Ama onun senin çocuğunu taşıdığından şüpheleniyor ve Kendince gizemli bir nedenle, fesihten sonra bebeğin piç olarak doğacağı anlamına gelse bile bu gerçeği size söylemeyecektir. Eğer onun sizin çocuğunuza hamile olduğuna gerçekten inanıyorsanız, çocuğunuzu ve annesini bu ikisinin kesinlikle biçeceği sonuçlara terk etmeden önce kalbinizi iyi araştırın."

"Bilmen gerektiğini düşündüğüm bazı değişiklikler oldu, Pa-"

Beau'nun sözleri ön kapının tokmağının yüksek sesle ve ısrarla vurulmasıyla kaba bir şekilde kesildi.

Philippe'in telaşlı bir şekilde geleceğine dair güvence vermesini izledi. Kapı açıldığında, giriş holünden bir ses sinirli bir şekilde havladı.

"Nerede o?"

"Affedersiniz, mösyö. Le capitaine mi demek istiyorsunuz?" Philippe, sanki diğer adamın sert talebi onu derinden rahatsız etmiş gibi biraz kibirli bir sesle sordu.

"Capitaine, ha! Bu alçak herif için daha iyi isimlerim var!"

"Le capitaine'in evde olup olmadığına bakacağım," diye cevap verdi şef yapmacık bir şekilde. "Eğer kendinizi tanıtırsanız-"

"Kendall! Profesör Kendall!"

Beau bu ismi duyunca çalışma odasından aceleyle çıktı, Ardından babası geldi ve Philippe'e ziyaretçiyi içeri alması için işaret etti. Kır saçlı profesör fuayeye doğru yürürken açıkça perişan görünüyordu.

Beau'yu gören yaşlı adam, parlayan gözlerle ona yaklaştı. Öfkeli bir yüzleşme yakın görünüyordu, Philippe hızlı adımlarla mutfağa geri döndü, kaptanının durumu sorunsuz bir şekilde halledebileceğinden hiç şüphesi yoktu. herhangi bir yardım veya dinleme kulağı.

"Yeğenim bilinmeyen bir yere gitti! Eşyalarını topladı ve haşlanmış bir köpek yavrusu gibi çekip gitti." Bu sırada Sterling Kendall bir işaret parmağını "Taşındığı senin çocuğun, değil mi?" diye öfkeyle sorarken Beau'nun çıplak göğsüne tekrar tekrar baktı.

"Evet, ama-"

"Eminim Cerynise başka bir kasabaya kaçmıştır," diye öfkelenen Sterling, genç adama cevap verme şansı tanımadı.

açıkla. "Çocuğunuza verecek bir ismi olmadan onu doğurmanın travmasıyla yüzleşmek istemediği için onu pek suçlayamam. Evliliğinizi iptal ettirmeyi düşünmeniz bile

Bu koşullar altında sizi bir zamanlar onurlu bir beyefendi sandığım için utanıyorum."

"Beau?" diye seslendi üst kattan endişeli bir kadın sesi.
"Neredesin?"

Beau, karısının yalnız kaldıktan sonra fırtınadan korktuğunu tahmin edebiliyordu ve sesinin üst odalara ulaşmasını sağlamak için başını kaldırdı. "Ben aşağıdayım."

Sterling aniden kendi sonucuna vardı ve Brandon'a dönerek, "Oğlunun yeğenime bağlanmak istememesine şaşmamalı. O çok meşgul. diğerk tüm kadınları eğlendiriyor."

Brandon da en az profesör kadar şaşırmıştı ve meraklı bir ifadeyle kaşlarını kaldırarak oğluna baktı.

Beau elini biraz önce babasıyla birlikte adım attıkları iç kapiya doğru uzattı. "Profesör Sterling, belki de çalışma odama gelmek istersiniz; orada bu konuyu karşılıklı olarak tartışabiliriz...."

"Küçük doxy'ne geri dönmek için endişelenmiyor musun?" Sterling alaycı bir şekilde sordu.

"Hiçbir yere gitmiyor," diye rahatça güvence verdi Beau adama. "Şimdi lütfen buraya gel de konuşalım."

Brandon, oğlunun içine düştüğü durumu düşününce Philippe'e katılmaması gerektiğinden hiç de emin değildi ama Beau onu takip etmesini işaret edince isteksizce uymuştu. Kapıdan en son o geçti ve tedirgin adımlarla ilerlerken kapıyı kapatmak için hiçbir çaba göstermedi.

"Cerynise'den bir not bulamadın mı?"

" Beau profesöre dönerek sordu.

"Bildiğim kadarıyla hiç olmadı," diye karşılık verdi Sterling.

"Çalışma odanızda..."

"Camı kıran o uzuv ve evin her tarafına saçılmış evraklarım yüzünden ortalık fena halde karıştı. Cerynise için o kadar endişelendim ki pencereyi kapatmaktan başka bir şey yapamadım. Eğer yeğenim oraya herhangi bir not bıraktıysa, onu bulmam muhtemelen haftalar sürecektir."

Beau, sakinleşmekte biraz zorlanıyor gibi görünen babasına doğru baktı. Belki de Sterling'

suçlamalar, efendisinin adamın söylediklerinden rahatsızlık duymaması için eve çok yakındı.

"Beau?" kadın sesi yine kısık, titrek bir tonda, bu kez salonun bulunduğu alandan geldi.

"Çalışma odasında," diye seslendi, Cerynise'in evi aramakta olduğunu fark etmişti.

Sterling ayağa kalktı ve ekşi bir sesle, "Gitsem iyi olacak, böylece sen de küçük fahişenin yanına dönebilirsin," diye mırıldandı.

Beau adamı sandalyesine geri oturttu. "Bence bu küçük kızla tanışmalısın."

Kapının dışına çıktı ve karısına seslendi.

"Buraya gel, aşkım. Seni tanıştırmak istediğim biri var."

"Ama Beau, giyinik değilim," diye fısıldadı Cerynise itiraz edercesine, bornozunun yakasını boynuna doğru sımsıkı tutarak. Ayakları çıplaktı ve uzun saçları dağınıktı,

gözleri kamaştıran bir karmaşa. "Böyle görünen biriyle tanışamam."

"İsrar ediyorum," diyerek kolunu davetkâr bir şekilde uzattı. Kız yaklaştığında, elini kızın sırtının alt kısmına doğru kaydırды ve onu koluna doğru iterken rahatça dinlendi. çalışma.

"Cernise!" diye haykırdı amcası onu görünce. Gözleri şaşkınlıkla onu tararken hemen ayağa fırladı. Sonra Beau'ya doğru bakarak genç adamın yetersiz kıyafetini değerlendirdi.

Öğleden sonra ikisinin ne yaptığı çok açıktı. Yüzü alev alev yanarak kükredi. "Görünüşe göre rahatsız edilmişsiniz."

"Cernise, seni babamla tanıştırmak istiyorum," dedi Beau, onu efendisine doğru çevirerek.

"Baba, bu benim karım, Cernise."

Kendinden emin bir şekilde hacimli elbisesinin kenarlarını sıkıca kavradı. ve gergin bir reverans yaptı. "Sizi tekrar görmek güzel Bay Birmingham."

"Şey, ben-"

Beau boğazını temizledi ve genellikle genç hanımların yanında kendini tutmaya çalışan babasına dikkatle sıırttı. Brandon'ın gözle görülür bir şekilde özür dilediği, alaycı gülümsemesinden ve kaşlarındaki keskin eğiklikten anlaşılıyordu.

Cernise gözlerinde alaycı bir parıltıyla, "Aileden geliyor olmalı," dedi.

Beau, "Bunu kendisinden öğrendiğim kişiye bakıyorsun," diyerek ona güvence verdi.

Brandon öne doğru eğilerek, "Affedersiniz, Cernise," diye yalvardı. "Oğlum beni hayrete düşürmekten zevk alıyor gibi görünüyor."

Sempati içinde kıkırdadı. "Ben de aynı deneyimi yaşadım, efendim."

Sterling onların dikkatini çekerek, "Karınız diyorsunuz," diye meydan okudu. "Bu feshin iptal edildiği anlamına mı geliyor?"

"Evet," diye onayladı Beau sırtarak. "Notumuzu almadığınız için de son derece üzgünüz. Bu öğleden sonra Cernise'i almaya gittim ve eşyalarını toplamasına yardım ettim. Mektubu çalışma odanıza bırakmayı ihmal etmedi ama şimdi nerede olduğu belli değil." Karısının şaşkın bakışları karşısında kısa bir süre durakladı ve neler olduğunu anlattı. Sonra dikkatini bir kez daha amcasına yöneltti. "Sanırım şunu bilmelisiniz ki ne Cernise ne de ben birbirimizden ayrılmak istemedik ama ikimiz de diğerinin ne istediğini anlayamadık. Sizi endişelendirdiğimiz için özür dileriz; biz de kendimizi daha az endişelendirmedik."

"Bütün bunları annene kendin anlatmak zorunda kalacaksın," diye araya girdi Brandon. "Yarın akşam yemeğinde yeterince erken olmayacak. Başka planların varsa, onları iptal etsen iyi olur.

Annen çok yakında yeni geliniyle tanışamazsa bunu hiç hoş karşılamayacaktır."

Beau kıkırdadı. "Dışarıda olacağız, baba."

Brandon öne çıktı ve Cernise'in elini tuttu, Cesurca bir öpücük verdi. "Bizi gururlandırıyorsun, canım."

"Teşekkür ederim, Bay Birmingham."

"Baba da olur," diye güvence verdi ona. "Bana böyle hitap eden tek kişi Beau, o yüzden sana da aynısını yapman için izin veriyorum."

Yakışıklı dudakları eğlenerek kıpırdadı ve kıza göz kırparak ekledi: "Bu çocuk bazen öfkemi sınamak için beni yaşı hissettirmeyi seviyor, ama bunun bir bir sürü saçmalık."

Cerynise kahkahalarını bastırmak için bir elini ağzına kapattı ama Beau başını geriye atıp kendi neşesine teslim olunca bu pek işe yaramadı. Kısa süre sonra birbirlerinin kollarındaydılar ve Sterling Kendall gibi neşelerine yenik düştüler. katıldı.

On dört

BIRMINGHAMS, BİR ve hepsi, Cerynise'i aileye resmen kabul etmek için Harthaven'da toplandı. Sterling Kendall da davet edilmişti. Bir yıl boyunca tek başına bir hayat sürmüş olan yıl sonra, kadınların coşkulu gevezelikleri ve erkeklerin keskin, esprili mizahı karşısında biraz afallamıştı. Beau'nun yakın ailesinin yanı sıra Suzanne'ın nişanlısı da vardı, Michael York, Brandon'ın erkek kardeşi Jeff, baldızı Raelynn ve çiftin en büyüğü yirmi yaşında genç bir adam olan ve kendisine Clay denmesini tercih eden Barclay olan dört çocuğu. On sekiz yaşında kumral saçlı bir kadın olan Stephanie, ertesi yıl zengin bir sanat simsarı olan Cleveland McGeorge ile evlenmek üzere nişanlanmıştı. Her ne kadar Cleve aslen New York'luydu, son yıllarda Charleston'a taşınmıştı, şu anda bir dükkânı vardı ve bir şehir evinde yaşıyordu. Jeff'in ikinci oğlu Matthew ya da Matt, on beşine yeni basmıştı ve en küçük çocuğu Tamarah dokuz yaşındaydı. İçlerinde babasına en çok benzeyen oydu.

siyah saçları ve yeşil gözleriyle. Tanıştıktan ve Aile üyelerinin her biriyle bir süre sohbet ettikten sonra, Sterling'in hepsinin, yabancılara bile kendilerini tamamen evlerinde ve sıkı sıkıya bağlı birlikteliklerinde rahat hissettirmeyi alışkanlık haline getiren ilginç, zeki ve olağanüstü iyi insanlardan oluşan canlı bir koleksiyonun ayrılmaz bir parçası oldukları sonucuna varması uzun sürmedi.

Cernise onların hevesli bakışları karşısında şaşkına dönmüştü.

ve kısa bir süre içinde kendini Brenna ile sırlarını paylaşırken buldu.

sadık bir dost olmayı hayal ediyordu. Beau'nun annesinin iki buçuk yaşından küçük olduğunu tahmin etmesine rağmen, Heather Birmingham otuz yaşlarında bir kadından daha yaşlı görünmüyordu. O da Brenna gibi ufak tefek ve minyondu, siyah saçlarında hiç ak yoktu. Heather yeni geliniyle tanıştığında gülümsemiş ve Cernise'in ellerini kendi elleri arasına alarak ona nasıl güven verdiğini anlatmıştı

Onu ailesine kattığı için çok mutluydu. Sonra Harthaven'ın hanımı onu tanıştırırken, Beau da Sterling için aynısını yapmıştı.

Heather ayrıca Cernise'e evi gezdirmiş ve Beau'nun büyüdüğü yatak odasından başlayarak üst kattaki yatak odalarını gezdirmiş, Cernise'in de artık kendi yatak odası olduğunu söylemişti. Heather daha sonra Cernise'i yardım etti ve her birini, özellikle de Hatti adındaki iri yarı, kır saçlı siyah kadını öve öve bitiremedi. Yaşlı kadının Brandon'ın ve daha sonra diğer Birmingham'ların dünyaya gelmesine yardım etmiş olması, onu ailenin saygın bir üyesi haline getirmişti.

Herkes uzun yemek masasının etrafındaki yerlerine oturana kadar Cernise odanın diğer ucuna baktı ve bir zamanlar Beau'yu uyardığı tablonun satın almaya karşı duvarda göze çarpan bir yerde asılıydı

İki büyük porselen aplik arasındaki büfenin üstünde. Yanan fenerler üzerine sıcak bir ışık saçarak onu mükemmelleştirdi. Cerynise'in şaşkınlığı o kadar büyüktü ki, nefesi kesildi ve sandalyesine oturmasına yardım etmekte olan Beau'ya baktı.

"Ne diyebilirim ki, madam?" Omuz silkerken sırtıttı. "Ailem için satın alacak kadar beğendim."

Heather masanın sonundaki şeref yerinden gururla, "Bence kesinlikle çok güzel," dedi. "

Ve bunu gelinimin yaptığını bilmek beni çok daha fazla memnun ediyor. Stephanie'nin nişanlısı bunun

şimdiye kadar gördüğü en iyi şey olduğunu ve sizin için satma fikriyle daha fazla resminize bakmakla ilgileniyor. Sanatçının bir kadın olması onu zerre kadar korkutmamış gibi görünüyordu.

Cleve bize asıl önemli olanın, resmi yapan kişinin cinsiyeti değil, sanatın kalitesi olduğunu söyledi."

Beau, "Daha fazla çalışması yakında gelecek," diye duyurdu, "ama kocası olarak ilk hak bana ait."

Heather sevgiyle, "Bu ayrıcalık hoşuna gitmiş gibi görünüyor," diye karşılık verdi.

"Evet, anne," diye itiraf etti Beau, ona sırtarak. Kendi koltuğuna yerleşti ve karısının ince parmaklarını kendi parmaklarının arasına aldı. Ve annesine, bu iki kadınla da vaktini boşa harcamaması için onu defalarca uyardığını hatırlatmak için

"Bu kesinlikle saklamaya değer." diye ekledi.

"Bunu kendim de görebiliyorum canım," dedi Heather tatlı tatlı. "Bu da bana şunu hatırlatıyor. Charleston ve çevresinden bazı hanımları Cernise ile tanışmaları için davet etmeliyim." Bakışları evliliğinden olan yeni kızına kaydı. "Bu senin için uygun olur mu canım?"

"Evet, elbette, Bayan Birmingham."

"Artık ailedensin Cernise," diye cevap verdi Heather, yumuşak bir kıkırdamayla resmiyeti elinin tersiyle iterek. "

Bayan Birmingham falan demeyin, yoksa çok karışıklık olur. Bana Heather ya da Anne gibi bir şey deyin."

"Hey, Tory," diye seslendi Jeff masanın diğer ucundan ve bunu yaparken Brandon'a göz kırptı. "Duydum ki büyükanne olacaksın. Yeterince büyük olduğuna emin misin?"

Heather ona sırtıırken elini bir kez daha zarıfçe sallayarak, "Sus, seni serseri," diye azarladı. "Sen ve kardeşin kendi tatlı zamanınızı aldınız diye Evlenmek için doğru kadını bulmuş olmak Beau'mun sizin örneklerinizi takip etmesi gerektiğı anlamına gelmiyor. O da neredeyse yarısı kadar sürede aynı şeyi yaptı."

"Ah!" Jeff kıkırdadı. "Öfkelendiğinde çok kötü oluyorsun, Tory."

Heather gülümseyerek karşılık verdi. "Bu gerçeğı anlamın sadece bir buçuk yılını aldı. Daha iyi bilmesem, senin biraz geri kafalı olduğunu düşünmeye meyilli olurdum."

Jeff'in takındığı abartılı sıkıntı ifadesi de en az şakalaşmaları kadar komikti.

Yanında oturan Raelynn peçetesinin arkasına saklanarak kıkırdadı ve başını eğerek onaylamadan önce baldızıyla eğlenen bir bakış alışverişinde bulundu.

Brandon kıkırdarak, "Uyarsan iyi edersin kardeşim," diye uyardı. "Heather kanatları altında yeni bir kız çocuğuyla birlikte yulaflarını hissediyor."

"Gün geçtikçe daha da hırçınlaşıyor," diye espri yaptı Jeff. "Sanırım şimdiden morarmış durumdayım."

Raelynn teselli edercesine elini okşadı. "Bunu senden daha fazla hak eden kimse yok, sevgilim."

"Aman Tanrım!" Jeff dehşete düşmüş görünüyordu. "Ne şerefsizlerle evlenmişiz!"

Suzanne, "Jeff Amca, çok şakacısın," diye suçladı, Sevgilisiyle birlikte gülüyordu. "Birmingham kadınlarının her birini sevdiğini ve hiçbirini Çin'deki tüm altınlara değişmeyeceğini biliyorsun."

"Başka kadınlar da var mı?" Jeff etrafına bakınırken kafası karışmış gibi yaparak sordu.

Neşe dindiğinde Suzanne masanın karşısındaki Beau ve Cerynise'e baktı ve hevesle sordu, "

Nişan baloma geliyor sun, değil mi?"

"Elbette Prenses," diye yanıtladı Beau sevgiyle. "Hayatta kaçırmayız."

Cerynise alaycı bir ifadeyle, "Umarım giyecek uygun büyüklükte bir şey bulabilirim," diye araya girdi. "Aksi takdirde bir fıçı giymek zorunda kalabilirim."

Brenna, "Madam Feroux size yardımcı olabilir," diye önerdi. "Eminim diğer tüm hanımlar bir süredir elbiselerini diktiriyorlardır." Kardeşine muzip bir bakış fırlattı. "Madam Feroux özellikle Beau'ya düşkündür ve eminim Beau isterse, sırf onu memnun etmek için sana harika bir elbise dikmek için gece gündüz çalışacaktır."

"Sus, küçük hanım," diye uyardı Beau. Takındığı alaycı sırıtış, gözlerindeki uğursuz parıltıyı yalanlıyordu. "Sen sadece ortalığı karıştırmaya çalışıyorsun."

Brenna'nın mavi gözleri muzipçe parlarken dikkatini masanın diğer ucuna çevirdi. "Anne, geçen gün Madam Feroux'dan duyduklarına inanamazsın.

Germaine Hollingsworth'un modacıya Beau'nun kendisine evlenme teklif etmesinin uzun sürmeyeceğini düşündüğünü söyleme cüretini gösterdiğine inanabiliyor musunuz? Terzi bunun doğru olduğunu düşünerek çılgına döndü."

"Hiç şüphesiz," diye mırıldandı Heather, işlerin bu hale gelmesinden son derece memnundu.

Brenna'nın ince kaşları sahte bir şaşkınlıkla büzülmüş olsa da, kardeşine doğru bakarken dans eden gözlerinde alaycı bir parıltı hâlâ görülebiliyordu. "İki eşle ne yapacaksın Beau?"

Cerynise'in onun cevabını beklediğinin farkında olan Jeff tedirgin oldu. "Ben sadece Germaine'i arabamla gezdirdim.

Geçen gün ortak bir arkadaşımızın düğününde kendimizi yan yana otururken bulduktan sonra arabayı taşıdık."

"Az önce mi oldu?" Brenna inanamayarak gözlerini devirdi. Bir sürü dedikodu duymuştu.

Germaine kasıtlı olarak başlamıştı, şüphesiz diğer uygun kızları Beau'dan saygılı bir mesafede tutma fikriyle.

Brenna'nın, Cerynise'in önümüzdeki aylarda Charleston'daki dükkânları sık sık ziyaret ederse, aynı bayat zırvaları farkında olmayan birinden duyacağından hiç şüphesi yoktu. Brenna belki de ailedeki herhangi bir üyeden daha fazla, ağabeyinin kendisine karşı kayıtsız kalmayacağından emindi. Germaine'i olası bir eş olarak görüyordu. Cerynise'in de bu gerçeğin farkında olmasını istiyordu. Beau'nun isteksizliğini açıkça ortaya koymak için birkaç varsayımda bulundu.

"Sanırım sıraya önce siz oturdunuz ve Germaine de ve sanırım arabası muhtemelen köşeyi döndüğünde seni gezdirmek istemiştir. Her zaman küçük bir göldeki büyük balık olarak görüldüğünü ne zaman öğreneceksin sevgili kardeşim? Hayranların bir süredir seni kapma umuduyla ağ atıyor, bu da Germaine'in aşırı güvenini açıklayabilir.

Kendini en çok adayan oydu."

Heather masanın başında oturan Brandon'la bakıştı. Germaine'in oğullarını kendi tarafına çekmek için yürüttüğü gayretli kampanyayı fark ettiklerinde Heather'ın duyduğu endişenin gerçek derinliğini sadece o biliyordu. Geçtiğimiz yıllarda, güzeller güzeli Germaine hakkında pek çok belirsiz söylenti çıkmıştı.

genç kadın, ama henüz hiçbirisi doğru çıkmamıştı. Oğullarının Germaine'in ricasına boyun eğip onu yatağına almasının yaratacağı tehlikenin son derece farkındaydılar. Hamile olsun ya da olmasın, son derece değişken olan

ve kendisiyle dalga geçildiğinden şikayet etti. Bay Hollingsworth, bir düğün töreninde damada doğru gizlice bir silah tutarak uygun tepkileri zorlamaktan kesinlikle çekinmiyordu

'ın kafası.

Brenna, kardeşini iğnelemekten hoşlanan bir kız kardeş eğilimiyle ısrar etti. "Madam Feroux geçen gün Germaine'le dükkâna geldiğini söyledi Beau ve hemen ardından Germaine seninle evleneceğini söyledi. Eğer Germaine'le evlenmeyeceksen, neden onunla terziye gittin?

"

Beau öfkeyle içini çekti. "Madam Feroux'nun durumla ilgili olanlar dışında bildiği her şeyi anlatma konusunda inanılmaz bir yeteneği olduğunu hiç fark ettiniz mi? Ne? Muhtemelen en fazla on dakika kaldığım ve sonra tekrar dışarı çıktığım gerçeğinden bahsetmedi...

Germaine olmadan."

"Tanrım, Beau, bu kadar üzölmene hiç gerek yok," diye tatlı tatlı söylenen Brenna, kardeşinin yüzüne yayılan kırmızı renkle eğleniyordu. Madam Feroux aracılığıyla haberdar olduğu aceleci ayrılışını ortaya çıkarması için onu kışkırttığı için kendinden oldukça memnundu. "I'

Eminim Cerynise'in vücudunda kışkanç bir kemik bile yoktur."

"Tam tersine," diye düzelitti sarı saçlı güzel gülümseyerek. "Beau söz konusu olduğunda kesinlikle öyle. Ve

Germaine beni ondan uzak durmam konusunda uyardığından beri, ne zaman onun adı geçse hâlâ içim burkuluyor."

"Yani Germaine seni Beau'dan uzak durman için mi uyardı?

" Heather şaşkınlıkla nefesini tuttu. "Buna nasıl cesaret edebilir?"

"Bu aile bir süreliğine konuyu değiştirmeme izin verir mi? Bir dakika?" Brandon oğluna yardım etmek için yalvardı.

"Pekala, baba," diye kabul etti Beau, bu davetsiz misafirden dolayı son derece rahatlamıştı, çünkü sohbetin konusu onun iyi niyetini kırdı. "Bu ailede tek bir kelime bile edemeyeceğini düşünüyorsan, durma, dene."

"Tam da konuşmak istediğim kişi sendin," diye cevap verdi babası, oğluna kaşlarını kaldırarak. "O yüzden bana tek bir şey söyle."

Beau razı olduğunu göstermek için ellerini iki yana açtı. "Dinliyorum baba."

"Şimdi, Mösyö Philippe'e karşı herhangi bir argümanım yok. Kendisi oldukça iyi bir aşçıdır, ama sizce de bu adamdan bir şeyler bekleyerek ondan faydalanmıyor musunuz? kâhyanız ve uşağınız olarak da mı hizmet edeceksiniz?"

Oğlu rahatça omuz silkti. "İşten döndüğümde yolculuğa çıktım ve evime girdim, sadece hizmetçi çalışıyordu, diğerleri ise kıçlarının üzerinde uzanmış onu işlerini yaparken izliyorlardı. Onun dışında ve Thomas, geri kalanlar serbest bırakıldı. Aslında, onlardan yeterince hızlı kurtulamadım."

"Olabilir oğlum," diye kuru bir sesle karşılık verdi babası, "ama ön kapının açılıp

kendimi elinde satır olan bir adamla karşı karşıya buldum. Sinirlerim bir daha asla yatışmayabilir."

Tüm masa, uzun boylu, geniş omuzlu ev sahiplerinin, satırıyla neden olduğu tepkiden muhtemelen habersiz olan çok daha küçük şefin karşısında iri gözlü bir endişe içinde durduğunu görünce kahkahalara ve kıkırdamalara boğuldu.

Cerynise gülme krizine girdi ve kollarını mutsuzluk içinde göbeğinde kavuşturdu. "

Bu aile kesinlikle hayatım boyunca tanıdığım en harika insan grubu," dedi. gözyaşlarını sildi. "Ama şimdi, artık gülmemeliyim. Çok acıtıyor."

Brandon şarap kadehini selamlamak için kaldırdı ve ona sırtıttı. "Ailemize hoş geldin, canım."

Bunu coşkulu bir "evet" korusu izledi ve selamlamanın oybirliğiyle yapıldığını teyit etti. Tartışmasız Cerynise artık ailedendi.

İki hafta sonra Harthaven, Beau'nun geliniyle tanışmak için davet edilen kadınlarla dolup taştı. Sabahtan beri Harthaven'a gelen at arabaları, yeni gelini yakından görmek isteyen misafirleri taşıyordu.

Birmingham, tüm raporlara göre zaten çocuk sahibiydi.

Cerynise Birmingham hakkında bilinen bazı şeyler vardı. Aslen buralıydı ve Birmingham kardeşlerin yabancı kadınlara karşı bariz tercihleri düşünüldüğünde bazı hanımlar bunu rahatlıkla kabul ediyordu. Bir süre İngiltere'de yaşamış ve eğitimini orada tamamlamıştı, bu da tatsızlıkların hafızalardan silinmesinden bu yana onun lehine bir başka nokta olarak görünüyordu

Bağımsızlık mücadelesini çevreleyen bu ortam İngiliz olan her şeyi moda haline getirmişti. Vasisi merhum Lydia Winthrop, kızın resim sevgisini en iyi öğretmenlerden eğitim almasını sağlayacak kadar şımartmıştı ve sonuç olarak fırça konusunda oldukça yetenekliydi.

Heather ve iki kızı şimdi Cernyse'in resmetme sürecinde olduğu bir portre için oturuyorlardı ve üçü bunun için genellikle Charleston'a gidiyor, Beau Birmingham'ın evini haftada en az iki kez ziyaret ediyorlardı. Hatta zaman zaman yaşlı Birmingham da onlara eşlik ediyordu ve bazen tüm aile Suzanne'ın nişanlısı Michael York'un eşliğinde dışarıda yemek yerken ya da tiyatroya giderken görülebiliyordu.

Cernyse'in iyi bir aileden geldiği de söyleniyordu, her ne kadar her zaman toplumun ana akımının biraz dışında kalmış olsa da. Kendall'lar akademik bir geçmişe sahipti ve Cernyse'in de bir istisna olmadığı söyleniyordu ki bu, Beau'yu bir süredir tanıyanları açıkçası hayrete düşüren bir düşünceydi. Onlara göre Beau'nun değer verdiği şey kadın akıllı değil, başka şeylerdi ve bu da hepsinin merak etmesine neden oluyordu

Yatakta onu memnun ederse özel olarak.

Son bir hafta içinde Madam Feroux dükkânına gelen her bayana Cernyse hakkında hevesle birkaç ayrıntı daha anlatmıştı. Bay Beau'nun genç gelinine hediye ettiği mücevherler

enfes! Bayan Cernyse inci kolyeyi sadece onun için yaptığım elbiseyle nasıl görüneceğini görmek için yanında getirdi ve canım, parçanın güzelliğinin Şimdiye kadar gördüğüm her şeyin ötesinde.

Neden, sadece abartılı. Aklıma gelmişken, alyansını gördünüz mü? Tamamen elmaslarla kaplı! Ve Bayan Suzanne'ın nişan balosunda giymeyi planladığı elbise muhtemelen şimdiye kadar yaptığım en pahalı elbise. Bay Beau bunu bizzat talep etti.

karısına dükkanıma kadar eşlik etti. Oh, ve nasıl dokunduklarını görmeliydiniz! Neden?

harikaydı! Bir beyefendinin elini öylesine sıyrarak gelinine bu kadar sevgi gösterdiğini daha önce hiç görmemiştim. Ve Bayan Cernise bir kuğu kadar zarıftı, her ne kadar anaç bir tavır içinde olsa da....En az dört aylık hamile olduğunu biliyorsunuz, ama İngiltere'de evlendiklerine dair iyi bir bilgiye sahibim. Birbirlerini burada bu kadar uzun süredir tanıdıktan sonra orada tesadüfen karşılaştıklarını düşünebiliyor musunuz? Vesaire vesaire.

Tüm bu konuşmalar hanımların merakını daha da artırdı ve tabii ki şöyle bir karar verdiler

Beau'nun kendisine nasıl bir eş seçtiğini görmek için Cernise Birmingham'ı bizzat görmeleri gerekecekti. Böylece, Harthaven'ın üzerine gerçek bir kadın seli çöktü.

"Annen kimsenin davetini geri çevirmediğini söyledi," dedi Brandon omzunun üzerinden, oğluyla birlikte bir ev dolusu geveze kadının arasında huzurlu bir sığınak aramak için ayrıldıkları çalışma odasının Fransız kapılarının önünde dururken. Dairesel yolda bir başka araba durdu ve bu kez beyaz saçlı bir ihtiyar şoförü tarafından aşağı indirildi ve ön merdivenlerden çıkmasına yardım edildi. "Aman Tanrım, burada yüz ya da daha fazla kişi olmalı ve şimdi büyükanneler bile içeri giriyor gibi görünüyor."

Beau kapıda babasına katıldı ve verandadan dışarı baktı. "Bu Bayan Clark, değil mi?"

"Evet, Abegail Clark."

"Onu yıllardır görmedim. Aslında öldüğünü sanıyordum."

"Bu yaşı kadın yatıp ölmeyecek kadar cesur."

Beau odadaki büyükbabasının saatine baktı ve sonra iç kapının yanına giderek kapıyı açtı ve gözetleme deliğinden küçük, temkinli bir fare gibi dışarı baktı. Odanın kapısının açık olduğunu fark ettiğinde kendi dehşetinin de farkındaydı.

Giriş holü duvardan duvara misafirlerle doluydu. "Sanırım haklısın baba. Evde yüz ya da daha fazla kişi olmalı. Bu lanet şey daha ne kadar sürecektir?"

"Planladığın şey için yeterince uzun değil," diye karşılık verdi Brandon asık bir sırtıyla.

Beau bir soruyla döndü. "Ne planlıyorum?"

"Saate bakıp durduğuna göre, Cernise'le birlikte çok yakında buradan kaçmak istediğini tahmin ediyorum. Bence beklentileriniz inandırıcı olamayacak kadar yüksek."

Beau'nun kaşları kısa bir süre yukarı doğru silkindi. "Ben de öyle umuyordum. İngiltere'den bir mal sevkiyatının her an rıhtıma gelmesini bekliyordum ve Cernise'in benimle gelmesini

istedim." "Bu sefer ne var?"

"Bir kere onun resimleri."

Brandon sırtmasını engelleyemedi. "Onu yatağına geri götürmek istediğini sanıyordum."

Beau babasına şaşkın bir bakış fırlattı. "Neden böyle düşündün ki?"

"Şey, evlat, o günden beri ağzının suyu akıyor. Evinize taşındı ve bariz iyi mizacınızdan, sizi çok memnun ettiğini varsaymalıyım. Ben sadece

Onu yatağınıza almadan önce bir yıl beklemediğiniz için bilgeliğinizi takdir ediyorum. Bazı erkekler o kadar zeki değildir."

Beau babasının kuru esprisine güldü. "Kendine bu kadar yüklenme baba. Annemle olan ilişkin çoğu erkeğin metresiyle olan ilişkisinden daha iyi."

"Evet, ama o tüm metreslerden daha iyidir."

Beau eğlencesini dizginlemeye çalışırken dudakları seğirdi. Artık o da evli olduğu için babasıyla dalga geçmek çok daha eğlenceliydi. "Söylesene baba, bir adam senin kadar yaşlandığında, hâlâ... işlevini yerine getirebiliyor musun?

bilirsin işte... yatakta?"

Brandon oğlunun kocalık görevlerini yerine getiremeyeceğini söylemesi karşısında dehşete düşmüş görünüyordu. "Aman Tanrım, evlat! Ne Beni ne sanıyorsun? Lanet bir hadım mı? Annenizin hala her ay hamile olup olmadığını merak ettiğini duymak sizi şaşırtabilir."

"zr dilerim!" Beau ellerini açtı ve sanki dayak yiyeceğinden korkuyormuş gibi geri çekildi. Tabii ki Gözlerindeki neşeli parıldı bu fikri yalanlıyordu. Kurnazca babasının hassas derisine biraz daha tuz bastı. "Yaşlı çiftlerin başladıkları işi... ah... bitirecek... güce sahip olup olmadıklarını kimse bilemez."

Brandon homurdandı. "Sırf sana göstermek için anneni hamile bırakmayı düşünüyorum, evlat. Daha kulaklarının arkası bile kurumamışken benim çok yaşlı olup olmadığımı merak ediyorsun. Ha!"

"Yaşın konusunda çok alıngansın, değil mi baba?" Beau suratını asmakta zorlanarak iğneledi. "

Annem çok genç olduğu için, belki de birkaç yıl içinde onu tatmin edemeyeceğinizden endişe ediyorsunuzdur."

Brandon, "Ağzını yıkamak isterdim," diye karşılık verdi.

Beau babasının omzuna teselli edici bir el koyacak kadar yaklaşmaya cesaret etti. Omzunun kendisinininki kadar sert olması, hiçbir zayıflığın efendisini rahatsız etmediğinin açık bir kanıtıydı. "Sorun değil baba. Eminim annem o zaman geldiğinde anlarsınız."

"Yemin ederim, bu lanet ev ikimiz için yeterince büyük değil... ve bahsettiğim kişi annen değil."

Beau sırtarak omuzlarını rahatça silkti. "Bunu biliyorum baba. Bu yüzden Charleston'da bir evim var."

"İyi bir şey." Brandon kıkırdayacak kadar rahatladı. "Gerçi bebek geliyor, annen kesinlikle daha yakın oturmanı dileyecek."

"Anladığım kadarıyla Cerynise'le evliliğimden dolayı kaymaklı kedi kadar memnun."

"Oh, gerçekten. Daha fazla sevinemezdi, özellikle de Çünkü bir süredir daha dünyevi bir yöne doğru gidiyor gibiydiniz."

Beau şaşkınlıkla, "Gerçekten Germaine Hollingsworth'u kastetmiyorsun, değil mi?" diye sormadan önce uzun bir süre bu ifadeyi çözmek zorunda kaldı.

Brandon ona, "Bu şekilde davranacağını hiç düşünmemiştim," diye güvence verdi. "Endişelenen annendi."

Beau bu fikre çok güldü. "Germaine'i eve karım olarak getirseydim annem kesinlikle sinirlenirdi."

"Bunu nasıl söylersin?" Brandon kıkırdarak sordu. "İkimiz de annenin hayal edilebilecek en tatlı, en nazik kadın olduğunu biliyoruz."

"O İrlandalı öfkesini ya da saf çelik omurgasını boş verin?"

Brandon sırttı. "Şey, bunların hiçbirini umursamadım. Bana hiç sebep vermedi. Germaine vermiş olabilir ama."

O anda Germaine gerçekten de Harthaven'ın hanımına karşı bir düşmanlık hissediyordu.

Beau ve babasının sohbet ettiği yerden neredeyse bir oda ötede, aynı derecede sert bir yüze yapıştırılmış sahte bir gülümsemeyle oturuyordu, ama içten içe kaynıyordu. Yıllar önce kendisinin ve arkadaşlarının alay etmekten zevk aldığı kız için şu anda koparılan yaygaraya tahammül edemiyordu. Her yönden, bir zamanlar "Sopa" diye alay ettiği kişiye abartılı övgüler yağdırıldığını duyuyordu. Cerynise Doldurduktan sonra kesinlikle o kadar uzun görünmüyordu. Germaine bu gerçeği neredeyse kişisel bir hakaret olarak kabul etti ve zihinsel olarak alay etti, "Bu budala ne cüretle bu kadar güzel, sakın ve kendine Ele geçirilmiş mi? Dünya dışı bir yaratık gibi.

Heather Birmingham belli ki yeni gelinine çok düşkündü ve onu korumak için her türlü çabayı gösteriyor, hatta zaman zaman bir anne kedinin vahşiliğini sergiliyordu. Yıllardır insanlar cömertçe Heather'ı çok iyi bir insan, çok nazik ve şefkatli, çok nazik olarak tanımlama eğilimindeydi. ve sevimli, vesaire. İşin aslı, o safir gözlerin, şu anda bile Germaine'in tüylerini diken diken eden ürkütücü bir soğuklukla insanı dondurabileceğiydi.

Omurga. Buz gibi bakışların, Cernise'i keskin bir iğneyle yaralayan suçluya yöneltmiş olması önemli değildi. Yine de Germaine'in şimdiye kadar maruz kaldığı en ölümcül bakıştı.

Belki de Heather şimdiye kadar bu şekilde Germaine fincanını eline alıp çayını yudumlarken somurtkan bir ifadeyle kocasına sıkı sıkıya sarıldı. Brandon Birmingham gibi güçlü iradeli bir adamın karısı olmak tüm bu uzun yıllar kolay olamazdı. Yine de, tüm raporlara göre, Heather onu inanılmaz derecede iyi idare etmişti ve zaman zaman yabancılar bile evliliklerinin tensel zenginliğinin çift bir odada bir araya geldiğinde neredeyse hissedilebileceğini belirtmişti.

Germaine, Beau Birmingham'la evlenme hedefiyle ilgili herhangi bir tereddüt yaşıyorsa, bu tereddütler öncelikle onun babasına çok fazla benzediği ve kolayca manevra yapamayacağı endişesinden kaynaklanıyordu. Sonra, o da alıştığı şekilde onu şımartmayacağından yarı korkuyordu. Ailesi her zaman onun her isteğinin yerine getirildiğini görmüştü ve Beau'nun daha inatçı olup olmayacağını sık sık merak etmişti, ama bu Cernise'in durumunda bu olasılık gerçekleşmemiştir, Şu anda sarı saçlı budalanın Germaine'i neredeyse kıskançlıktan çatlatacak safir bir yüzük ve elmas bir alyans takıyordu.

Germaine fincanını tabağına bıraktı ve sohbetin durgunlaşmasını fırsat bilerek tatlı bir sesle, "Biliyor musun Cernise, ben Beau ile nasıl tanıştığınızı duyduk. Çok mu romantikti?"

Kadından ve onun küçümseyici sorularından çekinmeye başlamış olmasına rağmen Cernise neşeye güldü. "

Beau Birmingham'a babamın okulundaki öğrencilik yıllarından beri aşığım."

Germaine rakibini düzeltirken sıkı bir gülümseme takındı. "Aslında kastettiğim bu değildi. Hepimiz onun babanızın öğrencisi olduğunu biliyoruz. Onunla Londra'da nasıl buluştuğunuzu merak ediyordum. Muhakkak ki vasiniz size denizcilerle arkadaşlık etmek."

Cernise uzakta geçirdiği beş yıl boyunca sinsi kızlara ve kadınlara nasıl karşılık vereceğini öğrenmişti.

Onlarla sakın, verimli ve mümkün olduğunca doğru bir şekilde başa çıkmak, dikenli yönlerini köreltmenin her zaman en iyi yoluydu. İğneler. "Bayan Winthrop'un ölümünden sonra Charleston'a dönmek bana mantıklı geldi. Carolinas'a giden gemiler hakkında araştırma yapmaya başladığımda, Beau'nun limanda bir gemisi olduğunu öğrendim.

Her şey birbirini izledi ve denize açılmadan önce evlenmeye karar verdik."

Heather, Cernise'in ona verdiği bu nazik cevap karşısında sevinçle gülümsedi.

İşkenceci. Heather, hikayede oğlunun detaylandırmaya özen gösterdiğinden ya da gelininin şimdi açıkladığından çok daha fazlası olduğunu biliyordu ve şahsen tüm detaylar hakkında bilgilendirildi.

Olması gerektiğini de düşünmüyordu. Aksine Ailedeki herkesin hayal ettiği gibi, oğlunun bir aziz olmadığını biliyordu. Böyle zorlama bir düşünceyi besleyemeyecek kadar babasına benziyordu. Kanca ya da kale ya da kitaba göre olup olmadığı gerçekten umurunda değildi. Beau bir kadınla evlenmeyi başardığı için son derece rahatlamıştı.

Gurur duyabileceği ve oğlunu idolleştiren bir kadın.

"Gerçekten anlamıyorum," diye cevap verdi Germaine, sanki çok şaşırmış gibi kaşlarını çatarak. "Beau Londra'da resmi bir flört için yeterince uzun kaldı mı? Yoksa evliliğinizin fırtınalı bir romantizmle gerçekleştiğini mi düşünmeliyim?"

Başını yana eğdi ve bir parmağının ucuyla düşünceli bir şekilde çenesine dokundu. "O gün Madam Feroux'nun dükkânının dışında karşılaştığımızda, sanki ikiniz birbirinizi hiç tanıımıyormuşsunuz gibi davranmanız son derece tuhaf görünüyor."

Diğer bazı hanımlar arasında devam eden küçük sohbetler sona erdi. Kısa süre sonra her kulak dikkat kesilmiş ve tüm gözler onur konuğuna çevrilmişti.

"Beau ve ben evliliğimizi gizli tutmaya çalışıyorduk." Cerynise yumuşak bir sesle cevap verdi. "Sanırım bu size açıkladı. Onu seninle gördüğümde doğal olarak şok olmuştum ama daha sonra bana, ikinizin de tanıdığı bir arkadaşının düğününe gittikten sonra seni bırakmasını istediğini söyledi. Beau ayrıca bana bir keresinde Madam Feroux'nun evinde en fazla on dakika kaldı."

Germaine kendini çok yakın mesafeden bir kirpiyi şaşırtmış gibi hissetti. Beau'nun aslında başka bir kadına terziye kadar eşlik ettiğini herkese söyleyerek kızı utandırmayı ummuştu ama Cerynise her şeyin nasıl gerçekleştiğini tam olarak açıkladığında, sanki

Kocası tarafından sevgiyle teskin edilen Germaine, şimdi utanç içindeydi, çünkü adamın onu terk etmek için acele ettiği orada bulunan her kadın tarafından açıkça görülüyordu.

"Döndüğünüzde amcanız Profesör Kendall ile kalıyordunuz, değil mi?" Irma Parrish sordu. O sırada

Yaşını başını almış bir kadındı ama yine de yarı yaşındaki birine çok daha uygun kıyafetlerle gençliğe tutunuyordu. Aynı zamanda azılı bir işgüzar ve Germaine'in kuzeniydi, bu da onu doğal bir müttefik yapıyordu. "Bunun bir nedeni var mıydı?"

Cernise, "Amcamı beş yıldır görmemiştin," diye cevap verdi.

"Beau ve ben evli olduğumuzu kimsenin bilmesini istemediğimiz için Sterling Amca'da kalmak en uygun şey gibi görünüyordu."

"Ama neden evliliğinizi bir sır olarak saklamaya çalışıyordunuz?" Irma ısrar etti.

"Çok kısa bir süre içinde evlendik ve insanlar bizim aceleciliğimizi çok fazla yadırgadı... Herhalde nikâhtan önce uzun bir flört ve uzun bir nişanlılık dönemi geçirmemizin çok daha uygun olacağını anlayabilirsiniz. Sizce de öyle değil mi?"

Irma'nın ağzı karada boğulan bir balığın gibi birkaç kez açılıp kapandı. Sonunda güçlkle cevap verdi: "Sanırım anlıyorum ama neden amcanla kaldığını gerçekten anlamıyorum...."

Cernise, ya kadın konuyu uzatıyor ya da yarım akıllı, diye düşündü, ama yine de cevap vermeye tenezzül etti mümkün olduğunca sabırla. "Kiminle kalmalıydım? Sterling Amca kalmamı istedi ve tabii ki Beau da sıradan bir arkadaştan fazlası olmadığımızı düşünerek buna izin verme nezaketini gösterdi."

Germaine düşünceli bir ifadeyle, "Beau yine nazik

davranıyor," dedi. "Ne kadar da asil biri. Seninle

evlenmesinin nedeni nezaket?"

Bu ifade o kadar ustaca bir gülümsemeyle araya sıkıştırılmıştı ki Cerynise bir an için afalladı. Germaine'in ne kadar kötü niyetli olabileceğini unutmuştu, ama Cerynise giderek daha deneyimli bir hale geliyordu. kadınla olan ilişkileri. Çocukken kuzguni saçlı güzelin kendisini rahat bırakmasını isterdi ama şimdi öfkesi artmış ve sözlerinin iması karşısında sırtı kaskatı kesilmişti. Kadın Germaine Hollingsworth'ün Sticks'i halka göstermeye çalıştığı güne pişman olma zamanı gelmiş gibiydi.

"Gerçekten Beau'nun herhangi bir kadınla iyilik olsun diye evleneceğini mi düşünüyorsun Germaine? Eğer öyleyse, onun bir eşten ne istediği konusunda büyük bir yanılgı içindesiniz. Beau basit, yumuşak huylu, karısının kaprisli ruh hallerini bekleyen yardımsever bir beyefendi değildir. O çok daha fazlası.

Bundan daha talepkar. Ama sanırım sadece bir eş bunun bilincinde olabilir." Sözlerini bitirirken takındığı gülümseme esrarengizdi ve daha neler yapabileceğini ima ediyordu Germaine'i ve diğer dikkatli dinleyicileri aydınlatmak için kocası hakkında söyleyecek çok şeyi vardı. Mütevazı bir genç kadın olarak en iyi ihtimalle ihtiyatlı davrandığını ima edecek kadar şey söylemişti.

Heather neşeyle sırıttı. "Biraz daha çay isteyen var mı?" diye neşeyle sordu ve elini hafifçe hareket ettirdi, Bayanlar için daha fazla sandviç ve kek koyması için bir hizmetçi çağırdı.

Abegail Clark, bastonunun yardımıyla sandalyedeki yetersiz ağırlığını kaydırды. "Tüm bu sorgulamalar bana Heather'ın Brandon onu İngiltere'den ilk getirdiğinde yaşadıklarını hatırlatıyor. O zaman da şimdikinden daha fazla hoşuma gitmemişti."

Karar verici faktör, Martha Devonshire'ın doğum ve evlilik yoluyla her aileye bağlı olmasıyla ortaya çıktı. Carolinas'taki önemi, Iorgnette'inden baktı

Birminghamlı gelin. "Seyahat etmenin kaliteli bir kadına fayda sağlayacağını hiç düşünmemiştim. Yine de yanılmış olabileceğimi kabul etmeliyim.

Daha önce hiç bu kadar dengeli ve nazik bir genç hanımla karşılaşmamıştım."

Bu kararı verdikten sonra, heybetli başhemşire arkasına yaslanıp, büyük çoğunluğunun aklının ucundan bile geçmeyecek olan kadınların itaatkâr baş sallayışlarını izlemeye koyuldu.
onu kazanıyor.

Bir saat sonra toplantı sona erdi ve konuklar isteksizce ayrıldılar. Birkaçı daha oyalanmaya meyilliydi, Cernyse'in konuşması gerçekten ilginç bir insan olduğunu keşfetmişlerdi. Oğlunun anlamlı bir kaş çatmasına maruz kalan Heather, Cernyse'i Suzanne'ın nişan balosunda göreceklerini neşeyle hatırlatarak onları nezaketle yolcu etti. Yine de, son konuk da ayrıldığında saat öğleden sonra yarısına yaklaşmıştı.

Beau hayal kırıklığını gidermek için gittiği dışarıdan içeri girdi ve tekrar içeri girdiğinde aceleyle karısının pelerinini ve şapkasını aldı. "Acelemi bağışla anne, ama Charleston'a dönmem gerekiyor.

Bu çay beklediğimden çok daha uzun sürdü."

Vedalaşırken annesinin yanağına bir öpücük kondurdu ve Brandon verandaya çıkıp ayakta durdu karısının yanında ve onları uğurlamak için. Araba Heather'ın dar beline bir kolunu doladı ve kulağına eğilerek fısıldadı, "Bir oğlunuz daha olsun ister miydiniz, hanımefendi?"

Heather şaşkınlıkla başını kaldırdı. "Tanrı aşkına, buna ne sebep oldu?"

"Beau hâlâ çiftleşebileceğimizi düşünmüyor."

Kollarını kocasının zayıf beline doladığında neşeyle kıkırdadı.

"Seni çok iyi tanımıyor, değil mi? Ama senin yaşına geldiğinde daha farklı öğrenecek.

O zamana kadar, bence bir deniz yolculuğu düşünmeliyiz.

Başka bir çocuk yerine Audacious. Beau planlıyor

Bebekleri doğduktan sonra Cerynise'i de yanına alarak, yelken aşkını hiç unutmadığını biliyorsun."

Brandon sırtarak, "Sizi cezbeden torununuz, madam," diye suçladı.

Heather onun sertleşmiş göğsünü hayranlıkla okşarken, mavi gözlerini nazlı bir şekilde onunkilerle buluşturdu.

"Kulübemizde sevişerek çok zaman geçirebiliriz. Ve kim bilir neler olacak

Bu mu?"

"Beau'nun gideceğini ne zaman söyledin?"

Beau karısına ön kapıyı açmak için tokmağa uzandı ama

daha çeviremeden koyu yeşil, beyaz

kesilmiş kapı, uşak kıyafetli bir adam tarafından içeri doğru çekildi.

"Jasper mı?" Cerynise şaşkınlıkla ağzı açık kaldı. "Aman Tanrım, burada ne işin var?"

Kâhyanın gözleri gülümsemeden önce kısa bir süre onu süzdü. "Kocanız beni gelip onun için çalışmam için davet etti, madam. Yol paramızı bile o ödedi."

"Ücretimiz mi?"

Jasper başını sallayarak ve yine gülümseyerek, "Evet, hanımefendi," diye cevap verdi. "Bridget ve diğerleri de burada. Aslında hepimiz tablolarınıza Charleston'a kadar bizzat eşlik edebildik. Hasar görmeden geldiler ve ben de onları diğer tablolarınızla birlikte çalışma odasına koyma cüretini gösterdim."

Bridget evin arkasından gelen kısık sesleri duymuştu ve mutfaktan çıkan koridora doğru ilerlerken oldukça tereddütlü bir şekilde yaklaştı. Cernise Ona bir kez baktı ve içeri girerek aceleyle hizmetçiyi selamladı. Kucaklaştılar ve biraz ağladılar, ama sadece sevinçten.

"Harika görünüyorsun anne... Yani... Bayan Birmingham. Sizi hiç bu kadar güzel görmemiştim." Pırıl pırıl gözleri Cernise'in artık şalın altından bile belli olan göbeğinin hafif kıvrımına kaydı. "Ve sen küçük bir tane olacak. Senin adına çok mutluyum anne."

Cernise kadının elini şefkatle okşayarak, "Teşekkür ederim Bridget," diye cevap verdi. "Ama söyle bana, benimle tanıştın mı? Kocan mı?"

"Kaptan Birmingham'ı sadece elbiselerini getirdiğimiz gün gemide gördüm anne. Ama o zaman bana sorsaydın, ikinizin birlikte olmasından bir şey çıkacağını söyledim. Londra'dan ayrılmadan önce evleneceğinizi hiç düşünmemiştim. En azından Mösyö Monet bize böyle söyledi. Evet. Her şey bu kadar hızlı geliştiğine göre, her şey gözlerinizi kamaştırmış olmalı."

"Kocamı çocukluğumdan beri tanıyorum Bridget, ve yaklaşık bir yıldır ona aşığım.

Bu yüzden benim için o kadar da ani olmadı." "Onun için belki de." diye eklerken kıkırdadı.

Beau da onlara katıldı ve karısı resmi tanışma faslını tamamladıktan sonra hizmetçiye, "Philippe size nerede kalacağınızı gösterdi mi?" diye sordu.

"Oh evet, efendim. Bahçeyi geçince, hizmetkârların odasındayız. Söylemeliyim ki, efendim, daha iyi bir konaklama yeri görmedim. hizmetkarlar."

"Umarım orada rahat edersiniz."

"Olacağımıza eminim, efendim. Yolculuğumuz konusunda bize yardımcı olduğunuz için çok teşekkür ederiz. Yapamazdık

Siz bize bu kadar cömert bir çanta vermeden buraya kadar gelebildik. Jasper dikkatli bir hesap tuttu efendim, böylece tam olarak ne harcandığını bilebilirdiniz."

"İyi hizmetkârlar bulmak zordur, bu yüzden buraya gelişinizi ödeyerek kendim için daha iyi bir hizmette bulundum."

Beau ona güvence verdi.

"Aynı şekilde efendim, hepimiz bizim için yaptıklarınızı takdir ediyoruz."

Cerynise ani bir farkındalıkla başını düşünceli bir şekilde kocasına doğru eğdi. "Eve dönmek için bu kadar acele etmenizin nedeni onlar mıydı?"

Beau omuzlarını kısa bir süre yukarı kaldırdı ve sırttı. "Her an gelebilirler diye düşünmüştüm ama gelmelerini engelleyebilecek çok fazla faktör olduğu için yaklaşık tarihi ancak tahmin edebiliyordum. İngiltere'den gelen gemileri günlük olarak kontrol ediyordum ama bu sabah zamanım var."

Cernise yumuşak bir kıkırdamayla, "Benden sır saklamaktan hoşlanıyor gibisiniz, efendim," diye suçladı.

Gölümseyen gözleri tekrar onunkilerle buluşmadan önce küçük, çıkıntılı karnına kaydđ. "Evet, hanımefendi, ama sizden daha fazla değil."

* * *

Suzanne'ın nişan balosu gecesi geldi ve Cernise, sadece Germaine'le değil, bir zamanlar Beau'yu olası bir koca olarak umutla gözlerine kestirmiş olan diğerleriyle de tekrar karşı karşıya geleceğini bildiğinden, görünüşüne özel bir özen gösteriyordu. Madam Feroux ve yardımcıları buz mavisi bir kreasyon üzerinde yorulmadan çalışmışlardı.

zamanında hazır olması gerekiyordu. Beau'nun isteği üzerine elbise, karısının o gece giydiği pembe elbiseye benzer şekilde yapılmıştı.

İngiltere'deki gemisinde av arkadaşlarını ağırlamıştı. Elbisenin tasarımı biraz değiştirilmişti. Kadının kıvrımlarını gizlemek için daha uzun bir korsajı vardı.

Mümkün olduğunca karnına kadar. Boncuklu ipekten ağır eteği hafifçe altında toplanmıştı. Kolları, şövalyelerin ve güzel hanımefendilerin günlerinde olduğu gibi uzun ve dökümlüydü, ancak yakası kesinlikle

Pembe elbisesi göğüslerinin tam ortasından kesilmişti. Beau bunu önceki versiyonun en ilgi çekici özelliği olarak görmüş ve tamamen aynı kalması için ısrar etmişti.

Cernise'in saçları başının üzerinde yüksek bir şekilde duruyordu.

narin kulaklarından zarifçe sarkan inci ve elmas küpeleri sergiliyordu. Beau ona gecikmiş bir düğün hediyesi olarak, etrafı pırlantalarla çevrili pembe-beyaz güzel bir cameo ile süslenmiş sekiz telli bir inci gerdanlık vermişti.

Cernise minnettarlığını sevinçle ifade etmişti, çünkü bırakın sahip olmayı, daha önce hiç bu kadar zarif bir şey

görmemişti. Yine de, bu kadar pahalı ve güzel

Kolyenin verilme yöntemi, onun bir adanmışlık töreniyle karşılaştırılamazdı.
kocasına ona yeni bir alyans hediye etmişti.

Önünde diz çökmüş ve parmağındaki altın filigranlı bandı çıkardıktan sonra
Sadık ve sevgi dolu bir koca olacağına dair hararetle söz verdi.
Elmas yüzüğü ona takmıştı.

Üçüncü parmağını öptü ve sonra dudaklarını daha derinlemesine okşayarak anlaşmasını mühürlemek için ayağa kalktı. Bunu ikisinin de unutamayacağı bir akşam izlemişti; yatak odalarında baş başa bir akşam yemeği, Beau'nun kocaman küvetinde yan yana uzandıkları ortak bir banyo ve
Yeni evli bir çiftten beklenecek bir aşk gecesiyle sona eriyor.

Beau, kız kardeşinin nişan balosundan önceki öğleden sonra kravatını katlamak için yardım istediğinde, Cerynise'in onun niyetinden kuşkulanasına neden olacak kadar ender bir durum değildi artık. Sadece şunu hissetmeye başlamıştı. Başını onunkinin yanına eğip sıcak bir sesle "Nefis bir manzara" diye fısıldadığında bir şeyler farklıydı.

Cerynise aşağıya baktığında göğüslerini cömertçe açık yakası ve altına giydiği dantel kombinezonun sığ bedeni tarafından sergileniyordu. Başını kaldırarak onun parlayan gözlerine gülümsedi. "Her şeyi daha önce gördüğünden emindim."

"Evet, ama bu sefer ellerimi cebimde tutmama gerek yok. Manzarayı gönlümce idare edebilirim,
Her zaman ya da biraz mahremiyet bulabileceğimiz her yerde, madam," diye nefes aldı ve parmakları elbisesinin arka kapağını açarken şakağına bir öpücük kondurdu. Bir öpücük
Ağır mücevherlerle süslü korsaj omuzlarından

ipek ağırlıklıydı ve beline kadar iniyor, gossamer batiste ve dantel şemsiyeyi göğüslerinin dolgunluğuna bırakıyordu.

Cernise garip bir büyü tarafından büyülenmiş gibi karşısında duruyordu, gözleri boğucu bir sıcaklıkla parlıyordu.

askıları çekiştirerek aşağı indirdi ve elleriyle iç çamaşırının inişini hızlandırdı, ta ki o da beline dolanana kadar. Soluk, pembe tepeli gözbebekleri gururla öne doğru itiliyor, onu tatmaya ve dokunmaya davet ediyor gibiydi. Ağzı, yumuşak tepelerdeki tatlı nektarın tadını çıkararak ve dudakları ve dili çıplak teninde gezinirken onaylayıcı, sakın bir mestlik içinde duran karısından mutluluk dolu iç çekişler çıkararak, baştan çıkarıcı dolgunluğun üzerinde yavaş bir okşayışla hareket ederek onu ele geçirdi. Meme uçları daha fazlası için karıncalandı ve onları daha erişilebilir kılmak için sırtını kamburlaştırdı. Adam bu fırsattan yararlanırken kadının nefesi küçük soluklarla içeri çekiliyordu. Onları tamamen yuttu,

Sıcak bir şekilde yaladığı dudakları nemle parlıyordu. Uzun bir süre sonra dudaklarını zarif boynu boyunca yukarı doğru ilerledi ve aynı açgözlü arayış içinde ağzını yakaladı.

Sonunda adam geri çekildiğinde, Cernise'in kol ve bacaklarında hiç güç kalmamıştı. Ona doğru sallandı ve nefes nefese, "Daha fazla," diye yalvardı.

"Eve döndükten sonra," diye mırıldandı Beau boğuk bir sesle. Kızın yumuşak, sıvı gözlerine bakarak, giysiyi göğsünden ve omuzlarından yukarı çekti ve patını yeniden bağladı. "Bu daha sonrası için sözüm olsun, madam.

"

"Ama tüm gitme arzumu yok ettin," diye fısıldadı titreyerek. "Bütün gece seni özleyeceğim."

"Niyetim buydu, madam." Yanağına yakın bir yerde kıkırdarken sıcak nefesi tenini okşadı. "Dans ettiğimiz her vals, her bakışımız ve dokunuşumuz bununla ateşlenecek ve eve döndüğümüzde bizi nelerin beklediğini düşünmek."

Cerynise hayal kırıklığını abartarak inledi. "Sence bir kadının kocasına tecavüz etmesi mümkün mü?"

"Vücudum üzerinde benim sahip olduğumdan daha fazla güce sahipsiniz hanımefendi, ama ben gönüllü bir katılımcı olurken bu nasıl tecavüz olabilir?"

Parmakları adamın pantolonunu açarken kurnazca gülümsedi ve ona aynı şekilde karşılık vererek kendi baş döndürücü iksirinden tam bir ölçü verdi. Sonuçtan memnun kalan kadın, hayranlık dolu bir bakış için geri çekildi.

"Artık bütün gece senin için hazır olacağım," diye inledi Beau, kızın elini kendine doğru çekip parmaklarını kızinkilerin üzerine sertçe kapatarak.

"Sadece tatlılar," diye nefes aldı, dilinin ucuyla ağzını yaladı. Onun zonklayan sıcaklığını hissedebiliyordu, Devam etmesi için yalvardı, ama son bir sarma darbesiyle geri çekildi. "Ben acı çekeceksem, siz de çekmelisiniz, efendim."

Beau kanının soğumasının en az bir saat alacağından emindi. "Sana ne kadar cadaloz olduğunu söylemiş miydim?"

Cerynise memnuniyetle gülümsedi. "Sadece yatakta, efendim. Sadece yatakta."

Beau'nun arabası kapının önünde durduğunda konukların çoğu çoktan gelmişti. Elini uzattı Cerynise yere eğildi ve yüzündeki küçük, endişeli ifadeyi öpüp uzaklaştırmak için durakladı. Harthaven'a doğru yapılan uzun yolculuk sırasında, ruh hali ne olacağına dair endişeyle karışmıştı.

akşam dayanacaktı. Özellikle de bu akşam

en az bir avuç reddedilmiş kızın sinsi sorularıyla bombardımana tutuldu.

"Ne kadar güzel olduğunu bir bilsen aşkım," dedi.
"Hiçbir şeyin seni rahatsız etmesine izin vermezsin, özellikle de Germaine'in."

"Eminim seni sinsi yöntemlerle evliliğe ikna ettiğimi her yere yaymıştır," diye mırıldandı Cernyse. "Ve diğer herkes ne kadar ilerlediğimi merak edecek... ya da Bana azarlayan bakışlar atıyor ve bu şartlar altında burada olmamam gerektiğini söylüyorlardı."

"Sen artık bir Birmingham'sın," diye onu rahatlattı Beau. "Sen buraya diğerlerinin toplamından daha çok aitsiniz. Senin durumuna gelince, utanmamız için bir neden yok, aşkım. Sen hamile kaldığında biz çoktan evlenmiştik."

Cernyse kederli bir iç geçirdi. "Bu iyi ve güzel olabilir Beau, ama diller yine de sallanmaya devam edecek."

"Seksen yaşına geldiğimizde duracaklar," diye şaka yaptı ve kızın alnına şefkatli bir öpücük kondurdu.

Adamın siyah yakasını hayranlıkla düzeltti. Onun dışında Beyaz gömleği, kravatı ve yüksek, keskin bir şekilde katlanmış yakasıyla güzelce süslenmiş parlak gümüş brokar yeleğiyle tamamen siyah giyinmişti ve onu Germaine'le gördüğü o günkü kadar şık görünüyordu. "Benimle kalacaksın, değil mi Beau?"

"Muhtemelen beni o kadar yakınıınızda bulacaksınız ki hanımefendi, beni kovmak isteyeceksiniz."

"Asla."

Beau onun koluna girdi ve verandaya tırmanarak onu ön kapıdan geçirdi. Kâhya onun kraliyet mavisini kadife pelerinini aldı ve Beau ona doğru eşlik ederken Heather, gözlerini dikip bakan konukları, oğlu ve gelinini selamlamak için kalabalık balo salonunun içinden süzüldü.

Her birine sevgi dolu bir öpücük verdikten sonra, odadaki insanlara parlak bir gülümsemeyle baktı ve ellerini zarif bir şekilde sallayarak onların konuşmalarını susturdu. Elini omzuna koyan kocası tarafından hemen desteklendi.

"Bayanlar ve baylar," diye seslendi Heather, ışıltılı mavi gözleri arkadaşlarının yüzlerini tararken ve "Henüz tanışmamış olanlar için yeni gelinimiz Cerynise Birmingham'ı takdim etmek istiyorum, merhum Profesör Marcus Kendall'ın tek çocuğu, muhtemelen birçoğunuzun

Hatırlayın. Beau ve Cerynise, Carolinas'a doğru yelken açmadan önce Ekim ayı sonlarında İngiltere'de evlendiler. Onlar

Evliliklerini bir sır olarak saklamak istediler ve henüz bana bunun nedenini söylemediler. Bunun, onların kilisede evlendiklerini görme onurunu bize yaşatmak için olduğunu düşünmek istiyorum. Ancak, gerçek hayatta her şeyin bir şekilde geliştiği gibi, Brandon ve ben Ağustos ayında büyükanne ve büyükbaba olacağız."

Kısa süre sonra kahkahalar ve tebriklerle harmanlanan içten alkışlar bunu izledi. Cerynise'in dudaklarından rahat bir nefes dökülürken, gerginliğinin hafiflediğini hissetti. Heather durumu nazik bir şekilde ele almıştı. Kayınvalidesi meselenin özüne inmeyi başarmıştı, Karşı konulmaz bir nezaketle imaları ve varsayımları ustalıkla bertaraf etti.

Beau, iyi dileklerini sunmak için hevesle öne çıkan konuklara karısını takdim etmek için çok yakındaydı.

Beau'nun geçmiş yıllardaki erkek arkadaşlarından birçoğu babasının öğrencisiydi ve kendilerini adanmış öğretmenleriyle olan birlikteliklerine dair eğlenceli hikâyeleri kısaca anlattılar. İsimler kısa sürede Cerynise'in aklını karıştıran bir karmaşaya dönüştü. Çığ gibi büyüyen sevimli konuklar çiftin evliliğini kutlamak ve İngiltere'den döndüklerinde onlara hoş geldiniz demek istediler.

Kadının yalvaran gözleri kocasını kıkırdattı ve adam karısıyla dans etmek için zaman istedi.

"Daha iyi hissediyor musun?" diye sordu onu vals yapar gibi döndürürken.

Cerynise sadece rahatladığını değil, kocasıyla ilk kez dans edebilmekten duyduğu memnuniyeti de belli ederek güldü. Kocasının ayaklarını en az onun kadar düzgün Lydia Winthrop'un onun için tuttuğu dans eğitmenleri gibiydi. Gerçekten de, onu balo salonunda gezdiren bir peri masalı prensi gibiydi, izleyenlerin yüzleri gülene kadar sürekli genişleyen çemberler çiziyordu. geniş omuzlarının ötesinde belirsiz bir bulanıklığa dönüştü. Ama sonra gözleri nadiren onun yüzünden ayrıldı.

"Annen durumu kesinlikle basitleştirdi," dedi Cerynise, neredeyse herkesin evliliklerinden haberdar olmasının keyfini çıkararak. "Şu anda sanki bir bulutun üzerinde yüzüyormuşum gibi hissediyorum. Üzerimden büyük bir yük kalktığı kesin."

Beau'nun dudaklarında şeytani bir sırıtış belirdi. "Seninle seviştikten sonra böyle mi hissediyorsun?"

Bir an için şaşkın şaşkın baktı ve sonunda onun müstehcen sözlerini anladı. "Senin ağırlığını taşımak çok daha zevkli aşkım, ama sanırım vücudunu ne kadar arzuladığımı artık biliyorsundur.

Daha iyisini görmedim."

Beau'nun gözleri ona meydan okurken parlıyordu. "Sanki benimkinden daha fazlasını görmüşsünüz gibi, madam." Başını iki yana salladı. "Hayır, göğsümü ilk gördüğünde saç diplerine kadar kızardığında, evlenmeden önce hiç çıplak bir erkek görmediğine ikna oldum, ama bu tam da benim tercih ettiğim yol. Seni tamamen kendime istiyorum."

"Ve beni ne zaman isterseniz alabilirsiniz, efendim."

"Eski yatak odam üst katta," diye önerdi sıcak bir bakışla.

Cerynise ona nazlı bir gülümseme verdi. "Elbette, özleneceğimizi biliyorsun."

Beau iç geçirdi ve bu durumdan büyük pişmanlık duydu. "Evet, saçlarını asla şimdiki kadar güzel toplayamayız.

Her ne kadar şu anda sizi rahatlatmak istesem de, madam, sanırım eve gidene kadar beklemeliyiz."

"Korkunç bir alaycısınız efendim," diye cilveli bir şekilde yaygara kopardı. "Buna artık iyice ikna oldum. Siz de çok iyi biliyorsunuz ki

"Beni bir sürelğine üst kata davet ederseniz size yol göstermiş olurum."

Beau başını geriye attı ve içten bir kahkaha attı. "Olabilir, madam... ama ancak kimsenin bizi aramaya gelmeyeceğinden emin olduğumda."

Çiftin balo salonundaki zarif uçuşu, en azından bir kişinin kalbinde kaynayan kara bir öfke uyandırdı. kenardan dikkatle izledi. Şu an için Germaine Hollingsworth Kalabalık odada rakibini kışkırttığını hissediyordu. Cernise olmasaydı, Germaine'in şu anda Beau'nun kollarında dans ediyor olacağından hiç şüphesi yoktu. Beau erkekliğin ta kendisiydi, uzun boylu ve güçlüydü, yakışıklılığıyla karanlık bir şehvet uyandırıyor, hareketlerinde esnekti ama bir meşe kadar sertti, bu da onun geniş göğsüne her dokunduğunda Germaine'i hem heyecanlandırmış hem de memnun etmişti.

Kendini onun çıplak vücudunda ellerini gezdirirken, sert yapısına hayran kalırken ve onu gönüllü esiri yapacak bir tutkuya sürüklerken hayal edebiliyordu. Ama onun Cernise'in kölesi olduğu artık çok açıktı. Gerçekten de, eğer ona görsel olarak yuttuğu gibi bakmış olsaydı Cernise o gün Madam Feroux'nun dükkânının önündeydi, Germaine'in önümüzdeki haftalarda ve aylarda kendisi için biraz umut beslemek için nedeni olacaktı. Özenle uygulanan cazibeler, eğer kalp biraz istekliyse en asil niyetleri bile paramparça edebilirdi. Ama Cernise kaldığı sürece Germaine bunun gerçekleşeceğini tahmin edemiyordu. Açıkçası, Sticks'in ölmesini diliyordu, tercihen şimdi, ama doğum sırasında ölmek kesinlikle yeterli olurdu.

Beau, yumuşak havuzlarla tamamen büyülenmişti. Önünde hayranlıkla baktığı ela. Ona olan sevgisini yansıtan ışıltılı bir parlıltıyla parlıyorlardı. Hissetmek Böyle bir bağlılık bulduğu için son derece mutlu olan adam, güzel karısını balo salonunun zemininde gezdirdi. Kadının uysal bedeni onunla birlikte hareket ediyordu, sanki zihinleri tatlı bir uyum içinde birleşmişti. Öyle olduklarından hiç şüphesi yoktu, çünkü o karanlık saydam derinliklerde alevlenen arzuyu okuyabiliyor ve kendisinininkinin de aynı hararetle parladığını biliyordu.

Cerynise için kocasının sarmalayan kolları ve onu esir alan yeşil gözlerin sonsuz parıltısı dışında hiçbir şey yoktu. Sözleri sessizdi, samimi bir yorumların, sevgi ifadelerinin ve sırların paylaşılması sadece kendilerine aitti. Kadının içinde daha önce verdiği sözle alevlendirdiği sıcak bir heyecan vardı ve Kalçasına hafifçe dokunması ya da elinin belini nazikçe sıkması, onunla tekrar yalnız kalacağı o anın beklentisiyle göğüslerinin karıncalanmasına neden oldu.

Parmakları hafifçe paltosunun kumaşını okşasa da, o kadar insanın ortasında bile tamamen kabul edilebilir bir şekilde onu rahatça okşasa da, her bakışları Her bir gülümseme, eve vardıklarında onları neyin beklediğini hatırlatan erotik bir anlam yüklüydü; çünkü ancak orada yeterli güvenceye sahip olabiliyorlardı. mahremiyet. Bu, arzuların yavaş ve ritmik bir dansından, ön sevişmede onları heyecanlandıran ama kimsenin fark edemediği şehvetli bir ritüelden başka bir şey değildi.

Müzik balo salonunu doldurmaya devam etti ve Beau Kendileri için bir dans istemeye gelen diğer Birmingham erkeklerine karısını gönülsüzce teslim etti. O da annesine ve kız kardeşlerine karşı görevini yerine getirdi,

ve kuzenler. Tamarah da bu listede yer alıyordu ve ailesine yalvarmasına rağmen Bütün bu olanlardan sonra, yaşına uygun bir saatte Brenna'nın odasına yatmaya gönderildi. Diğerine gelince Odadaki genç kadınlar, Beau için sanki hiç var olmamışlardı. Kalbi ve bakışları, dans pistinde akrabaları tarafından eşlik edilirken bile gözleri sadece onun üzerindeymiş gibi görünen karısının üzerindeydi.

Beau av arkadaşlarından birkaçı tarafından kenara çekilmişti ve onlarla gülüşüp sohbet ediyordu,

Cernise ve Brenna bir hizmetkârdan punç bardaklarını aldılar. İki kadın dans eden çiftleri izlemeye dalmışlardı, ancak çok geçmeden ikisi de Germaine'in Michael York'u yere çağırıldığını fark etti. Adam, Germaine'in ricasını kabul etmek dışında onun davetine nasıl karşılık vereceğini bilmiyor gibiydi ama görünüşe göre olmak istediği yer orası değildi. Korkunç görünüyordu Çünkü kadın, cömert bir bağıştan çok bir mühendislik harikası gibi görünen koyu menekşe rengi bir şekerlemenin içinden dökülüyordu. Rahat görünmek için yoğun bir çaba sarf ediyordu, Michael ona bakmak dışında her yere baktı ve şarkı biter bitmez hızla yerinden kalkıp Endişeli bir açıklama gibi görünen bu sözleri gülümseyerek dinleyen nişanlısının yanına çekildi. Bir süre sonra rahatlamış gibi Suzanne'in elini öptü ve onu balo salonunun pistine çıkardı, orada rahat bir şekilde dans etti.

Cernise'in Germaine'in de Beau'yu köşeye sıkıştırmasının an meselesi olduğu sonucuna varması için fazla hayal gücü gerekmedi. Kadının davetkâr bir gülümsemeyle ona doğru ilerlediğini gördüğünde bu düşünce daha yeni oluşmuştu.

Brenna Cernise'in yanına eğilerek fısıldadı, "Bu kadının şimdi nereye gittiğini görüyor musun?"

Cernise sessiz bir tonda, "Kocama doğru," diye cevap verdi.

Brenna kızgınlıkla dişlerini gıcırdattı. "O şıfıntının saçlarını yolmak istemez miydin?"

"Köklerine kadar," diye onayladı Cernise, bir zamanlar Beau'yu gördüğünde duyduğu kıskançlığı hatırlayarak

Germaine'i o gün Charleston'da arabasından indirirken.

Brenna teselli edercesine eniştesinin elini okşadı. "Doğru olanı yapması için Beau'ya güven."

Cernise'den düşünceli bir iç çekiş geldi. "Elbette ona karşı samimi olmalı."

Germaine'in erkekler arasındaki popülaritesi karşı cinsten herhangi birinin ona yaklaştığında her ne yapıyorsa bırakmasını bekleyecek kadar kendine güvenini artırıyordu. Ama Beau o kadar Arkadaşlarıyla sohbet etmekle meşguldü, o kadar ki onun yanında olduğunu bile fark etmeden yanından geçip gitti.

Bu durum kadında yersiz bir şok ve hayal kırıklığı yarattı, çünkü adam onun varlığından gerçekten habersiz görünüyordu. Ufak tefek esmer kadın kollarını iki yana açtı ve dikkatini çekmek için ayağını yere vurdu ama Beau onun karşısında olduğunu fark edince hemen onu dans pistine götürmeye çok daha hevesli olan genç bir yigitle tanıştırdı.

"Mükemmel!" Brenna neşeyle fısıldayarak haykırdı ve Cernise'in ışıltılı gülümsemesiyle karşılaşmak için döndü. "Öyle değil mi muhteşem?"

"Oh, gerçekten!" Cernise mutlulukla kabul etti.

"Şimdi bak," diye ısrar etti Brenna. "Sana geri dönüyor."

Beau, Cernise'in koluna girerken kız kardeşine doğru sorgulayıcı bir sırtış fırlattı. "Karımla dans etmeme bir itirazın var mı, Küçüğüm?"

Brenna baldızının fincanını isteyerek kabul etti. "Hiç de değil, Uzun Adam."

Çift uzaklaşırken, Brenna iki fincanı koyacak bir yer bulmak için döndü ve kendisinden birkaç yaş büyük kızıl saçlı genç bir adamla karşılaşınca biraz irkildi ona yaklaşıyordu. Onu Clay'in en yakın arkadaşı olarak hemen tanıdı.

"Affedersin Brenna, ama dans etmek ister misin diye merak ediyordum. Clay bu fikri kabul edebileceğinizi söyledi."

"Bu fikre çok sıcak bakıyorum Todd," diye cevap verdi, göz kamaştırıcı bir gülümsemeyle.

Todd aceleyle fincanları ondan alıp bir hizmetkâra uzatırken pırıl pırıl beyaz dişleri sevinçle sırtıyordu. Cesurca onu selamladı ve sonra küçük, ince elini kolunun kıvrımına sokarak babasının kaşlarının odanın diğer ucundan bile keskin bir şekilde yukarı kalkmasına neden oldu.

Heather utangaç bir gülümsemeyle kocasının yakasına elini sürerek onun kırışan tüylerini yumuşatmaya çalıştı. "Todd sadece kızımızı dansa davet ediyor, tatlım. Bana da benzer bir iyilik yaparsanız çok memnun olurum."

Topuklarını şıkırdatarak nazik bir selam verdi. "Bu dansı bana lütfeder misiniz, madam?"

"Daha iyisini istemezdim, aşkım."

Brandon bir elini kızın sırtına koydu ve onu balo salonunun zeminindeki açık bir alana doğru götürdü. Yine de dans etmeye başladıklarında şikâyet etmekten kendini alamadı. "Clay'in kardeşiyle Todd Phelps'in kızımıza karşı giderek artan aşkı hakkında konuştuğunu duydum, hanımefendi."

"O kesinlikle iyi bir genç adam, namuslu bir aileden geliyor ama Brenna sadece on altı yaşında...."

"Ben de aynı fikirdeyim, madam."

Kocası en küçük kızlarını gözden uzak tutmaya çalışırken Heather gülümsedi. Brenna onun küçük kızıydı ve tüm belirtilere bakılırsa, onu herhangi bir delikanlıya vermek konusunda son derece isteksiz davranacaktı. Bir erkeğin, kızının babasının gözüne girebilmesi için olağanüstü bir birey olduğunu kanıtlaması gerekiyordu.

Bir süre sonra Beau ve Cerynise biraz temiz hava almak için ön verandaya çıktılar. Kol kola verandanın en ucuna doğru ilerlediler; burada büyük bir meşe ağacı, hışırdayan yapraklarının arasından sadece alacalı ay ışığının geçmesine izin veriyor, bu da etrafı derin gölgelerle kaplıyordu. Ayın serinliği

Akşam Cerynise'in ürpermesine neden oldu ve Beau'yu paltosunu davetkâr bir şekilde açması için motive etti.

Bacaklarını iki yana açarak

Beyaz cepheye yaslanıp kollarını omuzlarında kavuştururken onu kendine doğru çekti.

Cerynise hülyalı bir şekilde içini çekti. "Sana umutsuzca vurulmuş bir kızken, aslında sana aşık olacağımı hayal bile edemezdim.

Bir gün bu verandada, seninle evlenmiş ve çocuğun içimde büyüyor olacak.

Uzun yıllar boyunca senin karın olma hayalini beslememe rağmen, aşkım, sonunda bu bana o kadar uçuk geldi ki, kendimi artık bunu düşünmemeye zorladım. O kadar uzaktaydım ki, seni bir daha görebileceğime dair ciddi şüphelerim vardı. Alistair muhtemelen bana ne kadar büyük bir iyilik yaptığını asla bilemeyecek. beni Winthrop'ların evinden attığında."

Beau usulca kıkırdadı. "Neredeyse minnettarlığımı suratıma bir yumruk yerine bir öpücükle gösterecektim."

"Onun yerine beni öp," diye fısıldadı Cerynise sıcak bir sesle, yüzünü beklentiyle kaldırarak.

Adam onun isteğini basit bir kocalık öpücüğünün çok ötesinde yerine getirdi ve çok geçmeden kadın kollarını adamın boynuna dolamış, ona doğru yaklaşıyor ve bu iyiliğe karşılık veriyordu. Bu tamamen tutkulu bir öpücüktü, duyularını okşayan ve tanıdık ateşleri uyandıran bir öpücük. Adamın sol kolu kadının beline sıkıca sarılmıştı ve sağ elinin kadının sırtında her zamanki özgürlüğüyle hareket etmesine izin veriyordu, Elbisesinin ve iç çamaşırının yumuşak katmanlarından kalçasını okşuyor, baştan çıkarıcı yarığa dalıyor ve eli sıkıca kalçalarının arasına girene kadar aşağıya doğru yolunu takip ediyordu.

Kadınsı bir boğaz temizleme sesi öpüşmelerini aniden sonlandırdı.

Cerynise büyük bir utanç içinde geri çekilecekti ama Beau onu kendisine yakın tutacak kadar akıllıydı. Karısının onu terk etmesi için kesinlikle uygun bir zaman değildi.

Yaklaşan kadını tanımaya çalışarak, verandayı saran gölgelere baktılar.

Sonunda ışık zerrelere Germaine'in yüzündeki sırıtışı aydınlatacak kadar birleşti.

"İkinizin birbirinizi yalnız bırakamayacağınız çok açık." Her ne kadar sözleri gerçeği yalanlasa da Beau'nun iştahının da en az kendisinininki kadar büyük olduğunu zihninde doğruladığı için, bu gösteriden heyecan duydu.

"Evli olmanın avantajı da bu. Yapmak zorunda değiliz," diye karşılık verdi Beau kayıtsızca.

Germaine, "Gerçekten Beau, diğer insanları nasıl utandırabileceğini düşünmelisin," diye azarladı. "Böyle ahlaksızca

Ekranlar yatak odaları için ayrılmalıdır, herkesin geçebileceği açık verandalar için değil."

"Garip, birinin bana doğru geldiğini genellikle duyabilirim, özellikle de ahşap bir zeminde, ama ayakkabıların zemine sürtünmesinden çıkan en hafif sesi bile fark etmedim. sundurma." Beau'nun bakışları merakla kadının yeri süpüren eteğine kaydı. Çalışma odasının açık kapısı kadının nereden çıktığını gösteriyordu ve kollarını arkada tutuş biçimi Beau'ya kadının bir şeyi dikkatlice gözden uzak tutuyor. "Bu da bana, tabii ki, ayakkabı giymediğinize inanmamı sağlıyor. Şu an."

Germaine güldü, bir eliyle iki ayakkabısını kavradı ve Bu varsayımı hafifletmek için boştaki elini rahatça önünde salladı. "Etrafta dolaşıp insanları gözetlemiyorum Beau, gözetleseydin bile bu senin iffetsizliğini mazur göstermezdi. Yaptıkların hakkında annene şikâyetle bulunacağım. Masum bir genç kızın Harthaven'da dolaşması kesinlikle güvenli değil. Böyle bir kabalık karşısında akli başından gider."

Beau artık kadınla yüzleşebilecek durumdaydı ve bunu yaptı, bir kolunu karısının beline doladı, çünkü karısının kaçmasını ve kendisini kadınla yalnız bırakmasını istemiyordu. "Hassasiyetini kırdıysak özür dilerim Germaine, ama şok olduğuna inanmakta güçlük çekiyorum. Aslında, aramızda masum biri varsa, onun da karım olduğunu düşünmeye meyilliyim."

Germaine'in koyu renk gözleri buğulu ışıkta tehlikeli bir şekilde parlıyordu. "Bununla ne demek istiyorsun?"

Beau başını düşünceli bir şekilde yana eğdi. "Gerçekten sana söylememi istiyor musun?"

"Eğer bana hakaret edecekseniz, buna neden hakkınız olduğunu düşündüğünüzü açıklamamanızı isterim," diye ısrar etti akılsızca, "çünkü
Hiçbir zaman utanacağım bir şey yapmadım."

"Geçen yaz Jessie Ferguson'la çıplak yüzmek bile mi...?"

Germaine'in şaşkınlıktan çenesi düştü. Bunu bilmesinin tek bir yolu vardı!

Şu hödük Jessie! Ne zaman çenesini kapalı tutması gerektiğini bilmiyordu! "Bu çok çirkin bir yalan, Beau Birmingham! Ben asla-"

"Oh, o zaman eskortlarıyla çıplak dolaşmayı seven başka bir Germaine Hollingsworth olmalı. Görüyorsunuz, Jessie fethiyle övünen ilk kişi. Bakalım, onun yolculuğu bir çınar ağacının altında olmuş. Ve sonra Frank Lester vardı. Ona babasının ahırında binmiş. Aslında, duyduğuma göre, hayatında pek çok erkek olmuş ve görünüşe göre bu diğer Germaine Hollingsworth genellikle baştan çıkarmaları başlatıyor ve kesinlikle kızıştığında her şeyi yapabilir.

Dedikodulara göre

Bu işi para kazanmak için yapanlarla kıyaslandığında, o bu işi bedava yapıyor ve bundan daha çok keyif alıyor."

Germaine alaycı bir tavırla dudak büktü. "Duyduğuma göre o müstehcen kadınları yeterince sık ziyaret ediyormuşsun."

"En azından hiçbir zaman iki yüzlü biriymişim gibi davranmadım."

Germaine'in çenesi mağrur bir kibirle kalktı. "Belli ki başka bir kadın sinsi amaçlar için benim adımı kullanıyormuş, ama uyarılsa iyi olur çünkü ben

Babamın tüfeğiyle iyi bir nişancıyım ve hakkımda böyle saçma sapan şeyler yayan biri fare sanılma tehlikesiyle karşı karşıyadır. Aslına bakarsan Beau Birmingham, tüm bu saçmalıklarla itibarımı lekelemeye çalışırsan hayatını ellerine almış olursun. saçmalıyorsun."

Beau kibarca gülümsedi. "Sahip olduğun şöhrete şaşıracaksın Germaine. Bölgedeki tüm aygırlar nerede yaşadığını biliyor. Bu yüzden erkekler arasında bu kadar popülersin. Ben sadece henüz yakalanmamış olmana şaşırdım."

"Yani senin ahmak karın gibi mi?" Germaine küçümseyerek alay etti ve Cerynise'e soğuk bir bakış fırlattı. "Eminim diğer Germaine sana bir öğleden sonra seninle ilgilenecek bir kadın ismi söyleyebilir ve kimse de bundan haberdar olmaz."

"Karım muhtemelen neden bahsettiğinizi bile bilmiyordur Germaine, ama teklifinizle ilgilenmiyoruz. Aslında, bir çocuğumuz olacağı için çok heyecanlıyız. Hiçbir şey için teşekkürler."

Germaine verandanın dış kenarına doğru adım atıp ayakkabılarını giymek için bir sütuna yaslanırken dudakları küçümsemeye kıvrıldı. Sonra eteklerini düzelterek Bir hanımefendi zarafetine büründü ve birkaç dakika önce süzülerek geçtiği Fransız kapılarına doğru yürüdü.

Cerynise sonunda rahatlamış bir iç çekişle nefesini bıraktı. "İçimde Germaine'in artık senden pek hoşlanmadığına dair bir his var."

Beau'nun kaşları kısa bir süreliğine yukarı doğru kalktı. "Daha önce benden o kadar hoşlandığından şüpheliyim. Muhtemelen kendine Birmingham diyebilmenin cazibesi ve benim paramı harcamak onu daha çok ilgilendiriyordu. Sonra

Ailesi tarafından şımartıldığı için, yetersiz geliri olan bir adamla evlenmeyi hayal etmek onun için zor olmalı."

"O adam sen olsan bile mi?" Cernyse tekrar onun kollarına girdi. "Zavallı Germaine. Senin gibi bir adam çok daha değerliyken bir kadının gönlünü zenginliğe kaptırması ne kadar aptalca. Ama eminim Beauregard Birmingham'ın bir eşi daha yoktur."

Beau onun saçlarının kokusunun tadını çıkarmak için eğildi. "Önyargılısınız, madam."

"Evet, hem de çok," diye kabul etti, ona doğru sokularak.
"Şimdi içeri girmeden önce beni tekrar öp."

On beş

Mayıs ayının sonu yaklaşırken açelya çalılarının SADECE BİRKAÇI hâlâ çiçek açıyordu, ama çiçeklerini açtıktan sonra Canlı fuşya, kar beyazı ve koyu eflatun tonlarındaki çiçekler sonunda solduğunda şehir ve kırsal alan ihtişamının çoğunu kaybetti. Aynı şey Beau'nun evinin etrafındaki bahçeler için de geçerliydi.

Ayın ortasına yakın bir sabah, Sterling Kendall elinde kutularla Birmingham'daki evine geldi. başlattığı fidan kutularının yanı sıra kökleri özenle bağlanmış çalılar ve birkaç çiçekli ağaç. Genç adamın tam onayıyla, profesör birkaç gününü yeterince hoş bir alanı dönüştürmek için harcadı muhteşem olacağına söz veren bir bahçeye girdik. Sonra Hassas bitkilerin etrafını malçlayan Sterling, yeğenine bitkilerin bakımı konusunda talimat verdi ve bu tür işlerin sadece Ruhu beslemenin yanı sıra, çocuk yetiştirme konusunda faydalı dersler de verdiğinden şüphelenirdi.

Cerynise göreve endişeli bir acemi olarak yaklaşırsa da, kısa süre sonra bahçecilikte bulunacak keyfi fark etti. Haftalar süren özenli bakımın ardından çiçeklerin fışkırdığını görmek beklenmedik bir heyecandı. Bahçe kısa sürede çalışmak için en sevdiği yerlerden biri haline geldi. ve dinlenmek. Çalışma odasında resim yapmadığı zamanlarda, genellikle dışarıda, yatakları sürerken, kullanılmış çiçekleri keserken veya çiçeklerin güzelliğini yakalamaya çalışırken bulunabilirdi

renkleri solmadan önce tuval üzerinde. Bu ona eşit bir Ev için abartılı buketler yaratmanın verdiği tatmin duygusuyla kısa süre içinde çiftin en çok kullandığı odalar onun çalışmalarının meyvelerini toplamaya başladı. Beau bile ilgilenmeye başladı ve zamanı olduğunda onun bahçedeki çabalarına katılıyordu. Yeni ferforje mobilyalar satın alındı ve ağaçların altındaki rahat ortamlara, sık sık kahvaltı ve öğle yemeği yedikleri çardağa ve tuğla yolların yanına yerleştirildi. Zaman zaman ikisi de şakacı çocuklar gibi gülüp eğleniyor, biri diğerini kovalayana kadar birbirlerine toprak atıyor ya da sulama tenekeleriyle su serpiyorlardı. Ama Cerynise'in büyüyen boyu nedeniyle onu yakalayan ve neşeli çığlıkları arasında kollarına alan genellikle Beau oluyordu.

Bazen oynasırken ne kadar kirli ve çamurlu olurlarsa olsunlar, bahçe alanına küçük, beyaz, tuğla tabanlı bir kulübe inşa edilmesi uzun sürmedi. Yıkanmak için ayrı bir bölmesi ve giyinmek için başka bir bölmesi vardı. Düz çatının üzerinde dikey olarak uzanan kafes işçiliği, birkaç saat boyunca tamamen güneşe maruz kaldıktan sonra içindeki suyu ısıtan büyük, kapaklı, dikdörtgen bakır kutuyu normal görünümünden gizliyordu. Kutunun alt kısmı kutu delikliydi, ancak su akışını kontrol etmek için başka bir bakır levha bir manivela ile kaldırılıp indirilebiliyordu bir çekme zincirine bağlı. Tamamen aşağı indiğinde, daha fazla su eklenebiliyor ve başka bir gün için saklanabiliyordu. Bu düzenek çifte bir tür ılık yağmur duşu sağlıyor, kirli iş kıyafetlerini çıkardıktan sonra tazelenmelerine olanak tanıyordu. Temiz giysiler, sabun ve havlular her zaman ellerinin altındaydı ve birlikte duş almaktan hoşlansalar da Beau sabahları dışarı çıkmaya meyilliydi ve sabah temizliğinden önce kendini şımartmak iş için giyinmişim. Üst kattaki soyunma odasındaki küveti doldurmaktan çok daha kolay olmasına rağmen, su o erken saatte her zaman sıcak değildi. Yine de bunu ferahlatıcı buluyordu.

Beau artık amcasının sahibi olduğu nakliye şirketini ve depoları yönetiyordu. Bu sıfatla, şirket gemilerinin boşaltılmasını da yönetiyordu. İşinde çok başarılıydı, ancak henüz tam bir ortaklığı kabul etmemiş, başka bir yolculuğa çıkma niyeti varken kendisini karaya bağlayacak taahhütlerden kaçınmıştı.

Stephen Oaks kıyı boyunca yaptığı kuzey yolculuğundan dönmüş ve yükten hatırı sayılır bir kâr elde etmişti. yanına almıştı. Yolculuğu sırasında Charleston bölgesi için çok ihtiyaç duyulan makineleri toplamış, becerikli bir deniz kaptanı olduğu kadar zeki bir tüccar olduğunu da kanıtlamıştı. Son zamanlarda Beau'yla iş konuşmak için değil, Cernyse'in bakış açısına göre Bridget'e kur yapmak için düzenli olarak kaptanının evini ziyaret etmeye başlamıştı.

adama aşıkı. Hizmetçi boş zamanlarında sık sık Audacious'un müstakbel kaptanıyla sokakta kol kola dolaşırken görülebiliyordu.

Cleveland McGeorge, Cernyse'in resimlerini, üzerlerinde onun adı olsa bile satabileceğini kanıtlamaya koyulmuştu. Biraz zaman almıştı ama üç farklı olayda başarılı olmuş, ikisini New York'lu beyefendilere, diğerlerini de Üçünün sonuncusu ve en iyisi Martha Devonshire'a. Ondan sonra

Charleston bölgesindeki hemen her zengin aileden talepler geliyordu. Onlara talep yaratmak ve ilgilenen taraflara sıralarını beklemek zorunda olduklarını söyleyerek aralarındaki rekabeti körüklemek ona büyük bir memnuniyet veriyordu, çünkü gerçekte Cernyse yeterince hızlı resim yapamıyordu. Şimdi herkes onun resimlerinden birini satın almak istiyor.

Heather ve kızlarının portresi çok güzel bir şekilde ilerliyordu. Yakında yüzler tamamlanacaktı.

her zaman en zorlu kısım olmuştur. Elbiseleri ve saçları doldurmak oldukça kolay olacaktı ve Cernise'in tüm umudu Heather'ın Temmuz'daki doğum günü için resmi zamanında bitirmek.

Cernise hayatında hiç bu kadar mutlu olmadığına farkına varmıştı. Her zaman hayran olduğu adamla evliydi ve her geçen gün birbirlerine olan aşkları derinleşmiş gibiydi. Onlar ilk çocuklarının gelişini büyük bir heyecanla bekliyorlardı ve her iki cinsiyet için de uygun isimlerin listesini yapmaya başladılar. Banyo odalarının arkasındaki oda kısa sürede yeni çocuk odası olarak belirlendi ve çoğunlukla yeni parçalarla döşenmiş olmasına rağmen, Beau'nun kendi beşiği en az birkaç yıldır saklandığı Harthaven'daki tavan arasından onlara getirildi.

Cernise ve Beau'nun baş başa kaldıkları her an, birbirlerine duydukları ve giderek büyüyen aşkla daha da güzelleşiyordu. Gözlerden uzak olmaktan hoşlanıyorlardı ve evlerinin mahremiyetinde geçirdikleri bu zamanları çok iyi değerlendiriyorlardı. Kur yapımları, Shakspearean, Chaucerian ve diğer bir dizi geçmiş masaldaki efsanevi aşkların lüks içinde yaşadığı varsayılan şeylere eşitti, hatta onları aşıyordu ve herkesin hayal edebileceği gibi cennette bir maceraya yakındı. Yine de, bir sürü davet alıyorlardı. Charlestonluların neredeyse tüm sosyal bloğu. Cernise, Beau'ya hangi nişanlara katılacaklarını seçme görevini bıraktı.

kabul etmeleri ve nazikçe reddetmeleri gerekenler. Martha Devonshire'dan gelen zarifçe kaleme alınmış bir not da ziyaretle karşılık verdikleri notlar arasındaydı. Beau gecenin nasıl sonuçlanacağından hiç emin değildi, çünkü Kadının yanında çok fazla bulunmamıştı ama Cernise, yaşlı kadının yanında geçirdiği birkaç dakikadan sonra tıpkı Lydia gibi Martha'yı da hemen benimsemişti

Winthrop'u bulmuşlar. Memnuniyetle buldular ki Normalde çekingen bir kadın olan Beau'nun bile gülmekten bir tarafını tutmasına neden olan fevkalade kuru bir zekâsı vardı.

Cumartesi ve hafta içi, Beau genellikle öğleden biraz önce Cernise ile öğle yemeği yemek için eve gelirdi, ama eğer randevu saati yakınsa dönmesi gerekiyorsa, sırf onunla aynı süreyi geçirebilmek için yarım saat kadar erken gelirdi.

ve toplantısına geç kalmayacaktı. İster bahçede ister yemek odasındaki uzun ve heybetli masada yemek yesinler, Birbirlerine yakın oturuyor, gülüyor ve birçok şey hakkında konuşuyorlardı. Cernise her zaman onun nakliye şirketinde neler yaptığını ya da ne iş yaptığını duymak için sabırsızlanırdı.

tanışmış olabileceği ilginç bir karakter. Beau isteyerek Merakını yatıştırır, daha sıkıcı ayrıntılara girmez, hatta zaman zaman baş etmek zorunda kaldığı küçük bir sıkıntıdan söz ederdi; çünkü karısı, başka hiç kimsenin yapamayacağı bir şekilde, nazik ve mantıklı bir akıl yürütmeye onun sinirini yatıştırırdı. Yemekten sonra ya birlikte bahçede dolaşırlar ya da o işe dönene kadar çalışma odasının mahremiyetine çekilirlerdi.

Haziran sonuna yakın bir sabah, öğleden kısa bir süre önce, Cernise ev için çiçek keserken

Bahçe kapısının gıcirtısı dikkatini çekti. Sokaktan kimin geldiğini merak ederek kapıya yöneldi, tam o sırada sert bir erkek sesi "Öldür!" diye bağırdı. Bir sonraki anda kocaman siyah bir köpek girişten içeri girdi. Kapı hemen arkasından çarparak kapandı.

Cernise hayatında hiç böyle bir köpek görmemişti. Canavar neredeyse beline kadar uzanacak kadar uzun olmakla kalmıyor, aynı zamanda büyük bir meşe kova kadar geniş göğsüyle sağlam yapılydı. Kocaman, kare bir kafası ve sarı ateş gibi parlayan gözleri vardı. Cernise bir an için durdu

O vahŖi bakıŖlara bakarken tüyler ürpertici bir dehŖetle donakaldı. Sonra hayvanın tüyleri diken diken oldu ve beyazımsı bir salya akarken hırıltılı bir hırıltıyla diŖlerini yavaşça gösterdi. Ağzından salyalar akıyordu.

Cernyse'in kalbi, canavar konuŖmaya baŖladığında boğazına kaçtı.

Tehditkâr bir Ŗekilde ilerliyor, kadın temkinli bir Ŗekilde geri çekilirken onun her hareketini izliyordu.  ld r! kelimesi orada bulunma nedenine dair tüm yanılsamaları yıkmıŖtı. Köpek

onu en acımasız Ŗekilde ortadan kaldırmayı planlıyordu. Eğer bu bir tür eŖek Ŗakası değilse, bu çok yakın bir ihtimaldi. Gerçekten de, korktuğu Ŗey Ama bu seferki siyahtı ve kahverengi iŖaretleri vardı.

Cernyse arkasından en yakın sığınadı aradı ve hamamı gördü. Hamama yaklaŖtı ında korkudan bo azı d   mlendi, çünkü köpek ona doğru ondan daha hızlı ilerliyor gibiydi. O bile kulübeye zamanında ulaŖmayı baŖarsa da, yapının böylesine devasa bir canavardan gelecek saldırıya dayanabilece inden hiç emin değildi.

Zihni daha hızlı ve daha emin bir ka ıŖ için çılgınca bir arayıŖ içindeydi. Hizmetçiler  st katta  n yatak odalarını temizliyorlardı.  ı lık atsa bile onu duyabilecekleri konusunda ciddi Ŗ pheleri vardı. Philippe tuvalete gitmiŖti.

  le yemeği için meyve almak üzere pazara gitmiŖti. kısa süre içinde dönecekti, dönmek için yeterli zamanı olmamıŖtı. Cernyse tam olarak ne zaman döneceğini bilmiyordu ama tahminen

Beau'nun içeri gireceğini ummak için çok erkendi, ama yine de bugünün Beau'nun içeri gireceği günlerden biri olması için hararetle dua etti.

eve erken gelirim.

Cernise, güvenliğini kazanma şansını hesapladı eve. Koşmaya başlasa bile zamanında yetişmeyi umut edemezdi, çünkü köpek kesinlikle hızını artıracaktı. Uzun bacaklarıyla ona saldırması hiç de zaman almazdı. Aslında, kendi kurtuluşunu etkili bir şekilde sağlama şansı onun kapasitesinin ötesinde görünüyordu.

"Güzel köpek," diye korkuyla kandırdı, her şeyi denemeye hazırdı.

Endişelenmesine neden olacak şekilde, onun sesi hayvanı kışkırtmış gibi görünüyordu. Öfkeyle havlamaya başladı.

Tahta çitin açık çitelerinden telaşla baktı, sahibini gözetlemeyi ve ondan yardım istemeyi ya da en azından bu saldırı için bir neden talep etmeyi umuyordu, eğer garip bir tesadüf eseri öldürme emri başka biri için verildiyse. Öte yandan, eğer bu bir tür eşek şakasıysa, kendini hiç de eğlenmiş hissetmiyordu.

Daha doğrusu, korkudan neredeyse aklını kaçıracaktı. Yine de yaptığı kapsamlı aramada kimseyi bulamadı; suçlu ya saklanmış ve ölümünü bekliyordu ya da çoktan gitmişti.

Birden havlama kesildi ve yerini Cernise'in çok daha korkutucu bulduğu gırtlaktan gelen bir hırlamaya bıraktı. Şeytani bir sırıtışla dişlerini gösteren ve sarı gözleri neredeyse açlıkla Cernise'in hareketlerinden beslenen köpek yere çömeldi ve üzerine atılmaya hazırlandı. Panik içinde döndü ve hamama doğru kaçtı. Yine de cüssesi onu engelliyordu. Kocaman pençelerinin arkasındaki tuğla yola çarptığını duydu ve daha da yaklaştığında, hayvanın korkusundan çığlık attı.

dişlerini etine geçirdi. Bir ağacın etrafından dolandı ve tam zamanında omzunun üzerinden hızlı bir bakış atarak hayvanın az önce etrafından dolandığı aynı sağlam gövdeye daldığını gördü.

Köpek bir an için ayağa kalktı ve sersemledi. Aralarındaki mesafeyi uzatmak için zamanı vardı ama o hızla döndü ve bacaklarını altına aldı. Korkudan ayakları yerden kesilmişti ama ne kadar hızlı koşarsa koşsun Tazı bir kez daha arkasından koşarak aralarındaki mesafeyi hızla kapattı. Dehşet içinde çığlık attı, biliyordu ki Her an yakalanabilir ve muhtemelen öldürülebilirdi. Sonra, büyük bir rahatlamayla, Beau'nun elinde bir sopayla evden çıktığını gördü. Hızla yanından geçti ve hırıltılı hırıltılar yerini şaşkın çığlıklara bıraktı. Demir çubuğun tekrarlayan gümbürtüsü ile noktalanıyordu. Cernise bu korkunç sesler karşısında yüzünü buruşturdu. Aslında metalin kemiğe sürtünme sesini duyuyorum. Cernise'in arkasında kendi hareketleri dışında hiçbir şey duyamayacağı ana kadar feryatlar ve acınası sızlanmalar hızla azaldı. Kocasını sürükleyerek gözden uzaklaştırırken. Bir an sonra Beau'nun aceleyle tuğladan yürüyüş yolunu kullanarak kendisine doğru geldiğini duydu. İliklerine kadar titreyen kadın Onunla yüzleşti ve artık kanlı olan maşayı hâlâ elinde tuttuğunu gördü. Gömleği ve kolları kırmızıyla benek benek olmuştu, ama kıza göre bir şövalye kadar görkemli görünüyordu. Parlayan zırh.

"İyi misin?" Beau kızın önünde dururken endişeyle sordu, elleri kan içindeyken ona dokunmaya cesaret edemiyordu.

"Evet-" Sesi bu kadar basit bir cevap veremedi kesildi ve ne kadar kanlı olduğunu umursamadan rahatlamış bir şekilde ona doğru yığılmadan önce şaşkın bir baş sallamasıyla karşılık verdi.

Beau demiri bir kenara fırlattı ve ellerini dikkatle Cernyse'den uzak tutarak onu kollarının arasına aldı. Cernyse uzun bir süre boyunca hıçkırarak hıçkırarak ağlamaktan ve dehşeti yatışana kadar ona sarılmaktan başka bir şey yapamadı. Cebinden bir mendil çıkararak gözlerini kurulamaya başladı ve uzun, derin bir nefes aldı. boğazına takılmaya meyilliydi.

"O canavar buraya nasıl girdi ki?" Beau, kız konuşabilecek kadar kendine geldiğinde sordu.

"Biri... onu... kapıdan içeri aldı," diye açıkladı duraksayarak. "Kim olduğunu göremedim... ama adamın köpeğe öldürme emri verdiğini duydum."

Beau onun yüzüne bakacak kadar geri çekildi. "Seni öldürmek mi? Emin misin?"

Başını salladı. "O kısmı çok net hatırlıyorum. Adam her kimse, kapıyı köpeği içeri alacak kadar uzun süre açık tuttu. Görülme riskini göze almıyordu. Eğer sen olmasaydın, o canavar beni öldürebilirdi."

Beau, "Burada kal evcil hayvanım," diyerek onu nazikçe arkasındaki ferforje sandalyeye oturttu. "Ben kapıya bir göz atacağım. Uzun sürmez."

Çimenlerin üzerinden kapıya doğru yürüdü ve kapıdan geçerek sokağın aşağısına ve yukarısına baktı. Tahmin edebileceği gibi, alçak heriften hiçbir iz yoktu. Beau Bahçe girişinin etrafını daha yakından araştırdı, kapıdan sürekli geçiş nedeniyle çimenlerin öldürüldüğü, yağmurla yumuşamış küçük bir toprak parçasında kalan büyük bir ayakkabı izi dışında önemli bir şey bulamadı. Sadece o sabah hafif bir yağmur yağmıştı ve bu da Beau'ya ayak izinin taze olduğuna inanmaktan başka bir seçenek bırakmamıştı. Aynı izi birçok kez görmüştü.

Çünkü bu, sıradan denizcilerin kanvas ayakkabılarıyla yapılanlara tıpatıp benziyordu. Suçlunun bir denizci olduğu fikri Beau'nun aklına Cerynise'e yapılan saldırının bilinmeyen bir suçtan dolayı kendisinden intikam almak için yapılıp yapılmadığını düşünmesine yol açtı, çünkü onu karısının öldürülmesinden daha fazla mahvedecek bir eylem düşünemiyordu.

Beau kilidin dışarıdan ne kadar kolay açılabileceğini test etmek için ahşap bariyeri kapattı. Kilit kapısı öncelikle hizmetliler tarafından kullanılıyordu; izin günlerinde bu kapıdan girip çıkıyorlardı. evin içinde geziniyordu. Kapı, çenesini tam tepesine dayayabileceği kadar yüksekti. Böylece, çenesini Birinin sokak tarafından kilidi açması ve gizli kalabilmek için başını aşağıda tutması için, onun boyunda bir adamın kilidi açabilmesi gerekirdi

Çünkü mandal, kısa boylu bir adamın yakınlarda bulunan tahta bloğa basmadan ulaşamayacağı kadar aşağıdaydı. Beau'nun kendi başına ulaşabilmesi için ayak izinin bırakıldığı aynı kel toprak alana basması gerekiyordu.

Beau, uzun boylu bir denizci ve şu anda köpeği olmayan biri olduğu sonucuna vardı. Moon Charleston bölgesindeydi ve Beau yaşlı katranın bölgedeki denizcilerin çoğunu tanıdığını biliyordu. Kendi mesleğindeki herkesten daha uzun süredir buralarda olduğu kesindi. Belki de eski kulübe Çocuk ona bu tanıma uyan denizcilerin isimlerini verebilirdi. Eğer Moon böyle bir liste bulabilirse, kendisine kin besleyenleri seçmenin oldukça kolay olacağı sonucuna vardı Beau.

O kadar çok düşmanı olduğunu sanmıyorum.

Beau Cernise'e döndü ve onu kollarına aldıktan sonra üst kattaki soyunma odalarına taşıdı. Cernise kanlı elbisesini çıkarırken, Beau da dış giysilerini çıkardı, yıkanı ve yeni giysiler giydi. Sonra da onu Yatağa gidip hizmetçilerle konuşurken dinlenmesini tembihledi. Cooper'la koridorda karşılaşınca, genç hizmetçiyi köpeği hizmetçilerin odasının ötesine gömmeye gönderdi.

ve kapıya bir asma kilit takmak için. Sonra Beau Jasper'ı aradı ve onu üst kattaki bir yatak odasında tavanı özenle temizlerken buldu.

"Görünüşe göre birileri Bayan Catherine'i öldürmeye çalışıyor olabilir.

Birmingham," diye tahmin yürüten Beau, merdivenden uzaklaşırken adamın şok olmuş bir şekilde soluk soluğa kalmasına neden oldu.

"Hanımefendi mi, efendim?" Hizmetçi dehşete düşmüş görünüyordu. "Böyle alçakça bir şeyi hayal etmek benim için çok zor, efendim. Kim madama zarar vermek ister mi?"

"Bilmiyorum Jasper, ama birisi hayvana öldürme talimatı verdikten sonra arka bahçeye bir köpek salmış.

Bayan Birmingham duyduklarından oldukça emin ve o sırada bahçede sadece o varmış.

Her zamanki saatimde eve gelseydim nelerle karşılaşabileceğimi düşünmek beni üzüyor. Eğer bu gerçekten onun hayatına yönelik bir girişimse, ki gördüğüm kanıtlarla aksini düşünmek için hiçbir nedenim yok, Bayan Birmingham'ın her zaman korunmasını sağlamak için önlemler almalıyım. Şu andan itibaren, ben yokken, ilk göreviniz hanıma göz kulak olmak olmalı. Evin etrafında, yolda ya da yakınlarda herhangi bir yerde dolaşan yabancılar görürseniz, Cooper'ı göndermeniz gerekse bile, derhal bilgilendirilmek istiyorum.

Beni depodan eve getirecek başka biri. I

Alçak herifin benim boylarımda, bir denizci olduğundan ya da en azından öyle giyindiğinden şüpheleniyorum. Kapının yanındaki çamurda bıraktığı izden, ayaklarının benimkinden daha büyük olduğunu söylemeye meyilliyim, bu da daha uzun olduğunu gösterebilir, ancak kesin değil. Şüpheli görünen herkese göz kulak olmanızı istiyorum. İşimizi şansa bırakamayız."

"Bana güvenebilirsiniz, efendim."

"Diğer hizmetkârları da neye bakmaları gerektiği konusunda uyarabilirsin ama tedbirli olmalılar," diye devam etti Beau. "Evin dışında kimseye bu konuda gevezelik etmelerini istemiyorum ve muhtemelen haydutu uyarıyor."

"Sağduyularını garanti edeceğim, efendim. Endişelenmenize gerek yok."

"Teşekkür ederim, Jasper," diye cevap verdi Beau ve derin bir iç çekti. "Karıma bir şey olursa ne kadar acı çekeceğimi kelimelerle ifade edebileceğimi sanmıyorum...."

Kâhyanın normalde sert olan yüzünü belli belirsiz bir gülümseme yumuşattı. "Belki de değil efendim, ama hanımefendiye olan sevginiz Ona gösterdiğiniz şefkatli ilgi sayesinde bu durum bizim için çok daha belirgin hale geldi. Bana göre, bu sadece kelimelerden çok daha değerli bir kanıt. Sizi hayal kırıklığına uğratmayacağım, efendim. Bir keresinde, Mr. Catherine'e izin vererek kendimi utandırmıştım.

Winthrop'un madamı soğuk yağmurun altına atması. Bırakın daha ciddi bir olayı, benzer bir olayın yaşanmasına izin verseydim kendimle yaşayamazdım."

Beau konuşacak başka kelime bulamayınca başını salladı ve yatak odasına döndü. Yatağın boş olduğunu görünce giyinme odasına geçti ve karısını orada buldu tuvalet masasının önünde oturmuş saçlarını düzeltiyordu.

Yeni bir elbise giymişti ve çok güzel görünüyordu.

az önce yaşadıklarından etkilenmemiştir. Bariz olanı ifade etti.
"Dinlenmiyorsun."

"Seninle öğle yemeği yemeye gidiyorum," dedi Cernise tartışmaya yer bırakmayacak bir şekilde. "

Siz gittikten sonra geri gelip dinleneceğim."

Beau onun planını kolunu uzatacak kadar onayladı. "Philippe şimdiye kadar dönmüş olmalıydı, madam.

Eve geldiğinde, markete giderken yanından geçtim.
Bana sana biraz meyve getireceğini söyledi." O
ona sıırttı. "Görünüşe göre son zamanlarda canın daha çok
çekiyor."

"Philippe beni çok şımartıyor. Siz de öyle efendim."

Beau şefkatle onun şişmiş karnını okşadı. "İkimiz de bunu
yapmaktan zevk alıyoruz, evcil hayvanım, bırak da zevkimizi
yaşayalım."

"Evet, efendim," diye mırıldandı sevgi dolu bir
gülümsemeyle ve alnını adamın şefkatli öpücüğüne teslim
etti.

Birkaç gün sonra Beau iş çıkışı kısa boylu, kel kafalı bir
arkadaşıyla eve geldi. Adamı, Cernise'in annesi ve kız
kardeşlerinin portresi için arka planı doldurduğu, yumuşak
parlaklığı gerçekçiliğiyle onu neredeyse hayrete düşüren
ipekli bir perdenin kıvrımlarını tasvir etmek için vurguları ve
gölgeleri boyadığı çalışma odasına götürdü. Onu karşılamak
için gülümseyerek döndüğünde, sırm gibi denizciyi gördü
ve sevinçle ellerini çıırttı.

"Moon! Tanrım, burada ne yapıyorsun?"

Yaşlı katran kibarca şapkasını çıkarmıştı ve şimdi de önce
Beau'yu göstererek sözlerini noktalamak için şapkasını
kullanıyordu. "Pekala,

Bayan... Kocanız... yani Kaptan Birmingham, size zarar vermeye çalışan kurbağayı gözetleyip gözetleyemeyeceğimi görmek için bir süre bu evi gözetlememi istiyor. Ben bir süredir

Uzun zamandır buralardayım ve çok sayıda denizciyle tanıştım, ama kaptanın tarif ettiği o canavar kadar kötü bir köpeği olan hiç kimseyi tanımıyorum. Eğer yanılmıyorsam, birkaç gün önce bir çift İngiliz'den çalınan köpek o olabilir. Kan sporu için onu diğer köpeklerle eşleştirdiler. Hayvan dövüştüğü herkesi öldürmüş, dövüşmediği zamanlarda da sahipleri hiçbirini ısırmadığından emin olmak için ağzını kapatmışlar. Onu bir ya da iki gün aç bırakarak öfkesini tetiklediklerini biliyordum, ki bana göre bu onu zayıflatmalıydı. Hannibal değil. Ne zaman et atsalar Hannibal'ı serbest bırakınca, ölümüne vahşi bir dövüşe dönüştü."

"Ne kadar ürkütücü." Cernise ürperdi. Eğer gerçekten de aynısıysa, zavallı hayvan fena halde istismar edilmişti.

Beau ona, "Moon bir süre hizmetkârların odasında kalacak," diye bilgi verdi. "Ona sen dışarıdayken bahçede sana göz kulak olmasını söyledim, böylece Jasper evden göz kulak olabilir."

Cernise adamların kendisini gözetmek zorunda kalması fikrinden pek hoşlanmamıştı. "Eşkiyanın bir daha böyle bir şeye kalkışacağını sanmıyorum Beau. Bunu yapması aptallık olur. Bir dahaki sefere mutlaka yakalanacaktır."

"O pislik çok daha kötü bir şey yapmaya çalışabilir, evcil hayvanım ve bunu yaptığında ona karşı hazırlıklı olmak istiyorum."

Beau dedi ki. "Bu yüzden Moon'un sana göz kulak olmasına izin vererek beni memnun et."

Cernise huysuz bir ses tonuyla inledi. "Umarım bebek doğmaya karar vermeden önce o alçak bulunur."

Aksi takdirde Moon yolumuza çıkabilir."

Çay fincanını aceleyle bir kenara bırakan Heather sandalyesinden kalktı ve daha bir dakika önce almaya gittiği çerçeveli bir tuvali içeri taşımakta zorlanan Cernise için çalışma odasının kapısını çekmeye koştı. Tablo bir kadının, özellikle de bir ay sonra doğum yapacak bir kadının taşıyamayacağı kadar büyük görünüyordu. "Aman Tanrım, canım, kendine zarar vereceksin. Bırak ben alayım."

Cernise, "Sadece kapıdan geçirmeme yardım et," diye ısrar etti, Başarısının verdiği eforla biraz oflayıp pufluyordu. "Ve sakın bakma! Bunun bir sürpriz olmasını istiyorum."

Birlikte devasa parçayı açıklıktan geçirdiler ve sonra Cernise rahat bir nefes alarak çerçevenin altını odayı kaplayan Doğu halısına dayadı. "Şimdi, Heather Anne, ben

Beau'nun masasının yanına bir sandalye çekmenizi istiyorum. Pencereden gelen ışık tabloyu o açıdan daha iyi gösterecektir." Kayınvalidesinin sandalyeyi almasını beklerken koltuğu göstererek açıkladı, "

Beau hem sizin portreniz hem de bu tablo için çerçeveleri seçti ve eminim siz de katılacaksınız, seçimleri mükemmel."

Heather'ın kaşları şaşkınlıkla kalktı. "Ama ben bunun portre...."

"Oh, hayır, bu tamamen farklı bir şey. Bunu gördükten sonra senin portreni getireceğim. Sadece hoşuna gidebileceğini düşündüm. önce doğum günü hediye bak."

Heather, çerçeveli parça yavaşça çevrilirken hevesle bekledi ve sonra nefesini tuttu, boğuldu

kızın cömertliği. Beau'nun sevgiyle çizilmiş ve karakterine oldukça sadık bir portresiydi. "Oh, Cernise! Bu muhteşem! Ama ondan ayrılmaya nasıl cüret edersin?"

Cernise gülümsedi, tanıdığı herkes kadar iyi bir dost olduğunu kanıtlamış olan bu kadına böyle bir mutluluk vermekten memnundu. "Gerçek Beau her gün yanımda ve kendim için bir tane daha çizebilirim."

"Tanrı seni korusun, çocuğum," dedi Heather sevgiyle, kızı kucaklamak için öne çıkarken gözyaşlarıyla boğuşuyordu. "Bir hediye beni ne zaman bu kadar mutlu etti bilmiyorum. Elbette, sen ve Beau şimdi dışarı çıkmalı ve bize yardım etmelisiniz.

portreleri nereye asacağıma karar vereceğim. Ve sonra, Brandon'ın bir resmini yapman için seni görevlendirmek istiyorum... eğer sana izin verecek kadar uzun süre oturursa."

Cernise çıkıntı yapan karnına şüpheli bir bakış attı. "Korkarım bu proje bebek doğana kadar beklemek zorunda kalacak, Heather Anne. Şu anda ne kadar yuvarlak olursam olayım, tuvale ulaşmakta zorlanıyorum ve önümde bir ay daha var, biliyorum ki bu neredeyse imkansız olacak."

Heather'ın gözlerindeki yaşların yerini bir eğlence parıltısı aldı. "Bir torun sahibi olmak çok eğlenceli olacak. Sizi temin ederim ki Harthaven'daki herkes ailede yeniden bir bebek olacağı için son derece heyecanlı. Hatti, ailede yeni bir Birmingham neslinin doğma ihtimali karşısında neredeyse kendinden geçecek."

Cernise tereddütle kayınvalidesine baktı. "Beau, Hatti'nin doğum sırasında bana yardım etmek isteyip istemeyeceğini merak ediyor. Korkarım çok yaşlandığından endişeleniyor. Yolun aşağısında yaşayan bir doktorla görüşüyorum ve sanırım Hatti'yi çok rahatsız etmeyecekse doğumda yardımcı olmasını istiyorum. Oldukça bilgili görünüyor ve

Çay içmek için uğrayan bazı kadınlardan duyduğuma göre Charleston'ın elit kesiminin çoğuyla ilgileniyormuş...." "Gerçi bu gerçeğin onun yeteneklerini pek de doğruladığından emin değilim." diye eklerken omuzlarını küçük bir omuz silklemeyle kaldırdı.

"Elbette, Cerynise, en rahat ettiğin şeyi yap," diye ısrar etti Heather nazikçe Anlayış. "Bu senin iyiliğin için önemli. Ayrıca, Hatti artık çok iyi olmadığını ve eskisi gibi kontrolü ele alamadığını fark ediyor, ama eminim ki

Torunumuz doğduğunda, sadece şahitlik etmek için bile olsa, burada olmak istiyorum. Ve buna gelince, sanırım Brandon ve ben de burada olmak istiyoruz... eğer sizin için de uygunsa."

"Oh, elbette! Yapmalısın! Beau bunu bekleyecektir." Cerynise neşeyle güldü. "Geçen hafta misafir ağırlamayı planlamalıyız...."

"Ve hepimiz gecikme olmayacağını umalım," diye araya girdi Heather kıkırdarak.

"Şimdi," dedi Cerynise ellerini birbirine bastırarak, "beklediğiniz an geldi.

Sizin ve kızlarınızın portresi tamamlandı ve sanırım bu sefer Jasper'a benim için getirmesini söyleyeceğim.

Bu arada biraz daha çay ister misiniz?"

Heather bu fikri elinin tersiyle itti. "Tablo getirildikten sonra bir fincan daha içebilirim, ama kesinlikle şimdi değil canım. Portreyi görmemize hiç izin vermedin, unutma ve merakım neredeyse beni yiyip bitiriyor."

Bir süre daha merakla bekledikten sonra, Heather'a ikinci bir portre sunuldu ve yapabildiği tek şey, iki kızının arasında oturan kendisinin güzel benzerliğinden çok onur duyduğunu hissederek huşu içinde ona bakmaktı.

İhtiyatla sordu: "Gerçekten öyle mi görünüyorum? Yoksa nazik olmaya mı çalışıyorsun, sevgili çocuğum?"

Cernyse gülümsedi, kayınvalidesinin kibirsizliği karşısında büyülenmişti, oysa kadının görünüşüyle gurur duymaya hakkı vardı. "Ben seni böyle görüyorum... Beau da seni böyle görüyor. Brandon Baba da seni böyle görüyor. Resme son onayı verdiğinde o da aynı şeyi söyledi. Sonuç olarak, sizin ve kızlarınızın adil bir benzerliği olduğunu düşünüyorum.

Onlar da aynı derecede güzeller, biliyorsun."

Heather, Charleston ve çevresindeki tanıdıklarının evlerine yaptığı tüm ziyaretler sırasında, Cernyse'in çizdiği bu portreden daha mükemmel bir insan resmi gördüğünü hatırlamıyordu. "I

Evimize gelen ziyaretçiler bu tabloyu ve Beau'nun resmini gördükten sonra çok talep göreceğinden hiç şüphem yok. Gerçekten Cernyse, yeteneğinin bölgedeki diğer sanatçılardan çok daha üstün olduğuna şüphe yok."

"Böyle düşünmenize çok sevindim ama açıkçası Heather Anne, bebek doğduktan sonra resim yapmak için fazla zamanım, hatta isteğim olacağını sanmıyorum." Cernyse gülümseyerek çaydanlığı aldı ve bir fincan daha doldurmak için misafirinin yanına gitti. "Eminim ki bakmam gereken küçük bir bebeğim olunca oldukça büyüleneceğim."

Heather elini fincanın üzerine koyarak Cernyse'in doldurma çabasını engelledi. "Çay konusunda fikrimi değiştirdim, canım. Madam Feroux'ya giderken bana eşlik etmeye ne dersin? Sonbahar için yeni elbiseler diktiriyorum ve oradayken bana eşlik etmenden büyük keyif alırım.

Bazen o kadının durmadan konuşması beni yoruyor.
Eminim sen de o yollardan geçtiğin için beni anlayabilirsin.
Eğer ben

Daha sakın bir arkadaşla güçleniyorum."

Cernise aniden sıkıntılı görünüyordu. "Korkarım Moon da bize eşlik etmek zorunda kalacak, Heather Anne." Sonra ellerini endişeyle karnının yanına bastırdı. "Peki ne olacak Madam Feroux hamileliğimin bu kadar geç bir döneminde dükkânına geldiğimi düşünüyor mu?"

"Kesinlikle çok güzel görünüyorsun canım," dedi Heather. "Beau'nun karısı olduğunuza göre Madam Feroux tüm detayları duymak isteyecektir, böylece konuşacak daha fazla şeyi olacaktır.

Ama söyle bana canım, Moon neden bize eşlik etmek zorunda?"

Cernise omuzlarını kısa bir süreliğine kaldırdı. "Beau korkuyor
Bana bir şey olacak ve Jasper ile Moon'a beni koruma görevi verdi."

Heather merakla bir kaşını kaldırdı. Beau ve Cernise'in son derece mutlu olduklarından hiç şüphesi yoktu,
Ama oğlunun karısını bu kadar sahiplendiğini ve onu gözetlemek için nöbetçiler tuttuğunu fark etmemiştir. O istemedi
belki de fazla değil. "Beau bu diğer adamlara seni ne zamandır izletiyor?"

"Geçen ay bahçede yaşanan olaydan beri." "Ne olayı?"

Cernise kadını endişelendirmek istemiyordu ama biriyle konuşması gerekiyordu ve Heather'ın onu anlayacağını düşünüyordu. "Bahçede çiçek kesiyordum ki

adam arka kapıyı açtı. Korkunç bir köpeği içeri aldı ve ona öldürme emri verdi. Sonrasında bildiğim tek şey, hayvanın hırlayarak peşimden geldiğiydi. Beau geldi. beni saldırıdan kurtarmak için tam zamanında eve geldi. Köpeği öldürdü ve o günden beri Jasper ya da Moon peşimde olmadığı sürece beni gözünün önünden ayırmıyor. Beau'nun gerçekten endişeli olduğunu biliyorum ve Tanrı biliyor ya, bu olay beni bir hafta boyunca titretti.

Ama Moon ve Jasper'ın sürekli ayak altında olduğunu hayal edebiliyor musunuz?"

"Köpeğe olanları duymamıştım," dedi Heather, açıkça endişelenmişti. "Adam kaçtı mı?"

"Evet, Beau bu yüzden güvenliğim konusunda bu kadar endişeli."

Cerynise kederli bir iç geçirdi. "Açıkçası, kendi evimde bir mahkum gibi hissetmeye başladım ve kendime bunun gerçekten böyle olmadığını söyleyip dursam da, her zaman Özellikle de bahçeye çıktığımda. Moon ya da Jasper yanımda olmadan tuvalete bile gidemiyorum. Bu çok utanç verici, Şimdi ne kadar sık gitmem gerektiğini düşünersek."

"Adam yakalanana kadar gelip Harthaven'da kalmak ister misiniz?"

Cerynise başını salladı ve gülümsedi. "Davetiniz için teşekkür ederim Heather Anne, ama sanırım bunu yaparsam Beau'yu çok özlerim."

Alışılmadık derecede güzel bir gündü, güneşliydi ama Temmuz ayı için çok sıcak değildi. İç kısımlardan gelen hafif esintiler

Pencereleri gölgeleyen panjurlar, hemen dışarıda büyüyen tatlı zeytin ağacını kaplayan minik çiçeklerin nefis kokusuyla ağırlaşmıştı. Arıların vızıltısı çiçeklerin bolluğu üzerinde gezinirken duyulabiliyordu.

güvercinlerin yumuşak, nazik ötüşleri. Gezinmek için uygun bir gündü.

Bir sevgili ya da bir koca ile el ele ve eğer bir yürüyüş çifti تنها bir çardak yönüne götürürse, o zaman beklenebilir. Kesinlikle üzülecek bir gün değildi.

"Eğer benimle gelmek istiyorsan, canım, Moon şoförümün yanına oturabilir ve bize dükkânın kapısına kadar eşlik edebilir.

Bu yeterli olur mu?"

"Bu yeterli olacaktır." Cernise daha bir hevesle gülümsedi.

"Sanırım bir gezintiden büyük keyif alırım."

"Bu sana iyi gelecek, canım." Heather sandalyesinden kalktı. "Bu halinle de çok hoş görünüyorsun, eğer istersen şimdi gidebiliriz."

"Moon'u getireyim. Şüphesiz Philippe rahatlayacaktır. adamı mutfağından attırdı. Öfkesi yaşlı denizci tarafından fena halde sıranmıştır, Fransız mutfağının onun ölümü olacak. Zavallı adam, sanırım bütün o deniz mahsulleri ve peksimet yüzünden midesi bozuldu. hayatının çoğunda yemek yedi."

Heather güldü. "Belki de Philippe'in hatırı için Moon'un bir gezintiye ihtiyacı vardır."

Beau depodaki günlük işini bitirmiş ve tam çıkıyordu ki, üst kattaki bir pencereden tanıdık bir arabanın nakliye alanına girdiğini gördü. Arabanın üstünde oturan Moon'u tanıdı ve hemen Karısının annesiyle birlikte dışarıda olduğu sonucuna vardı. Kasayı kilitlemek ve arka merdivenlerden çıkmadan önce ceketini ve şapkasını almak için acele etti. Aşağı indiğinde Cernise çoktan arabadan inmiş ve avluda ona doğru ilerliyordu. Beau'nun alışılmadık bir şekilde geç döndüklerini tespit ettiği iki el altısının geçişini beklemek için durakladı.

yüklerini başka bir rıhtımda boşaltıyorlardı. Vagonlar artık boşalmıştı ve o günkü işlerini bitirmiş olan arabacılar, hiç şüphesiz atların ihtiyaçlarını karşılayıp evlerine dönmek için sabırsızlanıyorlardı. Beau adamlara el salladı
Sonra da diğer ikisiyle aynı anda depodan ayrılan üçüncünün izini bulmak için sokağa baktı.

"Charlie nerede?" diye ikinci ekip üyesine seslendi.

"Her an gelebilir, Kaptan," diye bağırdı şoför büyük arabasının gürültülü tıkırtısı arasında. "Rıhtımda tekerleğini kaybetti ve durup ona yardım etmek zorunda kaldık. Bu yüzden bu kadar geciktik."

Cernise son vagonun etrafından dolaştı ve parlak bir gülümsemeye kocasını karşılamak için acele etti. "Eğer bu fikri kabul ederseniz sizi eve bırakabileceğimizi düşündük."

"Böyle güzel bir davete nasıl karşı koyabilirim?" Beau gözleri parlayarak sırtarak karşılık verdi. Kibarca kolunu uzattı ve onu arabaya kadar götürmek üzereydi ki masasının üzerinde bazı önemli evrakları unuttuğunu hatırladı.

Adam aniden durunca Cernise başını kaldırıp ona baktı.
"Sorun nedir?"

"Bir şey almak için ofisime dönmem gerekiyor, evcil hayvanım."

"Seni bekleyeceğim," diye hevesle gönüllü oldu.

Ona sevgiyle göz kırptı. "Uzun sürmez."

Adam yanından ayrılırken Cernise kapüşonlu başını çatıların üzerinde gezinen ikinci güneşine doğru eğdi

sokağın karşısındaki yüksek depoların arasından baktı ve dantel şalını omuzlarında yeniden ayarladı.

Yuvarlak hatlarını mümkün olduğunca gizlemeye çalışıyordu. Tekerleklerin gümbürtüsü ve toynakların gümbürtüsü ona kısa bir bakış attı ve üçüncü sürücüye altı elini ve arabasını ahırlara doğru manevra ettirmek için geniş bir alan sağlamak üzere depoya yaklaştı.

Hemen hemen bir saniye sonra, deponun arka merdivenlerindeki enerjik ayak sesleri Cerynise'in dikkatini çekti ve kocasının son birkaç basamağı indiğini görmek için döndü. Beau ceketini açıp kâğıtları bir iç cebe yerleştirmeden önce ona bir sırtış fırlattı ve ellerini karısını ailesinin koçuna geri istemenin sevinçli onurunu yaşadı.

Beau başını tekrar kaldırdığında, bir adamın uzun gölgesinin bahçenin bir bölümüne doğru uzandığını fark etti. arnavut kaldırımlı yol onu Cerynise'den ayırıyordu. Bir arkadaş bulma umuduyla etrafına bakındı ama ani bir endişeyle tüyleri diken diken oldu. Sarkık kenarlı büyük şapkası adamın yüzünü gölgelese de, iri cüssesi rahatsız edici derecede tanıdıktı. Beau, Cerynise'e ulaşmadan önce adamın önünü kesmeyi umarak adımlarını hızlandırdı, ama acelesi aniden ona doğru koşan yabancından da benzer bir tepki almış gibiydi. Beau hızla ilerlerken, Karısını uyarmak için bağırdı, ancak bir sonraki anda adam cüssesini Cerynise'e çarptı ve Cerynise çığlık atarak karşıdan gelen ekibin yoluna savruldu.

Moon'dan irkilmiş bir çığlık yükseldi ve hemen tünediği yerden aşağıya doğru koşmaya başladı. Onun çığlığının hemen ardından, titreyen elini boğazına götüren Heather'dan daha tiz bir çığlık koptu ve Oğlunun kendini düşmekte olan karısına doğru fırlatmasını dehşet içinde izledi. Bu imkansız bir başarı gibi görünüyordu, ama yine de kollarını havada Cerynise'in etrafına doladı ve onu sardı.

büküldükçe ağırlaşan formu. Kaldırım taşlarının üzerinde sırt üstü yatarak, onların yükünü isteyerek kabul etti. ağırlıkları birleştirdi. Hiç duraksamadan dizleri ve dirsekleri üzerinde yuvarlandı ve dönmeye devam etti. Cernise'i ve aralarındaki ilişkiyi korumak için toplayabildiği tüm gücü sarf ederken, diz çökmüş pozisyonda uzattığı uzuvlarıyla Cernise'in vücudunu koruyucu bir şekilde sarıyor. bebeği zarar görmekten korur.

Sürücü çizmeli ayağını tahta frene vurmuş ve atları durdurmak için dizginleri çılgınca çekmiş olsa da, devasa toynaklar Beau'nun hâlâ dönmekte olan ayağından kıl payı uzakta taşlara çarpıyordu. Form. Çift nihayet güvenli bir yere yuvarlandığında büyük bir kargaşa yaşandı.

Moon bir lanetle kendini harekete geçirdi ve kaçmakta olan yabancının peşinden inanılmaz bir hızla fırladı. ayaklı koşu. İki sürücü ahırdan koşarak çıkarken, üçüncüsü sonunda atlarını durma noktasına getirdi. Heather arabanın kapısından sendeleyerek çıkıp titreyen bacaklarının üzerinde ailesine doğru koşarken o da yüksek koltuğundan aşağı atladı.

"Yaralandınız mı?" diye sordu paniğe yaklaşan bir ses tonuyla. Kontrolsüzce titriyordu ve ne tür yaralar almış olabileceklerini görmeye çalışsa da endişeli gözyaşları görüşünü bulanıklaştırıyordu. "Lütfen, bana ikinizin de iyi olduğunu söyleyin!"

Beau karısının yüzünde gözle görülür bir acı belirtisi olup olmadığına bakarken biraz kararsız bir ifadeyle, "Sanırım öyle," dedi.

Cernise kendisi için endişelenemeyecek kadar onun için endişeleniyordu. Adam kendini onun üzerinden kaldırıp topuklarının üzerine oturduğunda bile Cernise onun ellerini, kollarını ve bacaklarını incelemeye devam etti.

Sadece giysileri tamir edilemeyecek durumdaydı. Pantolonunun dizleri yırtılmıştı ve artık kanlıydı; paltosunun ise arkası ve dirsekleri kötü bir şekilde yıpranmıştı.

"Özür dilerim Kaptan," diye özür diledi sürücü titrek bir ses tonuyla. "Atlarımı zamanında durduramadım.

" Beau'ya parçalanmış silindir şapkasını ve Cerynise'in yuvarlanırken kaybettiği dantel şalını uzattı.

İkincisi artık toynak ve tekerlek izleriyle yırtılmış ve kararmıştı. "İkinizi de öldürdüğümden emindim."

Beau deri yüzücüye, "Senin hatan değildi, Charlie," diye güvence verdi.

"O korkunç adamın onu ittiğini gördüm!" Heather öfkeyle haykırdı.

"Evet, hepimiz gördük," diye açıkladı ilk sürücü. "Kaptan olmasaydı onu öldürecekti."

İlk muayenesinden sonra bile Beau'nun yüz hatlarının sertliği Cerynise'in hâlâ acı çektiğinden korkmasına neden oldu. Kararsız bir elini göğsüne bastırdı ve yüzünü endişeyle inceledi, kaslarının sertçe gerildiğini gördü zayıf yanakları. Ancak o zaman, varlığından bile haberdar olmadığı derin bir öfke gördüğünü fark etti. Öfkenin şiddeti, daha önce gördüğü her şeyi açık bir şekilde azaltıyordu.

"Eve gidelim," diye yalvardı titreyerek, gözleri o koyu yeşil derinliklere daldı.

Beau'nun yüzünde kaynayan öfke, dudaklarında gergin bir gülümseme belirene kadar azaldı. "Evet, aşkım. Hadi eve gidelim... güvende olacağın yere."

Birkaç saat sonra Beau çalışma odasında oturmuş, sabit bir şekilde masasının üzerine bakarken günün olaylarını zihninde evirip çeviriyordu. Cerynise'in hayatına kastedildiği için perişan olduğu her halinden belli olan annesi, şoförü tarafından eve götürülmüştü. Cerynise üst kattaki yatak odalarında, Bridget'in dikkatli bakışları altında uyuyordu. Dışarıdan bakıldığında, karısı olayı bir süvari gibi atlatmayı başarmıştı, ancak ani uyuşukluğu Beau'yu içten içe korktuğuna ikna etti. Hizmetçileri topladı ve olanları açıkladıktan sonra, onlara derhal geçerli olmak üzere evde her zaman nöbet tutan birinin olacağını bildirdi. Moon ilk gönüllü olan, zaten uyuyamayacak kadar sinirli olduğunu ilan etti.

Beau bir an için karısını Harthaven'a götürmeyi düşünmüş olsa da, çiftliğin onun için en güvenli yer olmadığına hemen karar vermişti. Tüm ek binalara ek olarak, kelimenin tam anlamıyla kilometrelerce uzunlukta Bu topraklar, tecavüzcünün kendini saklaması için sayısız saklanma yeri sunuyordu.

Ana evin en az bir düzine girişi ve kolayca gizlenebilecekleri çok fazla yeri vardı. Hayır, onların Charleston'daki evi çok daha kolay savunulabilirdi, ta ki o pislik herifi bulup sefil hayatına son verene kadar. Bu çözümden başka hiçbir şey Cerynise'in o düzenbazdan tamamen uzak olduğuna dair şüphelerini gideremezdi.

Audacious'ta adamı bu kadar kolay bırakmış olması çok kötü.

Moon adamın kaçmasını engellemeye çalışıp başarısız olduktan sonra yara bere içinde ve kanlar içinde eve döndüğünde, yaşlı katran kısa süren itiş kakışları sırasında suçluyu iyice görebildiğini söylemişti. Suçlu, Moon'dan başkası değildi.

Redmond Wilson, Beau onu silahsızlandırana kadar Audacious'a baltayla saldıran adamdı. Beau evin içinde aldığı önlemlere ek olarak, Stephen Oaks'u birkaç ekip üyesiyle birlikte sokaklarda Wilson'ı araması için gönderdi. Eğer kaçak bir tavernaya girerse, Bir genelevi ziyaret etse ya da başını sokacak bir yer bulsa bile, Beau bunu yakında öğreneceğinden emindi.

Beau dalgınca omzunu ovuşturdu ve oradaki kaslarda acı veren bir sızı hissetti. O sırada, karısını yaralanmaktan kurtarmak için kaldırım taşlarına atladığında omzunda oluşan derin çürüğün farkına bile varmamıştı. altı elin altında ezildi. Ama Cernyse ve çocuklarının zarar görmesi ya da ölmesi durumunda çekeceği acıyla kıyaslandığında, kendisine gelecek herhangi bir zarar önemsizdi. Böyle bir kayıp, kendi kalbinin göğsünden sökülüp alınmasına benzerdi.

Neredeyse elinden alınmak üzere olan şeyi düşünmek, Beau'nun içini karısını kollarının arasına almak ve kalbinin kendi kalbine karşı sabit ritmini hissetmek için ani ve doyumsuz bir ihtiyaçla doldurdu. Amacına uygun bir şekilde çalışma odasından çıktı ve merdivenlerden. Bridget o karanlık yatak odasına girer girmez ayağa kalktı. Cernyse mehtaplı gecelerde perdeleri açık bırakmayı âdet edinmişti ve pencerelerden sızan loş ışıktan hizmetçinin sıkıntısını hemen fark etti. Cernyse'in Gözlerindeki endişe, ne kadar üzgün olduğunu hemen belli ediyordu. Hanımefendisi için umutsuzca korkuyordu. Hiçbir şey söylenmedi. Buna gerek yoktu, çünkü ortak bir korkuyu paylaşıyorlardı.

Bridget sessiz bir "İyi geceler" diyerek çıktı ve Beau sessizce kapıyı arkasından kapattı. Dört direkli yatağın yanına gitti ve uzun bir süre gözlerini yatağa dikti. Karısının narin yüz hatları. Yatağın üzerinden süzülen gümüş bir ışık huzmesi yüzünü aydınlatıyordu. Rüyalardan etkilenmemiş gibi görünüyordu ve ona göre bir melek kadar

masumdu. Nasıl olur da

Aklı başında herhangi bir erkek ona zarar vermek ister mi?

Bu fikir gülünç ama bir o kadar da gerçektir.

Giysilerini çıkaran Beau, onları soyunma odasındaki sessiz uşağa asılı bıraktı. Altına girdiğinde Cerynise'in yanına sokuldu ve elini karnının yuvarlak tümseğinin üzerine koydu. Bir an sonra çocuğunun bir hareketiyle ödüllendirildi ve kalbi rahatlamayla kabarak dudaklarını karısının mis kokulu saçlarına bastırdı. Başını çenesinin altına yaslayıp bir eliyle sertleşmiş göğsünü okşarken dudaklarından yumuşak, memnun bir iç çekiş döküldü.

"Seni seviyorum," diye mırıldandı uykulu uykulu.

Ona aynı şekilde cevap verirken sesi duygu doluydu. "Ve sizi seviyorum, madam... gerçekten, derinden ve sonsuza dek."

Sixteen

Brandon yüksek sesle, "Haydutun izine rastlanmadığını söylüyorsunuz," diye düşündü. "Bölgeden kaçmış olması mümkün mü?"

Temmuz uçup gitmiş, Ağustos olgun bir yaşlılığa doğru ilerliyordu ama Wilson'dan hâlâ bir iz yoktu. Bir haftadan uzun bir süre önce Beau, denizcinin Moon onu tanıdıktan sonra muhtemelen başka iklimlere kaçtığı sonucuna varmıştı, Beau'nun aramayı Carolinas'a ve gerekirse tüm Güney'e yaymayı ciddi olarak düşünmesine neden oldu. İş o noktaya gelirse, dünyanın her limanında cömert bir ödül teklif ederek adamın eninde sonunda yakalanacağını biliyordu. Canavarın saklanabileceği ve yüklü miktarda paranın onu bulamayacağı hiçbir yer yoktu. Bu sadece bir zaman meselesiydi.

O zamana kadar Beau'nun gece ya da gündüz tamamen rahat etmesi mümkün değildi. O her zaman ve Cernise'i evlerinin dışına çıkarma konusunda son derece temkinliydi. Eğer Wilson hâlâ bölgedeyse, adam kolayca bir tabanca kullanmaya başvurabilir ve herhangi bir ağacın arkasından onların ortaya çıkmasını bekleyebilirdi.

Yine de, kendi can sıkıntısına rağmen, Beau karısını bağışlamaya çalışmış, cesur bir gösteri yaparak onu denizcilik maceralarıyla ilgili hikayelerle eğlendirmiş ve başka türlü yapabileceğinden daha fazlasını anlatmıştı. Neyse ki anne ve babası da onun dikkatini dağıtma çabalarına katılmışlardı. Annesi neredeyse her gün evlerine gelmiş, hatta bebeğin doğma ihtimaline karşı Hatti'yi önümüzdeki haftalar boyunca kalması için eve getirmişti. Gecenin bir yarısı ya da doktor başka bir bebeği doğurtmaya gittiğinde. Babası Cernise'e sürekli sanat, bebekler ya da ilgisini çekebileceğini düşündüğü herhangi bir konuda kitaplar alıyordu. Sonunda Beau, Cernise'in ailesinin arkadaşlığına karısı kadar ihtiyacı vardı ve gelip çocuğun doğumuna kadar onlarla kalmak isteyip istemeyeceklerini sormuştu. Gerçek şu ki Çağrışı gönderdikten sadece üç saat sonra bavullarıyla birlikte gelen Beau, gelmeyi çok istediklerini ama davet edilmedikleri sürece davetsiz misafir olmak istemediklerini söyledi.

Beau'dan hiç uzaklaşmayan endişe ve öfkeye rağmen, günler yeterince keyifli geçti. Cernise hamileliğinin son dönemlerinde daha kolay yoruluyordu. Sonuç olarak, ev halkı erken bir akşam yemeğinden sonra oldukça kısa bir süre içinde emekli oldu ve Beau'nun yatak odalarının mahremiyetinde karısının rahatsızlığını hafifletmesine izin verdi. Son günlerde karısının sırtına masaj yaptığını ve karnındaki yük azaldıkça daha yavaş hareket ettiğini fark etmişti. Genellikle Beau sırtını ovduktan sonra ya da bacaklarını Beau'nun bacaklarına dayayabildiğinde yatakta daha rahat ediyordu. Sarılmak

Başlarını aynı yastığa koyarak onun yanında uyumak onu her zaman rahatlatırdı. Bazen Beau onu kollarının arasında sımsıkı tutarken bir süre konuşurlardı ama çoğu zaman Beau'nun sesinin alçak mırıltısını dinleyerek uykuya daldı. Beau öyle değildi. Uzun saatler boyunca uyanık kaldı, evin seslerine dikkatle kulak verdi, zihni sürekli olarak karısının güvenliğini tam olarak garanti altına almak için devreye sokulabilecek bir plan arayışında dolaştı.

Ağustos ayının üçüncü haftasıydı, sabahın erken saatlerinde Beau derin uykusundan aniden uyandı, zihni anında tehlikeye karşı tetikteydi. Yataktan fırladıktan sonra pencereye koştu ve gecenin avluyu örten gölgelerine baktı. Arkasında, Cerynise huzursuzca mırıldandı, artık onun varlığıyla rahatlamıyordu. Beau bakışlarını bir omzunun üzerinden atarak Cerynise'i izledi

Sanki sıkıntılı ya da rahatsız bir durumdaymış gibi yatağın üzerinde küçük bir düğüm oluşturdu. Her neyse, kaşlarının sert bir şekilde çatılmasına neden oldu, ancak bir an sonra kaşları hafifledi.

Uyanmadan yatağın onun tarafına doğru yuvarlandı ve Yüzünü yastığına yasladı, derin derin nefes aldı ve sonra uykusunda bile kokusunun tadını çıkarıyormuş gibi uzun, keyifli bir iç çekti. Ancak Beau tamamen Bilinçliydi ve kokladığı koku ona hiç de iyi gelmiyordu.

Dumandı!

Pencerelerden dikkatle bakarak bahçeyi ve evin kuzey tarafı boyunca uzanan çevreyi herhangi bir yangın belirtisi için araştırdı. Her şey yeterince normal görünüyordu ama bu öyle olduğu anlamına gelmiyordu. Yangın

keskin kokusu her geçen an daha da gçleniyor, odaya giren yumuşak esintilerle birlikte içeri doluyordu. Bakışlarını aēaların tepelerine doēru kaldırdı ve dallarının hafifçe sallandığını gördü.

saēa sola sallanıyor, yaprakları ay ışığının altında titriyordu. Elbette rüzgârın dumanı daha uzak bir yerden taşıdığını dair bir umut vardı. Sadece bunun olması için dua edebilirdi, ama esintilerin daha güneyden geldiēinden şüpheleniyordu, çünkü sabahın bu erken saatinde bile, birkaç gündür olduēundan çok daha sıcak görünüyorlardı.

Beau bir pantolon kaptı ve ayaklarını tozlukların arasından geçirerek, giysiye çıplak beline baēlamak için ayaēa kalktı. Bir kasırğa lambasının fitilini yaktı, ayarladı ve cam küreyi yeniden yerleştirdi. Sonra son zamanlarda komodininde sakladığı tabancasını tekrar kontrol etti ve lambayı almadan önce kemerine yerleştirdi ve odadan çıkıyordu. Merdivenlerin üstündeki sahanlığı geçti ve koridorda ařaēıya doēru yürüdü. yatak odasına girdi. Parmak eklemlerini hafifçe kapıya vurmak üzereydi ki kapı içeri doēru çekildi ve benzer bir aceleyle pantolonunu giymiş olan babası ortaya ıktı. O da bir lamba taşıyordu.

"Nereden geliyor bu?" Brandon fısıldadı ve dışarı çıkarken koridorda bir ařaēı bir yukarı baktı.

Arkasına uzanarak, karısını uyandırmamaya dikkat ederek kapıyı arkasından kapattı.

"Emin deēilim baba. Sadece rıhtımın ilerisinde bir yangın olabilir. Eēer rüzgar doēru yönde esiyorsa. genellikle dumanın bir kısmı buraya gelir. Geçen yıl da böyle bir şey olmuştu."

Brandon, "Emin olmak için alt kata bakalım," diye önerdi. "Ama önce, geri dönüp kadınları kaldırmamız gerekebilir diye koridordaki aplikleri yaksak iyi olur."

Birkaç dakika içinde alt kata temkinli bir iniş yaptılar ve bir sonraki odaya geçmeden önce yangın belirtisi aramak için her odaya göz gezdirdiler. Ev sessizliğe gömülmüştü ama dumanın giderek daha fazla farkına varmalarına rağmen hiçbir şey ters gitmiyor gibiydi. Bir odaya girip Brandon oğlundan farklı bir yöne, mutfağa doğru koridorda dolaştı. Odaya girdiğinde arka kapının açık olduğunu ve eşikte erkek gibi bir adamın iki büklüm yattığını gördü.

"Beau," diye seslendi sessizce. "Gel de şuna bir bak."

Baygın adamı ters çeviren Brandon, genç adamın vücudundaki kanlı yarayı fark edince bir küfür mırıldandı ev sahibinin kaşları. Beau da ona katılınca etrafına bakındı. "Bunu her kim yaptıysa kesinlikle bu zavallı adamın bir süre dışarıda kalmasını istemiş."

Beau bakışlarını kaldırdı ve fenerinin ışığına karşı gözlerini kısarak, üstü kapalı teras payandasının ötesine baktı ve bahçedeki gölgeleri araştırdı. Güney tarafındaki alanda titrek bir parıltı olduğunu fark edince Cooper'ın secde etmiş halinin üzerinden geçerek Verandanın ucunda, karanlıkta pusuya yatmış birilerine karşı tetikte bekliyordu. Sundurmanın sonuna ulaştığında Terasa çıktığında, sonunda dumanın nereden geldiğini keşfetti. Caddenin kenarındaki çit bir süre önce ateşe verilmişti. Bariyerden geriye kalanlar soğuk bir kış gecesinde birkaç dakikalığına bile olsa kışlarını ısıtmaya yeterdi.

"Cooper bu gece nöbetçiydi baba," dedi Beau ani bir telaşla, hizmetçinin başına soğuk ve ıslak bir kompres sarmakta olan babasının yanına koşarken. "Suçlu muhtemelen Cooper'ı dışarı çekmek için çitleri ateşe verdi ve dışarı adımını atar atmaz onu vurdu. Birisi çoktan eve girmiş olabilir."

Brandon, "Kadınların iyi olduğundan emin olmak için üst katı kontrol etsen ve onları kaldırırsan iyi olur," diye ısrar etti ve uşağı kaldırıp geniş omzunun üzerinden geçirdi. "Ben Cooper'ı odasına götüreceğim ve diğer hizmetkârları uyandıracağım."

Babası giderken Beau koridordan aşağı, orta salona doğru koştu. Tam merdivenleri çıkmak üzereydi ki, kuzeydeki bahçe alanının ışıkla aydınlandığını fark etti. Belindeki tabancayı kaptığı gibi pencereye koştu, pencereyi açtı ve tam zamanında eğilerek iri yarı, koyu renk giysili bir adamın evin ön köşesinden koşarak çıktığını gördü.

Alevler çoktan yanan bir tepecikten yukarı sıçramıştı. kuru çiraller evin kenarına yığılmıştı. Şüphesiz kundakçı pencerenin açık olduğunu duyduktan sonra yanına bir meşale bırakmıştı.

Beau koşarak mutfak kapısına gitti ve babasına bağırdı, "Baba! Wilson bizi yakmaya çalışıyor!"

Evin kuzey tarafında başka bir yangın başlattı bile. Hizmetçilere söyle acele edip söndürsünler! Wilson'ın evin arkasından geldiğini görürseniz bağırın! Onu yakalayabilir miyim diye ön tarafa gidiyorum."

"Öldürün şu piçi!"

Beau, "Planlıyorum," diye mırıldanarak eve geri döndü. Lambayı bir kenara bırakıp ön kapıya koştu ama dehşet içinde kapıyı açık buldu. Hemen bir saniye sonra üst kattan gelen ani bir çığlık buz gibi bir dehşetin parçalarını içine fırlattı. Ani bir hareketle dönerek koridoru koşarak geçti ve merdivenleri üçer üçer çıktı. Yukarı çıkarken yolun yarısına gelmemişti ki Cernyse ve annesi sahanlığın üzerindeydiler ama yalnız değillerdi. Siyah giysili, zayıf ve ortalama boydan daha uzun olan maskeli bir adam Cernyse'i arkadan yakalamış ve bir koluyla onu sıkıca kavrayarak yanlarına tutturulmuştu. Haydut sağ elinde Beau'ya doğrultulmuş bir tabanca tutuyordu.

Heather, o kadar öfkeli bir gayret gösterdi davetsiz misafiri yumruklarıyla dövdü ve saten bir katırla sertçe tekmeledi. O kadar çok dikkat dağıttı ki Çünkü adam bir hırıltıyla ona doğru döndü ve tabancayı tutan elini kaldırdı. Tabancanın kabzasını kadının çenesine vurdu ve onu derhal baygın bir şekilde yere yuvarladı.

Beau'nun öfkesi merdivenleri hızla çıkarken benzersiz boyutlara ulaştı ama haydut bir kez daha dönerek onunla yüzleşti ve bu kez silahının namlusunu Cernyse'in şakağına dayadı. Beau ani bir telaşla donakaldı ve adamın neşeyle kıkırdadı. Denizci kaptan üzerindeki kontrolünden cesaret alarak Beau'ya geri çekilmesini işaret etti, kısaca Cernyse'i tutan elini salladı. Beau'nun adımlarını yavaşça, itaatkâr bir şekilde merdivenlerden geri çekmekten başka çaresi yoktu. Siyah giysili kötü adam, Cernyse'i canlı kalkan olarak kullanarak dikkatle onu takip etti.

Beau merdivenlerin orta kıvrımına yaklaşırken saldırgan onun üzerinde durakladı. Maskedeki göz delikleri

Bakışlarını etrafta gezdirip çevresini dikkatle incelerken yansıyan ışıkla parlıyordu.

Yolun sadece dörtte biri kadar aşağıda olmasına rağmen, açık duran ön kapının bir kısmını görebiliyordu.

Saldırgan, garip bir şekilde abartılı görünen derin, çakıllı bir sesle Beau ile alay etti. "Karını şimdi öldürebilirim. Biliyorum ve kendimi daha sonra geri gelme zahmetinden kurtaracağım, ama tabii ki bunu yaparsam kaçma şansımı kaybederim, çünkü ikinizi de öldürmeyi umamam. İşimi tamamlamadan buradan ayrılmak beni ne kadar rahatsız etse de, sanırım sadece O sürtüğün işini bitirmek için daha uygun bir zamanı beklemek zorundayım."

Başka bir uyarıda bulunmadan kolunu Cerynise'den çekti ve onu öne doğru iterek bir çığlık kopardı

onu merdivenlerden aşağı, kocasına doğru savurdu. Beau onu yakalamak için kendini ileri attı ama çarpışmanın etkisiyle geriye savruldu ve dengesini kaybetti. Cerynise'i tutmaya çalışırken bile Beau, düşmanının korkuluklardan aşağıya atladığını ve ön kapıya doğru koşmaya başladığını gördü. Kapının çarpma sesi eşkiyanın suç mahallinden kaçmadaki başarısını kanıtladı.

"Lanet olsun!" Brandon kükreyerek koridora çıktı ve oğlu ile gelininin son birkaç basamaktan aşağı yuvarlanan birbirine karışmış hallerini gördü. Onlar

mermer zeminde durdu ve endişeyle "Siz ikiniz iyi misiniz?" diye sormasına neden oldu.

"Emin değilim," diye yanıtladı Cerynise, kendini ayağa kaldırırken yüzünün buruşmasını bastırmaya çalışarak.

Merdivenlerden sırtüstü ve baş aşağı inen Beau, henüz farkında bile olmadığı yaraları olduğundan emindi ama kendini düşünecek zamanı yoktu. Dönüp babasına bakarak, "Baba, anneme baksan iyi olur. O pislik herif tabancayla onu bayıltacak kadar sert vurdu."

Brandon merdivenleri çıkarken öfkeden deliye dönmüştü ama sahanlıkta baygın yatan karısını gördüğünde öfkesi daha da arttı. O anda karısına saldıran kişiyi düpedüz öldürebileceğinden emindi.

Yavaşça onu kucağına aldı ve yatak odalarına götürerek yatağa yatırdı. Bir bezi ıslattıktan sonra çenesindeki koyu renkte şişen çürüğe bastırdı. Onu rahatlatmak için Heather'ın gözleri kısa sürede açıldı. Adamın endişesinin farkına varan Heather, onu rahatlatmak için gülümsedi ama kendini tuttu ve çenesini nazikçe test ederken inledi. "Oooh, acıyor."

"Evet, hanımefendi, öyle de olmalı," diye fısıldadı kocası, parmaklarını şefkatle yanağına sokulmuş buklelerin arasından geçirerek. "O kurbağanın sana vurduğu yerde, çenende çok koyu bir morluk var."

Her şey bir anda Heather'ın aklına geldi ve yataktan çıkmasını fiziksel olarak engellemek zorunda kaldı.

"Cerynise!" diye bağırdı endişeyle. "O adam onu öldürmeye çalışıyordu!"

"Rahat olun hanımefendi. Başarılı olamadı," Brandon onu bilgilendirdi. "Şu anda gelininiz alt katta."

Beau ile

birlikte."

"Zarar

görmemiş

mi?"

"Yanlarından ayrıldığımda öyle görünüyordu ama merdivenlerin dibinde oğlunuzdan kurtulmaya çalışıyordu ve bunun nasıl olduğuna dair bana hiçbir açıklama yapmadılar."

"Gidip ona bir baksam iyi olacak,

" Heather yatağı terk etmek için bir girişimde daha bulundu, ancak oda derhal alçaldı ve etrafında dönmeye başladı, ondan rahatsız edici bir inilti çekti. "Belki de bundan sonra yapmayacağım."

Tam o anda, Heather'ın endişesinin nesnesi mermer zeminde Beau'nun yanında oturuyordu.

Cernise'in sıkıntılı olduğu belliydi ama kayınvalidesinin böyle bir korkudan sonra şüphelenebileceği herhangi bir nedenle değil.

Biraz utanarak kocasına gülümsedikten sonra, "Beau, seni şu anda olduğundan daha fazla endişelendirmek istemem ama görünüşe göre sırlı sırlıyım. Sanırım düşerken suyum geldi."

İrkilerek kadının içinde oturduğu sıvı havuzuna ve cübbesindeki küçük kanlı lekelerine baktı. "Hepsi bu kadar değil, madam. Kanamanız var."

Bir elini karnının üzerinde gezdirdi ve gerginliğini hissetti.

Heather'ın davetsiz misafirin üzerine özenle koyduğu ateşli azarlamanın farkına varmadan önce bile, Cerynise sırtında büyüyen bir rahatsızlığa uyandı

ve bacaklarının arasında yapışkan bir sızıntı vardı. Elbette mantıklı bir şekilde çıkarılabilecek tek bir sonuç vardı. "Sanırım bebeğimiz, o korkunç adam evimize gelmeden önce de bugün doğma planları yapıyordu."

"Cennetteki büyük yıldızlar, madam!" Beau yemin ederek ayağa fırladı. "Hatti'yi getirsem ve doktor için birini göndersem iyi olacak."

Cernise yalvarırcasına ona baktı. "Önce yatağımıza gitmem yardım edebilir misin? Bu mermer korkunç rahatsız edici."

"Bunu daha önce düşünmeliydim," diye mırıldandı Beau onu kollarının arasına alırken biraz da üzüntüyle. "Bir bayanı zor durumda bırakacak kadar cesur değilim."

Kıkırdadı ve kollarını onun boynuna doladı. "Sorun değil. Seni affediyorum. Ne de olsa sen benim parlak zırlı şövalyemsin. Ama söylemeliyim ki, benimle çok fazla takla atarsan, zamanından önce sakat kalacaksın."

"Sizinle yaşlandığım sürece, madam," diye cevap verdi yumuşak bir sesle, "o zaman memnun olurum."

Yatak odalarına girdiklerinde Cernise onu yatağının yanında ayağa kaldırmasını ve kirli bornozu ile geceliğini çıkarmasına yardım etmesini istedi. "Şu anda giysilerim olmadan pek hoş görünmediğimin farkındayım," dedi utangaç bir ifadeyle, adam temiz bir geceliği göğüs göğüse getirirken kollarını çıplak bedeninin önünde kavrayarak. "Ama umarım eski formuma kavuşmam çok uzun sürmez ve tekrar birlikte sevişebiliriz."

"Bence şimdi çok güzelsiniz, madam," diye fısıldadı Beau, alnına bir öpücük kondurdu. Onun gözlerindeki sevgi ışıltısını fark etti ve iyi talihinden dolayı kendini son derece kutsanmış hissetti.

Geceliğini silkeleyerek başının üzerine kaldırdı. kollarını kaldırdı. "Ne de olsa çocuğumuzu taşıyorsun ve bu seni benim için çok daha sevimli kılıyor."

"Neye sahip olduğumuzun senin için bir önemi var mı?" diye sordu ellerini giysinin kollarından geçirirken.

"Bebek sağlıklı ve formda olduğu sürece, cinsiyeti ne olursa olsun çok mutlu olacağım."

Cernise'in başı serbest kaldı ve adam uzun saçlarını elbiseden çekip dökülmesine izin verirken Cernise sırtarak ona baktı Sırtından aşağı dalgalar yuvarlanıyordu. "Bu sabah sana seni sevdiğimi söyledim mi?"

Beau pencerelere doğru baktı. "Dışarının hâlâ karanlık olduğunu düşünürsek, sanırım yapmadınız."

Kollarını adamın zayıf beline dolayarak çıplak göğsüne bir öpücük kondurdu. "O zaman size şimdi söylüyorum, efendim. Sizin Karın seni çok seviyor."

Beau kollarını kadının omuzlarına doladı. "Şey, madam, kocanız size tapıyor, işte böyle."

Cernise aniden yana döndü ve acı içinde iki büklüm oldu. Adam sırtına doladığı bir kolla onu desteklerken, çaresizce parmaklarını kavradı. Bir süre sonra nefesi kesildi, "Hatti'nin hazırladığı çarşafı yatağa yaysan iyi olur."

"Önce uzanmak istemez misin?" diye sordu endişeyle.

"Çarşaf lar serilene kadar olmaz. Yatağı kirletmek istemiyorum."

Beau onu yatıştırmanın tartışmaktan daha kolay olduğuna karar verdi ve isteklerini yerine getirmek için acele etti. Bir dakika sonra kadın yastıkların üzerine uzanmıştı.

"Şimdi gidip Hatti'yi getirsem iyi olacak," dedi ve aceleyle dışarı çıktı. Anne ve babasının kapısında kısa bir süre duraklayarak Cernise inişe geçmeden önce doğum yapmıştı.

"Hatti, neredesin?" diye seslendi onun kamarasına ulaş ıp boş bulduktan sonra.

"Tam burada, Mistah Beau," diye cevap verdi siyah kadın avludan. Adamın kendisini görebileceğı bir yere doğru adım atarak merakla ona baktı. "Beni ne için istiyorsun?"

"Bebek geliyor!" diye ilan etti.

Hatti bilerek başını salladı. "Bayan Cernise'in son birkaç gündür karnındaki yükün azalması nedeniyle zamanının geldiğini düşünmüştüm."

"Üst katta, yatak odamızda."

"Hemen geliyorum, Mistah Beau," diye onu rahatlattı kadın, endişesini elinin tersiyle iterek. "Yık anıp giyindikten sonra kalkacağ ım. Bu arada hiçbir şey olmayacak."

"Doktoru getirmesi için birini göndersem iyi olur."

"Yerinizde olsam Mistah Beau, bunun için biraz beklerdim, çünkü bu Bayan Cernise'in ilk ş ilini olacak. Bebek gelene kadar saatler geçebilir..."

"Saatler mi?" Beau yüzünün renginin solduğunu hissetti ve birden dizleri onu taşıyamayacak kadar güçsüzleşti. "O kadar uzun mu?"

"Hemen öğreneceğim," diye cevap verdi ona acıyarak.

Beau istemeyerek de olsa dikkatini başka konulara çevirdi. Hizmetkârlar yangından geriye kalanları söndürüyorlardı. evin yan tarafında. Hasar önemsizdi ve kolayca onarılabilirdi. Bunun için minnettardı ama arka bahçeyi Cerynise için makul ölçüde güvenli tutmak için cadde boyunca uzanan yanmış çitin tamamen yıkılması ve derhal yeniden inşa edilmesi gerekiyordu.

Rüzgâr dinmiş, sabah gökyüzünü bulutlu, boğucu bir griye dönüştürmüştü ki Beau ana yatak odasında bir sandalyeye yerleşti ve boynundaki bükülmeleri esnetmek için başını kaldırdı. Cerynise hâlâ doğum sancısı çekiyordu ve şu anda Heather yatakta onun yanında oturmuş, elini tutuyordu. Annesi onu dinlemeyi reddetmişti. Odasına gidip dinlenmesi için yalvarmaya devam etti.

Beau sonunda, isteksizce de olsa, onun kalmasına razı olmuştu. Brandon karısını tanımıştı.

en başından beri sarsılmaz kararlılığı ve tartışmaması gerektiğini biliyordu. Uzun evlilikleri boyunca öğrendiği bir şey varsa, o da Heather Birmingham'ın oldukça inatçı olabileceğiydi

zaman zaman. Belli ki bu da o olaylardan biriydi.

"Bence biraz uyumalısın," diye mırıldandı Heather sempatik bir şekilde ve aynı ilgiyi, artan endişesiyle baş etmeye çalışan oğluna da gösterdi. Bu sözleri söylemeden önce birkaç dakika geçti.

Ama Beau konuşmak için kendine güvenemeyerek başını salladı.

Cernise'in gözleri sevgiyle kocasının üzerine yerleşt i ve o da Cernise'in bakışlarına içten bir hayranlıkla karş ılık verdi. Aralarında geçen bir bakışmadan sonra Heather, çiftin baş başa kalmak için biraz zamana ihtiyacı olduğ una karar verdi. Geline gülümseyerek elini okş adı ve bir bahaneyle yataktan uzaklaşt ı. "Aşağı inip Cooper denen o hoş genç adamın nasıl olduğ una bakacağ ım, sonra da Philippe'e bize kahvaltı hazırlamasını söyleyeceğ im. O zamana kadar, bence siz ikiniz biraz mahremiyete dayanabilir."

Hatti tüm kalbiyle kabul etti ve kıkırdarak kapıya doğru yürüdü. "Bize ihtiyacınız olursa bağ ırın ya da başka bir şey yapın."

Beau kapının iki kadının arkasından kapanmasını bekledikten sonra odaya geç ti ve karısının yanındaki yatağ a uzandı. Yakınlaşarak baş ını onunkinin yanına, aynı yastığ a koydu. "Çok acıyor mu?"

Cernise parmaklarını kendisine uzanan uzun, zayıf parmakların arasından geç irdi ve bir öpücük için dudaklarına götürdü. "Ağ rı gelip geç iyor," diye mırıldandı, yumuş ak, sıvı gözlerini onunkilere kaldırarak. "Aksi takdirde, iyi durumdayım. Hatti."

"Korkuyor musun?" diye sordu, elini yavaş ça karnının tümseğ inin üzerinde gezdirerek.

"Sen yanımdayken olmaz."

Eli durakladı. "Peki ne zaman gitmem gerekiyor?"

"Bunu yapmanı istemiyorum." Parmakları hafifçe elinin arkasını okş adı. "Sen yanımda olduğ un sürece her şeye katlanabilirim."

Bir süre sonra Beau, Hatti'nin ayak seslerinin yatak odasının kapısına yaklaştığını duydu. Hemen karısının alnına bir öpücük kondurdu ve uzun bacaklarını yatağın kenarından aşağı salladı. Gardırobundan temiz giysilerini toplarken Cernyse'e sırtıttı ve söz verdi: "Yıkanıp giyinir giyinmez döneceğim. O zaman her şey boyunca seninle kalacağım."

Gözleri rahatlama gözyaşlarıyla dolan Cernyse başını salladı. Karnındaki uzun ve yavaş bir kasılma onu bir kez daha uyarmadan önce zorlukla nefes aldı. Yine de gülümsemeye cesaret ederek kocasını yoluna gönderdi.

Takip eden saatlerde basınç daha da arttı ve öğleye doğru kasılmalar Cernyse'in yapabileceği bir dereceye ulaştı. artık rahatsızlığını kocasından gizleyemiyordu. Sıkılı dişlerinin arasından hiçbir çığlık geçmese de, Beau'nun onun vücudundaki belirgin gerginliği görmezden gelmesi imkansızdı.

Kasılmalara eşlik eden keskin yüz buruşturmaları. Bridget yakınında durup hanımını yelpazelerken, o yatağın yanında kaldı, karısı parmaklarını inatçı bir şekilde sıkarken yüzü endişeyle gerildi. Yapabileceği tek yolla onu rahatlatmaya çalışarak, yüzünü ıslak bir bezle nazikçe yıkadı ve cesaretlendirici sözler söylerken alındaki ve yanaklarındaki terden nemlenmiş dalları fırçaladı.

Ağustos sıcaklığı kolay kolay bastırılamazdı. Bir nefeslik hava bile kıpırdamadı ve öğleden sonra ilerledikçe ikinci kattaki yatak odası boğucu bir hal aldı. Cernyse yine de alçakgönüllülük uğruna çarşafı örtünmeye çalıştı. Kollarını, bacaklarını yıkamak için çarşafı sürükleyip duran Beau'ydu.

ve ayaklarını serin suyla yıkadı. Bridget'in vantilatörle yarattığı esintiyle birlikte Cernyse'in da itiraf etmesi gerekiyordu ki

Kolları ve bacakları hafifçe ıslatılmıştı, bu da onu bunaltıcı sıcaklıktan daha fazla rahatlatıyordu.

Dr. Wilhelm öğleden sonra saat iki civarında getirildi ve geldiğinde, benzer durumlarda sorumluluğu üstlenmeye ve emirlerini dayatmaya alışkın olduğu anlaşıldı. Açıkça Beau'ya, kendisinin bundan böyle yatak odasından kovuldu. Karısının yüzünde beliren panik ifadesi Beau'nun yüreğini burktu ve kalmaya hakkı olduğunu savunmaya başladı.

Doktor kesin bir tavırla, "Senden hiçbir ret cevabı almayacağım, genç adam!" dedi. "Çocuğunuz doğana kadar sizi bu odada görmek istemiyorum. Şimdi kendine bu yatak odasının sınırları dışında yapacak başka bir şey bul, çünkü burada kalmayacaksın."

Heather ve Hatti endişeli bakışlar attılar, çünkü ikisi de Beau'nun savaş açmaya hazırlandığını görebiliyordu. Böyle bir olayı engellemek için Heather oğlunun yanına gitti ve "Babanla birlikte aşağıya in Beau. Cernise'e göz kulak olunuz."

"Burada kalmalıyım...."

Acı dolu bir nöbetten daha çıkan Cernise, doktora büyük bir endişeyle baktı, onun işgüzar tavırlarına katlanıp katlanamayacağını merak ediyordu. Beau ile yüzleşmesi yetmezmiş gibi, doktor Odada kendisine uymayacak kadar çok insan olduğundan yakınlıkla Bridget'ten başlayarak gereksiz gördüklerini parça parça kovmaya başladı. Hizmetçi kimin emirlerine uyacağından emin değildi. Daha önce Cernise'i mümkün olduğunca serinletmek amacıyla çağırılmış olsa da varlığına sürekli ihtiyaç duyulduğunu görebiliyordu.

Hanımından Beau'ya ağlamaklı bir seslenişle baktı ve onlardan birinin kendisine tavsiyede bulunacağını umdu.

"Ne yapmalıyım?" diye fısıldayarak Beau'nun gergin yüz hatlarını inceledi.

"Hanımınızın size ihtiyacı var...." diye söze başladı ama güçlü iradeli doktor tarafından kaba bir şekilde sözü kesildi.

"Defol buradan, kızım! Çabuk olsan iyi edersin!" Dr. Wilhelm öfkeyle havladı. Diktatörlük otoritesini ele geçirerek, güdük bir parmağını kapıya doğru itti, hizmetçiyi gözyaşları içinde kaçmaya gönderdi.

Aniden Hatti'ye döndü, Hatti sakın bir şekilde kollarını ve yenilmez bir kale gibi durarak, aynı taktiği kendisiyle de denemeye cesaret etti. Kadının inatçı duruşundan Çene, Dr. Wilhelm görünüşe göre onun umutsuz bir vaka olduğuna karar verdi ve dikkatini bir kez daha yerinden kıpırdamayan Beau'ya yöneltti.

Cerynise kocasının yüzündeki kararan ifadeden onun da en az kendisi kadar doktora öfkelenildiğini anlayabiliyordu. Müdahale etmenin akıllıca olacağını düşündü. "Git babanla otur, Beau. Ben iyi olacağım.

"

Doktor bunu, Beau'nun koluna sert bir el koyarak onu kapıya doğru hızlandırmak için ihtiyaç duyduğu tüm izin olarak algıladı. "Babaların çocuklarının doğumuna yardım etmesine ihtiyacımız yok," dedi küstahça. "Karın, sen onun için endişelenmeden çok daha iyi durumda olacaktır."

"Çek ellerini üzerimden," diye hırladı Beau, gözleri adamın çatık kaşlarını yararak. "Eğer gidersem,

"Lanet olası refakat iniz olmadan olacak."

Dr. Wilhelm bu öfke karşısında bocaladı ve alınganlık gösterdi. " z r dilerim, efendim!"

Hatti, akılsız doktorun başına herhangi bir zarar gelmeden önce araya girdi. Beau'nun koluna girerek onu kapıya doğru çekti. "Git babanla otur, Mistah Beau. Doktoru rahat bırak ki Bayan Cernise'e yardım edebilsin."

Beau koridora itildi ve kadınla tartı amadan kapı yüzüne kapandı. Yumrukları sıkılı halde kapıya doğru geri adım attı ama hemen

Doktorla tartışmaya girerek Cernise'e yardımcı olamayacağını fark etti. Hayal kırıklığına u ramı  bir i   eki le Hatti'nin isteklerine uydu... en azından şimdilik.

Brandon oğlunu merdivenlerin dibinde karşıladı ve rahatlatıcı bir kolla omuzlarına sarılarak onu salona götürdü.

Çalışma. Odaya girdiğinde Beau'nun eline bir konyak tutu turdu ve genç adamın zihnini bir anlığına sorunlarından uzaklaştırmaya çalıştı. "Sana hiç do du un geceyi anlatmış mıydım?"

Beau kızgın sıvının yarısını tadına bile bakmadan yuttu. "Hayır, baba... Yaptı ına inanmıyorum."

"Annen mavi bir gecelik giymesi için ısrar etti, erkeklerin pembe giymemesiyle ilgili bir şeydi.

Beni delirtti. Odanın ortasında kafanın üstüne d  ece ine iyice inanmı tım." Konuşurken Beau'nun barda ını yeniden doldurdu ve onu nazikçe bir sandalyeye itti. "Hatti sonunda beni dışarı attı. Öyle bir durumdaydım ki, ne yaptığımı bile bilmiyordum.

O gece içiyordum."

Beau, doğum sancısı çeken bir eşe sahip olmanın yarattığı stresi kendi gözleriyle gördükten sonra, babasının ne kadar perişan olduğunu anlayabiliyordu. Kendisine gelince, böyle bir travmaya hayatında bir kereden fazla katlanıp katlanamayacağını bilmiyordu. "Peki ya Suzanne ve Brenna'nın doğdun mu?"

"Çok daha kolay," diye güvence verdi Brandon. "Elbette daha küçüklerdi, bu da yardımcı oldu."

Beau bardağın içindekileri yere attı ve gözleri babasınıninkilerle buluştuğunda bir kez daha doldurmak için uzattı. "

Hatti daha önce bu bebeğin oldukça iri olacağını düşündüğünü söylemişti. Umarım çok büyük değildir."

Bundan sonra ikisi de başka bir şey söylemedi, çünkü söylenecek başka bir şey yoktu. Beau o tek cümleyle korkularının derinliğini ifade etmişti.

İki saat daha geçti ve yukarıdan hâlâ bir haber yoktu. Beau yerinde duramıyordu ve odanın içinde bir ileri bir geri volta atmaya başladı. Brandon onu bir satranç oyununa sokmayı başardı ama yavrusu dikkatsizliği yüzünden üst üste üç kez kaybedince ona acıdı.

Kendisi de endişeli bir halde olan Philippe, çalışma odasına gelerek, her iki adamdan birinin yemek istemesi halinde nihayet biraz yiyecek hazırlamayı başardığını duyurdu.

Aşçıbaşı

kendini zahmetten kurtarabilirdi. Ne oğlunun ne de babasının yemekle bir ilgisi vardı.

Philippe daha çalışma odasından dışarı adımını atmamıştı ki yukarıdan gelen sessiz bir çığlık Beau'yu sandalyesinden kaldırdı.

Kulağa ismi gibi gelmeseydi bile Beau'nun tepkisi aynı olurdu. Koridoru koşarak geçti ve şef arkasından bakarken

merdivenlerden yukarı fırladı.

Uçuşunun hızına hayran kalmıştı. Kaptan için çalıştığı yıllar boyunca, adamın bu kadar hızlı hareket ettiği bir zamanı hatırlayamıyordu, imkansız olsa da Kaptanın da en az kendisi kadar iyi bir kaptan olduğunu defalarca kanıtlamış olduğu gerçeği göz önüne alındığında Zeki olduğu kadar çevikti de.

Beau kapıyı çalma zahmetine girmeden yatak odasının kapısını açıp içeri daldı. Dr. Wilhelm bu müdahale karşısında dehşete düşmüş bir halde yataktan fırladı. Hemen genç adamı kovmaya çalıştı. "Sana daha önce de söyledim. burada gerekli! Şimdi lütfen derhal buradan çıkın!"

Heather doktorun koluna nazik bir el koydu ve sessizce mırıldandı, "Cerynise'in kocasına burada ihtiyacı var ve o da onunla birlikte olmak istiyor. Size tavsiyem, efendim, daha fazla itiraz etmemenizdir."

"Bu çok saçma!" diye söylenerek onun öğütlerini duymazdan geldi. "Şimdiye kadar hiçbir babanın bir çocuğun doğumunda hazır bulunmasına izin vermedim. Neden, bu duyulmamış bir şey!"

Heather, "O zaman belki de düşüncelerini gözden geçirmenin zamanı gelmiştir," diye önerdi. "Tanık olmaya çocuğun babasından daha çok kimin hakkı var?"

"Buna izin vermeyeceğim!" diye gürledi.

Cerynise yataktan soluk soluğa, "Gidebilirsiniz," diye seslendi. Onun

Kocasını yatağın yanında dizlerinin üzerine çökmüştü ve kadının elini çok daha rahatlatıcı bir şekilde tutuyordu doktorun varlığından daha önemli. "Sanırım Hatti bundan sonra bana yardımcı olabilecek."

"Yas'um!" Doktor ona ters ters bakarken siyah kadın genişçe sırttı. Öfkeyle gömleğinin kollarını indirdi ve manşetlerini iliklemeye başladı. Glaring

Ceketini toparladı, çantasını kapadı ve başka bir şey söylemeden odadan çıktı. Hatti Kapiya kadar takip etti ve oradan Bridget'e yukarı çıkmasını ve "Bu zavallı, acı çeken şilini bu korkunç sıcak fırında yelpazeleyin" diye bağırdı.

Hatti, doktorun kendisine merdivenlerden fırlattığı bir başka bakışını daha kazandı, ama o neşeyle kıkırdadı ve geniş bedenini yatak odasına doğru salladı.

Cernise telaşla, "Ah, Hatti, galiba bebek geliyor!" diye bağırdığında siyah kadın kapıyı ancak kapatmıştı. Gerçekten öyle!"

Heather'ın gelininin yanaklarında ve alnında gezdirdiği ıslak bezin yatıştırıcı darbeleri, Cernise'in çocuğu belinden çıkarmak için zorlanırken yüzüne dolan renk cümbüşünü azaltmak için hiçbir şey yapmadı. Bu Dürtü bastırılamayacak kadar büyüktü. Dişlerini sıkarak başını yastıktan kaldırdı ve tüm gücüyle Bir yandan da kocasının elini onu neredeyse hayrete düşürecek bir şekilde sıkıyordu.

"Yas'um! Geliyor!" Hatti, doktorun ısrarla örtmesini istediği çarşafı kenara ittikten sonra onayladı. Hemen kızın geceliğini yolundan çekti ve gerekli eşyaları hazırladı.

Bridget koşarak odaya girdi ama Cernise'in akli artık adabı korumakta değildi. Tüm gücüyle kendini zorluyordu. Beau ayağa kalkmış ve sabit bir şekilde Cernise'in vücudundan çıkan kanlı siyah kafaya bakıyordu. Ani bir hamleyle serbest kaldı ve buruşuk yaratık hemen sessiz bir çığlık attı ve Cernise de dahil olmak üzere odadaki herkesi kahkahaya boğdu.

Hatti, "Biraz dinlenin, Bayan Cernise," diye öğüt verdi, "Çünkü her an yeniden sertçe ıkınabilirsin." Daha konuşmamıştı ki acı yeniden başladı ve Cernise'i bir kez daha bastırma dürtüsü ele geçirdi. A Sonuçları gözlemlerken Hatti'den bir kıkırdama geldi. "İşte omuzlar, şimdiye kadar gördüğüm en geniş omuzlar. Böyle omuzları olan bir çocuk olmalı."

"Kesinlikle iyi bir çift ciğeri var," diye yorumladı Beau, şehvetli feryatlardan ve durmak bilmeyen

Doğum mucizesi.

Bridget bir yandan metresini yelpazelerken bir yandan da her şeyi kavramaya çalışıyordu. Daha önce hiç bebek doğduğunu görmemişti ama Stephen Oaks'un son evlilik teklifinden sonra şimdiden geniş bir aileye sahip olmanın hayalini kuruyorlardı.

En yeni Birmingham, tamamen dünyaya ve Hatti'nin bekleyen ellerine itilirken öfkeli bir çığlık daha attı. Minik yumruklarını savurdu ve annesinin karnına yatırıldığında kıpkırmızı kesildi. Tam o anda ve sonrasında Beau, oğlunun doğrudan kendisine baktığını ve ağlamayı kestiğini kesinlikle doğrulayacaktı.

"Ne kadar güzel değil mi!" Cernise hâlâ kocasının elini tutarak mırıldandı.

Heather gururla kabul etti. "Kıvrım kıvrım siyah saçlarıyla babasına benzeyecek."

Bridget de aynı şekilde büyülenmişti. "Oh, o çok tatlı." "Onu ne zaman kucağıma alabilirim?" Beau hevesle sordu.

"Kordonu bağlayıp kestikten ve onu biraz temizledikten sonra, Mistah Beau," diye yanıtladı Hatti. "Sabırlı ol."

Bebeğin babasının kollarına teslim edilmesi birkaç dakika sürdü. Beau büzülmüş küçük bebeğe baktı. yüzünde bir merak duygusu vardı. Çocuğun gözleri fal taşı gibi açılmıştı ve babasına bakarken Beau'nun gururla, keskin bir zekâya sahip olduğunu tahmin etti. Katıksız bir kahkaha atarak oğullarını Cerynise'e götürdü ve onu nazikçe kolunun arasına aldı. Birlikte, yarattıkları harikayı incelediler, minik parmaklarını açtılar ve siyah saçlarının ipeksi tutamlarını düzelttiler.

Hatti yapılması gereken işleri bitirirken Heather da Brandon'a torunlarının haberini vermek için aşığıya indi. Philippe'in çalışma odasına koşarak girmesini sağlayan, büyükbabanın saf sevinç çığlığıydı.

"Bir oğlan, Philippe!" Heather mutlulukla duyurdu. "Güçlü, sağlıklı, siyah saçlı bir oğlan!"

"Ya Madam Birmingham?" diye tereddütle sordu. "O iyi mi?"

Heather heyecanla başını salladı. "Daha mutlu olamazdı."

"Mükemmel!" diye sevinçle bağırdı.

Üst kattaki ana yatak odasında Hatti yeni Birmingham'ı daha iyi görebilmek için eğildi ve genişçe sırttı. "Evet, küçük hanım, annene yaptığı her şey için teşekkür etsen iyi olur çünkü sen Mistah Jeff'in Tamarah'ı doğduğundan beri gördüğüm en güzel bebeksin. Yassah, işte bu İncil!"

Cerynise, Beau Birmingham'dan olan kendi çocuğunu kucağında tuttuğuna inanamıyordu.

Bebek sadece orta boylu olmakla kalmıyordu, aynı zamanda el altından itildikten ve daha yakın zamanda merdivenlerden aşağı itildikten sonra yaşadığı travmaya rağmen dinç ve uyanıktı. Şimdiden açık bir niyetle etrafı karıştırmaya başlamıştı ve aradığını bulamadığında öfkeyle tekrar feryat etti.

"Şunu bir dinle!" Hatti kıkırdadı. "O da Birmingham'daki diğer adamlar gibi öfkeli olacak!"

Cerynise parlayan gözlerini Beau'ya kaldırdı. "Bir isim üzerinde anlaşılabildik mi?"

Parmaklarını onunkilerin üzerinde gezdirdi. "Baban için Marcus, annenin soyadı için Bradford... ve benim için Birmingham'a ne dersin?"

Gözleri sevinç gözyaşlarıyla doldu. Onun şimdiki teklifini bir kez bile tartışmamışlardı. Sesi test etti

isimleri bir arada. "Marcus Bradford Birmingham. Bu kadar küçük bir çocuk için oldukça büyük bir isim."

Beau kıkırdarak, "Büyüyünce alışacak," dedi. "Beğendin mi?"

"Evet, sevgili aşkım. Kesinlikle ve ailemi hatırladığın için teşekkür ederim."

"Böyle güzel bir kıza sahip oldukları için onlara minnet borçluyum. Birlikte kesinlikle iyi bir oğul yaptık, değil mi tatlım?"

Cerynise gururla başarılarını inceledi ve oğlunun gözlerinde safir bir parıltı gördüğünü düşündü. Küçüğün ifadesi bile bir şekilde efendisinin daha düşünceli yüz ifadesini yansıtıyordu. "Belirleyebildiğim kadarıyla

"Aşkım," diye mırıldandı sıcak, şefkatli bir gülümsemeyle,
"Bütün işi ben yaptım, ama bütün ihtişamı sen alacaksın."

"Nasıl yani, tatlım?" Beau şaşkınlıkla sordu.

"Baba gibi, oğul gibi. Senin babana benzediğin kadar onun
da sana benzeyeceğine dair bir his var içimde."

"Gerçekten öyle mi düşünüyorsun?"

Onun bu hevesli sorusu karısının eğlenerek kıkırdamasına
neden oldu. "Benim süslü tavuskuşum, o güzel tüylerini çok
erken dökme. Onda kendimden bir şeyler bulabilirim."

"Sen olmasaydın, yavrum," diye fısıldadı kocası usulca
dudaklarının arasından, "bebeğimiz burada olmazdı bile."

* * *

Usta Marcus Bradford Birmingham, ailesini hayrete düşüren, büyükanne ve büyükbabasını heyecanlandıran ve büyük amcası Sterling'i bile etkileyen bir hızla büyüdü.

Bebekler konusunda uzman olmadığını itiraf eden Beau, yavruyu "gerçekten çok iyi" olarak tanımladı. Beau'nun, varlığı bile içini merak ve sevinçle dolduran bu yavruya aşık olduğu belliydi. Marcus'un bakımını paylaşmaya hevesliydi. Sabah uyandığında çocuğu getirmeyi hiç düşünmedi.

Gecenin bir yarısı onu Cernise'e getirip emziriyordu. Onu kucağına alıyor, sallıyor ve sanki bebek söylediği her kelimeyi anlayabiliyormuş gibi onunla konuşuyordu. Ve gerçekten de Marcus, yaşlı adamı izleyecek ve sanki konuşmak için fırsat kolluyormuş gibi dudaklarını büzecek kadar dikkatli görünüyordu. Hatta Beau, Hatti'yi utandıracak kadar ileri giderek

küçük olanın altını değiştiriyordu. Beau ve oğlunun mutlu bir şekilde birbirlerine dalmış hallerini görmek ev halkı için sıradan bir hal almaya başlamıştı bile. Cernise annelikten, tahmin ettiğinin çok ötesinde bir keyif alıyordu. Oğlunu göğsünde oturturken, yıkarken, sallarken ya da ona sadece ninni söylerken

Bir kadın olarak harika bir şekilde tamamlanmıştı. Sanki sonsuz derecede değerli, sevgi dolu ve annelik açısından tatmin edici bir duyguya bağlanmış gibiydi. Bu şekilde dahil olduğunda, tüm sıradan şeylerin

Dış dünyanın endişeleri yok denecek kadar azalmıştı.

Doğumunun birinci ay dönümü geçtiğinde, Marcus annesinin göğsünden beslenmeye bayılır hale gelmişti. Zamanında doyurulmadığında öyle bir gürültü koparıyordu ki, evdeki neredeyse herkes onun doyurulma vaktinin geldiğini anlıyordu. O an annesinin kollarına verildiğinde ya da yatırıldığında

Artan iştahını tatmin edecek doğru kişinin o olduğunu hemen anladı ve göğsüne kök salıyordu. Eğer bu bağlantıyı engelleyen bir şey olursa, annesine son derece üzęün olduğunu belli ediyordu. İştahının doymak bilmez olduğu kanıtlanmıştı, ama Cerynise'in büyük rahatlamasına rağmen, bunu karşılamakta hiçbir zorluk çekmedi.

"Oldukça genç başlıyor, değil mi?" Cerynise kocasına sordu, güzel dudakları alaycı bir gülümsemeyle yukarı çekilmişti. O sırada bebek minik yumruklarıyla onun göğsünü yoğuruyor, bir yandan da doymak bilmez bir şekilde emiyordu

meme ucunda.

Beau sevecen bir gururla baktı. "Ne şekilde, canım?"

"Ailede göğsümde beslenmeyi seven tek kişi o değil."

Kocası ona yavaş bir sırtışın üzerinde anlamlı bir bakış attı. "Sıramın gelmesini sabırsızlıkla bekliyorum hanımefendi. Hatti'nin iyileşmek için yaklaşık altı haftanız olması gerektiğini söylediğini gayet net hatırlıyorum. Yani bir hafta kadar sonra tekrar yakınlaşabiliriz."

"Bu arada yolum kesilmezse," diye tatlı tatlı iğneledi.

"Orayı burayı biraz okşamak ruhları canlı tutar, Madam," diye karşı çıktı, sabahın erken saatlerinde karısını soyunma odasında tuzağa düşürmesini savunurken dudaklarının seğirmesini engellemeye çalışıyordu.

Adam daha uzun süre bakmak ve biraz keşif yapmak istediğine karar verdiğinde, kadın henüz kombinezonunu giymemişti.

"Güz el vücudunu geri kazanmışsın ve ben sadece ona hayran olmak istiyorum, hepsi bu."

Cernise gülümseyerek, "Benim için fark etmez," dedi. Gerçekten de, o ana kadar yaşanan tüm okşama ve öpüşmelere büyük bir istekle katılmıştı. "Ama itiraf etmeliyim ki Bridget'e yırtık kombinezonumu nasıl açıklayacağımı dolabımda buldum. Tüm düğmeleri kopmuş ve askısındaki dantel yırtılmıştı. Hevesin için Marcus'u suçlayamam."

Beau gülerek, "Bridget yakında evlenecek," diye ekledi. "Bir erkek bir kadın için yanıp tutuştuğunda böyle şeylerin olabileceğini yakında öğrenecek." Başını eğdi Onu anlamlı bir şekilde incelerken başını yana eğdi. "Ya da sen Bridget'e, sabahları kendisi giyinene kadar hiç giyinmeyerek vardiyelerinin bir kısmını kurtarabileceğini söyleyebilirdi. kocası kahvaltısını yaptı."

"Kahvaltı...?"

Gözleri onu tekrar süzerken parlıyordu. "Benimle naz mı yapıyorsunuz, hanımefendi, yoksa gerçekten gösteri?" "Hatti

dedi ki..."

"Hatti'nin ne dediği önemli değil. Her şey nasıl hissettiğinize bağlı."

Cernise cilveli bir şekilde gülümsedi. "Belki biraz

hassas." "Yavaş yavaş alışabiliriz."

"Beni yine baştan çıkarıyorsun," diye suçladı çapkın bir surat ifadesiyle.

Beau başını arkaya attı ve içten bir eğlenceyle güldü. Sonra ayılınca yaklaştı ve

Karısını öpmek için eğildi. "En fazla iki hafta daha, madam," diye fısıldadı dudaklarının arasından. "

İzin vereceğim tek şey bu. Şimdilik işimin başına dönmem gerekiyor yoksa Jeff Amca beni kovacak."

"Pek sayılmaz!" Cerynise eğlenerek alay etti. "Sen en iyisisin nakliye şirketinin başına gelen şey. Jeff Amca da ailesiyle birlikte Marcus'u görmeye geldiğinde aynı şeyi söyledi."

Beau doğrulurken ellerini pantolonunun ceplerine soktu. "Jeff Amca'nın bunu söylemesinin tek nedeni başka bir yolculuğa çıkmadan kalmamı istemesi."

"Evet, onu duydum, ama aynı zamanda iş için iyi olduğunuzu ve kalırsanız size ne isterseniz vereceğini söyledi."

Böyle bir konuşmayı neden yaptığından kuşkulanan Beau karısının yüzüne baktı. "Bana birlikte bir yolculuğa daha çıkmazsak bundan hoşlanacağını mı söylemeye çalışıyorsun?"

"Kesinlikle hayır!" Cerynise reddetti, elini yakaladı ve onu tekrar kendisine çekti. "Seninle birlikte olmak için dünyanın öbür ucuna bile giderim. Sadece diyorum ki senin şirket için ne kadar önemli olduğunu göz ardı ediyor. Jeff Amca sensiz bir yıl kadar daha idare edebilir, yolculuğa çıkmamıza izin verir, ama sanırım Döndükten sonra işi devralmak için bir an önce söz vererseniz kesinlikle memnun olurum."

"Peki ya Harthaven? Babam bir gün benim devralmamı istediğini söylemişti."

Gülümsedi ve adamın parmaklarını avucunun içinde toplayarak, parmak eklemlerini sevgiyle yanağına bastırdı. "Gerçekten babanın Harthaven'ın yönetimini sana devrederse ne yapacağını bileceğini düşünüyor musun? Çiftliği yönetmenin annen için olduğu kadar onun için de bir gençlik iksiri olduğuna inanıyorum. Belki bir gün senin için de öyle olacak, ama babanın seni terk edeceği konusunda endişelenmene gerek yok. Jeff Amca'yla ortak olursan kırılırsın. İki adamdan amcanın senin yardımına daha çok ihtiyacı var.

Clay açıkça babasının şirketini yönetmekle ilgilenmiyor ve sen orada olduğundan beri Jeff'in eğlenmek için daha fazla zamanı oldu."

"İşime bu kadar yakın yaşamak oldukça güzeldi," diye itiraf etti Beau. "Babamla birbirimize çok benzediğimiz için Harthaven'da yaşamak kesinlikle sorun olurdu. Dürüst olmak gerekirse, sanırım yaptığım işten yolculuğun bitiminden sonra da devam etmek isteyecek kadar keyif aldım. Babamla konuşacağım. Jeff Amca önümüzdeki birkaç hafta içinde bu konuda daha fazla bilgi verecek. Şimdilik, kısa süre içinde yola çıkmazsam geç kalacağım."

Kadının dudaklarına kondurduğu öpücüğün tadını çıkardıktan sonra, göğsüne yakın duran küçük siyah kafayı sevgiyle okşadı ve ona sevgiyle göz kırpıp "İkinizi de seviyorum" diyerek veda etti.

S eventeen

EKİM AYI GELDİ ve Marcus altı haftalık harika bir yaşa ulaştığında, her seferinde daha uzun süreler yatarak, hatta bazen tüm gece boyunca uyuyarak annesini şaşırttı.

Elbette Cernise uyandıĒında kendini tamamen onun ihtiyaçlarını karşılamaya adanmaya hazır olmalıydı, çünkü beklemek zorunda kalırsa fkelenirdi. Cernise ona bu iyiliĒi seve seve yaptı, çünkü gecenin bir yarısı onun talepleriyle uyandırılmamak hoşuna gidiyordu.

Kesinlikle soĒuk bir günün Ēleden sonrasıydı. Beau

henüz işten eve dönmemişti. BebeĒin karnı yeni doyurulmuştu ve şu anda ocuk odasında uyuyordu. Hatti'nin on sekiz yaşındaki genç kız torunu Vera, ocuĒun bakıcısı olarak görevlendirilmişti ve şimdi odasında ona göz kulak oluyordu. En başından beri, gece son beslenmeden sonra ya da ebeveynler st kattaki yatak odalarına çekildiklerinde, kızın geri dneceĒi kararlaştırılmıştı. hizmetkârların odasındaki kendi odasına geçmesine izin verdi. iftine, böyle bir ihtiyaç ortaya ıktıĒında çocuklarına odalarının mahremiyetinde bakmanın mutluluĒunu yaşattı.

Soyunma odasındaki uzun aynada kendini inceleyen Cernise, gĒslerinin daha dolgun olması dışında, birkaç hafta önce doĒum yaptıĒına dair başka hiçbir kanıt kalmadıĒını düşündü.

Kombinezonunun narin ve yapışkan kumaşı bir kez daha ince bir beli, zarif ve düzgün kalça ve uylukları ortaya çıkarmıştı. Bridget onun için zarif sa modelleri hazırlamayı Ērenmiřti ama evde geireceĒi daha rahat bir akşam için Cernise'in saçları başının üstünde sakin bir şekilde toplanmış ve boynuna düşen birkaç tutamla yumuşatılmıştı. Hizmetçi ona zeytin yeşili ve bordo şal desenlerinden oluşan, yuvarlak yakası, manşetleri ve etek uçları daha koyu kırmızımsı renklerle süslenmiş yumuşak bir elbise giydirmişti.

Tam da Cernise'in bu rahat sonbahar öğleden sonrasındaki ruh haline uygun bir şeydi.

Bridget'ten bordo bir şal alan Cernise, göğüslerini iyice gizlemek için şalı omuzlarına doladı. Göğüslerinin artık çok daha dolgun olduğu gerçeği, giysiyi kesinlikle biraz riskli hale getiriyordu, çünkü neredeyse dekolteden taşıyor.

"Kaptan sana hayran kalacak, anne. Buna engel olamayacak," dedi hizmetçi kız onaylayan bir gülümsemeye.

Cernise kendi hislerinin hızlandığını hissetti. "Kendimi ilk sevgilisine kavuşan bir kız çocuğu gibi sersemlemiş hissediyorum," diye itiraf etti coşkulu bir gülümsemeye. "İyi görüldüğüme emin misin?"

Bridget usulca gülerek, "Tıpkı senin gibi güzelim, anne," dedi. Hanımının yaklaşan akşam için duyduğu heyecanı hissedebiliyordu ve Stephen Oaks kocası olduğunda onun da aynı heyecanı duyacağını hayal ediyordu.

Cernise ve Beau Birmingham'ın tadını çıkarıyor gibi göründükleri evlilik mutluluğunu paylaşabilirlerdi.

Cernise biraz daha endişelendi, kocasına en iyi şekilde görünmek istiyordu. "Eğer böyle bir şey olsaydı bana söylemezdin.

bir sorun var, değil mi Bridget?"

"Anne, sözüme güven," diye neşeyle mırıldandı hizmetçi kız, "ustanın dayanabileceği kadar mükemmele yakınsın."

Cernise derin bir nefes aldı ve yavaşça bıraktı. "Sanırım biraz gerginim."

Bridget onun elini okşadı. "Üzülmene gerek yok anne, çünkü eski bir çuvalın içinde bile bir şeyler getirebileceğin yalan değil."

Hizmetçi kapıya doğru bir adım attı ve orada durup genç hanımına baktı. "Hayal gibi görünüyorsun anne."

Bridget oradan ayrıldı ve aceleyle attığı adımların sesi evin sessizliğine karıştı,

Cerynise düşünmeye devam etti ve ne düşündüğünü anlamaya çalıştı.

Beau'nun bakış açısından nasıl görünebileceğini hayal etti. Germaine'in bir zamanlar Sticks diye alay ettiği o kızıdan geriye en ufak bir iz bile kalmamıştı. Gerçekten de, onunla Neredeyse kumaş sınırından taşan yuvarlak göğüsleri, on dokuz yaşına yaklaşan bir kadın için oldukça şehvetli görünüyordu. Beau'yu hatırlayınca gülümsedi

O sabah küvete girerken manzarayı seyretmek için soyunma odasının kapısında duraklamıştı. Gerçek şu ki fiziksel olarak etkilenmiş olması şimdi bile dudaklarına bir gülümseme getiriyordu. Zaman onun şehvetini yatıştırmasına izin vermemişti, bu da bu akşam eve dönüşünü daha da heyecanlı kılıyordu. Yine de Cerynise yakışıklı kocasının tamamen giyinik ve tamamen tahrik olmuş bir halde orada durduğu anın tadını çıkarmaya alışkındı. O anın hatırası kendi heyecanını artırdı ve sinsi bir gülümsemeyle Göğüslerinin arasındaki dekolteye narin bir koku sürmek için durakladı.

Yatak odasına doğru ilerleyen Cerynise

Beau'nun Marcus'un doğumundan beri onu şefkatle ve itaatkâr bir şekilde tuttuğu devasa test yatağına doğru baktı. Bu, geçen haftalar boyunca kendilerini tutkulu öpüşmelere ve erotik okşamalara bırakmadıkları anlamına gelmiyordu.

Aslında, ona kalsaydı, ilişkilerine çok daha erken devam ederlerdi, ama Beau onu incitmek. Artık onların gecesi idi. Böylece, hafif bir adımla aşağıya indi.

Yatak odaları dışında en sevdikleri sığınak haline gelen çalışma odasında onun dönüşünü bekliyordu.

Bir gece önce kuzeyden bir esinti gelmiş ve çalışma odasını istila eden soğuğu kovmak için şöminede küçük bir ateş yakılmıştı. Çalışma odasını

Cernise odanın rahat havasını bozmadan pencereleri kaplayan panjurların çıtalarını indirdi ve masanın üzerinde yanık bırakılmış olan lambayı söndürdü. A

Şöminenin önünde duran şezlong, onu yumuşak Fas derisinin ve eğimli ucunu yastıklayan goblen yastıkların rahatlığına davet ediyordu. Beau kısa bir mesafe ötedeki masasında çalışırken Marcus'u kollarına alıp en sık yaslandığı yer burasıydı.

Cernise bir esnemeyi bastırarak şezlonga uzandı ve arkasındaki yastıkları daha rahat bir pozisyona ayarladı. rahat bir pozisyona geçti. Şömineden yayılan sıcaklıkla şala ihtiyacı kalmamıştı ve omuzlarından düşmesine izin verdi. Sonra kocasının dönüş sesini beklemek için başını arkaya yasladı. Hızla içeri ilerleyen derecelerde, göz kapaklarının artan ağırlığına boyun eğdi.

Tanıdık bir farkındalığın uyuşuk uykusuna nüfuz etmeye başlaması bir dakikadan fazla sürmedi.

Uykusundan doğrulurken sarkık göz kapaklarını kısa bir bakış için kaldırdı ve sonra tekrar kapatarak gülümsedi uykulu uykulu. Kocas, ceketini ve yeleşini çıkarmış, kravatını sıyırmış ve gömleğini beline kadar sıyırmış bir halde yanındaki şezlongda oturuyordu. Eğlenen Yüzündeki gülümseme onu izlediğini gösteriyordu.

Sonunda göz kapaklarını kaldırmayı ve açık tutmayı başardığında, "İyi günler, evcil hayvanım," diye mırıldandı.

"Uyuyakalmış olmalıyım," diye mırıldandı uykulu bir şekilde, doğrulmaya çalışarak. "Ben de sizi kapıda karşılamaya niyetlenmişim."

Beau onun üzerine eğildi ve dudaklarını korsajın sığ üst kısmının üzerinde şişen dolgunluğa bastırırken kaçmasını engelledi, altında gizlenmiş esnek bir zirveye çok yakındı. "Aldırmadım, tatlım. Manzaranın tadını çıkarıyordum."

Kıkırdadı. "Kısa da olsa."

Şöminenin üzerindeki saate baktı. "Eve otuz dakika önce geldim."

Kaşları şaşkınlık içinde toplanmıştı. "O kadar uzun mu? Ama beni neden uyandırmadın?"

"Dediğim gibi, manzaranın tadını çıkarıyordum."

Cernise uzandı ve bir elini gömleğinin deliğinden içeri sokarak kasların sertliğini okşadı. "Eve döndüğüne sevindim."

"Ben de öyle," diye nefes aldı ve bu kez dudaklarını kendi dudaklarıyla okşamak için tekrar eğildi. Kızın ağzı onunkinin altında hevesle aralandı ve adam ballı derinliği yavaşça, durgun bir şekilde araştırmaktan zevk aldı.

O arkasına yaslanırken Cernise memnuniyetle iç çekti. "Öpücüklerinle beni kendimden geçiriyorsun."

Siyah bir kaş şüpheci bir açıyla kalktı. "Bunu sadece birlikte seviştiğimizde yaptığımı sanıyordum."

"Hayır, efendim. Öpücükleriniz gerçekten çok güzel."

Tekrar yaklaştı, bu sefer dilini göğüslerinin üzerinde kışkırtıcı bir yavaşlıkla geziniyor.

Şişen tümsek, güzel kokulu çukura dalıyor ve sonra tıpkı dalgalı bir denizi geçen bir gemi gibi tekrar zirveye yükseliyordu. Elbisesini omzundan aşağı çekerek soluk pembe bir tepeyi ortaya çıkardı ve

ılık, ıslak bir damgayı yavaşça okşarken nefesi kesildi ve Cernyse'in içinden lezzetli bir heyecan dalgası geçerken titremesine neden oldu.

"Hoşuna gitti mi?" diye sordu, ağzını onunkiyile alay etmek için kaldırarak.

"İstediğimi biliyorsun." Cernyse içini çekti ve onu yanına çekerken bir kolunu boynunun arkasına doladı. Adamın parmakları Cernyse'in elbisesinin arkasına doğru ilerleyip onu çözerken ağızları tatlı bir birliktelik içinde oynadı. Omuzlarını silkerek elbiseyi öne doğru savurdu ve Beau manşetleri tutarken korsajdan kurtuldu. Beau bir kolunu onun arkasına geçirdi ve kalçaları şezlongdan kalkana kadar onu kaldırarak elbiseyi hızla yere bıraktı. Parmakları iç çamaşırının düğmelerini açarken dudaklarını öpücüklere boğmaya devam etti.

İç çamaşırı açıldı ve parlak gözbebekleri adamın hevesli avuçlarına döküldü. Ağız onu ele geçirdi ve kadının kasıklarında alevlenen bir coşku yarattı.

"Kapıyı kilitledin mi?" diye fısıldadı, aç ağzı şişen yumuşaklığı yutarken parmaklarını kalın saçlarından geçirdi.

"Elimin altında bu kadar güzel bir esir varken dayanamadım." Bir cevap verirken nefesinin fırçası uysal bir meme ucunu ısıttı. "Bütün gün bunu düşündüm. tatlı."

"Ben de öyle."

Eli eteğinin altına kaydı ve bir çorabın üst kısmına doğru ilerledi. Sonra şaşkınlıkla geri çekildi ve ona hayretle baktı. "Pantolon giymiyorsunuz hanımefendi!"

Cerynise onun göğsüne hayali bir C harfi çizerken nazlı nazlı gülümsedi. "Rezil mi oldun?"

"Kesinlikle," diye kıkırdayarak cevap verdi ve cevabını yukarı doğru kışkırtıcı bir bakışla yalanladı.

Cerynise onu karşılamak için hareket etti ve cızırtılı heyecanın küçük sarsıntıları yukarı doğru yükselmeye başladığında nefesi kesildi kadınsı yumuşaklığı, onu onun için ateşe verdi. Onun dokunuşunun altında kıvranıyor, tamamen kendinden geçmeden böyle bir coşkuya ne kadar dayanabileceğini merak ediyordu. "Beni aceleye getirme Beau," diye yalvardı nefes nefese. "Beklemek istiyorum sen."

Adam onun ricasına boyun eğdi ve geri çekilerek gömleğinin yakasını açmaya başladı. Terliklerini tekmeledi ve önünde dizlerinin üzerine çökerek gömleğinin kuyruğunu çekip çıkardı. pantolonunu çıkardı ve giysiyi omuzlarına doğru itti. Elleri sert, kaslı kaburgaları okşamak için geri döndü ve Düşen pantolonunu takip ederek erkeksi belini okşadı. Beau donmuş da olabilirdi, kadının ustaca okşaması onu öylesine mest etmişti ki, alevler varlığından yukarı doğru yalamaya başladı ve onu bir anda tüketmekle tehdit etti.

Elini onun elinin üzerine kapattı ve bir an için onun cesurca elini tutmasını engelledi.

"Benim talebim de sizinkiyle aynı, madam," diye mırıldandı boğuk bir sesle. "Sakinleşmem için bana biraz zaman ver, sonra elimizdeki işe devam ederiz."

Botlarını tekmeleyerek çıkardı ve giysilerinin geri kalanını attı. Sonra tüm çıplaklığıyla ona geri döndü. Cernise ona doğru yaklaşıp göğüslerini baştan çıkarıcı bir şekilde göğsünde gezdirdi ve yumuşak bir şekilde inleyene ve Nefis yemeklerin tadına bir kez daha bakmak için onları açgözlülükle avuçlarının arasına aldı.

Çok geçmeden ağızları ve dilleri açgözlü bir arayışla birbirine karıştı ve Cernise arzuyla kararan gözleriyle onu tekrar Gezlona çekti. Adam isteyerek geldi, bir kolunu Cernise'in arkasına geçirdi ve onu kendine doğru çekti. bıraktığı yere bıraktı. Kombinezonun belindeki düğmeyi çözdü ve başının üzerinden çekmek için ayağa kalktı; üzerinde bir kaşkorse ve fırfırlı jartiyerlerle tutturulmuş bir çift ipek çoraptan başka bir şey yoktu. Kombinezon yere atılmış, aceleyle unutulmuştu.

Cernise'i hafifçe kaldıran adam, onu ateşli şaftın üzerine yeniden yerleştirdi ve tamamen içine bastırdı. Adamın sıcaklığı Cernise'in içini doldururken Cernise'in nefesi kesildi ve saf, ışıltılı bir coşkuyla titremeye başladı.

Beau bir an için onu kollarının arasına aldı, gözlerini, yanağını öperken göğsünün göğsüne değmesinin ve kadını yumuşaklığının onu sarmasının tadını çıkardı ve onun yumuşakça teslim olan ağızını. Nefes alırken dudakları boğazının zarif sütunundan aşağı kayd, "Sonsuza dek sürecekmış gibi geliyor
"Seni bu şekilde tuttuğumdan beri."

"Oh, evet," diye kabul etti, ona serbest erişim sağlamak için sırtını eğdi. Adamın ağızından yumuşak bir nefes çıktı. göğsünün zirvesini sarmıştı. Islak, ateşli meşalenin altında istekle nabız atıyor gibiydi ve neredeyse Gezlona uzandığında hayal kırıklığı içinde miyavladı. Yine de parmak uçları birleştikleri yere gidip sihrini göstermeye başladığında, kadın bir

büyülenmiş mahkûm, sakın bir sükûnet içinde her bir lezzetli darbeyi içiyordu.

Kızın boğucu gözleri onun gözlerinin içine bakarak derinleşen uyarılmışlığını ifade ederken, kız kasıtlı olarak ona doğru hareket etmeye başladı

Zevklerini uzun, yavaş adımlarla ortaya çıkarıyordu.

Beau'nun nefes alış veriş sertleşip düzensizleşirken, kadın onunla, kapalı ininde boğucu bir baştan çıkarıcının çalışılmış sanatıyla eşleşen bir yaratıcılıkla sevişiyordu. Beau'ya kışkırtıcı bir şekilde dokunuyor, parmaklarını onun erkek meme uçlarında, sertleşmiş kaburgalarında ve çelik gibi kalçalarının arasında gezdiriyordu.

Dili üst dudağının üzerinden usulca geçti. Onun bakışlarını esir alarak ellerini üzerinde gezdirdi, ellerini onun yönlendirdiği her yeri takip etmeye davet etti ve ettiler, kendi yaratıcılığıyla cevap verirken nefesini tutmasına neden oldular. İçine dolan heyecan verici hisler karşısında nefesini dişlerinin arasından emdi ve sonra öne doğru eğildi, Ellerini şezlongun kıvrılmış ucunun en üst kısmına dayayarak şişen tümsekleri adamın ağzının sıcaklığına sundu. Altın gibi baştan çıkarıcı bir şekilde onun üzerinde asılı duruyorlardı.

pembe armalarla süslenmiş olgun meyveler. Elleri hevesle dolgunluklarını kavradı ve kadının ritmi daha yoğun hale geldikçe neredeyse onları yuttu. Onun kalçalarını kavradı ve her ikisi de üzerlerinde patlayan ve onları baş döndürücü bir şekilde süpüren coşku tarafından yönlendirilene kadar onu ileriye doğru itti,

yükseliyordu. Bu yüce uçuşun ortasında yakalanan Beau, ona karşı yukarı doğru gerildi ve onun nabız gibi atan sıcaklığıyla tamamen yenilendiğini hissetti. Daha önce hiç böyle bir şey yaşamamıştı.

ve yine de devam etmek ve devam etmek son derece heyecan vericiydi....

Akılları başlarına gelip de karısını göğsüne çektiğinde, Beau hâlâ her şeyin şaşkınlığı içindeydi. Parmakları hafifçe kolunu okşarken, dudaklarına bir öpücük daha kondurdu.

"Bu son derece güzeldi." Cerynise memnuniyetle iç çekti.

"Şimdiye kadar yaşadıklarımın en iyisi," diye itiraf etti. "Şu anda o kadar rahatım ki kollarımı bile zor kaldırıyorum."

"Lütfen yapma," diye fısıldadı. "Etrafımda olmalarından hoşlanıyorum."

Onu sıkıca kavradı, göğüslerini yavaşça, dalgalı bir şekilde okşayarak göğsünü onun altında hareket ettirdi ve içinde sıkılaştığını hissettiğinde şaşırdı.

"Oooh," diye mırıldandı, "bu daha da güzel."

"Bana garip şeyler yapıyorsun, kadın," diye mırıldandı boğuk bir sesle.

"Buna sevindim. Bu bana başka eteklerin altına bakmayacağın konusunda güvence veriyor."

"Hayır, asla öyle değil. Eteklerinizin altına girmekten oldukça memnunum."

"Acıktım." "Ne

için?"

Gülümseyen yüzüne bakmak için başını kaldırdığında bir kıkırdama duydu. "Gerçek yemek."

"O zaman sanırım tekrar giyinsek iyi olacak."

"Yine de böyle zevkleri bırakmaktan nefret ediyorum," diye cevap verdi, kalçalarını ona doğru hareket ettirerek.

"Kararını ver kadın," dedi kıkırdayarak ve kalçasını sıktı. "Ya ben ya da gerçek yemek."

"Seni sonra alırım." Onun sahte hayal kırıklığı hırıltısına gülerek, oturana kadar kendini dik tuttu bir kez daha atına bindi. "Şimdilik, emziren bir annenin beslenmesi gerekir."

İşaret parmağını meme ucunda titreyen beyaz bir damlanın altında gezdirdi ve tatması için ağzına götürdü. "Marcus'un senden bu kadar hoşlanmasına şaşmamalı," diye yorum yaptı, parmağını yalayarak bir gösteri yaptı. "Tadın çok güzel."

Cernise göğsünde biriken küçük bir havuzu sildi. "Pek düzenli biri değilimdir."

Mavi gözler ona doğru parladı. "Marcus ve benim için sakıncası yok."

"Gel kocacığım," diye ısrar etti, attan inerek. "Gerçekten çok ama çok açım."

Kadın giysilerini almak için arkasını dönünce, adam bir sıçrayışta onu şezlongdan aşağı çekti. Adam onun kalçalarına hafifçe vurarak doğrulmasını ve kendisine bakmasını sağladı. Sorgulayıcı bir gülümseme.

Sıradan bir omuz silkmeyele ona neşeli bir sırıtış attı. "Bana böyle cazip teklifler sunduğunda, canım, bekleyebilirsin Bir çeşit karşılık. Ve şu an için sana sahip olduğumdan, kendimi şefkatli bir okşamayla sınırlamak zorunda kalacağım. Şimdi giysilerini giy kadın, böylece yemek yiyebiliriz, yoksa söz veriyorum, seni tekrar zevkime hizmet ettireceğim."

Cernise onun maskaralıklarına gülerek itaat etti. Onlar gittikten sonra Giysilerini tekrar giydikten sonra oğullarını hızlıca kontrol etmek ve daha düzenli bir temizlik yapmak için aceleyle üst kata çıktılar. Yemek odasına dönüyoruz.

Uzun yemek masası masanın bir ucuna iki kişilik olarak kurulmuştu. Şarap kadehleri çoktan doldurulmuş ve yerlerinin yanında onları bekliyordu. Balmumu mumlar, kristal, porselen ve çini tabakların üzerinde sıcak bir ışık saçıyordu.

Beau cesurca karısına bir sandalye çekerken, gümüş rengindeydi.

Altından öne doğru kaydırarak, koltuğa yerleşirken ona doğru eğildi ve dudaklarının boğazını yavaşça okşamaları için onu arkasına yaslanmaya motive etti.

"Göğüslerine bu açıdan bakmak hoşuma gidiyor," diye fısıldadı, "ama sanırım Jasper'ın geldiğini duyuyorum ve böyle bir manzarayı başka bir erkekle paylaşma fikrinden hoşlanmıyorum."

Şalını bir araya toplayan Cerynise, uşaktan çok önce genç bir hanımefendinin zarif görüntüsüne büründü çorbalarıyla birlikte geldi. Beau onun şimdiki yüce duruşuyla, birkaç dakika önce kendisini vahşi ve tutkulu bir çılgınlıkla tahrik eden o şehvetli cadaloz arasındaki tezat karşısında gülümsemekten kendini alamadı.

Ona karşı herhangi bir kukla kadar hassastı. Tek yapması gereken onun ipleriyle oynamaktı, o da hangi melodiyi çalarsa ona göre dans edecekti.

Hizmetçi ayrılırken Beau kadehini onun şerefine kaldırdı. "Sana, aşkım. Keyfimi yerine getirmekten ve kalbimi neşeyle doldurmaktan asla yorulmayasın."

Gülümseyerek başını eğdi ve selamını zarif bir şekilde onayladıktan sonra küçük bir yudum aldıktan sonra kadehini kaldırarak ona karşılık verdi. "Sana, benim sevgili şövalyem. Ejderhaları öldürmekten ve bu genç kıızı sıkıntıdan ve can sıkıntısından kurtarmaktan asla bıkmayasın."

Şarabını yudumlamadan önce gözlerinde sıcak ve anlamlı bir pırıltıyla, "O zevk bana ait, madam," diye karşılık verdi.

Şef Philippe'den bekleneceği üzere ıstakoz çorbası mükemmeldi. Kış yemekleri de öyle.

sebzeler ve kornişon tarhun soslu dana rosto fileto. Cerynise tüm bunları hevesli bir çocuk gibi afiyetle yedi ve kocasının kıkırdamasına neden oldu.

"Bu kadar ince kalmayı nasıl başarıyorsun bilmiyorum aşkım. Yediklerinle koridorlarda yuvarlanıyor olman gerekirdi."

Alaycı bir tavırla parmaklarını yalayarak onun gülmesine neden oldu. "Sen ve Marcus arasında, eminim ikiniz de kullanmama yardım et."

"O küçük domuz emzirirken nasıl homurdanıyorsa, şüphesiz hepsini kendisi için tüketecektir."

"Kıskanma şimdi," diye tatlı tatlı kandırdı Cerynise. "Dikkatimi çekmek için istediğin kadar şansın olacak."

Beau bir dirseğini masanın köşesine dayadı ve ona doğru eğilerek baktı. "Söz mü?"

Gözleri ona doğru parlıyordu ve usulüne uygun olarak edilmiş bir yemini ifade ediyordu.

Yemekten sonra çalışma odasına döndüler ama sadece konuşmak, el ele tutuşmak ve öpüşmek için. Çok geçmeden Hatti'nin torunu Vera, dikkatlerini çekmek için açık kapıya vurdu.

"Mastah Marcus şimdi uyandı, Bayan Cerynise, ve fırtına gibi esiyor."

"Görev çağırıyor," diye içini çekti Cerynise kocasına ve onu bir öpücükle daha bırakarak üst kata çıktı.

Oğlum. Kadehindeki son şarabı da bitirdikten sonra kocası da çocuk odasına gitti.

Vera akıllıca davranarak, çocuklarıyla odalarının mahremiyetinde eğlenmelerine izin verdi.

Annesi Marcus'u emzirdikten sonra gece banyosunu hazırladı ve sevgi dolu ebeveynler bu çabaya katıldılar, oğullarının tepki olarak yaptığı birçok surata birlikte güldüler.

ılık suyla yıkanır ve ardından yumuşak bir havluyla kurulandır. Minik kafasına hoşgörölü bir öpücük kondurduktan sonra Beau

Çocuk odasından ayrıldı ve kendisi banyo yaparken karısını bebeklerini sallayıp şarkı söyleyerek uyutması için bıraktı.

Bir süre sonra Cernise uyuyan oğlunu yatağında bıraktı ve kokulu bir banyo bulmak için giyinme odasına girdi onu bekliyordu. Yatak odasında hafif bir çingirak sesi duydu. Bitişikteki odanın kapısına doğru adım attı ve kocasının elini şarap kadehinden çektiğini gördü.

yatağının başucuna koymuştu. Yatakta oturmuş, yorganını beline kadar çekmiş, uzun ve şehvetli bir geceye hazırmış gibi görünüyordu.

zevkler. "Bütün gece orada durmayı mı planlıyorsun?" diye sorarken gözleri onu yavaşça okşadı.

Cernise hevesle, "Kesinlikle hayır," diye cevap verdi. "Banyo yapmam için bana bir dakika verin...."

"Gecelikle uğraşmana gerek yok," diye uyardı onu soyunma odasına dönerken. "Yırtılabilir."

"Evet, efendim," diye karşılık verdi. "Siz ne dersiniz efendim."

"Ve acele et!" diye ısrar etti. "Tam çeyrek saattir bekliyorum ve seni düşünmekten neredeyse kendimden geçtim."

Cernise acelele kıyafetlerini çıkardı, banyo yaptı ve saçlarını taradıktan sonra bir gecelik giydi.

Beau hafta başında onun için almıştı. Buna giysi denemezdi, çünkü o güne kadar gördüğü en parlak, en ipekli beyaz kumaştan yapılmıştı. Uzun ve dökümlüydü, kolları da aynıydı. Parfümü boğazına ve kollarına dokundurduktan sonra durakladı ve gülümseyerek birkaç damlayı tekrar göğüslerinin arasına sürdü.

Ayaklarını beyaz saten katırların içine soktu ve

ışığı söndürdü. Gossamer kumaş, sanki havadar kanatlarla yatak odasına süzülüyormuş gibi görünene kadar arkasında dalgalandı.

Zümrüt gözleri, göğüslerinin karıncalanmasına neden olan bir açgözlülükle etrafı seyrediyordu. Beau elini uzatarak onu acele etmeye davet etti ve sonra örtüleri indirdi onun yanında. Yatağın yanında duraklayarak geceliğini omuzlarından kaldırdı ve umursamadan yere düşmesine izin verdi.

Yatağa girdiğinde, Beau hemen oradaydı ve onu kendine yakınlaştırdı. Bu kez onunla sevişen oydu ve sergilediği tutkuyla onu şaşırttı. Her ne kadar

Ona karşı son derece nazikti, artık hamile olmadığı için ona karşı daha maceracıydı. Kadının nefessiz yalvarışlarına aldırış etmiyor, onu kendine getirme yeteneğinden zevk alıyordu.

Çılgınca bir hevesin doruklarına çıktı. Asla tamamlanamayacak doyumsuz bir arayışa kapılmış gibi soluk soluğa kıvrılırken, kendisi de biraz aceleci davrandı ve adamın derin, gırtlaktan gelen bir iniltisi duyulana kadar onun davranışlarını taklit etme cesaretini gösterdi. Erkeğin sertliği kadının sıcaklığına doğru yükselirken, Cernise onu karşılamak için ayağa kalktı ve hızlanan bir şevkle onun derin itişlerine karşılık verdi.

Bir kez daha coşkunun parıldayan kanatlarında süzüldüler ve açlıklarının onları yukarı doğru sürüklemesine izin verdiler.

Sonunda tekrar yeryüzüne indiklerinde Yataklarında birbirlerine sokuldular ve mutlu bir iç çekişle, Cernise başını Beau'nun omzuna yasladı ve parmaklarıyla onun göğsünü okşadı. Evlerinin dışındaki dünya onun için var olmaktan çıkmıştı, çünkü her şey burada, kocasının kuşatıcı kollarındaydı.

Ertesi sabah erkenden arka kapı çarpıldı ve Moon endişeli bir telaşla yemek odasına girerken Beau ve Cernise etraflarına bakındılar. Beau az önce Yaşlı katran sandalyesinin yanında durduğunda kahvaltısını bitirmişti.

"O herif öldü, Kaptan! Onu bu sabah rıhtımda karnı baştan aşağı yarılmış halde buldular."

"Sen kimden bahsediyorsun, Moon?" Beau tabağını iterek sorguladı.

"Wilson, Kaptan. Donmuş bir morina gibi kaskatı kesilmişti. Dün gece geç saatlerde bağırsakları çıkarılmış olmalı."

Beau karısına baktı ve yanaklarının renginin solduğunu gördü. Moon'un hastalıklı açıklamalarının onun için biraz fazla ürkütücü olduğunu tahmin edebiliyordu. Bir elini onunkinin üzerine koyarak müsaade istedi ve katrana kendisini çalışma odasına kadar takip etmesini işaret etti. Kapıyı arkalarından kapatarak adama sordu: "Yetkililerin onu kimin öldürmüş olabileceğine dair bir fikri var mı?"

"Hayır, Kaptan. Bu sabah birinden duyduğuma göre eski, köhne bir handa saklanıyormuş."

. Adamlarını onu aramaya gönderdiğinden beri konuştuğum hiç kimse ondan bir iz görmemişti. Sonra, bir anda

Birdenbire, karnında bir bıçakla kıvrılmıştı. Wilson'ın bir yabancının onu öldürmesine izin vermesi pek mümkün

görünmüyor.

Onu sopalayacak kadar yakındı, bu yüzden bunu yapan adamı tanıdığını ve belki de ona biraz daha fazla güvendiğini düşünüyorum."

"Durum kesinlikle bu olabilir Moon. Onu arayan çok sayıda adam olduğu için Wilson muhtemelen kendisine yaklaşanlara karşı temkinli davranırdı. Ama artık bu bilmecenin cevabını asla öğrenemeyebiliriz."

"Bu, küçük kızınızın artık güvende olduğu anlamına geliyor, değil mi Kaptan?" "Umarım öyledir Moon.

Gerçekten öyle umuyorum."

Birkaç gün sonra, Jasper ön kapının tokmağının çağrısına her zamanki vakur duruşuyla cevap verdi, ancak kapının önünde duran ikisini tanıdığında sert çenesi yavaşça aşağı indi. Onları en son, kendisi ve diğer hizmetkârlar sabahın köründe kalkıp şimdiki hanımına ait tabloları alıp kaçmadan önceki gece görmüştü. Şaşkın ifadelerinden, Alistair Winthrop ve Howard Rudd'un da onu gördüklerine şaşırdıklarını anlamak oldukça kolaydı.

"Ben de nereye kaybolduğumu merak ediyordum," diye alay etti Alistair. "Artık biliyorum. Sadece senin bir döneğ olduğunu hiç düşünmemiştim."

"Öyle olsaydı sizinle kalırdım, efendim," diye cevap verdi uşak kibirle. Jasper nezaket gereği yalan söylemeyi becerememiş ve onları tekrar görmekten mutluluk duyduğunu söyleyememişti. "Kimi görmek istiyorsunuz efendim?"

Alistair ona alaycı bir tavırla, "Elbette benim vasım," dedi. "Lütfen ona ziyarete geldiğimi söyleyin."

"Bayan Birmingham demek istiyorsunuz," diye düzeltti Jasper. "Eğer orada beklerseniz, efendim, hanımına burada olduğunuzu söyleyeceğim.

onun iyiliğini istiyor."

Evin her zamanki misafirperverliğini onlara göstermekten çekinmeyen hizmetçi kapıyı yüzlerine kapattı ve Alistair'in öfkeyle neredeyse hoplayıp zıplamasına neden oldu.

"Orospunun iyiliğini istiyor," diye öfkeyle fısıldadı. "Bizi böyle bir karmaşanın içinde bıraktığı için o piçin kalbini levyeyle sökeceğim."

Howard Rudd, "Ona zaten para veremezdin," diye düşündü ve sonra arkadaşına öğüt vermeye çalıştı. "Sybil'in kendini kaybedip ona daha fazla işçi çalıştırmak için yeterli paran olmadığını ve tüm yemek ve temizlik işlerimizi onun yapması gerektiğini söylediğinde ne kadar hızlı kaçtığını gördün. Bu yüzden biz buradayken öfkeni dizginlemeni tavsiye ederim. Eğer resimlerinin kendisine iade edileceği vaadiyle kızı kandırmak gibi bir umudumuz varsa, sinirlenmen bizim amaçlarımıza hiç de uygun olmayacaktır."

"Keşke onu baştan çıkarmak için yanımızda bir tane getirebilseydik."

Howard Rudd bir ağıt yaktı. "Ne yazık ki hiçbirini elimize geçiremedik."

"Suçlamalarımız karşısında çok öfkelenmesine ve aptal olduğumuzu iddia etmesine rağmen galerideki satıcının nerede olduklarını bildiğini hala söylüyorum."

Rudd, "Onu biraz hırpalamış olman da işe yaramadı," diye azarladı.

"Bize yalan söylediğini öğrenirsem onun işini bitirebilirim."

"Kıza karşı bu kadar zorlayıcı olmayın. Geçmişte gördüğümüz gibi, Kaptan Birmingham hiç de nazik biri değil. Çürük

ve sırf bizi ele geçirmek için limandan ayrılan her gemiyi arayacak.

Bizi körfeze atmak, uygun bir karşılık olarak onu pek yatıştırmayacaktır."

"Onu nakliye şirketinde gördüğünüze emin misiniz?"

Rudd'ın dudakları nefesini ağır bir şekilde çıkararak titredi, kızgınlığını kanıtlıyordu. "Onu nasıl yanıltabilirim ki onunla son ziyaretimiz mi? Sizi temin ederim, o adamın görüntüsü sonsuza dek hafızama kazındı." Bir an için Avukat titreyen eliyle bir mendil çıkardı ve parlayan alnını sildi. "

O sadece birkaç blok ötedeyken bunu denemenizin hâlâ aptallık olduğunu düşünüyorum."

"Birkaç saat daha eve gelmeyeceğini söylemişsiniz. O gelene kadar biz çoktan gitmiş oluruz."

"Jasper bir sorun teşkil ediyor. Ona rüşvet falan vermeliyiz yoksa kaptana geldiğimizi söyleyecek. Yelken açarsak şanslı sayılırız. cesetlerimiz bozulmadan buradan uzaklaşalım...."

"Bu konuyu sana bırakıyorum. Eğer kız barışçıl bir şekilde gelmezse, onu almaktan başka çarem kalmayacak. Kasabanın dışındaki terk edilmiş eski çiftlikte buluşuruz." Alistair suç ortağına şöyle bir baktı ve adamın ne kadar titrediğini fark edince kaşlarını kaldırdı. "Yemimiz başarısız olursa arkamı kollayabileceğinden emin misin?"

Avukat yutkundu ve gergin bir şekilde paltosunun altındaki kütleyi okşadı. "Keşke bunu halletmenin başka bir yolu olsaydı. Ateşli silahlardan nefret ediyorum."

"Fazla zamanımız kalmadı," diye tersledi Alistair.
"Fonlarımız tükeniyor."

"Ayrılmadan önce teyzenin daha fazla eşyasını satmalıydık.
Öyle yapsaydık, bu işin düzgün bir şekilde yapıldığını
görmek için zamanımız ve kaynaklarımız olurdu."

"Bu kadar üzülme. Midenizi ekşittiğini biliyorsunuz."

Cernise, Marcus'u Philippe'e göstermek için mutfağa
gittiğinde bebek uyanıktı ve tatlı tatlı
İnceleyebileceği kadar yakınına gelen yüzlere dikkatle
bakıyordu. Şef neşeli bir şekilde çocuğa ilk Fransızca
derslerini veriyor, Marcus'un babası gibi yabancı kıyılara
yelken açmaya başladığında bu dilin değerini çok iyi
anlayacağını söylüyordu. Çocuk ona mutlu mırıltılarla
karşılık veriyor, hem şefin hem de ebeveyninin
kıkırdamalarına neden oluyordu, ama Jasper aceleyle içeri
girdiğinde,
Marcus düşüncelerini hızla yüksek derecede
Tedirgin uşak kaşlarını meraklı bir ifadeyle çattı.

"Hanımefendi! Kendinizi hazırlayın," diye ısrar etti Jasper
heyecanla. "Aslında, ön kapıda sizi görmek isteyen kişinin
kim olduğunu söylemeden önce bebeği Mösyö Philippe'e
teslim etseniz iyi olur."

Cernise bebeğini kendi kollarına daha sıkı sarmış, kâhyanın
endişesi karşısında şaşkınlığını belli ediyor ve durumu kontrol
altında tuttuğunu belirtmek için başını eğiyordu. "Kim o,
Jasper?"

"Bay Winthrop ve Bay Rudd, madam...."

Cernise sersemlemiş bir halde sallanırken bebeği hızla
şefin kollarına bıraktı ve şef Cernise'in aniden
solgunlaşmasından telaşlandı. "Madam! İyi misiniz?"

Sertçe başını salladı ve ona yalvardı, "Lütfen bebeği Vera'ya götür...."

Başka bir şey söylemeden döndü ve Philippe'e kendi talimatlarını vermek için duraklayan Jasper'ın önünden mutfaktan çıktı. Cernise yemek odasında uşağın kendisine katılmasını bekledi ve ardından, "Ziyaretçileri salonda kabul edeceğim, Jasper," dedi.

"Hanımefendi, emin misiniz?" diye sordu endişeyle.

"Burada, kendi evimde bana zarar vermeye cesaret edemezler."

"Öyle bile olsa, madam, adamlara güvenmeyi kendime yediremiyorum. Onlar baştan aşağı alçak."

"Bu doğru olabilir Jasper, ama burada ne yaptıklarını ve benden ne istediklerini merak ediyorum."

"Korkarım iyi değil."

"Onları dinleyeceğim. Hepsi bu kadar."

Cernise evin kuzey tarafındaki ön odaya girdi. Jasper isteksizce onun isteklerini yerine getirirken. İkisini içeri almak için ön kapıyı açtı ve ardından, "Bayan Birmingham sizinle salonda görüşecek," diye anons etti.

Alistair hizmetçinin yanından geçerek antreden içeri girdi ve şapkasını çıkarıp adama fırlattıktan sonra evin karşı tarafındaki çalışma odasına yaklaştı.

"Diğer taraftan efendim," diye düzeltti Jasper, eski işverenin Cernise'in eski bir tablosunun şöminenin üzerinde asılı olduğu odaya olan ilgisini fark edince öfkesi arttı. Bu tablo kocasının özellikle

Kendisi için ayırdığı, ormanlık bir korunun ortasında, bir derenin kenarına yerleştirilmiş, saz çatılı bir kulübeden oluşan bir İngiliz kır manzarasıydı. Kişisel olarak Jasper bunu her zaman en iyi manzaralarından biri olarak görmüştür.

"Bu resmi daha önce görmemiş miydim?" Alistair kaşlarını çatarak uşağa sordu.

Jasper'ın burnu buyurgan bir şekilde kalktı. "Bilemem efendim." Bir kez daha elini salona doğru uzattı. "Bayan Birmingham sizi burada bekliyor, efendim."

Howard Rudd kendi şapkasını hizmetçiye verdi ve Alistair'i salona kadar takip etmeden önce buruşuk frakının yakalarını düzeltti.

Jasper şapkaları girişteki masanın üzerine bıraktı ve kapıya doğru bir adım atarak hanımının dikkatini çekti. "

Çay ya da içecek ister misiniz, madam?"

Howard Rudd duvara yaslanmış büyük dolabı inceledi ve gümüş bir tepsinin üzerinde duran kristal sürahilere dikkatle bakarken kurumuş dudaklarını yaladı. "Kaptan için sakıncası yoksa bir bardak konyak."

"Hiçbir şey," dedi Alistair altını çizerek, gözleri uyarıcı bir şekilde daralarak, çektiği çileden dolayı gözle görülür bir şekilde rahatsız olan avukata kayd
Bir zamanlar kulaklarını çınlatan o denizci değerin alanına giriyorlardı. "O kadar uzun kalmayacağız."

"Bir fincan çay alacağım Jasper," diye cevap verdi Cerynise, her ikisine de uşağın sözünü ettiği kişinin kendisi olduğunu bildirerek konuşmuştu ve odada bu tür kararlar alma yetkisine sahip tek kişi oydu.

Kendini toparlamasına izin verilen anlara rağmen,
Cerynise bu süre zarfında
bakışlarını üzerine diktiğinde içinden geçen ani iğrenme
dalgasını beklerken

iki adam. Onları son gördüğünden bu yana neredeyse tam
bir yıl geçmişti ama bu süre ona göre yeterli değildi. Son
karşılaşmalarında kocasının Alistair'i ensesinden ve
pantolonunun paçasından tutup Thames nehrine atmış
olmasından zerre kadar pişmanlık duymuyordu. Tek dileği
Beau'nun şimdi burada olması ve her zamanki özeniyle onu
gözetmesiydi.

Alistair'in eskisinden daha zayıf göründüğünü tahmin etti.
Gözlerinin altında koyu halkalar belirgindi ve giysileri
eskisinden çok daha farklı, kötü oturmuş ve buruşuktu.
Londra'daki görüntüsünden farklı değildi. İri yarı avukat da
aynı şekilde dağınık görünüyordu; şişkin burnu, onu
çaprazlamasına kesen kırık damarlarla daha da
çirkinleşmişti. Gözleri kızarmış ve sulanmıştı, sanki bir
alerjisi varmış ya da belki de
bolca güçlü içkiler içiyor.

Cerynise isteksizce onları karşısına oturmaları için davet etti
ve samimi görünmek için ciddi bir çaba sarf etti. Onların
eve girmesine izin vermesinin tek nedeni neyin peşinde
olduklarını öğrenmekti ve bu bilgiyi hızlandırmanın en iyi
yolu da bir nebze nezaket göstermekti. "Şaşkınlığımı
bağışlayın beyler. Eminim buraya ziyaretinizin hiç
beklenmedik bir şey olduğuna inanıyorsunuzdur. Aslında,
bugün görmeyi beklediğim son insanlar sizlerdiniz."

Alistair'in hantal dudakları telaşla yukarı doğru kaydı. "Oh, hiç
şüphesiz, sevgili kızım, ve bunun için içtenlikle özür dilerim.
Sizi korkutmak istemedik. Ama sizi görmek için bu
kadar yol geldikten sonra, bir dakika daha
beklemeye dayanamadık.

Gemimiz daha bu sabah limana yanaştı ve mümkün olan tüm hızla buraya geldik-"

Bridget, düzgün siyah bir elbise, fırfırlı beyaz bir önlük ve dantellerle süslenmiş kolalı beyaz bir şapka içinde oldukça çekici görünerek içeri girdi. Hizmetçi kadın iki erkeğin de bakışlarıyla karşılaşmamış olsa da, onların şaşkınlığını ve avukatın hanımının yanına giderken yaşadığı sıkıntının güçlü bir ipucunu hissetmişti. Üzerinde bir fincan çay, her zamanki gibi bir sürahi krema ve bir kâse şeker bulunan bir tepsi taşıyarak küçük çay servisini uzattı fincanına şeker ve krema ekleyen Cernise'e uzattı. Bridget hanımının kucağına bir peçete koyduktan sonra Kapının yanında duran Jasper'dan kısa da olsa bir onay gülümsemesi alarak sakın bir tavırla oradan ayrıldı.

"Buraya geminizden geldiğinizi söylüyordunuz."
Cernise, Alistair'in Bridget'i evinde gördüğünde yaşadığı şaşkınlığı henüz tam olarak üzerinden atamadığını fark ederek hatırlattı. "Ne amaçla?"

"Telafi etmek için, madam," diye araya girdi Rudd. Alistair'e hızlı bir bakış attı, sanki ifadesine onay arıyormuş gibi. "Hepsi bu, değil mi? Yol boyunca Bay Winthrop başka bir şey konuşmadı, size nasıl haksızlık ettiğinden söz etti. Adam vicdan azabıyla kıvranıyor. Eğer onu dinlerseniz, madam, pişman olmayacağınızdan eminim."

Alistair hâlâ Birmingham'ların evinde sadece Jasper'ı değil, Bridget'i de bulmanın verdiği kızgınlıkla mücadele ediyordu. Konuyu Cernise'e açarken yağa bulanmış başını sallayarak yılmaz uşağı işaret etti. "Onunla birlikte kaç hizmetçi daha geldi?"

"Hepsi," diye açık yüreklilikle cevap verdi ve eski işkencecisinin yüzündeki kararan öfkeyi fark etmekte gecikmedi.

Adamdan biraz intikam alarak mahmuzu daha da derine soktu. "Kocam onlara yolculuk yapmaları için yeterli parayı verdi, ama o zamana kadar çoktan seni terk edeceğim."

Alistair parmağıyla güney yönüne doğru bir işaret yaptı. "Koridorun karşısındaki tabloyu da yanlarında mı getirdiler?"

"Tabii ki," diye karşılık verdi, bu gerçeği ona söylemekten büyük bir zevk duyuyordu. "Aslında tüm tablolarımı yanlarında getirdiler, bunlardan beşi şimdiden hatırı sayılır bir meblağa satıldı... tam olarak yirmi altı bin dolara."

Rudd aniden tıkanı ve boğazına doğru hızla yükselen safraya karşı öksürdü. "Bir bardak su,

" diye uşağa yalvardı. "Bir bardak suya ihtiyacım var."

Cerynise endişeyle sordu: "İyi misiniz?"

Rudd boğazını temizledi ve soluk soluğa, "Biraz su alır almaz geleceğim," demeyi başardı.

Alistair sessizce içini çekti. Tablolar zaten kadının elinde olduğu için kullanmayı planladıkları ayartmanın hiçbir etkisi olmayacağı artık aşikârdı ama Jasper olmasaydı sahip olabilecekleri onca parayı düşünmeden edemiyordu. Yine de o lanet uşağın boynunu kıracaktı!

Avukat, hizmetçinin getirdiği bir bardak suyu sıkıca kavradı ve boğazındaki asitli yanmayı hafifletmek için içindekilerin yarısını yuttu. Sıvı sadece onu yıkadı suları kısa süre içinde mayalanmaya ve küçük gaz kabarcıkları halinde tekrar yukarı doğru püskürmeye başladı. Rudd biliyordu ki işaretleri çok iyi anladı ve sıkıntısı daha da derinleşti.

Cernise elindeki iŖe geri d6nd6 ve hızlıca onları uyardı:
"Kocam yokluğunda buraya gelmenize karşı çıkacaktır.
Jasper'a bana g6z kulak olması talimatını verdi.
Doğal olarak s6yleyeceğiniz her şeye o da şahit olacaktır."

Rudd arkasından hızlı ve temkinli bir bakış atarak
yılmaz uşak ve hanımefendinin korkularını yatıştırmaya
alıştı.

Çok ama çok yakında başka bir taktik bulmaları gerekecekti,
yoksa arkadaşı her zamanki sert tavrına başvuracaktı.
taktikler. "Bu t6r 6nlemlere gerek olmadığını size nasıl
garanti edebiliriz, madam?"

Cernise kısa ve 6z bir şekilde, "İşinizi belirtip oradan
ayrılarak," diye cevap verdi.

Rudd geğirdiğini gizlemek için parmaklarını dudaklarına
bastırdı. Sonra boğazını temizleyerek bir elini kadına doğru
kaldırdı. "Bizim işimiz çok 6zeldir madam...."

"Eğer Jasper'ın mazur g6r6lmesini 6neriyorsanız, Bay Rudd,
korkarım ki sizi dinleyemeyeceğim,

" diye açıkça bildirdi. "Kocam Jasper'a g6venliğimle ilgili bir
sorun olduğu s6rece yanımdan ayrılmaması talimatını
verdi. Ve açıkça hatırladığım kadarıyla, ikiniz de benim
yanımda g6venilmez olduğunuzu kanıtladınız."

Alistair, sanki bu gerçeği kabul etmek ona acı veriyormuş
gibi, "Bazı belgelerin imzalanması gerekiyor," diye açıkladı.

Rudd ona şaşkın bir bakış fırlattı, karşılığında uyarıcı bir kaş
Çatma ifadesi aldı ve sonra bir başka geçirmeyi
savuştırmaya çalışarak boğazını tekrar sertçe temizledi.
"Evet, elbette." Bir elini arkadaşına doğru kaldırarak ona bu
onuru verdi. "Bay Winthrop bunun gerekliliğini açıklamak
istiyor."

Alistair böyle bir şey yapmak için ciddi bir çaba gösterdi. "Şey... ah... teyzemin vasiyetinin daha ayrıntılı bir değerlendirmesi üzerine, Bay Rudd, buyurun, Vesayet sorumluluğunu üstlenmemem için haklı bir neden göstermem gerektiğine hükmeden ve hem mahkemeye çıkmamı hem de senin imzalı bir beyanname vermeni gerektiren bir madde buldum. Bu iki olay gerçekleşene kadar mirasımı talep edemem."

Howard Rudd arkadaşının taktiğinin inandırıcılığı karşısında rahat bir nefes aldı ve hevesle başını sallayarak onayladı. "Bay Winthrop'un alacaklıları için biraz garip, Bu kadar uzun süre beklemek zorunda kalmamızın nedeni.... sadece uygunluğunuzu sormak için, buraya yelken açmak için para toplamak zorunda kaldık."

Cernise şaşkınlık içinde avukata baktı. "Bir yargıcın huzuruna çıkmam ve onun huzurunda sizi vasim olarak tüm yükümlülüklerinizden azat eden bir belge imzalamam gerektiğini mi söylemek istiyorsunuz?"

"Aynen öyle," diye onayladı Alistair arkadaşının yerine ve Jasper'a doğru bir bakış fırlattı. Kâhya uzaklara bakıyordu. Ama Alistair'in adamın konuşulanları dikkatle dinlediğinden hiç şüphesi yoktu.

"Charleston'da yargıç karşısına çıkıp böyle bir belgeyi imzalamakta hiçbir zorluk görmüyorum, yeter ki önce kocamın avukatı belgeyi okuma fırsatı bulsun." Cernise mantıklı düşündü.

Alistair onun iyiliği için yüzünü buruşturdu. "Ama zorluk da burada yatıyor canım. Böyle bir şey yapmak için İngiltere'ye dönmelisin. görünüm."

"Bu kesinlikle söz konusu olamaz." Cernise elini sallayarak onlar için bu kadar ileri gidebileceğine dair en ufak bir ihtimali bile yok saydı. "Eğer mesele çözülemezse burada Charleston'da, o zaman hiç yapılmayacak, en azından

Kocam ve ben başka bir deniz yolculuğu için İngiltere'ye dönene kadar, ama bu ilkbaharın başlarına kadar olmayacak."

"Ve bu arada, paradan da yoksun kaldım." Alistair başını kederle salladı.

"Üzgünüm ama durumunuzu hafifletemem." Cerynise hiç de sempatik değildi. Alistair böyle bir şey istemiş miydi? İngiltere'den ayrılmadan önce, adamın isteklerini yerine getirmek için Beau'yla birlikte seve seve giderdi ama Alistair onu ele geçirme konusunda çok kararlıydı.

Rudd sanki aklına bir fikir gelmiş gibi parmaklarını şıklattı ve bu fikri Alistair üzerinde denedi. "Bizimle birlikte sınırı geçen yargıcı hatırlıyorsun, değil mi?"

Daha zayıf olan adam başını neredeyse temkinli bir şekilde eğerek avukatın izinden gitti. "Elbette."

"Şey, o gerçek bir İngiliz sulh hakimi. Eğer kadın onun önünde belgeleri imzalarsa, bu bir İngiliz mahkemesine çıkmakla aynı şey olur."

"Doğru," diye kabul etti Alistair, bu fikre gülümseyerek. "Tek yapması gereken hepimizin oda tuttuğu hana kadar bize eşlik etmek ve onun olaya tanıklık etmesini sağlamak. Bu gerçekten de amaçlarımıza çok iyi hizmet edecektir."

Rudd bu hileyi düşündüğü için kendinden son derece memnun görünüyordu. "Sizi yargıcı görmeye götürmemize izin verir misiniz, madam?"

Cerynise bu fikirle alay etti. "Kocam olmadan olmaz." Ve iyi bir önlem olarak ekledi, "Ve yolumuzun kesilmediğinden emin olmak için bir düzine adamı."

Rudd'ın yüzü hemen düştü. Onu barışçıl bir şekilde ele geçirme umutları boşa çıkmıştı. Ne yapacaklardı ki? Kadının evinde çok iyi korunduğu ve onunla birlikte kaçmayı başaramayacakları çok açıktı. Ve elbette, onları teşhis edebilecek hizmetkârlar da vardı.

"Bu tür bir ikiyüzlülüğe başvuracağımızı mı ima ediyorsunuz, madam?" Alistair giderek artan bir öfkeyle sordu.

Cerynise sakince gülümsedi. "Belki de."

Alistair bir hırıltıyla kendini sandalyesinden fırlattı ve Cerynise'i elinden kaptığı gibi üç adımda odanın öbür ucuna fırladı. Jasper bir uyarı çılgılığı attı ve ileri atılarak Onu savundu, ama yaklaştığını görünce yakındaki bir masadan bronz bir kitap ayracı kapan Rudd'u geçme tehlikesine aldırış etmedi. Ağır parça uşağın kafasına çarparak onu yere düşürdü ve avukatın ayaklarının dibinde baygın bir şekilde yatmasına neden oldu.

Cerynise'in çılgılığı Philippe'in kalbini mutfakta ele geçirdi. Bir et satırı kaptığı gibi salona koştu.

Moon hızla arkasından geliyordu. O sırada Alistair esirini çoktan omzuna atmış ve hızlı adımlarla Rudd hızla peşinden ilerlerken fuayeye girdi.

Philippe koridordan koşarak çıkarken onları fark etti. "Hanımefendiyi yere bırakın!"

Alistair ön kapıyı açmak gibi bir hata yaptı. evin sahibi tam da içeri doğru itmek üzereydi. Beau, Cooper tarafından eve çağırılmış ve eve vardığında içeriden gelen çılgınlıkları duymuştu. Karısının sinsi sansarın omzunda yattığını görünce öfkeden deliye döndü.

Bir dizini kaldıran Beau, Alistair'in karnına acımasız bir güçle vurdu ve adamı acı dolu bir gürültüyle ikiye katladı. Beau, Cernyse'i yere yığılan adamın omzundan ustalıkla alıp ayağa kaldırdı ve ardından Alistair'i hırpalamayı bitirmek için yumruğunu hızla geri çekti. Bir sonraki anda kendini Howard Rudd ile karşı karşıya buldu.

paltosunun içinde taşıdığı tabancayı çıkardı. Avukatın elleri tehlikeli bir şekilde titriyor olmasına rağmen, silahı kurmuş ve genel olarak yüzbaşının öfkeli kaşlarına doğru doğrultmuştu.

"Kapıdan uzak durun!" Rudd kekeleydi ve neredeyse üzerine gelen iki adama arkasından hızlıca bir bakış fırlattı. "Geri çekilin, yoksa kaptanı öldürürüm! O yüzden bana yardım edin."

Böyle bir tehdit karşısında Philippe ve Moon tökezleyerek durmaktan başka bir şey yapamadılar.

Rudd aşçıya, "Satırı bırak," diye emretti ve ikisine endişeli bir bakış daha atarken tabancanın namlusunu safir gözlerinin arasında tutmaya çalıştı. Aşçı derme çatma silahını dikkatlice yere bıraktı.

Avukat, Alistair'in yanından geçerek, "Şimdi, Kaptan," diye ısrar etti. "Siz ve eşiniz, binanın kuzey ucuna taşın- Şimdi çok dikkatli olun."

Beau, Cernyse'i de yanına çekerek ona uydu. Cernyse ona yapışmış, kendini bir kalkan gibi onun önüne koymaya çalışıyordu ama Beau buna izin vermedi. Bir kolunu Cernyse'in beline dolayarak onu sıkıca kendi tarafına doğru tuttu.

Rudd, Alistair'in dirseğini yakaladı ve onu ayağa kaldırarak kapı aralığına doğru çekti. Arkadaşı yardım edemeyecek kadar acı çekiyordu ve Rudd onu itti.

Verandanın ön basamaklarına doğru bir emirle. "Atlara koşun."

"Kızı getirin," diye mırıldandı Alistair güçsüzce, kollarını karnında kavuşturarak. Acısı o kadar şiddetliydi ki, hayati organlarının parçalandığından korkuyordu.

Beau Cernise'i arkasından sürükledi ve ikisine ters ters baktı. "Mezarımın üstünde!"

Alistair kaptanı işaret etmek için elini güçsüzce salladı ve "Vur şu lanet piçi!" diye bağırdı.

"Hayır!" Cernise kendini kocasının önüne atmaya çalışarak bağırdı, ancak kocası onun çabalarına uymayı reddetti ve onu arkasında tuttu.

Rudd homurdanarak arkadaşının emrinin bilgeliğini reddetti. Ama bu Alistair Winthrop'un zekâsını zihinsel olarak ilk sorgulayışı değildi. "Evet, bırakalım da geri kalanlar bizi öldürsün," dedi.

alay etti ve sonra "Atlara binin" diye bağırdı.

Alistair aceleyle topallayarak bineklerinin dizginlerinin bağlı olduğu otağ direğine doğru yürüdü.

İpleri kopararak acı dolu bir yüz ifadesiyle ata bindi. "Hadi, Rudd. Gidelim buradan."

Artık atıyla arasında biraz açık alan olduğu için Howard Rudd biraz daha rahat nefes alabiliyordu ama yine de yüzbaşıya karşı temkinliydi. Öfkeli bir adama güvenilmezdi. "Bir şey yapmaya kalkışırsanız Kaptan, siz ya da karınız ölürsünüz ve eğer ölürseniz, karınız bizim merhametimize kalır.

Bu kadarına söz veriyorum."

Alistair'in kısa bir süre önce üzerinden geçtiği patikadan geri döndü ve eyere atlayıp topuklarını kiraladığı atın yanlarına vurdu. Gürültülü bir toynak şakırtısı arasında yola koyuldu ve Alistair'in ona yetişmek için çırpınmasına neden oldu.

Beau sokağa koştu ve çiftin uzaklaşmasını izledi. Bir dönüş yaptılar, ama bu onun umduğu yönde değildi. Daha içerilere, muhtemelen açık araziye, rıhtımlardan uzağa doğru gidiyorlardı.

Cooper gemiye yaptığı yolculuktan yeni dönmüştü. Şirket. Oraya yürüyerek gitmiş olan genç adam, iyi dinlenmiş ve karısının güvenliği için çılgına dönmüş olan işverenin yarı sürede kat ettiği geri dönüş yarışından dolayı açıkça nefes nefese ve enerjisizdi.

Philippe, Moon ve diğer hizmetkârlardan bazıları verandaya çıkmışlardı. Beau'nun emir verdiği kişi Moon'du. "Şerifi bul, ona alçakların ne yapmaya çalıştığını anlat. ve onu bir ekip toplayıp o ikisinin peşine düşmeye teşvik edin. Açıklamalara ihtiyacı varsa, buraya uğrayabilir. çıkış yolu. O kurbağaların neye benzediğini ona memnuniyetle anlatırım."

"Emredersiniz Kaptan!" Sıradan bir selamla Moon onun emrini yerine getirmek için aceleyle uzaklaştı.

Beau verandanın basamaklarını tırmandı, kolunu karısına doladı ve onu evin içine doğru sürükledi. Salonda Bridget'i Jasper'ın yanında yerde diz çökmüş buldular. Kâhya oturmuş, sırtına ıslak bir kompres bastırıyordu. Hizmetçi, pedin etrafına bir şerit bez sararak güvenli bir şekilde yerinde durmasını sağlarken.

Jasper, Beau'ya kısa bir bakış atarak, "Korkarım gardımı düşürdüm, efendim," diye özür diledi.

"Anladığım kadarıyla Cooper'ı beni alması için gönderen sizmişsiniz."

"Evet, efendim. En azından Mösyö Philippe'e karınızın ziyaretçileri olduğu konusunda sizi uyarması için genç adamı gönderttim. I'

Cooper sizi zamanında bulduğu için son derece minnettarım."

"Hızlı düşündüğün için minnettarım," diye karşılık verdi Beau. Kamburunun üzerine çökerek, "Nasıl hissediyorsun?" diye sordu.

"Sanki kafam normalden iki kat daha büyükmüş gibi," diye cevap verdi uşak kuru bir sesle.

Beau kıkırdadı. "Öyle görünmüyor."

"Bridget bana Bay Winthrop ve Bay Rudd'un kaçmayı başardığını söyledi, efendim."

"Evet, ama onları şerifin aramasına izin vereceğim."

Jasper bunun özellikle ihtiyatlı bir karar olduğunu düşündü. "Hanımefendiyi şu anda bırakmamak en iyisi. Geri gelebilirler, efendim."

Marcus'un öfkeli çığlıkları yaklaşırken duyulabiliyordu, Cernyse salondan çıktığında Vera'yı mutfaktan aceleyle koridora inerken buldu. Kızın hanımını gördüğü için rahatladığı belliydi. "Onu susturmak için elimden gelen her şeyi yaptım, Bayan Cernyse, ama karnını doyurmak istiyor."

"Onu ben alırım, Vera." Oğlunu kabul etmek için kollarını uzattı,

Cernyse genç kadını karşılamak için harekete geçti. Bebeğin Öfkeli çığlıkları annesinin kollarında hemen sustu ve hevesle göğsünü köklemeye başladı. Cernyse onu çalışma odasına götürdü ve kapalı bir kapının ardında, minderlere

uzanırken aceleyle korsajının düğmelerini açtı

kanepenin üzerinde. Kapı tekrar açıldığında, o Beau içeri girdiğinde etrafına bakındı. Mahremiyetlerini güvence altına alarak kapıyı arkasından itti ve kanepede karısına katıldı.

Oğlunun Cernise'in elbisesinin kumaşını kuş gibi bir şevkle aradığını görmek Beau'yu eğlendirdi. Bebek onu yatıştıracak bir şey bulamayınca hayal kırıklığına uğramış feryatlar yükseldi, Babasının kıkırdamasına neden oldu.

Cernise sonunda göğsünü açmayı başardı ve bebeği göğsüne yerleştirdi. Tek gereken buydu. Çocuk bir oburun açgözlülüğüyle onun meme ucuna yapıştı.

Gözleri sevgiyle parlayan Cernise, küçük kızı okşadı. Sonra da aynı hayran bakışlarla gülümseyen kocasına baktı. "Alistair beni uzaklara götürmeyi başarsaydı ikinizi de çok özlerdim. Yüreğim ağzıma gelirdi."

"Benden daha az değil madam, ama ben de peşinizden gelirdim."

Beau güven verici bir şekilde mırıldandı ve ona bir öpücük verdi.

kolunu onun arkasına, kanepenin arkasına koyarken şakağına dayadı. "O kurbağa seni neden istediğini söyledi mi?"

Cernise iki adamın kendisine söylediklerini tekrarladı ve taleplerini hatırlayınca biraz öfkeleni.

"Alistair aslında onlarla birlikte İngiltere'ye kadar gitmemi istiyordu ama Rudd evrakları bir İngiliz hakim önünde imzalayabileceğimi söyleyince

Bunu yapacağımı söyledim ama sadece seninle ve bizi koruyacak bir eskortla. İşte o zaman Alistair sinirlenmeye başladı.

Bay Rudd yardımına gelmeye çalışırken Jasper'a vurdu. Bir bir şey diğetine yol açtı." İçini çekti ve zihinsel olarak kendini azarladı. "Onları görmeyi kabul etmemeliydim.

Jasper bir hileden korkuyordu ama ben onun uyarısını dikkate almadım.

"

"Umarım yakalanırlar, evcil hayvanım. Eğer yakalanırlarsa, endişelenecek başka bir şeyimiz kalmaz."

"Redmond Wilson'ın bir şekilde onlarla işbirliği içinde olduğunu mu düşünüyorsunuz? Ama onlar için çalışıyorsa onu neden öldürsünler ki?" Söylediklerini hatırlayarak birden kaşlarını çatı. "Alistair'e göre, gemileri daha bu sabah limana yanaşmış, yani yalan söylemedilerse, cinayet sırasında burada olamazlar."

"Alistair bunu bizi yanlış yönlendirmek için söylemiş olabilir ama Wilson'ın yabancılar tarafından öldürülmüş olması pek mümkün görünmüyor.

Onu aramak için gönderdiğim adamların sayısı düşünüldüğünde, suçlu muhtemelen tanıdığı ve güvendiği biriydi." Beau omuz silkti. "Kim bilir?"

Cerynise yine aşağı baktı ve hala ayakta duran Marcus'a baktı.

açlığını doyuruyordu. Bakışlarını tekrar kocasına çevirirken muzipçe gülümsedi. "Bazen onun açgözlülüğü bana senin benimle seviştiğin ve yatırılmaya aç olduğunu kanıtladığın zamanları hatırlatıyor."

Beau bu karşılaştırma karşısında dehşete düşmüş görünüyordu. "Bildiğim kadarıyla hanımefendi, size karşı her zaman nazik olmaya çalıştım. Sizi ne zaman bu kadar acımasızca emzirdim?"

"Sen sayıkladığın zaman, aşkım," diye cevap verdi, onun kalçasını okşayarak. "Sonrasında meme uçlarım oldukça hassaslaştı."

Kara kaşları kısa bir süreliğine yukarı doğru kayarak üzüntüsünü ifade etti. "Bağışlayın beni hanımefendi ama sizinle birlikte olma arzusun giderek arttığını düşünürsek, size duyduğum şehvetten aklımı kaçırdığıma eminim."

"Ve oldukça da ateşliydim. İçeri girişinin acısını hissedene kadar rüya gördüğümü sanıyordum, ama o zamana kadar evlilik töreninin gönüllü bir katılımcısı olmuştum. Bilsen de bilmesen de aşkım, o zaman bile bana zevk verdin, her ne kadar çok hasta olsan da niyetin bu olmayabilirdi. Yine de, daha sonra beni öpmediğini fark ettiğimde kendimi biraz küçümsenmiş hissettim."

Beau, erkeklik arzularını tatmin etmek için aradığı fahişeleri öpme konusunda her zaman isteksiz olduğunu açıklamak istemedi. Düğün günlerinde Cerynise'i öpene kadar bu nefis uygulamayı gerçekten takdir etmeye başlamamıştı. "Ben de bunun bir rüya olduğunu düşünmüştüm ama öyle olmadığına sevindim." Bir parmağını onun göğsünü yoğuran minik elin arasından geçirmek için uzandı. "Çocuğumu taşıdığınız gerçeğinden haberdar olmasaydım, madam, bana ihtiyacınız olduğunu, hatta beni istediğinizi asla fark edemeyebilirdim. Bir süre için böyle hisseden tek kişinin ben olduğuma ikna olmuştum."

Cerynise başını kısa bir süreliğine kocasının omzuna koyarak, "Birlikte güzel bir oğul yaptık," diye cevap verdi. O iki alçağın kendisine yapmaya çalıştıklarını bir kez daha hatırlayınca ürperdi. "Beni yakınında tut, Beau. Kollarında güvende olduğuma dair güvenceye ihtiyacım var."

Beau isteyerek ona boyun eğdi, yanağına daha fazla öpücük kondurmadan önce dudaklarını ensesine bastırdı ve ağzına doğru ilerledi. Sonunda başını onunkinin yanına yasladı ve gururla oğluna baktı

Emzirdiği oğlu, bebek ona bakmak için gözlerini kesti.

Marcus bir anlığına beslenmeyi bıraktı ve babasına mutlu bir mırıltı verdi. Sonra, yenilenmiş bir adanmışlıkla ziyafetine geri döndü.

Şerif Gates'in Beau'ya Alistair Winthrop ve Howard Rudd'u yakalamakta başarılı olamadığını bildirmek için depoya uğramasının üzerinden birkaç gün geçmişti. Kanun adamı ve ekibi, başarısızlıkla sonuçlanan kaçırma olayından bu yana Charleston'ın batısındaki kırsal bölgeyi birkaç kez taramalarına rağmen, suçluların izine rastlayamamışlardı. Ancak şerif, Alistair ve Rudd'un ilk gemiyle İngiltere'ye kaçmış olabileceklerine inanmasına yol açan raporlar almıştı. Beau'nun verdiği eşkâle uyan iki adam, şerif yardımcısından önce yola çıkan bir gemiye binerken görülmüştü. gidip kaptanını sorgulayabilir.

Beau ikisinin gitmiş olmasını içtenlikle umuyordu ama karısının güvenliğinden emin olabilmesi için, gemi yola çıktığında bu alçakların hâlâ gemide olduğuna dair çürütülemez bir kanıtı ihtiyacı vardı. Her ne kadar Alistair ve Rudd'un zaman zaman kalın kafalı olduklarını düşünse de, kurnazlık konusunda atak davranmaları, kaçışlarını dolambaçlı yöntemlerle taklit etmekten çekinmediklerinden şüphelenmesine yol açıyordu. Londra'dan gelen ve Alistair ile Rudd'la aynı gün limana yanaşan birkaç geminin kaptanıyla görüştükten sonra sözde karaya çıkmışlardı ama Beau yolcu listelerinde onların isimlerini bulamamıştı. Yine de, bir hafta kadar önce limana giriş yapmış olan diğer gemilere gittiğinde, şüpheleri doğrulanmıştı. Onların gelişi Wilson'ın öldürülmesinden çok önce olmuştu. Şimdi bilinmeyen bir amaç için kasten söyledikleri yalanın farkına vardığında, onların Kendilerini tamamen kendi amaçlarına ulaşmak için, hatta belki de iğrenç ve canice bir eylemi gizlemek amacıyla her türlü uydurmayı yaratmaya adanmışlardır.

Annesi ve babası torunlarını daha yakından tanımak için birkaç günlüğüne yanlarında kalmaya geldiler. Hem Beau hem de Cerynise için büyüklerini görmek sevindiriciydi. çift, komik yüzleri olan küçük çocuğa o kadar dalmışlardı ki

ve parlak gözlü miyavlamaları onların keyifli kahkahalarını ortaya çıkardı. Ailenin yeni üyesini kutlamak için, dört kafadar

Amerikalı aktör Edwin Forrest'ı Othello oyununda izlemek için tüm şıklıklarıyla tiyatroya gittiler. Beau ile ilk kez bir akşam

Marcus'un doğumundan beri şık kıyafetlerle dışarı çıkan Cerynise, kocası için özellikle güzel görünmek istiyordu.

Omuzlarını görkemli bir şekilde açıkta bırakan krem rengi saten elbisesi, ışıpta parıldayan minik tohum inciler ve diğer küçük boncuklarla süslenmişti. Saçları başının üstünde toplanmıştı ve krem rengi bir tüy kıvrılmıştı.

Bir kulağının arkasında nazlı nazlı. Kameo ve inci gerdanlık boğazını süslerken, inci ve elmas küpeler kulaklarında parıldıyordu.

Sonuç olarak Cerynise, diğer erkeklerin birkaç hayran bakışından daha fazlasını çeken güzel, ışıltılı bir görüntü yarattı. Germaine Hollingsworth'un yeni edindiği eskortu, minyon esmer kız dirseğiyle gizlice onu dürtüp dikkatini tekrar kendisine çekene kadar şaşkınlıkla baktı. Öyle bile olsa,

gösteri sırasında, Germaine onu hevesle yakaladı. Görünüşe göre böyle bir amaç için ödünç aldığı opera gözlükleriyle sarı saçlı rakibini inceliyordu.

"Eğer gözlerini o küçük fahişeden, Malcolm McFields'tan uzak tutamazsan, eve gidiyorum!" diye tısladı.

Aktörün gür sesi, tehdidini biraz daha yüksek bir tonda tekrarlamasını gerektirdi, ancak oyunda ortaya çıkan ani bir sessizlik anında, son sözleri tiyatro seyircilerinin keskin şaşkınlık soluklarını çekecek ve oyuncularını korkutacak kadar yüksekti. Germaine, neredeyse tüm gözlerin üzerinde olduğunu hissedince ani bir utançla donakaldı.

Birmingham'ların kısa bir süre etrafına bakındığını gördü ama onlar daha çok

daha çok ilgisini çekmişti. Oyun kaldığı yerden devam ediyordu ama Germaine'in dikkati artık dörtlünün üzerindeydi. Beau'nun karısının eldivenli elini kucağına çekmesi onu fena halde rahatsız etti. Bu varsayım onu her ne kadar rahatsız etse de, Beau'nun Cernise'in varlığında ya da yokluğunda başka bir fahişeye baktığını hayal bile edemiyordu ve bu da Malcolm'un küstahlığını daha da fkelendiriyordu.

Germaine eskortuna ters ters baktı ama böylesine acı verici ve utanç verici bir çile çektikten sonra Kendisini benzer bir olay yüzünden tamamen telaşlanmış bulmamak için başka bir sözlü azarlama yapmak istemiyordu.

Malcolm isteksizce gözlüğü geri verdi, ama bu onun gözlüğün arkasındaki masaya kısa bakışlar atmasını engellemedi.

kocasının yanında oturan sarı saçlı tanrıça Birmingham'ların locası. Onun devam eden hayranlığı Germaine için dayanılamayacak kadar fazlaydı. Gerçekten de, Beau Birmingham'ı bir zamanlar alaycı bir şekilde Sticks dediğı birine kaptırmanın yarattığı hayal kırıklığından sonra bir başka vurgun yemiş delikanlıyla uğraşmak için sabırsızlanıyordu. Germaine bir kez daha Malcolm'un dikkatini çekmeye çalıştığında ve Malcolm'un dikkatinin Cernise'de olduğunu fark ettiğinde son perde henüz açılmamıştı. Tehdidini derhal yerine getirdi ve Malcolm'u diğerkadını istediğı gibi incelemesi için yalnız bıraktı.

On sekiz

Cernise'i derin uykusundan uyandıran gök gürültüsü, tam olarak kendine gelmeye çalışırken bile yatak odasının pencerelerinin ötesinde şimşekler çakıyordu, içeriyi aydınlatıyor ve onu derin bir endişeyle dolduruyordu. O kısa, pürüzlü ışık çizgisinde, evin üzerinde tehditkâr bir şekilde gezinen bulutları gördü. Hala şafağı engelleyen karanlık kadar karanlık ve uğursuzdular. Bir başka parıltıyla

canlı meşe ağacının büyük dallarını fark ettim. Evin ötesinde, iç kesimlere doğru esen sert rüzgârlar düzensiz bir şekilde dönüyordu. Aradan geçen yıllara rağmen Ebeveynlerinin ölümünden bu yana Cernise fırtına korkusunu henüz yenememişti.

Kocasının varlığında teselli ve güvence ararken, kendi yastığının yanındaki yastığa uzandı. Ne yazık ki, kocasının başının olduğu yerde sadece bir girinti buldu.

"Beau?"

"Burada," diye cevap verdi soyunma odasından.

Cernise sırt üstü yuvarlandı ve o alanın kapısından yumuşak bir ışığın süzüldüğünü fark etti. "Dışarısı hâlâ karanlık,

" diye uyuklu bir şekilde duyurdu. "Neden bu kadar

erken kalktın?" "Bay Oaks'a hemen sonra gemide

olacağıma söz verdim.

Böylece Audacious'u emniyete alabiliriz. Eğer henüz fark etmediyseniz, hanımefendi, fırtına bize doğru geliyor."

"Evet, fark ettim." Cernise endişeyle baktı tekrar pencerelerin ötesine geçti ve karanlık örtünün üzerinde bir şimşek daha çakınca irkildi. "O kadar kötü mü olacak?"

"Şu anda bunu söylemek için çok erken," diyerek soyunma odasından çıktı. Yatağa geldi ve ona uzun, sevgi dolu bir öpücük vermek için eğildi. Hafifçe geri çekildiğinde gözleri ona gülümserken ışığı yansıttı. "Günaydın, evcil hayvanım."

Yumuşak bir mırıltıyla kollarını adamın boynuna doladı ve onu tekrar kendine doğru çekti. Adamın çıplak olması, bir elini hayranlıkla sırtının kaslı hatlarında gezdirmesi için açık bir davetti. "Sadece seni hayal ediyordum," diye fısıldadı dudaklarını hafifçe okşayan öpücüklerin altından. "

Çalışma odasında yine birlikte oynuyorduk ve sen her türlü harika şeyi yapıyordun."

Beau bir dirseğinin üzerinde doğrulup, yetersiz ışıkta yüzünü incelerken ona sıırttı. "Böyle rüyalar gören tek kişinin ben olduğumu sanıyordum."

"Hayır, efendim." Ellerini aşağıya doğru kalçalarının çelik gibi sertliği. "Aslında, zamanınız varsa, hatırlamak için daha fazla anı yaratabiliriz."

Her ne kadar onun isteğini yerine getirmek için can atsa da, Beau reddetmek zorunda kaldı. Bunu da hayal kırıklığının verdiği sessiz bir iniltiyle yaptı. "Davetiniz gemiye gitmeyi tamamen unutmam için yeterli ama Bay Oaks beni bekliyor olacak." Kendini tekrar ayağa kaldırdı. "Birkaç şeyi halleder halletmez personelin çoğunu Harthaven'a göndereceğim. Fırtınanın şiddetlenmesi ihtimaline karşı. Ayrıldıklarında senin de onlarla birlikte gitmeni istiyorum."

"Sensiz mi?"

"Bu öğleden sonra saat beşe kadar dönmeyebilirim ve o zamana kadar fırtınanın ne yapacağı belli olmaz."

"Oh, Beau, güvende olup olmadığını bilmemeye dayanamam," diye karşı çıktı karısı. "Seni beklemek istiyorum."

"İlk öncü hizmetkârlarla birlikte dışarı çıkarsan durum hakkında çok daha rahat hissederim," dedi onu ikna etmeyi umarak. "Jasper ve diğer adamlar evin güvenliğini sağladıktan sonra dışarı çıkacaklar ama bence sen ve Marcus mümkün olan en kısa sürede dışarı çıkmalısınız."

"Ama en azından Jasper gidene kadar burada beklemek istiyorum."

Cerynise inatla belirtti. "Bizi almaya gelmediğiniz sürece en erken bu kadar erken giderim."

Beau iç çekti. Kızın bunu söyleyeceğinden korkuyordu. "Elimden geldiğince çabuk döneceğim aşkım," diye güvence verdi ona.

iç çamaşırının içine soktu. "Hava kötüleşmeye başlarsa ve ben hala dönmezsem, Jasper'ın sizi ve Marcus'u çiftliğe götürmek için kesin emirleri var. O zaman sizden hiçbir ret cevabı almayacağım, madam.

Thomas beni gemiye götürdükten sonra buraya dönecek ve sizin ayrılışınızı bekleyecek."

"Ama nasıl geri döneceksin?"

"O zamana kadar Audacious'tan yağmurluklarımı alırım, böylece eve yürüyerek gidebilirim. Buraya geldikten sonra şezlonga atlayıp çiftliğe doğru yola çıkabilirim."

"Ama, Beau..."

Bir elini kaldırarak kadının itirazlarını durdurdu. "Rüzgârlar çok şiddetlenmeden gitmeniz konusunda ısrar ediyorum hanımefendi. Ben istemiyorum senin için zaten endişelendiğimden daha fazla endişelenmek zorundayım." O pantolonunu bağladı ve kemerini sıktı. "Fırtına çok

şiddetlenmeden Harthaven'a doğru yola çıkacağım."

"Lütfen çok fazla bekleme," diye yalvardı.

Başına geçirdiği hafif örgü kazağın altından ona cevap verdi. "Yapmayacağım, aşkım." Giysiyi yerine yerleştirdikten sonra ona bir öpücük kondurdu ve Kapı. "Aşağı inip yiyecek bir şeyler alacağım ve hizmetçilere yokluğumda ne yapılmasını istediğimi söyleyeceğim. Eğer yapabilirsen uyumaya devam edebilirsin. Bu kadar erken kalkmanın bir anlamı yok."

"Bana dikkatli olacağına söz ver," diye seslendi adam kapıyı arkasından kapatırken.

"Söz veriyorum."

Cerynise kıpırdamadan yatıyor, adamın topuklu ayakkabılarının kıvrımlı merdivenlerden hızla inişini dinliyordu. Yaklaştığını ya da uzaklaştığını duyabilse bile, ayak sesleri adamın enerjisini ve canlılığını açıkça ortaya koyuyordu.

Cerynise bir süre daha yatakta oyalandıktan sonra sabah tımarını yapmaya koyuldu. Beslendi ve Marcus'u yıkadı ve nihayet aşağı indi. O zamana kadar ahşap panjurların çoğu pencerelerin üzerine kapatılmıştı ve tepede beliren ağır bulutlarla birlikte içerisi sanki akşam karanlığı çökmüş gibi kasvetliydi. Lambalar yakılmıştı ve Marcus'u onların ışığında taşıdı. kaydedilen ilerlemeyi görmek için etrafta dolaştı.

"İlk gerçek darbeni yaşayacaksın, genç Adamım," diye mırıldandı bebeğe. "Yine de bence sen bundan zevk alacak türdensin. Biraz babana benziyorsun."

Oğlu, sanki onun bu sözlerini onaylıyormuş gibi, ince kaşlarını kaldırıp yüzünü buruşturarak ona sevimli bir şekilde baktı

dudaklar. Annesi onu kucaklamaktan ve yumuşak yanağına bir anne öpücüğü kondurmaktan başka bir şey yapamadı.

Jasper, evin büyük zarar görmesi ihtimaline karşı mobilyaları koruma konusuna eğilmişti. yoklukları sırasında zarar verdi. Bu hırslı çabasında erkek hizmetkârlara hem talimat veriyor hem de yardımcı oluyordu.

Dış panjurların takılacağıının garantisi olmadığı için yıkıcı bir fırtınaya dayanabileceğinden ya da bir uzvun kopup pencereden içeri girmeyeceğinden emin olmak için değerli Doğu halıları rulo haline getirilip Üst kattaki koridora. Değerli ıvır zıvırlar da Evin ortasındaki her iki katta bulunan çamaşır dolaplarındaki raflarda geçici depolama. Kristal avizeler, sert rüzgârların kırık pencerelerden içeri doğru esmesi durumunda hiçbir prizmanın yere düşmemesini sağlamak için dikkatlice çarşafarla sarıldı. Dışarıdaki ferforje mobilyalar bahçeden alınarak at arabası evine yerleştirildi. Limandan döndükten kısa bir süre sonra, Thomas

kendi projesine başladı ve bebeğin iyiliği için nakil aracını mümkün olduğunca su geçirmez hale getirdi. Tüm bunlar olurken,

Philippe yemek pişirdi ve sepetler dolusu yiyecek hazırladı. Daha erken ayrılacak olanlar için ama esas olarak öğleden sonraya kadar kalacak olanlar için. Sonuç olarak, sıkıcı ve zaman alıcı bir süreçti ve ilk hizmetli grubu malikaneden ayrıldığında öğle vakti çoktan geçmişti.

Beau, ikinci kaptanla buluşup ambarları kapatmaya ve gemiyi fırtınaya hazırlamaya başlamaları için belirlenen saatten sadece birkaç dakika önce, üzerinde tuttuğu küçük bir muşambanın örtüsü altında koşarak Audacious'a bindi. Stephen Oaks gemide ikinci kaptanın kamerasında yaşıyordu ve son günlerde Karayip adalarına doğru bir rota çiziyordu,

Kış aylarında denize açılacaktı. Oradayken tüccarlara çok ihtiyaç duyulan malları satacak ve dönüş yolculuğu için yeni yükler toplayacaktı. Ancak şu anda, Beau'yu kaptanın hareket ettiğine ya da hatta ayağa kalktığına dair ikna edecek hiçbir belirti yoktu.

Yağmur şiddetini artırarak şehrin üzerine ağır bir sis bulutu serpiyordu ve Beau hemen kaptan kamarasına inerek yağmurluklarını aldı. Kış taraftaki pencerelerin arkası o kadar karanlıktı ki, içeriyi görebilmesi için bir lambanın yakılması ve dolabın hemen önünde yere konulması gerekti. Gerekli eşyaları ararken, dolabın arkasına kadar itilmiş büyük beyaz bir bohça fark etti. Şaşkınlıkla onu çekip çıkardı ve salladı. Ana parçanın kendi ranzasından bir çarşaf olduğunu fark etti. Üzerinde kurumuş kana çok benzeyen eski lekeler vardı. İkincisi

Makale, bir zamanlar karısına ait olanlar arasında en sevdiği gecelik olduğunu hatırladığı, dantel süslemeli bir kadın geceliği idi. Geceliği Charleston'a döndüklerinden beri görmemişti ve zaman zaman ona ne olduğunu merak etmişti.

Elbisenin arkası

benzer lekeler taşıyordu, ancak yaşlandıkça sertleşen sarımsı renkte başka lekeler de vardı.

Beau'nun neye baktığını anlaması bir saniyeden fazla sürmedi ama yine de bulduğu kanıtlar karşısında şaşkına döndü. Karısının bekâretini ateşten kafayı yemişken aldığına dair sağlam bir kanıt vardı ve yine de onu iradesi dışında bağlamama fikrine o kadar kapılmıştı ki bunu göstermeyi reddetmişti

ona. Eğer bu eylemle ilgili kendi karışık anıları olmasaydı, sırf onuru uğruna kendisini... ve bebeklerini... onun hayatından sonsuza dek çıkarırdı.

Bu olayın kendisine neler yapabileceğini düşündükçe Beau'nun gözleri hafifçe yaşararak bulanıklaştı.

Alistair Winthrop, Howard Rudd ya da başka bir kötü adam olsun, birinin ona zarar vereceği, hatta öldüreceği korkusu dışında, onun hayatındaki varlığıyla kendini öylesine kutsanmış ve kayırılmış hissediyordu ki, evlilikleri ve hamileliği meselesini çözmemiş olsalardı çekeceği eziyet ve ıstırapı ancak hayal edebilirdi.

Ranzasına doğru baktı. bekaretini elinden almıştı. Ateşli sayıklamaları sırasında onu nasıl incitmiş olabileceğini düşündü ve yine de... Marcus artık hayatının gururu ve Cerynise de en büyük aşkıyken bu eylemi gerçekleştirdiği için nasıl üzülebilirdi ki? Birden kalbi sevinçle doldu ve mümkün olan tüm aceleyle onlara dönmek için yanıp tutuştu.

Yağmurluklarını giyerek aceleyle Bay Oaks'un odasına gitti ve kapıya bir yumruk indirdi. "Eh, dostum, orada hayatta mısın?"

"Ah... Evet Kaptan, sanırım öyle," dedi içeriden halsiz bir ses. "Sabah çok uzun süre çalışmış ve uyuyakalmış olmalıyım."

"Pekâlâ, kalk bakalım. Bridget Harthaven'a gidiyor ve burada işimiz biter bitmez senin de ona katılmanı bekliyor. Görünüşe bakılırsa, acele etmezsen akşama kadar meşgul olacağız.

kendinle birlikte."

"Gidiyorum! Gidiyorum!" Stephen daha büyük bir hevesle karşılık verdi.

Cerynise zihnini meşgul etmek için yoğun bir çaba harcadı. Vera'yı Harthaven'a göndermiş ve kaptan döner dönmez bebeği de yanına alacağına dair güvence vermişti. Marcus'u emzirdi, onunla her türlü konu hakkında konuştu.

ve uyuduğunda pek başarılı olamadan okumaya çalıştı. Öğleden sonra ilerledikçe, şiddetli rüzgârlar evin etrafında uğuldamaya başladı. Bu ürkütücü sesleri dinlerken Beau'nun yakında eve döneceğini ve serbest bırakılan öfkeye rağmen güvende olduğunu kendine tekrar tekrar hatırlatmak zorunda kaldı. Etrafındaki duvarlar güçlü ve sağlamdı. Yine de, tüm çabalarına rağmen, çok az teselli bulabiliyordu. Ancak kocasının kollarını tekrar etrafında hissettiğinde rahatlayacaktı.

Beau için duyduğu endişe ruhuna ağır gelmeye başladı ve bir an içinde defalarca saate bakarak huzursuzca volta attı. Ne kadar güçlü olduğu önemli değildi, Kocası yetenekli ya da deneyimli olsa da, yine de onun güvenliğinden endişe ediyor ve onu yakınında istiyordu. Kendisini yatıştırması ve rahatlatması için ona ihtiyacı vardı. Kocası bunu yapmakta çok nazik ve becerikliydi, tıpkı her zaman olduğu ve muhtemelen her zaman olacağı gibi.

Jasper çalışma odasına gelip onu düşünmeye teşvik etti. Beau'suz gitmekten ne kadar korksa da, Cerynise onun ricasını geri çeviremeyeceğini ve belki de oğluna ya da adamlarına bir zarar gelmesine neden olabileceğini fark etti. Bu konuda herhangi bir sorumluluk almak istemiyordu çünkü gitmeyi reddettiği takdirde hizmetkârların kendilerini onunla kalmak zorunda hissedeceklerini biliyordu. Düşüp onu öldüren ağacın canlı hatırlatıcısı Fırtına sırasında anne ve babasının yanında olması uşağın önerisini kabul etmesi için yeterli bir sebepti. Yine de merdivenleri ağır bir yürekle çıktı ve oğlunu ve onun için hazırladığı çantayı almaya gitti.

Oğlunu yakınında tutan Cerynise boştaki eliyle çantayı kaldırdı. Bebek biraz inledi ve Cerynise duraklayarak onu kendine yaklaştırdı. Bebek telaşlandı, göğsüne sokuldu, sanki

emzirmek istiyordu. Birkaç dakikalık gecikmenin yola çıkmalarını engellemeyeceğine karar verdi ve tam korsesini açmak için uzanmıştı ki ön kapının çarptığını duydu.

"Beau!" Sevinçli bir çığlık atarak çocuk odasından fırladı ve ebeveyn yatak odasının kapısına doğru ilerledi.

Kapıyı süpürerek açtı, aceleyle sahanlığa çıktı ve korkulukların üzerinden orta holde kocasını aradı, bütün gün uzak tutmaya çalıştığı anne babasının ölümüyle ilgili korku ve anıların Beau evde olduğuna göre artık onu rahatsız etmeyeceğinden emindi.

Kocasının değil ama Alistair Winthrop ve Howard Rudd'ın ön fuayede dolaştığını görünce içini bir anlığına dolduran rahatlama aniden kayboldu. Daha da kötüsü, görünüşe göre kapıyı açmaya gitmiş olan Jasper, orta holün yanında yere baygın bir şekilde yığılmıştı. Sanki girişten sürüklenerek getirilmiş gibi görünüyordu ve o anda Alistair yavaşça sırtıyordu

Kâhyanın kafasına doğrulttuğu tabancanın tetiğine bastı. Rudd bir solukla öne fırladı ve silahı bir kenara fırlattı.

Avukat öfkeyle tısladı: "Öldürmeye o kadar kararlısınız ki Jasper'ı vurarak evdeki herkesi alarma geçireceğinizi fark edemiyor musunuz?" "Onu mutfağa kilitleyeceğiz.

Kiler. Eğer gelirse, dışarı çıkamaz." "Sence burada kızla

birlikte kaç hizmetçi vardır?"

"Evde şefi gitmiş olan kız, o yaşlı katran ve şoför dışında birden fazla kişi olamaz.

bağlanmış ve ağzı tıkanmış bir halde buldum. Bütün gün herkes koşuştururken izimi kaybettirdim. Tuvaletten çıkmasına izin verdiğimizde Cooper'ın icabına bakmalıyız. Bir sıra kuracak

O keresteyi kapıya sıkıştırdığımızı ve dışarı çıkamayacağını anladığında. Kaç tane saydın?"

"Hemen hemen aynı." Alistair'in sesi devam ederken biraz kendini beğenmiş gibiydi. "'Komşularımız çok uygun Böylece üst kattaki yatak odalarından kaptanın evini izleyebilecektik. Yine de buraya gelmeden önce karanlık çökene kadar beklemeyi tercih ederdim. Birisi buraya geldiğimizi görebilir ve kaptanı uyarmaya gidebilirdi." Adam bir elini kemikli kalça kemikleri arasındaki doğal çukurluğa sürttü. "Bir hafta önce bana verdiği fıtık yüzünden hâlâ hassasım. Piç kurusu neredeyse içimi parçalıyordu."

"Bekleyemezdim. Hizmetçiler kızla birlikte gitmeye hazırlanıyordu," diye savundu avukat sabırla. "Ayrıca, ne kadar gecikirsek kaptan tarafından yakalanma ihtimalimiz o kadar artar.

Bizi burada tekrar bulursa muhtemelen öldürecektir, bu yüzden bu lanet olası aptal işi bir an önce bitirmeyi tercih ederim. Şimdiye kadar teyzenin servetinin üçte biri mükemmel bir teşvik unsuru oldu ama eğer ölürsem, servetin tamamının bana bir faydası olmaz."

"Wilson'a yaptığım gibi kaptanın bağırsaklarını deşememem çok kötü," diye mırıldandı Alistair ekşiyerek.

Cerynise üst katta, yüksek sesle inlememek için bir eklemeni ısırırdı. Bu iki adamın kötü olduğunu biliyordu ama cinayet işleyebileceklerini hesaba katmamıştı.

"Bu bir zorunluluktu," diye sertçe karşılık verdi Rudd. "Eğer Wilson kızı öldürmüş olsaydı, İngiltere'ye götürebileceğimiz pek bir şey kalmazdı. Kaptanın ölümü sadece geçici bir zevk olurdu, ama acele etmezsek, bu bir felakete dönüşebilir. umarım derilerimiz hala takılıyken gerçekleştirebiliriz. Buna hiç şüphe yok. Kaçırarak

O lanet Yankee ile yüzleşmek zorunda kalmadan kız çok daha kolay olacak."

"Bu sabah gemisine gittiğinde beni çok şaşırtmış olabilir. Bizi bir sürü endişeden kurtardı. kızı ele geçirmek için onun boğazını nasıl keseceğimizi bulmaya çalışıyorduk. Görünüşe göre cesur ve kudretli kaptan da bu bölgede yaşayan diğer insanlar gibi küçük bir fırtınadan tedirgin. Açıkçası, neden bilmiyorum herkes böyle bir kargaşa içinde. Benim fikrimi soracak olursanız, onlar bir avuç omurgasız korkak."

Rudd kısık bir fısıltıyla, "Belki de bizim bilmediğimiz bir şey biliyorlardır," diye düşündü. "Ama önemli değil. Gemimiz yola çıkana kadar biz de diğerleri gibi taşrada saklanacağız. O eski yıkık dökük kulübe bize yolu iyi bir şekilde görüyor ve şimdiye kadar ne zaman istersek köprünün altına kaçmak için bol bol zamanımız oldu.

Şerifin geldiğini gördük. O iki serseriye giysilerimizi ve birkaç bozuk para verdikten ve rıhtım boyunca dolaşıp İngiltere'ye giden gemiye binmelerini söyledikten sonra pek rahatsız edilmedik. Belki de taktiğimiz herkesin dikkatini dağıtmak için işe yaramıştır. Her halükarda, kızı aldıktan sonra şerifin bizi bulma ihtimalinin çok fazla olacağını sanmıyorum. Muhtemelen bunu başkasının yaptığını düşünecektir.

Onu bayılttıktan sonra bir sandık içinde gemiye taşımak yeterince kolay olacaktır."

"Onu hayatta tutmak için çok fazla zahmete katlanıyoruz." Alistair derin bir iç geçirdi, çektikleri sıkıntıya üzülüyordu. "O güzel küçük boynunu hemen şimdi burada kırabilmek için neler vermezdim. Belki de Wilson'ın doğru bir fikri vardı."

"Onun fikri değildi, unuttun mu?" Rudd sabırsızca karşılık verdi. "Yoksa odamızda kulak misafiri olduğumuz şeyi unuttun mu?"

Gece mi? Ama bu ne burada ne de orada. Kızı öldürmeden önce onu öldürmeyi düşünmek çok saçma.

Teyzenizin servetini talep edebilirsiniz, bu yüzden onu acılarından kurtarmanın ne kadar kolay olacağı konusunda kafanızda herhangi bir fikir oluşmaya başlamayın. Eğer onu şimdi öldürürsen, cesedini İngiltere'ye götürene kadar kimse kimliğini doğrulayamaz. Ayrıca, kokusunu uzun süre saklayamayız.

bir geminin yakın çevresinde. Geminin kaptanı kesinlikle şüphelenecek ve aramaya gelecektir."

"Biliyor musun Rudd, birlikte olduğumuzdan beri cinayet alanında oldukça başarılı oldun.

Bugünlerde artık insan öldürmekten bahsettiğimizde içiniz cız etmiyor."

"Evet," dedi avukat alaycı bir tavırla. "Bana iyi öğrettiniz. Umarım bunun için asılmam."

Alistair yumuşak bir kıkırdamayla, "Neşelen," diye yalvardı. "Kızı kaptığımız gibi eve bir servete yelken açacağız. O zaman onu ortadan kaldırabilir ve bundan zevk alabiliriz."

Cerynise'in derisi, ölümünden kayıtsızca bahsettiklerinde ürperdi. Yavaşça, dikkatlice korkuluktan uzaklaştı, Marcus'un yaygara koparmayacağını umuyordu. Bir şekilde Cooper'ı diğer üç hizmetkârı aynı kaderi paylaşmadan önce kurtarması gerekiyordu. Ama bu fikir üzerinde düşündükçe, mantıklı bir muhakeme onun bu riske girmesine karşı çıkıyor gibiydi hizmetçinin mahzenden çıkmasına izin vermek için. İkisi de Cooper'ı değil, onu istiyordu ve eğer onu Cooper'la görürlerse, o zaman silah seslerine karşı dikkatli olmaları için başka bir

neden kalmazdı.

Onu öldürebilirler bile. Bebeğiyle birlikte saklansa herkes için daha iyi olur.

Cernise yatak odasına kaçtı, tam o sırada bir başka Şimşek gökyüzünü yarıyor ve panjurların çıtaları arasından evin içine garip, uzun ışık çizgileri düşürüyordu. Bir kâbusun içindeydi, çaresiz bir bebek dışında neredeyse tek başınaydı, bir fırtınanın ve onu ve değer verdiği herkesi yok etmeye niyetli iblislerin merhametine kalmıştı. Bir şekilde günü herkes için kazanmak için bir şeyler yapmalıydı.

Tamamen içgüdüsel olarak hareket etti ve boştaki eliyle yatak odası tamamen karanlığa gömülene kadar lambanın fitilini kısmaya devam etti. Sadece şimşekler ona içeriye. Hiç duraksamadan bebeğin çantasını aldı, karanlık çocuk odasına daldı ve kapıyı mümkün olduğunca sessizce arkasından kapattı. Duraklamadı ama Çarpan kalbi orta salona açılan kapıyı hafifçe araladı. Koridor evin tam ortasına kadar uzanıyor, korkulukları ve onu çevreleyen iki kısa koridoru geçiyor, bunlardan biri ana yatak odasının kapısının yanındaki sahanlığa çıkıyordu.

Ana salonun her iki ucunda bir çift aplik yanıyordu ve Cernise valizini yere bıraktıktan sonra Işıkları söndürmek için koridorda iki yöne doğru gizlice ilerliyordu.

Adımlarını yeniden takip ederek çantayı aldı ve güney tarafındaki iki bitişik yatak odası arasında bağlantı koridoru olarak kullanılan küçük bölmeye girdi.

Cernise ev hakkında sahip olduğu bilgiye şükrederek, kısa koridorun arka duvarında yer alan geniş gömme çamaşır dolabının kapısını dikkatle açtı.

Anahtarı dikkatlice mandaldan çıkardı, içeri girdi, kapıyı arkasından kapattı ve sessizce kilitledi. Yalnız

Bebeğini içerinin karanlığına gmdkten sonra raftan birkaç çarşaf aldı ve oğlu için yerde bir tür yatak yaptı. Sonra yanına oturdu ve bacaklarının titrediğini ancak o zaman fark etti. Bir panik için- Korku dolu bir anda, sadece korkusunun farkında olmak bile kontrolünü ykmakla tehdit ediyordu, ama o titreyerek Parmaklarını dudaklarına götürdü, endişelerini kendi iradesi ve metanetiyle yenmeye karar verdi.

Marcus telaşlanmaya başladı ve Cernise onu hemen göğsüne yatırdı. Onu emzirmek ona düşüncelerini net bir perspektife oturtmak için zaman kazandırdı ve Marcus'un beslendikten kısa bir süre sonra uykuya dalacağı umuduna dayanarak kötü adamların niyetlerini engellemek için bir plan oluşturmaya başladı. Onun Kocas her an eve dönebilirdi ve o adamlar ellerinden gelse onuldreceklerdi. Bir kez olsun onu kurtarmak ona kalmıştı ve geçmişte onu kurtarmaya geldiğinde yaptığı işin yarısını yapabilmesi için dua etti.

Cernise'in Alistair'i fark etmesi uzun sürmedi. ve Ruddst kattaki odalarda dolaşıyorlardı. Onların temkinli ayak seslerini duyabiliyor ve dolabın kapısının altından, taşıdıkları kasırga lambalarının ışığını görebiliyordu. içlerinden biri dolabın yanında durakladığında nefesini tuttu.

Dolabın kapısını açtılar ve düğmeyi kontrol etmeden yollarına devam ettiklerinde zihinsel olarak şükran duas ettiler.

Dolabın her iki yanındaki iki yatak odasını da keşfettikten sonra, nihayet aramalarına orada devam etmekzere tekrar aşağıya indiler.

Marcus beslenmeyi bitirdiğinde Cernise onu omzuna yatırdı ve yumuşak bir geçirme sesi gelene kadar minik sırtını sıvazladı. Emin olmak için alabileceği hernlemi aldı.

Bir rahatsızlık yüzünden uyanmayacağını anlayınca bezini değiştirdi, karanlık dolapta bezini değiştirmedeği için son derece müteşekkirdi.

ıslak olmasından başka bir şey için endişelenmesine gerek yoktu. Uykuya dalana kadar onu yavaşça salladı.

İpeksi başına sevgi dolu bir öpücük bırakarak, bunun son kez olmamasını umarak bir süre daha ona sarıldı. Onu derme çatma yatağın üzerine yatırdı, üzerini bir battaniyeyle örttü ve arkasından kilitlemeye özen göstererek odasından çıktı. Elbisesinin anahtarı koyabileceği derin, gizli cepleri olması çok kullanışlıydı. Anahtar sadece evdeki tüm çamaşır dolaplarını açmakla kalmadı, aynı zamanda iki kötü adamın Jasper'ı saklamaktan bahsettikleri kiler kapısının kilidini de açtı.

Cernise bir kez daha yatak odasına girdi, Beau'nun komodininin çekmecesinden tabancayı çıkardı ve sağ cebine koydu. Doldurulup doldurulmadığını kontrol etmesine gerek yoktu. Köpeğin ortaya çıkmasından bu yana kocası tabancayı neredeyse her gün inceleme alışkanlığı edinmişti. gece ışığı söndürmeden önce.

"Orospu nereye gitti?" Cernise yatak odasından temkinli adımlarla çıkarken Alistair alt kattan mırıldandı. "Burada değil ve yukarıda da görünmüyor. Bebeği gitmiş. Sence gitmiş olabilir mi?"

"Bu yağmurda mı?" Rudd alay etti. "At arabasıyla gelmediği sürece bu havada bebeğini dışarı çıkarmazdı, o da hâlâ burada. Hayır, o bu evde, muhtemelen bizden saklanıyor."

Alt odaların çoğu hâlâ aydınlık olmasına rağmen, her iki adamın da elinde onu aramalarına yardımcı olacak lambalar vardı.

Merdivenlere yaklaştılar ve Beau sessizce korkulukları geçerek ana koridora ıktı. Beau'nun anne ve babasının geldiklerinde kullanmayı tercih ettikleri yatak odasına girerek kapıyı arkasından neredeyse kapanacak şekilde itti. oğlunu sakladığı dar bölmenin girişini izlemesine izin verecek kadar genişti.

Nefes almakta zorlanan Cernise, iki haydut üst kata ulaştığında çatlaktan içeri baktı.

Koridordan ocuk odasına doğru gittiler ve sonra Alistair dehşet içinde ters yöne döndü, iki yatak odası arasındaki koridora girdi ve kapıyı tıkırdattı. Dolabın kapı tokmağı.

"Bu kapı kilitli," diye tıslayarak Rudd'a doğru bir bakış fırlattı.

Avukat ona katılarak, "Belki de içeridedir," diye önerdi.

Cernise hemen arkasına saklandığı kapıyı açarak duvara çarpmasına izin verdi ve korkuluğun en yakın tarafına doğru koşarken onların dikkatini çekti. Kendisini hayrete düşüren

kendi hızlı inişini yaptı ve mutfağa doğru koştu. Peşinden gelen düşmanlarının hızla çarpan ayak seslerini duyarak kilerin kapısını açtı ve Jasper'ın bilincinin yerinde ve tamamen uyanık olduğunu görmeyi umuyordu. Mutfaktaki fenerler kilerin içini net bir şekilde aydınlatıyordu, Neredeyse aresizlik içinde inleyecekti, çünkü şimdi dar alanda sadece uşak değil, Cooper da iki büküm yatıyordu. Her iki adam da baygındı ve ona yardım edecek durumda değillerdi.

Ses çıkarmaktan korkarak kilerin kapısını yavaşça kapattı ve sonra odayı kararttı. Neredeyse bir an için

Bir şimşek çakması, panjurların arasından süzülen dar ışık dilimleriyle mutfağı aydınlattı. Yemek odasının kapısının yanında durakladığında, odanın içinde ilerleyen ayak seslerini duydu.

Gizlice mutfağın uzak ucuna doğru yürüdü ve sallanan kapıyı geçip koridora girdi. Koridor karanlık bir tünelden başka bir şey olmayana kadar ilerlerken duvar apliklerindeki fitilleri kısarak aşağıya doğru süzüldü. Ana salona ulaştığında, mutfaktan gelen erkek seslerini duydu.

Alistair kızgın bir ses tonuyla, "Buradaydı, tamam," diye açıkladı. "Biraz önce yanmayan lambalar şimdi sönmüş. Bahse girerim o sürtük dışarıya, araba evine gitmiştir."

Rudd, "Arka kapının açıldığını duymadım ve menteşeler gıcırdasa eminim fark ederdim," diyerek onu temin etti. Sonra bir kolunu uzattı. "Şuraya bakın! Orada başka bir kapı var!

Haydi!"

Cerynise koridordan fırladı ve bir kez daha ikinci kata çıktı. Yatak odasının kapısının yanında duvara dayalı duran uzun masaya ulaştığında bile Rudd'ın arkadaşını çağırdığını duydu.

"Acele etmeliyiz. Kaptan her an dönebilir." "Şimdi hangi cehenneme gitti?"

"Üst katta, sanırım. Bizi boşa kürek çektiriyor ve sanırım bu sefer kaz kazanıyor."

"O sadece bir kadın," diye alay etti Alistair, koşarak önden giderken
Avukat. Merdivenlere ulaştığında, bir soru fırlattı

"İkimize karşı ne yapabilir ki?"

Rudd tam tepelerinde bir ses duydu ve tam zamanında başını kaldırdığında sonbahar çiçekleriyle dolu devasa bir vazo gördü sırdaşına doğru düşüyordu. "Dikkat et!"

Neyin geldiğini görmek zorunda kalması Alistair'in aptallığıydı.

Ağır vazo sadece kısa bir mesafedeyken yukarı baktı. Başının üstündeki mesafeyi açıp kenara çekilmeye çalıştı ama yeterince çevik değildi. Ağır porseleni hissetti kafa derisini acıyla sıyrıyor. Birinin alt kısmı incelikle süslenmiş sapı tam başının üstüne geldiğinde kırıldı. Alistair, kırılan sapın üst kısmının kafa derisini oyması ve kulağını geçtikten sonra derhal kesmesi üzerine şiddetli bir acı kükremesi çıkardı. A Bir saniye sonra kap merdivenlere çarparak parçalandı ve kırık cam parçaları bacaklarına iğne gibi saplandı.

"Orospu! Onu öldüreceğim!" Alistair avazı çıktığı kadar bağırdı ve bir elini kulağının kanlı kısmına götürdü. "O beni sakatladı!"

Rudd kendi baldırından bir porselen parçası kopardıktan sonra kopan et parçasını aldı ve özenle suç ortağına uzattı. "Belki kulağını tekrar diktirebilirsin."

"Çürüsün diye mi?" Bu fikri reddederken Alistair'den bir hırıltı geldi. "O zaman bana yardım et, o kaltağı yakaladığımda testereyle koparacağım!" diye tehdit etti, sesi acıyla doluydu. Kaval kemiğine saplanan sivri cam parçası küçük bir kan fışkırmasıyla dışarı çıktı. Bacağından aşağı süzüldü ama çektiği acıdan dolayı bunu hissetmedi bile.

Rudd, "Eğer onu yakalarsak," diye teklif etti. Bu kedi-fare oyununda kurnaz olan onlardı. İçinde

Aslında kız parmaklıkların üzerinden aşıya baktığında nişan aldığından oldukça emin görünüyordu.

Onun güzel yüzünde neşeli bir beklenti ifadesi gördüğünden emindi.

Yırtık yumruya kompres uygulandı.

Alistair'in kulağından geriye kalanlar. Sonra onları yerinde tutmak için kafasına bir havlu sarıldı. Şimdi büyük bir sıkıntı içindeydi ve bu kovalamacada daha önce zevk aldığı macera hevesini kaybetmişti. Kadını yakalamak için dışarı çıkmıştı,

Ve mırıldandığı her kelimeyle, onu yakaladıkları andan itibaren, ölene kadar hayatının cehennem azabı gibi geçeceğini açıkça belirtiyordu.

İkili üst kattaki odalarda dolaşarak her köşe ve bucakta. Garip görünüyordu ama yüksek arayışlarının ortasında, alt derinliklerden gelen hafif, melodik bir siren sesi duydular. Sürünerek aşağı indikten sonra

Ayakkabılarının tabanlarını delmekle tehdit eden büyük kırık cam parçalarından kaçınmaya çalışarak mermer zemine dikkatle adım attılar. Yine de Rudd duraklamak zorunda kaldı ve böyle bir kıymığı ayıklamak için fenerini yere bıraktı.

Tüm odalardaki lambalar artık sönmüştü ve iki adam etrafı saran karanlığa bakarken, sanki birdenbire beyaz bir hayalet onlara doğru yükseldi ve kesinlikle bir canavara ait olan bir çığlık attı.

kadın kökenli. İki adamdan korku dolu çığlıklar yükseldi ve karanlıktan kendilerine doğru uçan kanatlı iblisten korkuyla geri çekildiler,

Yollarından kaçmak için acele ederken kendi ayaklarına takılıp tökezlediler.

Adamlar üst katı ararken mutfağa dalan Cerynise bir makarayla çıkagelmişti.

sağlam bir sicim, ağır bir demir çaydanlık ve onu tartmak için büyük bir un çuvalı. Hayalet gibi görünmesi için çaydanlığın üzerine bir çarşaf örtmek onun ruh haline uygundu. Sicimi kendi boyundan daha uzun bir uzunlukta kesmişti. Bir ucunu İpin bir ucunu tencerenin sapına, diğer ucunu da korkuluk demirlerinden birine bağlamıştı. Çaydanlığın, daha doğrusu hortlağının karnının etrafına bir sicim daha sardıktan sonra diğer ucunu da tutturmuş, sonra da gidebildiği kadar uzağa, merdivenlerin altındaki gölgelere çekilmişti. Orada, tıpkı bir örümceğin sineği beklediği gibi, kurbanları tuzağına düşene kadar beklemişti.

Bu kez Cernyse'in saldırısından nasibini alan Rudd oldu. Aleti ona çarptığında neredeyse ayakları yerden kesiliyordu. Bu kesinlikle onu camların bolca dağıtıldığı zemine doğru geriye doğru savurmaya yaradı. Orada donmuş gibi yatıyor, hayalet sarkaç alaycı bir şekilde sağa sola sallanırken sersemlemiş bir halde yukarıya bakıyordu onun üstünde.

"Yaşıyor musun?" Alistair ciddi bir şüpheyle sordu, çünkü avukat sabit bir şekilde tavana bakıyordu ve gerçekten nefes alıyor gibi görünmüyordu. Belki de bunca yıldır yoldaşı bilinmeyen bir hastalıktan muzdaripti ve bu hastalık, çarpma anında ya da hayaletimsi görüntüyü gördüğünde hayatını elinden almıştı. Bir yumruğunu oldukça sert bir şekilde yuvarlak göğsüne vurdu ve onu kışkırtmaya çalıştı biraz tepki verdi ve yüksek sesli bir hırıltıyla Rudd bir kez daha ciğerlerine hava çekti.

"Bana ne çarptı?" Rudd tekrar nefes alabildiği için şükrederek soluk soluğa kaldı.

"Bir hayalet," diye alaycı bir şekilde karşılık verdi Alistair. "Cernyse'in yarattığı bir hayalet."

Rudd yutkundu ve hareket etmeye çalıştı, sonra başının arkasını hafifçe yoklayınca kocaman bir düğüm olduğunu fark etti

Kafasının mermer zemine çarptığı yerde. Hepsi bu değildi. Omzunu ve sırtını delen keskin bir şey hissediyordu. Yuvarlanarak Alistair'e parçalanmış porselen parçalarını etinden ayırma onurunu verdi.

"Cernise'i teyzenizin evinden atmanız hiç akıllıca değildi," diye hüzünlü bir şekilde anımsadı avukat. derinlerde bir ölümden sonra yaşam deneyimi yaşamıştı. "Sanırım daha önce hiç

bizi affetti."

"Onu affetmem gereken daha çok şey var," diye homurdandı Alistair, merdivenlerin altındaki gölgelere bakarken.

Cam lambasını havada, sağ omzunun epey üzerinde tutarak temkinli adımlarla ilerledi, lambanın ışığının ötesindeki karanlıkta bir hareket gördüğünden emindi. "Orada mı saklanıyorsun, Cernise?"

Bronz kitap ayracı cehennemden uçan bir yarasa gibiydi. Bu lambaya çarptı, camı kırıldı ve her tarafına yağ döküldü. Lamba hızla alevler içinde patladı.

Alistair ani bir acı ve dehşet içinde çığlık attı. hızla giysilerine doldu ve etini yakmaya başladı. Panik içinde dönüp merdivenleri koşarak geçti, çılgınca kafasındaki yanan bandajları koparıyordu. Rudd ayağa kalkmaya çabalıyordu ama insan ateşböceği üzerine atlarken dehşet içinde nefesini tuttu ve eğilerek yolundan çekildi. Bir an sonra ön kapı sarsılarak açıldı ve Alistair çığlıklar atarak verandanın ötesindeki sağanak yağmura karıştı. Rudd sendeleyerek ayağa kalktı ve bir eliyle başının arkasına, diğerini de kanayan yarasına dayadı.

topallaya topallaya ön kapıya gitti; sundurmanın çok ötesinde, suç ortağı şu anda sıırsıklam olmuştı.

"Bence bizi öldürmeden önce buradan ayrılmalıyız," diye seslendi Rudd fırtınanın uğultusu arasında acı çeken adama. "Onu olduğundan daha fazla kızdırmamız gerektiğinden emin değilim."

"Onu kızdıracağım! " diye bağırdı Alistair ön bahçeden. "Onu bir kazığa oturtacağım ve leşinin güneşte çürümesine izin vereceğim! "

"Ne güneşi?"

Alistair meslektaşına dişlerini gıcırdatmaya çalıştı ama dudaklarını geri çekmeye çalıştığında ortaya çıkan acı onu çabasından hemen pişman oldu. "Boş ver, seni mankafa! Sadece eve girmeme yardım et. Burada boğuluyorum."

Rudd sessizce, "En azından artık yanmıyorsun," diye düşündü. Topallayarak ön merdivenlerden indi ve yarı yaralı adama özenle koltuk değneğı oldu. Bu arada İkili içeri girdiğinde giysileri sıırsıklamdı ve su birikintileri sıırsıklam ayakkabılarının etrafında toplanıp giderek genişleyen daireler halinde yayılıyordu. Mermer zeminde yürümek tehlikeliydi. Kendilerini dengelemek için kollarını çılgınca sallayarak kaymaya ve kaymaya başladılar. Alistair'in sallanan bacakları daha oraya varamadan altına çökmekle tehdit etse de, Alistair en yakın banka ulaştı ve sıksa poposunu koltuğa indirdi. Rudd beceriksizce lambasını bıraktığı masaya doğru kayd ve diğerinin yanıklarını incelemek için ışığı geri getirdi. İlk düşündüğünden daha kötüydü, çünkü Alistair'in yüzünün sağ tarafı tamamen pişmişti. Çiğ et, birkaç dakika önce derinin dış tabakası olabilecek kalın kıvrımlı, kararmış gevreklerin altından sızıyordu.

Rudd, ortağının yüzünün o tarafını bir daha tıraş etmek zorunda kalacağından ciddi şekilde şüpheliydi.

Bu manzara karşısında yüzünü buruşturan Rudd, ceketinin cebinden bir mendil çıkardı, mendildeki suyu sıktı ve özenle yanmış kabukları silmeye çalıştı, ancak sadece şiddetli bir acı çılgılığı çıkarmayı başardı.

"Yüzüm yandı, lanet olsun!" Alistair azap içinde bağırdı.
"Vücudumun yarısını yakmanın yanı sıra o küçük ahmak bana bunu yaptı!"

"En azından kulağın artık kanamıyor," diye öğüt veren avukat, kömürleşmiş küreyi incelerken tiksintiyle dudağını büktü. Doğru açıdan profilden arkadaşına baktığında, onun insan olup olmadığını anlamak son derece zordu.

Alistair öfkeyle boğuldu. "İçinde bulunduğum eziyetten dolayı artık onu hissedemiyorum bile!"

Rudd bir adım geri çekilerek adamın tamamını inceledi ve Alistair'in sağ tarafında

Ceketi ve gömleği, kemikli göğsüne ve koluna yapışan kararmış parçalardı ve bu parçalar çıtır çıtır yanmıştı.

Başındaki ve göğsündeki saçların çoğu köklerine kadar yanmış ve kaşları tamamen yok olmuştu. Sadece ona bakmak avukatın içini sızlattı.

"Kızı yakalama çabalarımıza devam etmek istediğinize emin misiniz?"

"Git yaralarımı saracak bir şeyler bul!" Alistair mırıldandı.

Rudd, "Kaptan her an geri gelebilir," diye düşündü.

Alistair homurdandı. "Muhtemelen yağmur dinene kadar bekleyecektir."

"Bunun yakın zamanda gerçekleşmesi pek mümkün görünmüyor. Bence hâlâ yapabiliyorken buradan ayrılmalıyız."

"Hayır!" Alistair kükredi. "Eğer bu yapacağım son şey olacaksa, son nefesimde bile olsa o kaltağı öldüreceğim."

"Öyle de olabilir," dedi avukat hayıflanarak. "Onun tarafından açıkça alt edildik."

"Asla! "

Rudd itaatkâr bir tavırla, "Gidip yanıklarınızı tedavi etmek için ne bulabileceğime bir bakayım," dedi. Ayaklarının altından kayıp gitmesinden korkarak, koridorda özenle ilerledi,

Arkasında sulu bir iz bırakarak. Mutfağa girdiğinde, masanın etrafındaki yolu aydınlatmak için lambayı yukarı kaldırdı ve dikkatlice kilere doğru ilerledi. Çoğu yanığın meydana geldiği mutfakta merhem ve benzeri şeylerin bulundurulması yaygın bir uygulamaydı ve dolabı aramasının başarılı olacağını umuyordu. Ama önce, Kapıyı açtığında iki adamın hâlâ bilinçsiz olduğundan ve kendisine saldırmayacağından emin olmalıydı. Ona kızdan daha fazla zarar verip veremeyeceklerini bilmiyordu ama onlara bir şans vermek istemiyordu.

Tam yemek odasının kapısının önünden geçiyordu ki, fenerinden yayılan ışınlar sinirlerini geren bir şeye dokundu. Ürkek bir solukla etrafına bakındı, tam zamanında Cernyse'i elinde demir bir çubukla gördü başının üstünde duruyordu. Bir sonraki anda sopa geldi havada aşağı doğru savruluyordu. Rudd kendini korumak için bir kolunu kaldırdı ama çok geçti. Alarm çığılı

sopa kafasına vurulduğunda sessiz bir inilti duydu. Ateşli bir acı

Beyninde bir patlama oldu ve tökezleyerek dizlerinin üzerine çöktü, hâlâ çaresizce kasırga lambasını tutuyordu, yoksa dökülen yağdan kendisi de yanacaktı. Sersemlemiş bir halde kızın eteğini tuttu. Çubuk bir kez daha kaldırılıp aşağı indirildi ve kenara devrilirken farkındalığı bir ışık noktasına kadar karardı. Sonra o da üçüncü bir darbeye söndürüldü.

"Rudd! " Alistair evin önünden panik içinde seslendi.

Cernise neredeyse sakın bir şekilde maşayı avukatın hareketsiz yatan bedeninin yanına koydu ve kasırga lambasını eline aldı.

titreyerek yere çökmüştü. Yemek odasında ağır adımlarla ilerlerken, ışığın ötesine uzanarak kapı aralığından orta salona doğru akmasını izledi.

Alistair, bir şey fark ettiğinde sesli bir iç geçirdi. yaklaşan ışık. "Sana bir şey oldu sandım. Çılgılık attığını duydum." Sessizlik değişmeden devam etti ve yanmış adam giderek artan bir telaşla banktan yukarı doğru debelendi. "Rudd? Sen misin, Rudd? Neden bana cevap vermiyorsun?"

"Korkarım yapamaz, Alistair," diye yanıtladı Cernise, bir hayalet gibi salona doğru ilerlerken.

Alistair'in nefesi kesildi ve geri çekildi. "Ona ne yaptın?"

Merdivenleri geçerken sertçe gülümsedi ve feneri bir masanın üzerine bıraktı. "Acısına son verdiğinizi varsayıyorum."

"Yani... sen... onu öldürdün mü?"

Cerynise onun kabarmış yüzünden pek bir şey anlayamasa da, ses tonu kesinlikle kuşkulu gelmişti. "

Belki de."

"Nasıl yapabildin...?" Alistair söze başladı ve sonra aniden kadının onlara daha önce ne yaptığını hatırladı.

Birdenbire korktu, öyle ki ensesindeki tüyler, en azından geriye kalan birkaç tanesi, diken diken oldu. "Mesafeni koru, sürtük! Olduğun yerde kal!"

Onun ultiatomunu görmezden gelerek daha da yaklaştı. "Neden Alistair, bana yapmakla tehdit etmediğin ne yapabilirim ki sana?"

Gözleri, kadın beyazları görebilene kadar büyüdü; yanmış teniyle keskin bir tezat oluşturunuyordu. Yanmış dudaklarından korku dolu bir feryat yükseldi. Kadının kendi tehditlerinden bazılarını kullanıp onu içeri tıkmalarına izin vermeyecekti. "Sen bir şeytansın!"

Dengeli duruşu Cerynise'i şaşırtmıştı. Tehlike karşısında bu kadar soğukkanlı kalabileceğini hiç hayal etmemişti.

Her zaman tehlikeli bir durumda paniğe kapılacağından ve kendisine ve herkese tamamen faydasız olacağından korkmuştu etrafında. Sessizce, becerisi için cennete teşekkür etti.

"Şimdi gerçekten, Alistair, bir çaydanlığın tencereyi lekelemeye ve ona siyah demeye ne hakkı var?" Adamın kararmış yüzüne bakarken söylediği sözün uyumsuz mizahı onu bir kıkırdamaya itti. Bir elini cebine sokarak tabancanın kabzasını tuttu ve rahatça omuz silkti. "I

"Acı çektiğin ortadayken şaka yapmamalıyım, değil mi Alistair?" Başını üzüntüyle salladı ve sonra

durakladı, konuyu değiştirdi. "Eee! şimdi Rudd'un tavsiyesine uyup m¼cadeleyi bırakmak ister misin?"

"Seni s¼rt¼k! " diye bağırdı zayıf adam. "Bana daha ¼nce yapmadığın ne yapabilirsin ki?"

"Acına son verelim," diye teklif etti.

Paltosunun sol tarafından bir tabanca ¼ıkararak, zafer kazanmış bir edayla orantısız bir şekilde sırtttı. "Benim sıram, kaltak!"

Cernyse silahına doğru bir bakış fırlatırken ela g¼zleri fenerin ışığını yansıtıyordu. "Beni ¼ld¼rmeden ¼nce, Alistair, bana bir şey s¼ylemenin sakıncası var mı? Bunu neden yaptın? Neden İngiltere'den buraya kadar gelip hayatımı mahvettin? Benden bu kadar ¼ok mu nefret ediyorsun?"

"Neden?" Adam onun anlayışsızlığıyla alay etti. "Para i¼in tabii ki. Başka ne i¼in?"

"Para mı?" Cernyse'in kaşları şaşkınlıkla kalktı. "Ama Lydia sana her şeyini bıraktı. Yeterli değil miydi?"

Kahkahası kısa s¼reli ve ¼rperticiydi. Ama yine de ona her zaman insandan ¼ok şeytan gibi g¼r¼nm¼řtü.

"Seni aptal, anlamsız budala!" diye boğuldu ve sonra onu saran acıyla ¼rperdi. "Lydia bana hi¼bir şey bırakmadı! Sen onunla yaşamaya başladıktan sonra senden başka kimseyle g¼r¼řemedi. Onun sevgisini bana karşı ¼evirdin. Yeni bir vasiyet yazdı, her şeyi sana bıraktı. Bana bir kuruş bile farthing."

Verdiği cevap Cernyse'in anlayabileceğinden ¼ok daha fazlaydı. "Ama vasiyeti g¼rd¼m," diye mantık y¼r¼tt¼. "Sen bana g¼sterdin. Seni onun tek varisi olarak ilan ediyordu."

"Bu eski vasiyetti, Rudd'un siz Lydia'nın vasisi olmadan çok önce hazırladığı bir vasiyet. O gitti

Arkamızdan iş çevirdi ve sinsice yeni bir tane yaptı. Ama ben bunun farkında değildim ve çaresiz kaldım. Alacaklılarım gece gündüz başımın etini yiyor, beni hapse atmakla tehdit ediyorlardı.

Lydia'nın bana bir iyilik yapıp öleceğini umarak onları mümkün olduğunca uzak tuttum, ama bu gerginlik çok fazlaydı ve ben yaşamak istedim." Bir omzunu güçlükle silkti. "Dünyadaki son gecesi... Onu ziyaret ettim ve o pisl ge baldıran otu koydum- Akşamları hep yudumladığı tonik tadında."

Cernise'in nefesi kesildi. "Yani sen... o... yapmadı mı?"

"Hayır, doğal nedenlerle ölmedi," diye tamamladı Alistair tek taraflı bir alaycılıkla. "

Bana verdiği her kuruş için tartışmaktan ve yalvarmaktan bıkmıştım, bu yüzden meseleyi kendi ellerime aldım ve "Yaşlı cadalozun acısına son verdim. Ne yaptığımı bildiğinden bile şüpheliyim. O aptal doktorunun bilmediğı kesin."

"Ah, Alistair, bunu nasıl yaparsın?" Cernise inledi.

"Aslında her şey çok kolaydı," diye yanıtladı kendini beğenmiş bir şekilde. "Tek yapmam gereken Lydia öldüğünde ne kadar zengin olacağımı düşünmektir. O zaman her şeyin harika olacağını düşünmüştüm, ta ki yaşlı cadının ne yaptığını öğrenene kadar."

Cernise'in aklı karıştı. Onu Lydia'nın evinden çıkarmak için bu kadar acele etmesine şaşmamalıydı... en azından yeni bir vasiyet olduğunu fark etti. "Bu yüzden beni Audacious'tan almaya geldin." Daha yeni başlıyordu

onu almaya çalışmasının arkasındaki mantığı anlamak

Tutsak. "O zamana kadar gerçeği öğrenmiştiniz ve uygun olur olmaz beni öldürmeyi planlıyordunuz."

Alistair başını sallamaya çalıştı ama bu hareketin verdiği ıstırap kontrolsüzce titremesine neden oldu. Devam edebilmesi için bir an daha geçti. "Seni öldürmek istedim. Bu sen kaptanla evlenmeden önce güzel ve düzenli olurdu. Yasal bir varisin olmasaydı, Lydia'nın tüm serveti bana kalacaktı.

" Acı içinde hırıldadı. "Kocanız o evlilik kâğıtlarını önümde salladığında, her şeyin kaybolduğunu düşündüm. Ama pes etmedim, ben pes etmedim. Peşinden geldim. Seni İngiltere'ye geri götürmek, Lydia'nın evine yerleştirmek ve yasal vasiliğini üstlendikten sonra güçlü iksirlerle seni güçsüz ve iletişim kuramaz hale getirmek niyetindeydik. Tabii ki, seni bir vasiyetname imzalamaya zorlayacaktık. Ölümün. Bir süreliğine ziyaretçi kabul etmene izin verirdik, Lydia'nın seni tanıyan arkadaşlarından bazıları.... Hatta sana bakması için bir hemşire bile atardık, böylece kimse seni yavaş etki eden zehirle beslediğimizden şüphelenirdi. O zaman seni gömerdik."

"Kocamın peşimden geleceğini düşünmüyor musunuz?" "Oh, biz onun ölümü için para ödemeye hazırđık. kanlı piçten önce bir kaza gibi görünmesini sağladı İngiliz topraklarına ayak bastı. İnsanlar onun ölümüne çok fazla üzölmezdi."

Cerynise yüksek sesle, "Her şeyi sen planladın," diye düşündü. "Yine de, Lydia'nın ölümü dışında, bunların hiçbir i gerçekteşmeyecek.

şimdi geç."

Alistair bu sonuca kendisi de varmıştı ama şu anda onun üzerinde sahip olduğu güce bakıp sırtmaktan da geri durmuyordu. "En azından ölmüş olacaksın."

"Rudd Lydia'yı ldrmene yardım etti mi?" diye sordu, avukata gvenmemesinin geçerli bir nedeni olabileceğini fark etmişti.

"Bu konuda hiçbir şey bilmiyordu. Aslında, o sadece bir başkasını öldürdükten sonra suç ortağı oldu. Henüz Lydia'yı zehirlediğimin farkında değil ama bunu yapmaktan başka çaresi yoktu.

Ona mirasın üçte birini teklif ettiğimde bana yardım etti. Anlayacağınız, onun da benim kadar paraya ihtiyaı vardı. O da konyağına ve diğer paralı şeylere oldukça düşkündür. Ya da belki bir zamanlar yleydi. Gerçekten onu öldürdüğünü m düşünüyorsun?"

"Eğer kastettiğiniz buysa, size yardım etmeyecek." Cernyse merakla başını eğdi. "Wilson'ı beni öldürmeye çalıştığı için bıakladığını söylediğini duydum. Sebep gerçekten bu muydu?"

"Rudd bir zorunluluk olduğunu söyledi," diye itiraf etti Alistair. "Katran, kocandan intikam almak için seni öldürmek üzere para alıyordu."

"Kendisine deme yapıldığını söylüyorsunuz, ancak Wilson herhangi bir teşvik olmaksızın kendi başına misilleme yapmak için yeterli nedeni olduğunu düşünmüş olabilir."

Alistair çektiği acıyla tekrar yüzünü buruşturdu ve kendini toparlayamadan hafifçe sendeledi. "Bir adamın intikam için adam öldürmesi duyulmamış bir şey değil ama bu olayda sadece bir suç ortağı değil, böyle bir işe hevesli olduğunu garanti edecek kadar parası olan başka biri daha vardı."

"İsimlerini biliyor musun?"

"Wilson'a bir süre ortalıkta görünmemesini tavsiye ettiğini duyduğum adam Frank Lester'dı. Görünüşe göre ikisi de bir gece seni öldürmek için buraya gelmişler. Frank seni kocanın merdivenlerinden aşağı atmakla övünüyordu."

"Ama neden sizin duyabileceğiniz bir yerde konuşacak kadar dikkatsiz davrandılar?"

Alistair yüzünü buruşturdu ve o anda içmek için koca bir fıçı konyağı olmasını diledi. Muhtemelen rahatsızlığını hafifletecek tek şey bu olurdu. "Onların hemen yanındaki handa bir odamız vardı, en iyi ihtimalle eski püskü bir odaydı, ama tek karşılayabileceğimiz bir tane. Odamızdaki bacanın deliğinden gelen sesleri duyduk ve dinlemek için durduk. İşte buradaydım, Charleston'a yeni gelmiştim ve duyduğum ilk kişi o ikisinin tartıştığı kişi sendin. Bir an için hayal gücümün kontrolden çıktığını düşündüm."

"Onu arayan çok fazla insan olduğu için Wilson'ın yabancılara karşı temkinli davrandığını duymuştum."

"Onu bıçaklayacak kadar yaklaşmayı nasıl başardın?"

Kabarmış dudakları hafifçe kıpırdadı, alaycı bir ifade oluşturmaya çalışıyordu. "Bizi İngiltere'den gelen bir gemiden inerken görmüştü ve ona bir han sorduğumuzda bize nerede kaldığını söyledi. Elbette başkalarının yüzünü görmesinden çekiniyordu, bu yüzden çoğu zaman gölgelerde kalıyor ya da odasında saklanıyordu. Frank Lester ile konuşmasına kulak misafiri olduktan sonra, daha fazla yol tarifine ihtiyacımız olduğu bahanesiyle rıhtımda ona yaklaştık. O zamana kadar, İngiliz olduğumuzu ve yerel halkla hiçbir ilişkimiz olmadığını bildiği için bizimle konuşmayı düşünmedi."

"Beni başka bir sinsi yöntemle mi öldürmeyi planlıyorsun yoksa bununla mı öldürmeyi düşünüyorsun?"

Cernise elindeki tabancayı gstererek sordu.

"Sanırım artık seni nasıl öldürdüğümün bir önemi yok.
Şu anki durumumu göz önünde bulundurursak ve Rudd
olmadan

seni İngiltere'ye geri götürmek oldukça zor görünüyor. Tek
umudum, seni burada öldürdükten sonra, mirasın bir kısmını
senden önce alabilmek.
kocasını ben araştırması için İngiltere'ye müfettişler
gönderdi."

Alistair yüzünü buruşturdu ve silahını kaldırarak kadının
kalbine doğrulttu. "Seni tanımanın bir zevk olduğunu
söyleyemem."

Cernise bir süre önce güvenlik için cebindeki tabancanın
horozunu çoktan indirmişti ama ne yapacağını
kestiremiyordu.
önce eteğinden çıkarmak için yeterli zamana sahipti.
ateş etti. Parmağı tetikte sıkıştı ama hemen ardından ön
kapı ardına kadar açıldı ve Beau içeri daldı,
yağmur kıyafetleri içinde. Alistair etrafına keskin bakışlarla
baktı.
şaşırdı ve hemen kendi silahını çevirip namlusunu diğer
adamin göğsüne doğrulttu.

"Hayır!" Cernise çığlık atarak hızlı bir tepki ile ateşleme
mekanizmasını geri çekti. Tabancanın geri tepmesi onu
geriye doğru savurdu ama hızlı ve puslu bir bakışta, kurşun
Alistair'in göğsünün derinliklerine saplanırken kanın dışarı
doğru fırladığını gördü. Adam öne doğru sarsılır gibi oldu ve
yüzünde alaycı bir gülümseme belirdi.
Beau'ya bakarken kavrulmuş dudaklarını büktü; adam silahı
göğsüne doğrulttuğunda, her şeye şaşıran Beau sadece
ölümün yüzüne bakabildi.

Cernise tekrar çığlık attı, kalbi neredeyse duracaktı. Çekiç
düşerken kısa süreli, dehşet verici bir gerilim yaşadı. Sağır
edici bir ses patlaması

Üçü de bunu bekliyordu, ama sadece metalin donuk, gıcırtılı bir tıkırtısı vardı.

Alistair şaşkınlık içinde tabancaya baktı. Silah elinden düşerken, "Bilmeliydim," diye mırıldandı. gevşeyen parmaklar. "İslandı, ıslandı." Dizlerinin üzerine çöktü ve hızla kızaran göğsüne baktı. Sonra da başını Cernise'e doğru eğdi ve asi dudakları garip bir şekilde kıvrıldı. "

Rudd'un tavsiyesine uyup beni öldürmeden önce gitmeliydin.... Sen her zaman benden çok daha şanslıydın...." Öne doğru çöktü yere yığıldı ve boğuk bir soluktan sonra son nefesini verdi.

Cernise onun hareketsiz bedenine doğru sıçradı ve kocasının sırlıklam giysilerine rağmen kendini onun kollarına attı; kocası onu sıkıca kendine sararken rahatlayarak hıçkırığa hıçkırığa ağladı. "Oh, Beau! Seni öldürecek sandım! Silahının ateş almayacağını bilmiyordum!"

"Rahat olun, hanımefendi," diyerek kocasını nazikçe yatıştırdı. "Niyeti beni öldürmekti ve bunu hayatıyla ödedi."

"Wilson ve Lydia'yı öldürdü... ve diğerlerini," diye hıçkırıklara boğuldu. "Bana öyle söyledi."

Beau geri çekildi ve onun yüzünü inceledi. Elbisesinin yağmurluk yüzünden sırlıklam olduğunu fark edince omuz silkmeye başladı. "Wilson'ı katranın konuşmasından korktuğu için mi öldürdü?"

Cernise başını salladı ve elinin tersiyle gözyaşlarını silmeye çalıştı. "Hayır, hiç de değil. Ne kadar zorlama görünse de, Alistair onu öldürdü çünkü Wilson beni öldürmeye çalışıyordu. Wilson'ın bir de suç ortağı vardı... Suzanne'ın nişan partisinin olduğu gece Germaine'e bahsettiğin adam.

...Frank Lester. O ve Wilson, sizden intikam almak isteyen biri için beni öldürmek üzere para alıyorlardı."

"Germaine," diye mırıldandı Beau ani bir kesinlikle. "O gece verandada bizi tehdit etti. O zaman bunu pek ciddiye almamıştım ama onu hafife almış olabilirim."

Cernise Alistair'e baktı ve titreyerek şöyle dedi yüzünü çevirdi. "Onun hakkında ne yapacaksın?"

Beau hiç duraksamadan, "Onu şerife bırakın," diye cevap verdi, yağmurluğunu ölü adamın üzerine sererek. "O kaltağın yüzünü bir daha görmek istemiyorum."

Ön kapıyı kapatmak için geri döndü ve Cernise'in elini tutarak cesedin etrafından dolanırken onu da yanına çekti ve orta salona doğru ilerledi. Masanın üzerinde yanan bir kasırga lambası dışında ev karanlıktı. Etrafına bakındı ve yetersiz ışığın ötesindeki gölgelere baktı, hizmetkârlardan herhangi birine dair bir iz göremedi. "Ama adamlara ne oldu? Alistair onları da mı öldürdü?"

"Hayır, çok şükür," diye cevap verdi Cernise. "Moon ve Thomas şu anda araba evinde kilitli, Jasper ve Cooper da kilerdeler...."

"Kilerde mi?" Beau lambayı eline alarak şaşkınlıkla sordu. "Onları oraya Alistair mi koydu?"

"Evet, Rudd ona yardım etti ama son baktığımda Jasper ve Cooper'ın ikisi de baygındı."

Merdivenlere ve mermer zemine dağılmış vazo ve çiçek kalıntılarının yanına geldiklerinde Beau durakladı ve ışığı daha yükseğe kaldırdı. "Ama burada ne oldu?"

Cernise sebep olduğu karmaşıya şöyle bir baktı. "Alistair'in sinsi planlarını engellemek için bir şeyler yapmalıydım."

Beau onun cevabını beklerken başını eğdi. "Tam olarak ne yaptın?"

İnce omuzlarını kaldırdı, kabin ne kadar pahalıya mal olduğunu ancak şimdi fark etmişti. Belki de onu da çamaşır dolabına koymalıydı. "Vazoyu yukarıdan Alistair'in üzerine düşürdüm. Kulağını kesti."

Beau alaycı bir şekilde kıkırdadı. "Kulağını mı kestin?"

"Alistair bu konuda oldukça tedirgindi. Benimkini testereyle kesmekle tehdit etti."

"Şey, içeri girdiğimde görünüşüne bakılırsa, çoktan cehenneme girdiğini ve bir şekilde geri dönmeyi başardığını düşünmüştüm," dedi kocası, sırtışını bastıramayarak. "Ona başka ne yaptın?"

Onu açık ateşte kızartmak mı?"

"Korkarım taşıdığı lambaya bir kitap ayracı fırlattım. Kırıldı ve yağ üzerine döküldü ve alev aldı. Alevleri söndürmek için dışarı koştu ama tamamen geri döndüğünde de aynıydı.

Rudd da öyle."

Beau şaşkınlık içinde karısına bakakaldı. Karısının böyle taktikler uygulayabileceğini hiç düşünmemiştir ama suçluların kötülük yapmasını engelleyecek cesaret ve metanete sahip olduğu ve şimdi güvende olduğu için son derece rahatlamıştı. "Rudd nerede?"

"O mutfakta." Cernise endişeyle dudağını ısırdı, yapmak zorunda kaldığı şey için üzülyordu. "Umarım onu öldürmemişimdir ama ben Alistair'le ilgilenirken onun baygın kalmasını sağlamam gerekiyordu."

Beau'nun şaşkınlığı hızla ilerliyordu. "Rudd'a ne yaptın?"

"Ona demir çubukla vurdum."

"Aman Tanrım, madam! O adamların hakkını tek başınıza verdiğiniz mi söylemek istiyorsunuz?"

Cernise ezik bir kabullenme jestiyle omuzlarını silktili. "Bir şeyler yapmam gerekiyordu Beau. Erken dönersen seni öldürmek için plan yaptıklarını duydum. Onlar beni İngiltere'ye geri götürecekler ve sonunda beni öldüreceklerdi, böylece Alistair miras...."

"Ama ben zaten her şeyin ona miras kaldığını sanıyordum... yoksa son ziyaretinde size söyledikleri doğru muydu?"

"Başından beri yalan söylüyordu, en azından Lydia'nın vasiyetini değıştirdiğini ve her şeyi bana bıraktığını öğrendiği günden beri." Merdivenleri geçerlerken Cernise başını kocasının omzuna yasladı. "Beni Lydia'nın evinden kovduktan sonra bu onun için büyük bir şok olmuş olmalı."

"Demek bu yüzden seni vesayeti altına almak için bu kadar hevesliydi."

"Lydia'nın yaşayan tek akrabası olarak onun servetini talep edebilmek için İngiltere'de şahitler önünde ölmemi istedi."

Beau, gölgelerin arasında gezinen bir hayalete çok benzeyen bir şey gördüğünde durakladı

sarmal merdiven. Dikkatle o Şeye baktı ve ne olduğunu anlamaya çalıştı. "Tanrı aşkına bu da ne?"

Cerynise elini ona doğru sallayarak, "Bu benim dost canlısı hayalet," diye duyurdu. "Bana yardım etti. Rudd."

Kocası ona baktı, onun yaratıcılığı karşısında gerçekten şaşkına dönmüştü. "Ama nedir bu?"

"İçinde bir torba un olan büyük bir çaydanlık ve her Şeyi örten bir çarşaf," diye açıkladı, eseriyle gurur duyuyordu. "Sanırım Alistair ve Rudd bir an için bunun gerçek olduğunu düşündüler. Sanki cehennemın ölüm perileri peşlerinden geliyormuş gibi çığlık attılar."

Beau kıkırdadı. "Ah, benim sevgili, sevgili karım. Her Şeyi kaçırdığımı düşünmek!"

"Biz Harthaven'a giderken Alistair'i evde mi bırakacağız?" diye endişeyle sordu ve asıl endişesine geri döndü.

"Aslına bakarsanız, artık gitmek zorunda kalacağımızı sanmıyorum," diye yanıtladı Beau. "Fırtına rotasını değiştirdi ve denize doğru esiyor. EĞer geri dönmezse, burada yeterince güvende olacağız."

Cerynise rahatlayarak derin bir iç çekti. "Bu gece yaşadıklarımın sonra bu uzun yolculuğu iple ekmiyordum. EĞer emziren bir anne olmasaydım, kendimi sakinleştirmek için senin Şu konyağından biraz içerdim." Kadın şaşkınlık içinde ellerini uzatarak adamın eve gelmesiyle ne kadar titrediğini gösterdi.

"Tüm bunlar olurken oğlumuzla ne yaptınız?" Beau sorguladı.

"Onu üst kattaki çamaşır dolabına kilitledim." Kocasının dudaklarına bir öpücük kondurmak için parmak uçlarında yükseldi ve sonra uzaklaştı. "Gidip onu getireyim."

"Sizin için bir lamba yakana kadar bekleseniz iyi olur. Evin geri kalanı bir yarasa cenneti kadar karanlık. Düşündüm ki Eve geldiğimde her şey çok karanlık olduğı için çoktan gitmiştin."

"Fenerleri söndürdüm, böylece o iki haydutun nerede olduğunu bilecektim. Işık olmadan evin içinde dolaşamazlardı, bu yüzden nerede olduklarını takip etmek benim için kolay oldu."

Beau bir kandil yaktı ve ona uzattı. "Becerikliliğimize gerçekten hayran kaldım, madam. Ayrıca ailenizi bu kadar iyi savunduğunuz için sizinle gurur duyuyorum."

"Alistair ve Rudd beni buna zorladı.

" Cerynise bir kez daha iç çekerek onun teklifini kabul etti. "Daha azını yapamazdım."

"Madam, bana anlattıklarınızdan sadece mükemmel olduğunuzu hayal edebiliyorum. Her şeyi kaçırdığım için üzgünüm."

"Eğer burada olsaydın, o ikisinin icabına kısa sürede bakardın." Kesin bir sonuca vardığında başını salladı. "Sanırım bir dahaki sefere fırtınadan önce gemini emniyete alman gerektiğinde ya seninle geleceğim ya da kötü hava koşullarından ilk bahsedildiğinde oğlunu Harthaven'a götüreceğim. Bunu yapabileceğimi sanmıyorum. yaşadığım gibi bir geceye daha katlanmak zorundayım."

Beau onun başının tepesine şefkatli bir öpücük kondurdu. "Eğer seni rahatlatacaksa, evcil hayvanım, sana yakın olmaya çalışacağım. fırtınalar yaklaştığında yanınızda. Bunu ister misin?"

"Ah, evet!" Cernise onun yüzüne bakarken gülümsedi. "O zaman senin de güvende olduğundan emin olabilirim. Ailemin bir fırtına sırasında öldürülmüş olması beni senin için endişelendiriyor. Kötü havalarda gittiğinizde güvenlik."

Beau genç karısına, "Kendinizi üzme, madam," diye ısrar etti. "Ben de eve, yanınıza gelmek için sabırsızlanıyorum."

Cernise uzun bir rahatlama iç çekişi yaptı. "Bunu biliyorum ama seni benim ve Marcus için güvende tutması için dua etmeye ve göklere güvenmeye devam edeceğim."

Beau sırttı ve elini merdivenlere doğru uzattı. "Gidip oğlumuzu getirin, madam. Onu bütün gün görmedim ve ona biraz baba şefkati göstermek istiyorum."

"Evet, efendim." Başını hevesli bir şekilde salladı ve Merdivenlere doğru giderken kırık camların arasından aceleyle bir yol açtı.

Cernise üst kattaki çamaşır dolabının kapısını açtığı anda oğlunun uykudan yeni uyanmaya başladığını gördü. Onu kendine yaklaştırarak yanağına sevgi dolu sözler mırıldandı. "Baban aşağıda oğlum ve seni görmek istiyor."

Marcus onun taşıdığı ışığa gözlerini kırıştırdı, sanki böyle bir parlaklıkla rahatsız edilmekten hoşlandığından hiç emin değildi. Yine de annesinin kolunun kıvrımında gerinerek esnedi ve annesinden bir gülümseme aldı.

O içeri girdiğinde mutfak ısıltılıydı. Jasper ve Cooper masada oturuyorlardı, halsiz bir şekilde Başlarına sargı bezi sarmakta olan işverenlerine teslim oldular. Ay Bağlanıp arabada bırakılan Thomas'a ise başka bir zarar gelmemişti. Rudd'a gelince, o hala

ancak durumu ya da gerçekten hayata dönüp dönemeyeceği konusunda bir tespit yapılamamıştır.

Moon ve hizmetçiler mutfak masasının etrafında oturdular, Beau onlara karısının ne yaptığını anlatırken dikkatle dinliyorlardı.

Adamların hepsi Cerynise'in iki adamla yüzleşmek için gösterdiği ustalık ve cesaret karşısında hayrete düşmüştü.

kötü adamları tek başına. Alistair'i vurduktan sonra Beau'yu öldürmeye çalışmış olması, kocasını ne kadar çok sevdiği düşünüldüğünde, onların zihninde anlaşılabilir bir durumdu.

"Çok travmatik bir gün oldu," dedi Cerynise, aklını başka konulara vererek. "Ve ben açım.

Philippe'in Harthaven'a gitmeden önce bizim için paketlediği yiyecekler nerede?"

Beau başını uzaktaki çalışma masasının üzerine bırakılmış bir çift sepete doğru eğdi. "Sanırım hepimiz Yiyecek bir şeyler, aşkım." Aynı fikirde olup olmadıklarını görmek için adamlara baktı. "Bu doğru mu?"

Moon neşeyle, "Buna emin olabilirsiniz, Kaptan," diye karşılık verdi. "Karnım bel kemiğimi kemiriyor, eğer sakıncası yoksa, beni sakinleştirmek için kendi romumdan bir tutam alacağım.

eller." Katran, topuzlu uzuvlarını uzattı ve onların yararına titremelerini abarttı. "Rudd denen adamın yüzüme tabanca dayamasını tam olarak atlatamadım. O benden daha çok titriyordu."

Beau kıkırdayarak, "Tabancayı bana doğrulttuğunda bu konuda biraz zorlandığınızı fark ettim," diye karşılık verdi.

"Tetiği çekmesinden çok kazara patlamasından korktum. Ve elbette Moon, ne istersen iç. Eminim biraz güçlü içki kullanabilirsin.

Yaşadıklarınızdan sonra içki. Aslında, beyler, çay ve kahve dışında bir şeyle kendinizi şımartmaktan çekinmeyin. İçki dolabım salonda açık. kendiniz."

"Keşke beni rahatlatacak bir şeyim olsaydı," diye iç geçirdi Cernise.

Kocası sargıyı bağlarken ev sahibinin başının üzerinden ona gülümsedi. "Bu yaptığınız öneri sabah böyle bir amaca hizmet edebilir, madam. Belki de daha sonra denemeniz gerekecek."

Cernise'in gözleri ona bakarken parlıyor ve kabul ettiğini kolayca belli eden bir söz veriyordu. "İ kesinlikle olacak, ama şimdilik açlıktan ölüyorum."

Beau oğullarını ondan alarak Cernise'in bavulunu açmasına izin verdi.

Yemekler. Kısa süre sonra hepsi için nefis bir akşam yemeği hazırlandı ve kocası oturmak için bir sandalye çekerken yanında, cebindeki büyük deliği karıştırmak için oğlunun üzerine eğildi.

"Alistair'i vururken elbiseni mahvettin."

Cernise elini cebine attı ve hayıflanarak Üç parmağını delikten içeri sokarken kiri inceledi. "Bu kadar hasara yol açacağını gerçekten beklemiyordum."

Moon ani bir eğlenceyle kıkırdadı, onu kaçırmaya çalışan adamlara hiç acımıyordu. "Zavallı Alistair Winthrop'a ne yaptığını bir düşünsene."

Cernise aşağı indiğinde fuayede Alistair'in cesedini görmediğini fark etti. "Onu nereye koydun, Her neyse?"

Beau, "Moon ve Thomas leşini araba evine taşıdılar," diye cevap verdi. "Onu koridorda tutmanın bir anlamı yoktu, orada ayağımız takılabilirdi. Son fırtına da sabaha kadar dinmiş olur.

Eğer öyleyse, hava aydınlanır aydınlanmaz Şerif Gates getirilebilir. Frank Lester ve diğer şüphelerim hakkında bilgi almak isteyecektir."

Eğer Germaine gerçekten öldürmeye teşebbüs etmişse, Cernise'in adaletin yerini bulacağından hiç şüphesi yoktu. Jürinin vereceği kararı düşünmeye başladığında ve Charleston'da daha önce bir kadının asılıp asılmadığını merak ettiğinde içinde bir ürperti belirdi. İster erkek ister kadın olsun, üzerinde durması gereken korkunç bir düşünce silsilesiydi bu. "Hadi biraz da şu anda başka bir şey."

Beau onun isteklerini hemen kabul etti. "Bay Oaks bu öğleden sonra Bridget ile düğün tarihlerini nihayet belirlediklerini söyledi. Karayipler'den döndükten sonraki ikinci hafta olacakmış."

"Ah, bu harika," diye cevap verdi Cernise, ama Bridget'i kaybedeceğini anlayınca birden suratı asıldı. "Ama onu çok özleyeceğim."

"Gerek yok, madam," diye kocası onu rahatlattı. "Bridget hizmetçiniz olarak kalacak ve bu sıfatla Bay Oaks'un çok hoşuna gidecek şekilde, bir sonraki yolculukta bizimle seyahat edecek. Tabii ki, o sadece Çünkü ailem de bizimle gelmekten bahsediyor."

"Biliyor musunuz Kaptan," diye araya girdi Moon kıkırdayarak, "belki de düzenli olarak yolcu almayı düşünmelisiniz. Audacious'tan daha iyi bir gemi yok. "

Beau sırtıttı ve başını salladı. "Carolinas'a geri getirdiğim tüm o kargoyu aramaktan oldukça keyif alıyorum ve yolcuların bu kadar ücret ödemeye istekli olacaklarını sanmıyorum. Şu anda elde ettiğim kâra eşit olurdu."

"Peki, eğer bunu düşünmüyorsanız, belki size başka bir öneri sunabilirim. Billy Todd'un son zamanlarda denizcilik kariyerine yöneldiğini duydum. Eğer bu doğruysa, o süslü geminizde ihtiyaçlarınızı karşılamak için benim gibi bir kamarota ihtiyacınız olacak."

"Bu da bir olasılık olabilir," diye kabul etti Beau ve sonra kıkırdadı. "Ama Mösyö Philippe'in yemeklerine katlanmak zorunda kalacağınızı biliyorsunuz."

Moon yüzünü hoşnutsuz bir ifadeyle buruşturdu. "İkimiz arasında seçim yapmak istemezsin, değil mi Kaptan?"

Beau, kendisine sunulan seçenekten çok rahatsız olmuş gibi başını salladı. "Eğer yaparsam, Moon, korkarım Philippe'in gitmesine izin vermeyeceğim. Son birkaç yıldır onun yemeklerini çok sever oldum."

Moon kaptanın kararı karşısında yüzünü buruşturdu ve istiridye kroketlerin tadına bir kez daha baktı. Zahmetli bir iç çekişten önce uzun bir süre düşüncelere dalarak yemeği sakız gibi çiğnedi. "Sanırım mecbur kalırsam bu şeylere alışabilirim."

Beau açık yüreklilikle, "Korkarım ki, benim yönetimimde yelken açmak istiyorsan buna mecbur kalacaksın," dedi.

Moon gözlerini kısarak ona doğru baktı ve "Sıkı pazarlık yapıyorsun Kaptan," diye çıkıştı.

Beau kıkırdadı. "Evet, öyle."

* * *

Sabah olduğunda fırtınanın en kötüsü geçmişti. Dokuzuncu saatte yetkililer Birmingham'ların evine gitmişlerdi bile. Ayrılırken Alistair'in cesedini ve yaralı Rudd'ı da yanlarında götürdüler. Avukatın kafatası kırılmıştı, daha sonra tespit edildi, ama muhtemelen iyileşecekti. Eğer iyileşirse, muhtemelen geri kalan günlerini hapisshanede geçirecekti. Elbette asılma ihtimali de vardı ama buna jüri karar verecekti. Yaralı hizmetkârlar çok daha şanslıydı, çünkü Jasper ve Cooper çoktan iyileşmiş ve eski hallerine dönmeye karar vermişlerdi. evi eski ihtişamına kavuşturdu. Ertesi gün öğleden sonra şerif eve gelerek Beau'ya Frank Lester'ın Cernyse'in hayatına kasteden Wilson'a yardım ettiğini itiraf ettiğini ve Germaine Hollingsworth'un onu bu işe ikna ettiğini söyledi. onu rahatsız etmişti. Kadın tutuklandığında, köşeye sıkışmış bir cadaloz gibi inkar çığlıkları atmıştı. Babası, kıymetlisine böyle bir iftira atılmasına çok öfkelenmişti.

ve şerifi görevden attırmakla tehdit etmişti. Ancak Şerif Gates geri adım atmamış ve Germaine'i gözaltına almıştı.

Beau şerifin gidişine tanık olduktan sonra, "Ne kadar rahatladım," diye iç geçirdi. "Artık senin güvenliğin için endişelenmeyi bırakabilirim."

Cernyse kollarını onun zayıf beline doladı ve yanağını geniş göğsüne yasladı. "Şimdi kazandım

Kendi evimde bir mahkum gibi hissetmek zorunda değilim."

Beau onun yüzünü incelemek için arkasına yaslandı. "Yeni özgürlüğünü kutlamak için evimizin dışında ne yapmak istersin?

Madam? Tiyatroya gidelim mi? Bir yerde yemek mi yiyelim? Belki de modacıya bir ziyaret ruh halinize uygun olur. Ya da bir at arabası gezintisi yeterli olur mu?"

Cerynise başını düşünceli bir açıyla eğdi. "Philippe şehirdeki herkesten çok daha iyi bir şef. Ben değilim özellikle Madam Feroux'ya gidip onun saçmalıklarını dinlemeye kararlıyız. Tiyatroda daha önce görmediğimiz bir gösteri yok. Ve şu anda bir fayton gezintisiyle ilgilenmiyorum."

"Söyleyin bana, hanımefendi, zevkiniz nedir?"

Parmak uçlarında yükselip adamın yanağına doğru fısıldarken dudaklarının kenarları baştan çıkarıcı bir şekilde yukarı doğru dönüyordu.

Çalışma odasında oynamak benim zevkime çok uygun, efendim. İlgilenir misiniz?"

Beau'nun gözleri geniş bir sırıtışın üzerinde parlıyordu. "Kesinlikle, madam. Bu tam da benim umduğum şeydi.

"derdim."

Kibar bir sırıtışla kolunu uzattı ve ona ön odaya kadar eşlik ederek kapıyı sıkıca kilitledi arkalarında.

Sonsöz

CHARLESTON pırıl pırıl bir sonbahar gününün ihtişamı içindeydi. Ağaçlardaki yapraklar dönüyordu ve havada değişen mevsimin kokusu vardı.

kesinlikle sarhoş ediciydi. Beau Birmingham'ın evinin etrafındaki bahçede sonbahar çiçekleri açmıştı ve sokağın aşağısındaki padoklarından atların uzaktan gelen kışnemeleri duyulabiliyordu. Kocasıyla birlikte arka bahçedeki çardakta oturan Cernise oğlunu kucağına aldı ve her şeyin son derece normal görüldüğü gerçeğini düşündü. İki hafta önceki fırtınanın yol açtığı hasardan eser yoktu.

Mutlu bir iç geçirdi ve yanındaki sandalyede oturan kocasının gülümsemesini kazandı. "Sesiniz memnun geliyor, madam."

"Ben memnunum. Harika bir şekilde."

Kâhya yaklaşırken Beau etrafına bakındı. "Ne oldu, Jasper?"

"İngiltere'den bir beyefendi burada, efendim, karınızla konuşmak istiyor... tek fark, ona kızlık soyadıyla hitap etmesi."

Cernise içeri girip ailesiyle birlikte tadını çıkardığı bu anın eğlencesini bozmak istemiyordu. "Neden adama burayı göstermiyorsun, Jasper," diye önerdi. "Eminim bu güzel havanın tadını çıkaracaktır."

Jasper gülümsedi ve başını eğdi. "Nasıl isterseniz, madam."

Ziyaretçiye hemen arka bahçedeki çardağa kadar eşlik edildi. Orta yaşlarda, düzgün vücutlu bir adamdı.

Kır saçları kesilmişti. Koyu renk pantolonu, süssüz yeleği ve ağırbaşlı frakı onu ciddi bir tip olarak tanıtıyordu. O Cernyse'e yönelttiği sorgulayıcı bakışlar kesinlikle çok niyetliydi. "Bayan Kendall? Bayan Cernyse Edlyn Kendall?"

"Aslında artık Cernyse Birmingham efendim," diye cevap verdi ve eliyle Beau'yu işaret etti. "Bu benim kocam, Yüzbaşı Birmingham. Ve siz de...?"

"Bay Thomas Ely, Bayan Kendall..." Aceleyle kendini düzeltti. "Yani, Bayan Birmingham." Gülümsedi. "Sizi uzun süre Bayan Kendall olarak düşündükten sonra evlilik adınıza alışmam biraz zaman alabilir. Sizi öğrendikten sonra bile İngiltere'de evlenmiş olsaydım, sizi hala Bayan Kendall olarak düşünmeye devam ederdim, bunun için özür dilerim, madam. Bundan böyle sizin gerçek isminizi kullanmaya gayret edeceğim. isim."

"Teşekkür ederim, Bay Ely."

Merakla ona baktı. "Adımın size bir şey ifade edip etmediğini sorabilir miyim, madam?"

Şaşkınlık içindeki Cernyse başını salladı. "Hayır, korkarım öyle değil."

Thomas Ely, sanki kadının cevabı bir süredir aklından geçen bir şeyi doğruluyormuş gibi başını salladı. "

Ölümünden önce Bayan Winthrop niyetleri hakkında hiçbir şey bilmediğinizi söylemişti. Sizden korkuyordu. ve o seni çok seviyordu. sizi endişelendirecek pek bir şey yok."

"Niyetleri mi?"

"Elbette hizmetçilere yapılacak birkaç vasiyet dışında, seni mirasının tek varisi yapmak için."

"Ama bunu nereden biliyorsunuz?" Cernise şaşkınlık içinde sordu.

"Bağışlayın beni, Bayan Birmingham. Bayan Winthrop'un avukatı olarak görev yaptığımı açıklamalıyım."

"Bay Rudd bir süre onun avukatlığını yaptı," diye araya girdi Beau. "Bundan haberiniz var mı?"

Bay Ely bu ismi duyunca kaşlarını çatı. "Oh, gerçekten, efendim.

Bayan Winthrop birkaç yıl önce onu kovdu.

ona güvenilmeyeceğine karar verdi. Onun yeğeni Bay Alistair Winthrop ile işbirliği içinde olduğuna inanıyordu." A Avukatın yüzünde anlık bir kaş çatma ifadesi belirdi, ama onu kovarak aceleyle açıkladı: "Bayan Winthrop Bu karara vardktan kısa bir süre sonra beni işe aldı. Avukatı olarak ilk görevlerimden biri yeni bir vasiyetname hazırlamak oldu."

Tekrar Cernise'e dönerek ekledi: "Kadın çok açık bir şekilde seni terk etme niyetindeydi. sahip olduğu her şey. Şu anki halinizle Bayan

Birmingham, çok varlıklı bir kadınsınız."

Cernise yüzünde hâlâ belli olan bir şaşkınlıkla ona baktı. "Beni nasıl bulduğunuzu sorabilir miyim?

Bunca zaman sonra, Bay Ely?"

Beau'nun daveti üzerine avukat, Bridget onlara çay servisi yapmak için dışarı çıktığında karşılarına oturdu.

Hizmetçi gittiğinde, adam dolup taşan kadehinden bir yudum aldı.

fincan ve tadı zevkle iç çekti. Alışkın olduğu iyi İngiliz çayına daha çok benziyordu. Böylece

Şimdiye kadar Carolinas'ta uygun bir karşılaştırma bulamamıştı. Tabii ki krema ve şekerin de yardımı oldu.

Avukat sonunda, "Korkarım sizi bulmakta gecikmemi biraz açıklamak gerekecek, madam," diye özür diledi. "Geç kalışım size çok garip geliyor olmalı, ama Maalesef aylar önce bir olay yaşadım. Neredeyse ölüyordum ve sonuç olarak oldukça hastaydım, öyle ki bir süre hafızamdan yoksun kaldım. Hafızam geri gelmeye başladığında bile, sakat kaldığım zamana en yakın olaylar... ah... oldukça bulanık kaldı. Sadece son aylarda yeterince hatırlayabildim işime ve seni aramaya devam edeceğim."

Thomas Ely içten bir pişmanlıkla içini çekti. "İyileştikten sonra, hâlâ İngiltere'de olduğunuzu ve adınızın Kendall olduğunu varsaydım. Bu bana bir şey kazandırmayınca, seni bulma umudumu yitirdim.

Ama kısa bir süre sonra evlenmiş olabileceğinizi fark ettim. Kilise kayıtlarını araştırmaya başladım ve sonunda Yüzbaşı Birmingham ile evliliğinize dair bir kayda rastladım. Oradan, sizi evlendiren papazla konuştum ve Carolinas'ta ikamet ediyor olabileceğinizi keşfettim."

Beau kibarca, "İsrarınızı takdir ediyorum," diye karşılık verdi. "Ama itiraf etmeliyim ki, bize kolayca bir mektup gönderebilecekken bu kadar yolu gelmenize oldukça şaşırdım."

"Ah, peki, buna gelince..." Adamın kaşları yine derin bir çatıklıkla çatıldı. "Size üzülererek bildirmek isterim ki, Mrs.

Birmingham tehlikede olabilir. Hafızamı kaybetmeme neden olan olay aslında hayatıma yönelik bir girişimdi. Hayatta kaldığım için son derece şanslıydım. Birinin beni görüp kurtarması olmasaydı

Thames Nehri'ne atıldıktan kısa bir süre sonra, bugün burada olmazdım.

Bu koşullar altında, sizi uyarmak için acele etmenin en iyisi olduğunu düşündüm."

"Endişenizi anlıyoruz," diye güvence verdi Beau. "Sizi öldürmeye çalışan adamın Alistair olduğunu tahmin ediyorum. Winthrop?"

Avukat şaşkınlığını gizleyemedi. "Neden, evet! Ama bu bilgiye nasıl ulaştığınızı sorabilir miyim?"

"

Beau avukata kısaca olanları anlattı ve hikayesinin sonunda ekledi, "Sürekli tehlike altında olmanın travmasını hiç yaşamamış biri için duygusuzca gelebilir ama Alistair Winthrop'un artık ölmüş olması ve karımla benim artık korku içinde yaşamak zorunda olmamamız beni son derece rahatlattı."

Thomas Ely'nin yüzüne de muazzam bir rahatlama ifadesi yerleşmişti. "Bu haberin zihnimden ne kadar endişe verici bir ağırlık kaldırdığını size anlatamam efendim. O adamın hâlâ Beni öldürmeye çalıştığından beri serbestçe dolaşması ve beni tekrar vurabilecek olması her adımımın peşini bırakmadı. Elbette hafızam yerine gelir gelmez yetkililere haber verdim ama o zamana kadar çoktan İngiltere'den kaybolmuştu ve yapabilecekleri çok az şey vardı."

Beau'nun yasal düzenlemeler hakkında bazı soruları vardı Cerynise'in mülkünü güvence altına alması gerektiğini söyledi ve ayrıntıları daha ayrıntılı görüşebilmeleri için Bay Ely'yi geceyi geçirmeye davet etti.

Avukat neşeyle kabul etti, aylar sonra ilk kez orada biri olup olmadığını görmek için omzunun üzerinden bakmak zorunda olmadığını hissetti.

Çok sonraları, çift nihayet geceyi geçirmek için serbest kaldıklarında, Beau karısını yatağın yanından çekti ve onu kollarının arasına aldı. "Lydia'yla ne yapmak istediğini hiç düşündün mü?

mülk?"

Cernise hevesle başını göğsüne yasladı. "Aslında tam da bu konu üzerinde dikkatle düşünüyordum ve umarım onaylayacağınız bazı kesin sonuçlara vardım. Tablolarım satılmaya başladığından beri Büyük miktarlar ve ailenizi lüks bir tarzda geçindirecek kadar varlıklısınız... eğer bu bizim isteğimiz olsaydı... Lydia'nın mirasının büyük kısmını bencilce biriktirmeye gerek görmüyorum. Ne olmuş yani? Papaz Carmichael'ın himayesine aldığı çocuklara yardım etmek için büyük bir fon ayırmak ve belki de onlar için bolca yatağa sahip olabilecekleri bir yetimhane inşa ettirmek istiyorum. Sanırım Bay Ely gerekli fonların dağıtımını denetlemeye istekli olacaktır, değil mi?"

"Oh, gerçekten, madam. Lydia Winthrop için bu kadar zahmete girdiyse, sizin arzularınızı gerçekleştirmek için de aynı özveriye göstereceğinden hiç şüphem yok. Başka bir şey var mı?"

"Sanatçılar için hem kadınların hem de erkeklerin kabul edileceği bir okul açmayı düşünüyordum."

"Çıplak resim yapmak için mi?" diye alay etti kocası.

Cernise kıkırdadı ve şakacı bir şekilde onun göğsünü ısırdı. "Şimdi müstehcen düşüncelerinizin kontrolden çıkmasına izin vermeyin, efendim.

Sanatçıların nü dışında da resmedebilecekleri pek çok şey var."

Beau aziz gibi görünmeye çalıştı ama açık ara farkla başarısız oldu. Ona bakarak, "Beni çıplak resmetmek ister misin?" diye sordu.

Cernise topuklarının üzerinde geriye yaslandı ve yorganı indirerek adamın uzun kaslı vücudunu eleştirel bir gözle inceledi. Kesinlikle güzel bir denekti ama tepkisi tam da Cernise'in beklediği gibiydi. Kızgınmış gibi yaparak başını salladı. "Nasıl olur da Sana her baktığımda kendini böyle sergilerken aklımı seni çıplak resmetmekte tutabilir miydim?"

"Kendimi göstermek mi?" Beau erkekçe bir öfke taklidi yaptı ve sonra tehdit etti, "Kendimi göstereceğim, madam. Sadece beni izleyin."

Cernise, bastırılmaz olduğunu kanıtlayan sırtışını dizginlemeye çalışarak erkeksi güzelliğine yakından baktı. "İzliyorum efendim. Bana ne göstermek istiyorsunuz?"

"Bu," diye mırıldandı boğuk bir sesle, onu yanına çekti ve amansız bir tutkuyla öptü.

Beau sonunda başını kaldırdığında, karısı nefes nefese yalvardı, "Oh, durma. Tekrar yap... tekrar ve tekrar ve tekrar...."

Yazar Hakkında

KATHLEEN E. WOODIWISS ilk tarihi kitabı yazdı 1972'de yazdığı aşk romanı Alev ve Çiçek bir tür yarattı ve M s. Woodiwiss'i 36 milyon kitabı basılan dünyanın en popüler yazarlarından biri haline getirdi. M s. Woodiwiss'i kutlamak için

Woodiwiss'in yeni romanı The Reluctant Suitor (2003), PerfectBound, M. Woodiwiss'in Birmingham Ailesi Destanı'nın tamamı da dahil olmak üzere klasik arka listesini yayınlıyor: The Flame

ve Çiçek; Ele Geçmez Alev; Bir Öpücüğün Ötesinde Bir
Mevsim. Ayrıca M'ler de mevcuttur.

Woodiwiss'in Ashes in the Wind; Come Love a Stranger;
Forever in Your Embrace; Petals on the River; A Rose in
Winter; Shanna; So Worthy My Love; The Wolf and the Dove.

**New York Times Çok Satan Yazarı Kathleen E.
Woodiwiss**

**ABC Amber Text Converter Trial version,
<http://www.processtext.com/abctxt.html>**

İletişim Botu:
@cevirigiller_bot

Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
<https://t.me/cevirigiller>

Sohbet Grubumuz
<https://t.me/cevirigillersohbet>

Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
<https://t.me/+O3tsm8j0C7kxM2Y1>

Kitap İstekleri Kanalımız
<https://t.me/cevirikitapistekleri>

Not:

PDFlerin paylaşımıyla ilgili bir sorunuz yok. Ama lütfen, hiçbir katkınızın olmadığı işlerde, TÜM PDFleri bizimle eş zamanlı paylaşarak emeğimizi hiçe saymayın. Sizin tek tıkla yaptığınız her paylaşım bizim emek harcadığımız saatler/günler demek.